Bibla Mini

Përmbledhje

Ky është një përzgjedhje e kujdesshme e teksteve të lashta greke që synon të kapë në mënyrën më të mirë mësimet e Jezusit dhe shkrimet që Ai mësoi, referoi dhe përmbushi. Qëllimi ynë është t'ju ofrojmë një përfaqësim sa më të saktë të greqishtes origjinale në një format modern dhe të lexueshëm.

Mohim përgjegjësie

Ky përkthim u krijua nga tekstet origjinale greke të Septuagintës dhe Bizantine me modele të mëdha gjuhësore. Për këtë arsye ai përmban shumë artefakte të kulturës dhe gramatikës së gjuhës origjinale, por mund të përmbajë edhe gabime. Nëse diçka duket e çuditshme, ju lutemi kontrolloni tekstin origjinal grek. Nëse gjeni një gabim, ju lutemi dërgojeni me email te jesusislord@joshuabible.com.

Licencimi

Ju keni leje të riprodhoni dhe shpërndani këtë përkthim pjesërisht ose tërësisht. Nuk ju lejohet ta modifikoni ose ta shisni atë. Nëse gjeni një gabim, ju lutemi dërgoni një email te jesusislord@joshuabible.com që të mund ta korrigjojmë dhe t'ju ofrojmë një version të përditësuar.

Ungjilli sipas Mateut

| 1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 | 11 | 12 | 13 | 14 | 15 | 16 | 17 | 18 | 19 | 20 | 21 | 22 | 23 | 24 | 25 | 26 | 27 | 28

Ungjilli sipas Markut

| 1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 | 11 | 12 | 13 | 14 | 15 | 16

Ungjilli sipas Gjonit

| 1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 | 11 | 12 | 13 | 14 | 15 | 16 | 17 | 18 | 19 | 20 | 21

Letra e Gjonit

| 1 | 2 | 3 | 4 | 5

Zanafilla

| 1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 | 11 | 12 | 13 | 14 | 15 | 16 | 17 | 18 | 19 | 20 | 21 | 22 | 23 | 24 | 25 | 26 | 27 | 28 | 29 | 30 | 31 | 32 | 33 | 34 | 35 | 36 | 37 | 38 | 39 | 40 | 41 | 42 | 43 | 44 | 45 | 46 | 47 | 48 | 49 | 50

Eksodi

| 1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 | 11 | 12 | 13 | 14 | 15 | 16 | 17 | 18 | 19 | 20 | 21 | 22 | 23 | 24 | 25 | 26 | 27 | 28 | 29 | 30 | 31 | 32 | 33 | 34 | 35 | 36 | 37 | 38 | 39 | 40

Numrat

| 1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 | 11 | 12 | 13 | 14 | 15 | 16 | 17 | 18 | 19 | 20 | 21 | 22 | 23 | 24 | 25 | 26 | 27 | 28 | 29 | 30 | 31 | 32 | 33 | 34 | 35 | 36

Ligji i Përtërirë

| 1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 | 11 | 12 | 13 | 14 | 15 | 16 | 17 | 18 | 19 | 20 | 21 | 22 | 23 | 24 | 25 | 26 | 27 | 28 | 29 | 30 | 31 | 32 | 33 | 34

Jozueu

| 1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 | 11 | 12 | 13 | 14 | 15 | 16 | 17 | 18 | 19 | 20 | 21 | 22 | 23 | 24

Ungjilli sipas Mateut

1

Libri i lindjes së Jezu Krishtit, birit të Davidit, birit të Abrahamit. Abrahami lindi Isakun, dhe Isaku lindi Jakobin, dhe Jakobi lindi Judën dhe vëllezërit e tij, dhe Juda lindi Perezin dhe Zerahun nga Tamara, dhe Perezi lindi Hezronin, dhe Hezroni lindi Aramin, dhe Arami lindi Aminadabin, dhe Aminadabi lindi Nahshonin, dhe Nahshoni lindi Salmonin, dhe Salmoni lindi Boazin nga Rahaba, dhe Boazi lindi Obedin nga Ruthi, dhe Obedi lindi Jeseun, dhe Jeseu lindi Davidin, mbretin. Davidi mbreti lindi Solomonin nga gruaja e Uriahut, dhe Solomoni lindi Roboamin, dhe Roboami lindi Abijahun, dhe Abijahu lindi Asain, dhe Asai lindi Jozafatin, dhe Jozafati lindi Joramin, dhe Jorami lindi Uziahun, dhe Uziahu lindi Jotamin, dhe Jotami lindi Ahazin, dhe Ahazi lindi Ezekiahun, dhe Ezekiahu lindi Manaseun, dhe Manaseu lindi Amonin, dhe Amoni lindi Joziahun, dhe Joziahu lindi Jekonijahun dhe vëllezërit e tij në kohën e mërgimit në Babiloni. Pas mërgimit në Babiloni, Jekonia lindi Shealtielin, dhe Shealtieli lindi Zorobabelin, dhe Zorobabeli

lindi Abihun, dhe Abihu lindi Eliakimin, dhe Eliakimi lindi Azorin, dhe Azori lindi Sadokun, dhe Sadoku lindi Akimin, dhe Akimi lindi Eliudin, dhe Eliudi lindi Eleazarin, dhe Eleazari lindi Matanin, dhe Matani lindi Jakobin, dhe Jakobi lindi Jozefin, burrin e Marisë, nga e cila lindi Jezusi i quajtur Krishti. Të gjitha gjeneratat, pra, nga Abrahami deri te Davidi janë katërmbëdhjetë gjenerata, dhe nga Davidi deri te mërgimi i Babilonisë janë katërmbëdhjetë gjenerata, dhe nga mërgimi i Babilonisë deri te Krishti janë katërmbëdhjetë gjenerata. Lindja e Jezusit Krishtit ishte kështu. Sepse e fejuara nëna e tij Maria me Jozefin, para se të vinin bashkë ata, ajo u gjet në bark duke pasur nga Fryma e Shenjtë. Jozefi, burri i saj, duke qenë i drejtë dhe duke mos dashur ta turpëronte publikisht, dëshiroi ta lironte fshehurazi. Por ndërsa ai po mendonte këto gjëra, ja, një engjëll i Zotit iu shfaq atij në ëndërr duke i thënë: Jozefi, bir i Davidit, mos ki frikë të marrësh Marian si gruan tënde, sepse ajo që është lindur në të është nga Fryma e Shenjtë. Ajo do të lindë një bir dhe ti do ta quash emrin e tij Jezus, sepse ai do të shpëtojë popullin e tij nga mëkatet e tyre. Dhe kjo e gjitha ka ndodhur që të përmbushet e folura nga Zoti nëpërmjet profetit duke thënë: ja, e virgjëra do të ketë në bark dhe do të lindë bir, dhe do ta thërrasin emrin e tij Emanuel, që është e përkthyer me ne Perëndia. Pasi u zgjua Jozefi nga gjumi, bëri ashtu siç i urdhëroi atij lajmëtari i Zotit dhe mori gruan e tij, dhe nuk e njohu atë derisa ajo lindi birin e saj të parëlindur, dhe e thirri emrin e tij Jezus.

2

Dhe kur Jezusi ishte lindur në Betlehem të Judesë në ditët e mbretit Herod, ja magët nga lindja erdhën në Jeruzalem duke thënë: ku është mbreti i lindur i Judenjve? Sepse pamë yllin e tij në lindje dhe erdhëm ta adhurojmë atë. Pasi dëgjoi, Herodi mbreti u shqetësua dhe e gjithë Jeruzalemi me të, dhe pasi mblodhi të gjithë kryepriftërinjtë dhe skribët e popullit, ai pyeste nga ata ku lind Krishti. Dhe ata i thanë atij: Në Betlehem të Judesë; sepse kështu është shkruar nëpërmjet profetit; dhe ti Betlehem, tokë e Judës, në asnjë mënyrë nuk je më i vogli ndër princat e Judës; sepse nga ti do të dalë një udhëheqës, i cili do të kullosë popullin tim Izraelin. Atëherë Herodi, pasi thirri fshehurazi magët, përcaktoi saktësisht nga ata kohën e yllit që po shfaqej, dhe pasi i dërgoi ata në Betlehem tha: Shkoni dhe kërkoni saktësisht rreth fëmijës, dhe kur ta gjeni, njoftomëni mua, që edhe unë, pasi të vij, ta adhuroj atë. Dhe ata, pasi dëgjuan mbretin, shkuan; dhe ja, ylli që panë në lindje shkonte përpara tyre, derisa erdhi e u ndal mbi vendin ku ishte fëmija; dhe pasi panë yllin, u gëzuan me gëzim shumë të madh, dhe kur erdhën në shtëpi, panë fëmijën me Marinë, nënën e tij, dhe duke u përulur iu falen atij, dhe duke hapur thesaret e tyre i sollën atij dhurata: ar dhe temjan dhe mirrë; dhe pasi u paralajmëruan në ëndërr të mos kthehen te Herodi, u tërhoqën në vendin e tyre nëpër një rrugë tjetër. Pasi u tërhoqën ata, ja lajmëtari i Zotit i shfaqet në ëndërr Jozefit duke thënë: ngrihu, merr fëmijën dhe nënën e tij dhe ik në Egjipt, dhe qëndro atje derisa të të them;

sepse Herodi është gati të kërkojë fëmijën për ta shkatërruar atë. Dhe ai u ngrit, mori fëmijën dhe nënën e tij natën dhe u tërhoq në Egjipt, dhe ishte atje deri në vdekjen e Herodit, që të plotësohej ajo që ishte thënë nga Zoti nëpërmjet profetit që thoshte: nga Egjipti thirra birin tim. Atëherë Herodi, duke parë që ishte tallur nga magët, u zemërua shumë, dhe duke dërguar vrau të gjithë fëmijët në Betlehem dhe në të gjitha kufijtë e saj nga dy vjeç e poshtë, sipas kohës që kishte përcaktuar saktë nga magët. Atëherë u plotësua e folura nga profeti Jeremia duke thënë: zë në Rama u dëgjua, vajtim dhe qarje dhe vajtim i madh; Rakela duke qarë fëmijët e saj, dhe nuk donte të ngushëllohej, sepse nuk janë. Pasi vdiq Herodi, ja një lajmëtar i Zotit i shfaqet Jozefit në ëndërr në Egjipt duke thënë: ngrihu merr fëmijën dhe nënën e tij dhe shko në tokën e Izraelit, sepse kanë vdekur ata që kërkojnë shpirtin e fëmijës. Dhe ai, pasi u ngrit, mori fëmijën dhe nënën e tij dhe erdhi në tokën e Izraelit. Pasi dëgjoi që Arkelau mbretëronte mbi Judenë në vend të Herodit, babait të tij, ai u frikësua të shkonte atje; por pasi u paralajmërua në ëndërr, ai u tërhoq në pjesët e Galilesë, dhe pasi erdhi, banoi në një qytet të quajtur Nazaret, që të plotësohej ajo që ishte thënë nëpërmjet profetëve se ai do të quhej Nazareas.

3

Në ato ditë vjen Gjoni Pagëzori duke shpallur në shkretëtirën e Judesë dhe duke thënë: pendohuni, sepse mbretëria e qiejve është afruar. Ky është ai që u tha nga profeti Isaia duke thënë:

Zëri i atij që qan në shkretëtirë: Përgatitni rrugën e Zotit, bëni të drejta shtigjet e tij. Vetë Gjoni kishte rrobën e tij nga qimet e devesë dhe rrip lëkure rreth ijëve të tij, ndërsa ushqimi i tij ishte karkaleca dhe mjaltë i egër. Atëherë po dilte drejt tij Jeruzalemi dhe e gjithë Judea dhe e gjithë rajoni rrethues i Jordanit, dhe po pagëzoheshin në Jordan nga ai duke rrëfyer mëkatet e tyre. Por duke parë shumë nga Farisenjtë dhe Saduqejtë duke ardhur për pagëzimin e tij, u tha atyre: Prodhim nepërkash, kush ju tregoi të ikni nga zemërimi që po vjen? Bëni pra fryt të denjë të pendimit, dhe mos mendoni të thoni në vetvete, kemi për atë Abrahamin. Unë ju them juve se Perëndia është i aftë nga këta gurë të ngrejë fëmijë për Abrahamin. Tashmë sëpata shtrihet drejt rrënjës së pemëve, prandaj çdo pemë që nuk jep fryt të mirë pritet dhe hidhet në zjarr. Unë me të vërtetë ju pagëzoj në ujë për pendim, por ai që vjen pas meje është më i fortë se unë, nuk jam i aftë të mbaj sandalat e tij, ai vetë do t'ju pagëzojë në Frymën e Shenjtë dhe në zjarr. I cili ka lopatën e shoshitjes në dorën e tij dhe do ta pastrojë plotësisht lëmën e tij, dhe do ta mbledhë grurin e tij në magazinë, por kashtën do ta djegë me zjarr të pashueshëm. Atëherë vjen Jezusi nga Galilea te Jordani, drejt Gjonit, për t'u pagëzuar nga ai. Por Gjoni e pengonte atë duke thënë, Unë kam nevojë të pagëzohem nga ti, dhe ti vjen te unë? Duke u përgjigjur, por Jezusi i tha atij: Lejo tani, sepse kështu është e përshtatshme për ne që të përmbushim çdo drejtësi. Atëherë ai e lë atë; dhe pasi u pagëzua, Jezusi u ngjit menjëherë nga uji; dhe ja u hapën atij qiejt, dhe pa Frymën e Perëndisë duke zbritur si pëllumb dhe duke ardhur mbi të; dhe ja një zë nga qiejt duke thënë: ky është biri im i dashur, në të

cilin u kënaqëm.

4

Atëherë Jezusi u çua në shkretëtirë nga Fryma për të qenë tunduar nga djalli, dhe pasi agjëroi dyzet ditë dhe dyzet net, më vonë u bë i uritur. Dhe duke iu afruar atij, tundimtari tha: Nëse je bir i Perëndisë, thuaj që këta gurë të bëhen bukë. Por ai duke u përgjigjur tha: Është shkruar, jo vetëm me bukë do të jetojë njeriu, por me çdo fjalë që del nga goja e Perëndisë. Atëherë djalli e merr atë në qytetin e shenjtë, dhe e vendos atë mbi majën e tempullit dhe i thotë atij: nëse je biri i Perëndisë, hidhe veten poshtë; sepse është shkruar që lajmëtarëve të tij do t'u urdhërojë për ty, dhe mbi duart do të të ngrenë ty, mos ndoshta godasësh në gur këmbën tënde. I tha atij Jezusi: Përsëri është shkruar: Nuk do të tundosh Zotin, Perëndinë tënd. Përsëri djalli e merr atë në një mal shumë të lartë, dhe i tregon atij të gjitha mbretëritë e botës dhe lavdinë e tyre, dhe i thotë atij: të gjitha këto do t'i jap ty, nëse bie dhe më adhurosh. Atëherë Jezusi i thotë atij: Shko pas meje, satana, sepse është shkruar: Do të adhurosh Zotin, Perëndinë tënd, dhe vetëm atij do t'i shërbesh. Atëherë djalli e lëshoi atë, dhe ja, lajmëtarë erdhën dhe i shërbenin atij. Duke dëgjuar Jezusi që Joani ishte dorëzuar, u tërhoq në Galile, dhe duke lënë Nazaretin erdhi e banoi në Kapernaum bregdetar në kufijtë e Zabulonit dhe Neftalimit, që të përmbushej e thëna nëpërmjet Isaias profetit duke thënë: toka e Zabulonit dhe toka e Neftalimit, rruga e detit, përtej

Jordanit, Galilea e kombeve, populli i ulur në errësirë pa dritë të madhe, dhe atyre të ulur në tokë dhe hije vdekjeje drita u lindi atyre. Nga atëherë Jezusi filloi të shpallë dhe të thotë: Pendohuni, sepse Mbretëria e Qiejve është afruar. Duke ecur pranë detit të Galilesë pa dy vëllezër, Simonin e quajtur Pjetër dhe Andrean vëllanë e tij, duke hedhur rrjetë në det; ishin pra peshkatarë; dhe u thotë atyre: ejani pas meje dhe do t'ju bëj peshkatarë njerëzish. Por ata menjëherë, pasi i lanë rrjetat, e ndoqën atë. Dhe duke shkuar përpara nga aty, pa dy vëllezër të tjerë, Jakobin, të birin e Zebedeut, dhe Gjonin, vëllain e tij, në anije me Zebedeun, atin e tyre, duke riparuar rrjetat e tyre, dhe i thirri ata. Por ata menjëherë, pasi e lanë anijen dhe atin e tyre, e ndoqën atë. Dhe Jezusi shkoi rreth e qark në të gjithë Galilenë, duke mësuar në tubimet e tyre dhe duke shpallur lajmin e mirë të mbretërisë, dhe duke shërbyer çdo sëmundje dhe çdo sëmundje te populli. Dhe lajmi për të shkoi në të gjithë Sirinë, dhe ata i sollën atij të gjithë ata që ishin keq me sëmundje të ndryshme dhe të munduar nga vuajtje, dhe të demonizuar dhe epileptikë dhe paralitikë, dhe ai i shëroi ata; dhe turma të shumta e ndoqën nga Galilea dhe Dekapoli dhe Jeruzalemi dhe Judea dhe përtej Jordanit.

5

Duke parë turmat, ai u ngjit në mal, dhe pasi u ul, iu afruan atij dishepujt e tij, dhe duke hapur gojën e tij, ai i mësonte ata duke thënë: të lum të varfrit në frymë, sepse e tyre është mbretëria e

qiejve. Të lumtur janë ata që janë në zi, sepse ata do të ngushëllohen. Të lumtur janë të përulur, sepse ata do të trashëgojnë tokën. Lum të bekuarit që urisin dhe eturin për drejtësi, sepse ata do të ngopen. Të lumtur janë të mëshirshmit, sepse ata do të gjejnë mëshirë. Të lumtur janë të pastrit në zemër, sepse ata do ta shohin Perëndinë. Të lumtur janë paqebërësit, sepse ata do të quhen bij të Perëndisë. Të lumtur janë të persekutuarit për shkak të drejtësisë, sepse e tyre është mbretëria e qiejve. Të lumtur jeni kur t'ju turpërojnë dhe t'ju persekutojnë, dhe të thonë çdo fjalë të keqe kundër jush duke gënjyer, për shkak të meje. Gëzohuni dhe ngazëllehuni, sepse shpërblimi juaj është i madh në qiej, sepse kështu i persekutuan profetët që ishin para jush. Ju jeni kripa e tokës; por nëse kripa bëhet e marrë, me çfarë do të kriposet? Nuk është i fortë më për asgjë, përveçse të hidhet jashtë dhe të shkelët nga njerëzit. Ju jeni drita e botës. Një qytet i vendosur mbi një mal nuk mund të fshihet; as nuk ndezin llambë dhe e vendosin atë nën tas, por mbi shandanin, dhe ndriçon për të gjithë ata që janë në shtëpi. Kështu le të shkëlqejë drita juaj përpara njerëzve, që ata të shohin veprat tuaja të mira dhe të lëvdojnë Atin tuaj që është në qiej. Mos mendoni se erdha të shkatërroj ligjin ose profetët, nuk erdha të shkatërroj, por të plotësoj. Vërtet ju them juve, derisa të kalojë qielli dhe toka, as një jota apo një vizë nuk do të kalojë nga ligji, derisa të gjitha të bëhen. Kush pra shkatërron një nga urdhërimet më të vogla dhe mëson kështu njerëzit, do të quhet më i vogli në mbretërinë e qiejve, por kush i zbaton dhe i mëson ato, ky do të quhet i madh në mbretërinë e qiejve. Ju them juve se nëse drejtësia juaj nuk tejkalon më shumë se ajo e shkruesve

dhe e Farisenjve, ju nuk do të hyni në mbretërinë e qiejve. Ju keni dëgjuar që u tha të lashtëve: Mos vrit, dhe kushdo që vret do të jetë fajtor para gjykimit. Por unë ju them juve që kushdo që zemërohet rastësisht ndaj vëllait të tij, do të jetë fajtor para gjykimit; kush i thotë vëllait të tij raka, do të jetë fajtor para këshillit; dhe kush i thotë budalla, do të jetë fajtor për gjehenën e zjarrit. Nëse pra ti ofron dhuratën tënde mbi altarin dhe atje kujtohesh që vëllai yt ka diçka kundër teje, lëre atje dhuratën tënde përpara altarit, dhe shko më parë pajtohu me vëllanë tënd, dhe atëherë kur të vish ofro dhuratën tënde. Bëhu mirëdashës me kundërshtarin tënd shpejt derisa je në rrugë me të, mos ndoshta kundërshtari të dorëzojë te gjykatësi dhe gjykatësi të dorëzojë te shërbëtori, dhe në burg do të hedhesh; me të vërtetë të them ty, nuk do të dalësh që andej derisa të paguash kuadransin e fundit. Ju keni dëgjuar se u tha të lashtëve: Mos shkel kurorën. Por unë ju them juve se çdokush që shikon një grua për ta dëshiruar atë, tashmë ka kryer shkelje martesore me të në zemrën e tij. Nëse por syri yt i djathtë të bën të rrëshqasësh, nxirre atë dhe hidhe nga ti, sepse është e dobishme për ty që të humbasë një nga gjymtyrët e tua dhe jo i tëri trupi yt të hidhet në gehena. Dhe nëse dora jote e djathtë të bën të mëkatosh, prite atë dhe hidhja larg nga ti, sepse është më mirë për ty që të humbasë një nga gjymtyrët e tua dhe jo i gjithë trupi yt të hidhet në gjehenë. U tha, por kushdo që ndan gruan e tij, le t'i japë asaj certifikatë divorci. Por unë ju them juve që kushdo që divorcon gruan e tij, përveç për arsye kurvërie, e bën atë të kryejë kurvëri, dhe kushdo që martohet me një të divorcuar, kryen kurvëri. Përsëri keni dëgjuar që u tha të

lashtëve: nuk do të betohesh rrejshëm, por do t'ia kthesh Zotit betimet e tua. Unë por ju them juve mos u betoni fare· as në qiell, sepse fron është i Perëndisë· as në tokë, sepse mbështetëse është e këmbëve të tij· as në Jeruzalem, sepse qytet është i mbretit të madh· as në kokën tënde të betohesh, sepse nuk je në gjendje një fije të bardhë ose të zezë ta bësh. Le të jetë fjala juaj po, po; jo, jo; por teprica e këtyre nga e keqja është. Ju keni dëgjuar që u tha, sy në vend të syit dhe dhëmb në vend të dhëmbit. Por unë ju them juve të mos i rezistoni të keqit, por kushdo që të godet mbi faqen e djathtë, ktheja atij edhe tjetrën, dhe atij që dëshiron të gjykohet me ty dhe të marrë tunikën tënde, lëri atij edhe mantelin, dhe kushdo që të detyron një milje, shko me atë dy, atij që të kërkon jep dhe atë që dëshiron të marrë hua nga ty mos e kthe. Ju keni dëgjuar që është thënë, do ta duash fqinjin tënd dhe do ta urrësh armikun tënd. Por unë ju them juve, doni armiqtë tuaj, bekoni ata që ju mallkojnë, bëni mirë atyre që ju urrejnë dhe lutuni për ata që ju keqtrajtojnë dhe ju ndjekin, që të bëheni bij të atit tuaj që është në qiej, sepse dielli i tij ngrihet mbi të ligjtë dhe të mirët dhe bie shi mbi të drejtët dhe të padrejtët. Nëse pra ju doni ata që ju duan, çfarë shpërblimi keni? A nuk bëjnë edhe tagrambledhësit të njëjtën gjë? Dhe nëse përshëndetni vetëm miqtë tuaj, çfarë më tepër bëni? A nuk bëjnë kështu edhe tagrambledhësit? Ju do të jeni pra të plotë, ashtu si Ati juaj që është në qiej është i plotë.

6

Kushtojini vëmendje lëmoshës suaj të mos e bëni përpara njerëzve për t'u parë nga ata, nëse jo, nuk keni shpërblim nga Ati juaj që është në qiej. Kur pra ti bën lëmoshë, mos u bie borisë përpara teje, ashtu si hipokritët bëjnë në tubime dhe në rrugë, që të madhërohen nga njerëzit; vërtet ju them juve, ata e kanë marrë shpërblimin e tyre. Por ti duke bërë lëmoshë, mos le të dijë e majta jote çfarë bën e djathta jote, që lëmosha jote të jetë në të fshehtë, dhe ati yt që sheh në të fshehtë do të të shpërblejë ty në të dukshmen. Dhe kur lutesh, nuk do të jesh ashtu si hipokritët, sepse ata duan të luten duke qëndruar në tubime dhe në qoshet e rrugëve, që të duken para njerëzve; vërtet ju them juve se ata e kanë marrë shpërblimin e tyre. Ti, por kur lutesh, hyr në dhomën tënde të brendshme, dhe mbyll derën tënde e lutu Atit tënd që është në fshehtësi, dhe Ati yt që shikon në fshehtësi do të të shpërblejë haptazi. Duke u lutur, por mos bërtisni fjalë të kota ashtu si paganët, sepse ata mendojnë që në shumëfjalëshmërinë e tyre do të dëgjohen. Mos u bëni pra si ata, sepse Ati juaj di çfarë keni nevojë para se ta kërkoni atë. Kështu pra lutuni ju: Ati ynë që je në qiej, le të shenjtërohet emri yt, le të vijë mbretëria jote, le të bëhet vullneti yt, si në qiell edhe mbi tokë, bukën tonë të përditshme na jep neve sot, dhe na i fal neve borxhet tona, si edhe ne u falim borxhlinjve tanë, dhe mos na çoj neve në tundim, por na shpëto neve nga i ligu. Sepse jotja është mbretëria dhe fuqia dhe lavdia përgjithmonë, amen. Nëse ju i falni njerëzve shkeljet e tyre, do t'ju falë edhe juve Ati juaj qiellor; por nëse ju nuk u falni njerëzve shkeljet e tyre, as Ati juaj nuk do t'ju falë shkeljet tuaja. Kur agjëroni, mos u bëni si hipokritët të trishtuar, sepse ata i shfigurojnë fytyrat e tyre që t'u

duken njerëzve se po agjërojnë, me të vërtetë ju them se ata e kanë marrë shpërblimin e tyre. Por ti kur agjëron, vaj kokën tënde dhe laj fytyrën tënde, që të mos u duket njerëzve se po agjëron, por atit tënd që është në të fshehtin, dhe ati yt që shikon në të fshehtin do të të shpërblejë në të hapurin. Mos grumbulloni për ju thesare mbi tokë, ku molë dhe ndryshk shkatërron, dhe ku vjedhës shpojnë dhe vjedhin; por grumbulloni për ju thesare në qiell, ku as molë as ndryshk shkatërron, dhe ku vjedhës nuk shpojnë as vjedhin; sepse ku është thesari juaj, atje do të jetë edhe zemra juaj. Llamba e trupit është syri; nëse pra syri yt është i thjeshtë, i gjithë trupi yt do të jetë plot me dritë; por nëse syri yt është i lig, i gjithë trupi yt do të jetë i errët. Nëse pra drita që është në ty është errësirë, sa e madhe është errësira? Askush nuk është i aftë të shërbejë dy zotërinjve; sepse ose do të urrejë njërin dhe do të dojë tjetrin, ose do të mbajë fort te njëri dhe do të përçmojë tjetrin. Ju nuk mund të shërbeni Perëndisë dhe pasurisë. Për këtë arsye ju them juve, mos u shqetësoni për shpirtin tuaj se çfarë do të hani dhe çfarë do të pini, as për trupin tuaj se çfarë do të vishni, a nuk është shpirti më shumë se ushqimi dhe trupi më shumë se veshja? Shikoni shpendët e qiellit, sepse ata nuk mbjellin, as nuk korrën, as nuk mbledhin në hambare, dhe Ati juaj qiellor i ushqen ata. A nuk jeni ju më të vlefshëm se ata? Kush prej jush, duke u shqetësuar, është i aftë të shtojë një kubit mbi moshën e tij? Dhe pse shqetësoheni për veshmbathjet? Mësoni plotësisht zambakët e fushës si rriten; nuk punojnë as nuk tjerrin; por ju them juve që as Solomoni në gjithë lavdinë e tij nuk u vesh si një nga këto. Nëse Perëndia vesh kështu barën e fushës, që sot është

dhe nesër hidhet në furrë, a nuk do të veshë shumë më tepër ju, o ju me pak besim? Mos u shqetësoni, pra, duke thënë: Ç'do të hamë, ose ç'do të pimë, ose ç'do të veshim? Sepse të gjitha këto gjëra i kërkojnë kombet, por Ati juaj qiellor e di që ju keni nevojë për të gjitha këto. Kërkoni së pari mbretërinë e Perëndisë dhe drejtësinë e tij, dhe të gjitha këto do t'ju shtohen. Mos u shqetësoni pra për nesër, sepse nesër do të shqetësohet për gjërat e veta; e mjaftueshme për ditën është e keqja e saj.

7

Mos gjykoni, që të mos gjykoheni; sepse me cilin gjykim gjykoni, do të gjykoheni, dhe me cilën masë matni, do të matet për ju. Por pse shikon grimcën që është në syrin e vëllait tënd, ndërsa trarën që është në syrin tënd nuk e vëren? Ose si do t'i thuash vëllait tënd, Lejo të nxjerr ashtën nga syri yt, dhe ja, trari është në syrin tënd? Hipokrit, nxirr së pari trarën nga syri yt, dhe pastaj do të shohësh qartë të nxjerrësh fijen nga syri i vëllait tënd. Mos e jepni të shenjtën qenve, as mos i hidhni margaritarët tuaj përpara derrave, se mos ndoshta i shkelin ato me këmbët e tyre dhe, duke u kthyer, ju grishin ju. Kërkoni, dhe do t'ju jepet, kërkoni, dhe do të gjeni, trokitni, dhe do t'ju hapet; sepse çdo ai që kërkon merr dhe ai që kërkon gjen dhe atij që troket do t'i hapet. Ose kush është nga ju njeri që, nëse i biri i tij i kërkon bukë, do t'i japë atij gur? Dhe nëse ai kërkon peshk, a do t'i japë atij gjarpër? Nëse pra ju, edhe pse jeni të ligj, dini t'u jepni dhurata të mira fëmijëve tuaj, sa më shumë Ati juaj që

është në qiej do t'u japë të mira atyre që ia kërkojnë? Të gjitha pra, sa do të dëshironit që t'ju bëjnë njerëzit, kështu edhe ju u bëni atyre, sepse ky është ligji dhe profetët. Hyni nëpërmjet portës së ngushtë, sepse e gjerë është porta dhe e gjerë është rruga që çon në shkatërrim, dhe të shumtë janë ata që hyjnë nëpërmjet saj. Sa e ngushtë është porta dhe e shtypur është rruga që çon në jetën, dhe të paktë janë ata që e gjejnë atë. Tregoni kujdes nga profetët e rremë, të cilët vijnë te ju me rroba delesh, por nga brenda janë ujq grabitqarë. Nga frutave e tyre do t'i njihni ata. Sigurisht jo, a mbledhin ata nga gjemba rrush ose nga hithrat fiq? Kështu çdo pemë e mirë jep fruta të bukura, por pema e kalbur jep fruta të këqija. Një pemë e mirë nuk është e aftë të prodhojë fruta të këqija, as një pemë e kalbur të prodhojë fruta të mira. Çdo pemë që nuk jep fryt të mirë pritet dhe hidhet në zjarr. Pra, nga frutave e tyre do t'i njihni ata. Jo çdo ai që më thotë mua Zot, Zot, do të hyjë në mbretërinë e qiejve, por ai që bën vullnetin e atit tim që është në qiej. Shumë do të më thonë në atë ditë: Zot, Zot, a nuk profetizuam në emrin tënd, dhe a nuk dëbuam demonë në emrin tënd, dhe a nuk bëmë shumë fuqi në emrin tënd? Dhe atëherë do t'u rrëfej atyre se kurrë nuk ju kam njohur ju, largohuni nga unë ju që punoni paligjshmërinë. Çdo pra kushdo që dëgjon fjalët e mia këto dhe i bën ato, do ta ngjasoj atë me një burrë të mençur, i cili ndërtoi shtëpinë e tij mbi shkëmbin; dhe zbriti shiu dhe erdhën lumenjtë dhe frynë erërat dhe ranë mbi atë shtëpi, dhe nuk ra; sepse ishte themeluar mbi shkëmbin. Dhe kushdo që dëgjon këto fjalë të miat dhe nuk i bën ato, do të ngjasojë me një burrë budalla, i cili ndërtoi shtëpinë e tij mbi rërë; dhe zbriti shiu dhe

erdhën lumenjtë dhe frynë erërat dhe goditën atë shtëpi, dhe ajo ra, dhe rënia e saj ishte e madhe. Dhe ndodhi që kur Jezusi përfundoi këto fjalë, turmat u habitën për mësimin e tij; sepse ai po i mësonte ata si një që kishte autoritet, dhe jo si skribët.

8

Pasi kishte zbritur nga mali, turma të shumta e ndoqën. Dhe ja, një i lebroz erdhi dhe e adhuroi duke i thënë: Zot, nëse dëshiron, mund të më pastrosh. Dhe duke shtrirë dorën, Jezusi e preku atë duke thënë: Dua, pastrohu. Dhe menjëherë lebra e tij u pastrua. Dhe Jezusi i thotë atij: Shiko të mos i thuash askujt, por shko, paraqitu te prifti dhe ofro dhuratën që urdhëroi Moisiu, si dëshmi për ta. Pasi hyri ai në Kapernaum, iu afrua atij një centurion duke iu lutur atij dhe duke thënë: Zot, djali im është shtrirë në shtëpi i paralizuar, duke u munduar tmerrshëm. Dhe Jezusi i thotë atij: Unë do të vij dhe do ta shëroj atë. Dhe duke u përgjigjur, centurioni tha: Zot, nuk jam i denjë që ti të hysh nën çatinë time; por vetëm thuaj me fjalë, dhe djali im do të shërohet. Edhe sepse unë jam njeri nën autoritet, duke pasur ushtarë nën veten time, dhe i them këtij, shko, dhe ai shkon, dhe tjetrit, eja, dhe ai vjen, dhe skllavit tim, bëj këtë, dhe ai e bën. Pasi dëgjoi, por Jezusi u çudit dhe u tha atyre që po ndiqnin: Me të vërtetë ju them, as në Izrael nuk gjeta besim kaq të madh. Por ju them juve që shumë nga lindja dhe perëndimi do të vijnë dhe do të ulen në tryezë me Abrahamin dhe Isakun dhe Jakobin në mbretërinë e qiejve, por bijtë e mbretërisë do të hidhen jashtë

në errësirën e jashtme; atje do të jetë qarje dhe kërcëllima e dhëmbëve. Dhe Jezusi i tha centurionit: shko, dhe siç besove, ashtu u bëftë për ty. Dhe djali i tij u shërua në atë orë. Dhe pasi erdhi Jezusi në shtëpinë e Pjetrit, pa vjehrrën e tij të shtrirë dhe duke pasur ethe, dhe preku dorën e saj, dhe ethet e lanë atë, dhe ajo u ngrit dhe i shërbente atij. Dhe kur u bë mbrëmje, i sollën atij shumë të demonizuar, dhe i dëboi frymërat me fjalë dhe i shëroi të gjithë ata që ishin keq, që të plotësohej e thëna nëpërmjet profetit Isaia që thoshte: vetë i mori dobësitë tona dhe i mbajti sëmundjet. Duke parë Jezusi shumë turma rreth tij, urdhëroi të shkojnë në anën tjetër. Dhe pasi iu afrua një shkrues, i tha atij: Mësues, do të të ndjek kudo që të shkosh. Dhe Jezusi i thotë atij: Dhelprat kanë strofka dhe zogjtë e qiellit kanë fole, por biri i njeriut nuk ka ku ta mbështesë kokën. Një tjetër nga dishepujt e tij i tha atij: Zot, më lejo së pari të shkoj dhe ta varros babanë tim. Por Jezusi i tha atij: Më ndiq mua, dhe lër të vdekurit të varrosin të vdekurit e tyre. Dhe pasi ai hipi në anije, dishepujt e tij e ndoqën. Dhe ja që një tërmet i madh u bë në det, kështu që anija po mbulohej nga valët, por ai vetë flinte. Dhe dishepujt e tij iu afruan dhe e ngritën duke thënë: Zot, shpëtona, po vdesim. Dhe u thotë atyre: Pse jeni frikacakë, o ju me pak besim? Atëherë, pasi u ngrit, ai qortoi erërat dhe detin, dhe u bë qetësi e madhe. Njerëzit u çuditën duke thënë: Çfarë lloj njeriu është ky, që edhe erërat dhe deti i binden? Dhe kur ai erdhi në anën tjetër, në tokën e Gergesenëve, e takuan atë dy të demonizuar që dilnin nga varrezat, shumë të rrezikshëm, kështu që askush nuk mund të kalonte nëpër atë rrugë. Dhe ja, ata bërtitën duke thënë: çfarë kemi ne me ty, Jezus, bir i

Perëndisë? A erdhe këtu para kohe për të na munduar? Ishte larg nga ata një tufë e madhe derash duke u kullotitur. Por demonët e nxitnin atë duke thënë: Nëse ti na nxjerr jashtë, na lejo të shkojmë në tufën e derrave. Dhe u tha atyre: Shkoni. Dhe ata, pasi dolën, shkuan te tufa e derrave; dhe ja u nis e gjithë tufa e derrave nga shkëmbi në det dhe vdiqën në ujëra. Ata por kullotat ikën, dhe pasi shkuan në qytet, raportuan gjithçka, edhe ato që ndodhën me njerëzit e pushtuar nga demonët. Dhe ja, e gjithë qyteti doli për ta takuar Jezusin, dhe kur e panë atë, ata iu lutën që të largohej nga kufijtë e tyre.

9

Dhe pasi hyri në anije, kaloi dhe erdhi në qytetin e vet. Dhe ja, ata po i sillnin atij një të paralizuar të shtrirë mbi shtrat, dhe Jezusi, duke parë besimin e tyre, i tha të paralizuarit: Merr guxim, bir, mëkatet e tua janë falur. Dhe ja, disa nga shkruesit thanë në vetvete: Ky blasfemon. Dhe duke parë mendimet e tyre, Jezusi tha: Pse ju mendoni gjëra të këqija në zemrat tuaja? Çfarë është pra më e lehtë, të thuash mëkatet e tua janë falur, apo të thuash ngrihu dhe ec? Që të dini se Biri i njeriut ka autoritet mbi tokë të falë mëkatet, atëherë i thotë të paralizuarit: Ngrihu, merr shtratin tënd dhe shko në shtëpinë tënde. Dhe pasi u ngrit, shkoi në shtëpinë e tij. Pasi panë, turmat u çuditën dhe e lavdëruan Perëndinë që kishte dhënë autoritet të tillë njerëzve. Dhe duke kaluar nga aty, Jezusi pa një njeri duke ndenjur në zyrën e taksave, të quajtur Mateu, dhe i thotë atij: më ndiq. Dhe pasi u

ngrit, e ndoqi atë. Dhe ndodhi që ai ishte i shtrirë në shtëpi, dhe ja, shumë mbledhës taksash dhe mëkatarë që kishin ardhur ishin të shtrirë bashkë me Jezusin dhe dishepujt e tij. Dhe Farisenjtë, pasi panë, u thanë dishepujve të tij: Pse mësuesi juaj ha me tagrambledhësit dhe mëkatarët? Por Jezusi, duke dëgjuar, u tha atyre: Të fortët nuk kanë nevojë për mjek, por ata që po vuajnë. Dhe pasi të shkoni, mësoni se çfarë është: Dua mëshirë dhe jo flijim. Sepse nuk erdha të thërras të drejtët, por mëkatarët për pendim. Atëherë dishepujt e Gjonit i afrohen atij duke thënë: Pse ne dhe farisenjtë agjërojmë shumë, por dishepujt e tu nuk agjërojnë? Dhe Jezusi u tha atyre: A nuk mund të mbajnë zi bijtë e dhomës së dasmës për aq kohë sa dhëndri është me ta? Por do të vijnë ditë kur dhëndri të merret larg nga ata, dhe atëherë ata do të agjërojnë. Askush nuk vendos copë pëlhure të pakëputur mbi rrobë të vjetër, sepse plotësia e saj merr nga rrobja, dhe bëhet një grisje më e keqe. As nuk hedhin verë të re në calikë të vjetër, përndryshe calikët shpërthejnë, dhe vera derdhet dhe calikët humbasin, por verë të re e hedhin në calikë të reja, dhe të dy ruhen. Ndërsa ai u fliste atyre këto gjëra, ja, një sundues duke iu afruar i adhuronte atij duke thënë që bija ime sapo vdiq, por eja vëre dorën tënde mbi të dhe ajo do të jetojë. Dhe pasi u ngrit, Jezusi e ndoqi atë, dhe dishepujt e tij. Dhe ja, një grua që vuante nga gjakderdhja dymbëdhjetë vjet, iu afrua nga pas dhe preku thekun e rrobës së tij. Ajo thoshte në vetvete: Nëse vetëm prek rrobën e tij, do të shpëtohem. Dhe Jezusi, duke u kthyer dhe duke e parë atë, tha: Merr zemër, bijë; besimi yt të ka shpëtuar. Dhe gruaja u shpëtua nga ajo orë. Dhe pasi erdhi Jezusi në shtëpinë e sunduesit dhe

pasi pa fyelltarët dhe turmën duke u shqetësuar, u thotë atyre: largohuni, sepse vajza nuk vdiq, por fle. Dhe po qeshnin me të. Kur turma u nxor jashtë, ai hyri dhe e kapi dorën e saj, dhe vajza u ngrit. Dhe ky zë u përhap në të gjithë atë krahinë. Dhe ndërsa Jezusi po kalonte nga aty, dy të verbër e ndoqën duke thirrur dhe duke thënë: Ki mëshirë për ne, bir i Davidit. Dhe pasi erdhi në shtëpi, të verbërit iu afruan atij, dhe Jezusi u thotë atyre: A besoni se unë jam në gjendje ta bëj këtë? Ata i thonë atij: po, Zot. Atëherë preku sytë e tyre duke thënë: Sipas besimit tuaj, le t'ju bëhet juve. Dhe u hapën sytë e tyre, dhe Jezusi u qortoi rreptë ata duke thënë: Shikoni që të mos e dijë askush. Por ata, pasi dolën jashtë, përhapën lajmin rreth tij në tërë atë krahinë. Dhe ndërsa ata po dilnin, ja, i sollën atij një njeri memec që ishte i pushtuar nga demoni; dhe pasi demoni u dëbua, memeci foli, dhe turmat u çuditën duke thënë se kurrë nuk ishte shfaqur kështu në Izrael. Por Farisenjtë thonin: Ai i nxjerr demonët me sunduesin e demonëve. Dhe Jezusi shkoi nëpër të gjitha qytetet dhe fshatrat, duke mësuar në tubimet e tyre dhe duke shpallur lajmin e mirë të mbretërisë dhe duke shëruar çdo sëmundje dhe çdo dobësi te populli. Duke parë turmat, u dhimbs për ta, sepse ishin të lodhur dhe të shpërndara si dele që nuk kishin bari. Atëherë u thotë dishepujve të tij: Korrja është e madhe, por punëtorët janë të pakët. Lutuni pra Zotit të korrjes, që ai të dërgojë punëtorë në korrjen e tij.

10

Dhe pasi thirri të dymbëdhjetë dishepujt e tij, u dha atyre autoritet mbi shpirtrat e papastër, që të mund t'i dëbonin ata dhe të shëronin çdo sëmundje dhe çdo dobësi. Të dymbëdhjetë apostujve emrat janë këto: i pari Simon i quajtur Pjetër dhe Andrea vëllai i tij, Jakobi i Zebedeut dhe Gjoni vëllai i tij, Filipi dhe Bartolomeu, Thomai dhe Mateu tagrambledhësi, Jakobi i Alfeut dhe Lebeu i quajtur Tadeu, Simon Kananiti dhe Juda Iskarioti ai që e dorëzoi atë. Këta të dymbëdhjetë i dërgoi Jezusi duke u urdhëruar atyre duke thënë: në rrugën e kombeve mos shkoni dhe në qytetin e Samaritanëve mos hyni; shkoni por më mirë te delet e humbura të shtëpisë së Izraelit. Duke shkuar, shpallni duke thënë se Mbretëria e Qiejve është afër. Shëroni të sëmurët, pastroni lebrozët, ngrini të vdekurit, nxirrni jashtë demonët; falas keni marrë, falas jepni. Mos merrni ar as argjend as bronz në rripat tuaj, mos çantë për rrugë as dy tunika as sandale as shkop; sepse punëtori është i denjë për ushqimin e tij. Në çdo qytet ose fshat ku do të hyni, pyesni se kush është i denjë në të, dhe qëndroni atje derisa të largoheni. Duke hyrë në shtëpi, përshëndeteni atë duke thënë: Paqe kësaj shtëpie. Dhe nëse shtëpia është vërtet e denjë, le të vijë paqja juaj mbi të, por nëse nuk është e denjë, le të kthehet paqja juaj tek ju. Dhe kushdo që nuk ju pranon as nuk i dëgjon fjalët tuaja, duke dalë jashtë asaj shtëpie ose atij qyteti, shkundni pluhurin e këmbëve tuaja. Amen ju them juve, më e durueshme do të jetë për tokën e Sodomës dhe Gomorrës në ditën e gjykimit sesa për atë qytet. Ja, unë po ju dërgoj si dele në mes të ujqve, prandaj bëhuni të mençur si gjarpërinjtë dhe të pafajshëm si pëllumbat. Kushtojini vëmendje njerëzve, sepse ata do t'ju dorëzojnë në këshilla dhe

në mbledhjet e tyre do t'ju fshikullojnë; dhe para udhëheqësve dhe mbretërve do të silleni për shkak të meje, për dëshmi atyre dhe kombeve. Kur do t'ju dorëzojnë, mos u shqetësoni se si ose çfarë do të flisni, sepse do t'ju jepet në atë orë çfarë do të flisni. Jo, sepse nuk jeni ju ata që flasin, por Fryma e Atit tuaj që flet në ju. Vëllai do të dorëzojë vëllanë në vdekje dhe babai fëmijën, dhe fëmijët do të ngrihen kundër prindërve dhe do t'i vrasin ata; dhe ju do të jeni të urryer nga të gjithë për shkak të emrit tim; por ai që ka duruar deri në fund, ai do të shpëtohet. Kur ju persekutojnë në këtë qytet, ikni në tjetrin, sepse vërtet ju them juve, nuk do t'i mbaroni qytetet e Izraelit derisa të vijë Biri i njeriut. Dishepulli nuk është mbi mësuesin, as skllavit mbi zotëriun e tij. Është e mjaftueshme për dishepullin që të bëhet si mësuesi i tij, dhe për skllavin si zotëria i tij. Nëse zotëriun e shtëpisë e thirrën Beelzebul, sa më shumë anëtarët e shtëpisë së tij? Mos u frikësoni pra prej tyre, sepse nuk ka asgjë të mbuluar që nuk do të zbulohet, dhe asgjë të fshehtë që nuk do të bëhet e njohur. Atë që ju them në errësirë, thonini në dritë, dhe atë që dëgjoni në vesh, shpalleni mbi çati. Dhe mos u frikësoni nga ata që vrasin trupin, por që nuk janë të aftë të vrasin shpirtin, por frikësohuni më shumë atë që është i aftë të shkatërrojë dhe shpirtin dhe trupin në ferr. A nuk shiten dy harabela për një asarion? Dhe një nga ata nuk do të bjerë mbi tokë pa babain tuaj. Por edhe flokët e kokës suaj janë të gjitha të numëruara. Mos u frikësoni pra, ju vleni më shumë se shumë harabela. Pra çdokush që do të më pranojë përpara njerëzve, do ta pranoj edhe unë atë përpara Atit tim që është në qiej; por kushdo që do të më mohojë përpara njerëzve, do ta mohoj edhe unë atë

përpara Atit tim që është në qiej. Mos mendoni se erdha të sjell paqe mbi tokë; nuk erdha të sjell paqe, por shpatë. Erdha për të ndarë njeriun kundër atit të tij dhe bijën kundër nënës së saj dhe nusen kundër vjehrrës së saj, dhe armiqtë e njeriut janë anëtarët e shtëpisë së tij. Ai që do babanë ose nënën më shumë se mua nuk është i denjë për mua; dhe ai që do birin ose bijën më shumë se mua nuk është i denjë për mua; dhe ai që nuk merr kryqin e tij dhe nuk më ndjek mua, nuk është i denjë për mua. Ai që gjen shpirtin e tij do ta humbasë atë, dhe ai që humbet shpirtin e tij për shkak të meje do ta gjejë atë. Ai që ju pranon, mua më pranon, dhe ai që mua më pranon, pranon atë që më dërgoi. Ai që pranon një profet në emër të profetit, do të marrë shpërblimin e profetit, dhe ai që pranon një të drejtë në emër të të drejtit, do të marrë shpërblimin e të drejtit. Dhe kushdo që i jep të pijë vetëm një gotë ujë të ftohtë njërit nga këta të vegjël në emër të dishepullit, amen ju them juve, nuk do ta humbasë shpërblimin e tij.

11

Dhe ndodhi që kur Jezusi mbaroi së udhëzuari të dymbëdhjetë dishepujt e tij, ai u largua nga aty për të mësuar dhe për të shpallur në qytetet e tyre. Dhe Gjoni, duke dëgjuar në burg për veprat e Krishtit, duke dërguar dy nga dishepujt e tij, i tha atij: a je ti ai që vjen apo duhet të presim një tjetër? Dhe duke u përgjigjur, Jezusi u tha atyre: Shkoni e raportojini Gjonit ato që dëgjoni dhe shikoni: të verbërit po shohin përsëri dhe të çalët po

ecin, lebrozët po pastrohen dhe të shurdhërit po dëgjojnë, të vdekurit po ngjallen dhe të varfërve u shpallet lajmi i mirë; dhe i bekuar është ai që nuk skandalizohet për mua. Ndërsa këta po shkonin, Jezusi filloi t'u thotë turmave rreth Gjonit: çfarë dolët në shkretëtirë të shihni? Një kallam i tundur nga era? Por çfarë dolët të shihni? Një njeri të veshur me rroba të buta? Ja, ata që veshin rroba të buta janë në shtëpitë e mbretërve. Por çfarë dolët të shihni? Profet? Po ju them juve, dhe më shumë se një profet. Sepse ky është ai për të cilin është shkruar: Ja, unë dërgoj lajmëtarin tim para fytyrës sate, i cili do të përgatisë rrugën tënde përpara teje. Amen ju them juve, nuk është ngritur ndër të lindurit e grave më i madh se Gjoni Pagëzori, por më i vogli në mbretërinë e qiejve është më i madh se ai. Nga ditët e Gjonit Pagëzor deri tani, mbretëria e qiejve merret me forcë, dhe të dhunshëm e rrëmbejnë atë. Sepse të gjithë profetët dhe ligji profetizuan deri te Gjoni. Dhe nëse doni ta pranoni, ai vetë është Elia që do të vijë. Ai që ka veshë për të dëgjuar, le të dëgjojë. Me çfarë do ta krahasoj këtë brez? Është e ngjashme me fëmijë që ulen në tregje, të cilët duke thirrur shokëve të tyre thonë: Ne i ramë fyelli për ju, dhe ju nuk kërcyet, ne vajtëm për ju, dhe ju nuk i rrahët gjoksin. Sepse erdhi Joani as duke ngrënë, as duke pirë, dhe ata thonë: Ka demon. Erdhi i biri i njeriut duke ngrënë dhe duke pirë, dhe thonë: ja një njeri grykës dhe pirës vere, mik i tagrambledhësve dhe i mëkatarëve. Dhe dituria u justifikua nga fëmijët e saj. Atëherë ai filloi të qortonte qytetet në të cilat u bënë shumica e mrekullive të tij, sepse nuk u penduan; mjerë ti, Korazin, mjerë ti, Betsaida; sepse po të ishin bërë në Tir dhe Sidon mrekullitë që u bënë tek ju, kohë më parë do të ishin

penduar ulur në thes dhe hi. Por ju them juve, Tirit dhe Sidonit më e durueshme do të jetë në ditën e gjykimit sesa juve. Dhe ti, Kapernaum, që u lartësove deri në qiell, do të ulesh deri në ferr, sepse sikur në Sodomë të ishin bërë mrekullitë që u bënë te ti, ajo do të kishte mbetur deri sot. Por ju them juve se tokës së Sodomës do t'i jetë më e durueshme në ditën e gjykimit sesa ty. Në atë kohë, duke u përgjigjur, Jezusi tha: unë të falënderoj ty, Atë, Zot i qiellit dhe i tokës, sepse ti i fshehe këto gjëra nga të urtët dhe të mençurit, dhe ti ua zbulove ato foshnjave; po, o Atë, sepse kështu u bë kënaqësia e mirë përpara teje. Të gjitha m'u dorëzuan nga Ati im, dhe askush nuk e njeh Birin përveç Atit, as Atin nuk e njeh askush përveç Birit dhe atij që Biri dëshiron t'ia zbulojë. Ejani te unë të gjithë ju që mundoheni dhe jeni të ngarkuar, dhe unë do t'ju jap pushim. Merrni zgjedhën time mbi ju dhe mësoni nga unë, sepse jam i butë dhe i përulur në zemër, dhe do të gjeni pushim për shpirtrat tuaj; sepse zgjedha ime është e mirë dhe barra ime është e lehtë.

12

Në atë kohë, Jezusi shkoi të shtunave nëpër fushat e grurit, por dishepujt e tij patën uri dhe filluan të shkulmojnë kallinj e të hanë. Por Farisenjtë, pasi panë, i thanë atij: Ja, dishepujt e tu bëjnë atë që nuk lejohet të bëhet të shtunën. Por ai u tha atyre: A nuk keni lexuar çfarë bëri Davidi kur ishte i uritur ai dhe ata që ishin me të? Si hyri në shtëpinë e Perëndisë dhe hëngri bukët e paraqitjes, të cilët nuk ishte e lejuar që ai të hante, as ata që

ishin me të, por vetëm priftërinjtë? Ose nuk e keni lexuar në ligj që të shtunave priftërinjtë në tempull e shkelën të shtunën, dhe janë të pafajshëm? Por ju them juve se këtu është diçka më e madhe se tempulli. Nëse ju do ta kishit ditur se çfarë është dua mëshirë dhe jo flijim, nuk do t'i kishit dënuar të pafajshmit. Sepse Biri i njeriut është zot edhe i së shtunës. Dhe pasi u largua nga aty, erdhi në mbledhjen e tyre. Dhe ja, një njeri ishte atje duke pasur dorën e thatë; dhe ata e pyetën atë duke thënë: a është e lejuar të shërosh në të shtuna? Që ta akuzojnë atë. Por ai u tha atyre: Kush do të jetë nga ju njeri që do të ketë një dele, dhe nëse kjo bie në gropë të shtunën, a nuk do ta zërë atë dhe do ta ngrejë? Sa pra ndryshon njeriu nga delet? Kështu që është e lejuar të bëhet mirë në të shtunat. Atëherë i thotë njeriut: Zgjate dorën tënde, dhe ai e zgjati, dhe u bë e shëndetshme si tjetra. Pasi dolën jashtë, Farisenjtë morën këshillim kundër tij, që ta shkatërrojnë atë. Dhe Jezusi, duke ditur, u tërhoq nga aty; dhe turma të shumta e ndoqën atë, dhe ai i shëroi ata të gjithë, dhe ai i qortoi ata që të mos e bënin atë të dukshëm, që të plotësohej ajo që u tha nëpërmjet Isaias profetit duke thënë: ja djali im, të cilin kam zgjedhur, i dashuri im, në të cilin shpirti im u kënaq; do të vë frymën time mbi të, dhe ai do të shpallë gjykim kombeve; nuk do të grindë as do të bërtasë, as dikush do të dëgjojë në rrugët e gjera zërin e tij. Kallamun e thyer nuk do ta thyejë dhe lirin që tymosen nuk do ta shuajë, derisa ta hedhë në fitore gjykimin; dhe te emri i tij kombet shpresojnë. Atëherë iu soll atij një i verbër dhe memec i pushtuar nga demonët, dhe ai e shëroi atë, kështu që i verbri dhe memeci të fliste dhe të shihte; dhe të gjithë turmat ishin të habitur dhe thonin: Mos

vallë ky është Krishti, biri i Davidit? Por Farisenjtë, pasi dëgjuan, thanë: Ky nuk i nxjerr demonët përveçse me Beelzebulin, sundimtarin e demonëve. Duke ditur por Jezusi mendimet e tyre, u tha atyre: Çdo mbretëri e ndarë kundër vetvetes shkretohet, dhe çdo qytet ose shtëpi e ndarë kundër vetvetes nuk do të qëndrojë. Dhe nëse Satani nxjerr jashtë Satanin, ai u nda kundër vetvetes, si pra do të qëndrojë mbretëria e tij? Dhe nëse unë i nxjerr demonët me anë të Beelzebulit, bijtë tuaj me anë të kujt do t'i nxjerrin? Për shkak të kësaj ata vetë do të jenë gjyqtarët tuaj. Nëse unë i nxjerr demonët me Frymën e Perëndisë, atëherë mbretëria e Perëndisë ka arritur mbi ju. Ose si mund dikush të hyjë në shtëpinë e të fortit dhe të rrëmbejë enët e tij, nëse nuk e lidh më parë të fortin? Dhe atëherë do të plaçkisë shtëpinë e tij. Ai që nuk është me mua është kundër meje, dhe ai që nuk mbledh me mua shpërndan. Për këtë arsye unë ju them juve, çdo mëkat dhe blasfemi do t'u falet njerëzve, por blasfemia e Frymës nuk do t'u falet njerëzve; dhe kushdo që thotë fjalë kundër Birit të njeriut, do t'i falet atij; por kushdo që thotë kundër Frymës së Shenjtë, nuk do t'i falet atij as në këtë botë as në atë të ardhshmen. Ose bëni pemën të mirë dhe frytin e saj të mirë, ose bëni pemën të kalbur dhe frytin e saj të kalbur, sepse nga fryti pemja njihet. Pjella gjarpërinjsh, si mund të flisni gjëra të mira duke qenë të ligj? Sepse nga bollëku i zemrës, goja flet. Njeriu i mirë nga thesari i mirë nxjerr gjëra të mira, dhe njeriu i lig nga thesari i lig nxjerr gjëra të liga. Po ju them juve që për çdo fjalë të kotë që njerëzit mund të flasin, ata do të japin llogari për të në ditën e gjykimit; sepse nga fjalët e tua ti do të justifikohesh dhe nga fjalët e tua ti do të dënohesh. Atëherë u

përgjigjën disa nga shkruesit dhe farisenjtë duke thënë: Mësues, ne duam të shohim një shenjë nga ti. Por ai duke u përgjigjur u tha atyre: Brez i keq dhe i shkelur kërkon shenjë, dhe nuk do t'i jepet shenjë përveç shenjës së Jonës profet. Ashtu si profeti Jona ndodhi në barkun e peshkut të madh tre ditë e tre net, kështu edhe Biri i njeriut do të jetë në zemër të tokës tre ditë e tre net. Burrat Ninivitë do të ngrihen në gjykim bashkë me këtë brezë dhe do ta dënojnë atë, sepse ata u penduan për shpalljen e Jonës, dhe ja, më shumë se Jona është këtu. Mbretëresha e jugut do të ngrihet në gjykim bashkë me këtë brez dhe do ta dënojë atë, sepse ajo erdhi nga skajet e tokës për të dëgjuar urtësinë e Solomonit, dhe ja, këtu është më shumë se Solomoni. Kur fryma e papastër del nga njeriu, ajo kalon nëpër vende të thata duke kërkuar pushim, dhe nuk e gjen. Atëherë thotë: Do të kthehem në shtëpinë time nga ku dola, dhe kur vjen e gjen të zbrazët, të fshirë dhe të zbukuruar. Atëherë shkon dhe merr me vete shtatë frymë të tjera më të liga se vetja e tij, dhe pasi hyjnë banojnë atje, dhe gjërat e fundit të atij njeriu bëhen më të këqija se të parat. Kështu do të jetë edhe me këtë brez të keq. Ndërsa ai ende po u fliste turmave, ja, e ëma dhe vëllezërit e tij qëndronin jashtë, duke kërkuar të flisnin me të. Por dikush i tha atij: Ja, nëna jote dhe vëllezërit e tu qëndrojnë jashtë dhe kërkojnë të të shohin. Por ai, duke u përgjigjur, i tha atij që po i fliste, kush është nëna ime dhe cilët janë vëllezërit e mi? Dhe duke shtrirë dorën e tij mbi nxënësit e tij tha: ja nëna ime dhe vëllezërit e mi; sepse kushdo që bën vullnetin e atit tim që është në qiej, ai është vëllai im dhe motra dhe nëna.

13

Në atë ditë, pasi doli Jezusi nga shtëpia, ai ishte duke ndenjur pranë detit; dhe u mblodhën tek ai turma të shumta, aq sa ai hyri në një varkë dhe u ul, dhe e gjithë turma qëndronte mbi breg. Dhe ai u foli atyre shumë gjëra në shëmbëlltyra, duke thënë: Ja, doli mbjellësi për të mbjellë. Dhe ndërsa ai mbillte, disa ranë pranë rrugës, dhe erdhën zogjtë dhe i hëngrën ato; por të tjera ranë mbi gurore, ku nuk kishte shumë tokë, dhe menjëherë mbiu sepse nuk kishte thellësi toke, por kur lindi dielli u djeg, dhe sepse nuk kishte rrënjë u tha; por të tjera ranë mbi ferra, dhe u rritën ferrat dhe i mbytën ato; por të tjera ranë mbi tokën e mirë dhe dha fryt, njëra njëqind, tjetra gjashtëdhjetë, tjetra tridhjetë. Ai që ka veshë për të dëgjuar, le të dëgjojë. Dhe dishepujt, duke iu afruar, i thanë atij: Pse u flet atyre në shëmbëlltyra? Por ai duke u përgjigjur u tha atyre, që juve ju është dhënë të dini misteret e mbretërisë së qiejve, por atyre nuk u është dhënë. Sepse kushdo që ka, do t'i jepet atij dhe do të ketë bollëk, por kushdo që nuk ka, edhe ajo që ka do t'i merret. Për këtë arsye unë u flas atyre në shëmbëlltyra, që duke parë të mos shohin dhe duke dëgjuar të mos dëgjojnë as të kuptojnë, që të mos kthehen; dhe atëherë do të plotësohet për ta profecia e Isaias që thotë: me të dëgjuar do të dëgjoni dhe aspak nuk do të kuptoni, dhe duke parë do të shikoni dhe aspak nuk do të shihni; sepse u trash zemra e këtij populli, dhe me veshët dëgjuan rëndë, dhe sytë e tyre i mbyllën, që të mos shohin me sytë dhe me veshët të dëgjojnë dhe me zemër të kuptojnë dhe të

kthehen, dhe unë do t'i shëroj ata. Por të lumtur janë sytë tuaj, sepse shohin, dhe veshët tuaj, sepse dëgjojnë. Vërtet sepse unë ju them juve që shumë profetë dhe të drejtë dëshiruan të shohin atë që ju shihni, dhe nuk panë, dhe të dëgjojnë atë që ju dëgjoni, dhe nuk dëgjuan. Ju, pra, dëgjoni shëmbëlltyrën e mbjellësit. Për çdo njeri që dëgjon fjalën e mbretërisë dhe nuk e kupton, vjen i ligu dhe merr atë që është mbjellë në zemrën e tij; ky është ai që është mbjellë pranë rrugës. Por ai që u mboll mbi vendet shkëmbore, ky është ai që dëgjon fjalën dhe menjëherë me gëzim e pranon dhe e merr atë; por nuk ka rrënjë në vetvete, por është i përkohshëm, dhe kur ndodh mundim ose përndjekje për shkak të fjalës, menjëherë pengohet. Por ai që është mbirë në ferra, ky është ai që dëgjon fjalën, dhe shqetësimi i kësaj kohe dhe mashtrimi i pasurisë e mbytin fjalën, dhe ai bëhet pa fryt. Por ai që u mboll mbi tokën e mirë, ky është ai që dëgjon fjalën dhe e kupton, i cili vërtet jep fryte dhe bën njëri qind, tjetri gjashtëdhjetë, tjetri tridhjetë. Një tjetër shëmbëlltyrë ai vuri përpara tyre duke thënë: u ngjasua mbretëria e qiejve me një njeri që kishte mbjellë farë të mirë në arën e tij; por ndërsa njerëzit flinin erdhi armiku i tij dhe mbolli bar të keq në mes të grurit dhe u largua. Kur mbiu bari dhe dha fryt, atëherë u shfaqën edhe barërat e këqija. Duke iu afruar, skllevërit e zotit të shtëpisë i thanë atij: zot, a nuk mbolle farë të mirë në arën tënde? Nga ku pra ka barëra të këqija? Por ai u tha atyre: një njeri armik këtë e bëri. Dhe skllevërit i thanë atij: Dëshiron pra që ne të shkojmë dhe t'i mbledhim ato? Por ai tha: jo, mos ndoshta duke mbledhur barërat e këqija të shkulni në të njëjtën kohë me to grurin; lërini të rriten së bashku të dyja deri te

korrja, dhe në kohën e korrjes do t'u them korrësve: mblidhni së pari barërat e këqija dhe lidhini ato në duaj për t'i djegur ato, por grurin mblidheni së bashku në depon time. Një tjetër shëmbëlltyrë ai vuri përpara tyre duke thënë: e ngjashme është mbretëria e qiejve me një kokërr sinapi, të cilën duke e marrë një njeri e mbolli në arën e tij; e cila më e vogël është se të gjitha farërat, por kur rritet, më e madhe se të gjitha perimet është dhe bëhet pemë, kështu që të vijnë zogjtë e qiellit dhe të bëjnë fole në degët e saj. Një parabolë tjetër u foli atyre: Mbretëria e qiejve është e ngjashme me majën, të cilën një grua e mori dhe e fshehu në tre masa mielli, derisa u majosur e tëra. Të gjitha këto gjëra Jezusi i foli turmave në shëmbëlltyra, dhe pa shëmbëlltyrë nuk u fliste atyre asgjë, që të plotësohej ajo që ishte thënë nëpërmjet profetit që thoshte: do të hap gojën time në shëmbëlltyra, do të shqiptoj gjëra të fshehura që nga themelimi i botës. Atëherë, pasi i la turmat, erdhi në shtëpinë e tij. Dhe iu afruan atij dishepujt e tij duke thënë: Shpjegona neve parabolën e barërave të keqija të arës. Dhe ai duke u përgjigjur u tha atyre: ai që mbjell farën e mirë është biri i njeriut; dhe ara është bota; dhe fara e mirë, këta janë bijtë e mbretërisë; dhe barërat e këqija janë bijtë e të ligut; dhe armiku që i mbolli ato është djalli; dhe korrja është përfundimi i kohës; dhe korrësit janë lajmëtarë. Ashtu si mblidhen barërat e këqija dhe digjen në zjarr, kështu do të jetë në përfundimin e kësaj kohe. Biri i njeriut do të dërgojë engjëjt e tij, dhe ata do të mbledhin nga mbretëria e tij të gjitha pengesat dhe ata që bëjnë paligjshmërinë, dhe do t'i hedhin ata në furrën e zjarrit; atje do të jetë vajtimi dhe kërcëllima e dhëmbëve. Atëherë të drejtët do të shkëlqejnë si dielli në

mbretërinë e atit të tyre. Ai që ka veshë për të dëgjuar, le të dëgjojë. Përsëri, mbretëria e qiejve është e ngjashme me një thesar të fshehur në arë, të cilin një njeri, duke e gjetur, e fshehu, dhe nga gëzimi i tij shkon dhe shet të gjitha sa ka, dhe blen atë arë. Përsëri, mbretëria e qiejve është e ngjashme me një njeri tregtar që kërkon margaritarë të bukur; i cili, duke gjetur një margaritar shumë të çmuar, shkoi dhe shiti të gjitha sa kishte dhe e bleu atë. Përsëri e ngjashme është mbretëria e qiejve me një rrjetë peshkimi të hedhur në det dhe që ka mbledhur nga çdo lloj, të cilën, kur u mbush, duke e tërhequr atë mbi breg dhe duke u ulur, mblodhën ato të mirat në enë, por ato të këqijat i hodhën jashtë. Kështu do të jetë në përfundimin e epokës. Lajmëtarët do të dalin dhe do t'i ndajnë të ligjtë nga mesi i të drejtëve, dhe do t'i hedhin ata në furrën e zjarrit; atje do të jetë vajtimi dhe kërcëllimi i dhëmbëve. Jezusi u thotë atyre: A i kuptuat të gjitha këto? Ata i thonë atij, po, Zot. Por ai u tha atyre: Për këtë arsye, çdo shkrues që është trajnuar në mbretërinë e qiejve është i ngjashëm me një zot shtëpie, i cili nxjerr nga thesari i tij gjëra të reja dhe të vjetra. Dhe ndodhi që kur Jezusi mbaroi shpjegimet këto, u largua nga atje, dhe duke ardhur në atdheun e tij, po i mësonte ata në mbledhjen e tyre, aq sa ata të habiteshin dhe të thonin: nga ku i vjen këtij urtësia kjo dhe fuqitë? Nuk është ky djali i zdrukthëtarit? A nuk është e thënë nëna e tij Maria dhe vëllezërit e tij Jakobi dhe Jozefi dhe Simoni dhe Juda? Dhe motrat e tij a nuk janë të gjitha te ne? Nga ku pra i vijnë këtij të gjitha këto? Dhe ata po skandalizoheshin për shkak të tij. Dhe Jezusi u tha atyre: profeti nuk është i nënçmuar përveç në atdheun e tij dhe në shtëpinë e tij. Dhe nuk bëri atje

shumë fuqi për shkak të mosbesimit të tyre.

14

Në atë kohë Herodi tetrarkut dëgjoi për Jezusin dhe u tha shërbëtorëve të tij: ky është Gjoni Pagëzori; ai u ngrit nga të vdekurit, dhe për këtë arsye fuqitë veprojnë në të. I Herodi, pasi kishte zënë Gjonin, e lidhi atë dhe e vuri në burg për shkak të Herodiadës, gruas së Filipit, vëllait të tij. Sepse Joani i thoshte atij: Nuk të lejohet ta kesh atë. Dhe duke dashur ta vriste atë, ai u frikësua nga turma, sepse e konsideronin atë si profet. Dhe kur po mbaheshin festimet e ditëlindjes së Herodit, vajza e Herodiadës kërceu në mes dhe i pëlqeu Herodit; prandaj me betim ai i premtoi asaj të jepte çfarë që ajo të kërkonte. Ajo por, pasi u nxit nga e ëma e saj, tha: Më jep këtu mbi një pjatë kokën e Gjonit Pagëzorit. Dhe u pikëllua mbreti, por për shkak të betimeve dhe atyre që ishin shtrirë së bashku urdheroi që t'i jepej, dhe duke dërguar ia preu kokën Gjonit në burg. Dhe koka e tij u soll mbi një pjatë dhe iu dha vajzës, dhe ajo ia solli nënës së saj. Dhe dishepujt e tij iu afruan, morën trupin dhe e varrosën atë, pastaj shkuan dhe ia raportuan Jezusit. Pasi dëgjoi, por Jezusi u tërhoq nga aty me varkë në një vend të shkretë vetëm, dhe pasi dëgjuan, turmat e ndoqën atë në këmbë nga qytetet. Dhe pasi doli, Jezusi pa një turmë të madhe, u dhimbs për ta dhe shëroi të sëmurët e tyre. Dhe kur ra mbrëmja, dishepujt e tij iu afruan atij duke thënë: Vendi është i shkretë dhe ora tashmë ka kaluar, lësho turmat të shkojnë, që të shkojnë në fshatrat dhe të

blejnë ushqime për vete. Por Jezusi u tha atyre: Nuk kanë nevojë të shkojnë, jepuni ju atyre për të ngrënë. Por ata i thonë atij: Nuk kemi këtu veçse pesë bukë dhe dy peshq. Ai por tha, sillni mua ata këtu. Dhe pasi urdhëroi turmat të shtriheshin mbi bar, mori pesë bukët dhe dy peshqit, shikoi lart në qiell dhe bekoi, pastaj i theu dhe ua dha dishepujve bukët, dhe dishepujt ua dhanë turmave. Dhe hëngrën të gjithë dhe u ngopën, dhe mblodhën mbetjet e copave: dymbëdhjetë shporta plot. Dhe ata që po hanin ishin burra rreth pesë mijë, pa gratë dhe fëmijët. Dhe menjëherë Jezusi i detyroi dishepujt e tij të hipin në barkë dhe të shkojnë përpara në anën tjetër, derisa ai të largonte turmat. Dhe pasi i liroi turmat, ai u ngjit në mal vetëm për të lutur. Dhe kur kishte rënë mbrëmja, ai ishte vetëm atje. Anija tashmë ishte në mes të detit, duke u munduar nga valët, sepse era ishte e kundërt. Por në rojën e katërt të natës, Jezusi shkoi drejt tyre duke ecur mbi det. Dhe dishepujt, pasi e panë atë duke ecur mbi det, u shqetësuan duke thënë se është fantazmë, dhe nga frika thirrën. Por menjëherë Jezusi u foli atyre duke thënë: Merrni guxim, unë jam, mos kini frikë. Duke iu përgjigjur atij, Pjetri tha: Zot, nëse je ti, urdhëromë të vij drejt teje mbi ujëra. Por ai tha: Eja. Dhe pasi zbriti nga anija, Pjetri ecte mbi ujëra për të ardhur te Jezusi. Duke parë erën e fortë u frikësua, dhe duke filluar të fundoset bërtiti duke thënë: Zot, shpëtomë! Menjëherë Jezusi, pasi shtriu dorën, e kapi atë dhe i tha: O ti me besim të vogël, pse dyshove? Dhe pasi ata hynë në anije, era pushoi; dhe ata që ishin në anije erdhën e iu përulën atij duke thënë: Me të vërtetë je biri i Perëndisë. Dhe pasi kaluan, erdhën në tokën e Genezaretit. Dhe pasi e njohën atë, burrat e atij vendi dërguan

lajm në të gjithë rajonin përreth, dhe i sollën atij të gjithë ata që ishin keq, dhe e lutnin atë që edhe vetëm të preknin cepën e rrobës së tij; dhe sa e prekën u shpëtuan.

15

Atëherë vijnë te Jezusi skribët dhe farisenjtë nga Jeruzalemi duke thënë: pse dishepujt e tu shkelin traditën e pleqve? Sepse ata nuk i lajnë duart e tyre kur hanë bukë. Por ai duke u përgjigjur u tha atyre: Pse edhe ju e shkelni urdhërimin e Perëndisë për shkak të traditës suaj? Sepse Perëndia urdhëroi duke thënë, ndero atin dhe nënën, dhe ai që flet keq për atin ose nënën, le të vdesë me vdekje. Por ju thoni: kushdo që mund t'i thotë babait ose nënës, dhuratë është ajo që mund të përfitosh nga unë, dhe nuk do të nderojë babanë e tij ose nënën e tij; dhe keni anuluar urdhërimin e Perëndisë për shkak të traditës suaj. Hipokritë, Isaia profetizoi mirë për ju duke thënë: ky popull më afrohet me gojën e tyre dhe më nderon me buzët e tyre, por zemra e tyre është larg nga unë; dhe më adhurojnë kot, duke mësuar si mësime urdhërimet e njerëzve. Dhe pasi thirri turmën, u tha atyre: Dëgjoni dhe kuptoni; jo ajo që hyn në gojë e bën të ndyrë njeriun, por ajo që del nga goja, kjo e bën të ndyrë njeriun. Atëherë dishepujt e tij iu afruan dhe i thanë: A e di që Farisenjtë u skandalizuan kur dëgjuan fjalën? Por ai duke u përgjigjur tha, çdo mbjellë që nuk e ka mbjellë Ati im qiellor do të shkulet. Lërini ata, janë udhëheqës të verbër të verbërve, por nëse një i verbër udhëheq një të verbër, të dy do të bien në

gropë. Duke u përgjigjur, Pjetri i tha atij: Shpjegona këtë parabolë. Por Jezusi tha, A jeni edhe ju ende pa kuptim? Nuk e kuptoni ende që çdo gjë që hyn në gojë shkon në bark dhe hidhet jashtë në nevojtore? Por ato që dalin nga goja vijnë nga zemra, dhe ato e ndotin njeriun. Sepse nga zemra dalin mendimet e liga, vrasjet, shkeljet e kurorës, kurvërimet, vjedhjet, dëshmitë e rreme, blasfemitë. Këto janë gjërat që ndytin njeriun, por të hash me duar të palara nuk e ndyt njeriun. Dhe pasi doli nga aty, Jezusi u tërhoq në krahinat e Tiros dhe Sidonit. Dhe ja, një grua Kananite, duke dalë nga ato kufij, i thirri atij duke thënë: Ki mëshirë për mua, o Zot, bir i Davidit, bija ime është keq e pushtuar nga demoni. Por ai nuk iu përgjigj asaj me asnjë fjalë. Dhe dishepujt e tij, duke iu afruar, po e pyesnin atë duke thënë: lëshoje atë, sepse ajo bërtet pas nesh. Por ai duke u përgjigjur tha: Nuk jam dërguar veçse te delet e humbura të shtëpisë së Izraelit. Por ajo, pasi erdhi, iu përul atij duke thënë: Zot, më ndihmo. Por ai duke u përgjigjur tha: Nuk është mirë të marrësh bukën e fëmijëve dhe t'ua hedhësh qenve të vegjël. Ajo por tha, po, Zot, sepse edhe qentë e vegjël hanë nga thërrimet që bien nga tavolina e zotërinjve të tyre. Atëherë duke u përgjigjur, Jezusi i tha asaj: O grua, i madh është besimi yt, le të bëhet ty siç dëshiron. Dhe u shërua e bija e saj nga ajo orë. Dhe pasi u largua nga aty, Jezusi erdhi pranë detit të Galilesë, dhe pasi u ngjit në mal, u ul atje. Dhe iu afruan atij turma të shumta duke pasur me veten e tyre të çalë, të verbër, të shurdhër, të sakatuar dhe shumë të tjerë, dhe i hodhën ata pranë këmbëve të Jezusit, dhe ai i shëroi ata, kështu që turmat u çuditën duke parë të shurdhër duke dëgjuar, memecë duke folur, të sakatuar të

shëndetshëm, të çalë duke ecur dhe të verbër duke parë; dhe e lavdëruan Perëndinë e Izraelit. Por Jezusi, duke thirrur nxënësit e tij, tha: Unë kam dhembshuri për turmën, sepse tashmë tri ditë ata qëndrojnë me mua dhe nuk kanë çfarë të hanë, dhe nuk dua t'i liroj ata të uritur, mos ndoshta ligështohen në rrugë. Dhe dishepujt e tij i thonë atij: Nga ku do të na vijnë neve në shkretëtirë aq shumë bukë, sa të ngopim një turmë aq të madhe? Dhe Jezusi u thotë atyre: Sa bukë keni? Dhe ata thanë: Shtatë, dhe pak peshq të vegjël. Dhe ai urdhëroi turmat të shtriheshin mbi tokë. Dhe pasi mori të shtatë bukët dhe peshqit, falënderoi, i theu dhe ua dha dishepujve të tij, dhe dishepujt ua dhanë turmave. Dhe hëngrën të gjithë dhe u ngopën, dhe morën mbetjet e copave, shtatë shporta plot; por ata që hanin ishin katër mijë burra, pa gra dhe fëmijë. Dhe pasi i kishte liruar turmat, ai hipi në anije dhe erdhi në kufijtë e Magdalës.

16

Dhe Farisenjtë dhe Saducenjtë, duke iu afruar dhe duke e testuar, e pyetën atë të tregojë atyre një shenjë nga qielli. Dhe ai duke u përgjigjur u tha atyre: kur bie mbrëmja ju thoni: mot i qetë; sepse qielli është i kuq; dhe në mëngjes: sot stuhi; sepse qielli është i kuq duke qenë i vrenjtur. Hipokritë, ju dini të dalloni fytyrën e qiellit, por shenjat e kohërave nuk jeni në gjendje t'i njihni? Një brez i keq dhe i shkelur kërkon një shenjë, dhe një shenjë nuk do t'i jepet asaj përveçse shenja e Jonës profetit. Dhe duke i lënë ata, ai u largua. Dhe dishepujt e tij, kur

erdhën në bregun tjetër, harruan të marrin bukë. Por Jezusi u tha atyre: Shihni dhe ruhuni nga maja e Farisenjve dhe Saduqejve. Ata po arsyetonin me vete duke thënë se nuk kishim marrë bukë. Duke ditur, por Jezusi u tha atyre: Çfarë arsyetoni në vetvete, ju pak besimtarë, që nuk morët bukë? Nuk kuptoni ende, as nuk kujtoni të pesë bukët e pesë mijëve dhe sa shporta morët? As edhe të shtatë bukët e katër mijëve dhe sa shporta morët? Si nuk e kuptoni që nuk ju fola për bukë kur ju thashë të ruheni nga maja e Farisenjve dhe Saduqejve? Atëherë kuptuan që ai nuk tha të ruhen nga maja e bukës, por nga mësimi i Farisenjve dhe Saducenjve. Pasi erdhi Jezusi në pjesët e Cezaresë së Filipit, ai pyeste dishepujt e tij duke thënë: Kë thonë njerëzit se jam unë, Biri i njeriut? Ata u përgjigjën: Disa thonë Gjonin Pagëzorin, të tjerë Elian, dhe të tjerë Jeremian ose një nga profetët. Ai u thotë atyre: Por ju, kë thoni se jam unë? Duke u përgjigjur, Simon Pjetri tha: Ti je Krishti, Biri i Perëndisë së gjallë. Dhe duke iu përgjigjur, Jezusi i tha atij: I bekuar je, Simon Bir i Jonës, sepse mish dhe gjak nuk ta zbuluan ty, por Ati im që është në qiej. Dhe unë po të them ty që ti je Pjetër, dhe mbi këtë shkëmb do të ndërtoj kishën time, dhe portat e Hadesit nuk do ta mundin atë. Dhe do të të jap ty çelësat e mbretërisë së qiejve, dhe çfarëdo që të lidhësh mbi tokë, do të jetë e lidhur në qiej, dhe çfarëdo që të lirosh mbi tokë, do të jetë e liruar në qiej. Atëherë ai urdhëroi dishepujt e tij që të mos i thonë askujt se ai është Jezusi, Krishti. Nga atëherë, Jezusi filloi t'u tregojë nxënësve të tij se ishte e nevojshme që ai të shkonte në Jeruzalem dhe të vuante shumë nga pleqtë, kryepriftërinjtë dhe skribët, dhe të vritej, por ditën e tretë të ngjallej. Dhe duke e

marrë mënjanë, Pjetri filloi ta qortojë atë duke thënë: I mëshirshëm qofsh ti, Zot, kjo nuk do të të ndodhë ty. Por ai, pasi u kthye, i tha Pjetrit: Shko pas meje, satana! Ti je pengesë për mua, sepse ti nuk mendon gjërat e Perëndisë, por gjërat e njerëzve. Atëherë Jezusi u tha dishepujve të tij: Nëse dikush dëshiron të vijë pas meje, le të mohojë vetveten, le ta marrë kryqin e tij dhe le të më ndjekë. Sepse kush dëshiron të shpëtojë shpirtin e tij, do ta humbë atë, por kush e humb shpirtin e tij për shkak të meje, do ta gjejë atë. Çfarë përfiton njeriu nëse fiton botën e tërë, por humbet shpirtin e tij? Ose çfarë do të japë njeriu në shkëmbim të shpirtit të tij? Sepse Biri i njeriut është për të ardhur në lavdinë e Atit të tij me engjëjt e tij, dhe atëherë do t'i japë secilit sipas veprës së tij. Vërtet ju them juve, janë disa nga ata që qëndrojnë këtu, të cilët nuk do të shijojnë vdekjen derisa ta shohin Birin e njeriut duke ardhur në mbretërinë e tij.

17

Dhe pas gjashtë ditësh, Jezusi merr me vete Pjetrin dhe Jakobin dhe Gjonin, vëllanë e tij, dhe i ngjit ata në një mal të lartë veçmas, dhe u shndërrua përpara tyre, dhe fytyra e tij shkëlqeu si dielli, dhe rrobat e tij u bënë të bardha si drita. Dhe ja, u shfaqën atyre Moisiu dhe Elia, duke biseduar me të. Duke u përgjigjur, Pjetri i tha Jezusit: Zot, mirë është që ne të jemi këtu. Nëse ti do, le të bëjmë këtu tre çadra: një për ty, një për Moisiun dhe një për Elian. Ndërsa ai ende po fliste, ja një re e ndritshme i mbuloi ata, dhe ja një zë nga reja duke thënë: ky është biri im i

dashur, në të cilin unë u kënaqëm; atë dëgjoni; dhe dishepujt pasi dëgjuan ranë mbi fytyrën e tyre dhe u frikësuan shumë. Dhe Jezusi, duke u afruar, i preku ata dhe tha: Ngrihuni dhe mos kini frikë. Dhe duke ngritur sytë e tyre, ata nuk panë askënd përveç Jezusit vetëm. Dhe ndërsa ata po zbrisnin nga mali, Jezusi u urdhëroi atyre duke thënë: Mos ia thoni askujt vizionin derisa Biri i njeriut të ngjallet nga të vdekurit. Dhe dishepujt e tij e pyetën duke thënë: Çfarë thonë pra skribët, që Elia duhet të vijë i pari? Dhe Jezusi, duke u përgjigjur, u tha atyre: Elia me të vërtetë vjen i pari dhe do të rivendosë të gjitha gjërat; por ju them juve që Elia tashmë erdhi, dhe nuk e njohën atë, por i bënë atij sa deshën; kështu edhe biri i njeriut është për të vuajtur nga ata. Atëherë dishepujt kuptuan se ai u foli atyre për Gjonin Pagëzuesin. Dhe pasi erdhën ata te turma, iu afrua atij një njeri duke u gjunjëzuar para tij dhe duke thënë: Zot, ki mëshirë për birin tim, sepse ai është i goditur nga hëna dhe vuan keq; sepse shpesh bie në zjarr dhe shpesh në ujë. Dhe ia solla atë dishepujve të tu, por ata nuk qenë në gjendje ta shëronin. Duke u përgjigjur, Jezusi tha: O brez i pabesë dhe i shtrembëruar, deri kur do të jem me ju? Deri kur do t'ju duroj? Sillmëni atë këtu. Dhe Jezusi e qortoi atë, dhe demoni doli nga ai, dhe djali u shërua që nga ajo orë. Atëherë dishepujt, pasi iu afruan Jezusit veçmas, thanë: Pse ne nuk qemë të aftë ta dëbonim atë? Dhe Jezusi u tha atyre: për shkak të mosbesimit tuaj. Vërtet sepse unë ju them juve, nëse keni besim si kokërr sinapi, do t'i thoni këtij mali, lëviz nga këtu atje, dhe ai do të lëvizë, dhe asgjë nuk do të jetë e pamundur për ju. Por ky lloj nuk del, përveçse me lutje dhe agjërim. Ndërsa ata po ktheheshin në Galile, Jezusi u tha

atyre: Biri i njeriut është gati të dorëzohet në duart e njerëzve dhe ata do ta vrasin atë, dhe ditën e tretë ai do të ringjallet. Dhe u pikëlluan shumë. Pasi ata erdhën në Kapernaum, iu afruan Pjetrit ata që mblidhnin didrakmat dhe thanë: A nuk i paguan mësuesi juaj didrakmat? Thotë, po. Dhe kur hyri në shtëpi, Jezusi e parashikoi atë duke thënë: çfarë të duket ty, Simon? Mbretërit e tokës nga cilët marrin taksa ose tatim? Nga bijtë e tyre apo nga të tjerët? Pjetri i thotë atij: Nga të tjerët. Jezusi i tha atij: atëherë bijtë janë të lirë. Që të mos i ofendojmë ata, shko në det, hedh grepin dhe merr peshkun e parë që del, dhe duke hapur gojën e tij do të gjesh një stater, atë merre dhe jepua atyre në vend të meje dhe teje.

18

Në atë orë iu afruan dishepujt Jezusit duke thënë: Kush, pra, është më i madhi në mbretërinë e qiejve? Dhe pasi thirri Jezusi një fëmijë, e vuri atë në mes të tyre dhe tha: me të vërtetë ju them juve, nëse ju nuk ktheheni dhe bëheni si fëmijët, ju aspak nuk do të hyni në mbretërinë e qiejve. Kushdo pra që do të përulë veten si ky fëmijë, ai është më i madhi në mbretërinë e qiejve. Dhe kushdo që pranon një fëmijë të tillë në emrin tim, mua pranon; por kushdo që shkakton të rrëzojë një nga këta të vegjël që besojnë në mua, është mirë për të që të varet një gur mulliri gomari në qafën e tij dhe të fundoset në thellësinë e detit. Mjerë bota nga pengesat, sepse është e nevojshme që pengesat të vijnë, por mjerë ai njeri nëpërmjet të cilit vjen

pengesa. Nëse dora jote ose këmba jote të bën të mëkatosh, priti ato dhe hidhji larg nga ti, sepse është më mirë për ty të hysh në jetë i çalë ose i sakatuar, sesa të kesh dy duar ose dy këmbë dhe të hedhesh në zjarrin e përjetshëm. Dhe nëse syri yt të bën të rrëshqasësh, nxirre atë dhe hidhe larg nga ty, mirë për ty është të hysh në jetë me një sy, sesa të kesh dy sy dhe të hedhesh në gjehenën e zjarrit. Shikoni të mos përçmoni asnjë nga këta të vegjël, sepse ju them juve që engjëjt e tyre në qiej shohin vazhdimisht fytyrën e Atit tim që është në qiej. Sepse erdhi Biri i njeriut të shpëtojë të humburin. Çfarë ju duket? Nëse një njeri ka njëqind dele dhe një nga ato humbet, a nuk i lë nëntëdhjetë e nëntë mbi male, shkon dhe kërkon atë që humbet? Dhe nëse ndodh ta gjejë atë, me të vërtetë ju them se gëzohet për të më shumë sesa për të nëntëdhjetë e nëntë që nuk janë larguar. Kështu nuk është vullneti i Atit tuaj që është në qiej që të humbasë një nga këta të vegjël. Nëse vëllai yt mëkaton kundër teje, shko dhe qortoje atë midis teje dhe atij vetëm; nëse ai të dëgjon, ke fituar vëllain tënd; por nëse nuk të dëgjon, merr me vete edhe një ose dy, që mbi gojën e dy dëshmitarëve ose tre të vendoset çdo fjalë. Por nëse i injoron ata, thuaji asamblesë, e nëse injoron edhe asamblenë, le të jetë për ty ashtu si pagani dhe mbledhësi i taksave. Vërtet ju them juve, sa gjëra që ju të lidhni mbi tokë, do të jenë të lidhura në qiell, dhe sa gjëra që ju të lironi mbi tokë, do të jenë të liruar në qiell. Përsëri me të vërtetë ju them juve që nëse dy prej jush bien dakord mbi tokë rreth çdo gjëje që ata kërkojnë, do t'u bëhet atyre nga Ati im që është në qiej. Sepse ku janë dy ose tre të mbledhur në emrin tim, atje jam unë në mes tyre. Atëherë duke iu afruar atij, Pjetri tha:

Zot, sa herë do të mëkatojë kundër meje vëllai im dhe do ta fal atë? Deri shtatë herë? I thotë atij Jezusi: Nuk po të them ty deri shtatë herë, por deri shtatëdhjetë herë shtatë. Për këtë arsye mbretëria e qiejve u bë si një njeri mbret, i cili deshi të bëjë llogaritë me robërit e tij. Pasi filloi të saldojë llogaritë, iu soll përpara një debitor që i detyrohej dhjetë mijë talenta. Por duke mos pasur ai me çfarë të kthente, zotëria i tij urdhëroi që ai të shitej dhe gruaja e tij dhe fëmijët dhe të gjitha sa kishte, dhe të kthehej borxhi. Duke rënë pra, robi e adhuronte atë duke thënë: Zot, ki durim me mua dhe do të të kthej të gjitha. Por zotëria i atij skllavit, i prekur nga dhembshuria, e liroi atë dhe ia fali borxhin. Pasi doli, ai rob gjeti një nga bashkërobërit e tij, i cili i detyrohej njëqind denarë, dhe pasi e kapi, e mbytej duke i thënë: Kthemë atë që më detyron. Pasi ra, pra, bashkëshërbëtori i tij në këmbët e tij, i lutej atij duke thënë: Ki durim me mua dhe do të të kthej ty. Por ai nuk deshi, por pasi shkoi larg e hodhi atë në burg deri sa ai të kthejë borxhin. Pasi i panë ato që kishin ndodhur, bashkëshërbëtorët e tij u pikëlluan shumë, dhe erdhën e ia shpjeguan qartë zotërisë së tyre të gjitha ato që kishin ndodhur. Atëherë, pasi e thirri atë, zotëria i tij i thotë atij: Skllav i keq, të gjithë atë borxh ta lëshova ty, sepse më ngushëllove. Nuk ishte e nevojshme edhe ti të mëshiroje bashkëshërbëtorin tënd, ashtu si edhe unë të mëshirova ty? Dhe pasi u zemërua, zoti i tij e dorëzoi atë tek munduesit derisa ai të kthejë gjithçka që i detyrohej. Kështu edhe Ati im qiellor do t'ju bëjë juve, nëse secili prej jush nuk e fal vëllanë e tij nga zemra juaj për shkeljet e tyre.

19

Dhe ndodhi që kur Jezusi mbaroi këto fjalë, u largua nga Galilea dhe erdhi në kufijtë e Judesë përtej Jordanit. Dhe turma të shumta e ndoqën atë, dhe ai i shëroi ata atje. Dhe Farisenjtë iu afruan atij duke e testuar dhe duke i thënë: A është e lejuar që një njeri të ndahet nga gruaja e tij për çdo shkak? Por ai duke u përgjigjur u tha atyre: A nuk keni lexuar që ai që bëri nga fillimi i bëri ata mashkull dhe femër dhe tha, Për shkak të kësaj do të lërë njeriu atin e tij dhe nënën dhe do të bashkohet me gruan e tij, dhe do të jenë të dy një mish? Kështu që nuk janë më dy, por një mish. Atë që Perëndia bashkoi, njeriu të mos e ndajë. Ata i thonë atij: Pse, pra, Moisi urdhëroi të jepet libër shkurorëzimi dhe të ndahet nga ajo? Ai u thotë atyre, që Moisi për shkak të fortësisë së zemrave tuaja ju lejoi të ndani gratë tuaja, por nga fillimi nuk ka qenë kështu. Por ju them juve se ai që ndan gruan e tij jo për shkak të kurvërisë dhe martohet me një tjetër, kryen kurvëri, dhe ai që martohet me të ndaren kryen kurvëri. Dishepujt e tij i thonë atij, nëse kështu është shkaku i njeriut me gruan, nuk është e dobishme të martohesh. Por ai u tha atyre: Jo të gjithë e pranojnë këtë fjalë, por ata të cilëve u është dhënë; sepse ka eunukë të cilët u lindën kështu nga barku i nënës. Dhe janë eunukë të cilët u bënë eunukë nga njerëzit, dhe janë eunukë të cilët e bënë veten eunukë për shkak të mbretërisë së qiejve. Ai që mund ta pranojë, le ta pranojë. Atëherë iu sollën atij fëmijë, që ai t'u vërë atyre duart dhe të lutet; por dishepujt i qortuan. Dhe Jezusi tha: Lini fëmijët dhe mos i pengoni ata të

vijnë te unë, sepse e të tillëve është mbretëria e qiejve. Dhe duke vendosur duart mbi ta, ai u nis që andej. Dhe ja, një duke iu afruar i tha atij: Mësues i mirë, çfarë të mirë duhet të bëj që të kem jetë të përjetshme? Dhe ai i tha atij: pse më thua të mirë? Askush nuk është i mirë përveç njërit, Perëndisë. Nëse dëshiron të hysh në jetë, mbaji urdhërimet. I thotë atij: Të cilave? Dhe Jezusi tha: mos vrit, mos shkel kurorë, mos vidh, mos jep dëshmi të rreme, ndero babanë dhe nënën, dhe do të duash të afërmin tënd si veten tënde. I thotë atij i riu: Të gjitha këto i kam mbajtur që nga rinia ime, çfarë më mungon akoma? Jezusi i tha atij: Nëse do të jesh i përsosur, shko shit zotërimet e tua dhe jepu të varfërve, dhe do të kesh thesar në qiell, dhe eja ndiqmë. Pasi dëgjoi fjalën, i riu shkoi i pikëlluar, sepse kishte shumë pasuri. Por Jezusi u tha dishepujve të tij: Amen, ju them juve se me vështirësi i pasuri do të hyjë në mbretërinë e qiejve. Përsëri po ju them juve, më e lehtë është që një deve të kalojë nëpër vrimën e një gjilpëre, sesa një i pasur të hyjë në mbretërinë e Perëndisë. Dishepujt e tij, pasi dëgjuan, u habitën shumë duke thënë: Kush atëherë mund të shpëtohet? Pasi shikoi, Jezusi u tha atyre: Nga njerëzit kjo është e pamundur, por nga Perëndia të gjitha janë të mundshme. Atëherë Pjetri, duke iu përgjigjur, i tha atij: Ja, ne kemi lënë të gjitha dhe të kemi ndjekur ty; çfarë do të na ndodhë neve, pra? Por Jezusi u tha atyre: Amen, ju them juve që ju që më keni ndjekur mua, në rilindje, kur të ulet Biri i njeriut mbi fronin e lavdisë së tij, do të uleni edhe ju mbi dymbëdhjetë fronë, duke gjykuar dymbëdhjetë fiset e Izraelit. Dhe çdo kush që ka lënë shtëpi, ose vëllezër, ose motra, ose atë, ose nënë, ose grua, ose fëmijë, ose fusha për shkak të emrit tim,

do të marrë njëqindfish dhe do të trashëgojë jetën e përjetshme. Shumë nga të parët do të jenë të fundit, dhe të fundit do të jenë të parët.

20

Sepse mbretëria e qiejve është e ngjashme me një njeri zot shtëpie, i cili doli herët në mëngjes për të marrë me qira punëtorë për vreshtin e tij. Dhe pasi ra dakord me punëtorët për një denar në ditë, i dërgoi ata në vreshtin e tij. Dhe pasi doli rreth orës së tretë, pa të tjerë duke qëndruar në treg pa punë, dhe atyre u tha: shkoni edhe ju në vreshtë, dhe çfarë që të jetë e drejtë do t'ju jap. Dhe ata u larguan. Përsëri, pasi doli jashtë rreth orës së gjashtë dhe të nëntë, ai bëri po ashtu. Rreth orës së njëmbëdhjetë, pasi doli jashtë, gjeti të tjerë që qëndronin në këmbë të plogët, dhe u thotë atyre: Pse keni qëndruar këtu të plogët gjithë ditën? Ata i thonë atij: Sepse askush nuk na punësoi. U thotë atyre: shkoni edhe ju në vresht, dhe do të merrni çfarë është e drejtë. Dhe kur ra mbrëmja, i zoti i vreshtit i thotë kujdestarit të tij: Thirr punëtorët dhe jepua atyre pagën, duke filluar nga të fundit deri te të parët. Dhe ata që erdhën rreth orës së njëmbëdhjetë morën nga një denar. Pasi erdhën, të parët menduan se do të merrnin më shumë, por edhe ata morën nga një denar. Dhe duke i marrë, ata murmuritnin kundër zotit të shtëpisë duke thënë se këta të fundit punuan një orë, dhe ti i bëre ata të barabartë me ne që mbajtëm peshën e ditës dhe vapën djegëse. Por ai duke u përgjigjur i tha një prej tyre: Shok,

nuk të bëj padrejtësi ty, a nuk u pajtove me mua për një denar? Merr tënden dhe shko; por unë dua t'i jap këtij të fundit si edhe ty; apo nuk më lejohet mua të bëj atë që dua me të miat? A është syri yt i keq sepse unë jam i mirë? Kështu do të jenë të fundit të parët, dhe të parët të fundit, sepse shumë janë të ftuar, por pak të zgjedhur. Dhe duke shkuar lart, Jezusi në Jeruzalem mori dymbëdhjetë dishepujt veçmas në rrugë dhe u tha atyre: ja, po shkojmë lart në Jeruzalem, dhe biri i njeriut do të dorëzohet te kryepriftërinjtë dhe shkruesit dhe do ta dënojnë atë me vdekje, dhe do ta dorëzojnë atë te kombet për ta tallur dhe për ta fshikulluar dhe për ta kryqëzuar, dhe ditën e tretë do të ngrihet. Atëherë iu afrua atij nëna e bijve të Zebedeut me bijtë e saj, duke u përulur dhe duke kërkuar diçka nga ai. Dhe ai i tha asaj: çfarë dëshiron? Ajo i thotë atij: thuaj që të ulen këta dy djemtë e mi, njëri nga e djathta jote dhe njëri nga e majta jote në mbretërinë tënde. Duke u përgjigjur, Jezusi tha: ju nuk dini çfarë kërkoni. A jeni në gjendje të pini kupën që unë jam gati të pi, ose të pagëzoheni me pagëzimin që unë pagëzohem? Ata i thonë atij: ne mundemi. Dhe u thotë atyre: Kupën time, me të vërtetë, do ta pini, dhe me pagëzimin me të cilin unë pagëzohem, do të pagëzoheni; por të uleni në të djathtën time dhe në të majtën time nuk është e imja për t'u dhënë, por është për ata të cilëve u është përgatitur nga Ati im. Dhe kur dëgjuan, të dhjetë u indinjuan për të dy vëllezërit. Por Jezusi, pasi i thirri ata, tha: Ju e dini që sunduesit e kombeve zotërojnë mbi ta dhe të mëdhenjtë ushtrojnë autoritet mbi ta. Nuk do të jetë kështu në mesin tuaj, por kushdo që dëshiron të bëhet i madh në mesin tuaj, do të jetë shërbëtori juaj, dhe kushdo që dëshiron të jetë i

pari në mesin tuaj, do të jetë skllavë i juaji; ashtu si biri i njeriut nuk erdhi për t'u shërbyer, por për të shërbyer dhe për të dhënë shpirtin e tij shpërblim në vend të shumë vetëve. Dhe ndërsa po dilnin nga Jeriko, një turmë e madhe e ndoqi atë. Dhe ja, dy të verbër ulur pranë rrugës, duke pasur dëgjuar që Jezusi po kalonte, thirrën duke thënë: Ki mëshirë për ne, Zot, bir i Davidit. Por turma i qortoi ata që të heshtnin, por ata më shumë bërtitnin duke thënë: Ki mëshirë për ne, o Zot, bir i Davidit. Dhe Jezusi, duke qëndruar, i thirri ata dhe tha: Çfarë dëshironi të bëj për ju? Ata i thonë atij: Zot, që të na hapen sytë. Por Jezusi, i prekur nga dhembshuria, preku sytë e tyre, dhe menjëherë sytë e tyre panë përsëri, dhe ata e ndoqën atë.

21

Dhe kur ata u afruan në Jeruzalem dhe erdhën në Betfage te mali i ullinjve, atëherë Jezusi dërgoi dy dishepuj duke u thënë atyre: shkoni në fshatin përballë jush, dhe menjëherë do të gjeni një gomare të lidhur dhe një kërriç me të; pasi t'i keni zgjidhur, sillni te unë. Dhe nëse dikush ju thotë diçka, ju do të thoni që Zoti ka nevojë për ta, por menjëherë do t'i dërgojë ata. Dhe e gjithë kjo ka ndodhur që të përmbushet ajo që u tha nëpërmjet profetit duke thënë: thuajini bijës së Sionit, ja mbreti yt po vjen te ti i butë dhe i hipur mbi një gomar dhe mbi një kërriç, bir i një gomare. Pasi shkuan dishepujt dhe bënë ashtu siç u urdhëroi atyre Jezusi, sollën gomaricën dhe kërriçin, dhe vunë mbi to rrobat e tyre, dhe ai u ul mbi to. Por turma më e madhe shtronin

rrobat e tyre në rrugë, ndërsa të tjerët prisnin degë nga pemët dhe i shtrinin në rrugë. Por turmat që shkonin përpara dhe ato që ndiqnin pas thërrisnin duke thënë: Hosana birit të Davidit! I bekuar është ai që vjen në emër të Zotit! Hosana në vendet më të larta! Dhe kur ai hyri në Jeruzalem, u tund i gjithë qyteti duke thënë: Kush është ky? Por turmat thonin: Ky është Jezusi, profeti nga Nazareti i Galilesë. Dhe Jezusi hyri në tempullin e Perëndisë, dhe nxori jashtë të gjithë ata që shisnin dhe blinin në tempull, dhe rrëzoi tryezat e këmbuesve të parave dhe ndenjëset e atyre që shisnin pëllumbat, dhe u thotë atyre: është shkruar, shtëpia ime do të quhet shtëpi lutjeje; por ju e bëtë atë shpellë kusarësh. Dhe të çalët dhe të verbërit erdhën tek ai në tempull, dhe ai i shëroi ata. Dhe pasi panë kryepriftërinjtë dhe skribët mrekullitë që ai bëri dhe fëmijët duke bërtitur në tempull dhe duke thënë, hosana birit të Davidit, u indinjuan dhe i thanë atij: a dëgjon çfarë thonë këta? Dhe Jezusi u thotë atyre: po; kurrë nuk keni lexuar që nga goja e foshnjave dhe atyre që thithin gji përgatitët lavdërim? Dhe pasi i la ata, doli jashtë qytetit në Betani dhe u strehuar atje. Në mëngjes, duke u kthyer në qytet, u bë i uritur; dhe duke parë një fik mbi rrugë, erdhi te ajo, dhe nuk gjeti asgjë në të përveç gjetheve vetëm, dhe i thotë asaj: mos u bëftë më frut nga ti në përjetësi. Dhe fiku u tha menjëherë. Dhe dishepujt, pasi panë, u çuditën duke thënë: Si u tha menjëherë fiku? Duke u përgjigjur, Jezusi u tha atyre: me të vërtetë ju them juve, nëse keni besim dhe nuk dyshoni, jo vetëm atë të fikut do ta bëni, por edhe nëse këtij mali i thoni, ngritu dhe hidhu në det, do të bëhet; dhe të gjitha sa të kërkoni në lutje duke besuar, do t'i merrni. Dhe pasi erdhi ai në tempullin e shenjtë, iu afruan atij ndërsa po

mësonte krerët e priftërinjve dhe pleqtë e popullit, duke thënë: Me çfarë autoriteti i bën këto gjëra, dhe kush ta dha ty këtë autoritet? Duke u përgjigjur, por Jezusi u tha atyre: Do t'ju pyes edhe unë një fjalë, të cilën nëse ma thoni mua, edhe unë do t'ju them juve me çfarë autoriteti i bëj këto. Pagëzimi i Gjonit nga ku ishte, nga qielli apo nga njerëzit? Por ata po arsyetonin mes vetes duke thënë: nëse themi, nga qielli, ai do të na thotë, pse pra nuk i besuat atij; por nëse themi, nga njerëzit, kemi frikë nga turma; sepse të gjithë e konsiderojnë Gjonin si profet. Dhe duke iu përgjigjur Jezusit, thanë: Nuk e dimë. Ai u tha atyre vetë: as edhe unë nuk po ju them juve me çfarë autoriteti i bëj këto gjëra. Por çfarë mendoni ju? Një njeri kishte dy fëmijë, dhe duke iu afruar të parit tha: bir, shko sot të punosh në vreshtin tim. Por ai duke u përgjigjur tha: Nuk dua. Më vonë, pasi u pendua, shkoi. Dhe pasi iu afrua të dytit, tha njëlloj. Por ai duke u përgjigjur tha: Unë, zot; dhe nuk shkoi. Kush nga të dy bëri vullnetin e babait? Thonë atij: I pari. Jezusi u thotë atyre: Me të vërtetë ju them se tagrambledhësit dhe prostituta shkojnë përpara jush në mbretërinë e Perëndisë. Erdhi për te ju Joani në rrugën e drejtësisë, dhe nuk i besuat atij, por tagrambledhësit dhe prostituta i besuan atij, ju megjithatë, duke parë, nuk u penduat më vonë për t'i besuar atij. Dëgjoni një tjetër parabolë. Një njeri ishte zot shtëpie, i cili mbolli një vresht dhe i vuri gardh rreth e rrotull dhe gërmoi në të një vend shtrydhje dhe ndërtoi një kullë, dhe ia dha me qira atë bujqve dhe u largua. Kur u afrua koha e frutave, ai dërgoi robërit e tij te fermerët për të marrë frutat e tij. Dhe pasi fermerët morën robërit e tij, njërin e rrahën, tjetrin e vranë, dhe tjetrin e vranë me gurë. Përsëri

dërgoi skllevër të tjerë, më shumë se të parët, dhe u bënë atyre po ashtu. Më vonë, ai dërgoi te ata birin e tij, duke thënë: Do të respektojnë birin tim. Por fermerët, pasi panë birin, thanë në vetvete: Ky është trashëgimtari, ejani ta vrasim atë dhe ta marrim trashëgiminë e tij. Dhe pasi e morën atë, e dëbuan jashtë vreshtit dhe e vranë. Kur pra vjen zoti i vreshtit, çfarë do t'u bëjë atyre fermerëve? Ata i thonë atij: Të këqijtë do t'i shkatërrojë keq, dhe vreshtin do t'ua japë me qira fermerëve të tjerë, të cilët do t'i kthejnë atij frutat në kohën e duhur. Jezusi u thotë atyre: A nuk keni lexuar kurrë në Shkrimet: Guri që ndërtuesit hodhën poshtë, ky u bë guri i qoshes; kjo ndodhi nga Zoti, dhe është e mrekullueshme në sytë tanë? Për këtë shkak unë ju them juve që do të merret nga ju mbretëria e Perëndisë dhe do t'i jepet një kombi që bën frutat e saj; dhe ai që bie mbi këtë gur do të copëtohet; por mbi atë që ai bie, do ta shtyp atë. Dhe pasi kryepriftërinjtë dhe farisenjtë dëgjuan shëmbëlltyrat e tij, e dinin që ai fliste për ta; dhe duke kërkuar ta kapnin atë, u frikësuan nga turmat, sepse ata e kishin atë si profet.

22

Dhe duke u përgjigjur, Jezusi përsëri u tha atyre në shëmbëlltyra duke thënë: Mbretëria e qiejve u ngjasua me një njeri mbret, i cili bëri dasma për birin e tij. Dhe dërgoi robërit e tij të thërrasin të ftuarit në dasmë, por ata nuk deshën të vinin. Përsëri dërgoi skllevër të tjerë duke thënë: Thoni të ftuarve: Ja, gostinë time e kam përgatitur, demtë e mi dhe kafshët e majme janë therur, dhe

të gjitha janë gati, ejani në dasmë. Por ata, duke neglizhuar, shkuan, njëri në fushën e tij, tjetri në tregtinë e tij; por të tjerët e mbetur, duke kapur skllevërit e tij, i keqtrajtuan dhe i vranë. Pasi dëgjoi, mbreti u zemërua, dhe pasi dërgoi ushtritë e tij, shkatërroi ata vrasës dhe dogji qytetin e tyre. Atëherë u thotë shërbëtorëve të tij: martesa është e gatshme, por të ftuarit nuk ishin të denjë; shkoni pra në kryqëzimet e rrugëve, dhe sa të gjeni, ftojini në dasmë. Dhe pasi dolën, ata shërbëtorë shkuan në rrugë dhe mblodhën të gjithë sa gjetën, si të këqij ashtu edhe të mirë, dhe dasma u mbush me të ftuarit që ishin shtrirë. Duke hyrë mbreti për të parë të shtrirët në tryezë, pa aty një njeri që nuk ishte i veshur me rroba martese, dhe i thotë atij: shok, si hyri këtu pa pasur rroba martese? Por ai u heshtua. Atëherë mbreti u tha shërbëtorëve: Pasi t'i keni lidhur këmbët dhe duart, merreni dhe hidheni në errësirën e jashtme; atje do të jetë qarje dhe kërcëllimë dhëmbësh. Sepse shumë janë të ftuar, por pak janë të zgjedhur. Atëherë Farisenjtë, pasi shkuan, morën këshillë se si ta zënë në grackë me fjalë. Dhe ata dërgojnë te ai nxënësit e tyre me Herodianët duke thënë: mësues, ne dimë që ti je i vërtetë dhe rrugën e Perëndisë në të vërtetë ti mëson, dhe nuk të intereson ty për asnjë; sepse ti nuk shikon në fytyrë të njerëzve; thuaj pra neve, çfarë të duket? Është e lejuar të jepet taksë Cezarit apo jo? Por Jezui, duke ditur ligësinë e tyre, tha: Çfarë më testoni, hipokritë? Tregomëni monedhën e taksës. Ata por i sollën atij një denar. Dhe u thotë atyre: E kujt është ky imazh dhe ky shkrimi? I thonë atij: I Cezarit. Atëherë ai u thotë atyre: kthejini pra Cezarit ato që janë të Cezarit dhe Perëndisë ato që janë të Perëndisë. Dhe pasi dëgjuan, u çuditën, dhe pasi e lanë,

shkuan. Në atë ditë iu afruan atij Sadukejtë, ata që thonin se nuk ka ringjallje, dhe e pyetën atë duke thënë: mësues, Moisiu tha, nëse dikush vdes pa pasur fëmijë, vëllai i tij do të martohet me gruan e tij dhe do t'i ngrejë pasardhës vëllait të tij. Ishin te ne shtatë vëllezër; dhe i pari pasi u martua vdiq, dhe duke mos pasur farë ia la gruan e tij vëllait të tij; po ashtu edhe i dyti dhe i treti, deri te të shtatët. Më vonë, pas të gjithëve, vdiq edhe gruaja. Në ringjallje pra, e cila nga shtatë do të jetë gruaja? Sepse të gjithë e kishin atë. Duke u përgjigjur, por Jezusi u tha atyre: Jeni të mashtruar, sepse nuk i njihni shkrimet as fuqinë e Perëndisë. Sepse në ringjallje as nuk martohen as nuk jepen në martesë, por janë si lajmëtarët e Perëndisë në qiell. Por rreth ringjalljes së të vdekurve, nuk e keni lexuar atë që ju është thënë nga Perëndia duke thënë: Unë jam Perëndia i Abrahamit dhe Perëndia i Isakut dhe Perëndia i Jakobit? Perëndia nuk është Perëndi i të vdekurve, por i të gjallëve. Dhe pasi dëgjuan, turmat u habitën për mësimin e tij. Dhe Farisenjtë, duke dëgjuar që ai i heshti Saduqenjtë, u mblodhën bashkë, dhe një nga ata, një ekspert i ligjit, e pyeti duke e testuar atë dhe duke thënë: mësues, cili urdhërim është i madh në ligj? Por Jezusi i tha atij: Do të duash Zotin, Perëndinë tënd, me gjithë zemrën tënde dhe me gjithë shpirtin tënd dhe me gjithë mendjen tënde. Ky është urdhërimi i parë dhe i madh. E dyta por është e ngjashme me këtë: do të duash fqinjin tënd si vetveten. Në këto dy urdhërime varet i gjithë ligji dhe profetët. Dhe kur u mblodhën Farisenjtë, Jezusi i pyeti ata duke thënë: Çfarë mendoni ju rreth Krishtit? I biri i kujt është? Ata i thonë atij: i Davidit. U thotë atyre: si pra Davidi në Frymë e quan atë Zot duke thënë, Zoti i tha Zotit tim,

ulu nga e djathta ime derisa unë t'i vë armiqtë e tu nën këmbët e tua? Nëse pra Davidi e thërret atë Zot, si është bir i tij? Dhe askush nuk ishte në gjendje t'i përgjigjej atij asnjë fjalë, as nuk guxoi dikush nga ajo ditë ta pyesë atë më.

23

Atëherë Jezusi u foli turmave dhe dishepujve të tij duke thënë: mbi ndenjësen e Moisiut u ulën skribët dhe farisenjtë. Të gjitha pra, sa ata ju thonë juve për t'i mbajtur, mbajini dhe bëjini, por sipas veprave të tyre mos veproni, sepse ata thonë, por nuk i bëjnë. Ata lidhin barrë të rënda dhe të vështira për t'u mbajtur dhe i vendosin mbi supet e njerëzve, por me gishtin e tyre nuk duan t'i lëvizin ato. Të gjitha punët e tyre i bëjnë për t'u parë nga njerëzit. Sepse ata i zgjerojnë filakteret e tyre dhe i zmadhojnë thekët e rrobave të tyre, dhe ata duan vendin e nderit në darka dhe ulëset e para në mbledhje dhe përshëndetjet në tregje dhe të quhen nga njerëzit rabi rabi. Ju por mos u thirrni rabi, sepse një është mësuesi juaj, Krishti, dhe të gjithë ju jeni vëllezër. Dhe mos e quani askënd babë tuajin mbi tokë, sepse një është Ati juaj, ai që është në qiej. As të quheni mësues, sepse mësuesi juaj është vetëm një, Krishti. I më madhi juaj do të jetë shërbëtori juaj. Kushdo që do të lartësojë vetveten do të përulet, dhe kushdo që do të përulë vetveten do të lartësohet. Mjerë për ju, shkrues dhe farisenj hipokritë, sepse ju gllabëroni shtëpitë e vejushave dhe me pretekst luteni gjatë; për këtë arsye ju do të merrni një gjykim më të rëndë. Mjerë për ju, shkrues dhe farisenj hipokritë,

sepse ju e mbyllni mbretërinë e qiejve përpara njerëzve; ju vetë nuk hyni, as ata që po hyjnë nuk i lini të hyjnë. Mjerim për ju, shkrues dhe farisenj hipokritë, sepse ju përshkoni detin dhe tokën e thatë për të bërë një të huaj, dhe kur ai bëhet i tillë, ju e bëni atë bir të ferrit dyfish më shumë se ju. Mjerë juve, udhëheqës të verbër, që thoni: Kush betohet në tempull, nuk është asgjë, por kush betohet në arin e tempullit, ai është i detyruar. Budallenjë dhe të verbër, kush është më i madh, ari apo tempulli që shenjtëron arin? Dhe kushdo që betohet në altar, nuk është asgjë, por kushdo që betohet në dhuratën që është mbi të, ai është i detyruar. Budallenjë dhe të verbër, çfarë është më e madhe, dhurata apo altari që shenjtëron dhuratën? Ai pra që ka betuar në altar betohet në të dhe në të gjitha gjërat mbi të; dhe ai që ka betuar në tempull betohet në të dhe në atë që banon në të; dhe ai që ka betuar në qiell betohet në fronin e Perëndisë dhe në atë që ulet mbi të. Mjerë ju, shkrues dhe farisenj hipokritë, sepse ju jepni të dhjetën e mendrës dhe koprit dhe qimnit, dhe keni lënë më të rëndat e ligjit: gjykimin, mëshirën dhe besimin; këto duhej t'i bënit, por ato të tjera të mos i lënit. Udhëheqës të verbër, ata që kullin mushkonjën, por gëlltitën devenë. Mjerë ju, shkruesit dhe farisenjtë hipokritë, sepse pastroni jashtën e kupës dhe të pjatës, por brenda janë plot nga grabitja dhe padrejtësia. Farise i verbër, pastro së pari brendësinë e kupës dhe të pjatës, që të bëhet edhe jashtësia e tyre e pastër. Mjerë ju, shkrues dhe farisenj hipokritë, sepse ju jeni si varre të lyera me gëlqere, të cilat nga jashtë duken të bukura, por nga brenda janë plot kocka të vdekurish dhe çdo lloj papastërtie. Kështu edhe ju nga jashtë vërtet u dukeni njerëzve

të drejtë, por nga brenda jeni plot hipokrizi dhe paligjshmëri. Mjerë ju, shkruesit dhe farisenjtë hipokritë, sepse ju ndërtoni varret e profetëve dhe zbukuroni monumentet e të drejtëve, dhe thoni: nëse ne ishim në ditët e etërve tanë, ne nuk do të ishim partnerë të tyre në gjakun e profetëve. Kështu që dëshmoni kundër vetes suaj se jeni bij të atyre që vranë profetët. Dhe ju plotësoni masën e etërve tuaj. Gjarpërinj, pjellë e nepërkave, si do të ikni nga gjykimi i xhehenemit? Për këtë shkak ja unë po dërgoj te ju profetë dhe të urtë dhe shkrues, dhe nga ata do të vrisni dhe do të kryqëzoni, dhe nga ata do t'i fshikulloni në tubimet tuaja dhe do t'i ndiqni nga qytet në qytet, që të vijë mbi ju çdo gjak i drejtë që derdhet mbi tokë nga gjaku i Abelit të drejtit deri te gjaku i Zakarias birit të Barakiut, të cilin vratët midis tempullit dhe altarit. Amen, ju them se të gjitha këto do të vijnë mbi këtë brez. Jeruzalem, Jeruzalem, ti që vret profetët dhe gurëzon ata që janë dërguar te ti, sa herë kam dashur të mbledh fëmijët e tu ashtu siç mbledh zogjtë e saj pula nën krahët, por ju nuk deshët. Ja, shtëpia juaj po ju lihet e shkretë. I thom juve, nuk do të më shihni nga tani e tutje derisa të thoni, i bekuar ai që vjen në emër të Zotit.

24

Dhe pasi doli, Jezusi po largohej nga tempulli, dhe dishepujt e tij iu afruan për t'i treguar ndërtesat e tempullit. Dhe Jezusi u tha atyre: A nuk i shihni të gjitha këto? Amen ju them juve, nuk do të lihet këtu gur mbi gur që nuk do të shkatërrohet. Ndërsa ai

ishte ulur mbi malin e ullinjve, dishepujt erdhën te ai veçmas duke thënë: Thuaju neve kur do të ndodhin këto gjëra, dhe cili është shenja e ardhjes sate dhe e përfundimit të kohës? Dhe duke u përgjigjur, Jezusi u tha atyre: Shikoni që të mos ju mashtojë dikush. Sepse shumë do të vijnë në emrin tim duke thënë: Unë jam Krishti, dhe do të mashtrojnë shumë njerëz. Ju do të jeni gati të dëgjoni për luftëra dhe fjalë për luftëra, shikoni të mos shqetësoheni, sepse është e nevojshme që të gjitha të ndodhin, por fundi ende nuk ka ardhur. Sepse do të ngrihet komb kundër kombi dhe mbretëri kundër mbretërisë, dhe do të jenë uri dhe murtaja dhe tërmete në vende të ndryshme; por të gjitha këto janë fillimi i dhimbjeve të lindjes. Atëherë ata do t'ju dorëzojnë në pikëllim dhe do t'ju vranë, dhe do të jeni të uryer nga të gjitha kombet për shkak të emrit tim. Dhe atëherë shumë do të skandalizohen dhe do të dorëzojnë njëri-tjetrin, dhe do të urrejnë njëri-tjetrin. Dhe shumë profetë të rremë do të ngrihen dhe do të mashtrojnë shumë, dhe për shkak të shumëzimit të paligjshmërisë do të ftohet dashuria e shumëve. Por ai që duron deri në fund, ai do të shpëtohet. Dhe ky lajm i mirë i mbretërisë do të shpallet në të gjithë botën e banuar si dëshmi për të gjitha kombet, dhe atëherë do të vijë fundi. Kur pra të shihni neverinë e shkatërrimit, të thënë nëpërmjet Danielit profetit, duke qëndruar në vend të shenjtë, ai që lexon le të kuptojë, atëherë ata në Jude le të ikin në male, ai mbi çati le të mos zbresë të marrë gjërat nga shtëpia e tij, dhe ai në arë le të mos kthehet prapa të marrë rrobat e tij. Mjerë ato që kanë në bark dhe ato që ushqejnë në ato ditë. Lutuni që ikja juaj të mos ndodhë dimër as ditën e shabatit. Do të jetë atëherë një shtrëngim i madh, i tillë

që nuk ka qenë nga fillimi i botës deri tani, as nuk do të bëhet. Dhe nëse ato ditë nuk do të ishin shkurtuar, asnjë mish nuk do të ishte shpëtuar, por për shkak të të zgjedhurve, ato ditë do të shkurtohen. Atëherë nëse dikush ju thotë, ja këtu Krishti ose këtu, mos besoni; sepse do të ngrihen Krista të rremë dhe profetë të rremë dhe do të japin shenja të mëdha dhe mrekulli, në mënyrë që të mashtrojnë, nëse është e mundur, edhe të zgjedhurit. Ja ku, unë jua kam thënë më parë. Nëse pra ata ju thonë juve, ja në shkretëtirë është, mos dilni, ja në dhomat e brendshme, mos besoni; ashtu si vetëtima del nga lindja dhe shfaqet deri në perëndim, kështu do të jetë edhe prania e birit të njeriut; sepse ku është kufoma, atje do të mblidhen shqiponjat. Menjëherë pas shtrëngimit të atyre ditëve, dielli do të errësohet dhe hëna nuk do të japë dritën e saj, dhe yjet do të bien nga qielli, dhe fuqitë e qiejve do të tronditen. Dhe atëherë do të shfaqet shenja e Birit të njeriut në qiell, dhe atëherë do të vajtojnë të gjitha fiset e tokës dhe do të shohin Birin e njeriut duke ardhur mbi retë e qiellit me fuqi dhe lavdi të madhe. Dhe do të dërgojë engjëjt e tij me zë të madh boriu, dhe ata do të mbledhin të zgjedhurit e tij nga të katër erërat, nga skajet e qiejve deri te skajet e tyre. Tani mësoni parabolën nga fiku. Kur tashmë dega e saj bëhet e butë dhe nxjerr gjethet, dini që vera është afër; kështu edhe ju kur t'i shihni të gjitha këto, dini që është afër te dyert. Vërtet ju them juve, nuk do të kalojë breznia kjo derisa të bëhen të gjitha këto. Qielli dhe toka do të kalojnë, por fjalët e mia nuk do të kalojnë. Rreth asaj dite dhe ore askush nuk di, as lajmëtarët e qiejve, përveç atit tim vetëm. Ashtu si ditët e Noeut, kështu do të jetë edhe ardhja e Birit të njeriut.

Ashtu si ishin në ditët para përmbytjes duke ngrënë dhe duke pirë, duke u martuar dhe duke dhënë në martesë, deri në ditën kur Noeu hyri në arkë, dhe nuk dinin derisa erdhi përmbytja dhe i mori të gjithë, kështu do të jetë edhe ardhja e birit të njeriut. Atëherë dy do të jenë në fushë, njëri merret dhe njëri lihet; dy gra duke bluar në mulli, njëra merret dhe njëra lihet. Ruhuni pra, sepse nuk e dini në çfarë ore vjen Zoti juaj. Por atë ta dini, që nëse e dinte zotëriun e shtëpisë në çfarë roje vjen vjedhësi, do të kishte rrojtur dhe nuk do të kishte lejuar të shpërtohej shtëpia e tij. Për këtë arsye edhe ju bëhuni gati, sepse në orën që nuk e mendoni, i Biri i njeriut vjen. Kush është, pra, robi besnik dhe i mençur, të cilin zoti i tij e emëroi mbi shërbimin e tij për t'u dhënë atyre ushqimin në kohë? I bekuar është ai rob, të cilin zoti i tij, kur të vijë, do ta gjejë duke vepruar kështu. Amen, ju them juve se mbi të gjitha pasuritë e tij do ta caktojë atë. Nëse por thotë ai shërbëtor i keq në zemrën e tij, zotëriu im po vonohet të vijë, dhe fillon të godasë bashkëshërbëtorët e tij, e ha e pi me të dehur, do të vijë zotëriu i atij shërbëtori në ditën që nuk e pret dhe në orën që nuk e di, dhe do ta presë në dysh atë, dhe pjesën e tij do ta vërë me hipokritët, atje do të jetë vajtimi dhe kërcëllimi i dhëmbëve.

25

Atëherë mbretëria e qiejve do të ngjasojë me dhjetë virgjëresha, të cilat, duke marrë pishtarët e tyre, dolën në takim të dhëndrit. Pesë prej tyre ishin të urta dhe pesë budalla. Të cilat budallaqe,

duke marrë pishtarët e tyre, nuk morën me vete vaj; por të mençurat morën vaj në enët e tyre me pishtarët e tyre. Duke vonuar dhëndri, u bënë të përgjumur të gjitha dhe fjetnin. Në mes të natës u bë një britmë: Ja, dhëndri po vjen! Dilni në takimin e tij. Atëherë u ngritën të gjitha ato virgjëresha dhe i zbukuruan llambat e tyre. Të budallaqet u thanë të urtëve: Na jepni nga vaji juaj, sepse pishtarët tanë po shhuhen. U përgjigjën por të mençurat duke thënë: Mos ndoshta nuk do të mjaftojë për ne dhe për ju; shkoni më mirë te ata që shesin dhe blini për veten tuaj. Ndërsa ata po largoheshin për të blerë, erdhi dhëndri dhe ato që ishin gati hynë me të në dasmë, dhe dera u mbyll. Më vonë vijnë edhe virgjëreshat e mbetura duke thënë: Zot, zot, na hap. Por ai duke u përgjigjur tha: Vërtet ju them juve, nuk ju njoh. Ruhuni pra, sepse nuk e dini ditën as orën në të cilën vjen Biri i njeriut. Ashtu si një njeri që po largohej nga shtëpia thirri robërit e vet dhe u dorëzoi atyre pasuritë e tij, dhe njërit i dha pesë talenta, tjetrit dy, tjetrit një, secilit sipas aftësisë së vet, dhe u largua menjëherë. Shkuar, ai që mori pesë talentet punoi me to dhe bëri pesë talente të tjera. Po kështu edhe ai që kishte marrë të dy fitoi edhe ai vetë dy të tjerë. Por ai që mori një, pasi shkoi gërmoi në tokë dhe fsheu argjendin e zotërisë së tij. Pas shumë kohe vjen zotëria i atyre robërve dhe rregullon llogaritë me ta. Dhe duke u afruar, ai që kishte marrë pesë talentat, solli pesë talenta të tjera duke thënë: Zot, pesë talenta më dhe mua, shiko, fitova pesë talenta të tjera mbi to. Zoti i tij i tha atij: Mirë, skllav i mirë dhe besnik! Mbi pak ishe besnik, mbi shumë do të të vendos. Hyr në gëzimin e zotit tënd. Pasi u afrua edhe ai që kishte marrë dy talentat, tha: Zot, dy talenta më dorëzove, shiko,

fitova dy talenta të tjera mbi to. Zotëriu i tij i tha atij: Mirë, skllav i mirë dhe besnik! Mbi pak ishe besnik, mbi shumë do të të vendos. Hyj në gëzimin e zotëriut tënd. Duke u afruar edhe ai që kishte marrë një talent tha: zot, unë të njihja ty që je njeri i ashpër, duke korrur ku nuk ke mbjellë dhe duke mbledhur nga ku nuk ke shpërndarë, dhe duke pasur frikë shkova e fsheva talentin tënd në tokë; ja, ke tëndin. Duke u përgjigjur, zotëriu i tij i tha atij: rob i lig dhe dembel, ti dije që unë korrë ku nuk kam mbjellë dhe mbledh nga ku nuk kam shpërndarë. Ishte e nevojshme, pra, që ti të hidhje argjendin tim te bankerët, dhe duke ardhur unë do të kisha marrë atë që është e imja me interes. Prandaj, hiqjani atij talentin dhe jepjani atij që ka dhjetë talentet. Sepse atij që ka çdo gjë do t'i jepet dhe do të ketë bollëk, por nga ai që nuk ka, edhe ajo që ka do t'i merret. Dhe skllavin e pavlefshëm hidheni në errësirën e jashtme; atje do të jetë e qara dhe kërcëllima e dhëmbëve. Kur vjen i biri i njeriut në lavdinë e tij dhe të gjithë lajmëtarët e shenjtë me të, atëherë ai do të ulet mbi fronin e lavdisë së tij, dhe të gjitha kombet do të mblidhen përpara tij, dhe ai do t'i ndajë ata nga njëri-tjetri ashtu si bariu ndan delet nga cjeptë e rinj, dhe do t'i vendosë delet në të djathtën e tij, por cjeptë në të majtën. Atëherë mbreti do t'u thotë atyre nga e djathta e tij: Ejani, të bekuarit e Atit tim, trashëgoni mbretërinë e përgatitur për ju që nga themelimi i botës. Kisha uri, dhe më dhatë të ha, kisha etje, dhe më dhatë të pi, isha i huaj, dhe më pritët, isha i zhveshur, dhe më veshët, isha i sëmurë, dhe më vizituat, isha në burg, dhe erdhët te unë. Atëherë të drejtit do t'i përgjigjen atij duke thënë: Zot, kur të pamë të uritur dhe të ushqyem, ose të etur dhe të dhamë për të

pirë? Kur por ty të pamë të huaj dhe të mblodhëm, ose të zhveshur dhe të veshëm? Kur por ty të pamë të dobët ose në burg, dhe erdhëm te ti? Dhe duke u përgjigjur, mbreti do t'u thotë atyre: Amen, ju them juve, sa herë që ia bëtë një nga këta vëllezërit e mi më të vegjël, mua ma bëtë. Atëherë do t'u thotë edhe atyre nga e majta: Largohuni nga unë, ju të mallkuarit, në zjarrin e përjetshëm të përgatitur për djallin dhe lajmëtarët e tij. Pashë uri sepse, dhe nuk më dhatë të ha, pashë etje, dhe nuk më dhatë të pi, isha i huaj, dhe nuk më pritët, isha i zhveshur, dhe nuk më veshët, isha i dobët dhe në burg, dhe nuk më vizituat. Atëherë edhe ata vetë do t'i përgjigjen atij duke thënë: Zot, kur të pamë të uritur ose të etur ose të huaj ose të zhveshur ose të dobët ose në burg, dhe nuk të shërbyem ty? Atëherë do t'u përgjigjet atyre duke thënë: Vërtet po ju them juve, sa herë që nuk e bëtë për një nga më të vegjlit e këtyre, as për mua nuk e bëtë. Dhe këta do të shkojnë në dënim të përjetshëm, por të drejtët në jetë të përjetshme.

26

Dhe u bë kur Jezusi mbaroi të gjitha këto fjalë, u tha nxënësve të tij: Ju e dini që pas dy ditësh vjen Pashka, dhe Biri i njeriut dorëzohet për t'u kryqëzuar. Atëherë u mblodhën kryepriftërinjtë dhe shkruesit dhe pleqtë e popullit në oborrin e kryepriftit të quajtur Kajafa, dhe morën këshillë që Jezusin me mashtrim ta kapnin dhe ta vrisnin. Por ata thonin: Jo gjatë festës, që të mos bëhet trazirë në popull. Dhe kur Jezusi ishte në

Betani në shtëpinë e Simonit lebrozit, iu afrua atij një grua duke mbajtur një enë alabastri vaji shumë të çmuar, dhe e derdhi mbi kokën e tij ndërsa ai ishte shtrirë. Pasi panë, dishepujt e tij u indinjuan duke thënë: Për çfarë është ky shkatërrim? Ky vaj mund të ishte shitur për shumë dhe t'u ishte dhënë të varfërve. Duke ditur por Jezusi u tha atyre: Pse i shkaktoni mundime gruas? Sepse ajo bëri një punë të mirë për mua. Të varfërit i keni gjithmonë me vete, por mua nuk më keni gjithmonë. Sepse kjo, duke derdhur këtë vajosje mbi trupin tim, e bëri për të më varrosur. Vërtet ju them juve, kudo që të shpallet ky lajm i mirë në të gjithë botën, do të flitet edhe ajo që bëri kjo për kujtim të saj. Atëherë shkoi një nga të dymbëdhjetët, i quajtur Judë Iskarioti, te kryepriftërinjtë dhe tha: çfarë dëshironi të më jepni, dhe unë do t'jua dorëzoj atë? Dhe ata i dhanë atij tridhjetë copë argjendi. Dhe që nga atëherë ai kërkonte mundësinë që ta dorëzonte atë. Të parën e bukës së pambukur dishepujt iu afruan Jezusit duke i thënë atij: Ku dëshiron të të përgatisim të hash Pashkën? Por ai tha: Shkoni në qytet te ai personi dhe i thoni atij: Mësuesi thotë: Koha ime është afër, te ti do ta bëj Pashkën me nxënësit e mi. Dhe dishepujt bënë ashtu siç u urdhëroi atyre Jezusi, dhe përgatitën Pashkën. Dhe kur erdhi mbrëmja, ai u shtrua në tryezë me të dymbëdhjetët. Dhe ndërsa po hanin, ai tha: Në të vërtetë ju them se një nga ju do të më tradhtojë. Dhe duke u pikëlluar shumë, filluan t'i thonë atij secili prej tyre: Jo unë jam, Zot? Por ai duke u përgjigjur tha: Ai që ka zhytur dorën me mua në pjatë, ky do të më tradhtojë. I Biri i njeriut shkon ashtu siç është shkruar për të, por mjerë atij njeriu përmes të cilit Biri i njeriut tradhetohet; mirë do të ishte për të

sikur të mos ishte lindur ai njeri. Duke u përgjigjur, Judahu që po e dorëzonte atë tha: Nuk jam unë, rabi? I thotë atij, ti e the. Ndërsa ata po hanin, Jezusi, duke marrë bukën dhe duke falënderuar, e theu dhe po u jepte dishepujve dhe tha: merrni, hani; kjo është trupi im; dhe duke marrë kupën dhe duke falënderuar, u dha atyre duke thënë: pini nga ai të gjithë; sepse kjo është gjaku im i besëlidhjes së re që derdhet për shumë në lirimin e mëkateve. Por ju them juve se nuk do të pi më tani nga ky frut i hardhisë deri në atë ditë kur do ta pi atë të ri me ju në mbretërinë e Atit tim. Dhe pasi kënduan një himn, ata dolën për në Malin e Ullinjve. Atëherë Jezusi u thotë atyre: Të gjithë ju do të pengohen në mua në këtë natë; sepse është shkruar, do të godas bariun, dhe delet e tufës do të shpërndahen; por pas ngritjes sime do t'ju paraprij në Galile. Duke u përgjigjur, Pjetri i tha atij: Nëse të gjithë do të skandalizohen për shkak tëndin, unë kurrë nuk do të skandalizohem. Jezui i tha atij: Vërtet të them ty se në këtë natë, para se gjeli të këndojë, tri herë do të më mohosh. Pjetri i thotë atij: edhe nëse më duhet të vdes me ty, nuk do të të mohoj. Në mënyrë të ngjashme edhe të gjithë dishepujt thanë. Atëherë Jezusi vjen me ta në një vend të quajtur Gjetsemani, dhe u thotë dishepujve: Uluni këtu derisa të shkoj të lutem atje. Dhe pasi mori me vete Petrin dhe dy bijtë e Zebedeut, filloi të pikëllohet dhe të shqetësohet. Atëherë Jezusi u thotë atyre: Shpirti im është shumë i pikëlluar deri në vdekje, qëndroni këtu dhe ruhuni me mua. Dhe duke shkuar pak përpara, ra mbi fytyrën e tij duke u lutur dhe duke thënë: Atë im, nëse është e mundur, le të kalojë nga unë kjo kupë, por jo si dua unë, por si ti. Dhe vjen te nxënësit dhe i gjen ata duke fjetur,

dhe i thotë Pjetrit: kështu nuk mundët të qëndroni zgjuar një orë me mua? Qëndroni zgjuar dhe lutuni, që të mos hyni në tundim: fryma vërtet e gatshme, por mishi i dobët. Përsëri për të dytën herë, duke u larguar, u lut duke thënë: Atë im, nëse nuk është e mundur që kjo kupë të kalojë nga unë pa e pirë atë, u bëftë vullneti yt. Dhe kur erdhi, i gjeti ata përsëri duke fjetur, sepse sytë e tyre ishin të rënduar. Dhe duke i lënë ata, duke shkuar përsëri, u lut për herën e tretë duke thënë të njëjtat fjalë; atëherë vjen te nxënësit e tij dhe u thotë atyre: A flini akoma dhe pushoni? Ja, ka ardhur afër ora dhe Biri i njeriut dorëzohet në duart e mëkatarëve. Ngrihuni, të shkojmë; ja, ai që më dorëzon ka ardhur afër. Dhe ndërsa ai ende po fliste, ja, Juda, një nga të dymbëdhjetët, erdhi, dhe me të një turmë e madhe me shpata dhe shkopinj, nga kryepriftërinjtë dhe pleqtë e popullit. Ai që po e dorëzonte atë, u dha atyre një shenjë duke thënë: Ai që do të puth, ai vetë është, kapeni atë. Dhe menjëherë, duke iu afruar Jezusit, tha: Përshëndetje, rabbi, dhe e puthi. Dhe Jezusi i tha atij: Mik, bëj atë për të cilën ke ardhur. Atëherë, duke iu afruar, vunë duart mbi Jezusin dhe e kapën atë. Dhe ja, një nga ata që ishin me Jezusin, duke shtrirë dorën, tërhoqi shpatën e tij dhe, duke goditur robin e kryepriftit, i preu veshën. Atëherë Jezusi i thotë atij: Kthe shpatën tënde në vendin e saj, sepse të gjithë ata që marrin shpatën, me shpatë do të vdesin. Ose ti mendon që unë nuk jam i aftë tani të thërras babain tim, dhe ai do të më dërgojë më shumë se dymbëdhjetë legione lajmëtarësh? Si pra do të plotësohen shkrimet që kështu është e nevojshme të bëhet? Në atë orë Jezusi u tha turmave: Si kundër një grabitësi dolët me shpata dhe shkopinj për të më kapur? Çdo ditë isha ulur te ju

duke mësuar në tempull, dhe nuk më kapët. Por e gjithë kjo ka ndodhur që të plotësohen shkrimet e profetëve. Atëherë të gjithë dishepujt, pasi e lanë, ikën. Ata që kishin pushtuar Jezusin e çuan te Kajafa, kryeprifti, ku shkruesit dhe pleqtë ishin mbledhur. I por Pjetri po e ndiqte atë nga larg deri në oborrin e kryepriftit, dhe pasi hyri brenda, po rrinte me ndihmësit për të parë fundin. Kryepriftërinjtë dhe pleqtë dhe këshilli i tërë po kërkonin dëshmi të rreme kundër Jezusit që ta vrisnin atë, dhe nuk gjetën; dhe edhe pse erdhën shumë dëshmitarë të rremë, nuk e gjetën. Më vonë, duke iu afruar, dy dëshmitarë të rremë thanë: ky tha, jam në gjendje ta shkatërroj tempullin e Perëndisë dhe brenda tre ditësh ta ndërtoj atë. Dhe pasi u ngrit, kryeprifti i tha atij: A nuk përgjigjet asgjë? Çfarë dëshmojnë këta kundër teje? Por Jezusi heshtte. Dhe duke u përgjigjur, kryeprifti i tha atij: Të betohem ty sipas Perëndisë së gjallë që të na thuash nëse ti je Krishti, biri i Perëndisë. Jezusi i thotë atij: Ti the, por unë ju them juve, që nga tani do të shihni Birin e njeriut ulur në të djathtë të fuqisë dhe duke ardhur mbi retë e qiellit. Atëherë kryeprifti grisi rrobat e tij duke thënë se ai blasfemoi; çfarë nevoje kemi ende për dëshmitarë? Shikoni, tani ju dëgjuat blasfeminë e tij; çfarë ju duket? Dhe ata, duke u përgjigjur, thanë: Ai është fajtor për vdekje. Atëherë ata pështynë në fytyrën e tij dhe e goditën me grushta, dhe disa e goditën me shuplaka duke thënë: profetizo për ne, Krisht, kush është ai që të goditi? I Pjetri ishte ulur jashtë në oborr, dhe iu afrua atij një shërbëtore duke thënë: Edhe ti ishe me Jezusin nga Galilea. Ai mohoi përpara të gjithëve duke thënë: Nuk di çfarë thua. Pasi ai doli jashtë në portë, një tjetër e pa atë dhe u thotë atyre që ishin

atje: Edhe ky ishte me Jezusin Nazareas. Dhe përsëri ai mohoi me betim se nuk e njoh njeriun. Pas pak kohe, ata që qëndronin aty iu afruan dhe i thanë Pjetrit: Me të vërtetë edhe ti je nga ata, sepse fjalimi yt të bën të qartë. Atëherë filloi të mallkojë dhe të betohet se nuk e njoh njeriun. Dhe menjëherë gjeli këndoi. Dhe Pjetri kujtoi fjalën e Jezusit që i tha atij, se para se të këndojë gjeli, tri herë do ta mohosh mua, dhe pasi doli jashtë, qau hidhur.

27

Në mëngjes, pasi ndodhi kjo, të gjithë kryepriftërinjtë dhe pleqtë e popullit morën këshillim kundër Jezusit për ta vrarë atë; dhe pasi e lidhën, e çuan dhe ia dorëzuan Pont Pilatit, qeveritarit. Atëherë, duke parë Juda, ai që e dorëzonte atë, se u dënua, duke u penduar, i ktheu tridhjetë argjendë krerëve të priftërinjve dhe pleqve duke thënë: kam mëkatuar duke dorëzuar gjak të pafajshëm. Por ata thanë: Çfarë kemi ne të bëjmë me këtë? Ti do të shikosh. Dhe pasi hodhi argjendtë në tempull, u tërhoq, dhe pasi shkoi larg, vari veten. Por kryepriftërinjtë, duke marrë argjendtë, thanë: Nuk është e lejuar t'i hedhim ato në thesar, sepse është çmim gjaku. Dhe duke marrë këshillë, ata blenë nga ato arën e poçarit për varrim të të huajve; prandaj u quajt ara ajo arë e gjakut deri sot. Atëherë u plotësua e thëna nëpërmjet profetit Jeremia duke thënë: dhe morën tridhjetë monedha argjendi, çmimin e atij që ishte vlerësuar, të cilin e vlerësuan bijtë e Izraelit, dhe i dhanë ato për arën e poçarit, ashtu siç më

urdhëroi Zoti. Dhe Jezusi qëndroi përpara udhëheqësit; dhe udhëheqësi e pyeti atë duke thënë: A je ti mbreti i Judenjve? Dhe Jezusi i tha atij: ti thua. Dhe ndërsa akuzohej nga kryepriftërinjtë dhe pleqtë, ai nuk u përgjigj asgjë. Atëherë Pilati i thotë atij: A nuk dëgjon sa gjëra dëshmojnë kundër teje? Dhe nuk iu përgjigj atij as me një fjalë, kështu që udhëheqësi u çudit shumë. Sipas zakonit të festës, udhëheqësi ishte i zakonshëm të lironte një të burgosur për turmën, atë që donin. Ata kishin atëherë një të burgosur të shquar që quhej Barabë. Pasi u mblodhën pra ata, Pilati u tha atyre: Cilin dëshironi që t'ju liroj? Barabën apo Jezusin e quajtur Krisht? Ai e dinte, sepse e kishin dorëzuar atë për shkak të zilisë. Ndërsa ai ishte ulur mbi platformë, gruaja e tij dërgoi te ai duke thënë: Mos ki asgjë me atë të drejtin, sepse shumë pësova sot në ëndërr për shkak të tij. Por krerët e priftërinjve dhe pleqtë bindën turmat që të kërkonin Barabën, ndërsa Jezusin ta shkatërronin. Dhe duke u përgjigjur, udhëheqësi u tha atyre: Cilin dëshironi nga të dy t'ju liroj? Por ata thanë: Barabën. Pilati u thotë atyre: Çfarë pra do të bëj me Jezusin e quajtur Krishti? Të gjithë i thonë atij: le të kryqëzohet. Por udhëheqësi tha: Çfarë të keqe ka bërë, pra? Por ata bërtitnin edhe më shumë duke thënë: le të kryqëzohet. Duke parë Pilati që asgjë nuk po arrihej, por përkundrazi po krijohej trazirë, mori ujë dhe i lau duart përpara turmës duke thënë: Unë jam i pafajshëm nga gjaku i këtij të drejti, ju do ta shihni. Dhe duke u përgjigjur, i gjithë populli tha: Gjaku i tij mbi ne dhe mbi fëmijët tanë. Atëherë ai u liroi atyre Barabën, por Jezusin, pasi e kishte fshikulluar, e dorëzoi që të kryqëzohej. Atëherë ushtarët e udhëheqësit, duke marrë Jezusin në pretorium, mblodhën mbi

të të gjithë kohortën; dhe duke e zhveshur atë, i vunë atij një mantel të kuq, dhe duke endur një kurorë nga gjemba, e vunë mbi kokën e tij dhe një kallam mbi të djathtën e tij, dhe duke u gjunjëzuar përpara tij, e përqeshnin atë duke thënë: gëzohu, mbreti i Judenjve; dhe duke pështyrë në të, morën kallamun dhe e goditnin në kokën e tij. Dhe kur e tallën atë, e zhveshën nga manteli dhe e veshën me rrobat e tij, dhe e çuan për ta kryqëzuar. Duke dalë, gjetën një njeri nga Kirena me emër Simon; këtë e detyruan që të marrë kryqin e tij. Dhe pasi erdhën në një vend të quajtur Golgota, i cili është i quajtur vendi i kafkës, ata i dhanë atij të pinte uthull të përzier me tëmth, dhe pasi e shijoi nuk deshi të pinte. Pasi e kryqëzuan atë, ata i ndanë rrobat e tij duke hedhur short, dhe duke qëndruar ulur po e ruanin atë atje. Dhe ata vendosën mbi kokën e tij akuzën e tij të shkruar: Ky është Jezusi, mbreti i judenjve. Atëherë janë kryqëzuar me të dy grabitës, një nga e djathta dhe një nga e majta. Dhe ata që kalonin përgjatë e shpifnin atë duke tundur kokat e tyre dhe duke thënë: Ti që shkatërron tempullin dhe në tre ditë e ndërton, shpëto veten tënde; nëse je bir i Perëndisë, zbrit nga kryqi. Në mënyrë të ngjashme dhe kryepriftërinjtë duke tallur me shkruesit dhe pleqtë dhe Farisenjtë thonin: të tjerët shpëtoi, vetveten nuk mund ta shpëtojë; nëse mbret i Izraelit është, le të zbresë tani nga kryqi dhe le të besojmë në të; ka besuar te Perëndia, le ta shpëtojë tani atë, nëse e dëshiron atë; tha pra që i Perëndisë jam bir. Të njëjtën gjë edhe grabitësit e kryqëzuar me të po e sharën atë. Nga ora e gjashtë u bë errësirë mbi gjithë tokën deri në orën e nëntë. Rreth orës së nëntë Jezusi bërtiti me zë të madh duke thënë: eli eli, lema

sabaktani? Kjo është, Perëndia im, Perëndia im, pse më ke braktisur? Disa nga ata që qëndronin atje, pasi dëgjuan, thonin se ky po thërret Elian. Dhe menjëherë një nga ata vrapoi dhe mori një sfungjer, e mbushi me uthull dhe e vuri rreth një kallami, ia dha atij për të pirë. Por të tjerët thonin, lëre të shohim nëse vjen Elia ta shpëtojë atë. Por Jezusi, pasi thirri përsëri me zë të madh, la shpirtin. Dhe ja, perdja e tempullit u nda në dy nga lart deri poshtë, dhe toka u tund dhe shkëmbinjtë u çanë, dhe varret u hapën dhe shumë trupa të shenjtorëve të fjetur u ngritën, dhe duke dalë nga varret, pas ngritjes së tij hynë në qytetin e shenjtë dhe iu shfaqën shumë njerëzve. Centurioni dhe ata që ishin me të, duke mbajtur roje Jezusin, duke parë tërmetin dhe ato që kishin ndodhur, u frikësuan shumë duke thënë: Me të vërtetë, ky ishte bir i Perëndisë. Ishin edhe atje gra të shumta duke vëzhguar nga larg, të cilat kishin ndjekur Jezusin nga Galilea duke i shërbyer atij; ndër to ishte Maria Magdalena, dhe Maria nëna e Jakobit dhe Jozesit, dhe nëna e bijve të Zebedeut. Dhe kur mbrëmja kishte ardhur, erdhi një njeri i pasur nga Arimatea, me emër Jozefi, i cili edhe ai vetë ishte dishepull i Jezusit; ky, duke iu afruar Pilatit, kërkoi trupin e Jezusit. Atëherë Pilati urdhëroi që trupi t'i kthehej. Dhe pasi mori trupin, Jozefi e mbështolli atë me një pëlhurë liri të pastër, dhe e vuri atë në varrin e tij të ri që kishte gdhendur në shkëmb, dhe pasi rrokullisi një gur të madh te dera e varrit, u largua. Atje ishte Maria Magdalena dhe Maria tjetra, ulur përballë varrit. Dhe ditën tjetër, e cila është pas përgatitjes, u mblodhën krerët e priftërinjve dhe farisenjtë te Pilati duke thënë: zot, ne kujtojmë që ai mashtrues tha kur ishte ende gjallë, pas tre ditësh unë

ngrihem. Urdhëro pra që varri të bëhet i sigurt deri në ditën e tretë, mos ndoshta dishepujt e tij të vijnë natën dhe ta vjedhin atë dhe t'i thonë popullit, u ngrit nga të vdekurit, dhe gënjeshtëra e fundit do të jetë më e keqe se e para. Pilati u tha atyre: Keni roje, shkoni siguroni siç dini. Ata, pasi shkuan, e siguruan varrin duke vulosur gurin me rojën.

28

Vonë pas shabateve, në agimin e ditës së parë të javës, erdhi Maria Magdalena dhe Maria tjetër për të parë varrin. Dhe ja që ndodhi një tërmet i madh, sepse një engjëll i Zotit, pasi zbriti nga qielli dhe u afrua, e rrokullisi gurin nga dera dhe ishte ulur mbi të. Ishte dhe pamja e tij si rrufeja, dhe veshja e tij e bardhë si dëbora. Nga frika e tij u tronditën rojet dhe u bënë si të vdekur. Duke u përgjigjur, lajmëtari u tha grave: Mos kini frikë ju; unë e di që ju kërkoni Jezusin e kryqëzuarin; nuk është këtu; u ngrit, sepse ashtu siç tha. Ejani të shihni vendin ku ishte shtrirë Zoti. Dhe shkoni shpejt e thoni dishepujve të tij që u ngrit nga të vdekurit, dhe ja, ai shkon para jush në Galile; atje do ta shihni atë. Ja, jua thashë juve. Dhe pasi dolën shpejt nga varri me frikë dhe gëzim të madh, vrapuan të raportojnë te dishepujt e tij. Dhe ndërsa ato po shkonin të raportojnë tek dishepujt e tij, dhe ja, Jezusi u takoi atyre duke thënë: Gëzohuni. Dhe ato, pasi iu afruan, i kapën këmbët dhe iu përulën atij. Atëherë Jezusi u thotë atyre: Mos kini frikë, shkoni dhe u raportoni vëllezërve të mi që të shkojnë në Galile, dhe atje do të më shohin. Duke

shkuar ata, ja, disa nga roja erdhën në qytet dhe u raportuan kryepriftërinjve të gjitha gjërat që kishin ndodhur. Dhe pasi u mblodhën së bashku me pleqtë dhe pasi morën këshillë, u dhanë para argjendi të mjaftueshme ushtarëve duke thënë: thoni që dishepujt e tij erdhën natën dhe e vodhën atë ndërsa ne po flenim. Dhe nëse kjo dëgjohet te udhëheqësi, ne do ta bindim atë dhe do t'ju bëjmë ju pa shqetësim. Dhe ata, pasi morën copat e argjendit, bënë siç u mësuan. Dhe u përhap kjo fjalë tek Judenjtë deri sot. Të njëmbëdhjetë dishepujt shkuan në Galile, në malin ku Jezusi u kishte caktuar atyre. Dhe pasi e panë, e adhuruan, por disa dyshuan. Dhe duke iu afruar, Jezusi u foli atyre duke thënë: Mua më u dha gjithë autoriteti në qiell dhe mbi tokë. Duke shkuar, bëni dishepuj të gjitha kombet, duke i pagëzuar ata në emrin e Atit dhe të Birit dhe të Frymës së Shenjtë, duke i mësuar ata të mbajnë të gjitha sa ju urdhërova juve; dhe ja, unë jam me ju të gjitha ditët deri në plotësimin e kohës. Amen.

Ungjilli sipas Markut

1

Fillimi i lajmit të mirë i Jezusit Krisht, Birit të Perëndisë. Siç është shkruar te profetët, ja unë po dërgoj lajmëtarin tim para fytyrës sate, i cili do të përgatisë rrugën tënde para teje; zëri i atij që bërtet në shkretëtirë, përgatitni rrugën e Zotit, bëni të drejta shtigjet e tij, Gjoni u bë duke pagëzuar në shkretëtirë dhe duke shpallur pagëzimin e pendimit për faljen e mëkateve. Dhe e gjithë vendi i Judesë dhe Jerusalemitët dilnin drejt tij, dhe të gjithë pagëzoheshin në lumin Jordan nga ai, duke rrëfyer mëkatet e tyre. Joani ishte i veshur me qime deveje dhe me një rrip lëkure rreth belit të tij, dhe hante karkaleca e mjaltë të egër. Dhe ai predikonte duke thënë: Vjen më i forti se unë pas meje, i cilit nuk jam i denjë të përkulem e t'i zgjidh rripin e sandaleve të tij. Unë me të vërtetë ju pagëzova në ujë, por ai do t'ju pagëzojë në Frymën e Shenjtë. Dhe ndodhi që në ato ditë erdhi Jezusi nga Nazareti i Galilesë dhe u pagëzua nga Joani në Jordanin. Dhe menjëherë duke u ngjitur nga uji, pa qiejt duke u çarë dhe Frymën si pëllumb duke zbritur mbi të; dhe një zë erdhi nga

qiejt: Ti je biri im i dashur, në ty jam i kënaqur. Dhe menjëherë Fryma e nxori atë në shkretëtirë, dhe ai ishte atje në shkretëtirë dyzet ditë duke u tunduar nga satani, dhe ishte me bishat e egra, dhe lajmëtarët i shërbenin atij. Pas dorëzimit të Gjonit, erdhi Jezusi në Galile duke shpallur lajmin e mirë të mbretërisë së Perëndisë dhe duke thënë që është plotësuar koha dhe është afruar mbretëria e Perëndisë; pendohuni dhe besoni në lajmin e mirë. Duke ecur pranë detit të Galilesë pa Simonin dhe Andrean, vëllanë e tij të Simonit, duke hedhur rrjetë në det; ishin pra peshkatarë; dhe Jezusi u tha atyre: ejani pas meje, dhe do t'ju bëj të bëheni peshkatarë njerëzish. Dhe menjëherë, pasi i lanë rrjetat e tyre, e ndoqën atë. Dhe duke shkuar përpara nga aty pak, pa Jakobin, të birin e Zebedeut, dhe Gjonin, vëllanë e tij, dhe ata në barkë duke riparuar rrjetat, dhe menjëherë i thirri ata. Dhe pasi lanë babanë e tyre Zebedeu në barkë me punëtorët e paguar, shkuan pas tij. Dhe ata hynë në Kapernaum, dhe menjëherë të shtunën, pasi hyri në kuvendin, ai mësonte. Dhe ata ishin të habitur nga mësimi i tij, sepse ai po i mësonte ata si një që kishte autoritet, dhe jo si skribët. Dhe ishte në mbledhjen e tyre një njeri me frymë të papastër, dhe ai bërtiti duke thënë: ea, çfarë kemi ne me ty, Jezus Nazareas? A erdhe të na shkatërrosh? E di kush je ti, i shenjti i Perëndisë. Dhe Jezusi e qortoi atë duke thënë: Hesht dhe dil nga ai. Dhe pasi e trondit atë, fryma e papastër dhe pasi thirri me zë të madh, doli prej tij. Dhe të gjithë u habitën, aq sa diskutonin mes tyre duke thënë: Çfarë është kjo? Cili është ky mësim i ri, që sipas autoritetit edhe frymërave të papastra u urdhëron, dhe ato i binden atij? Dhe lajmi për të u përhap menjëherë në të gjithë rajonin rrethues të

Galilesë. Dhe menjëherë, pasi dolën nga tubimi, erdhën në shtëpinë e Simonit dhe të Andreit me Jakobin dhe Gjonin. E vjehrra e Simonit ishte shtrirë duke pasur ethe. Dhe menjëherë ata i thonë atij për të. Dhe duke iu afruar, e ngriti atë duke e kapur për dore, dhe ethe e la menjëherë, dhe ajo u shërbente atyre. Dhe kur ra mbrëmja, kur perëndoi dielli, i sollën atij të gjithë të sëmurët dhe ata që ishin të pushtuar nga demonët. Dhe i gjithë qyteti ishte i mbledhur te dera, dhe ai shëroi shumë njerëz që ishin keq me sëmundje të ndryshme, dhe nxori jashtë shumë demonë, dhe nuk i lejoi demonët të flasin, sepse ata dinin se ai ishte Krishti. Dhe herët në mëngjes, kur ishte ende natë, pasi u ngrit, doli dhe shkoi në një vend të shkretë, dhe atje u lut. Dhe e ndoqën atë Simoni dhe ata me të, dhe duke e gjetur atë i thonë atij se të gjithë po të kërkojnë. Dhe u thotë atyre: Le të shkojmë në qytezimet fqinje, që edhe atje të predikojë, sepse për këtë kam dalë. Dhe ai ishte duke predikuar në tubimet e tyre në të gjithë Galilenë dhe duke nxjerrë demonët. Dhe një lebros vjen drejt tij, duke iu lutur atij dhe duke u gjunjëzuar përpara tij, dhe duke i thënë atij: Nëse dëshiron, mund të më pastrosh. Por Jezusi, i prekur nga mëshirimi, shtriu dorën e preku atë dhe i thotë atij: Dua, pastrohu. Dhe sapo ai tha këtë, lebra u largua menjëherë nga ai, dhe ai u pastrua. Dhe pasi e qortoi ashpër, menjëherë e dëboi dhe i thotë: shiko, askujt asgjë mos thuash, por shko, trego veten tënde te prifti dhe ofro për pastrimin tënd atë që urdhëroi Moisiu për dëshmi atyre. Por ai, pasi doli, filloi të shpallë shumë dhe të përhapë fjalën, kështu që ai nuk ishte më i aftë të hyjë haptas në qytet, por ishte jashtë në vende të shkreta, dhe vinin tek ai nga të gjitha anët.

2

Dhe hyri përsëri në Kapernaum pas disa ditësh, dhe u dëgjua se ishte në shtëpi. Dhe menjëherë u mblodhën shumë njerëz, kështu që nuk kishte më vend as te dera, dhe ai u fliste atyre fjalën. Dhe ata vijnë te ai duke sjellë një paralitik, i cili ngrihej nga katër veta; dhe duke mos qenë në gjendje të afrohen te ai për shkak të turmës, ata hoqën çatinë ku ishte, dhe pasi gërmuan e lëshuan shtratin, mbi të cilin paralitiku ishte shtrirë. Duke parë besimin e tyre, Jezusi i thotë paralitikut: Bir, mëkatet e tua janë falur. Ishin disa nga shkruesit atje ulur dhe arsyetonin në zemrat e tyre: Çfarë flet ky kështu blasfemi? Kush mund të falë mëkatet përveç vetëm Perëndisë? Dhe menjëherë, pasi Jezusi e kuptoi me frymën e tij që ata po arsyetonin kështu në vetvete, u tha atyre: Çfarë po arsyetoni për këto gjëra në zemrat tuaja? Çfarë është më e lehtë, t'i thuash të paralizuarit Mëkatet e tua janë falur, apo të thuash Ngrihu dhe merr shtratin tënd dhe ec? Por që të dini se Biri i njeriut ka autoritet të falë mëkate mbi tokë, i thotë të paralizuarit: Ty të them, ngrihu dhe merr shtratin tënd dhe shko në shtëpinë tënde. Dhe u ngrit menjëherë, dhe duke marrë shtratin, doli përpara të gjithëve, kështu që të gjithë u habitën dhe e lëvduan Perëndinë duke thënë: Kurrë nuk kemi parë diçka të tillë. Dhe doli përsëri pranë detit, dhe e gjithë turma vinte tek ai, dhe ai i mësonte ata. Dhe duke kaluar ai pa Levin, birin e Alfeut, ulur në zyrën e taksave, dhe i thotë atij: më ndiq. Dhe pasi u ngrit, e ndoqi atë. Dhe ndodhi që kur ai ishte shtrirë në shtëpinë e tij, shumë mbledhës taksash dhe mëkatarë

ishin shtrirë bashkë me Jezusin dhe dishepujt e tij, sepse ishin të shumtë, dhe e kishin ndjekur atë. Dhe shkruesit dhe farisenjtë, duke e parë atë duke ngrënë me tagrambledhësit dhe mëkatarët, u thonin dishepujve të tij: Pse ha dhe pi me tagrambledhësit dhe mëkatarët? Dhe pasi dëgjoi, Jezusi u thotë atyre: Të fortët nuk kanë nevojë për mjek, por ata që janë keq. Nuk erdha të thërras të drejtët, por mëkatarët në pendim. Dhe nxënësit e Gjonit dhe ata të Farisenjtë ishin duke agjëruar. Dhe vijnë dhe i thonë atij: Pse nxënësit e Gjonit dhe ata të Farisenjtë agjërojnë, por nxënësit e tu nuk agjërojnë? Dhe Jezusi u tha atyre: A nuk janë në gjendje bijtë e dhomës së dasmës, në të cilën dhëndërri është me ta, të agjërojnë? Sa kohë që kanë dhëndrin me vete, nuk mund të agjërojnë. Do të vijnë por ditë kur dhëndri të merret larg nga ata, dhe atëherë do të agjërojnë në ato ditë. Askush nuk qep një copë pëlhure të pakëputur mbi një rrobë të vjetër, sepse ndryshe, e reja merr plotësinë e saj nga e vjetra, dhe bëhet një grisje më e keqe. Dhe askush nuk hedh verë të re në calikë të vjetër, sepse nëse jo, vera e re shpon calikët, dhe vera derdhet dhe calikët humbasin, por verë të re duhet të vihet në calikë të reja. Dhe ndodhi që ai kalonte nëpër fushat e grurit të shtunave, dhe dishepujt e tij filluan të hapnin rrugë duke shkulur kallinjtë e grurit. Dhe Farisenjtë i thonin atij: Shiko çfarë bëjnë në të shtuna, atë që nuk është e lejuar. Dhe ai vetë po u thoshte atyre: A nuk keni lexuar kurrë çfarë bëri Davidi kur pati nevojë dhe u uria ai vetë dhe ata që ishin me të? Si hyri në shtëpinë e Perëndisë në kohën e Abiatharit kryeprift dhe hëngri bukët e paraqitjes, të cilët nuk është e lejuar të hahen përveçse nga priftërinjtë, dhe u dha edhe atyre që ishin me të? Dhe ai u

thoshte atyre: e shtuna u bë për shkak të njeriut, jo njeriu për shkak të së shtunës; kështu që biri i njeriut është zot edhe i së shtunës.

3

Dhe hyri përsëri në bashkimin, dhe atje ishte një njeri që kishte dorën e tharë. Dhe ata e vëzhgonin atë nëse do ta shëronte të shtunën, që të mund ta akuzonin. Dhe i thotë njeriut që kishte dorën e tharë: Ngrihu në mes. Dhe u thotë atyre: A është e lejuar në të shtuna të bësh mirë ose të bësh keq? Të shpëtoj shpirtin apo ta vras? Por ata heshtnin. Dhe pasi shikoi rreth e qark ata me zemërim, duke qenë i pikëlluar thellë për ngurtësimin e zemrës së tyre, i thotë njeriut: zgjate dorën tënde. Dhe ai e zgjati, dhe dora e tij u rivendos e shëndoshë si tjetra. Dhe Farisenjtë, pasi dolën jashtë, menjëherë bënë këshillim me Herodianët kundër tij, që ta shkatërronin. Dhe Jezusi u tërhoq me dishepujt e tij drejt detit; dhe shumë turmë nga Galilea e ndoqën atë, dhe nga Judea dhe nga Jeruzalemi dhe nga Idumea dhe përtej Jordanit dhe ata rreth Tiros dhe Sidonit, turmë e madhe, duke dëgjuar sa bënte, erdhën tek ai. Dhe u tha nxënësve të tij që varka e vogël të qëndronte gati për të për shkak të turmës, që të mos e shtypin atë; sepse kishte shëruar shumë, kështu që binin mbi të për ta prekur atë sa kishin plagë; dhe shpirtrat e papastër, kur e shihnin atë, binin para tij dhe bërtitnin duke thënë se ti je biri i Perëndisë. Dhe ai i qortoi shumë ata që të mos e bëjnë atë të qartë. Dhe ai ngjitet në mal, dhe thërret ata që donte vetë, dhe

ata shkuan tek ai. Dhe ai bëri dymbëdhjetë, që të jenë me të dhe që t'i dërgojë ata të shpallin dhe të kenë autoritet të shërojnë sëmundjet dhe të dëbojnë demonët; dhe ai i vuri emrin Pjetër Simonit, dhe Jakobin birin e Zebedeut dhe Gjonin vëllanë e Jakobit; dhe ai u vuri atyre emrat Boanerges, që është bij e bubullimës; dhe Andrean dhe Filipin dhe Bartolomeun dhe Mateun dhe Thomasin dhe Jakobin birin e Alfeut dhe Thadeun dhe Simonin Kananeanin dhe Judën Iskariot, i cili edhe e dorëzoi atë. Dhe ata vijnë në shtëpi, dhe përsëri mblidhet turma, kështu që ata nuk ishin në gjendje as bukë të hanin. Dhe pasi dëgjuan, ata nga të vetët e tij dolën jashtë për ta zënë atë, sepse thonin se ai ishte i çmendur. Dhe shkruesit që kishin zbritur nga Jeruzalemi thonin që ai ka Beelzebul, dhe që me sunduesin e demonëve nxjerr jashtë demonët. Dhe pasi i thirri ata, u fliste atyre në shëmbëlltyra: Si mund ta dëbojë Satani Satanin? Dhe nëse një mbretëri ndahet kundër vetvetes, ajo mbretëri nuk mund të qëndrojë; dhe nëse një shtëpi ndahet kundër vetvetes, ajo shtëpi nuk mund të qëndrojë. Dhe nëse Satani u ngrit kundër vetvetes dhe është ndarë, ai nuk mund të qëndrojë, por ka një fund. Askush nuk është i aftë të plaçkitë enët e të fortit duke hyrë në shtëpinë e tij, nëse nuk e lidh më parë të fortin, dhe atëherë do të plaçkitë shtëpinë e tij. Vërtet ju them juve që të gjitha do t'u falen bijve të njerëzve, mëkatet dhe blasfemitë, sa edhe nëse blasfemojnë; por kushdo që blasfemon kundër Frymës së Shenjtë, nuk ka falje për në përjetësi, por është fajtor i gjykimit të përjetshëm; sepse ata thonin, ai ka frymë të papastër. Vijnë pra e ëma dhe vëllezërit e tij, dhe duke qëndruar jashtë, dërguan te ai për ta thirrur. Dhe rreth tij ishte ulur një turmë,

dhe i thanë atij, ja, e ëma jote dhe vëllezërit e tu janë jashtë dhe të kërkojnë. Dhe u përgjigj atyre duke thënë: Kush është nëna ime ose vëllezërit e mi? Dhe pasi shikoi rreth e qark ata që rrinin ulur rreth tij, thotë: Shikoni, nëna ime dhe vëllezërit e mi; sepse kushdo që bën vullnetin e Perëndisë, ky është vëllai im dhe motra ime dhe nënë.

4

Dhe përsëri filloi të mësojë pranë detit, dhe u mblodh tek ai një turmë e madhe, kështu që ai, pasi hyri në barkë, u ul në det, dhe e gjithë turma ishte mbi tokë drejt detit. Dhe ai i mësonte ata në shumë shembëlltyra, dhe u thoshte atyre në mësimin e tij: dëgjoni. Ja, doli mbjellësi për të mbjellë. Dhe ndodhi gjatë mbjelljes që njëra ra mbi rrugë, dhe erdhën zogjtë dhe e hëngrën atë; dhe tjetra ra mbi vendin shkëmbor, ku nuk kishte shumë tokë, dhe menjëherë mbiu sepse nuk kishte thellësi toke, por kur dielli u ngrit u djeg, dhe sepse nuk kishte rrënjë u tha; dhe tjetra ra në ferra, dhe u rritën ferrat dhe e mbytën atë, dhe nuk dha fryt; dhe tjetra ra në tokën e mirë dhe jepte fryt që dilte dhe rritej, dhe solli tridhjetë e gjashtëdhjetë e njëqind. Dhe ai u thoshte atyre: Ai që ka veshë për të dëgjuar, le të dëgjojë. Kur u bë vetëm, ata që ishin rreth tij bashkë me të dymbëdhjetë e pyetën atë për shëmbëlltyrën. Dhe ai u thoshte atyre: juve ju është dhënë të dini misteret e mbretërisë së Perëndisë; por atyre që janë jashtë në shëmbëlltyra të gjitha gjërat bëhen, që duke parë të shohin dhe të mos shohin, dhe duke dëgjuar të dëgjojnë

dhe të mos kuptojnë, mos ndoshta të kthehen dhe t'u falen atyre mëkatet. Dhe u thotë atyre: Nuk e dini këtë parabolë, dhe si do t'i dini të gjitha parabolat? Ai që mbjell fjalën, mbjell. Këta janë ata pranë rrugës ku mbjellët fjala, dhe kur e dëgjojnë, menjëherë vjen satanai dhe merr fjalën e mbjellur në zemrat e tyre. Dhe këta ngjashëm janë ata që mbillen mbi vendet shkëmbore, të cilët kur dëgjojnë fjalën, menjëherë me gëzim e marrin atë, dhe nuk kanë rrënjë në vetvete, por janë të përkohshëm; pastaj kur ndodh mundim ose përndjekje për shkak të fjalës, menjëherë pengohen. Dhe këta janë ata që mbillen në ferra, ata që dëgjojnë fjalën, dhe shqetësimet e kësaj kohe dhe mashtrimi i pasurisë dhe dëshirat rreth gjërave të tjera duke hyrë e mbytën fjalën, dhe ajo bëhet pa fryte. Dhe këta janë ata të mbjellur mbi tokën e mirë, të cilët e dëgjojnë fjalën dhe e pranojnë, dhe japin fryt tridhjetëfish, gjashtëdhjetëfish dhe njëqindfish. Dhe ai u thoshte atyre: a vjen vallë llamba që të vendoset nën enë apo nën shtrat? A nuk është për t'u vendosur mbi shandanin? Sepse nuk ka asgjë të fshehtë që nuk do të zbulohet, as nuk ka ndodhur diçka e fshehur, por që të vijë në dritë. Nëse dikush ka veshë për të dëgjuar, le të dëgjojë. Dhe ai u thoshte atyre: shikoni çfarë dëgjoni. Në atë masë që ju matni, do të matet për ju, dhe do t'ju shtohet juve që dëgjoni. Sepse kushdo që ka, do t'i jepet atij, dhe kushdo që nuk ka, edhe ajo që ka do t'i merret. Dhe ai thoshte: kështu është mbretëria e Perëndisë, si një njeri të hedhë farën mbi tokën, dhe të flejë dhe të zgjohet natë e ditë, dhe fara të mbijë dhe të rritet si ai nuk e di vetë. Vetvetiu, ajo tokë bart fruta: së pari bar, pastaj kalli i grurit, pastaj grurë plot në kallë. Kur fryti piqet, menjëherë dërgon drapërin, sepse ka ardhur

koha e korrjes. Dhe ai thoshte: si ta krahasojmë mbretërinë e Perëndisë? Ose me çfarë krahasimi ta krahasojmë atë? Si një kokërr sinapi, e cila kur mbillet mbi tokë, është më e vogla e të gjitha farërave që janë mbi tokë; dhe kur mbillet, rritet lart dhe bëhet më e madhja e të gjitha perimeve, dhe bën degë të mëdha, kështu që zogjtë e qiellit të mund të bëjnë fole nën hijen e saj. Dhe me shumë shëmbëlltyra të tilla ai u fliste atyre fjalën, ashtu siç ishin në gjendje të dëgjonin, por pa shëmbëlltyrë nuk u fliste atyre fjalën; por veçmas dishepujve të tij ai ua shpjegonte të gjitha. Dhe atë ditë, kur ra mbrëmja, ai u tha atyre: Le të shkojmë në anën tjetër. Dhe pasi lanë turmën, e morën atë ashtu siç ishte në anije, dhe anije të tjera ishin me të. Dhe u bë një stuhi e madhe ere, dhe valët po rrahtnin në anije, aq sa ajo tashmë po mbushej / po fundosej. Dhe ai vetë ishte në pupë, duke fjetur mbi jastëk, dhe ata e zgjuan dhe i thanë: Mësues, nuk të intereson që po vdesim? Dhe pasi u zgjua, ai qortoi erën dhe i tha detit: Heshti, mbyllu gojën! Dhe era pushoi, dhe u bë një qetësi e madhe. Dhe u tha atyre: Pse jeni aq frikacakë? Si nuk keni besim? Dhe ata u frikësuan me frikë të madhe dhe u thoshin njëri-tjetrit: Kush është pra ky, që edhe era edhe deti i binden atij?

5

Dhe erdhën në anën tjetër të detit, në krahinën e Gergesenëve. Dhe pasi doli ai nga anija, menjëherë e takoi atë nga varrezat një njeri me frymë të papastër, i cili banimin e kishte në varre, dhe

as me zinxhirë askush nuk mund ta lidhte atë, sepse ai shpesh me pranga dhe me zinxhirë ishte lidhur, dhe ishin shqyer prej tij zinxhirët dhe prangatë ishin thyer, dhe askush nuk kishte fuqi ta zbutë atë; dhe gjatë gjithë natës dhe ditës në varre dhe në male ishte duke bërtitur dhe duke prerë veten me gurë. Duke parë Jezusin nga larg, vrapoi dhe ra përmbys para tij, dhe duke bërtitur me zë të madh thotë: çfarë kam unë me ty, Jezus, bir i Perëndisë së Lartësuar? Te lutem me Perëndinë, mos më mundo. Ai i thoshte atij, Dil, ti shpirt i papastër, nga ky njeri. Dhe ai e pyeste atë: Cili është emri yt? Dhe u përgjigj duke thënë: Legjion është emri im, sepse ne jemi shumë. Dhe i lutej shumë që të mos i dërgojë ata jashtë vendit. Dhe ishte atje një tufë e madhe derash duke u kullotur pranë malit; dhe të gjithë demonët e lutën atë duke thënë: dërgona në derrat, që të hyjmë në ta. Dhe Jezusi u lejoi atyre menjëherë. Dhe pasi dolën, shpirtrat e papastër hynë në derrat; dhe tufa u nis me vrap nga shkëmbi në det; ishin rreth dy mijë; dhe po mbyteshin në det. Dhe barinjtë e derrave ikën dhe raportuan në qytet dhe në fusha, dhe dolën të shohin se çfarë kishte ndodhur. Dhe ata erdhën te Jezusi, dhe panë të demonizuarin ulur, të veshur dhe me mendje të shëndoshë, atë që kishte pasur legionin, dhe u frikësuan. Dhe ata që kishin parë u treguan atyre si i kishte ndodhur të demonizuarit dhe rreth derrave. Dhe filluan ta ftonin atë të largohej nga kufijtë e tyre. Dhe ndërsa ai po hipte në anije, i demonizuari e kërkoi atë që të jetë me të. Dhe nuk e lejoi atë, por i thotë atij: Shko në shtëpinë tënde te të tutë dhe tregoju atyre sa shumë të ka bërë Zoti dhe të ka mëshiruar. Dhe ai shkoi dhe filloi të shpallë në Dekapolis për të gjitha ato që Jezusi i

kishte bërë atij, dhe të gjithë habiteshin. Dhe pasi Jezusi kaloi përsëri me anije në anën tjetër, u mblodh një turmë e madhe rreth tij, dhe ai ishte pranë detit. Dhe vjen një nga kryetarët e sinagogës, me emër Jair, dhe duke e parë atë bie te këmbët e tij dhe e luti atë shumë, duke thënë se vajza ime e vogël është shumë keq, që të vish të vësh mbi të duart, që të shpëtohet dhe të jetojë. Dhe shkoi me të, dhe një turmë e madhe po e ndiqte, dhe e shtypin. Dhe një grua që ishte në rrjedhje gjaku dymbëdhjetë vjet, dhe kishte vuajtur shumë nga shumë mjekë dhe kishte shpenzuar të gjitha gjërat e saj, dhe nuk ishte ndihmuar aspak, por më tepër kishte shkuar drejt më keqes, pasi kishte dëgjuar rreth Jezusit, kishte ardhur në turmë nga pas dhe preku rrobën e tij, sepse thoshte në vetvete që nëse prek edhe rrobat e tij, do të shpëtohem. Dhe menjëherë u tha burimi i gjakut të saj, dhe ajo e ndjeu në trupin e saj që ishte shëruar nga mundimi. Dhe menjëherë Jezusi, duke njohur në vetvete fuqinë që kishte dalë prej tij, u kthye në turmë dhe tha: Kush m'i preku rrobat? Dhe dishepujt e tij i thonin atij: Ti shikon turmën duke të shtypur, dhe thua Kush më preku? Dhe po shikonte rreth e qark për të parë atë që kishte bërë këtë. Gruaja, duke u frikësuar dhe duke u dridhur, duke ditur çfarë i kishte ndodhur, erdhi dhe ra përpara tij dhe i tha të gjithë të vërtetën. Ai por i tha asaj: Bija ime, besimi yt të ka shpëtuar. Shko në paqe dhe ji e shëndetshme nga mundimi yt. Ndërsa ai ende po fliste, vijnë nga udhëheqësi i kuvendit duke thënë që bija jote vdiq, pse akoma e mundosh mësuesin? Por Jezusi, menjëherë pasi dëgjoi fjalën që po flitej, i thotë kryetarit të sinagogës: Mos ki frikë, vetëm beso. Dhe nuk lejoi askënd ta ndiqte, përveç Pjetrit dhe Jakobit dhe Gjonit,

vëllait të Jakobit. Dhe vjen në shtëpinë e kryetarit të sinagogës, dhe sheh zhurmë, dhe njerëz duke qarë dhe duke ulëritur shumë, dhe pasi hyri u thotë atyre: Çfarë po bëni zhurmë dhe po qani? Fëmija nuk vdiq, por po fle. Dhe po qeshnin me të. Dhe ai, duke nxjerrë jashtë të gjithë, merr me vete babanë e fëmijës dhe nënën dhe ata që ishin me të, dhe hyn ku ishte fëmija shtrirë, dhe duke kapur dorën e fëmijës i thotë asaj: talitha, kumi; që është duke u përkthyer, vajza e vogël, ty të them, ngrihu. Dhe menjëherë u ngrit vajza e vogël dhe ecte rreth e rrotull; ishte dymbëdhjetë vjeç. Dhe ata u habitën me një habitje të madhe. Dhe u urdhëroi atyre me ngulm që askush të mos e dijë këtë, dhe tha që t'i jepej asaj për të ngrënë.

6

Dhe ai doli nga aty dhe erdhi në atdheun e tij, dhe dishepujt e tij e ndiqnin. Dhe kur erdhi e shtuna, ai filloi të mësojë në mbledhje, dhe shumë që dëgjonin ishin të habitur duke thënë: Nga i vijnë këtij këto? Dhe cila është urtësia e dhënë atij, dhe si bëhen fuqi të tilla nëpërmjet duarve të tij? Nuk është ky zdrukthëtari, biri i Marisë, dhe vëllai i Jakobit dhe Jozesit dhe Judës dhe Simonit? Dhe a nuk janë motrat e tij këtu me ne? Dhe ata po skandalizoheshin për të. Jezusi u thoshte atyre se nuk është profet i nënçmuar, përveçse në atdheun e tij, dhe te të afërmit e tij, dhe në shtëpinë e tij. Dhe nuk ishte i aftë të bëjë asnjë fuqi atje, përveçse shëroi pak të sëmurë duke u vënë duart mbi ta. Dhe ai u çudit për shkak të mosbesimit të tyre. Dhe ai

shkonte nëpër fshatra rreth e qark duke mësuar. Dhe ai thirri te vetja të dymbëdhjetët, dhe filloi t'i dërgojë ata dy e dy, dhe u jepte atyre autoritet mbi frymërat e papastra, dhe u urdhëroi atyre që të mos marrin asgjë për në rrugë përveç një shkopi vetëm, jo çantë, jo bukë, jo bronz në brez, por të kenë lidhur sandale, dhe të mos veshin dy tunika. Dhe ai u thoshte atyre: kudo që të hyni në një shtëpi, atje qëndroni derisa të dilni që andej; dhe sa njerëz që nuk ju presin juve as ju dëgjojnë, duke dalë që andej shkundni pluhurin që është poshtë këmbëve tuaja për dëshmi kundër tyre; me të vërtetë ju them juve, do të jetë më e durueshme për Sodomën ose Gomorën në ditën e gjykimit sesa për atë qytet. Dhe pasi dolën jashtë, shpallnin që të pendoheshin, dhe nxirrnin jashtë shumë demonë, dhe lyenin me vaj shumë të sëmurë dhe i shëronin. Dhe mbreti Herod dëgjoi, sepse emri i tij ishte bërë i njohur, dhe ai thoshte se Gjoni Pagëzuesi ishte ngritur nga të vdekurit, dhe për këtë arsye fuqitë veprojnë në të. Të tjerë thonin që është Elia, por të tjerë thonin që është profet si një nga profetët. Pasi dëgjoi, Herodi tha: Gjoni, të cilin unë e kryelartësova, ky është ai; ai u ngrit nga të vdekur. Vetë Herodi, duke dërguar, e kapi Gjonin dhe e lidhi atë në burg për shkak të Herodiadës, gruas së Filipit, vëllait të tij, sepse ai e kishte martuar atë. Sepse Gjoni i thoshte Herodit që nuk të lejohet të kesh gruan e vëllait tënd. Dhe Herodiada mbante mëri kundër tij dhe dëshironte ta vriste atë, dhe nuk ishte në gjendje; sepse Herodi i kishte frikë Gjonit, duke ditur se ai ishte burrë i drejtë dhe i shenjtë, dhe e mbante atë, dhe duke e dëgjuar atë shumë gjëra bënte dhe me kënaqësi e dëgjonte atë. Dhe kur ndodhi një ditë e përshtatshme, kur Herodi bëri darkë për

ditëlindjen e tij për të mëdhenjtë e tij dhe për komandantët e mijëve dhe për të parët e Galilesë, dhe kur hyri e bija e saj e Herodiadës dhe kërceu dhe i pëlqeu Herodit dhe atyre që ishin shtrirë bashkë në tryezë, mbreti i tha vajzës: më kërko çfarë të duash, dhe do të të jap. Dhe u betua për këtë, që çfarëdo që ti të më kërkosh, do të të jap ty, deri në gjysmën e mbretërisë sime. Dhe ajo, pasi doli jashtë, i tha nënës së saj: Çfarë do të kërkoj? Dhe ajo tha: Kokën e Gjon Pagëzorit. Dhe pasi hyri menjëherë me nxitim te mbreti, ajo kërkoi duke thënë: Dua që të më jepni menjëherë mbi një pjatë kokën e Gjon Pagëzorit. Dhe mbreti, pasi u bë shumë i pikëlluar, për shkak të betimeve dhe të të ftuarve, nuk deshi ta refuzonte atë. Dhe menjëherë, pasi dërgoi xhelatin, mbreti urdhëroi të sillej koka e tij. Ai shkoi dhe ia preu kokën atij në burg, dhe e solli kokën e tij në një pjatë dhe ia dha vajzës, dhe vajza ia dha nënës së saj. Dhe pasi dëgjuan, dishepujt e tij erdhën dhe morën kufomën e tij, dhe e vunë atë në varr. Dhe apostujt u mblodhën te Jezusi, dhe i raportuan atij të gjitha, si ato që kishin bërë ashtu edhe ato që kishin mësuar. Dhe u tha atyre: Ejani ju vetë në një vend të shkretë, dhe pushoni pak, sepse ishin shumë ata që vinin dhe ata që shkonin, dhe as për të ngrënë nuk kishin kohë. Dhe shkuan në një vend të shkretë me anije, vetëm. Dhe i panë ata duke shkuar larg, dhe shumë njerëz i njohën ata, dhe në këmbë nga të gjitha qytetet vrapuan së bashku atje dhe shkuan para tyre dhe u mblodhën te ai. Dhe pasi doli, Jezusi pa një turmë të madhe dhe u dhimbs për ta, sepse ishin si dele që nuk kishin bari, dhe filloi t'u mësonte atyre shumë gjëra. Dhe tashmë, pasi kishte kaluar shumë kohë, dishepujt e tij iu afruan atij dhe i thanë se vendi është i shkretë

dhe tashmë është vonë; lësho ata, që të shkojnë në fushat dhe fshatrat përreth dhe të blejnë bukë për veten e tyre; sepse nuk kanë çfarë të hanë. Por ai duke u përgjigjur u tha atyre: Jepuni ju atyre të hanë. Dhe ata i thonë atij: të shkojmë të blejmë bukë për dyqind denarë dhe t'u japim atyre të hanë? Por ai u thotë atyre: sa bukë keni? Shkoni dhe shihni. Dhe pasi mësuan, thonë: pesë dhe dy peshq. Dhe ai u urdhëroi atyre të shtrijnë të gjithë në grupe mbi barinë e gjelbër. Dhe u shtrirën grupe-grupe, nga njëqind e nga pesëdhjetë. Dhe pasi mori të pesë bukët dhe të dy peshqit, shikoi lart në qiell, i bekoi dhe i theu bukët, dhe ua jepte dishepujve që t'ua vinin përpara atyre, dhe të dy peshqit i ndau të gjithëve. Dhe hëngrën të gjithë dhe u ngopën, dhe morën dymbëdhjetë shporta plot me copëtima, dhe nga peshqit. Dhe ata që kishin ngrënë bukët ishin pesëmijë burra. Dhe menjëherë ai detyroi dishepujt e tij të hipin në anije dhe të shkojnë përpara në anën tjetër drejt Betsaidës, derisa ai të lëshojë turmën; dhe pasi u tha lamtumirë atyre, ai shkoi në mal për të lutur. Dhe pasi kishte rënë mbrëmja, anije ishte në mes të detit, dhe ai vetëm mbi tokë. Dhe duke i parë ata duke u munduar në vozitje, sepse era ishte e kundërt për ta, dhe rreth rojës së katërt të natës vjen drejt tyre duke ecur mbi det, dhe donte t'i kalonte ata. Por ata, duke e parë atë duke ecur mbi det, menduan se ishte fantazmë dhe bërtitën, sepse të gjithë e panë dhe u shqetësuan. Dhe menjëherë foli me ata dhe u thotë atyre: Merrni guxim, unë jam, mos kini frikë. Dhe ai hipi në anije tek ata, dhe era pushoi, dhe ata ishin jashtëzakonisht të mahnitur brenda vetes dhe çuditeshin. Sepse ata nuk kuptuan mbi bukët, por zemra e tyre ishte e ngurtësuar. Dhe pasi kaluan përtej, ata shkuan në tokën e

Genezaretit dhe ankoruan. Dhe pasi dolën ata nga anija, menjëherë duke e njohur atë vrapuan nëpër gjithë atë krahinë përreth dhe filluan të bartin të sëmurët keq mbi shtretër kudo që dëgjonin se atje është; dhe kudo që hynte në fshatra ose qytete ose fusha, në tregje i vinin të sëmurët dhe i luteshin atij që të paktën cepin e rrobës së tij ta preknin; dhe sa që e preknin atë, shpëtoheshin.

7

Dhe mblidhen te ai farisenjtë dhe disa nga shkruesit që kishin ardhur nga Jeruzalemi; dhe duke parë disa nga dishepujt e tij duke ngrënë bukë me duar të zakonshme, kjo është të palara, ata i qortuan; sepse farisenjtë dhe të gjithë judenjtë, nëse nuk i lajnë duart me grusht, nuk hanë, duke mbajtur traditën e pleqve; dhe nga tregu, nëse nuk zhyten, nuk hanë; dhe ka shumë gjëra të tjera që ata morën për të mbajtur, larjet e gotave dhe të brokave dhe të enëve prej bakri dhe të shtretërve; pastaj farisenjtë dhe shkruesit e pyesin atë: pse dishepujt e tu nuk ecin sipas traditës së pleqve, por hanë bukën me duar të palara? Dhe ai duke u përgjigjur u tha atyre që mirë profetizoi Isaia për ju hipokritët, siç është shkruar: ky popull me buzët më nderon, por zemra e tyre është larg nga unë; por kot më adhurojnë, duke mësuar si mësime urdhrat e njerëzve. Duke lënë pra urdhërimin e Perëndisë, ju mbani traditën e njerëzve: larje enësh dhe gotash, dhe shumë gjëra të tjera të ngjashme ju bëni. Dhe ai u thoshte atyre: Mirë e anashkaloni urdhërimin e Perëndisë, që të

mbani traditën tuaj. Moisiu sepse tha: ndero babanë tënd dhe nënën tënde; dhe ai që flet keq për babanë ose nënën le të vdesë me vdekje; por ju thoni: nëse një njeri i thotë babait ose nënës, korban, që është dhuratë, që nëse nga unë të ndihmohesh, dhe jo më e lejoni atë të bëjë asgjë për babanë e tij ose nënën e tij, duke anuluar fjalën e Perëndisë me traditën tuaj që keni dorëzuar; dhe shumë gjëra të ngjashme të tilla bëni. Dhe pasi thirri të gjithë turmën, ai u thoshte atyre: Dëgjonimë të gjithë dhe kuptoni. Asgjë nga jashtë e njeriut që hyn në të nuk është në gjendje ta ndotë atë, por ato që dalin janë ato që e ndotin njeriun. Dhe kur hyri në shtëpi nga turma, nxënësit e tij po e pyesnin atë rreth parabolës. Dhe u thotë atyre: A jeni edhe ju kaq pa kuptim? Nuk e kuptoni ende që çdo gjë nga jashtë që hyn në njeriun nuk mund ta bëjë atë të papastër? sepse nuk hyn në zemrën e tij, por në bark, dhe shkon në nevojtore, duke pastruar të gjitha ushqimet. Ai thoshte se ajo që del nga njeriu, ajo e ndot njeriun. Nga brenda, sepse nga zemra e njerëzve mendimet e këqija dalin: shkeljet e kurorës, imoralitetet seksuale, vrasjet, vjedhjet, lakminë, ligësitë, mashtrim, shthurje, syri i keq, blasfemi, arrogancë, marrëzi; të gjitha këto gjërat e këqija nga brenda dalin dhe ndotin njeriun. Dhe nga atje, pasi u ngrit, shkoi në kufijtë e Tiros dhe Sidonit. Dhe pasi hyri në shtëpi, nuk donte që askush ta dijë, por nuk mundi të fshihej. Sepse pasi dëgjoi një grua rreth tij, e cila vajza e vogël e saj kishte frymë të papastër, pasi erdhi ajo ra te këmbët e tij; por gruaja ishte Greke, Sirofenikase me lindjen; dhe ajo e luti atë që ta nxjerrë demonin nga e bija e saj. Por Jezusi i tha asaj: Lejo që fillimisht të ngopen fëmijët, sepse nuk është mirë të marrësh bukën e fëmijëve dhe

t'ua hedhësh qenve të vegjël. Dhe ajo u përgjigj dhe i thotë atij: po, Zot; dhe qentë e vegjël poshtë tryezës hanë nga thërrimet e fëmijëve. Dhe i tha asaj, për shkak të kësaj fjale shko, demoni ka dalë nga bija jote. Dhe pasi shkoi në shtëpinë e saj, ajo gjeti fëmijën të shtrirë mbi shtrat dhe demonin të dalë. Dhe përsëri, pasi kishte dalë nga kufijtë e Tiros dhe Sidonit, erdhi drejt detit të Galilesë nëpër mes të kufijve të Dekapolit. Dhe ata i sjellin atij një të shurdhër që flet me vështirësi, dhe i luten që të vërë dorën mbi të. Dhe duke e marrë mënjanë atë nga turma në privat, hodhi gishtat e tij në veshët e tij, dhe duke pështyrë preku gjuhën e tij, dhe duke shikuar lart në qiell psherëtiu dhe i thotë atij: effatha, që është hapuni. Dhe menjëherë iu hapën veshët e tij dhe u zgjidh lidhja e gjuhës së tij, dhe ai fliste drejt. Dhe u urdhëroi atyre që të mos i thonë askujt, por sa më shumë ai u urdhëronte atyre, aq më tepër ata shpallnin. Dhe ishin jashtëzakonisht të habitur duke thënë: Mirë i ka bërë të gjitha; edhe të shurdhët i bën të dëgjojnë dhe të memecët të flasin.

8

Në ato ditë përsëri, duke qenë turmë e madhe dhe duke mos pasur çfarë të hanë, Jezusi, duke thirrur dishepujt e tij, u thotë atyre: kam dhembshuri për turmën, sepse tashmë tre ditë po qëndrojnë me mua dhe nuk kanë çfarë të hanë; dhe nëse do t'i liroj ata të agjëruar për në shtëpitë e tyre, do të dobësohen në rrugë; sepse disa nga ata kanë ardhur nga larg. Dhe dishepujt e tij iu përgjigjën atij: Nga ku do të jetë në gjendje dikush këtu, në

shkretëtirë, t'i ngopë këta me bukë? Dhe ai i pyeti ata: Sa bukë keni? Dhe ata thanë: shtatë. Dhe ai urdhëroi turmën të shtrihej mbi tokë, dhe duke marrë shtatë bukët, pasi falënderoi, i theu dhe ua jepte dishepujve të tij që t'ua vendosnin përpara, dhe ata ua vendosën përpara turmës. Dhe ata kishin pak peshq të vegjël, dhe pasi i bekoi ata, tha t'i vinin përpara edhe ata. Hëngrën dhe u ngopën, dhe morën shtatë shporta me copëza të mbetura. Ishin rreth katër mijë, dhe ai i lejoi të largoheshin. Dhe pasi hyri menjëherë në anije me dishepujt e tij, erdhi në anët e Dalmanuthës. Dhe Farisenjtë dolën jashtë dhe filluan të diskutojnë me të, duke kërkuar nga ai një shenjë nga qielli, duke e sprovuar atë. Dhe duke rënkuar thellë me frymën e tij, ai thotë: Pse ky brez kërkon një shenjë? Amen ju them juve, nëse kësaj gjeneratë do t'i jepet një shenjë. Dhe duke i lënë ata, hyri në anije dhe u largua përsëri. Dhe ata harruan të marrin bukë, dhe përveç një buke nuk kishin me vete në barkë. Dhe ai po i urdhëronte ata duke thënë: Shihni, ruhuni nga maja e Farisenjve dhe maja e Herodit. Dhe arsyetonin me njëri-tjetrin duke thënë se nuk kemi bukë. Dhe duke ditur, Jezusi u thotë atyre: Pse po arsyetoni që nuk keni bukë? Akoma nuk kuptoni as nuk kuptoni? A keni akoma zemrën tuaj të ngurtësuar? Duke pasur sy nuk shihni, dhe duke pasur veshë nuk dëgjoni? Dhe ju nuk kujtoni? Kur unë theva pesë bukët për pesëmijë, sa shporta plot me copëza morët ju? Ata i thonë atij: dymbëdhjetë. Kur shtatë në katër mijë, sa shporta plot me copëza morët? Dhe ata thanë: Shtatë. Dhe ai u thoshte atyre: A nuk kuptoni ende? Dhe vjen në Bethsaida. Dhe ata i sjellin atij një të verbër dhe e lusin që ta prekë. Dhe duke e kapur për dore të verbërin, e nxori atë

jashtë fshatit, dhe pasi pështyu në sytë e tij, duke i vënë duart mbi të, e pyeti atë nëse shihte diçka. Dhe duke parë lart, ai tha: Unë shoh njerëzit si pemë që ecin. Pastaj përsëri vuri duart mbi sytë e tij dhe e bëri atë të shikojë lart, dhe u rivendos, dhe i shikoi qartë të gjithë. Dhe e dërgoi atë në shtëpinë e tij duke i thënë: As mos hyj në fshat, as mos i thuaj dikujt në fshat. Dhe Jezusi dhe dishepujt e tij dolën në fshatrat e Cezaresë së Filipit, dhe në rrugë ai i pyeste dishepujt e tij duke u thënë atyre: Kë thonë njerëzit se jam unë? Ata u përgjigjën: Gjon Pagëzorin, dhe të tjerë Elian, por të tjerë një nga profetët. Dhe ai u thotë atyre: por ju, kush thoni se jam unë? Duke u përgjigjur, Pjetri i thotë atij: ti je Krishti. Dhe ai i qortoi ata që të mos i thonë askujt për të. Dhe filloi t'u mësojë atyre që është e nevojshme që Biri i njeriut të vuajë shumë, dhe të refuzohet nga pleqtë dhe kryepriftërinjtë dhe shkruesit, dhe të vritet, dhe pas tre ditësh të ngjallet; dhe fjalën e fliste me guxim. Dhe duke e marrë atë mënjanë, Pjetri filloi ta qortojë atë. Por ai, pasi u kthye dhe pa dishepujt e tij, e qortoi Pjetrin duke thënë: Shko pas meje, satana, sepse ti nuk mendon gjërat e Perëndisë, por gjërat e njerëzve. Dhe pasi thirri turmën bashkë me nxënësit e tij, u tha atyre: Kushdo që dëshiron të më ndjekë mua, le të mohojë vetveten, le të marrë kryqin e tij dhe le të më ndjekë. Kush dëshiron të shpëtojë shpirtin e tij, do ta humbë atë, por kush humb shpirtin e vet për hir të meje dhe të lajmit të mirë, ai do ta shpëtojë atë. Çfarë do të përfitojë njeriu nëse fiton botën e tërë, por humbet shpirtin e tij? Ose çfarë do të japë njeriu në shkëmbim të shpirtit të tij? Sepse kushdo që turpërohet për mua dhe për fjalët e mia në këtë brez shkelës dhe mëkatar, edhe Biri i

njeriut do të turpërohet për të, kur të vijë në lavdinë e Atit të tij me lajmëtarët e shenjtë.

9

Dhe ai u thoshte atyre: Amen, ju them juve se janë disa nga ata që qëndrojnë këtu, të cilët nuk do të shijojnë vdekjen derisa të shohin mbretërinë e Perëndisë të ardhur me fuqi. Dhe pas gjashtë ditësh, Jezusi merr me vete Pjetrin dhe Jakobin dhe Gjonin dhe i ngjit ata vetëm në një mal të lartë; dhe u shndërrua përpara tyre, dhe rrobat e tij u bënë shkëlqyese, të bardha shumë si bora, të tilla që asnjë zbardhues mbi tokë nuk mund t'i bardhojë kështu. Dhe u shfaq atyre Elia me Moisiun, dhe ishin duke biseduar me Jezusin. Dhe duke u përgjigjur, Pjetri i thotë Jezusit: Rabi, është mirë që ne të jemi këtu; dhe le të bëjmë tre çadra, një për ty dhe një për Moisiun dhe një për Elian. Jo, sepse nuk dinte çfarë të fliste, sepse ishin të tmerruar. Dhe u shfaq një re që i mbuloi ata, dhe erdhi një zë nga reja duke thënë: Ky është Biri im i dashur, atë dëgjojeni. Dhe papritur, duke parë rreth e rrotull, nuk panë më askush, por vetëm Jezusin me ta. Dhe ndërsa ata po zbrisnin nga mali, ai u urdhëroi atyre që të mos i tregojnë askujt ato që panë, përveçse kur Biri i njeriut të ngjallet nga të vdekurit. Dhe ata e zunë fjalën, duke diskutuar mes tyre se çfarë është të ngjallesh nga të vdekurit. Dhe ata po e pyesnin atë duke thënë: Pse thonë shkruesit që Elia duhet të vijë së pari? Por duke u përgjigjur, ai u tha atyre: Elia, me të vërtetë, duke ardhur i pari, rivendos të gjitha. Dhe si është shkruar mbi Birin

e njeriut që të vuajë shumë dhe të përbuzohet? Por ju them se edhe Elia ka ardhur, dhe ata i bënë atij sa deshën, ashtu siç është shkruar për të. Dhe pasi erdhi te dishepujt, pa një turmë të madhe rreth tyre dhe skribë që po argumentonin me ta. Dhe menjëherë, kur e panë, e gjithë turma u habit dhe, duke vrapuar, e përshëndetën. Dhe pyeti shkruesit: Çfarë po debatoni mes vete? Dhe duke u përgjigjur, një nga turma tha: Mësues, unë solla birin tim te ti, që ka një frymë memece. Dhe kudo që e kap atë, e rrëzon, dhe shkumon dhe kërcëllen dhëmbët e tij, dhe thahet, dhe u thashë dishepujve të tu që ta nxjerrin atë, dhe nuk qenë në gjendje. Dhe duke iu përgjigjur atij thotë: O brez i pabesë, deri kur do të jem me ju? Deri kur do t'ju duroj? Sillni atë te unë. Dhe e sollën atë te ai. Dhe sapo e pa atë, fryma menjëherë e konvulsionoi, dhe ai ra për tokë dhe rrokullisej duke shkumëzuar. Dhe e pyeti babanë e tij: sa kohë është që kjo i ka ndodhur? Dhe ai tha: Nga fëmijëria. Dhe shpesh e hodhi në zjarr dhe në ujëra, që ta shkatërrojë, por nëse mund diçka, na ndihmo duke pasur dhembshuri për ne. Por Jezusi i tha atij: Nëse je në gjendje të besosh, të gjitha janë të mundshme për atë që beson. Dhe menjëherë duke thirrur, i ati i fëmijës me lot thoshte: besoj, zot; ndihmomë mosbesimin tim. Duke parë që turma po vraponte së bashku, Jezusi e qortoi frymën e papastër duke i thënë: O frymë memece dhe e shurdhër, unë të urdhëroj, dil prej tij dhe moshy më në të. Dhe pasi thirri dhe e përdrdhuri shumë, doli, dhe u bë si i vdekur, kështu që shumë thonin se kishte vdekur. Por Jezusi, duke e kapur atë për dore, e ngriti, dhe ai u ngrit. Dhe pasi hyri ai në shtëpi, dishepujt e tij po e pyesnin atë veçmas: Pse ne nuk qemë në gjendje ta nxjerrim jashtë atë?

Dhe u tha atyre: Ky lloj nuk mund të dalë me asnjë mënyrë, përveçse me lutje dhe agjërim. Dhe nga atje, pasi dolën, ata po kalonin nëpër Galile, dhe ai nuk donte që dikush ta dinte; sepse po i mësonte nxënësit e tij dhe po u thoshte atyre që Biri i njeriut dorëzohet në duart e njerëzve, dhe do ta vrasin atë, dhe pasi të jetë vrarë ditën e tretë do të ngrihet. Por ata nuk e kuptonin fjalën dhe kishin frikë ta pyesnin. Dhe erdhi në Kapernaum, dhe pasi u bë në shtëpi, po i pyeste ata: Çfarë po diskutonit mes jush në rrugë? Por ata heshtën, sepse në rrugë kishin diskutuar me njëri-tjetrin se kush ishte më i madh. Dhe pasi u ul, thirri të dymbëdhjetë dhe u thotë atyre: Nëse dikush dëshiron të jetë i pari, do të jetë i fundit i të gjithëve dhe shërbëtor i të gjithëve. Dhe duke marrë një fëmijë, e vuri atë në mes të tyre, dhe duke e përqafuar atë, u tha atyre: Kushdo që pranon një nga këto fëmijë të tillë në emrin tim, mua më pranon; dhe kushdo që mua më pranon, jo mua më pranon, por atë që më ka dërguar. Gjoni iu përgjigj atij duke thënë: Mësues, ne pamë dikë që nxirrte demonë në emrin tënd, i cili nuk na ndjek neve, dhe ne e ndaluam atë, sepse nuk na ndjek neve. Por Jezusi tha: Mos e ndaloni atë, sepse askush nuk është që do të bëjë një mrekulli në emrin tim dhe do të jetë në gjendje të flasë keq për mua shpejt. Kush nuk është kundër jush, është për ju. Sepse kushdo që do t'ju japë të pini një gotë uji në emrin tim, sepse jeni të Krishtit, me të vërtetë ju them, nuk do ta humbasë shpërblimin e tij. Dhe kushdo që shkakton të rrëshqasë një nga këta të vegjlit që besojnë në mua, do të ishte më mirë për të sikur t'i ishte varur një gur mulli rreth qafës dhe të ishte hedhur në det. Dhe nëse dora jote të bën të rrëzosh, preje atë; mirë për

ty është të hysh në jetë i sakatuar, sesa të kesh dy duar të shkosh në Gehena, në zjarrin e pashueshëm, ku krimbi i tyre nuk vdes dhe zjarri nuk shuhet. Dhe nëse këmba jote të bën të rrëzohesh, preje atë; mirë për ty është të hysh në jetë çalë, ose duke pasur dy këmbët të hedhesh në gjehenë, në zjarrin e pashuarshëm, ku krimbi i tyre nuk vdes dhe zjarri nuk shuhet. Dhe nëse syri yt të bën të rrëshqasësh, nxirre atë; mirë për ty është të hysh me një sy në mbretërinë e Perëndisë, ose të shkosh duke pasur dy sytë në xhehenem të zjarrit, ku krimbi i tyre nuk vdes dhe zjarri nuk shuhet. Sepse çdo gjë do të kripësohet me zjarr, dhe çdo flijim do të kripësohet me kripë. Kripa është e mirë; por nëse kripa bëhet pa kripë, me çfarë do ta kriposni atë? Kini në vetvete kripë dhe jini në paqe me njëri-tjetrin.

10

Dhe nga atje, pasi u ngrit, vjen në kufijtë e Judesë nëpër përtej të Jordanit, dhe turmat bashkohen përsëri me të, dhe siç ishte mësuar, përsëri i mësonte ata. Dhe Farisenjtë, duke iu afruar, po e pyesnin atë nëse një burrë mund ta lëshojë gruan, duke e testuar atë. Por ai duke u përgjigjur u tha atyre: Çfarë ju urdhëroi Moisiu? Por ata thanë: Moisiu lejoi të shkruhet një libër divorci dhe të ndahen. Dhe duke u përgjigjur, Jezusi u tha atyre: për shkak të zemërfortësisë suaj ju shkroi këtë urdhërim; por nga fillimi i krijimit, Perëndia i bëri ata mashkull dhe femër; për shkak të kësaj, njeriu do të lërë babanë e tij dhe nënën, dhe do të bashkohet me gruan e tij, dhe të dy do të jenë një mish.

Kështu që nuk janë më dy, por një mish; atë që Perëndia e bashkoi, njeriu të mos e ndajë. Dhe në shtëpi përsëri dishepujt po e pyesnin atë rreth kësaj, dhe ai u thotë atyre: kushdo që e lëshon gruan e tij dhe martohet me një tjetër, kryen kurvëri kundër saj; dhe nëse gruaja e lëshon burrin e saj dhe martohet me një tjetër, ajo kryen kurvëri. Dhe po i sillnin atij fëmijë, që ai t'i prekte ata; por dishepujt po i qortonin ata që po i sillnin. Duke parë por, Jezusi u indinjua dhe u tha atyre: lini fëmijët të vijnë te unë, dhe mos i pengoni ata; për të tillëve është mbretëria e Perëndisë. Amen ju them juve, kushdo nëse nuk e pranon mbretërinë e Perëndisë si fëmijë, aspak nuk do të hyjë në të. Dhe pasi i përqafoi ata, ai i bekoi duke vënë duart mbi ta. Dhe ndërsa ai po dilte në rrugë, një duke vrapuar drejt tij dhe duke u gjunjëzuar para tij, e pyeti atë: Mësues i mirë, çfarë duhet të bëj që të trashëgoj jetën e përjetshme? Dhe Jezusi i tha atij: pse më quan mua të mirë? Askush nuk është i mirë përveç njërit, Perëndisë. Urdhërimet i di: mos shkel kurorë, mos vrit, mos vidh, mos dëshmo rrejshëm, mos mashtro, ndero babanë tënd dhe nënën. Por ai duke u përgjigjur i tha atij: Mësues, të gjitha këto i kam ruajtur që nga rinia ime. Por Jezusi, pasi e shikoi, e deshi atë dhe i tha: Një gjë të mungon. Nëse dëshiron të jesh i përsosur, shko, shit sa ke dhe jepua të varfërve, dhe do të kesh thesar në qiell, dhe eja ndiqmë, duke marrë kryqin tënd. Por ai u nxi mbi fjalën dhe shkoi i pikëlluar, sepse kishte pasuri të shumta. Dhe pasi shikoi rreth e qark, Jezusi u thotë nxënësve të tij: Sa me vështirësi ata që kanë paratë do të hyjnë në mbretërinë e Perëndisë! Dhe nxënësit habiteshin për fjalët e tij. Dhe Jezusi përsëri duke u përgjigjur u thotë atyre: Fëmijë, sa e

vështirë është për ata që kanë besuar te paratë të hyjnë në mbretërinë e Perëndisë! Më e lehtë është që deveja të hyjë nëpër vrimën e gjilpërës sesa i pasuri të hyjë në mbretërinë e Perëndisë. Por ata habiteshin tepër, duke thënë mes vete: Dhe kush mund të shpëtohet? Pasi i shikoi ata, Jezusi thotë: Tek njerëzit është e pamundur, por jo tek Perëndia, sepse të gjitha janë të mundshme tek Perëndia. Pjetri filloi t'i thotë atij: Ja, ne kemi lënë çdo gjë dhe të kemi ndjekur ty. Duke u përgjigjur, Jezusi tha: me të vërtetë ju them juve, askush nuk është që ka lënë shtëpi ose vëllezër ose motra ose atë ose nënë ose grua ose fëmijë ose fusha për shkak të meje dhe për shkak të lajmit të mirë, në qoftë se nuk merr njëqind herë tani në këtë kohë shtëpi dhe vëllezër dhe motra dhe atë dhe nënë dhe fëmijë dhe fusha me përndjekje, dhe në kohën që vjen jetë të përjetshme. Por shumë të parë do të jenë të fundit, dhe të fundit do të jenë të parë. Ishin në rrugë duke u ngjitur në Jeruzalem, dhe Jezusi ishte duke ecur përpara tyre, dhe habiteshin, dhe ata që ndiqnin kishin frikë. Dhe duke marrë përsëri të dymbëdhjetët, filloi t'u thotë atyre gjërat që ishin për t'i ndodhur atij, që ja po ngjitemi në Jeruzalem dhe biri i njeriut do të dorëzohet te kryepriftërinjtë dhe shkruesit, dhe do ta dënojnë atë me vdekje dhe do ta dorëzojnë atë te kombet, dhe do ta përqeshin atë dhe do ta fshikullojnë atë dhe do ta pështyjnë atë dhe do ta vrasin atë, dhe ditën e tretë do të ngjallet. Dhe Jakobi dhe Joani, djemtë e Zebedeut, i afrohen atij duke thënë: Mësues, ne duam që çfarëdo që të kërkojmë, ta bësh për ne. Por ai u tha atyre: Çfarë doni që t'ju bëj? Ata por i thanë atij: Jepna neve që një nga e djathta jote dhe një nga e majta jote të ulemi në lavdinë tënde.

Dhe Jezusi u tha atyre: Ju nuk e dini çfarë kërkoni. A mundeni të pini kupën që unë pi, dhe të pagëzoheni me pagëzimin me të cilin unë pagëzohem? Ata por i thanë atij: ne jemi në gjendje. Dhe Jezusi u tha atyre: kupën që unë pi do ta pini, dhe pagëzimin që unë pagëzohem do të pagëzoheni; por të ulesh nga e djathta ime dhe nga e majta nuk është e imja për t'u dhënë, por për ata që u është përgatitur. Dhe të dhjetë, pasi dëgjuan, filluan të indinjoheshin për Jakobin dhe Gjonin. Dhe Jezusi, duke i thirrur ata, u thotë atyre: ju e dini që ata që duken se sundojnë mbi kombet i zotërojnë ata dhe të mëdhenjtë e tyre ushtrojnë autoritet mbi ta; por jo kështu do të jetë te ju, por kushdo që dëshiron të bëhet i madh te ju, do të jetë shërbëtor i juaj, dhe kushdo që dëshiron të bëhet i pari i juaj, do të jetë skllav i të gjithëve; dhe sepse Biri i njeriut nuk erdhi për t'u shërbyer, por për të shërbyer, dhe për të dhënë shpirtin e tij shpërblim në vend të shumëve. Dhe ata vijnë në Jeriko. Dhe duke dalë ai nga Jeriko dhe nxënësit e tij dhe një turmë e mjaftueshme, biri i Timeut, Bartimeu i verbër, ishte ulur pranë rrugës duke lypur. Dhe pasi dëgjoi që Jezusi Nazarenas është, filloi të bërtasë dhe të thotë: Bir i Davidit, Jezus, ki mëshirë për mua. Dhe shumë e qortonin që të heshtë, por ai edhe më shumë bërtiste: Bir i Davidit, mëshiromë! Dhe Jezusi, duke qëndruar, tha: Thirreni atë. Dhe ata e thirrën të verbërin duke i thënë: Merr guxim, ngrihu, ai të thërret. Ai, pasi hodhi rrobën e tij dhe u ngrit, erdhi te Jezusi. Dhe duke iu përgjigjur, Jezusi i thotë atij: Çfarë dëshiron që të bëj për ty? Dhe i verbëri i tha atij: Rabuni, dua të shoh përsëri. Dhe Jezusi i tha atij: shko, besimi yt të ka shpëtuar. Dhe menjëherë ai pa lart, dhe e ndiqte Jezusin në rrugë.

11

Dhe kur ata afrohen në Jeruzalem, në Betfage dhe Betani drejt malit të ullinjve, ai dërgon dy nga dishepujt e tij dhe u thotë atyre: shkoni në fshatin përballë jush, dhe menjëherë duke hyrë në të do të gjeni një kërriç të lidhur, mbi të cilin asnjë njeri nuk ka ndenjur; pasi ta zgjidhni atë, silleni. Dhe nëse dikush ju thotë: Pse po bëni këtë? Thoni që Zoti ka nevojë për të, dhe menjëherë ai e dërgon atë përsëri këtu. Ata shkuan dhe gjetën pulën të lidhur te dera jashtë, mbi rrugë, dhe e zgjidhën atë. Dhe disa nga ata që qëndronin aty u thonin atyre: Çfarë po bëni duke zgjidhur kërriçin? Ata u thanë atyre ashtu siç kishte urdhëruar Jezusi, dhe i lanë të shkojnë. Dhe ata e sollën kërriçin te Jezusi, vunë mbi të rrobat e tyre, dhe ai u ul mbi të. Shumë shtruan rrobat e tyre në rrugë, ndërsa të tjerë prisnin degë me gjethe nga pemët dhe ishtronin në rrugë. Dhe ata që shkonin përpara dhe ata që ndiqnin bërtitnin duke thënë: Hosana, i bekuar ai që vjen në emër të Zotit. E bekuar mbretëria e ardhur në emër të Zotit, e atit tonë David; hosana në më të lartët. Dhe Jezusi hyri në Jeruzalem dhe në tempull, dhe pasi shikoi rreth të gjitha gjërave, duke qenë tashmë mbrëmje, doli për në Betani me të dymbëdhjetët. Dhe ditën tjetër, pasi ata dolën nga Betania, ai u bë i uritur; dhe duke parë një fik nga larg që kishte gjethe, ai erdhi të shikonte nëse ndoshta do të gjente diçka në të; dhe kur arriti te ajo, nuk gjeti asgjë përveç gjetheve; sepse nuk ishte koha e fiqve. Dhe duke u përgjigjur i tha asaj: Askush të mos hajë më frut nga ty përgjithmonë. Dhe dishepujt e tij po dëgjonin. Dhe

ata vijnë përsëri në Jeruzalem; dhe pasi hyri Jezusi në tempull filloi të nxjerrë jashtë ata që shisnin dhe ata që blinin në tempull, dhe tavolinat e këmbuesve të parave dhe karriget e atyre që shisnin pëllumbat i rrëzoi, dhe nuk lejonte që dikush të mbante enë nëpër tempull, dhe mësonte duke u thënë atyre: a nuk është shkruar se shtëpia ime shtëpi lutjeje do të quhet për të gjitha kombet? Ju por atë e bëtë shpellë plaçkitësve. Dhe shkruesit, farisenjtë dhe kryepriftërinjtë dëgjuan, dhe kërkonin se si ta shkatërronin atë, sepse kishin frikë prej tij, pasi e gjithë turma ishte e habitur nga mësimi i tij. Dhe kur u bë vonë, ai dilte jashtë qytetit. Dhe duke kaluar në mëngjes, panë fikun e tharë nga rrënjët. Dhe duke u kujtuar, Pjetri i thotë atij: Rabbi, shiko, fiku që mallkove është tharë. Dhe duke u përgjigjur, Jezusi u thotë atyre: Keni besim te Perëndia. Vërtet ju them juve, që kushdo që i thotë këtij mali, ngritu dhe hidhuni në det, dhe nuk dyshon në zemrën e tij, por beson që ajo që thotë bëhet, do t'i ndodhë atij çfarëdo që thotë. Për këtë arsye ju them juve: të gjitha ato që kërkoni duke u lutur, besoni se i merrni, dhe do t'ju jepen. Dhe kur ju qëndroni duke u lutur, falini nëse keni diçka kundër dikujt, që edhe Ati juaj që është në qiej t'ju falë juve shkeljet tuaja. Por nëse ju nuk falni, as Ati juaj nuk do të falë shkeljet tuaja. Dhe ata vijnë përsëri në Jeruzalem, dhe ndërsa ai po ecte në tempull, vijnë te ai kryepriftërinjtë dhe mësuesit e ligjit dhe pleqtë dhe i thonë atij: Me çfarë autoriteti i bën ti këto gjëra? Ose kush ty dha këtë autoritet që të bësh këto gjëra? Por Jezusi, duke u përgjigjur, u tha atyre: Do t'ju bëj edhe unë një pyetje, dhe më përgjigjuni mua, dhe do t'ju them me çfarë autoriteti i bëj këto gjëra. Pagëzimi i Gjonit ishte nga qielli apo

nga njerëzit? Përgjigjuni mua. Dhe ata arsyetonin me veten e tyre duke thënë: Nëse themi nga qielli, ai do të thotë pse, pra, nuk i besuat atij? Por le të themi, nga njerëzit? Ata kishin frikë nga populli; sepse të gjithë e konsideronin Gjonin që ishte profet. Dhe duke u përgjigjur i thonë Jezusit: nuk dimë. Dhe Jezusi, duke u përgjigjur, u thotë atyre: As unë nuk po ju them juve me çfarë autoriteti bëj këto gjëra.

12

Dhe filloi t'u flasë atyre me shëmbëlltyra: Një njeri mbolli një vresht dhe vuri rreth tij një gardh, gërmoi një shtrydhëse dhe ndërtoi një kullë, pastaj ia dha me qira fermerëve dhe shkoi larg. Dhe dërgoi te fermerët një skllav në kohën e duhur, që të marrë nga fermerët pjesë nga fryti i vreshtit. Dhe pasi e morën, e rrahën dhe e dërguan duarthatë. Dhe përsëri dërgoi te ata një skllav tjetër, dhe atë e gurëzuan, e plagosën në kokë dhe e dërguan të përçmuar. Dhe përsëri dërgoi një tjetër, dhe atë e vranë, dhe shumë të tjerë, disa duke i rrahur, disa duke i vrarë. Akoma pra, duke pasur një bir të dashur, ai e dërgoi edhe atë si të fundit tek ata, duke thënë se do të respektojnë birin tim. Por ata fermerët, pasi e panë duke ardhur, thanë me vete që ky është trashëgimtari, ejani ta vrasim atë, dhe trashëgimia do të jetë e jona. Dhe pasi e morën, e vranë dhe e hodhën jashtë vreshtit. Çfarë pra do të bëjë zoti i vreshtit? Ai do të vijë dhe do t'i shkatërrojë këta fermerë, dhe do ta japë vreshtin të tjerëve. A nuk e keni lexuar as këtë shkrim, guri që ndërtuesit hodhën

poshtë, ky u bë gur qosheje; nga Zoti u bë kjo, dhe është e mrekullueshme në sytë tanë? Dhe ata po kërkonin ta kapnin atë, dhe u frikësuan nga turma; sepse e dinin që ai e tha parabolën për ata. Dhe duke e lënë atë, ata u larguan. Dhe ata dërgojnë te ai disa nga Farisenjtë dhe nga Herodianët, që ta kapnin atë me fjalë. Dhe ata që erdhën i thonë atij: mësues, ne e dimë që je i vërtetë dhe nuk të intereson për asnjë; sepse ti nuk shikon në fytyrën e njerëzve, por mbi të vërtetën ti e mëson rrugën e Perëndisë. Ata thanë pra neve: është e lejuar të japësh taksë Cezarit apo jo? T'i japim apo jo t'i japim? Por ai, duke ditur hipokrizinë e tyre, u tha atyre: Pse më testoni ju? Sillmëni një denar që ta shoh. Ata por sollën. Dhe u thotë atyre: E kujt është ky imazh dhe ky shkrimi? Ata thanë: I Cezarit. Dhe duke u përgjigjur, Jezusi u tha atyre: Jepini Cezarit ato që janë të Cezarit dhe Perëndisë ato që janë të Perëndisë. Dhe ata u çuditën për të. Dhe vijnë Saduqenjtë te ai, të cilët thonë se nuk ka ringjallje, dhe po e pyesnin atë duke thënë: Mësues, Moisiu na shkroi se nëse vëllai i dikujt vdes dhe lë grua, dhe nuk lë fëmijë, që vëllai i tij të marrë gruan e tij dhe t'i ngrejë farë vëllait të tij. Pra, ishin shtatë vëllezër. Dhe i pari mori grua, dhe duke vdekur nuk la farë. Dhe i dyti e mori atë, dhe vdiq, dhe as ai vetë nuk la farë. Dhe i treti po ashtu. Dhe e morën atë të shtatë, dhe nuk lanë farë. Më në fund nga të gjithë vdiq edhe gruaja. Në ringjallje pra, kur ata ngrihen, e kujt prej tyre do të jetë gruaja? Të shtatët, sepse, e kishin atë si grua. Dhe duke u përgjigjur, Jezusi u tha atyre: A nuk jeni të mashtruar për këtë arsye, sepse nuk i njihni Shkrimet as fuqinë e Perëndisë? Kur ngrihen nga të vdekurit, as nuk martohen e as nuk martojnë, por janë si lajmëtarët në qiej.

Por rreth të vdekurve, që ngriten, a nuk keni lexuar në librin e Moisiut, te pjesa e shkurrit, si i tha atij Perëndia duke thënë: Unë jam Perëndia i Abrahamit dhe Perëndia i Isakut dhe Perëndia i Jakobit? Perëndia nuk është Perëndia i të vdekurve, por i të gjallëve; ju, pra, jeni shumë të mashtruar. Dhe duke iu afruar një nga shkruesit, duke i dëgjuar ata duke debatuar, duke parë se u përgjigj atyre mirë, e pyeti atë: Cili është urdhërimi i parë nga të gjithë? Dhe Jezusi iu përgjigj atij që urdhërimi i parë nga të gjithë është: dëgjo, Izrael, Zoti Perëndia jonë është një Zot; dhe do të duash Zotin Perëndinë tënd nga e gjithë zemra jote dhe nga i gjithë shpirti yt dhe nga e gjithë mendja jote dhe nga e gjithë forca jote. Ky është urdhërimi i parë. Dhe e dyta e ngjashme është kjo: do të duash të afërmin tënd si veten tënde. Nuk ka asnjë urdhërim tjetër më të madh se këto. Dhe shkruesi i tha atij: Mirë, mësues, sipas të vërtetës the që ai është një dhe nuk ka tjetër përveç tij; dhe ta duash atë nga e gjithë zemra dhe nga i gjithë kuptimi dhe nga i gjithë shpirti dhe nga e gjithë forca, dhe ta duash të afërmin si veten është më shumë se të gjitha ofertat e djegura plotësisht dhe flijimet. Dhe Jezusi, duke parë që ai u përgjigj me mençuri, i tha atij: Ti nuk je larg nga mbretëria e Perëndisë. Dhe askush nuk guxoi më ta pyesë atë. Dhe duke u përgjigjur, Jezusi thoshte duke mësuar në tempull: Si thonë skribët që Krishti është bir i Davidit? Vetë Davidi tha në Frymën e Shenjtë: Thotë i Zoti të Zotit tim, ulu në të djathtën time derisa t'i vë armiqtë e tu shtroje të këmbëve të tua. Vetë pra Davidi e quan atë Zot; dhe si është ai biri i tij? Dhe turma e madhe e dëgjonte atë me kënaqësi. Dhe ai u thoshte atyre në mësimin e tij: Kini kujdes nga shkruesit që dëshirojnë të ecin me

rroba të gjata dhe përshëndetje në tregje dhe vende të para në mbledhje dhe vende nderi në darkë. ata që gllabërojnë shtëpitë e vejushave dhe me pretekst lutin gjatë, këta do të marrin gjykim më të rëndë. Dhe pasi u ul Jezusi përballë thesarit, po vëzhgonte se si turma hidhte bronz në thesar. Dhe shumë të pasur po hidhnin shumë, dhe erdhi një e ve e varfër dhe hodhi dy monedha të vogla, që është një kodrant. Dhe pasi thirri dishepujt e tij, u tha atyre: Me të vërtetë ju them juve që kjo e veja e varfër hodhi më shumë se të gjithë ata që hodhën në thesar, sepse të gjithë hodhën nga teprica e tyre; kjo mirëpo hodhi nga varfëria e saj të gjitha sa kishte, të gjithë jetën e saj.

13

Dhe ndërsa ai po dilte nga tempulli, një nga nxënësit e tij i thotë atij: Mësues, shiko çfarë gurësh dhe çfarë ndërtesash! Dhe Jezusi, duke u përgjigjur, i tha atij: I sheh këto ndërtesat e mëdha? Nuk do të lihet këtu gur mbi gur që nuk do të shembet. Dhe ndërsa ai ishte ulur në malin e ullinjve përballë tempullit, po e pyesnin atë privatisht Pjetri dhe Jakobi dhe Gjoni dhe Andreu; na thuaj neve kur do të ndodhin këto, dhe cila është shenja kur të gjitha këto janë për t'u plotësuar. Por Jezusi, duke u përgjigjur, filloi t'u thotë atyre: Shikoni që të mos ju mashtojë dikush. Sepse shumë do të vijnë në emrin tim, duke thënë që unë jam, dhe do të mashtrojnë shumë. Kurdo dëgjoni luftëra dhe dëgjime luftërash, mos u shqetësoni, sepse është e nevojshme të ndodhin, por nuk është ende fundi. Sepse do të ngrihet komb

kundër kombi dhe mbretëri kundër mbretërisë, dhe do të ketë tërmete në vende të ndryshme, dhe do të ketë uri dhe shqetësime. Këto janë fillimi i dhimbjeve të lindjes. Por ju shikoni veten. Sepse ata do t'ju dorëzojnë në këshilla dhe në mbledhjet e tyre ju do të rraheni, dhe para udhëheqësve dhe mbretërve ju do të qëndroni për shkak të meje për dëshmi atyre. Dhe lajmi i mirë duhet të shpallet së pari në të gjitha kombet. Kur t'ju çojnë duke ju dorëzuar, mos u shqetësoni paraprakisht se çfarë do të thoni, as mos praktikoni, por çfarëdo që t'ju jepet në atë orë, atë thoni, sepse nuk jeni ju ata që flasin, por Fryma e Shenjtë. Por vëllai do të dorëzojë vëllanë në vdekje, dhe ati fëmijën, dhe fëmijët do të ngrihen kundër prindërve dhe do t'i vënë në vdekje ata. Dhe ju do të jeni të uryer nga të gjithë për shkak të emrit tim, por ai që ka duruar deri në fund, ky do të shpëtohet. Kur të shihni të neveritshmen e shkatërrimit të thënë nga profeti Daniel duke qëndruar ku nuk duhet, ai që lexon le të kuptojë, atëherë ata që janë në Jude le të ikin në male, dhe ai që është mbi çati le të mos zbresë në shtëpi as le të hyjë të marrë diçka nga shtëpia e tij, dhe ai që është në arë le të mos kthehet prapa të marrë rrobën e tij. Mjerë ato që janë shtatzëna dhe ato që janë duke ushqyer në ato ditë. Lutuni që të mos ndodhë ikja juaj dimër. Do të jenë sepse ato ditë shtrëngim, i tillë që nuk ka qenë kurrë nga fillimi i krijimit që Perëndia krijoi deri tani, dhe nuk do të bëhet kurrë më. Dhe nëse Zoti nuk i kishte shkurtuar ditët, asnjë mish nuk do të ishte shpëtuar, por për shkak të të zgjedhurve që ai zgjodhi, ai i shkurtoi ditët. Dhe atëherë, nëse dikush ju thotë: Ja, këtu është Krishti ose Ja, atje, mos besoni. Do të ngrihen sepse krishtë të rremë dhe profetë të rremë, dhe do të

japin shenja dhe çudi për të shpënë në humbje, nëse është e mundur, edhe të zgjedhurit. Ju, pra, shikoni; ja jua kam thënë përpara të gjitha. Por në ato ditë, pas atij mundimi, dielli do të errësohet, dhe hëna nuk do të japë dritën e saj, dhe yjet do të jenë duke rënë nga qielli, dhe fuqitë që janë në qiej do të tronditen. Dhe atëherë ata do të shohin të birin e njeriut duke ardhur në re me fuqi të madhe dhe lavdi. Dhe atëherë ai do të dërgojë engjëjt e tij dhe do të mbledhë të zgjedhurit e tij nga të katër erërat, nga skaji i tokës deri në skajin e qiellit. Nga fiku mësoni parabolën. Kur dega e saj tashmë bëhet e butë dhe nxjerr gjethet, ju e dini që vera është afër; kështu edhe ju, kur të shihni këto duke ndodhur, e dini që është afër te dyert. Amen ju them juve që nuk do të kalojë gjenerata kjo derisa të bëhen të gjitha këto. Qielli dhe toka do të kalojnë, por fjalët e mia nuk do të kalojnë. Rreth asaj dite ose asaj ore askush nuk di, as lajmëtarët në qiell, as biri, vetëm ati. Shikoni, jini vigjilentë dhe lutuni, sepse nuk e dini kur do të vijë koha. Si një njeri në udhëtim, pasi la shtëpinë e tij dhe u dha skllevërve të tij autoritetin, dhe secilit punën e tij, dhe derëtarit i urdhëroi që të rrijë zgjuar. Rrini zgjuar pra; ju nuk e dini për kur zotëri i shtëpisë vjen, vonë ose mesnatë ose në këndimin e gjelit ose mëngjes; mos ai pasi erdhi papritur ju gjen duke fjetur. Atë që ju them juve, ua them të gjithëve: rrini zgjuar.

14

Ishte dhe Pashka dhe bukët e pandorme pas dy ditësh. Dhe

kryepriftërinjtë dhe skribët po kërkonin se si ta kapnin atë me mashtrim dhe ta vrisnin. Por ata thonin: Jo gjatë festës, se mos ndoshta do të ketë trazirë nga populli. Dhe ndërsa ai ishte në Betani, në shtëpinë e Simonit lebrozit, ndërsa ai ishte shtrirë, erdhi një grua që mbante një enë alabastri me vaj të pastër nardi shumë të shtrenjtë, dhe pasi theu enën e alabastrit, e derdhi mbi kokën e tij. Ishin disa që indinjoheshin me veten e tyre duke thënë: Për çfarë u bë ky shpërdorim i vajit të parfumuar? Sepse ky vaj mund të ishte shitur për më shumë se treqind denarë dhe t'u jepej të varfërve, dhe ata e qortuan. Por Jezusi tha: Lëreni atë; pse i shkaktoni asaj mundime? Ajo bëri një punë të bukur për mua. Gjithmonë i keni të varfrit me vete, dhe kur të dëshironi mund t'u bëni atyre mirë, por mua nuk më keni gjithmonë. Atë që kishte kjo, ajo e bëri; ajo parapriu të vajosë trupin tim për varrim. Vërtet ju them juve, kudo që të shpallet ky lajm i mirë në të gjithë botën, edhe ajo që bëri kjo do të flitet për kujtim të saj. Dhe Juda Iskarioti, një nga të dymbëdhjetët, shkoi te kryepriftërinjtë që ta tradhtonte atë tek ata. Ata, pasi dëgjuan, u gëzuan dhe i premtuan atij të jepnin copa argjendi, dhe ai kërkonte se si ta tradhtonte atë përshtatshëm. Dhe ditën e parë të bukës së pa miellit, kur sakrifikonin Pashkën, dishepujt e tij i thonë atij: Ku dëshiron që të shkojmë e të përgatisim, që të hash Pashkën? Dhe dërgon dy nga nxënësit e tij dhe u thotë atyre: shkoni në qytet, dhe do t'ju takojë një njeri duke mbajtur një enë uji; ndiqeni atë, dhe kudo që ai të hyjë, i thoni zotit të shtëpisë se mësuesi thotë: ku është dhoma ime e mikpritjes ku do të ha Pashkën me nxënësit e mi? Dhe ai vetë do t'ju tregojë një dhomë të sipërme të madhe, të

mobiluar dhe gati; atje përgatitni për ne. Dhe nxënësit e tij dolën dhe shkuan në qytet, dhe gjetën ashtu siç u tha atyre, dhe përgatitën Pashkën. Dhe kur ra mbrëmja, ai erdhi me të dymbëdhjetët, dhe ndërsa ata ishin shtrirë dhe po hanin, Jezusi tha: Me të vërtetë ju them se një nga ju do të më tradhtojë, ai që po ha me mua. Dhe ata filluan të pikëllohen dhe t'i thonin atij një nga një: Mos unë? Dhe një tjetër: mos unë? Por ai duke u përgjigjur u tha atyre: Një nga të dymbëdhjetët, ai që po zhyt me mua në tas. I Biri i njeriut shkon ashtu siç është shkruar për të, por mjerë atij njeriu nëpërmjet të cilit Biri i njeriut tradëtohet; mirë do të ishte për të sikur të mos ishte lindur ai njeri. Dhe ndërsa ata po hanin, Jezusi mori bukë, e bekoi, e theu dhe ua dha atyre dhe tha: Merrni, hani, kjo është trupi im. Dhe pasi mori kupën, pasi dha falënderime, ua dha atyre, dhe të gjithë pinë nga ajo. Dhe u tha atyre: Ky është gjaku im i besëlidhjes së re, që derdhet për shumë. Amen ju them juve që nuk do të pi më nga prodhimi i vreshtit deri në atë ditë kur do ta pi të ri në mbretërinë e Perëndisë. Dhe pasi kënduan himne, dolën në Malin e Ullinjve. Dhe Jezusi u thotë atyre që të gjithë do të shkandalizoheni për shkakun tim në këtë natë, sepse është shkruar, do të godas bariun dhe delet do të shpërndahen, por pas ngjaljes sime do t'ju paraprij në Galile. Por Pjetri i tha atij: Edhe nëse të gjithë do të skandalizohen, unë jo. Dhe Jezusi i thotë atij: Amen, po të them ty që ti sot, në këtë natë, para se gjeli të këndojë dy herë, do të më mohosh mua tre herë. Por Pjetri thoshte me tepër: edhe nëse më duhet të vdes bashkë me ty, nuk do të të mohoj. Njëlloj edhe të gjithë po thonin. Dhe ata vijnë në një vend që emri i tij është Gethsemane, dhe u thotë dishepujve

të tij: Uluni këtu derisa unë të lutem. Dhe ai merr me vete Pjetrin dhe Jakobin dhe Gjonin, dhe filloi të jetë thellësisht i shqetësuar dhe i pikëlluar dhe u tha atyre: shpirti im është thellësisht i pikëlluar deri në vdekje; qëndroni këtu dhe rrini zgjuar. Dhe shkoi përpara pak ra mbi fytyrë mbi tokën, dhe lutej që, nëse është e mundur, të kalojë nga ai ora, dhe thoshte: abba ati, të gjitha janë të mundura për ty; largo kupën këtë nga unë; por jo çfarë dua unë, por çfarë do ti. Dhe vjen dhe i gjen ata duke fjetur, dhe i thotë Pjetrit: Simon, ti po fle? Nuk qetë të fortë të qëndroni zgjuar një orë? Rrini zgjuar dhe lutuni, që të mos hyni në tundim; fryma është vërtet e gatshme, por mishi është i dobët. Dhe përsëri, pasi u largua, u lut duke thënë të njëjtat fjalë. Dhe pasi u kthye, i gjeti ata përsëri duke fjetur, sepse sytë e tyre ishin të rënduar, dhe nuk dinin çfarë t'i përgjigjeshin atij. Dhe vjen herën e tretë dhe u thotë atyre: A flini tani dhe pushoni? Mjaft! Erdhi ora. Ja, dorëzohet Biri i njeriut në duart e mëkatarëve. Ngrihuni, të shkojmë. Ja, ai që më dorëzon është afruar. Dhe menjëherë, ndërsa ai ende po fliste, vjen Juda Iskarioti, një nga të dymbëdhjetët, dhe me të një turmë e madhe me shpata dhe shkopinj, të dërguar nga kryepriftërinjtë dhe shkruesit dhe pleqtë. Por ai që po e dorëzonte atë u kishte dhënë atyre një sinjal, duke thënë: Ai që do të puth është ai; kapeni dhe çojeni sigurt. Dhe pasi erdhi, menjëherë iu afrua atij dhe i tha: Të fala, rabbi, dhe e puthi atë. Por ata vunë duart e tyre mbi të dhe e kapën atë. Një nga ata që qëndronin afër tërhoqi shpatën, goditi robin e priftit të lartë dhe i preu veshin. Dhe duke u përgjigjur, Jezusi u tha atyre: si kundër një kusari dolët me shpata dhe me shkopinj për të më kapur; çdo ditë isha tek ju në tempull duke

mësuar, dhe nuk më kapatët. Por që të plotësohen shkrimet. Dhe pasi e lanë atë, të gjithë ikën. Dhe një i ri e ndoqi atë, i veshur me një pëlhurë liri mbi trupin e zhveshur, dhe të rinjtë e kapën atë. Por ai, duke lënë pas pëlhurën e lirit, iku zhveshur nga ata. Dhe ata e çuan Jezusin te kryeprifti, dhe të gjithë kryepriftërinjtë, pleqtë dhe shkruesit u mblodhën tek ai. Dhe Pjetri e ndoqi nga largësia deri brenda në oborrin e kryepriftit, dhe ishte ulur bashkë me ndihmësit dhe ngrohej pranë dritës. Kryepriftërinjtë dhe i gjithë këshilli po kërkonin dëshmi kundër Jezusit për ta vrarë atë, dhe nuk po gjenin; sepse shumë po dëshmonin rrejshëm kundër tij, dhe dëshmitë nuk ishin të barabarta. Dhe disa, duke u ngritur, dëshmonin rrejshëm kundër tij, duke thënë se ne e dëgjuam atë duke thënë se unë do ta shkatërroj këtë tempull të bërë me dorë dhe brenda tre ditësh do të ndërtoj një tjetër të pa bërë me duar. Dhe as kështu nuk ishte e barabartë dëshmia e tyre. Dhe pasi u ngrit, kryeprifti në mes e pyeti Jezusin duke thënë: a nuk përgjigjet asgjë? Çfarë dëshmojnë këta kundër teje? Por ai heshti dhe nuk u përgjigj fare. Përsëri kryeprifti e pyeti atë dhe i thotë atij: a je ti Krishti, biri i të Bekuarit? Por Jezusi tha: Unë jam, dhe ju do të shihni Birin e njeriut ulur në të djathtën e fuqisë dhe duke ardhur mbi retë e qiellit. Por kryeprifti, duke grisur tunikat e tij, thotë: Çfarë nevojë kemi ende për dëshmitarë? Ju dëgjuat me siguri blasfeminë; çfarë ju duket juve? Dhe të gjithë e dënuan atë se ishte fajtor dhe meritonte vdekjen. Dhe filluan disa të pështyjnë mbi të dhe të mbulojnë fytyrën e tij dhe ta godasin me grushta atë dhe t'i thonë atij: profetizo për ne kush është ai që të goditi. Dhe shërbëtorët e goditën me grushta. Dhe ndërsa Pjetri ishte

poshtë në oborr, vjen një nga shërbëtoret e kryepriftit, dhe duke parë Pjetrin duke u ngrohur, pasi e shikoi me vëmendje, i thotë: edhe ti ishe me Jezusin Nazarenas. Por ai mohoi duke thënë: nuk di as nuk kuptoj çfarë ti thua. Dhe ai doli jashtë në oborr, dhe gjeli këndoi. Dhe shërbëtorja, duke e parë atë përsëri, filloi t'u thotë atyre që qëndronin rreth se ky është nga ata. Ai por përsëri mohonte. Dhe pas pak përsëri ata që rrinin aty i thonin Pjetrit: me të vërtetë je nga ata; dhe sepse je Galileas dhe e folura jote ngjason. Por ai filloi të mallkojë dhe të betohet se nuk e njoh këtë njeri që ju thoni. Dhe për herë të dytë gjeli këndoi. Dhe Pjetri u kujtua fjalën që i tha Jezusi, se para se gjeli të këndojë dy herë, do ta mohosh mua tre herë, dhe duke u hedhur, qau.

15

Dhe menjëherë në mëngjes, pasi bënë këshillim kryepriftërinjtë me pleqtë dhe shkruesit dhe i tërë këshilli, pasi e lidhën Jezusin, e çuan dhe e dorëzuan te Pilati. Dhe Pilati e pyeti atë: A je ti mbreti i Judenjve? Dhe ai duke u përgjigjur i tha atij: ti thua. Dhe krerët e priftërinjve e akuzuan shumë, por ai nuk u përgjigj asgjë. Dhe Pilati përsëri po e pyeste atë duke thënë: a nuk po përgjigjet fare? Shiko sa gjëra po dëshmojnë kundër teje. Por Jezusi nuk u përgjigj më asgjë, aq sa Pilati u çudit. Sipas zakonit të festës, ai lironte për ta një të burgosur, atë që ata kërkonin. Ishte dhe i quajturi Barabbas i lidhur bashkë me rebelët, të cilët kishin kryer vrasje gjatë ngritjes. Dhe pasi bërtiti, turma filloi të kërkojë ashtu si gjithmonë u bënte atyre. Por Pilati u përgjigj

atyre duke thënë: Doni t'ju liroj mbretin e Judenjve? Ai e dinte se krerët e priftërinjve e kishin dorëzuar për shkak të zilis. Por krerët e priftërinjve e nxitën turmën që ai të lironte më mirë Barabanë për ta. Por Pilati, duke u përgjigjur përsëri, u tha atyre: Çfarë dëshironi, pra, të bëj me atë që ju e quani mbretin e judenjve? Ata por përsëri thirrnin: Kryqëzoje atë! Por Pilati u thoshte atyre: Çfarë të keqe bëri ai? Por ata bërtitën edhe më fort: kryqëzoje atë. Dhe Pilati, duke dëshiruar t'i bënte kënaqësi turmës, ua liroi atyre Barabanë, dhe e dorëzoi Jezusin pasi e kishte fshikulluar, që të kryqëzohej. Dhe ushtarët e çuan atë brenda oborrit, që është pretoriumi, dhe thirrën të gjithë kohortën; dhe e veshën atë me purpur dhe i vunë atij një kurorë me gjemba që kishin thurur, dhe filluan ta përshëndesin. Tungjatjeta, mbreti i Judenjve; dhe ata e goditnin kokën e tij me kallam dhe pështynin mbi të, dhe duke rënë në gjunjë i binin përmbys atij. Dhe kur e tallën atë, e zhveshën nga e purpurta dhe e veshën me rrobat e tij, dhe e nxorën jashtë që ta kryqëzonin. Dhe ata detyruan një të kaluar, një të caktuar Simon Kirenian, që po vinte nga ara, babain e Aleksandrit dhe të Rufit, që të marrë kryqin e tij. Dhe ata e sjellin atë në vendin Golgota, që do të thotë vendi i kafkës. Dhe ata i dhanë atij të pinte verë të përzier me mirrë, por ai nuk e mori. Dhe pasi e kryqëzuan atë, ata ndanë rrobat e tij duke hedhur short mbi to, se kush çfarë do të merrte. Ishte ora e tretë dhe e kryqëzuan atë. Dhe mbishkrimi i fajit të tij ishte i shkruar: Mbreti i Judenjve. Dhe bashkë me të kryqëzojnë dy kusarë, një nga e djathta dhe një nga e majta e tij. Dhe u plotësua Shkrimi që thotë: dhe me të paligjshmit u numërua. Dhe ata që kalonin e blasfemonin atë duke lëvizur

kokat e tyre dhe duke thënë: vaj, ai që shkatërron tempullin dhe e ndërton në tre ditë, shpëto veten tënde dhe zbrit nga kryqi. Në mënyrë të ngjashme, edhe kryepriftërinjtë, duke u tallur me njëri-tjetrin bashkë me shkruesit, thonin: Të tjerët i shpëtoi, por vetveten nuk mund ta shpëtojë. Krishti, mbreti i Izraelit, le të zbresë tani nga kryqi, që të shohim dhe të besojmë në të. Dhe ata që ishin kryqëzuar bashkë me të e sharën atë. Kur ora e gjashtë pati ndodhur, errësira u bë mbi gjithë tokën deri në orën e nëntë, dhe në orën e nëntë Jezusi bërtiti me zë të madh duke thënë: Eloi Eloi, lema sabaktani? Që është duke u përkthyer, Perëndia im, Perëndia im, pse më ke braktisur? Dhe disa nga ata që qëndronin pranë, pasi dëgjuan, thonin: Shiko, ai po thërret Elian. Por një, pasi vrapoi dhe mbushi një sfungjer me uthull, duke e vënë rreth një kallami, ia dha atij për të pirë, duke thënë: Lëreni, le të shohim nëse vjen Elia për ta zbritur atë. Por Jezusi, duke lënë një zë të madh, dha frymën e fundit. Dhe perde e tempullit u nda në dy nga sipër deri poshtë. Dhe duke parë centurioni që ishte duke qëndruar përballë tij se kështu duke thirrur dha frymën e fundit, tha: me të vërtetë ky njeri ishte bir i Perëndisë. Ishin edhe gra nga larg duke vëzhguar, ndër të cilat ishte edhe Maria Magdalena dhe Maria nëna e Jakobit të vogël dhe e Jozes, dhe Salome, të cilat edhe kur ai ishte në Galile e ndiqnin dhe i shërbenin atij, dhe shumë të tjera që kishin ardhur së bashku me atë në Jeruzalem. Dhe tashmë kur kishte rënë mbrëmja, sepse ishte dita e përgatitjes, që është para së shtunës, erdhi Jozefi nga Arimatea, një këshilltar i nderuar, i cili edhe vetë ishte duke pritur mbretërinë e Perëndisë, dhe duke guxuar hyri te Pilati dhe kërkoi trupin e Jezusit. Dhe Pilati u

çudit nëse tashmë kishte vdekur, dhe pasi thirri centurionin e pyeti atë nëse kishte vdekur prej kohësh, dhe pasi mësoi nga centurioni ia dhuroi trupin Jozefit. Dhe pasi bleu pëlhurë liri, e zbriti atë, e mbështolli me pëlhurën liri dhe e vendosi në një varr që ishte gdhendur nga shkëmbi, pastaj rrokullisi një gur mbi derën e varrit. Por Maria Magdalena dhe Maria e Josit shikonin se ku vendosej.

16

Dhe pasi kaloi e shabati, Maria Magdalena dhe Maria e Jakobit dhe Salomeja blenë erëza që të vinin e ta lyenin atë. Dhe shumë herët në mëngjes, ditën e parë të javës, ata erdhën te varri, pasi dielli kishte lindur. Dhe thonin me vete: Kush do të na rrokullisë gurin nga dera e varrit? Dhe pasi ngritën sytë lart, vëzhgojnë se guri ishte rrokullisur, sepse ishte shumë i madh. Dhe pasi hynë në varr, panë një të ri ulur në të djathtë, të veshur me një rrobe të bardhë, dhe u habitën shumë. Por ai u thotë atyre: Mos u trembni, ju kërkoni Jezusin Nazaretit, të kryqëzuarin. Ai u ngrit, nuk është këtu. Shikoni vendin ku e vunë atë. Por shkoni e thoni dishepujve të tij dhe Pjetrit se ai shkon para jush në Galile; atje do ta shihni, ashtu siç ju tha. Dhe pasi dolën, ato ikën nga varri, sepse i kishte zënë dridhja dhe paniku, dhe nuk i thanë asgjë askujt, sepse kishin frikë. Pasi u ngrit në mëngjesin e parë të shtunës, u shfaq së pari te Maria Magdalena, nga e cila kishte nxjerrë shtatë demonë. Ajo shkoi dhe ua raportoi atyre që kishin qenë me të, të cilët po vajtoheshin dhe qanin. Dhe ata, pasi

dëgjuan që ai jeton dhe u pa nga ajo, nuk besuan. Pas këtyre gjërave, u shfaq në një formë tjetër te dy prej tyre që po ecnin, ndërsa po shkonin në fushë. Dhe ata, pasi shkuan, u raportuan të tjerëve që kishin mbetur, por as atyre nuk u besuan. Më vonë u shfaq atyre të njëmbëdhjetëve që ishin të shtrirë, dhe qortoi mosbesimin e tyre dhe fortësinë e zemrës së tyre, sepse nuk i besuan atyre që e kishin parë të ringjallur. Dhe u tha atyre: Pasi të keni shkuar në të gjithë botën, shpallni lajmin e mirë të gjithë krijesave. Ai që ka besuar dhe është pagëzuar do të shpëtohet, por ai që nuk ka besuar do të dënohet. Dhe shenjat këto do të ndjekin ata që kanë besuar: në emrin tim ata do të dëbojnë demonë; do të flasin me gjuhë të reja; do të ngrenë gjarpërinj; dhe edhe nëse pinë diçka vdekjeprurëse, nuk do t'i dëmtojë ata; do të vënë duart mbi të sëmurët, dhe ata do të jenë mirë. Pra, Zoti, pasi u foli atyre, u ngrit në qiell dhe u ul në të djathtën e Perëndisë. Ata por pasi dolën predikuan kudo, Zoti duke punuar së bashku dhe duke konfirmuar fjalën nëpërmjet shenjave që ndiqnin. Amen.

Ungjilli sipas Gjonit

1

Në fillim ishte Fjala, dhe Fjala ishte te Perëndia, dhe Fjala ishte Perëndi. Ky ishte në fillim te Perëndia. Të gjitha u bënë nëpërmjet tij, dhe pa të nuk u bë asgjë nga ato që janë bërë. Në të ishte jeta, dhe jeta ishte drita e njerëzve. Dhe drita shkëlqen në errësirë, dhe errësira nuk e kapi atë. Erdhi një njeri i dërguar nga Perëndia, emri i tij Gjon; ky erdhi për dëshmi, që të dëshmojë për dritën, që të gjithë të besojnë nëpërmjet tij. Ai nuk ishte drita, por erdhi që të dëshmonte rreth dritës. Ishte drita e vërtetë, e cila ndriçon çdo njeri që vjen në botë. Ai ishte në botë, dhe bota u bë nëpërmjet tij, dhe bota nuk e njohu atë. Erdhi në të vetat e tij, dhe të vetët e tij nuk e pranuan. Por sa e morën atë, u dha atyre autoritet të bëhen fëmijë të Perëndisë, atyre që besojnë në emrin e tij, të cilët jo nga gjakrat, as nga vullneti i mishit, as nga vullneti i njeriut, por nga Perëndia u lindën. Dhe Fjala u bë mish dhe banoi midis nesh, dhe ne pamë lavdinë e tij, lavdi si i Vetëmlinduri nga Ati, plot hir dhe të vërtetë. Gjoni dëshmon për të dhe ka thirrur duke thënë: Ky ishte ai për të

cilin thashë, ai që vjen pas meje është bërë përpara meje, sepse ishte i pari im. Dhe nga plotësia e tij ne të gjithë morëm, dhe hir në vend të hirit; sepse ligji u dha nëpërmjet Moisiut, hiri dhe e vërteta u bënë nëpërmjet Jezu Krishtit. Perëndinë askush nuk e ka parë kurrë, i vetmi Bir, që është në gjirin e Atit, ai e ka shpjeguar. Dhe kjo është dëshmia e Gjonit, kur Judenjtë dërguan nga Jeruzalemi priftërinj dhe Levitë që ta pyesnin atë: Ti kush je? Dhe ai pranoi, dhe nuk e mohoi, dhe ai pranoi se: Nuk jam unë Krishti. Dhe ata e pyetën: Çfarë pra? A je ti Elia? Dhe thotë: Nuk jam. A je ti profeti? Dhe u përgjigj, jo. Ata i thanë pra atij: kush je ti? Që t'u japim përgjigje atyre që na dërguan; çfarë thua rreth vetes tënde? Tha ai: Unë jam zëri i atij që qan në shkretëtirë, drejtoni rrugën e Zotit, ashtu si tha profeti Isaia. Dhe të dërguarit ishin nga Farisenjtë; dhe ata e pyetën atë dhe i thanë atij: pse pra pagëzon, nëse ti nuk je as Krishti as Elia as profeti? U përgjigj atyre Gjoni duke thënë: Unë pagëzoj në ujë, por mes jush qëndron ai të cilin ju nuk e njihni. Ai vetë është ai që vjen pas meje, i cili është bërë para meje, unë nuk jam i denjë që të zgjidhë rripin e sandaleve të tij. Këto gjëra ndodhën në Betani, përtej Jordanit, ku Joani po pagëzonte. Të nesërmen Joani shikon Jezusin duke ardhur drejt tij dhe thotë, Shiko qengji i Perëndisë që mban mëkatin e botës. Ky është ai për të cilin unë thashë: Pas meje vjen një burrë i cili është bërë para meje, sepse ai ishte para meje. Dhe unë nuk e dija atë, por që ai t'u zbulohet Izraelit, për këtë erdha unë duke pagëzuar në ujë. Dhe Gjoni dëshmoi duke thënë: Kam parë Frymën duke zbritur si pëllumb nga qielli, dhe ajo mbeti mbi të. Dhe unë nuk e dija atë, por ai që më dërgoi të pagëzoj në ujë, ai më tha mua: Mbi të cilin do të

shikosh Frymën duke zbritur dhe duke mbetur mbi të, ky është ai që pagëzon në Frymë të Shenjtë. Dhe unë kam parë dhe kam dëshmuar që ky është Biri i Perëndisë. Ditën tjetër përsëri qëndronte Joani dhe dy nga dishepujt e tij, dhe pasi shikoi me vëmendje te Jezusi duke ecur, thotë: shiko, qengji i Perëndisë. Dhe të dy dishepujt e tij e dëgjuan duke folur, dhe e ndoqën Jezusin. Dhe Jezusi, duke u kthyer dhe duke i parë ata duke ndjekur, u thotë atyre: çfarë kërkoni? Dhe ata i thanë atij: Rabi, që do të thotë mësues, ku qëndron? Ai u thotë atyre: ejani dhe shihni. Prandaj erdhën dhe panë ku qëndronte, dhe qëndruan me të atë ditë; ishte rreth ora e dhjetë. Ishte Andreja, vëllai i Simon Pjetrit, një nga të dy që kishin dëgjuar nga Joani dhe e kishin ndjekur atë. Gjen ky i pari vëllanë e tij Simon dhe i thotë atij: kemi gjetur Mesianë, që do të thotë i përkthyer Krishti, dhe e çoi atë te Jezusi. Duke e shikuar atë, Jezusi tha: Ti je Simon, biri i Jonait, ti do të quhesh Kefas, që përkthehet Pjetër. Ditën tjetër Jezusi deshi të shkonte në Galile, gjen Filipin dhe i thotë atij: Ndjek mua. Filipi ishte nga Betsaida, nga qyteti i Andreit dhe Pjetrit. Filipi gjen Natanaelin dhe i thotë atij: Atë që shkroi Moisiu në ligj dhe profetët, e kemi gjetur, Jezusin, birin e Jozefit nga Nazareti. Dhe Natanaeli i tha atij: Nga Nazareti mund të jetë diçka e mirë? Filipi i thotë atij: eja dhe shiko. Jezusi e pa Natanaelin duke ardhur drejt tij dhe thotë për të: Shikoni, me të vërtetë një Izraelit, në të cilin nuk ka mashtrim. Natanaeli i thotë atij: Nga ku më njeh? Jezusi iu përgjigj dhe i tha atij: para se Filipi të të thërrasë, kur ishe nën fik, unë të pashë. Natanaeli u përgjigj dhe i tha atij: Rabi, ti je biri i Perëndisë, ti je mbreti i Izraelit. Jezusi u përgjigj dhe i tha atij: sepse të thashë, të pashë

poshtë të fikut, beson? Më të mëdha se këto do të shohësh. Dhe i thotë atij: Amen, amen, ju them juve, nga tani e tutje do të shihni qiellin të hapur dhe engjëjt e Perëndisë duke u ngjitur e duke zbritur mbi Birin e njeriut.

2

Dhe ditën e tretë u bë një martesë në Kana të Galilesë, dhe nëna e Jezusit ishte atje; u ftuan gjithashtu edhe Jezusi dhe dishepujt e tij në martesë. Dhe pasi mbaroi vera, e ëma e Jezusit i tha atij: Nuk kanë verë. Jezusi i thotë asaj: Çfarë kam unë të bëj me ty, grua? Nuk ka ardhur ende ora ime. Nëna e tij u thotë shërbëtorëve: Çfarëdo që t'ju thotë, bëjeni. Ishin atje gjashtë enë uji prej guri që qëndronin sipas pastrimit të Judenjve, duke mbajtur midis dy ose tre masa secila. Jezusi u thotë atyre: mbushni enët e ujit me ujë. Dhe i mbushën ato deri lart. Dhe u thotë atyre: Nxirrni tani dhe sillni te kryetari i banketit. Dhe ata sollën. Kur kryeshërbëtori e shijoi ujën që ishte bërë verë dhe nuk dinte nga ishte, por shërbëtorët e dinin, ata që kishin nxjerrë ujën, kryeshërbëtori thërret dhëndrin dhe i thotë atij: çdo njeri vë fillimisht verën e mirë, dhe kur ata dehen, atëherë atë më të dobët; ti e ke mbajtur verën e mirë deri tani. Këtë e bëri si fillim të shenjave Jezusi në Kana të Galilesë dhe zbuloi lavdinë e tij, dhe dishepujt e tij besuan në të. Pas kësaj ai zbriti në Kapernaum me nënën e tij, vëllezërit e tij dhe dishepujt e tij, dhe atje mbetën jo shumë ditë. Dhe Pashka e Judenjve ishte afër, dhe Jezusi shkoi në Jeruzalem. Dhe gjeti në tempull ata që

shisnin qe, dele dhe pëllumba, dhe këmbyes monedhash të ulur. Dhe pasi bëri një kamxhik nga litarë, i nxori të gjithë nga tempulli, si delet ashtu edhe qetë, dhe derdhi monedhën e këmbimtarëve të parave dhe i përmbys tryezat, dhe atyre që shisnin pëllumbat u tha: merrni këto gjëra nga këtu; mos e bëni shtëpinë e atit tim shtëpi tregtie. Dishepujt e tij u kujtuan që është shkruar: Zelli për shtëpinë tënde do të më gllabërojë. U përgjigjën, pra, Judenjtë dhe i thanë atij: Çfarë shenje na tregon neve, që ti bën këto gjëra? U përgjigj Jezusi dhe u tha atyre: Shkatërroni këtë tempull, dhe në tre ditë do ta ngre atë. Thanë pra judenjtë: Dyzet e gjashtë vjet u ndërtua ky tempull, dhe ti do ta ngresh atë në tre ditë? Ai po fliste rreth tempullit të trupit të tij. Kur pra u ngrit nga të vdekurit, dishepujt e tij kujtuan se këtë thoshte, dhe besuan në shkrim dhe në fjalën që tha Jezusi. Ndërsa ishte në Jerusalem gjatë Pashkës, në festë, shumë besuan në emrin e tij, duke parë shenjat që ai bënte. Por vetë Jezusi nuk ua besonte veten atyre për shkak se ai i njihte të gjithë, dhe se nuk kishte nevojë që dikush të dëshmonte rreth njeriut; ai vetë në fakt e dinte çfarë ishte në njeriun.

3

Ishte një njeri nga Farisenjtë, emri i tij Nikodemi, një sundues i Judenjve. Ky erdhi te ai natën dhe i tha atij: Rabi, ne dimë që ti ke ardhur nga Perëndia si mësues, sepse askush nuk është i aftë të bëjë këto shenja që ti bën, në qoftë se Perëndia nuk është me të. Jezusi u përgjigj dhe i tha atij: Vërtet, vërtet po të them ty,

nëse dikush nuk lind nga lart, nuk mund të shohë mbretërinë e Perëndisë. Nikodemi i thotë atij: si mund të lindë një njeri duke qenë plak? Nuk është i aftë të hyjë në barkun e nënës së tij herën e dytë dhe të lindë? Jezusi u përgjigj: Me të vërtetë, me të vërtetë po të them, nëse dikush nuk lind nga uji dhe nga Fryma, nuk mund të hyjë në mbretërinë e Perëndisë. Ajo që është lindur nga mishi është mish, dhe ajo që është lindur nga Fryma është frymë. Mos u çudit që të thashë se ju duhet të lindeni nga lart. Fryma fryn ku dëshiron, dhe ti dëgjon zërin e saj, por nuk di nga vjen dhe ku shkon; kështu është çdo ai që është lindur nga Fryma. Nikodemi u përgjigj dhe i tha atij: Si mund të ndodhin këto gjëra? Jezusi u përgjigj dhe i tha atij: Ti je mësuesi i Izraelit dhe nuk i di këto gjëra? Vërtet, vërtet të them ty që ne flasim atë që dimë dhe dëshmojmë atë që kemi parë, dhe ju nuk e pranoni dëshminë tonë. Nëse ju thashë për gjërat tokësore dhe nuk besoni, si do të besoni nëse ju them për gjërat qiellore? Dhe askush nuk ka ngjitur në qiell përveç atij që zbriti nga qielli, Biri i njeriut, i cili është në qiell. Dhe ashtu si Moisiu ngriti gjarprin në shkretëtirë, kështu është e nevojshme të ngrihet biri i njeriut, që çdo ai që beson në atë të mos humbasë, por të ketë jetë të përjetshme. Sepse Perëndia e deshi aq shumë botën, saqë dha birin e tij të vetëmlindurin, që kushdo që beson në të të mos humbasë, por të ketë jetë të përjetshme. Jo, sepse Perëndia nuk e dërgoi birin e tij në botë që të gjykojë botën, por që bota të shpëtohet nëpërmjet tij. Ai që beson në atë nuk gjykohet, por ai që nuk beson tashmë është gjykuar, sepse nuk ka besuar në emrin e Birit të vetëmlindur të Perëndisë. Kjo është gjykimi, që drita ka ardhur në botë, dhe njerëzit deshën më shumë

errësirën sesa dritën, sepse veprat e tyre ishin të liga. Sepse çdo ai që bën gjëra të këqija e urren dritën dhe nuk vjen te drita, që të mos zbulohen veprat e tij; por ai që bën të vërtetën vjen te drita, që të zbulohen veprat e tij, sepse janë bërë në Perëndi. Pas këtyre gjërave erdhi Jezusi dhe dishepujt e tij në tokën e Judesë, dhe atje kalonte kohë me ta dhe pagëzonte. Ishte dhe Gjoni duke pagëzuar në Ainon afër Salimit, sepse atje kishte shumë ujëra, dhe vinin dhe pagëzoheshin; sepse Gjoni nuk ishte hedhur ende në burg. Ndodhi pra një diskutim nga dishepujt e Gjonit me një Çifut rreth pastrimit. Dhe erdhën te Gjoni dhe i thanë atij: Rabi, ai që ishte me ty matanë Jordanit, për të cilin ti ke dëshmuar, ja ky pagëzon dhe të gjithë vijnë te ai. Gjoni u përgjigj dhe tha: Njeriu nuk është i aftë të marrë asgjë, nëse nuk i është dhënë atij nga qielli. Vetë ju më dëshmoni se thashë: Unë nuk jam Krishti, por jam i dërguar përpara tij. Ai që ka nusën është dhëndërri; por miku i dhëndërrit, ai që qëndron dhe e dëgjon atë, gëzohet me gëzim për shkak të zërit të dhëndërrit. Pra kjo gëzimi im është plotësuar. Është e nevojshme që ai të rritet, por unë të pakësohem. Ai që vjen nga lart është mbi të gjithë. Ai që është nga toka, nga toka është dhe nga toka flet; ai që vjen nga qielli është mbi të gjithë, dhe atë që ka parë dhe ka dëgjuar, këtë dëshmon, dhe dëshminë e tij askush nuk e merr. Ai që ka marrë dëshminë e tij ka vulosur që Perëndia është i vërtetë. Ai që Perëndia dërgoi, flet fjalët e Perëndisë, sepse Perëndia nuk e jep Frymën me masë. Babai e do birin dhe i ka dhënë të gjitha në dorën e tij. Ai që beson në Birin ka jetë të përjetshme, por ai që nuk i bindet Birit nuk do të shohë jetë, por zemërimi i Perëndisë mbetet mbi të.

4

Kur pra mësoi Zoti që Farisenjtë kishin dëgjuar që Jezusi bënte më shumë dishepuj dhe pagëzonte se Gjoni, megjithëse Jezusi vetë nuk pagëzonte, por dishepujt e tij, ai la Judenë dhe shkoi në Galile. Ishte e nevojshme që ai të kalonte nëpër Samari. Vjen pra në një qytet të Samarisë të quajtur Sikar, afër vendit që Jakobi ia dha Jozefit, birit të tij; dhe atje ishte burimi i Jakobit. Pra Jezusi, pasi u lodh nga udhëtimi, ishte ulur kështu mbi burimin; ora ishte rreth e gjashta. Vjen një grua nga Samaria për të nxjerrë ujë. Jezusi i thotë asaj: Më jep të pi. Sepse dishepujt e tij kishin shkuar në qytet që të blenin ushqim. Prandaj gruaja Samaritane i thotë atij: Si ti, duke qenë Jude, kërkon të pish nga unë, duke qenë grua Samaritane? Sepse Judenjtë nuk ndajnë gjëra me Samaritanët. Jezusi u përgjigj dhe i tha asaj: Sikur ti ta dije dhuratën e Perëndisë, dhe se kush është ai që të thotë ty jepma të pi, ti do t'i kërkoje atij, dhe ai do të të jepte ujë të gjallë. Gruaja i thotë atij: Zot, as kovë nuk ke, dhe pusi është i thellë; nga ku, pra, e ke ti ujin e gjallë? A je ti më i madh se ati ynë Jakobi, i cili na dha ne pusi, dhe vetë piu nga ai, dhe bijtë e tij, dhe bagëtitë e tij? Jezusi u përgjigj dhe i tha asaj: çdo ai që pi nga ky ujë do të ketë etje përsëri; por kushdo që do të pijë nga uji që unë do t'i jap atij, nuk do të ketë etje kurrë, por uji që do t'i jap atij, do të bëhet në të burim uji që kërcon lart në jetë të përjetshme. Gruaja i thotë atij: Zot, më jep mua këtë ujë, që të mos kem etje e as të mos vij këtu për të tërhequr. Jezusi i thotë asaj: Shko, thirre burrin tënd dhe eja këtu. Iu përgjigj gruaja dhe tha: Nuk kam

burrë. Jezusi i thotë asaj: mirë ke thënë që nuk kam burrë; sepse pesë burra ke pasur, dhe tani ai që ke nuk është burri yt; këtë e ke thënë të vërtetë. Gruaja i thotë atij: Zot, unë shoh që ti je profet. Etërit tanë adhuruan në këtë mal, dhe ju thoni se në Jeruzalem është vendi ku duhet të adhurohet. Jezusi i thotë asaj: Grua, më beso mua, se vjen ora kur as në këtë mal, as në Jeruzalem nuk do të adhuroni Atin. Ju adhuroni atë që nuk e dini, ne adhurojmë atë që e dimë, sepse shpëtimi është nga Judenjtë. Por vjen ora, dhe tani është, kur adhuruesit e vërtetë do të adhurojnë Atin në frymë dhe në të vërtetë, sepse Ati kërkon të tillë adhurues për veten. Perëndia është frymë, dhe ata që e adhurojnë atë duhet ta adhurojnë në frymë dhe në të vërtetë. Gruaja i thotë atij: E di që Mesia, i cili quhet Krisht, po vjen; kur të vijë ai, do të na shpallë neve të gjitha. Jezusi i thotë asaj: Unë jam ai që po të flet. Dhe mbi këtë erdhën nxënësit e tij, dhe u çuditën që po fliste me një grua, por askush nuk tha: Çfarë kërkon? ose Pse flet me të? Lëshoi pra enën e saj të ujit gruaja dhe shkoi në qytet, dhe u thotë njerëzve: ejani shihni njeriun që më tha mua të gjitha ato që bëra; mos vallë ky është Krishti? Dolën pra nga qyteti dhe po vinin drejt tij. Ndërkohë, dishepujt po e pyesnin atë duke i thënë: Rabi, ha. Por ai u tha atyre: Unë kam ushqim për të ngrënë që ju nuk e dini. Dishepujt po i thonin pra njëri-tjetrit: Mos i solli dikush diçka për të ngrënë? Jezusi u thotë atyre: Ushqimi im është që të bëj vullnetin e atij që më dërgoi dhe të përfundoj punën e tij. Nuk thoni ju që janë ende katër muaj dhe pastaj vjen korrja? Ja, ju them juve, ngrini sytë tuaj dhe shikoni tokat, sepse janë të bardha për korrje tashmë. Dhe ai që korr merr shpërblim dhe mbledh fryt për jetë të

përjetshme, që edhe ai që mbjell të gëzohet bashkë me atë që korr. Në këtë fjala është e vërtetë, që një është ai që mbjell dhe tjetër ai që korr. Unë ju dërgova të korrni atë që ju nuk keni munduar, të tjerët kanë munduar, dhe ju keni hyrë në mundin e tyre. Nga qyteti ai, shumë nga samaritanët besuan në të për shkak të fjalës së gruas, e cila dëshmonte se Ai më tha të gjitha sa kam bërë. Kur pra erdhën te ai samaritanët, ata e lutën atë të qëndronte me ta, dhe ai qëndroi atje dy ditë. Dhe shumë më tepër besuan për shkak të fjalës së tij, dhe gruas i thonin që jo më për shkak të të folurit tënd besojmë; vetë ne kemi dëgjuar, dhe dimë që ky është me të vërtetë shpëtimtari i botës, Krishti. Pas dy ditëve ai doli nga aty dhe shkoi në Galile. Vetë Jezusi dëshmoi që profeti në atdheun e vet nuk ka nder. Kur pra erdhi në Galile, galileasit e pritën atë, sepse kishin parë të gjitha ato që ai kishte bërë në Jeruzalem gjatë festës, dhe ata vetë kishin shkuar në festë. Erdhi pra përsëri Jezusi në Kanën e Galilesë, ku e bëri ujën verë. Dhe ishte dikush mbretëror, i cili djali i tij ishte i sëmurë në Kapernaum; ky, duke dëgjuar që Jezusi ka ardhur nga Judea në Galile, shkoi te ai dhe e pyeti atë që të zbriste dhe të shëronte djalin e tij; sepse ai ishte gati të vdiste. Atëherë Jezusi i tha atij: Në qoftë se nuk shihni shenja dhe çudi, ju nuk do të besoni. Mbretërori i thotë atij: Zot, zbrit para se të vdesë fëmija im. Jezusi i thotë atij: shko; biri yt jeton. Dhe njeriu besoi fjalën që Jezusi i tha atij, dhe shkoi. Tashmë ndërsa ai po zbriste, shërbëtorët e tij e takuan atë dhe i raportuan duke thënë se djali yt jeton. Ai mësoi pra nga ata orën në të cilën ai u bë më mirë. Dhe i thanë atij që dje në orën e shtatë ethe e la. Pra, ati e kuptoi që në atë orë, në të cilën Jezusi i tha atij që biri yt jeton, dhe

besoi ai dhe e gjithë shtëpia e tij. Këtë shenjë të dytë e bëri përsëri Jezusi, pasi erdhi nga Judea në Galile.

5

Pas këtyre gjërave ishte festa e Judenjve, dhe Jezusi shkoi në Jeruzalem. Është dhe në Jerusalem mbi pishinën e deleve, e quajtur hebraisht Betesda, duke pasur pesë kolonada. Në këto ishte shtrirë një shumësi e madhe e të sëmurëve, të verbërve, të çalëve, të tharëve, duke pritur lëvizjen e ujit. Sepse një lajmëtar zbriste në pishinë sipas kohës, dhe uji trazohej, prandaj i pari që hynte pas trazimit të ujit shërohej nga çfarëdo sëmundjeje që e mbante. Ishte atje një njeri që kishte tridhjetë e tetë vjet në dobësinë e tij. Këtë e pa Jezusi të shtrirë, dhe duke ditur që kishte tashmë shumë kohë, i thotë atij: Do të bëhesh shëndetshëm? I sëmuri iu përgjigj atij: Zot, nuk kam njeri që të më hedhë në pishinë kur shqetësohet uji, por ndërsa vij unë, një tjetër zbret para meje. Jezusi i thotë atij: Ngrihu, merre shtratin tënd dhe ec. Dhe menjëherë njeriu u bë i shëndetshëm, dhe e mori shtrojën e tij dhe ecte. Dhe ishte sabat në atë ditë. Judenjtë i thoshin pra të shëruarit: Është e shtunë, nuk të lejohet të marrësh shtratin. U përgjigj atyre: Ai që më bëri të shëndetshëm, ai më tha: Ngre shtratin tënd dhe ec. Ata e pyetën pra atë: Kush është njeriu që të tha: Ngre shportën tënde dhe ec? Por i shëruari nuk dinte se kush ishte, sepse Jezusi ishte larguar ndërsa turma ishte në atë vend. Pas këtyre gjërave, Jezusi e gjen atë në tempull dhe i tha atij: Shiko, u bëre i shëndetshëm, mos

mëkato më, që të mos të ndodhë diçka më e keqe. Njeriu shkoi dhe u raportoi Judenjve se Jezusi është ai që e shëroi. Dhe për shkak të kësaj, Judenjtë e ndiqnin Jezusin dhe kërkonin ta vrisnin atë, sepse këto gjëra i bënte në sabat. Por Jezusi u përgjigj atyre: Ati im punon deri tani, dhe unë punoj. Për këtë arsye, pra, Judenjtë kërkonin edhe më shumë ta vrisnin atë, sepse jo vetëm e therte të shtunën, por edhe e quante Perëndinë Atë të vetin, duke e bërë veten të barabartë me Perëndinë. U përgjigj pra Jezusi dhe u tha atyre: Amen, amen, po ju them juve, i biri nuk është i aftë të bëjë asgjë nga vetja e tij, përveçse atë që sheh Atin duke bërë, sepse çfarë bën ai, këto i bën edhe i biri në të njëjtën mënyrë. Sepse i ati e do të birin dhe i tregon atij të gjitha ato që ai vetë bën, dhe do t'i tregojë atij vepra më të mëdha se këto, që ju të habiteni. Ashtu si Ati ngre të vdekurit dhe u jep jetë, kështu edhe Biri u jep jetë atyre që dëshiron. Sepse as edhe Ati nuk gjykon askënd, por gjykimin e tërë ia ka dhënë Birit, që të gjithë ta nderojnë Birin ashtu siç nderojnë Atin. Ai që nuk nderon birin, nuk nderon atin që e dërgoi atë. Vërtet, vërtet ju them juve që ai që dëgjon fjalën time dhe beson atij që më dërgoi, ka jetë të përjetshme dhe nuk vjen në gjykim, por ka kaluar nga vdekja në jetë. Vërtet vërtet ju them juve se vjen ora, dhe tani është, kur të vdekurit do të dëgjojnë zërin e birit të Perëndisë, dhe ata që kanë dëgjuar do të jetojnë; ashtu si sepse ati ka jetë në vetvete, kështu i dha edhe birit të ketë jetë në vetvete; dhe i dha atij autoritet edhe të bëjë gjykim, sepse është bir i njeriut. Mos u çuditni për këtë, sepse vjen një orë në të cilën të gjithë ata që janë në varre do të dëgjojnë zërin e tij, dhe do të dalin ata që kanë bërë gjëra të mira në ringjallje jete, por ata që

kanë bërë gjëra të këqija në ringjallje gjykimi. Unë nuk jam i aftë të bëj asgjë nga vetja ime. Ashtu si dëgjoj, gjykoj, dhe gjykimi im është i drejtë, sepse nuk kërkoj vullnetin tim, por vullnetin e atit që më ka dërguar. Nëse unë dëshmoj rreth vetes sime, dëshmia ime nuk është e vërtetë. Një tjetër është ai që dëshmon për mua, dhe unë e di që dëshmia e tij për mua është e vërtetë. Ju keni dërguar te Gjoni, dhe ai ka dëshmuar për të vërtetën; por unë nuk marr dëshminë nga njeriu, por këto gjëra i them që ju të shpëtoheni. Ai ishte llamba e djegur dhe e shkëlqyer, dhe ju deshët të gëzoheni për një kohë në dritën e tij. Por unë kam dëshmim më të madh se ai i Gjonit, sepse veprat që më dha Ati që t'i përfundoj, pikërisht ato vepra që unë bëj, dëshmojnë për mua se Ati më ka dërguar. Dhe Ati që më ka dërguar, ai vetë ka dëshmuar për mua. Ju as nuk keni dëgjuar kurrë zërin e tij as nuk keni parë formën e tij, dhe fjalën e tij nuk e keni duke mbetur në ju, sepse atij që ai dërgoi, këtij ju nuk i besoni. Ju i hetoni shkrimet, sepse ju mendoni se në to keni jetë të përjetshme; dhe ato janë ato që dëshmojnë për mua; dhe ju nuk dëshironi të vini te unë që të keni jetë. Lavdi nga njerëzit nuk marr; por kam njohur ju që dashurinë e Perëndisë nuk e keni në veten tuaj. Unë kam ardhur në emrin e Atit tim, dhe ju nuk më pranoni mua; nëse vjen një tjetër në emrin e vet, atë do ta pranoni. Si mund të besoni ju, duke marrë lavdi nga njëri-tjetri, dhe lavdinë që vjen nga Perëndia i vetëm nuk e kërkoni? Mos mendoni që unë do t'ju akuzoj para Atit, është Moisiu që ju akuzon, ai te i cili ju keni shpresuar. Nëse ju i besonit Moisiut, do të më besonit mua, sepse ai shkroi për mua. Por nëse nuk i besoni shkrimeve të atij, si do t'i besoni fjalëve të mia?

6

Pas këtyre gjërave shkoi Jezusi përtej detit të Galilesë, të Tiberiadës, dhe e ndiqte atë turmë e madhe, sepse shihnin shenjat e tij që bënte mbi të sëmurët. Por Jezusi shkoi lart në mal, dhe atje ishte ulur me nxënësit e tij. Ishte afër Pashka, festa e Judenjve. Pasi ngriti pra sytë, Jezusi, dhe pasi pa që po vinte një turmë e madhe drejt tij, i thotë Filipit: Nga ku të blejmë bukë që të hanë këta? Por këtë e thoshte duke e testuar atë, sepse ai vetë e dinte çfarë do të bënte. Filipi iu përgjigj atij: Bukë për dyqind denarë nuk mjafton për ta, që secili prej tyre të marrë edhe pak. Një nga nxënësit e tij i thotë atij, Andrea vëllai i Simonit Pjetrit: Është një djalë i vogël këtu, i cili ka pesë bukë elbi dhe dy peshq të vegjël; por këto çfarë janë për aq shumë? Dhe Jezusi tha: Bëni njerëzit të shtrihën; dhe kishte bar të bollshëm në atë vend. Prandaj u ulën burrat, numri ishte rreth pesëmijë. Jezusi mori bukët dhe pasi falënderoi, ua shpërndau dishepujve, dhe dishepujt ua shpërndanë atyre që ishin shtrirë, po ashtu edhe nga peshqit, aq sa donin. Si u mbushën, u thotë nxënësve të tij: Mblidhni copat e mbetura, që të mos humbasë asgjë. Ata mblodhën, pra, dhe mbushën dymbëdhjetë shporta me copëza nga të pesë bukët e elbit që kishin mbetur nga ata që kishin ngrënë. Pra njerëzit, pasi panë shenjën që bëri Jezusi, thonin se ky është me të vërtetë profeti që po vjen në botë. Jezusi, pra, duke ditur që ata ishin duke ardhur për ta rrëmbyer atë që ta bënin mbret, u tërhoq përsëri në mal vetëm. Dhe kur u bë mbrëmje, dishepujt e tij zbritën te deti, dhe pasi hynë në

barkë, po vinin përtej detit në Kapernaum. Dhe errësira tashmë ishte bërë dhe Jezusi nuk kishte ardhur te ata, dhe deti po ngrihej nga era e madhe që fryhte. Pasi kishin vozitur pra rreth njëzet e pesë ose tridhjetë stade, ata shohin Jezusin duke ecur mbi det dhe duke u afruar pranë barkës, dhe u frikësuan. Por ai u thotë atyre: Unë jam, mos u frikësoni. Ata ishin të gatshëm, pra, ta marrin atë në anije, dhe menjëherë anije arriti mbi tokën në të cilën ata po shkonin. Ditën tjetër turma që qëndronte matanë detit, duke parë se nuk kishte varkë tjetër atje përveç asaj në të cilën hipën dishepujt e tij, dhe se Jezusi nuk hyri bashkë me dishepujt e tij në varkë, por vetëm dishepujt e tij shkuan; por erdhën varka të tjera nga Tiberiada afër vendit ku hëngrën bukën pasi Zoti falënderoi; kur pra turma pa se Jezusi nuk ishte atje as dishepujt e tij, ata vetë hipën në varka dhe erdhën në Kapernaum duke kërkuar Jezusin. Dhe pasi e gjetën atë përtej detit, i thanë atij: Rabbi, kur ke ardhur këtu? Jezusi u përgjigj atyre dhe tha: Amen, amen, po ju them juve, ju më kërkoni mua, jo sepse patë shenjat, por sepse hëngrët nga bukët dhe u ngopët. Punoni jo për ushqimin që prishet, por për ushqimin që mbetet për jetën e përjetshme, të cilën Biri i njeriut do t'jua japë juve, sepse këtë e ka vulosur Ati, Perëndia. Ata i thanë pra atij: Çfarë duhet të bëjmë që të kryejmë veprat e Perëndisë? Jezusi u përgjigj dhe u tha atyre: Kjo është puna e Perëndisë, që të besoni në atë që ai dërgoi. Thanë pra atij: Çfarë shenje bën ti pra, që të shohim dhe të të besojmë? Çfarë po punon? Etërit tanë hëngrën manën në shkretëtirë, siç është shkruar, bukë nga qielli u dha atyre për të ngrënë. Jezusi u tha atyre: Amen, amen po ju them, jo Moisiu ju ka dhënë bukën nga

qielli, por Ati im ju jep bukën e vërtetë nga qielli. Buka e Perëndisë është ajo që zbret nga qielli dhe i jep jetë botës. I thanë pra atij: Zot, jepna përherë këtë bukë. Jezusi u tha atyre: Unë jam buka e jetës; ai që vjen te unë nuk do të uriset kurrë, dhe ai që beson në mua nuk do të ketë etje kurrë. Por ju thashë se edhe më keni parë dhe nuk besoni. Çdo gjë që më jep babai, do të vijë te unë, dhe atë që vjen te unë nuk do ta hedh jashtë; sepse kam zbritur nga qielli jo që të bëj vullnetin tim, por vullnetin e atij që më ka dërguar. Kjo është vullneti i Atit që më ka dërguar, që unë të mos shkatërroj asgjë nga ajo që Ai më ka dhënë, por ta ringjall atë në ditën e fundit. Kjo është vullneti i atij që më dërgoi, që çdo ai që shikon Birin dhe beson në të, të ketë jetë të përjetshme, dhe unë do ta ngreh atë në ditën e fundit. Prandaj çifutët po murmuritnin rreth tij sepse ai tha, unë jam buka që ka zbritur nga qielli, dhe ata po thonin: a nuk është ky Jezusi biri i Jozefit, të cilit ne i njohim babanë dhe nënën? Si pra thotë ky që unë kam zbritur nga qielli? Pra, Jezusi u përgjigj dhe u tha atyre: Mos murmuritni me njëri-tjetrin. Askush nuk mund të vijë tek unë, nëse Ati që më ka dërguar nuk e tërheq atë, dhe unë do ta ringjall atë ditën e fundit. Është shkruar te profetët: dhe do të jenë të gjithë të mësuar nga Perëndia. Çdo ai që dëgjon nga Ati dhe ka mësuar vjen te unë; jo se dikush ka parë Atin, përveç atij që është nga Perëndia, ky ka parë Atin. Vërtet, vërtet po ju them juve: ai që beson në mua ka jetë të përjetshme. Unë jam buka e jetës. Baballarët tuaj hëngrën manën në shkretëtirë dhe vdiqën; ky është buka që zbret nga qielli, që dikush të hajë nga ai dhe të mos vdesë. Unë jam buka e gjallë që ka zbritur nga qielli; nëse dikush ha nga kjo bukë, ai do

të jetojë në përjetësi. Dhe buka që unë do të jap është mishi im, të cilën unë do ta jap për jetën e botës. Judenjtë luftonin pra ndërmjet tyre duke thënë: Si mund të na japë ky mishin e tij për ta ngrënë? Prandaj Jezusi u tha atyre: Amen, amen, ju them juve, nëse nuk hani mishin e Birit të njeriut dhe nuk pini gjakun e tij, nuk keni jetë në veten tuaj. Ai që ha mishin tim dhe pi gjakun tim ka jetë të përjetshme, dhe unë do ta ringjall atë në ditën e fundit. Sepse mishi im vërtet është ushqim, dhe gjaku im vërtet është pije. Ai që ha mishin tim dhe pin gjakun tim qëndron në mua, dhe unë në të. Ashtu si më dërgoi mua Ati i gjallë dhe unë jetoj nëpërmjet Atit, dhe ai që më ha mua, edhe ai do të jetojë nëpërmjet meje. Ky është buka që ka zbritur nga qielli, jo si manaja që hëngrën etërit tuaj dhe vdiqën; ai që ha këtë bukë do të jetojë përgjithmonë. Këto gjëra i tha në kongregacion, duke mësuar në Kapernaum. Shumë nga dishepujt e tij, pra, pasi dëgjuan, thanë: Ky fjalim është i vështirë, kush mund ta dëgjojë atë? Por Jezusi, duke ditur në vetvete që dishepujt e tij murmurisin rreth kësaj, u tha atyre: Kjo ju pengon? Nëse pra shihni të Birin e njeriut duke u ngjitur atje ku ishte më parë? Shpirti është ai që jep jetë, mishi nuk përfiton asgjë, fjalët që unë ju flas juve janë shpirt dhe janë jetë. Por janë nga ju disa të cilët nuk besojnë. Sepse Jezusi e dinte nga fillimi cilët janë ata që nuk besojnë dhe kush është ai që do ta dorëzojë atë. Dhe ai thoshte: Për këtë arsye ju kam thënë se askush nuk mund të vijë te unë, nëse nuk i është dhënë nga Ati im. Nga kjo, shumë nga nxënësit e tij u larguan prapa dhe nuk ecnin më me të. Atëherë Jezusi u tha të dymbëdhjetëve: A dëshironi edhe ju të shkoni? Simon Petri pra iu përgjigj atij: Zot, te kush do të shkojmë? Ti ke fjalët e

jetës së përjetshme; dhe ne kemi besuar dhe kemi njohur që ti je Krishti, biri i Perëndisë së gjallë. Jezusi iu përgjigj atyre: nuk i zgjodha unë ju të dymbëdhjetë? Dhe një nga ju është djall. Ai po fliste për Judën, birin e Simonit Iskariot, sepse ky ishte gati ta dorëzonte atë, edhe pse ishte një nga të dymbëdhjetët.

7

Dhe Jezusi ishte duke ecur pas këtyre në Galile, sepse nuk donte të ecte në Jude, pasi Judenjtë po kërkonin ta vrisnin. Ishte afër festa e Judenjve, festa e Tabernakujve. Thanë pra te ai vëllezërit e tij: lëviz nga këtu dhe shko në Jude, që edhe dishepujt e tu të shohin veprat e tua që ti bën; askush për në fshehtësi diçka bën dhe kërkon ai vetë me guxim të jetë. Nëse ti bën këto gjëra, tregoje veten te bota. As edhe vëllezërit e tij nuk besonin në të. Jezusi u thotë atyre pra: Koha ime ende nuk ka ardhur, por koha juaj është gjithmonë e gatshme. Bota nuk është në gjendje t'ju urrejë ju, por mua më urren, sepse unë dëshmoj rreth saj se veprat e saj janë të liga. Ju shkoni në këtë festë, unë ende nuk po shkoj në këtë festë, sepse koha ime ende nuk është plotësuar. Por pasi u tha atyre këto gjëra, ai mbeti në Galile. Si por shkuan lart vëllezërit e tij, atëherë edhe vetë ai shkoi lart në festë, jo haptas, por si në fshehtësi. Judenjt pra po e kërkonin atë në festë dhe thonin: Ku është ai? Dhe kishte shumë murmuritje rreth tij në turma. Disa thonin që ai është i mirë; të tjerë thonin, jo, por ai mashtron turmën. Askush megjithatë nuk fliste haptazi rreth tij për shkak të frikës nga Judenjtë. Tashmë, kur festa ishte në mes,

Jezusi shkoi në tempull dhe mësonte. Dhe Judenjtë çuditeshin duke thënë: Si i di ky shkronjat pa pasur mësuar? Prandaj Jezusi u përgjigj atyre dhe tha: mësimi im nuk është im, por i atij që më dërgoi; nëse dikush dëshiron të bëjë vullnetin e tij, do të dijë rreth mësimit, nëse është nga Perëndia apo unë flas nga vetja ime. Ai që flet nga vetja e tij kërkon lavdinë e vet, por ai që kërkon lavdinë e atij që e dërgoi, ky është i vërtetë, dhe në të nuk ka padrejtësi. Nuk jua ka dhënë Moisiu ligjin? Dhe asnjë prej jush nuk e zbaton ligjin. Pse kërkoni të më vrisni? Turma u përgjigj dhe tha: Ke demon! Kush po kërkon të të vrasë? U përgjigj Jezusi dhe u tha atyre: Një punë bëra, dhe të gjithë habiteni për këtë. Moisiu jua ka dhënë juve rrethprerjen, jo sepse është nga Moisiu, por nga etërit, dhe në sabat ju rrethprenë një njeri. Nëse një njeri merr rrethprerje në shabat që ligji i Moisiut të mos shkelë, jeni zemëruar me mua sepse bëra një njeri të tërë të shëndoshë në shabat. Mos gjykoni sipas pamjes, por gjykoni me gjykim të drejtë. Pra, disa nga banorët e Jeruzalemit po thonin: A nuk është ky ai që kërkojnë ta vrasin? Dhe shiko, ai flet me guxim, dhe ata nuk i thonë asgjë. Mos vallë me të vërtetë e dinin sundimtarët që ky është me të vërtetë Krishti? Por këtë ne e dimë se nga ku është, kurse Krishti, kur të vijë, askush nuk e di se nga ku është. Pra ai bërtiti në tempull duke mësuar, Jezusi, dhe duke thënë: Dhe mua ju më njihni, dhe ju dini nga ku jam; dhe nga vetja ime nuk kam ardhur, por është i vërtetë ai që më dërgoi, të cilin ju nuk e njihni; unë e njoh atë, sepse nga ai jam dhe ai më dërgoi. Ata po kërkonin prandaj ta kapnin atë, dhe askush nuk vuri dorën mbi të, sepse ora e tij nuk kishte ardhur ende. Shumë nga turma besuan në të dhe thonin:

Kur të vijë Krishti, a do të bëjë vallë më shumë shenja se sa ato që bëri ky? Farisenjtë dëgjuan turmën duke murmurur rreth tij këto gjëra, dhe Farisenjtë dhe kryepriftërinjtë dërguan asistentë që ta kapnin atë. Tha pra Jezusi: Ende për një kohë të shkurtër jam me ju, dhe pastaj shkoj te ai që më dërgoi. Ju do të më kërkoni dhe nuk do të më gjeni, dhe atje ku jam unë, ju nuk mund të vini. Thanë pra judenjtë mes vete: Ku do të shkojë ky, që ne nuk do ta gjejmë atë? A nuk do të shkojë në shpërndarjen e Grekëve dhe të mësojë Grekët? Kush është kjo fjalë që tha, ju do të më kërkoni dhe nuk do të më gjeni, dhe ku jam unë, ju nuk jeni në gjendje të vini? Në ditën e fundit, të madhe të festës, qëndronte Jezusi dhe thirri duke thënë: Nëse dikush ka etje, le të vijë te unë dhe le të pijë. Ai që beson në mua, ashtu siç tha Shkrimi, lumenj uji të gjallë do të rrjedhin nga barku i tij. Por këtë e tha rreth Frymës që ishin për të marrë ata që besonin në atë, sepse Fryma e Shenjtë nuk ishte ende dhënë, ngaqë Jezusi nuk ishte lavdëruar ende. Shumë pra nga turma, pasi dëgjuan fjalën, thonin: Ky është me të vërtetë profeti. Të tjerë thonin: Ky është Krishti. Të tjerë thonin: A nuk vjen Krishti nga Galilea? A nuk tha Shkrimi që nga fara e Davidit dhe nga Betlehemi, fshati ku ishte Davidi, vjen Krishti? Pra, u bë ndarje në turmë për shkak të tij. Disa nga ata dëshironin ta kapnin atë, por askush nuk vuri duart mbi të. Erdhën pra ndihmësit te kryepriftërinjtë dhe farisenjtë, dhe ata u thanë atyre: Pse nuk e sollët? U përgjigjën ndihmësit: Kurrë nuk ka folur kështu ndonjë njeri, si ky njeri. U përgjigjën pra atyre farinjtë: Jo edhe ju jeni të çuar në humbje? A besoi ndokush nga sunduesit në të ose nga farisenjtë? Por kjo turmë që nuk njeh ligjin janë të mallkuar, thotë

Nikodemi për ata, ai që erdhi natën te ai, duke qenë një nga ata; a nuk e gjykon ligji ynë njeriun, nëse nuk dëgjon nga ai më parë dhe të dijë çfarë ai bën? Iu përgjigjën dhe i thanë atij: Jo edhe ti nga Galilea je? Kërkoje dhe shiko që profet nga Galilea nuk është ngritur. Dhe secili shkoi në shtëpinë e tij.

8

Jezusi shkoi në malin e ullinjve; në agim përsëri erdhi në tempull, dhe i gjithë populli vinte te ai; dhe pasi u ul, ai i mësonte ata. Dhe skribët dhe farisenjtë sjellin një grua të kapur në shkelje të kurorës, dhe pasi e vendosën atë në mes, i thonë atij: mësues, kjo gruaja është kapur në vetë aktin duke shkelur kurorën; dhe në ligjin tonë Moisiu urdhëroi që të tilla të gjuhen me gurë. Pra, çfarë thua ti? Por ata thanë këtë duke e testuar atë, që të mund të kenë akuzë kundër tij. Por Jezusi u përkul poshtë dhe shkruante me gisht në tokë. Kur ata vazhduan ta pyesnin, ai u drejtua dhe u tha atyre: I paqortë nga ju, i pari le të hedhë gur mbi të. Dhe përsëri, i përkulur poshtë, ai shkruante në tokë. Ata, pasi dëgjuan, dilnin një nga një, duke filluar nga pleqtë, dhe mbeti Jezusi dhe gruaja që ishte në mes. Dhe duke u ngritur, Jezusi i tha asaj: grua, ku janë? Askush nuk të ka dënuar? Dhe ajo tha: Askush, Zot. Tha Jezusi: as edhe unë nuk do të të dënoj; shko dhe nga tani mos mëkato më. Përsëri, pra, Jezusi u foli atyre duke thënë: Unë jam drita e botës; ai që më ndjek mua nuk do të ecë në errësirë, por do të ketë dritën e jetës. Farisenjtë i thanë pra atij: Ti dëshmon për veten tënde, dëshmia jote nuk

është e vërtetë. Jezusi u përgjigj dhe u tha atyre: Edhe nëse unë dëshmoj për veten time, dëshmia ime është e vërtetë, sepse unë di nga erdha dhe ku po shkoj, por ju nuk dini nga vij ose ku po shkoj. Ju gjykoni sipas mishit, unë nuk gjykoj askënd. Dhe nëse gjykoj unë, gjykimi im është i vërtetë, sepse nuk jam i vetëm, por unë dhe Ati që më dërgoi. Dhe në ligjin tuaj është shkruar që dëshmia e dy njerëzve është e vërtetë. Unë jam ai që dëshmon rreth vetes sime, dhe dëshmon rreth meje Ati që më dërgoi. Ata po i thonin pra atij: ku është babai yt? Iu përgjigj Jezusi: as mua nuk më njihni as babain tim; po të më njihnit mua, edhe babain tim do ta njihnit. Këto fjalë i tha Jezusi në thesar, duke mësuar në tempull, dhe askush nuk e kapi atë, sepse ora e tij nuk kishte ardhur ende. Pra Jezusi u tha atyre sërish: Unë po shkoj dhe ju do të më kërkoni, dhe do të vdisni në mëkatin tuaj; atje ku unë po shkoj, ju nuk mund të vini. Prandaj Judenjtë thonin: A do të vrasë vallë vetveten, që thotë: Ku unë shkoj, ju nuk mund të vini? Dhe u tha atyre: Ju jeni nga të poshtët, unë jam nga të lartët; ju jeni nga kjo botë, unë nuk jam nga kjo botë. Ju thashë pra që do të vdisni në mëkatet tuaja, sepse nëse nuk besoni që unë jam, do të vdisni në mëkatet tuaja. Ata po i thonin pra atij: kush je ti? Dhe Jezusi u tha atyre: Që nga fillimi, atë që ju flas juve. Kam shumë për të folur dhe për të gjykuar rreth jush, por ai që më dërgoi është i vërtetë, dhe unë ato që dëgjova nga ai, këto i them botës. Ata nuk e dinin që u fliste atyre për Atin. Atëherë Jezusi u tha atyre: Kur ta ngrini lart Birin e njeriut, atëherë do të dini që unë jam, dhe nga vetja ime nuk bëj asgjë, por flas këto gjëra ashtu siç më mësoi Ati im. Dhe ai që më ka dërguar është me mua, Ati nuk më ka lënë vetëm, sepse unë bëj

gjithmonë ato që i pëlqejnë atij. Ndërsa ai fliste këto gjëra, shumë besuan në të. Prandaj Jezusi po u thoshte atyre Judenjve që kishin besuar tek ai: nëse ju qëndroni në fjalën time, me të vërtetë jeni dishepuj të mi, dhe do të njihni të vërtetën, dhe e vërteta do t'ju lirojë. Ata iu përgjigjën atij: Ne jemi pasardhës të Abrahamit dhe nuk kemi qenë kurrë skllevër të askujt. Si mund të thuash ti që do të bëhemi të lirë? Jezusi iu përgjigj atyre: vërtet, vërtet ju them juve se çdo ai që bën mëkatin është skllav i mëkatit. Por skllavi nuk mbetet në shtëpi përgjithmonë, biri mbetet përgjithmonë. Nëse pra Biri ju çliron, me të vërtetë do të jeni të lirë. E di që jeni pasardhës të Abrahamit, por kërkoni të më vrisni, sepse fjala ime nuk hyn në ju. Unë flas atë që kam parë te Ati im, dhe ju pra bëni atë që keni parë te ati juaj. Ata u përgjigjën dhe i thanë atij: Babai ynë është Abrahami. Jezusi u thotë atyre: po të ishit fëmijë të Abrahamit, do të bënit veprat e Abrahamit. Tani por ju kërkoni të më vrisni mua, një njeri që ju ka folur të vërtetën, të cilën e dëgjova nga Perëndia; këtë Abrahami nuk e bëri. Ju bëni punët e atit tuaj. Ata i thanë pra atij: ne nuk jemi lindur nga imoraliteti seksual; kemi një atë, Perëndinë. Jezusi u tha atyre pra: Sikur Perëndia të ishte ati juaj, do të më donit mua, sepse unë dola nga Perëndia dhe kam ardhur, as nuk kam ardhur nga vetja ime, por ai më dërgoi. Pse fjalën time nuk e njihni? Sepse ju nuk jeni në gjendje të dëgjoni fjalën time. Ju jeni nga ati i djallit, dhe dëshironi t'i bëni dëshirat e atit tuaj. Ai ishte vrasës njerëzish nga fillimi dhe nuk qëndron në të vërtetën, sepse nuk ka të vërtetë në të; kur flet gënjeshtrën, flet nga të vetat e tij, sepse ai është gënjeshtar dhe ati i tij. Por unë, sepse them të vërtetën, ju nuk më besoni. Kush nga ju më

refuton për mëkat? Por nëse unë them të vërtetën, pse ju nuk më besoni? Ai që është nga Perëndia dëgjon fjalët e Perëndisë; për këtë arsye ju nuk dëgjoni, sepse nuk jeni nga Perëndia. U përgjigjën pra judenjtë dhe i thanë atij: A nuk themi ne mirë që ti je samaritan dhe ke demon? U përgjigj Jezusi: Unë nuk kam demon, por nderoj Atin tim, dhe ju më çnderoni. Por unë nuk kërkoj lavdinë time, është ai që kërkon dhe gjykon. Vërtet, vërtet ju them juve, nëse dikush e ruan fjalën time, nuk do të shohë vdekjen përgjithmonë. Judenjtë i thanë pra atij: tani e kemi kuptuar që ti ke demon. Abrahami vdiq dhe profetët, dhe ti thua, nëse dikush e mban fjalën time, nuk do të shijojë vdekjen kurrë? A nuk je ti më i madh se babai ynë Abraham, i cili vdiq? Dhe profetët vdiqën; çfarë po bën ti veten tënde? Iu përgjigj Jezusi: nëse unë lavdëroj veten time, lavdia ime është asgjë; është ati im ai që më lavdëron, të cilin ju thoni që është Perëndia juaj, dhe ju nuk e keni njohur atë; por unë e njoh atë. Dhe nëse them se nuk e njoh atë, do të jem gënjeshtar si ju; por e njoh atë dhe fjalën e tij e mbaj. Abrahami, ati juaj, u gëzua që të shihte ditën time, dhe e pa dhe u gëzua. Judenjtë i thanë pra atij: Ti nuk ke ende pesëdhjetë vjet dhe ke parë Abrahamin? Jezusi u tha atyre: Amen, amen, po ju them, para se të lindte Abrahami, unë jam. Ata morën pra gurë që t'i hedhin mbi të. Jezusi por u fsheh, dhe doli nga tempulli duke kaluar nëpër mes të tyre, dhe kaloi kështu.

9

Dhe duke kaluar, ai pa një njeri të verbër që nga lindja. Dhe dishepujt e tij e pyetën atë duke thënë: Rabi, kush mëkatoi, ky apo prindërit e tij, që të lindë i verbër? Jezusi u përgjigj: As ky nuk mëkatoi, as prindërit e tij, por që të zbulohen veprat e Perëndisë në të. Mua më duhet të punoj punët e atij që më ka dërguar derisa është ditë, sepse vjen nata kur askush nuk mund të punojë. Kur jam në botë, jam drita e botës. Pasi tha këto gjëra, ai pështyu në tokë dhe bëri baltë nga pështyma, dhe leu baltën mbi sytë e të verbërit dhe i tha atij: shko lahu në pishinën e Siloamit, që interpretohet i dërguar. Shkoi pra dhe u la, dhe erdhi duke parë. Fqinjët pra dhe ata që e shikonin atë më parë se ishte i verbër, thonin, a nuk është ky ai që rrinte ulur dhe lypte? Të tjerë thonin që ky është; por të tjerë thonin që është i ngjashëm me të. Ai po thoshte që unë jam. Ishin duke i thënë pra atij: Si u hapën sytë e tu? Ai u përgjigj dhe tha: Një njeri i quajtur Jezus bëri baltë dhe më leu sytë, dhe më tha: Shko te pishina e Siloamit dhe lahu. Pasi shkova dhe u lava, mora shikimin. Ata i thanë pra atij: Ku është ai? Thotë: nuk e di. Ata e çojnë atë te farisenjtë, atë që dikur ishte i verbër. Ishte shabat kur Jezusi bëri baltën dhe hapi sytë e tij. Përsëri, pra, po e pyesnin atë edhe Farisenjtë se si mori shikimin. Dhe ai u tha atyre: Ai vuri baltë mbi sytë e mi, u lava, dhe shoh. Thonin pra disa nga Farisenjtë: ky njeri nuk është nga Perëndia, sepse nuk e mban shabatin. Të tjerë thonin: si mund një njeri mëkatar të bëjë shenja të tilla? Dhe kishte ndarje ndër ta. I thanë të verbërit përsëri: ti çfarë thua rreth tij, që ai hapi sytë e tu? Por ai tha se ai është profet. Pra Judenjtë nuk besuan rreth tij që ishte i verbër dhe fitoi shikimin, derisa thirrën prindërit e atij që kishte fituar shikimin

dhe i pyetën ata duke thënë: ky është biri juaj, të cilin ju thoni që u lind i verbër? Si pra tani ai sheh? Dhe prindërit e tij u përgjigjën atyre dhe thanë: ne e dimë që ky është biri ynë dhe që ai lindi i verbër; por si tani ai shikon ne nuk e dimë, ose kush i hapi sytë e tij ne nuk e dimë; ai ka moshë, pyeteni atë, ai do të flasë për veten e tij. Këto i thanë prindërit e tij, sepse ata u frikësuan nga Judenjtë, pasi tashmë Judenjtë kishin rënë dakord që, nëse dikush e rrëfente atë si Krisht, të bëhej i dëbuar nga sinagoga. Për këtë arsye prindërit e tij thanë se ai ka moshë, pyeteni atë. Ata e thirrën pra për herë të dytë njeriun që ishte i verbër, dhe i thanë atij: Jepi lavdi Perëndisë, ne e dimë se ky njeri është mëkatar. U përgjigj pra ai dhe tha: Nëse është mëkatar nuk e di; një gjë e di, që duke qenë i verbër, tani shoh. Ata i thanë atij përsëri: çfarë të bëri? Si i hapi ai sytë e tu? U përgjigj atyre: Ju thashë tashmë, dhe ju nuk dëgjuat; çfarë dëshironi të dëgjoni përsëri? A mos edhe ju dëshironi të bëheni dishepuj të tij? Ata e shpërfillën atë dhe thanë: Ti je dishepull i atij, por ne jemi dishepuj të Moisiut. Ne e dimë që Perëndia i ka folur Moisiut, por këtë nuk e dimë se nga është. Njeriu u përgjigj dhe u tha atyre: Në këtë qëndron e mrekullueshme, që ju nuk dini nga ku është, dhe ai më hapi sytë. Ne e dimë që Perëndia nuk i dëgjon mëkatarët, por nëse dikush është i devotshëm ndaj Perëndisë dhe bën vullnetin e tij, atë e dëgjon. Që nga mosha e lashtë nuk është dëgjuar kurrë që dikush ka hapur sytë e një të verbëri të lindur. Nëse ky nuk ishte nga Perëndia, nuk do të ishte i aftë të bënte asgjë. Iu përgjigjën dhe i thanë atij: Ti u linde plotësisht në mëkate, dhe ti na mëson ne? Dhe e dëbuan atë jashtë. Jezusi dëgjoi që e nxorën jashtë atë, dhe pasi e gjeti, i tha

atij: A beson ti në Birin e Perëndisë? U përgjigj ai dhe tha: Dhe kush është, Zot, që unë të besoj në të? Jezusi i tha atij: Ti e ke parë atë, dhe ai që po flet me ty është ai. Por ai tha: Unë besoj, Zot dhe e adhuroi atë. Dhe Jezusi tha: Unë erdha në këtë botë për gjykim, që ata që nuk shohin të shohin, dhe ata që shohin të bëhen të verbër. Dhe disa nga Farisenjtë që ishin me të dëgjuan këto gjëra, dhe i thanë atij: A jemi edhe ne të verbër? Jezusi u tha atyre, nëse ishit të verbër, nuk do të kishit mëkat, por tani thoni që shohim, prandaj mëkati juaj mbetet.

10

Vërtet, vërtet ju them juve, ai që nuk po hyn nëpër derën në oborrin e deleve, por po ngjitet nga gjetiu, ai është vjedhës dhe kusari; por ai që po hyn nëpër derën është bari i deleve. Për këtë derëtari hap, dhe delet dëgjojnë zërin e tij, dhe delet e veta i thërret me emër dhe i nxjerr jashtë. Dhe kur i nxjerr jashtë delet e veta, shkon para tyre, dhe delet e ndjekin atë, sepse njohin zërin e tij; por një të huaj nuk do ta ndjekin, por do të ikin nga ai, sepse nuk njohin zërin e të huajve. Këtë thënie ua tha atyre Jezusi, por ata nuk e dinin se çfarë ishte ajo që u fliste. Prandaj Jezusi u tha atyre përsëri: Amen, amen, ju them juve se unë jam dera e dhenve. Të gjithë ata që erdhën para meje janë vjedhës dhe kusarë, por delet nuk i dëgjuan ata. Unë jam dera; nëpërmjet meje, nëse dikush hyn, do të shpëtohet, dhe do të hyjë e do të dalë, dhe do të gjejë kullotë. Vjedhësi nuk vjen përveçse për të vjedhur dhe për të vrarë dhe për të shkatërruar, unë

erdha që ata të kenë jetë dhe ta kenë me bollëk. Unë jam bariu i mirë. Bariu i mirë e vë shpirtin e tij për delet; por punëtori me pagesë që nuk është bari, të cilit delet nuk janë të vetat, e sheh ujkun duke ardhur dhe i lë delet dhe ikën; dhe ujku i rrëmben ato dhe i shpërndan delet. Por punëtori i paguar ikën, sepse është punëtor i paguar dhe nuk i intereson atij për delet. Unë jam bariu i mirë, dhe i njoh të miat dhe njihem nga të miat, ashtu si më njeh Ati dhe unë njoh Atin, dhe shpirtin tim e vë për delet. Dhe kam edhe dele të tjera, të cilat nuk janë nga ky vathë, dhe ato më duhet t'i sjell, dhe ato do të dëgjojnë zërin tim, dhe do të bëhet një tufë, një bari. Për këtë arsye Ati më do, sepse unë e vë shpirtin tim, që ta marr përsëri. Askush nuk ma merr atë nga unë, por unë e vë atë nga vetja ime, kam autoritet ta vë atë, dhe kam autoritet ta marr përsëri atë, këtë urdhërim e mora nga Ati im. Ndarje pra përsëri u bë në mesin e judenjve për shkak të këtyre fjalëve. Por shumë prej tyre thonin, Ka demon dhe është i çmendur, pse e dëgjoni atë? Të tjerë thonin: Këto fjalë nuk janë të një njeriu të pushtuar nga demoni. A mund një demon të hapë sytë e të verbërve? Erdhi të kalojë përkushtimi në Jeruzalem, dhe ishte dimër; dhe Jezusi po ecte në tempull në portikun e Solomonit. Prandaj judenjtë e rrethuan atë dhe i thonin: deri kur na merr shpirtin? Nëse ti je Krishti, na thuaj neve me guxim. Jezusi iu përgjigj atyre: Ju thashë juve, dhe ju nuk besoni; punët që unë bëj në emrin e atit tim, këto dëshmojnë për mua; por ju nuk besoni; sepse ju nuk jeni nga delet e mia, ashtu siç ju thashë juve. Delet e mia dëgjojnë zërin tim, dhe unë i njoh ato, dhe ato më ndjekin mua, dhe unë u jap atyre jetë të përjetshme, dhe ato nuk do të humbasin përgjithmonë, dhe askush nuk do t'i

rrëmbejë ato nga dora ime. Ati im, i cili ma ka dhënë mua, është më i madh se të gjithë, dhe askush nuk mund të rrëmbejë nga dora e atit tim. Unë dhe ati jemi një. Judenjtë mbartën pra përsëri gurë që ta gurëzonin atë. Jezusi u përgjigj atyre: Shumë vepra të mira ju tregova nga Ati im, për cilën prej tyre më gurëzoni? Hebrenjtë iu përgjigjën atij duke thënë: Për punë të mirë nuk të gurëzojmë, por për blasfemi, dhe sepse ti, duke qenë njeri, e bën veten tënde Perëndi. Jezusi u përgjigj atyre: A nuk është shkruar në ligjin tuaj, Unë thashë, ju jeni perëndi? Nëse ai i quajti ata perëndi, te të cilët fjala e Perëndisë u bë, dhe Shkrimi nuk mund të shkatërrohet, atë që Ati shenjtëroi dhe dërgoi në botë, ju thoni që blasfemon, sepse thashë, jam bir i Perëndisë? Nëse unë nuk i bëj punët e atit tim, mos më besoni; por nëse i bëj, edhe nëse mua nuk më besoni, besojuni punëve, që të dini dhe të besoni se ati është në mua dhe unë në atë. Ata prandaj po kërkonin përsëri ta kapnin, por ai u largua nga dora e tyre. Dhe shkoi përsëri përtej Jordanit, në vendin ku Joani ishte duke pagëzuar më parë, dhe mbeti atje. Dhe shumë erdhën te ai dhe thonin se Gjoni me të vërtetë nuk bëri asnjë shenjë, por të gjitha ato që tha Gjoni rreth tij ishin të vërteta. Dhe shumë besuan atje tek ai.

11

Ishte një i sëmurë, Llazar nga Betania, nga fshati i Marisë dhe i Martës, motrës së saj. Ishte dhe Maria ajo që kishte vajosur Zotin me vaj të erëshëm dhe kishte fshirë këmbët e tij me flokët e saj, e

së cilës vëllai, Llazar, ishte i sëmurë. Pra, motrat i dërguan fjalë atij duke thënë: Zot, shiko, ai që ti do është i sëmurë. Pasi dëgjoi, Jezusi tha: Kjo dobësi nuk është për vdekje, por për lavdinë e Perëndisë, që të madhërohet Biri i Perëndisë nëpërmjet saj. Por Jezusi e dashuronte Martën dhe motrën e saj dhe Llazarin. Kur pra dëgjoi që ishte i dobët, atëherë mbeti në vendin në të cilin ishte dy ditë; pastaj pas kësaj u thotë dishepujve: të shkojmë në Jude përsëri. Dishepujt i thonë atij: Rabi, tani judenjtë po kërkonin të të gurëzonin, dhe ti po shkon përsëri atje? Jezusi u përgjigj: A nuk janë dymbëdhjetë orët e ditës? Nëse dikush ecën në ditë, nuk pengohet, sepse sheh dritën e kësaj bote; por nëse dikush ecën në natë, pengohet, sepse drita nuk është në të. Këto gjëra tha, dhe pas kësaj u thotë atyre: Llazari, miku ynë, ka rënë në gjumë, por po shkoj që ta zgjoj atë. I thanë, pra, dishepujt e tij: Zot, nëse ka rënë në gjumë, do të shpëtohet. Jezusi kishte folur rreth vdekjes së tij, por atyre u dukej se ai po fliste rreth pushimit të gjumit. Atëherë pra Jezusi u tha atyre me guxim: Llazari vdiq, dhe gëzohem për shkak tuaj, që të besoni, sepse nuk isha atje; por le të shkojmë te ai. Tha pra Thomasi, i thirrur Didymus, tek bashkënxënësit: Të shkojmë edhe ne, që të vdesim me të. Kur arriti, pra, Jezusi e gjeti atë që ishte tashmë katër ditë në varr. Betania ishte afër Jeruzalemit rreth pesëmbëdhjetë stade larg, dhe shumë nga Judenjtë kishin ardhur te ato rreth Martës dhe Marisë që t'i ngushëllonin ato për vëllanë e tyre. Pra Marta, kur dëgjoi që Jezusi po vinte, i doli përpara, por Maria mbeti ulur në shtëpi. Marta i tha pra Jezusit: Zot, po të ishe këtu, vëllai im nuk do të kishte vdekur. Por edhe tani unë di që çfarëdo që të kërkosh nga Perëndia, Perëndia do të ta japë.

Jezusi i thotë asaj: Vëllai yt do të ngrihet. Marta i thotë atij: E di që ai do të ngrihet në ringjallje, në ditën e fundit. Jezusi i tha asaj: Unë jam ringjallja dhe jeta. Ai që beson në mua, edhe nëse vdes, do të jetojë; dhe çdo ai që jeton dhe beson në mua nuk do të vdesë përgjithmonë. A e beson këtë? Ajo i thotë atij: Po, Zot, unë kam besuar që ti je Krishti, Biri i Perëndisë, ai që vjen në botë. Dhe pasi tha këto gjëra, ajo u largua dhe thirri Marinë, motrën e saj, fshehurazi, duke i thënë: Mësuesi është këtu dhe të thërret. Ajo, sapo dëgjoi, u ngrit shpejt dhe shkoi tek ai. Jezusi nuk kishte ardhur ende në fshat, por ishte në vendin ku e kishte takuar Marta. Judenjtë, pra, që ishin me të në shtëpi dhe po e ngushëllonin atë, duke parë Marinë që u ngrit shpejt dhe doli, e ndoqën atë, duke thënë se po shkon te varri që të qajë atje. Ajo pra, Maria, kur erdhi ku ishte Jezusi, duke e parë atë ra në këmbët e tij duke i thënë atij, Zot, po të ishe këtu, nuk do të kishte vdekur vëllai im. Jezusi pra, kur e pa atë duke qarë dhe hebrenjtë që kishin ardhur bashkë me të duke qarë, u trondit thellë në frymë dhe e shqetësoi veten, dhe tha: ku e keni vënë atë? Ata i thonë atij: Zot, eja dhe shiko. Jezusi qau. Thanë pra judenjtë: shiko si e donte atë; por disa nga ata thanë: nuk mundej ky, ai që hapi sytë e të verbërit, të bënte që edhe ky të mos vdiste? Jezusi pra, përsëri i lëkundur thellë në vetvete, vjen te varri. Ishte një shpellë, dhe një gur shtihej mbi të. Thotë Jezusi: ngrini gurin. Motra e të vdekurit, Marta, i thotë atij: Zot, tashmë qelb, sepse është dita e katërt. Jezusi i thotë asaj: A nuk të thashë ty që, nëse beson, do të shohësh lavdinë e Perëndisë? Ata ngritën pra gurin ku ishte shtrirë i vdekuri. Dhe Jezusi ngriti sytë lart dhe tha: Atë, të falënderoj sepse më dëgjove. Por unë e

dija që ti më dëgjon gjithmonë, por e thashë për shkak të turmës që rrinte rreth e qark, që të besojnë se ti më ke dërguar. Dhe pasi tha këto gjëra, thirri me zë të madh: Llazar, eja jashtë! Dhe doli i vdekuri me këmbët dhe duart e lidhura me shiritat e pëlhurave, dhe fytyra e tij ishte mbështjellë me një shami. Jezusi u thotë atyre: Zgjidheni atë dhe lëreni të shkojë. Shumë nga judenjtë, pra, që kishin ardhur te Maria dhe kishin parë çfarë kishte bërë Jezusi, besuan në të. Disa prej tyre shkuan te farisenjtë dhe u thanë atyre çfarë kishte bërë Jezusi. Mblodhën pra krerët e priftërinjve dhe farisenjtë këshillin dhe thonin: Çfarë po bëjmë, sepse ky njeri po bën shumë shenja? Nëse ne e lëshojmë atë kështu, të gjithë do të besojnë në të, dhe do të vijnë Romakët dhe do të marrin vendin tonë dhe kombin. Por një nga ata, Kajafa, duke qenë kryeprift i atij viti, u tha atyre: Ju nuk dini asgjë, as nuk arsyetoni që është e dobishme për ne që një njeri të vdesë për popullin dhe të mos humbasë i gjithë kombi. Por këtë ai nuk e tha nga vetja e tij, por duke qenë kryeprift i atij viti ai profetizoi se Jezusi ishte për të vdekur për kombin, dhe jo vetëm për kombin, por që edhe fëmijët e Perëndisë të shpërndarë t'i mbledhë në një. Nga ajo ditë, pra, ata morën këshillë së bashku që ta vrisnin atë. Jezusi pra nuk ecte më haptazi midis Judenjve, por shkoi nga aty në krahinën afër shkretëtirës, në qytetin e quajtur Efraim, dhe aty qëndronte me dishepujt e tij. Ishte afër Pashka e Judenjve, dhe shumë njerëz shkuan në Jerusalem nga vendi para Pashkës që të pastronin veten. Pra, ata po kërkonin Jezusin dhe po thonin me njëri-tjetrin ndërsa qëndronin në këmbë në tempull, Çfarë ju duket juve, që ai nuk do të vijë në festë? Kryepriftërinjtë dhe farisenjtë kishin dhënë urdhër që,

nëse dikush dinte se ku ishte, ta raportonte, që të mund ta kapnin atë.

12

Pra Jezusi, gjashtë ditë para Pashkës, erdhi në Betani, ku ishte Llazari i vdekur, të cilin e ngjalli nga të vdekurit. Ata i bënë pra atij darkë atje, dhe Marta shërbente, por Llazari ishte një nga ata që ishin shtrirë me të. Pra Maria, pasi mori një paund vaj të nardës së pastër të shtrenjtë, vajosi këmbët e Jezusit dhe i fshiu me flokët e saj këmbët e tij, dhe shtëpia u mbush me erën e vajit. Thotë pra një nga dishepujt e tij, Juda i Simonit Iskariot, ai që ishte për ta dorëzuar atë: pse ky vajgur nuk u shit për treqind denarë dhe u dha të varfërve? Tha por këtë jo sepse për të varfrit shqetësohej ai, por sepse vjedhës ishte, dhe arkën e parave e kishte dhe gjërat që vendoseshin i merrte. Tha pra Jezusi, Lëre atë, sepse e ka ruajtur atë për ditën e varrimit tim. Të varfërit i keni gjithmonë me vete, por mua nuk më keni gjithmonë. Një turmë e madhe nga judejtë mori vesh që ai ishte atje, dhe erdhën jo vetëm për Jezusin, por edhe për të parë Llazarin, të cilin ai e kishte ringjallur nga të vdekurit. Dhe kryepriftërinjtë morën vendim që të vrisnin edhe Llazarin, sepse shumë nga judenjtë po shkonin për shkak të tij dhe besonin tek Jezusi. Ditën tjetër turma e madhe që kishte ardhur në festë, pasi dëgjuan se Jezusi vjen në Jeruzalem, morën degët e palmave dhe dolën për ta takuar atë, dhe bërtitnin: Hosana, i bekuar ai që vjen në emër të Zotit, mbreti i Izraelit. Dhe duke

gjetur Jezusi një gomar të vogël, u ul mbi të, ashtu siç është shkruar: mos ki frikë, bijë e Sionit; ja mbreti yt vjen duke ndenjur mbi një pulë gomari. Këto gjëra nxënësit e tij nuk i dinin në fillim, por kur u përlëvdua Jezusi, atëherë u kujtuan që këto gjëra ishin shkruar për të, dhe këto gjëra ia bënë atij. Turma që ishte me të dëshmoi kur ai thirri Llazarin nga varri dhe e ngjalli atë nga të vdekurit. Për këtë arsye turma i doli përpara, sepse kishin dëgjuar që ai e kishte bërë këtë shenjë. Farisenjtë pra i thanë vetes: shihni që nuk po arrini asgjë? Shiko, bota shkoi pas tij. Ishin disa grekë nga ata që po ngjiteshin lart për të adhuruar në festë. Këta pra erdhën te Filipi, ai nga Betsaida e Galilesë, dhe po e pyesnin atë duke thënë: Zot, duam ta shohim Jezusin. Vjen Filipi dhe i thotë Andreasit, dhe përsëri Andreasi dhe Filipi i thonë Jezusit; dhe Jezusi u përgjigj atyre duke thënë: ka ardhur ora që të përlëvdohet biri i njeriut. Vërtet, vërtet ju them juve, nëse kokrra e grurit që bie në tokë nuk vdes, ajo mbetet vetëm, por nëse vdes, sjell shumë fryt. Ai që do shpirtin e tij, do ta humbasë atë, dhe ai që urren shpirtin e tij në këtë botë, do ta ruajë atë për jetën e përjetshme. Nëse dikush më shërben mua, le të më ndjekë, dhe ku jam unë, atje do të jetë edhe shërbëtori im, dhe nëse dikush më shërben mua, Ati do ta nderojë atë. Tani shpirti im është i shqetësuar, dhe çfarë të them? Atë, shpëto mua nga kjo orë. Por për këtë erdha në këtë orë. Atë, lavdëroje emrin tënd. Erdhi pra një zë nga qielli: Unë e lavdërova dhe përsëri do ta lavdëroj. Turma pra që qëndronte dhe dëgjoi thoshte se kishte qenë bubullimë, të tjerët thoshin se një lajmëtar i kishte folur atij. Jezusi u përgjigj dhe tha: Jo për mua u bë ky zë, por për ju. Tani është gjykimi i kësaj bote, tani

sundimtari i kësaj bote do të hidhet jashtë; dhe unë nëse ngrihem nga toka, do t'i tërheq të gjithë te vetja. Por këtë e thoshte duke treguar me çfarë vdekjeje ishte për të vdekur. Turma iu përgjigj atij: ne dëgjuam nga ligji që Krishti mbetet përgjithmonë, dhe si ti thua që është e nevojshme të ngrihet lart biri i njeriut? Kush është ky biri i njeriut? Jezusi u tha atyre pra: Ende për një kohë të shkurtër drita është me ju, ecni derisa keni dritën, që errësira të mos ju zërë, dhe ai që ecën në errësirë nuk di ku po shkon. Deri sa keni dritën, besoni në dritën, që të bëheni bij të dritës. Këto gjëra i foli Jezusi, dhe pasi shkoi u fsheh nga ata. Por edhe pse ai kishte bërë kaq shumë shenja përpara tyre, ata nuk besonin tek ai, që të plotësohej fjala e Isaisë profetit që tha: Zot, kush i besoi dëgjimit tonë? Dhe krahu i Zotit kujt iu zbulua? Për shkak të kësaj ata nuk ishin të aftë të besonin, sepse përsëri tha Isaia: ai ka verbuar sytë e tyre dhe ka ngurtësuar zemrën e tyre, që të mos shohin me sytë dhe të mos kuptojnë me zemrën dhe të mos kthehen, dhe unë do t'i shëroj ata. Këto gjëra tha Isaia kur pa lavdinë e tij dhe foli rreth tij. Megjithatë shumë nga sunduesit besuan në atë, por për shkak të Farisenjve nuk e rrëfenin, që të mos dëboheshin nga sinagoga; sepse ata e deshën lavdinë e njerëzve më shumë sesa lavdinë e Perëndisë. Jezusi thirri dhe tha: ai që beson në mua nuk beson në mua, por në atë që më dërgoi, dhe ai që më shikon shikon atë që më dërgoi. Unë kam ardhur si dritë në botë, që kushdo që beson në mua të mos mbetet në errësirë. Dhe nëse dikush dëgjon fjalët e mia dhe nuk beson, unë nuk e gjykoj atë, sepse nuk erdha që të gjykoj botën, por që ta shpëtoj botën. Ai që refuzon mua dhe nuk i merr fjalët e mia, ka atë që e gjykon atë;

fjala që unë fola, ajo do ta gjykojë atë në ditën e fundit; sepse unë nga vetja ime nuk fola, por Ati që më dërgoi, ai vetë më dha urdhërim se çfarë të them dhe çfarë të flas; dhe unë di që urdhërimi i tij është jetë e përjetshme. Ato që unë flas pra, ashtu si më ka thënë mua babai, kështu flas.

13

Para festës së Pashkës, duke ditur Jezusi që kishte ardhur ora e tij që të largohej nga kjo botë drejt Atit, duke i pasur dashuruar të vetët që ishin në botë, i dashuroi ata deri në fund. Dhe kur darka u bë, pasi djalli tashmë kishte hedhur në zemrën e Judës birit të Simonit Iskariot që ta dorëzojë atë, duke ditur Jezusi që Ati i kishte dhënë të gjitha në duart e tij, dhe që kishte dalë nga Perëndia dhe po shkonte te Perëndia, ai u ngrit nga darka dhe i hoqi rrobat, dhe duke marrë një peshqir e ngjeshi veten. Pastaj ai hodhi ujë në pellgun dhe filloi të lajë këmbët e dishepujve dhe t'i fshijë me peshqirin me të cilin ishte ngjeshur. Vjen pra te Simon Pjetri, dhe ai i thotë atij: Zot, ti më lan këmbët? U përgjigj Jezusi dhe i tha atij: Çfarë bëj unë, ti nuk e di tani, por do ta dish pas këtyre. Pjetri i thotë atij: jo, nuk do të më lash këmbët kurrë. Jezusi iu përgjigj atij: nëse nuk të laj, nuk ke pjesë me mua. Simon Pjetri i thotë atij: Zot, jo vetëm këmbët e mia, por edhe duart dhe kokën. Jezusi i thotë atij: Ai që është larë nuk ka nevojë të lajë këmbët, por është i pastër i tërë, dhe ju jeni të pastër, por jo të gjithë. Ai e dinte atë që po e tradhtonte, për këtë arsye tha: Jo të gjithë jeni të pastër. Kur pra ai lau këmbët e tyre

dhe mori rrobat e tij, pasi u shtrua përsëri, u tha atyre: A e dini çfarë kam bërë për ju? Ju më thirrni Mësuesi dhe Zoti, dhe mirë thoni, sepse unë jam. Nëse pra unë lava këmbët tuaja, unë Zoti dhe Mësuesi, edhe ju duhet t'i lani këmbët njëri-tjetrit. Sepse shembull kam dhënë juve, që ashtu si unë bëra juve, edhe ju të bëni; amen amen ju them juve, nuk është skllav më i madh se zoti i tij, as apostull më i madh se ai që e ka dërguar atë. Nëse i dini këto gjëra, jeni të lumtur nëse i bëni ato. Nuk po flas për të gjithë ju; unë di cilët zgjodha; por që Shkrimi të plotësohet, ai që ha bukë me mua ngriti thembrin e tij kundër meje. Nga tani po ju them juve para se të ndodhë, që kur të ndodhë të besoni se unë jam. Vërtet, vërtet ju them juve, ai që merr dikë që unë dërgoj, merr mua, por ai që merr mua, merr atë që më ka dërguar. Pasi tha këto gjëra, Jezusi u shqetësua në shpirt, dhe dëshmoi e tha: Amen, amen, ju them juve se një nga ju do të më tradhtojë. Dishepujt ishin duke parë njëri-tjetrin, të hutuar rreth asaj që ai po thoshte. Ishte dhe i shtrirë një nga dishepujt e tij në gjirin e Jezusit, të cilin e donte Jezusi; pra Simon Petri i bën shenjë atij të pyesë se kush mund të ishte ai për të cilin po fliste. Duke u hedhur pra ai mbi gjoksin e Jezusit, i thotë atij: Zot, kush është? Përgjigjet Jezusi: ai është atij që unë, pasi e zhyt copën, do t'ia jap. Dhe pasi e ngjeu copën e bukës, ia jep Judës birit të Simonit Iskariotit. Dhe pas copës së bukës, atëherë Satani hyri në të. Prandaj Jezusi i thotë atij: atë që ti bën, bëje më shpejt. Por këtë askush nuk e dinte nga ata që ishin shtrirë në tryezë për çfarë i tha atij; disa sepse mendonin, meqë Juda e kishte kutinë e parave, që Jezusi i thotë atij, bli ato që kemi nevojë për festën, ose të varfërve që t'u japë diçka. Pasi mori copën, ai doli

menjëherë. Ishte natë. Kur pra ai doli, Jezusi thotë: Tani u lavdërua Biri i njeriut, dhe Perëndia u lavdërua në atë. Nëse Perëndia u lavdërua në të, edhe Perëndia do ta lavdërojë atë në vetvete, dhe menjëherë do ta lavdërojë atë. Fëmijë të vegjël, ende pak kohë jam me ju. Ju do të më kërkoni, dhe ashtu si u thashë çifutëve që atje ku po shkoj unë, ju nuk mund të vini, dhe juve po ju them tani. Një urdhërim të ri po ju jap juve, që të doni njëri-tjetrin, ashtu si ju doja, që edhe ju të doni njëri-tjetrin. Në këtë do ta dinë të gjithë se jeni nxënësit e mi, nëse keni dashuri ndërmjet jush. Simon Pjetri i thotë atij: Zot, ku po shkon? Iu përgjigj atij Jezusi: ku unë po shkoj, nuk mund të më ndiqësh tani, por më vonë do të më ndiqësh. Pjetri i thotë atij: Zot, pse nuk jam i aftë të të ndjek tani? Do ta vë shpirtin tim për ty. Jezusi iu përgjigj atij: Shpirtin tënd do ta vësh për mua? Vërtetë, vërtetë të them ty, gjeli nuk do të këndojë derisa të më mohosh tri herë.

14

Mos u shqetësoftë zemra juaj, besoni në Perëndi dhe besoni në mua. Në shtëpinë e atit tim ka shumë vende; nëse jo, do t'ju kisha thënë; po shkoj të përgatit një vend për ju; dhe nëse shkoj dhe përgatit një vend për ju, do të vij përsëri dhe do t'ju marr me vete, që atje ku jam unë, të jeni edhe ju. Dhe ju dini ku unë shkoj, dhe ju dini rrugën. Thomai i thotë atij: Zot, ne nuk dimë ku po shkon, dhe si mund ta dimë rrugën? I thotë atij Jezusi: Unë jam rruga dhe e vërteta dhe jeta; askush nuk vjen te Ati, përveçse nëpërmjet meje. Nëse më kishit njohur mua, edhe

babain tim do ta kishit njohur. Dhe nga tani e tutje ju e njihni atë dhe e keni parë atë. Filipi i thotë atij: Zot, na trego Atin dhe na mjafton. Jezusi i thotë atij: Aq kohë jam me ju, dhe nuk më ke njohur, Filip? Ai që më ka parë ka parë Atin; dhe si ti thua, na trego neve Atin? Nuk beson që unë jam te Ati dhe Ati është te unë? Fjalët që unë ju flas juve, nuk i flas nga vetja ime; por Ati që mbetet në mua, vetë ai bën punët. Besoni mua që unë jam në Atin dhe Ati është në mua, por nëse jo, besoni mua për shkak të vetë veprave. Vërtet vërtet ju them juve, ai që beson në mua, veprat që unë bëj edhe ai do t'i bëjë, dhe më të mëdha se këto do të bëjë, sepse unë po shkoj te Ati im, dhe çfarëdo që të kërkoni në emrin tim, këtë do ta bëj, që të përlëvdohet Ati te Biri. Nëse kërkoni diçka në emrin tim, unë do ta bëj. Nëse ju më doni mua, mbajini urdhërimet e mia, dhe unë do të pyes Atin dhe ai do t'ju japë një tjetër Ngushëllues, që të mbetet me ju përgjithmonë, Fryma e së vërtetës, që bota nuk mund ta marrë, sepse nuk e sheh atë as nuk e njeh atë; por ju e njihni atë, sepse mbetet me ju dhe do të jetë në ju. Nuk do t'ju lë jetimë, po vij te ju. Akoma pak dhe bota nuk do të më shohë më mua, por ju do të më shikoni mua, sepse unë jetoj dhe ju do të jetoni. Në atë ditë ju do të dini që unë jam në Atin tim dhe ju në mua, dhe unë në ju. Ai që ka urdhërimet e mia dhe i mban ato, ai është që më do mua, dhe ai që më do mua do të dëshirohet nga Ati im, dhe unë do ta dua atë dhe do t'i shfaq veten time. I thotë atij Juda, jo Iskarioti: Zot, çfarë ka ndodhur që ti je gati t'ia zbulosh veten neve dhe jo botës? U përgjigj Jezusi dhe i tha atij: Nëse dikush më do mua, do të mbajë fjalën time, dhe Ati im do ta dojë atë, dhe do të vijmë te ai dhe do të bëjmë banesë te ai. Ai që nuk më do, fjalët e mia nuk

i ruan, dhe fjala që dëgjoni nuk është e imja, por e Atit që më dërgoi. Këto gjëra jua kam thënë duke qëndruar pranë jush; por Ngushëlluesi, Fryma e Shenjtë që Ati do ta dërgojë në emrin tim, ai do t'ju mësojë të gjitha gjërat dhe do t'ju kujtojë të gjitha ato që ju kam thënë. Paqen ua lë juve, paqen time ua jap juve; jo ashtu si bota jep, unë ua jap juve. Mos u shqetësoftë zemra juaj as mos u frikësoftë. Ju dëgjuat që unë ju thashë juve, unë po shkoj dhe po vij te ju; nëse më donit, do të gëzoheshit që thashë, unë po shkoj te ati; sepse ati im është më i madh se unë; dhe tani ju kam thënë para se të ndodhë, që kur të ndodhë të besoni. Nuk do të flas më shumë gjëra me ju; sepse vjen sundimtari i botës, dhe në mua nuk ka asgjë; por që të dijë bota se e dua babanë, dhe ashtu siç më urdhëroi babai, kështu bëj. Ngrihuni, të shkojmë nga këtu.

15

Unë jam vreshti i vërtetë, dhe ati im është bujku. Çdo degë në mua që nuk mban frut, ai e merr atë, dhe çdo degë që mban frut, ai e pastron atë, që të mbajë më shumë frut. Tashmë ju jeni të pastër për shkak të fjalës që ju kam folur. Qëndroni në mua, dhe unë në ju. Ashtu si dega nuk është në gjendje të sjellë fryt nga vetja e vet, nëse nuk mbetet në hardhi, kështu as ju, nëse nuk mbeteni në mua. Unë jam hardhi, ju jeni degët. Ai që mbetet në mua dhe unë në të, ky sjell fryt të shumtë, sepse pa mua ju nuk jeni në gjendje të bëni asgjë. Nëse dikush nuk mbetet në mua, u hodh jashtë si dega dhe u tha, dhe i mbledhin dhe i hedhin në

zjarr, dhe digjet. Nëse ju qëndroni në mua dhe fjalët e mia qëndrojnë në ju, çfarëdo që dëshironi kërkoni, dhe do t'ju bëhet. Në këtë u lavdërua Ati im, që ju të sillni shumë fryt, dhe ju do të bëheni nxënës të mi. Ashtu si më deshi mua Ati, edhe unë ju deshova juve; qëndroni në dashurinë time. Nëse i mbani urdhërimet e mia, do të mbeteni në dashurinë time, ashtu si unë i kam mbajtur urdhërimet e Atit tim dhe mbetoj në dashurinë e tij. Këto gjëra jua kam thënë që gëzimi im të mbetet në ju dhe gëzimi juaj të plotësohet. Ky është urdhërimi im, që të doni njëri-tjetrin ashtu siç ju kam dashur. Askush nuk ka dashuri më të madhe se kjo, që dikush ta vërë shpirtin e tij për miqtë e tij. Ju jeni miqtë e mi, nëse bëni aq sa unë ju urdhëroj. Jo më ju them juve skllevër, sepse sklavi nuk di çfarë bën i tij zoti, juve por kam th Jo ju më keni zgjedhur mua, por unë ju zgjodha, dhe ju vëna që të shkoni dhe të mbani fryt, dhe fryti juaj të mbetet, që çfarëdo që të kërkoni nga Ati në emrin tim, t'ju japë. Këto gjëra juve urdhëroj, që të doni njëri-tjetrin. Nëse bota ju urren, ta dini se mua më parë se ju e ka urryer. Nëse ju ishit nga bota, bota do të dashuronte të vetën, por sepse ju nuk jeni nga bota, por unë ju zgjodha nga bota, për këtë arsye bota ju urren. Kujtoni fjalën që unë ju thashë: nuk është skllav më i madh se zotëriu i tij. Nëse mua më dëbuan, edhe ju do t'ju dëbojnë; nëse fjalën time e mbajtën, edhe tuajën do ta mbajnë. Por të gjitha këto do t'jua bëjnë juve për shkak të emrit tim, sepse nuk e njohin atë që më ka dërguar. Sikur të mos kisha ardhur dhe të mos u kisha folur atyre, nuk do të kishin mëkat, por tani nuk kanë justifikim për mëkatin e tyre. Ai që më urren mua, urren edhe atin tim. Nëse nuk i kisha bërë në mes tyre punët që askush tjetër nuk ka bërë,

nuk do të kishin mëkat, por tani edhe kanë parë dhe kanë urryer edhe mua edhe atin tim. Por që të plotësohet fjala e shkruar në ligjin e tyre, se ata më uryen pa shkak. Kur të vijë Avokati të cilin unë do t'ju dërgoj nga Ati, Fryma e së vërtetës e cila del nga Ati, ai do të dëshmojë për mua; dhe ju gjithashtu dëshmoni, sepse nga fillimi jeni me mua.

16

Këto gjëra jua kam thënë që të mos skandalizoheni. Të përjashtuar do t'ju bëjnë, por vjen ora që kushdo që ju vret të mendojë se i ofron shërbim Perëndisë. Dhe këto gjëra do t'i bëjnë, sepse nuk e njohën Atin as mua. Por këto gjëra jua kam thënë juve që kur të vijë ora, t'i mbani mend ato se unë jua thashë. Por këto gjëra nuk jua thashë që nga fillimi, sepse isha bashkë me ju. Tani por unë po shkoj te ai që më ka dërguar, dhe askush nga ju nuk më pyet ku po shkoj, por sepse këto gjëra ju kam folur juve, pikëllimi ka mbushur zemrën tuaj. Por unë ju them të vërtetën: është me dobi për ju që unë të shkoj. Sepse nëse unë nuk shkoj, avokati nuk do të vijë te ju; por nëse shkoj, do ta dërgoj atë te ju; dhe ai pasi të vijë do të bindë botën për mëkatin dhe për drejtësinë dhe për gjykimin. Për mëkatin, sepse ata nuk besojnë tek unë; për drejtësinë, sepse unë po shkoj tek ati im dhe ju nuk më shihni më; për gjykimin, sepse sundimtari i kësaj bote është gjykuar. Akoma kam shumë për t'ju thënë juve, por nuk jeni në gjendje t'i mbani tani. Kur të vijë ai, Fryma e së vërtetës, do t'ju udhëheqë në të gjithë të vërtetën, sepse nuk do

të flasë nga vetja e tij, por do të flasë çdo gjë që dëgjon, dhe do t'ju shpallë gjërat që do të vijnë. Ai do të më lavdërojë mua, sepse do të marrë nga e imja dhe do t'ua shpallë juve. Të gjitha sa ka Ati janë të miat, për këtë arsye thashë se nga i imi do të marrë dhe do t'ju shpallë. Pak kohë dhe nuk do të më shihni, dhe përsëri pak kohë dhe do të më shihni, sepse unë po shkoj te Ati. Thanë pra dishepujt e tij njëri-tjetrit: Çfarë është kjo që na thotë neve: pak kohë dhe nuk do të më shihni, dhe përsëri pak kohë dhe do të më shihni, dhe se unë po shkoj te Ati? Ata po thonin pra: çfarë është kjo që ai thotë pak kohë? Nuk dimë çfarë flet. Jezusi, pra, e diti që donin ta pyesnin atë, dhe u tha atyre: A po kërkoni me njëri-tjetrin rreth kësaj që thashë: Pak kohë dhe nuk do të më shihni, dhe përsëri pak kohë dhe do të më shihni? Amen amen ju them juve se ju do të qani dhe do të vajtoni ju, por bota do të gëzohet; ju por do të pikëlloheni, por pikëllimi juaj do të bëhet gëzim; gruaja kur lind, ka pikëllim, se erdhi ora e saj; por kur lind fëmijën, nuk kujton më mundimin për shkak të gëzimit se u lind njeri në botë. Dhe ju, pra, keni dhimbje tani në të vërtetë, por do t'ju shoh përsëri dhe zemra juaj do të gëzohet, dhe askush nuk do t'jua marrë gëzimin tuaj. Dhe në atë ditë nuk do të më pyesni mua asgjë. Amen, amen po ju them juve që çfarëdo që t'i kërkoni Atit në emrin tim, do t'ju japë juve. Deri tani nuk keni kërkuar asgjë në emrin tim, kërkoni dhe do të merrni, që gëzimi juaj të jetë i plotë. Këto gjëra jua kam folur në shëmbëlltyra, por vjen ora kur nuk do t'ju flas më në shëmbëlltyra, por haptazi do t'ju shpall rreth Atit. Në atë ditë ju do të kërkoni në emrin tim; dhe unë nuk po ju them se unë do t'i lutem Atit për ju; vetë Ati ju do juve, sepse ju më keni dashur

mua, dhe keni besuar se unë kam dalë nga Perëndia. Dola nga Ati dhe kam ardhur në botë, përsëri po e lë botën dhe po shkoj te Ati. Dishepujt e tij i thonë atij: Shiko, tani ti flet hapur dhe nuk thua asnjë fjalë të urtë. Tani ne dimë që ti di të gjitha dhe nuk ke nevojë që dikush të të pyesë. Për këtë ne besojmë se ti dole nga Perëndia. Iu përgjigj atyre Jezusi: tani besoni; ja vjen ora, dhe tani ka ardhur, që të shpërndaheni secili në të vetët dhe mua vetëm të lini; dhe nuk jam vetëm, sepse ati është me mua. Këto gjëra jua kam thënë që të keni paqe në mua. Në botë do të keni mundim; por merrni zemër, unë e kam mundur botën.

17

Këto gjëra foli Jezusi, dhe ngriti sytë e tij në qiell dhe tha: Atë, ka ardhur ora; lartëso birin tënd, që edhe biri yt të të lartësojë ty, ashtu si i dhe atij autoritet mbi gjithë mishin, që çdo që i ke dhënë atij, ai do t'u japë atyre jetë të përjetshme. Kjo është jeta e përjetshme: që ata të të njohin ty, Perëndinë e vetëm të vërtetë, dhe atë që ti dërgove, Jezus Krishtin. Unë të lavdërova ty mbi tokë, punën e përfundova që më ke dhënë mua që ta bëj; dhe tani lavdëro mua ti, atë, pranë vetes tënde me lavdinë që kisha para se bota të jetë pranë teje. E bëra të njohur emrin tënd te njerëzit që ti më ke dhënë mua nga bota. Ata ishin të tutë dhe ti ma i ke dhënë mua, dhe ata e kanë mbajtur fjalën tënde. Tani ata kanë kuptuar që të gjitha ato që ti më ke dhënë janë nga ti; që fjalët të cilat ti më ke dhënë ua kam dhënë atyre, dhe ata i morën, dhe kuptuan me të vërtetë që kam dalë nga ti, dhe

besuan që ti më ke dërguar. Unë lutem për ata; nuk lutem për botën, por për ata që më ke dhënë, sepse janë të tu, dhe të gjitha të miat janë të tuat dhe të tuat janë të miat, dhe jam lavdëruar në ata. Dhe nuk jam më në botë, dhe këta janë në botë, dhe unë po vij te ti. Atë i shenjtë, mbaji ata në emrin tënd që ma ke dhënë, që të jenë një ashtu si ne. Kur isha me ata në botë, unë i ruaja ata në emrin tënd; ata që më ke dhënë mua i ruajta, dhe asnjë nga ata nuk humbi përveç birit të shkatërrimit, që Shkrimi të plotësohej. Por tani unë vij te ti, dhe këto i flas në botë që ata të kenë gëzimin tim të plotësuar në ta. Unë u kam dhënë atyre fjalën tënde, dhe bota i urroi ata, sepse nuk janë nga bota, ashtu si unë nuk jam nga bota. Nuk kërkoj që t'i marrësh ata nga bota, por që t'i mbash ata nga i ligu. Nga bota nuk janë, ashtu si unë nga bota nuk jam. Shenjtëroji ata në të vërtetën tënde; fjala jote është e vërtetë. Ashtu si më dërgove mua në botë, edhe unë i dërgova ata në botë. Dhe për ta unë shenjtëroj veten time, që edhe ata të jenë të shenjtëruar në të vërtetë. Jo vetëm për këta po pyes, por edhe për ata që besojnë nëpërmjet fjalës së tyre në mua, që të gjithë të jenë një, ashtu si ti, o atë, në mua dhe unë në ty, që edhe ata vetë të jenë një në ne, që bota të besojë se ti më dërgove. Dhe unë lavdinë që ti më ke dhënë mua ua kam dhënë atyre, që të jenë një ashtu siç ne jemi një, unë në ata dhe ti në mua, që të jenë të përsosur në një, dhe që të dijë bota se ti më ke dërguar mua dhe i ke dashur ata ashtu siç më ke dashur mua. Atë, dua që ata të cilët më ke dhënë mua të jenë me mua atje ku jam unë, që të shohin lavdinë time të cilën ma ke dhënë, sepse më ke dashur para themelimit të botës. Atë i drejtë, dhe bota nuk të njohu, por unë të njoha, dhe këta njohën që ti më

dërgove; dhe ua bëra të njohur atyre emrin tënd dhe do ta bëj të njohur, që dashuria me të cilën më deshe të jetë në ata, dhe unë në ata.

18

Pasi tha këto gjëra, Jezusi doli me dishepujt e tij përtej rrëkesë së Kedronit, ku ishte një kopsht, në të cilin hyri ai dhe dishepujt e tij. E dinte por edhe Juda, ai që e dorëzonte atë, vendin, sepse shpesh Jezusi ishte mbledhur atje me dishepujt e tij. Pra, Juda, duke marrë kohortën dhe ndihmësit nga kryepriftërinjtë dhe Farisenjtë, vjen atje me pishtarë dhe llamba dhe armë. Jezusi, pra, duke ditur të gjitha ato që po vinin mbi të, doli jashtë dhe u tha atyre: Kë kërkoni? Iu përgjigjën atij: Jezusin Nazaretasin. Jezusi u thotë atyre: unë jam. Dhe Judah, ai që po e dorëzonte atë, qëndronte me ta. Kur pra u tha atyre që unë jam, ata u tërhoqën prapa dhe ranë për tokë. Përsëri pra ai i pyeti ata: Kë kërkoni? Dhe ata thanë: Jezusin nga Nazareti. Iu përgjigj Jezusi: Ju thashë që unë jam. Nëse pra mua kërkoni, lini këta të shkojnë; që të plotësohet fjala të cilën tha, se ata që më ke dhënë mua, nuk kam humbur nga ata asnjë. Simon Pjetri, pra, duke pasur shpatë, e nxori atë, dhe goditi skllavin e kryepriftit dhe i preu veshën e tij të djathtë; por emri i skllavit ishte Malkus. Jezusi prandaj i tha Pjetrit: Hidhe shpatën në këllëf! Kupën që më ka dhënë Ati, a nuk do ta pi atë? Pra kohorti dhe tribuni ushtarak dhe shërbëtorët e judenjve e kapën Jezusin dhe e lidhën atë, dhe e çuan atë te Ana së pari; ishte pra vjehrri i Kaifasit, i cili ishte

kryeprift i atij viti. Ishte Kajafa ai që kishte këshilluar judenjtë se është e dobishme që një njeri të vdesë për popullin. Simon Petri dhe dishepulli tjetër po ndiqnin Jezusin. Dhe ai dishepull ishte i njohur për kryepriftin, dhe hyri bashkë me Jezusin në oborrin e kryepriftit; dhe Pjetri qëndronte te dera jashtë. Prandaj doli dishepulli tjetri, që ishte i njohur të kryepriftit, dhe i foli derëtares, dhe e futi brenda Pjetrin. Pra shërbëtorja derëruajtëse i thotë Pjetrit: mos edhe ti je nga nxënësit e këtij njeriu? Thotë ai: nuk jam. Skllevërit dhe ndihmësit qëndronin, sepse kishin bërë zjarr qymyri, pasi ishte ftohtë, dhe po ngroheshin, dhe Pjetri ishte me ta, duke qëndruar dhe duke u ngrohur. Prandaj kryeprifti e pyeti Jezusin rreth nxënësve të tij dhe rreth mësimit të tij. Jezusi iu përgjigj atij: Unë fola haptas botës, unë gjithmonë mësova në mbledhje dhe në tempull, ku gjithmonë Judenjtë mblidhen bashkë, dhe në fshehtë nuk fola asgjë. Çfarë më pyet ti? Pyet ata që kanë dëgjuar çfarë u fola atyre; shiko, këta dinë ato që thashë unë. Por pasi ai tha këto, një nga ndihmësit që qëndronte pranë i dha një goditje Jezusit, duke thënë: Kështu i përgjigjeshe kryepriftit? Jezusi iu përgjigj atij: Nëse fola keq, dëshmo rreth së keqes, por nëse mirë, pse më rreh? Anasi e dërgoi atë të lidhur te Kajafa, kryeprifti. Dhe Simon Pjetri ishte duke qëndruar në këmbë dhe duke u ngrohur. Ata i thanë pra atij: Jo edhe ti nga dishepujt e tij je? Ai mohoi pra dhe tha: nuk jam. Thotë një nga robërit e kryepriftit, duke qenë i afërm i atij që Pjetri ia preu veshin: A nuk të pashë unë në kopshtin me atë? Pra, Petri e mohoi përsëri, dhe menjëherë gjeli këndoi. Ata e çuan pra Jezusin nga Kajafa në pretor, dhe ishte mëngjes, dhe ata vetë nuk hynë në pretor, që të mos ndoteshin,

por që të hanë pashkën. Pra, Pilati doli drejt tyre dhe tha: Çfarë akuze sillni kundër këtij njeriu? Ata u përgjigjën dhe i thanë atij: Nëse ky nuk ishte keqbërës, nuk do të ta kishim dorëzuar atë. Pra, Pilati u tha atyre: Merreni ju atë dhe gjykojeni atë sipas ligjit tuaj. Prandaj Judenjtë i thanë atij: nuk na lejohet të vrasim askënd, që të plotësohet fjala e Jezusit të cilën tha duke treguar me çfarë lloj vdekjeje ishte për të vdekur. Pilati hyri pra përsëri në pretorin dhe thirri Jezusin, e i tha atij: A je ti mbreti i Judenjve? Jezusi iu përgjigj atij: A e thua këtë nga vetja jote, apo të tjerët të folën ty për mua? Pilati u përgjigj: Mos jam unë Jude? Kombi yt dhe kryepriftërinjtë të dorëzuan tek unë; çfarë bëre? U përgjigj Jezusi, Mbretëria ime nuk është nga kjo botë. Po të ishte mbretëria ime nga kjo botë, ndihmësit e mi do të luftonin që të mos dorëzohem te Judenjtë. Por tani mbretëria ime nuk është këtej. Atëherë Pilati i tha atij: pra a je ti mbret? Jezusi u përgjigj: ti thua që unë jam mbret. Unë për këtë jam lindur dhe për këtë kam ardhur në botë, që të dëshmoj për të vërtetën. Çdo ai që është nga e vërteta dëgjon zërin tim. Pilati i thotë atij: Çfarë është e vërteta? Dhe pasi tha këtë, përsëri doli te Judenjtë dhe u thotë atyre: unë nuk gjej asnjë shkak në të; por është zakon juaji që t'ju liroj një në Pashkë; dëshironi pra t'ju liroj mbretin e Judenjve? Bërtitën pra përsëri të gjithë duke thënë: jo këtë, por Barabanë. Dhe Barabasi ishte kusari.

19

Atëherë, pra, Pilati e mori Jezusin dhe e fshikulloi. Dhe ushtarët,

duke thurur një kurorë nga gjemba, e vunë në kokën e tij, dhe një rrobe të purpurt ia veshën atij dhe thonin: gëzohu, mbreti i Judenjve; dhe i jepnin atij goditje. Pra, Pilati doli përsëri jashtë dhe u thotë atyre: Ja, po jua sjell atë jashtë, që të dini se nuk gjej në të asnjë faj. Prandaj Jezusi doli jashtë duke veshur kurorën me gjemba dhe mantelin vjollcë, dhe u thotë atyre: Shikoni njeriun. Kur pra kryepriftërinjtë dhe shërbëtorët e panë atë, bërtitën duke thënë: Kryqëzoje, kryqëzoje atë! Pilati u thotë atyre: merreni atë ju dhe kryqëzojeni; unë pra nuk gjej në të shkak. U përgjigjën atij Judenjtë: Ne kemi ligj, dhe sipas ligjit tonë ai duhet të vdesë, sepse e bëri veten birin e Perëndisë. Kur pra dëgjoi Pilati këtë fjalë, u frikësua më shumë, dhe hyri në pretorium përsëri dhe i thotë Jezusit: nga je ti? Por Jezusi nuk i dha atij përgjigje. Pra Pilati i thotë atij: mua nuk po më flet? Nuk e di ti që unë kam autoritet të të kryqëzoj dhe kam autoritet të të liroj? U përgjigj Jezusi, nuk do të kishe pasur asnjë autoritet kundër meje, në qoftë se nuk të ishte dhënë nga lart; për këtë arsye ai që më dorëzon ty ka mëkat më të madh. Nga kjo Pilati ishte duke kërkuar ta lironte atë, por Judenjtë bërtitnin duke thënë: Nëse ti e lirosh këtë, ti nuk je mik i Cezarit. Çdo ai që e bën veten mbret flet kundër Cezarit. Pra Pilati pasi dëgjoi këtë fjalë e nxori jashtë Jezusin, dhe u ul mbi platformën në një vend të quajtur I Shtruar me Gurë, dhe në hebraisht Gabata; ishte përgatitja e Pashkës, ora rreth e gjashta; dhe u thotë judenjve: ja mbreti juaj. Por ata thirrën: Merr lart, merr lart, kryqëzoje atë! Pilati u thotë atyre: A ta kryqëzoj mbretin tuaj? Kryepriftërinjtë u përgjigjën: nuk kemi mbret përveç Cezarit. Atëherë, pra, e dorëzoi atë tek ata që të kryqëzohej. Ata e morën Jezusin dhe e

çuan; dhe duke mbajtur kryqin e tij ai doli në vendin e quajtur të kafkës, i cili quhet në hebraisht Golgota, ku e kryqëzuan, dhe me të dy të tjerë nga njëra anë dhe nga ana tjetër, dhe Jezusin në mes. Pilati shkroi gjithashtu një titull dhe e vuri mbi kryq; ishte shkruar: Jezusi Nazareti, mbreti i Judenjve. Këtë titull, pra, shumë nga Judenjtë e lexuan, sepse vendi ku u kryqëzua Jezusi ishte afër qytetit, dhe ishte shkruar në hebraisht, në greqisht, në latinisht. Krerët e priftërinjve të Judenjve i thonin pra Pilatit: Mos shkruaj Mbreti i Judenjve, por që ai tha Jam mbret i Judenjve. Pilati u përgjigj: Atë që kam shkruar, e kam shkruar. Prandaj ushtarët, kur e kryqëzuan Jezusin, i morën rrobat e tij dhe i bënë katër pjesë, një pjesë për secilin ushtar, dhe tunikën. Por tunika ishte pa qepje, e endur nga lart e deri poshtë. Thanë pra ndaj njëri-tjetrit: të mos e grisim atë, por të hedhim short për të se i kujt do të jetë; që Shkrimi të plotësohet që thotë: ndanë rrobat e mia për veten e tyre, dhe mbi rrobën time hodhën short. Pra, ushtarët i bënë këto gjëra. Qëndronin pranë kryqit të Jezusit nëna e tij dhe motra e nënës së tij, Maria e Klopasit dhe Maria Magdalena. Jezusi, pra, duke parë nënën dhe dishepullin që qëndronte afër, të cilin e donte, i thotë nënës së tij: Grua, ja biri yt. Pastaj i thotë dishepullit: ja nëna jote. Dhe nga ajo orë dishepulli e mori atë në shtëpinë e vet. Pas kësaj, duke ditur Jezusi që të gjitha tashmë ishin kryer, që të plotësohej Shkrimi, tha: Kam etje. Një enë pra shtinte plot me uthull, por ata, mbushur një sfungjer me uthull dhe vënë rreth hisop, ia ofruan në gojë. Kur pra Jezusi mori uthullën, tha: Ka mbaruar, dhe duke përkulur kokën, dorëzoi shpirtin. Judenjtë prandaj, që të mos mbeten trupat mbi kryq në të shtunën, meqë ishte dita e

përgatitjes, sepse dita e asaj të shtune ishte e madhe, e pyetën Pilatin që të thyhen këmbët e tyre dhe të merren. Prandaj erdhën ushtarët, dhe të parit me të vërtetë i thyen këmbët dhe të tjetrit të kryqëzuar bashkë me atë; por tek Jezusi kur erdhën, kur e panë atë tashmë të vdekur, nuk i thyen këmbët e tij, por një nga ushtarët me shtizë e shpoi anën e tij, dhe menjëherë doli gjak dhe ujë. Dhe ai që ka parë ka dëshmuar, dhe dëshmia e tij është e vërtetë, dhe ai di që thotë të vërteta, që edhe ju të besoni. Sepse ndodhën këto gjëra, që Shkrimi të plotësohet: asnjë kockë e tij nuk do të thyhet. Dhe përsëri një shkrim tjetër thotë: ata do të shohin atë që e shpuan. Pas këtyre gjërave, Jozefi nga Arimatea pyeti Pilatin, duke qenë dishepull i Jezusit, por i fshehur për shkak të frikës së Judenjve, që të marrë trupin e Jezusit; dhe Pilati lejoi. Erdhi pra dhe mori trupin e Jezusit. Erdhi dhe edhe Nikodemi, ai që kishte ardhur te Jezusi natën herën e parë, duke sjellë një përzierje mirrë dhe aloe, rreth njëqind litra. Morën pra trupin e Jezusit dhe e lidhën atë në pëlhura liri me erëza, ashtu si është zakoni i Judenjve për ta varrosur. Ishte dhe në vendin ku u kryqëzua një kopësht, dhe në kopësht një varr i ri, në të cilin ende askush nuk ishte vendosur; atje pra, për shkak të përgatitjes së Judenjve, sepse afër ishte varri, e vendosën Jezusin.

20

Të një prej shabateve, Maria Magdalena vjen në mëngjes, kur ende ishte errësirë, te varri, dhe sheh gurin të hequr nga varri.

Ajo vrapoi prandaj dhe erdhi te Simoni Petri dhe te dishepulli tjetër që e donte Jezusi, dhe u tha atyre: Morën Zotin nga varri dhe nuk dimë ku e vunë. Pra, Pjetri dhe dishepulli tjetër dolën dhe po vinin në varr. Ata po vraptonin të dy bashkë, dhe dishepulli tjetër vrapoi përpara më shpejt se Pjetri dhe erdhi i pari te varri, dhe duke u përkulur sheh të shtrira pëlhurat e lirit, por megjithatë nuk hyri. Vjen pra Simon Pjetri duke ndjekur atë, dhe hyri në varr dhe sheh pëlhurat e lirit të shtrira, dhe shaminë e fytyrës, që ishte mbi kokën e tij, jo të shtrirë me pëlhurat e lirit, por veçmas e palosur në një vend. Atëherë pra hyri edhe dishepulli tjetër, ai që kishte ardhur i pari në varr, dhe pa dhe besoi; sepse ende nuk e dinin Shkrimin që ishte e nevojshme që ai të ngrihej nga të vdekurit. Dishepujt shkuan pra përsëri në shtëpitë e tyre. Maria qëndronte jashtë te varri duke qarë. Si pra ajo qante, ajo u përkul poshtë në varr dhe sheh dy engjëj në të bardhë të ulur, një te koka dhe një te këmbët, ku shtinte trupi i Jezusit. Dhe ata i thonë asaj: grua, pse po qan? U thotë atyre: sepse e morën Zotin tim, dhe nuk di ku e vunë atë. Dhe pasi tha këto gjëra, ajo u kthye prapa dhe pa Jezusin që qëndronte në këmbë, por nuk e dinte që ishte Jezusi. Jezusi i thotë asaj: grua, pse po qan? Kë po kërkon? Ajo, duke menduar se ai është kopshtari, i thotë atij: Zotëri, nëse ti e ke marrë atë, më thuaj mua ku e ke vënë atë, dhe unë do ta marr atë. Jezusi i thotë asaj: Maria. Duke u kthyer, ajo i thotë atij: Rabuni, që do të thotë Mësues. I thotë asaj Jezusi: Mos më prek, sepse ende nuk kam ngjitur te Ati im. Por shko te vëllezërit e mi dhe u thuaj atyre: Unë ngjitem te Ati im dhe Ati juaj, te Perëndia im dhe Perëndia juaj. Maria Magdalena vjen duke u raportuar dishepujve se ka

parë Zotin, dhe këto gjëra i tha asaj. Duke qenë pra mbrëmje e asaj dite, e para e shabateve, dhe dyert ishin mbyllur aty ku dishepujt ishin mbledhur për shkak të frikës nga judenjtë, erdhi Jezusi dhe qëndroi në mes, dhe u thotë atyre: Paqe ju. Dhe pasi tha këtë, ai u tregoi atyre duart dhe anën e tij. Prandaj dishepujt u gëzuan kur panë Zotin. Pra, Jezusi u tha atyre përsëri: paqe për ju. Ashtu si më ka dërguar Ati, edhe unë po ju dërgoj juve. Dhe duke thënë këtë, ai fryu dhe u thotë atyre: Merrni Frymën e Shenjtë; nëse të disa ju u falni mëkatet, u falen atyre; nëse të disa i mbani, janë mbajtur. Thomasi, por, një nga të dymbëdhjetët, i quajtur Binjak, nuk ishte me ta kur erdhi Jezusi. Prandaj dishepujt e tjerë po i thonin atij: Kemi parë Zotin. Por ai u tha atyre: nëse nuk shoh në duart e tij shenjat e gozhdëve, dhe vë gishtin tim në shenjat e gozhdëve, dhe vë dorën time në anën e tij, nuk do të besoj. Dhe pas tetë ditësh përsëri ishin brenda dishepujt e tij dhe Thomai me ta. Vjen Jezusi kur dyert ishin të mbyllura, dhe qëndroi në mes dhe tha: paqe për ju. Pastaj i thotë Thomait: Sille gishtin tënd këtu dhe shiko duart e mia, dhe sille dorën tënde dhe vëre në anën time, dhe mos u bëj i pabesë, por besnik. Dhe Thomasi u përgjigj dhe i tha atij: Zoti im dhe Perëndia im. Jezusi i thotë atij: Sepse më ke parë, ke besuar; të lum ata që nuk kanë parë dhe kanë besuar. Shumë shenja të tjera pra bëri vërtet Jezusi përpara dishepujve të tij, të cilat nuk janë të shkruara në këtë libër; por këto janë shkruar që ju të besoni se Jezusi është Krishti, biri i Perëndisë, dhe që duke besuar ju të keni jetë në emrin e tij.

21

Pas këtyre gjërave, Jezusi u zbulua përsëri dishepujve mbi detin e Tiberiadës, dhe u zbulua kështu. Ishin bashkë Simon Pjetri, dhe Thomai i quajtur Binjak, dhe Natanaeli nga Kana e Galilesë, dhe bijtë e Zebedeut, dhe dy dishepuj të tjerë të tij. Simon Pjetri u thotë atyre: Po shkoj të peshkoj. Ata i thonë atij: ne vijmë dhe ne me ty. Ata dolën dhe hynë në anije menjëherë, dhe në atë natë ata nuk zunë asgjë. Por kur tashmë kishte ardhur mëngjesi, Jezusi qëndroi në breg, megjithatë nxënësit nuk e dinin që ishte Jezusi. Pra Jezusi u thotë atyre: fëmijë, a nuk keni ndonjë ushqim? Iu përgjigjën atij: Jo. Dhe ai u tha atyre: hidhni rrjetën në anën e djathtë të anijes, dhe do të gjeni. Ata e hodhën pra, dhe nuk ishin më të aftë ta tërhiqnin nga shumësia e peshqve. Prandaj ai dishepull, të cilin e donte Jezusi, i thotë Pjetrit: Është Zoti. Simon Pjetri, pra, duke dëgjuar se ishte Zoti, u ngjesh rrobën e jashtme; ishte pra i zhveshur; dhe hodhi veten në det; por dishepujt e tjerë erdhën me barkën e vogël; sepse nuk ishin larg nga toka, por rreth dy qind kubitë, duke tërhequr rrjetën e peshqve. Si pra zbritën në tokë, ata shohin një zjarr qymyri të shtrirë dhe peshk të vendosur mbi të dhe bukë. Jezusi u thotë atyre: Sillni nga peshqit që sapo keni kapur. U ngjit Simon Pjetër dhe tërhoqi rrjetën mbi tokë, plot me peshq të mëdhenj, njëqind e pesëdhjetë e tre, dhe megjithëse ishin aq shumë, rrjeta nuk u gris. Jezusi u thotë atyre: Ejani të hani mëngjes. Asnjë nga dishepujt nuk guxonte ta pyeste atë Kush je ti?, duke ditur që ishte Zoti. Pra, vjen Jezusi dhe merr bukën dhe ua jep atyre, dhe

peshkun po ashtu. Kjo ishte hera e tretë që Jezusi iu shfaq dishepujve të tij pasi u ngrit nga të vdekurit. Kur pra kishin ngrënë mëngjes, Jezusi i thotë Simon Pjetrit: Simon i Jonës, a më do mua më shumë se këta? I thotë atij: po, Zot, ti e di që unë të dua. Ai i thotë atij: ushqe qengjat e mi. I thotë atij përsëri për herë të dytë: Simon i Jonait, a më do mua? I thotë atij: po, Zot, ti e di që unë të dua. I thotë atij: Kullos delet e mia. I thotë atij për herë të tretë: Simon i Jonës, a më do ti mua? Pjetri u pikëllua sepse ai i tha atij herën e tretë, A më do mua?, dhe ai i tha atij: Zot, ti di të gjitha, ti e di që unë të dua ty. Jezusi i thotë atij: Ushqe delet e mia. Vërtet, vërtet të them ty, kur ishe më i ri, ti ngjeshje veten tënde dhe ecje ku doje, por kur të plakesh, ti do të shtrish duart e tua, dhe një tjetër do të të ngjeshë dhe do të të çojë ku nuk do. Dhe këtë e tha duke treguar me çfarë vdekje do të lartësojë Perëndinë. Dhe pasi tha këtë, i thotë atij: më ndiq mua. Pasi u kthye, Pjetri sheh nxënësin të cilin e donte Jezusi duke ndjekur, i cili gjithashtu ishte mbështetur në darkë mbi gjoksin e tij dhe kishte thënë: Zot, kush është ai që po të dorëzon? Pjetri, duke parë këtë, i thotë Jezusit: Zot, por ky çfarë? Jezusi i thotë atij: nëse dua që ai të mbetet deri sa të vij unë, çfarë ke ti me këtë? Më ndiq. Pra, doli kjo fjalë te vëllezërit që ai dishepull nuk vdes, dhe Jezusi nuk i tha atij që nuk vdes, por nëse dua që ai të mbetet derisa të vij, çfarë ke ti me të? Ky është dishepulli që dëshmon rreth këtyre gjërave dhe që i ka shkruar këto, dhe ne dimë që dëshmia e tij është e vërtetë. Ka edhe shumë gjëra të tjera sa bëri Jezusi, të cilat nëse shkruhen një nga një, mendoj se as vetë bota nuk do të mund të përmbajë librat që do të shkruhen. Amen.

Letra e Gjonit

1

Ajo që ishte nga fillimi, ajo që kemi dëgjuar, ajo që kemi parë me sytë tanë, ajo që kemi vështruar dhe duart tona kanë prekur, rreth fjalës së jetës; dhe jeta u shfaq, dhe kemi parë dhe dëshmojmë dhe ju shpallim juve jetën e përjetshme, e cila ishte te ati dhe u shfaq neve; ajo që kemi parë dhe kemi dëgjuar, ju shpallim juve, që edhe ju të keni bashkësi me ne; dhe bashkësia jonë është me atin dhe me birin e tij Jezusin Krishtin. Dhe këto ua shkruajmë juve, që gëzimi ynë të jetë i plotë. Dhe ky është lajmi që kemi dëgjuar nga ai dhe ju shpallim juve, se Perëndia është dritë dhe në të nuk ka asnjë errësirë. Nëse themi që kemi bashkësi me atë dhe ecim në errësirë, gënjejmë dhe nuk bëjmë të vërtetën; por nëse ecim në dritë, ashtu si ai është në dritë, kemi bashkësi me njëri-tjetrin, dhe gjaku i Jezusit Krisht, i birit të tij, na pastron nga çdo mëkat. Nëse themi që nuk kemi mëkat, mashtrrojmë veten tonë dhe e vërteta nuk është në ne. Nëse ne i pranojmë mëkatet tona, ai është besnik dhe i drejtë, që të na falë mëkatet dhe të na pastrojë nga çdo padrejtësi. Nëse themi që

nuk kemi mëkatuar, e bëjmë atë gënjeshtar, dhe fjala e tij nuk është në ne.

2

Fëmijët e mi të vegjël, këto gjëra ju shkruaj juve që të mos mëkatoni; dhe nëse dikush mëkaton, ne kemi një avokat te ati, Jezusin Krishtin të drejtin; dhe ai është shlyerje për mëkatet tona, jo vetëm për tonat, por edhe për të gjithë botën. Dhe në këtë ne dimë se e kemi njohur atë, nëse i mbajmë urdhërimet e tij. Ai që thotë, E kam njohur atë, dhe urdhërimet e tij nuk i mban, gënjeshtar është, dhe në këtë e vërteta nuk është; por kushdo që mban fjalën e tij, me të vërtetë në këtë dashuria e Perëndisë është përsosmuar. Në këtë ne dimë se jemi në atë. Ai që thotë se mbetet në të, duhet të ecë ashtu siç ecur ai. Vëllezër, nuk po ju shkruaj një urdhërim të ri, por një urdhërim të vjetër që e kishit që nga fillimi; urdhërimi i vjetër është fjala që e dëgjuat që nga fillimi. Përsëri po ju shkruaj një urdhërim të ri, i cili është i vërtetë në atë dhe në ju, sepse errësira po kalon dhe drita e vërtetë tashmë shkëlqen. Ai që thotë se është në dritë, dhe urren vëllanë e tij, është në errësirë deri tani. Ai që e do vëllanë e tij mbetet në dritë, dhe pengesë në të nuk ka; por ai që e urren vëllanë e tij është në errësirë dhe ecën në errësirë, dhe nuk di ku shkon, sepse errësira ia verboi sytë. Unë po ju shkruaj juve, fëmijë të vegjël, sepse mëkatet tuaja janë falur për shkak të emrit të tij. Po ju shkruaj juve, baballarë, sepse ju keni njohur atë që është nga fillimi. Po ju shkruaj juve, të rinj, sepse keni

mundur të keqen. Ju shkrova, fëmijë, sepse e keni njohur Atin. Ju shkrova juve, baballarë, sepse ju keni njohur atë nga fillimi. Ju shkrova juve, të rinj, sepse jeni të fortë dhe fjala e Perëndisë mbetet në ju dhe keni mundur të keqen. Mos e doni botën as gjërat në botë. Nëse dikush do botën, dashuria e atit nuk është në të; sepse çdo gjë në botë, dëshira e mishit dhe dëshira e syve dhe kryelartësia e jetës, nuk është nga ati, por është nga bota. Dhe bota po kalon dhe dëshira e saj, por ai që bën vullnetin e Perëndisë mbetet përgjithmonë. Fëmijë, është ora e fundit, dhe ashtu si keni dëgjuar që antikristi vjen, dhe tani shumë antikristë janë bërë; prandaj ne dimë që është ora e fundit. Nga ne dolën jashtë, por nuk ishin nga ne, sepse nëse do të ishin nga ne, do të kishin mbetur me ne, por kjo ndodhi që të zbulohet se nuk janë të gjithë nga ne. Dhe ju keni vajosje nga i Shenjti, dhe i dini të gjitha. Nuk ju shkrova juve sepse nuk e dini të vërtetën, por sepse e dini atë, dhe sepse asnjë gënjeshtër nuk është nga e vërteta. Kush është gënjeshtar nëse jo ai që mohon që Jezusi është Krishti? Ky është antikristi, ai që mohon Atin dhe Birin. Kushdo që mohon birin, as atin nuk e ka. Ju pra, atë që dëgjuat nga fillimi, le të mbetet në ju. Nëse mbetet në ju ajo që keni dëgjuar nga fillimi, edhe ju do të mbetni në Birin dhe në Atin. Dhe kjo është premtimi që ai vetë na premtoi neve, jetën e përjetshme. Këto gjëra ua shkrova juve rreth atyre që ju mashtrojnë. Dhe ju, vajosja që morët nga ai, mbetet në ju, dhe nuk keni nevojë që dikush t'ju mësojë, por ashtu si e njëjta vajosje ju mëson për të gjitha, dhe është e vërtetë dhe nuk është gënjeshtër, dhe ashtu si ju mësoi, do të mbetni në të. Dhe tani, fëmijë të vegjël, qëndroni në atë, që kur ai të zbulohet të kemi

guxim dhe të mos turpërohemi nga ai në shfaqjen e tij. Nëse e dini që ai është i drejtë, atëherë dini që çdokush që bën drejtësinë ka lindur prej tij.

3

Shikoni çfarë lloj dashuri na ka dhënë Ati, që të quhemi fëmijë të Perëndisë. Për shkak të kësaj bota nuk ju njeh juve, sepse nuk e njohu atë. Të dashur, tani jemi fëmijë të Perëndisë, dhe ende nuk është shfaqur se çfarë do të jemi, por dimë që nëse ai shfaqet, do të jemi të ngjashëm me të, sepse do ta shohim atë ashtu siç është. Dhe çdo ai që ka këtë shpresë tek ai, pastron vetveten, ashtu si ai është i pastër. Çdo ai që bën mëkatin bën edhe paligjshmërinë, dhe mëkati është paligjshmëria. Dhe ju dini që ai u shfaq për të hequr mëkatet tona, dhe mëkat në të nuk ka. Çdo ai që qëndron në të nuk mëkaton, çdo ai që mëkaton nuk e ka parë atë as nuk e ka njohur atë. Fëmijë të vegjël, askush le të mos ju mashtrojë; ai që bën drejtësinë është i drejtë, ashtu si ai është i drejtë; ai që bën mëkatin është nga djalli, sepse nga fillimi djalli mëkaton. Për këtë u shfaq Biri i Perëndisë, që të shkatërrojë veprat e djallit. Çdo i lindur nga Perëndia nuk bën mëkat, sepse fara e tij mbetet në të, dhe nuk është i aftë të mëkatojë, sepse është lindur nga Perëndia. Në këtë janë të dukshëm fëmijët e Perëndisë dhe fëmijët e djallit. Kushdo që nuk bën drejtësi nuk është nga Perëndia, dhe ai që nuk e do vëllanë e tij. Që kjo është mesazhi që ju dëgjuat nga fillimi, që ne duam njëri-tjetrin, jo si Kaini ishte nga i ligu dhe theri vëllanë e

tij; dhe për hir të çfarë ai e theri atë? Sepse veprat e tij ishin të këqija, por ato të vëllait të tij ishin të drejta. Mos u habitni, vëllezërit e mi, nëse bota ju urren. Ne e dimë që kemi kaluar nga vdekja në jetë, sepse i duam vëllezërit; ai që nuk e do vëllaun mbetet në vdekje. Çdo ai që urren vëllanë e tij është vrasës, dhe ju e dini që asnjë vrasës nuk ka jetë të përjetshme që qëndron në të. Në këtë ne kemi njohur dashurinë, që ai vendosi shpirtin e tij për ne, dhe ne duhet të vendosim shpirtrat për vëllezërit. Por ai që ka jetën e botës dhe vëzhgon vëllanë e tij duke pasur nevojë dhe mbyll zemrën e tij nga ai, si mbetet dashuria e Perëndisë në të? Fëmijët e mi të vegjël, të mos duam me fjalë as me gjuhë, por me vepra dhe me të vërtetë. Dhe në këtë ne dimë që jemi nga e vërteta, dhe para tij do të bindim zemrat tona, sepse nëse zemra jonë na dënon, Perëndia është më i madh se zemra jonë dhe di të gjitha. Të dashur, nëse zemra jonë nuk na dënon, kemi guxim para Perëndisë, dhe çfarë të kërkojmë marrim nga ai, sepse i mbajmë urdhërimet e tij dhe bëjmë gjërat e pëlqyeshme para tij. Dhe ky është urdhërimi i tij, që ne të besojmë në emrin e Birit të tij, Jezus Krisht, dhe të duam njëri-tjetrin, ashtu siç na dha urdhërim. Dhe ai që ruan urdhërimet e tij mbetet në të dhe ai në të. Dhe me këtë ne dimë se ai mbetet në ne, nga Fryma që ai na ka dhënë.

4

Të dashur, mos i besoni çdo fryme, por provoni frymët nëse janë nga Perëndia, sepse shumë profetë të rremë kanë dalë në botë.

Në këtë ju njihni frymën e Perëndisë; çdo frymë që rrëfen Jezusin Krishtin të ardhur në mish, është nga Perëndia; dhe çdo frymë që nuk rrëfen Jezusin Krishtin të ardhur në mish, nuk është nga Perëndia; dhe kjo është ajo e antikristit që keni dëgjuar se vjen, dhe tani është në botë tashmë. Ju jeni nga Perëndia, fëmijë të vegjël, dhe i keni mundur ata, sepse ai që është në ju është më i madh se ai që është në botë. Ata vetë janë nga bota, prandaj flasin nga bota dhe bota i dëgjon ata. Ne jemi nga Perëndia; ai që njeh Perëndinë na dëgjon. Ai që nuk është nga Perëndia nuk na dëgjon. Nga kjo ne njohim frymën e vërtetës dhe frymën e endjes. Të dashur, le ta duam njëri-tjetrin, sepse dashuria është nga Perëndia, dhe çdokush që do është lindur nga Perëndia dhe e njeh Perëndinë. Ai që nuk do, nuk e ka njohur Perëndinë, sepse Perëndia është dashuri. Në këtë u shfaq dashuria e Perëndisë tek ne, sepse Perëndia ka dërguar në botë Birin e tij të vetëmlindurin, që të jetojmë nëpërmjet tij. Në këtë qëndron dashuria, jo që ne e donim Perëndinë, por që ai na deshi ne dhe dërgoi Birin e tij si shlyerje për mëkatet tona. Të dashur, nëse Perëndia na deshi kështu, edhe ne duhet ta duam njëri-tjetrin. Perëndinë askush nuk e ka parë kurrë, por nëse ne duam njëri-tjetrin, Perëndia mbetet në ne dhe dashuria e tij është e përsosur në ne. Në këtë ne e dimë se mbetemi në të dhe ai vetë në ne, sepse na ka dhënë nga Fryma e tij. Dhe ne kemi parë dhe dëshmojmë se Ati ka dërguar Birin si Shpëtimtar të botës. Kushdo që rrëfen se Jezusi është Biri i Perëndisë, Perëndia mbetet në të dhe ai vetë në Perëndi. Dhe ne e kemi njohur dhe e kemi besuar dashurinë që ka Perëndia në ne. Perëndia është dashuri, dhe ai që mbetet në dashuri mbetet në Perëndi dhe

Perëndia në të. Në këtë është përfunduar dashuria me ne, që të kemi guxim në ditën e gjykimit, sepse ashtu si është ai, edhe ne jemi në këtë botë. Frika nuk është në dashuri, por dashuria e përsosur e hedh jashtë frikën, sepse frika ka ndëshkim, por ai që frikësohet nuk është përsosur në dashuri. Ne e duam atë, sepse ai na deshi i pari. Nëse dikush thotë që unë dua Perëndinë, dhe urren vëllanë e tij, ai është gënjeshtar, sepse ai që nuk do vëllanë të cilin e ka parë, si mund të jetë i aftë të dojë Perëndinë të cilin nuk e ka parë? Dhe këtë urdhërim e kemi nga ai, që ai që dashuron Perëndinë, të dashurojë edhe vëllanë e tij.

5

Çdo ai që beson se Jezusi është Krishti, është lindur nga Perëndia, dhe çdo ai që e do atë që ka lindur, e do edhe atë që është lindur nga ai. Në këtë ne e dimë se i duam fëmijët e Perëndisë, kur e duam Perëndinë dhe i zbatojmë urdhërimet e tij. Kjo sepse është dashuria e Perëndisë, që ne t'i mbajmë urdhërimet e tij; dhe urdhërimet e tij nuk janë të rënda, sepse çdo ai që është lindur nga Perëndia e mund botën; dhe kjo është fitorja që ka mundur botën, besimi ynë. Kush është ai që pushton botën, nëse jo ai që beson se Jezusi është biri i Perëndisë? Ky është ai që erdhi nëpërmjet ujit dhe gjakut, Jezusi Krishti, jo vetëm në ujë, por në ujë dhe në gjak, dhe Fryma është ajo që dëshmon, sepse Fryma është e vërteta. Sepse tre janë ata që dëshmojnë në qiell, Ati, Fjala dhe Fryma e Shenjtë, dhe këta tre një janë; dhe tre janë ata që dëshmojnë në tokë, Fryma dhe

uji dhe gjaku, dhe tre në një janë. Nëse ne pranojmë dëshminë e njerëzve, dëshmia e Perëndisë është më e madhe, sepse kjo është dëshmia e Perëndisë që ai ka dhënë për Birin e tij. Ai që beson në Birin e Perëndisë e ka dëshminë në vetvete, ai që nuk i beson Perëndisë e ka bërë atë gënjeshtar, sepse nuk ka besuar në dëshminë që Perëndia ka dhënë për Birin e tij. Dhe kjo është dëshmia, që Perëndia na dha jetë të përjetshme, dhe kjo jetë është në Birin e tij. Ai që ka Birin ka jetën, ai që nuk ka Birin e Perëndisë nuk ka jetën. Këto gjëra i shkrova juve që besoni në emrin e Birit të Perëndisë, që të dini se keni jetë të përjetshme, dhe që të besoni në emrin e Birit të Perëndisë. Dhe kjo është guximi që ne kemi ndaj tij, sepse nëse kërkojmë diçka sipas vullnetit të tij, ai na dëgjon. Dhe nëse dimë që ai dëgjon çfarëdo që kërkojmë, dimë që kemi kërkesatë të cilat kemi kërkuar nga ai. Nëse dikush sheh vëllanë e tij duke mëkatuar mëkat jo drejt vdekjes, do të kërkojë, dhe do t'i japë atij jetë, atyre që mëkatojnë jo drejt vdekjes. Është mëkat drejt vdekjes; jo për atë them që të pyesësh. Çdo padrejtësi është mëkat, dhe ka mëkat që nuk është drejt vdekjes. Ne e dimë që çdo ai që është lindur nga Perëndia nuk mëkaton, por ai që është lindur nga Perëndia e ruan veten, dhe i ligu nuk e prek atë. Ne dimë që jemi nga Perëndia, dhe e gjithë bota shtrihet në të ligën. Ne dimë dhe se Biri i Perëndisë ka ardhur dhe na ka dhënë mendje që të njohim të vërtetën; dhe jemi në të vërtetën, në Birin e tij Jezu Krisht. Ky është Perëndia i vërtetë dhe jeta e përjetshme. Fëmijë të vegjël, ruani veten tuaj nga idhujt, amen.

Zanafilla

1

Në fillim Perëndia bëri qiellin dhe tokën. Ose toka ishte e padukshme dhe e paformuar, dhe errësira ishte mbi humnerën, dhe fryma e Perëndisë lëvizte mbi ujërat. Dhe Perëndia tha: Le të bëhet dritë, dhe u bë dritë. Dhe Perëndia pa dritën, që ishte e mirë, dhe Perëndia ndau dritën nga errësira. Dhe Perëndia e thirri dritën ditë, dhe errësirën e thirri natë. Dhe u bë mbrëmje, dhe u bë mëngjes, dita e parë. Dhe Perëndia tha: Le të bëhet qiellor në mes të ujit, dhe le të jetë ndarës ndërmjet ujit dhe ujit, dhe u bë kështu. Dhe Perëndia bëri kupën qiellore, dhe Perëndia ndau ujërat që ishin poshtë kupës qiellore nga ujërat që ishin sipër kupës qiellore. Dhe Perëndia e quajti qiellëzën qiell, dhe Perëndia pa që ishte e mirë, dhe u bë mbrëmje, dhe u bë mëngjes, dita e dytë. Dhe Perëndia tha: Le të mblidhet uji që është nën qiell në një vend, dhe le të shfaqet toka e thatë. Dhe kështu u bë: uji që ishte nën qiell u mblodh në vendet e tij, dhe u shfaq toka e thatë. Dhe Perëndia e thirri të thatën tokë, dhe sistemet e ujërave i thirri dete, dhe Perëndia pa që ishte mirë.

Dhe Perëndia tha: Le të mbijë toka barin e barit që mbjell farë sipas llojit të vet dhe sipas ngjashmërisë, dhe drurin frytdhënës që jep fryt, që fara e tij është në të sipas llojit të vet mbi tokë. Dhe u bë kështu. Dhe toka nxori barin e barit që mbjell farë sipas llojit të tij dhe sipas ngjashmërisë, dhe drurin frytdhënës që prodhon fryt, që fara e tij është në të sipas llojit të tij mbi tokë, dhe Perëndia pa që ishte e mirë. Dhe u bë mbrëmje, dhe u bë mëngjes, dita e tretë. Dhe Perëndia tha: Le të bëhen drita në qiellëzën e qiellit për të ndriçuar mbi tokë, për të ndarë ditën nga nata, dhe le të jenë për shenja, për kohëra, për ditë dhe për vite. Dhe le të jenë për dritë në firmamentin e qiellit, në mënyrë që të ndriçojnë mbi tokë, dhe u bë kështu. Dhe Perëndia bëri dy dritat e mëdha: dritën e madhe për të sunduar ditën, dhe dritën më të vogël për të sunduar natën, dhe yjet. Dhe Perëndia i vuri ata në qielloren e qiellit, që të shkëlqejnë mbi tokë, dhe të sundojnë ditën dhe natën, dhe të ndajnë ndërmjet dritës dhe ndërmjet errësirës; dhe Perëndia pa që ishte mirë. Dhe u bë mbrëmje dhe u bë mëngjes, dita e katërt. Dhe Perëndia tha: Le të nxjerrin ujërat gjëra zvarrëse me shpirtra të gjallë, dhe zogj që fluturojnë mbi tokën, nën kupën e qiellit. Dhe kështu u bë. Dhe Perëndia bëri krijesat e mëdha të detit, dhe çdo shpirt të kafshëve zvarrëse që ujërat nxorën sipas llojeve të tyre, dhe çdo zog me krahë sipas llojit të tij, dhe Perëndia pa që ishin të mira. Dhe Perëndia i bekoi ata, duke thënë: Shtohuni dhe shumëzohuni, mbushni ujërat në dete, dhe zogjtë le të shumëzohen mbi tokë. Dhe u bë mbrëmje, dhe u bë mëngjes, dita e pestë. Dhe Perëndia tha: Le të nxjerrë toka shpirt të gjallë sipas llojit të tij, kafshë katërkëmbëshe, gjëra zvarriqëse dhe

bishat e tokës sipas llojit të tyre, dhe u bë kështu. Dhe Perëndia bëri kafshët e egra të tokës sipas llojit, dhe bagëtitë sipas llojit të tyre, dhe të gjitha gjërat zvarrëse të tokës sipas llojit, dhe Perëndia pa që ishin të mira. Dhe Perëndia tha: Le të bëjmë njeriun sipas imazhit tonë dhe sipas ngjashmërisë sonë, dhe le të sundojnë mbi peshqit e detit, mbi zogjtë e qiellit, mbi bagëtitë, mbi gjithë tokën dhe mbi të gjithë zvarranikët që zvarriten mbi tokë. Dhe Perëndia e bëri njeriun sipas imazhit të Perëndisë; e bëri atë mashkull dhe femër, i bëri ata. Dhe Perëndia i bekoi ata, duke thënë: Shtohuni dhe shumëzohuni, mbushni tokën dhe sundoni mbi të, mbretëroni mbi peshqit e detit, mbi zogjtë e qiellit, mbi të gjitha bagëtitë, mbi të gjithë tokën dhe mbi të gjithë zvarranikët që zvarriten mbi tokë. Dhe tha Perëndia, Ja kam dhënë juve çdo bar që mbart farë, që mbjell farë, që është mbi gjithë tokën; dhe çdo pemë, që ka në vetvete frut fare që mbart farë, do të jetë për ju për ushqim, dhe për të gjitha kafshët e egra të tokës, dhe për të gjithë shpendët e qiellit, dhe për çdo gjë zvarrëse që zvarret mbi tokën, që ka në vetvete shpirt jete, dhe çdo bar të gjelbër për ushqim; dhe u bë kështu. Dhe Perëndia pa të gjitha ato që kishte bërë, dhe ja, ishin shumë të mira, dhe u bë mbrëmje, dhe u bë mëngjes, dita e gjashtë.

2

Dhe u plotësuan qielli dhe toka, dhe i gjithë bota e tyre. Dhe Perëndia i përfundoi punët e tij në ditën e gjashtë, të cilat kishte bërë, dhe pushoi në ditën e shtatë nga të gjitha punët e tij që

kishte bërë. Dhe Perëndia bekoi ditën e shtatë dhe e shenjtëroi atë, sepse në këtë ditë ai pushoi nga të gjitha veprat e tij, të cilat Perëndia kishte filluar të bëjë. Ky është libri i lindjes së qiellit dhe tokës, kur u bë, në ditën në të cilën Zoti Perëndia bëri qiellin dhe tokën, dhe çdo gjelbërim i fushës para se të bëhej mbi tokën, dhe çdo bar i fushës para se të dilte; sepse Perëndia nuk kishte lëshuar shi mbi tokën, dhe nuk kishte njeri për ta punuar atë. Por një burim ngjitej nga toka dhe ujiste gjithë sipërfaqen e tokës. Dhe Perëndia formoi njeriun nga pluhuri i tokës, dhe fryu në fytyrën e tij frymën e jetës, dhe njeriu u bë shpirt i gjallë. Dhe Perëndia mbolli një parajsë në Eden në lindje, dhe vuri atje njeriun që kishte formuar. Dhe Perëndia bëri të rritet ende nga toka çdo pemë të bukur për t'u parë dhe të mirë për t'u ngrënë, dhe pemën e jetës në mes të parajsës, dhe pemën e njohjes së të mirës dhe të keqes. Një lumë del nga Edeni për të ujitur parajsën, dhe që andej ndahet në katër degë. Emri i të parit është Pishon, ky që rrethon gjithë tokën e Havilahut, atje ku është ari. Ari i asaj toke është i mirë, dhe atje gjendet guri i kuq dhe guri i gjelbër. Dhe emri i lumit të dytë, Gihon, ky që rrethon gjithë tokën e Etiopisë. Dhe lumi i tretë, Tigrisi, ky që shkon përballë Asirianëve, ndërsa lumi i katërt është Eufrати. Dhe Zoti Perëndi mori njeriun që kishte formuar dhe e vendosi në kopshtin e kënaqësisë, që ta punonte dhe ta ruante. Dhe Zoti Perëndi i urdhëroi Adamit, duke thënë: Nga çdo pemë e kopshtit do të hash. Por nga druri i të njohurit të mirës dhe të ligës, nuk do të hani prej tij, sepse ditën që do të hani prej tij, me vdekje do të vdisni. Dhe Zoti Perëndi tha: Nuk është mirë që njeriu të jetë vetëm, le t'i bëjmë atij një ndihmës sipas tij. Dhe Perëndia

formoi ende nga toka të gjitha egërsirat e fushës dhe të gjitha shpendët e qiellit, dhe i solli ato te Adami për të parë çfarë do t'i quante ato, dhe çdo gjë që Adami e thirri shpirt të gjallë, ky ishte emri i saj. Dhe Adami u vuri emra të gjithë bagëtive, të gjithë zogjve të qiellit dhe të gjithë bishave të fushës, por për Adamin nuk u gjet ndihmës i ngjashëm me të. Dhe Perëndia vuri Adamin në trans, dhe ai fjeti, dhe mori një nga brinjët e tij, dhe mbushi vendin me mish në vend të saj. Dhe Perëndia ndërtoi anën që kishte marrë nga Adami në grua, dhe e çoi atë te Adami. Dhe Adami tha: Kjo tani është kockë nga kockat e mia dhe mish nga mishi im; kjo do të quhet grua, sepse nga burri u mor. Për shkak të kësaj, njeriu do të lërë atin e tij dhe nënën, dhe do të bashkohet me gruan e tij, dhe të dy do të bëhen një mish. Dhe të dy ishin lakuriq, Adami dhe gruaja e tij, dhe nuk turpëroheshin.

3

Tani gjarpri ishte më i mençur se të gjitha kafshët e egra mbi tokë, të cilat i bëri Zoti Perëndi, dhe gjarpri i tha gruas: Çfarë, a tha Perëndia që të mos hani nga asnjë dru i parajsës? Dhe gruaja i tha gjarprit, nga fryti i drurit të parajsës do të hamë; Por nga fryti i drurit që është në mes të parajsës, tha Perëndia, nuk do të hani nga ai, as mos e prekni atë, që të mos vdisni. Dhe gjarpri i tha gruas: jo, nuk do të vdisni; sepse Perëndia e dinte, që në ditën kur të hani prej tij, do t'u hapen sytë, dhe do të jeni si perëndi, duke njohur të mirën dhe të keqen. Dhe gruaja pa që druri ishte i mirë për ushqim, dhe që ishte i këndshëm për sytë

ta shihnin, dhe ishte i bukur për ta kuptuar, dhe pasi mori nga fryti i tij, hëngri, dhe i dha edhe burrit të saj që ishte me të, dhe hëngrën. Dhe u hapën sytë e të dyve, dhe dinin që ishin lakuriq, dhe qepën gjethe fiku, dhe bënë për vete mbështjellëse. Dhe ata dëgjuan zërin e Zotit Perëndi duke ecur në parajsë në mbrëmje, dhe u fshatën Adami dhe gruaja e tij nga fytyra e Zotit Perëndi në mes të pemës së parajsës. Dhe Zoti Perëndi thirri Adamin dhe i tha atij: Adam, ku je? Dhe i tha atij: Dëgjova zërin tënd duke ecur në parajsë, dhe u frikësova sepse jam i zhveshur, dhe u fsheva. Dhe Perëndia i tha atij: Kush të raportoi ty që je lakuriq? A mos vallë nga druri, të cilin të urdhërova ty që vetëm nga ai të mos hash, ke ngrënë? Dhe tha Adami, gruaja që më dhe, ajo më dha nga pema, dhe hëngra. Dhe Zoti Perëndia i tha gruas: çfarë është kjo që ti bëre? Dhe gruaja tha: Gjarpri më mashtroi dhe unë hëngra. Dhe Zoti Perëndi i tha gjarprit: Sepse bëre këtë, i mallkuar qofsh ti nga të gjitha bagëtitë dhe nga të gjitha egërsirat e tokës; mbi gjoksin tënd dhe mbi barkun tënd do të ecësh, dhe dhe do të hash të gjitha ditët e jetës sate. Dhe armiqësi do të vë ndërmjet teje dhe gruas, dhe ndërmjet farës tënde dhe farës së saj; ai do të të ruajë kokën, dhe ti do të ruash themelin e tij. Dhe gruas i tha: Duke shumëzuar, do të shumëzoj dhimbjet e tua dhe rënkimin tënd; në dhimbje do të lindësh fëmijë, dhe te burri yt do të jetë kthimi yt, dhe ai do të sundojë mbi ty. Por Adamit i tha, që dëgjove zërin e gruas tënde, dhe hëngre nga pema, të cilën të urdhërova ty vetëm këtë të mos e hash, nga ai hëngre, e mallkuar toka në veprat e tua, në hidhërime do ta hash atë të gjitha ditët e jetës tënde. Gjemba dhe hithrat do të mbijnë për ty, dhe ti do të hash barin e fushës. Në

djersën e fytyrës sate do të hash bukën tënde, derisa të kthehesh në tokën nga e cila u more, sepse je tokë, dhe në tokë do të kthehesh. Dhe Adami e quajti gruan e tij Jetë, sepse ajo është nëna e të gjithë të gjallëve. Dhe Zoti Perëndi bëri për Adamin dhe për gruan e tij tunika lëkurore, dhe i veshi ata. Dhe Perëndia tha: Ja, Adami u bë si një nga ne, për të njohur të mirën dhe të keqen, dhe tani mos ndoshta ai shtrijë dorën e tij dhe marrë nga pema e jetës dhe hajë, dhe të jetojë përgjithmonë. Dhe Zoti Perëndi e dërgoi atë jashtë nga parajsa e kënaqësisë, për të punuar tokën nga e cila ishte marrë. Dhe ai dëboi Adamin, dhe e vendosi atë përballë parajsës së kënaqësisë, dhe caktoi kerubinët, dhe shpatën e flakëruar që rrotullohej, për të ruajtur rrugën e pemës së jetës.

4

Adami por njohu Evën, gruan e tij, dhe ajo, pasi u ngjiz, lindi Kainin, dhe tha: Fitova një njeri nëpërmjet Perëndisë. Dhe ajo shtoi të lindë vëllanë e tij, Abelin, dhe Abeli u bë bari i dhenve, ndërsa Kaini punonte tokën. Dhe u bë pas ditësh Kaini solli nga frytet e tokës flijim Zotit. Dhe Abeli solli dhe ai nga të parëlindurit e dhenve të tij, dhe nga dhjami i tyre. Dhe Perëndia pa mbi Abelin, dhe mbi dhuratat e tij. Por mbi Kain, dhe mbi sakrificën e tij, nuk u kushtua vëmendje, dhe Kain u pikëllua shumë, dhe fytyra e tij ra poshtë. Dhe Zoti Perëndi i tha Kainit: Pse u bëre kaq i pikëlluar, dhe pse ra fytyra jote? A nuk mëkatove nëse ti ofrove saktë, por nuk e ndave saktë? Qetësohu;

drejt teje është kthimi i tij, dhe ti do të sundosh mbi të. Dhe Kaini i tha Abelit, vëllait të tij: Le të shkojmë në fushë. Dhe ndodhi që, kur ishin në fushë, Kaini u ngrit kundër Abelit, vëllait të tij, dhe e vrau atë. Dhe Zoti Perëndia i tha Kainit: ku është Abeli, vëllai yt? Dhe ai tha, Nuk e di. A jam unë rojtar i vëllait tim? Dhe tha Zoti, çfarë ke bërë? Zëri i gjakut të vëllait tënd bërtet drejt meje nga toka. Dhe tani ti je i mallkuar nga toka, e cila hapi gojën e saj për të marrë gjakun e vëllait tënd nga dora jote. Kur punon tokën, ajo nuk do të shtojë më forcën e saj për të të dhënë ty, duke rënkuar dhe duke u dridhur do të jesh mbi tokë. Dhe Kaini i tha Zotit Perëndi: Shkaku im është më i madh se sa të më falet. Nëse ti më dëbon sot nga faqja e tokës dhe nga faqja jote do të fshihem, dhe do të jem duke psherëtirë e duke u dridhur mbi tokë, dhe çdo ai që më gjen do të më vrasë. Dhe Zoti Perëndia i tha atij: Jo kështu; kushdo që vret Kainin, shtatë herë do të merret hakun. Dhe Zoti Perëndia i vuri një shenjë Kainit, që të mos e vriste atë kushdo që e gjente atë. Kaini doli nga fytyra e Perëndisë dhe banoi në tokën e Naidit, përballë Edenit. Dhe Kaini njohu gruan e tij, dhe ajo, pasi u ngjiz, lindi Enokun. Dhe ai ishte duke ndërtuar një qytet dhe e emëroi qytetin sipas emrit të birit të tij, Enok. Enokut i lindi Gaiadadi, dhe Gaiadadi lindi Mahalalelin, dhe Mahalaleli lindi Methuselajn, dhe Methuselajt lindi Lamekun. Dhe Lameku mori për vete dy gra, emri i njërës ishte Ada, dhe emri i të dytës ishte Sela. Dhe Ada lindi Jobelin; ky ishte ati i atyre që banonin në çadra dhe rritnin bagëti. Dhe emri i vëllait të tij ishte Jubal; ky ishte ai që shpiku psalterin dhe lirën. Zillah dhe ajo vetë lindi Thubalin; dhe ai ishte rrahës kovaç i bronzit dhe i hekurit. Motra e Thobelit ishte Noema. Tha

Lameku grave të tij, Ada dhe Sella: Dëgjoni zërin tim, gra të Lamekut, vini veshin fjalëve të mia, sepse vrava një burrë për plagën time, dhe një djalosh për gjakësinë time. Që shtatë herë është hakmarrë nga Kaini, por nga Lameku shtatëdhjetë herë shtatë. Adami njohu Evën, gruan e tij, dhe ajo, pasi mbeti shtatzënë, lindi një djalë, dhe ai e emëroi atë Seth, duke thënë: Perëndia më ka ngritur një farë tjetër në vend të Abelit, të cilin e vrau Kaini. Dhe Sethi pati një bir, dhe e emëroi atë Enos; ky shpresoi të thërrasë emrin e Zotit Perëndi.

5

Ky është libri i lindjes së njerëzve; në ditën që Perëndia bëri Adamin, sipas imazhit të Perëndisë e bëri atë; Mashkull dhe femër i bëri ata; dhe i bekoi ata; dhe e quajti emrin e tyre Adam, në ditën që i bëri ata. Adami jetoi tridhjetë e dyqind vjet, dhe lindi sipas formës së tij dhe sipas imazhit të tij, dhe e quajti me emrin Seth. Ditët e Adamit, të cilat ai jetoi pas lindjes së Sethit, u bënë shtatëqind vite, dhe ai lindi bij e vajza. Dhe të gjitha ditët e Adamit, të cilat ai jetoi, u bënë nëntëqind e tridhjetë vjet, dhe ai vdiq. Sethi jetoi dyqind e pesë vjet dhe lindi Enosin. Dhe Sethi jetoi shtatë vite e shtatëqind pas lindjes së Enosit, dhe lindi bij e vajza. Dhe të gjitha ditët e Setit u bënë nëntëqind e dymbëdhjetë vjet, dhe ai vdiq. Dhe Enosi jetoi njëqind e nëntëdhjetë vjet, dhe lindi Kainanin. Dhe Enosi jetoi pas lindjes së Kainanit shtatëqind e pesëmbëdhjetë vjet, dhe lindi bij e vajza. Dhe të gjitha ditët e Enosit u bënë pesë vjet e nëntëqind, dhe ai vdiq. Dhe Kainani

jetoi njëqind e shtatëdhjetë vite dhe lindti Mahalalelin. Dhe Kainani jetoi pas lindjes së Maleleelit shtatëqind e dyzet vjet, dhe lindi bij e vajza. Dhe të gjitha ditët e Kainanit u bënë nëntëqind e dhjetë vjet, dhe ai vdiq. Dhe Maleleel jetoi njëqind e gjashtëdhjetë e pesë vjet dhe lindi Jaredin. Dhe Maleleel jetoi pas lindjes së Jaredit tridhjetë e shtatëqind vjet, dhe lindti bij e vajza. Dhe të gjitha ditët e Maleleelit u bënë pesë vite e nëntëdhjetë e tetëqind, dhe ai vdiq. Dhe Jared jetoi njëqind e gjashtëdhjetë e dy vjet, dhe lindi Enokun. Dhe Jaredi jetoi pas lindjes së Enokut tetëqind vjet, dhe lindi djem dhe vajza. Dhe të gjitha ditët e Jaredit u bënë dy e gjashtëdhjetë e nëntëqind vjet, dhe ai vdiq. Dhe Enoku jetoi njëqind e gjashtëdhjetë e pesë vjet dhe lindi Methusalan. Enoku i pëlqeu Perëndisë pas lindjes së Metushelahut, dyqind vjet, dhe lindi bij dhe vajza. Dhe të gjitha ditët e Enokut u bënë treqind e gjashtëdhjetë e pesë vjet. Dhe Enoku i pëlqeu Perëndisë, dhe nuk gjendej më, sepse Perëndia e kishte zhvendosur atë. Dhe Methuselahu jetoi njëqind e gjashtëdhjetë e shtatë vjet, dhe lindi Lamekun. Dhe Mathusala jetoi pas lindjes së Lamekut dy e tetëqind vjet, dhe lindi bij e vajza. Dhe të gjitha ditët e Methuselahut që ai jetoi u bënë nëntëqind e gjashtëdhjetë e nëntë vjet, dhe ai vdiq. Dhe Lameku jetoi njëqind e tetëdhjetë e tetë vite dhe lindti një bir. Dhe ai e emërtoi atë Noe, duke thënë: Ky do të na japë pushim nga punët tona, nga dhimbjet e duarve tona, dhe nga toka që Zoti Perëndi e mallkoi. Dhe Lameku jetoi pas lindjes së Noeut pesëqind e gjashtëdhjetë e pesë vjet, dhe lindi djem e vajza. Dhe të gjitha ditët e Lamekut u bënë shtatëqind e pesëdhjetë e tre vjet, dhe ai vdiq. Dhe Noe ishte pesëqind vjeç, dhe lindi tre bij: Semin,

Kamin dhe Jafetin.

6

Dhe ndodhi kur njerëzit filluan të shumoheshin mbi tokë, dhe atyre u lindën vajza. Pasi panë bijtë e Perëndisë vajzat e njerëzve, që ishin të bukura, morën për vete gra nga të gjitha ato që zgjodhën. Dhe tha Zoti Perëndi: Fryma ime nuk do të mbetet në këta njerëz përgjithmonë, sepse ata janë mish, por ditët e tyre do të jenë njëqind e njëzet vjet. Gjigantët ishin mbi tokë në ato ditë, dhe pas asaj, kur bijtë e Perëndisë hynin te bijat e njerëzve dhe lindën për ta, ata ishin gjigantët nga koha e lashtë, njerëzit e famshëm. Duke parë Zoti Perëndia, që u shumuan të këqijat e njerëzve mbi tokë, dhe çdo njeri mendon në zemrën e tij me kujdes mbi të këqijat të gjitha ditët; Dhe mendoi Perëndia, që bëri njeriun mbi tokë, dhe u pikëllua. Dhe Perëndia tha: Do të fshij njeriun që bëra nga fytyra e tokës, nga njeriu deri te kafshët, dhe nga gjërat zvarrëse deri te shpendët e qiellit, sepse jam i penduar që i bëra ata. Noa gjeti hir përpara Zotit, Perëndisë. Këto janë brezat e Noeut. Noa ishte njeri i drejtë, i përsosur në brezin e tij, dhe Noa i pëlqeu Perëndisë. Noa pati tre bij: Semin, Hamin, Jafetin. U shkatërrua toka përpara Perëndisë, dhe u mbush toka me padrejtësi. Dhe Zoti Perëndi pa tokën, dhe ajo ishte e shkatërruar, sepse çdo mish kishte shkatërruar rrugën e tij mbi tokë. Dhe Zoti Perëndi i tha Noeut: Koha e çdo njeriu ka ardhur përpara meje, sepse toka u mbush me padrejtësi nga ata, dhe ja, unë do t'i shkatërroj ata dhe tokën. Bëj

pra për veten tënde një arkë nga dru i katërkëndëshuar, do t'i bësh arkës fole, dhe do ta mbulosh atë me katran nga brenda dhe nga jashtë. Dhe kështu do ta bësh arkën: treqind kubitë gjatësia e arkës, pesëdhjetë kubitë gjerësia, dhe tridhjetë kubitë lartësia e saj. Duke e mbledhur së bashku, do të bësh arkën, dhe në një kubit do ta përfundosh atë nga sipër, dhe derën e arkës do ta bësh nga anët; të ulëta, dy-kate dhe tre-kate do ta bësh atë. Por unë, ja, sjell përmbytjen, ujë mbi tokën, për të shkatërruar çdo mish në të cilin është frymë jete nën qiell, dhe çdo gjë që është mbi tokë do të vdesë. Dhe do të vendos besëlidhjen time me ty, por ti do të hysh në arkë, ti dhe bijtë e tu, dhe gruaja jote, dhe gratë e bijve të tu me ty. Dhe nga të gjitha bagëtitë, dhe nga të gjitha gjërat zvarrëse, dhe nga të gjitha bishat e egra, dhe nga çdo mish, do të sjellësh nga dy nga secila brenda në arkë, që t'i mbash gjallë me veten tënde; do të jenë mashkull dhe femër. Nga të gjithë zogjtë sipas llojit të tyre, dhe nga të gjitha bagëtitë sipas llojit të tyre, dhe nga të gjithë zvarranikët që zvarriten mbi tokë sipas llojit të tyre, do të hyjnë te ti nga dy, për t'u ushqyer me ty, mashkull dhe femër. Ti por do të marrësh për veten tënde nga të gjitha ushqimet që ju do të hani, dhe do t'i mbledhësh te vetja jote, dhe do të jetë për ty dhe për ata për të ngrënë. Dhe Noeu bëri të gjitha ato që i urdhëroi Zoti Perëndi, ashtu veproi.

7

Dhe Zoti Perëndia i tha Noeut, hyr ti dhe gjithë shtëpia jote në arkë, sepse ty të pashë të drejtë përpara meje në këtë brez. Nga

bagëtitë e pastra sill te ti shtatë-shtatë, mashkull e femër, dhe nga bagëtitë e papastra dy-dy, mashkull e femër. Dhe nga shpendët e qiellit të pastër, shtatë shtatë, mashkull e femër, dhe nga të gjithë shpendët jo të pastër, dy dy, mashkull e femër, për të ruajtur farën mbi gjithë tokën. Akoma për shtatë ditë unë do të sjell shi mbi tokë, dyzet ditë e dyzet net, dhe do të fshij çdo qenie të gjallë që kam bërë nga faqja e gjithë tokës. Dhe Noeu bëri të gjitha ato që i urdhëroi Zoti Perëndi. Noeu ishte gjashtëqind vjeç, dhe përmbytja e ujit erdhi mbi tokë. Hyri Noeu dhe bijtë e tij, dhe gruaja e tij, dhe gratë e bijve të tij me të në arkë, për shkak të ujit të përmbytjes. Dhe nga shpendët e pastër, dhe nga shpendët jo të pastër, dhe nga kafshët e pastra, dhe nga kafshët jo të pastra, dhe nga të gjitha zvarranikët mbi tokë, dy nga dy hynë te Noe në arkë, mashkull dhe femër, ashtu siç urdhëroi Perëndia Noen. Dhe u bë pas shtatë ditëve, dhe uji i përmbytjes u bë mbi tokë. Në vitin e gjashtëqindtë të jetës së Noes, në muajin e dytë, në ditën e shtatë e njëzetë të muajit, në këtë ditë u shqyen të gjitha burimet e humnerës, dhe ujëvarat e qiellit u hapën. Dhe shiu ra mbi tokë për dyzet ditë e dyzet netë. Në këtë ditë hynë Noe, Semi, Hami, Jafeti, bijtë e Noes, dhe gruaja e Noes, dhe tre gratë e bijve të tij me të, në arkë. Dhe të gjitha bishat sipas llojit, dhe të gjitha bagëtitë sipas llojit, dhe çdo gjë zvarrëse që lëviz mbi tokën sipas llojit, dhe çdo zog fluturues sipas llojit të tij, hynë te Noeu në arkë, dy e dy mashkull dhe femër nga çdo mish, në të cilin është fryma e jetës. Dhe ata që hynin, mashkull e femër nga çdo mish, hynë ashtu siç e kishte urdhëruar Perëndia Noeun, dhe Zoti Perëndi e mbylli arkën nga jashtë. Dhe përmbytja zgjati dyzet ditë e dyzet netë mbi tokë,

dhe uji u shtua, dhe ngriti arkën, dhe ajo u ngrit nga toka. Dhe uji mbizotëronte dhe shtohej shumë mbi tokë, dhe arka lundronte mbi ujë. Dhe uji mbizotëroi jashtëzakonisht mbi tokën, dhe mbuloi të gjitha malet e larta që ishin nën qiell. Pesëmbëdhjetë kubitë lart u ngrit uji dhe mbuloi të gjitha malet e larta. Dhe vdiq çdo mish që lëvizte mbi tokë: shpendët, bagëtitë, egërsirat, çdo gjë zvarrëse që lëvizte mbi tokë, dhe çdo njeri. Dhe të gjitha ato që kishin frymë jete, dhe çdo gjë që ishte mbi tokën e thatë, vdiq. Dhe u fshi çdo qenie e gjallë që ishte mbi faqen e tokës, nga njeriu deri te kafshët, dhe gjërat zvarriqëse, dhe shpendët e qiellit, dhe u fshinë nga toka, dhe mbeti vetëm Noeu, dhe ata që ishin me të në arkë. Dhe uji u ngrit mbi tokë për njëqind e pesëdhjetë ditë.

8

Dhe Perëndia u kujtua për Noeun, dhe për të gjitha kafshët e egra, dhe për të gjitha bagëtitë, dhe për të gjithë zogjtë, dhe për të gjithë zvarranikët që zvarriteshin, sa ishin me atë në arkë, dhe Perëndia solli frymë mbi tokën, dhe uji pushoi. Dhe u mbuluan burimet e humnerës dhe portat e përmbytjes së qiellit, dhe u ndalua shiu nga qielli. Dhe uji po tërhiqej duke u larguar nga toka, dhe uji po zvogëlohej pas njëqind e pesëdhjetë ditëve. Dhe arka u ul në muajin e shtatë, në ditën e shtatëmbëdhjetë të muajit, mbi malet e Araratit. Dhe uji po zvogëlohej deri në muajin e dhjetë. Dhe në muajin e dhjetë, në ditën e parë të muajit, u panë kokat e maleve. Dhe ndodhi që pas dyzet ditësh,

Noe hapi dritaren e arkës që ai kishte bërë. Dhe dërgoi korbin, dhe ai, pasi doli jashtë, nuk u kthye derisa u tha uji nga toka. Dhe dërgoi pëllumbin pas tij, për të parë nëse uji kishte zbritur nga toka. Dhe pëllumbi, duke mos pasur gjetur pushim për këmbët e saj, u kthye drejt tij në arkë, sepse uji ishte mbi gjithë faqen e tokës, dhe ai, duke shtrirë dorën, e mori atë dhe e solli te vetja në arkë. Dhe pasi pati pritur edhe shtatë ditë të tjera, përsëri e dërgoi pëllumbin nga arka. Dhe u kthye drejt atij pëllumbi i drejt mbrëmje, dhe kishte gjethe ulliri copëz në goj Dhe pasi priti edhe shtatë ditë të tjera, përsëri e dërgoi pëllumbin, dhe ai nuk u kthye më te ai. Dhe ndodhi në vitin gjashtëqind e një të jetës së Noeut, në muajin e parë, në ditën e parë të muajit, uji u tërhoq nga toka. Dhe Noeu zbuloi çatinë e arkës, të cilën ai e kishte bërë; dhe pa që uji kishte ikur nga faqja e tokës. Në muajin e dytë u tha toka, në ditën e njëzet e shtatë të muajit. Dhe Zoti Perëndia i tha Noeut, duke thënë: Dil nga arka ti, dhe gruaja jote, dhe bijtë e tu, dhe gratë e bijve të tu me ty. Dhe të gjitha bishat sa janë me ty, dhe çdo mish nga zogjtë deri te kafshët, dhe çdo rrëshqanor që lëviz mbi tokën, nxirri me veten tënde. Dhe shtohuni dhe shumëzohuni mbi tokë. Dhe doli Noeu, dhe gruaja e tij, dhe bijtë e tij, dhe gratë e bijve të tij me të; Dhe të gjitha bishat e egra, dhe të gjitha bagëtitë, dhe çdo zog, dhe çdo gjë zvarrëse që lëviz mbi tokë sipas llojit të tyre, dolën nga arka. Dhe Noe ndërtoi një altar për Zotin, dhe mori nga të gjitha bagëtitë e pastra, dhe nga të gjithë zogjt e pastër, dhe ofroi flijime të djegura mbi altarin. Dhe Zoti Perëndia nuhati erë të këndshme. Dhe tha Zoti Perëndia duke menduar, nuk do të shtoj më të mallkoj tokën për shkak të veprave të njerëzve; sepse

mendja e njeriut qëndron me kujdes mbi të këqijat që nga rinia e tij; nuk do të shtoj pra më të godas çdo mish të gjallë, ashtu siç bëra. Të gjitha ditët e tokës, fara dhe korrja, të ftohtit dhe nxehtësia, vera dhe pranvera, dita dhe nata, nuk do të pushojnë.

9

Dhe Perëndia bekoi Noen dhe bijtë e tij, dhe u tha atyre: Shtohuni dhe shumëzohuni, mbushni tokën dhe sundoni mbi të. Dhe dridhja dhe frika juaj do të jetë mbi të gjitha kafshët e egra të tokës, mbi të gjitha shpendët e qiellit, mbi të gjitha që lëvizin mbi tokë, dhe mbi të gjitha peshqit e detit; në duart tuaja jua kam dhënë. Dhe çdo gjë zvarrëse që është e gjallë, do t'ju jetë për ushqim; si perimet e barit, juve ju kam dhënë të gjitha. Përveç mishit me gjakun e shpirtit, nuk do ta hani. Dhe sepse gjakun tuaj të shpirtrave tuaj do ta kërkoj nga dora e të gjitha bishave, dhe nga dora e njeriut vëlla do të kërkoj shpirtin e njeriut. Ai që derdh gjakun e njeriut, gjaku i tij do të derdhet, sepse njeriun e bëra sipas imazhit të Perëndisë. Ju shtohuni, shumëzohuni, mbushni tokën dhe sundoni mbi të. Dhe Perëndia i tha Noeut dhe bijve të tij, bashkë me atë duke thënë, dhe ja unë ngre besëlidhjen time me ju, dhe me farën tuaj pas jush, dhe me çdo shpirt të gjallë me ju, nga zogjtë, dhe nga bagëtitë; dhe me të gjitha bishat e tokës, sa janë me ju nga të gjithë ata që dolën nga arka. Dhe do të vendos besëlidhjen time me ju, dhe nuk do të vdesë më çdo mish nga uji i përmbytjes, dhe nuk do të jetë më përmbytje uji që të shkatërrojë gjithë tokën. Dhe Zoti Perëndia i

tha Noes: Kjo është shenja e besëlidhjes që unë jap ndërmjet meje dhe jush, dhe ndërmjet çdo shpirti të gjallë që është me ju, për brezat e përjetshëm. Harkun tim e vë në re, dhe do të jetë shenjë besëlidhje ndërmjet meje dhe tokës. Dhe do të ndodhë kur unë të grumbulloj re mbi tokën, harku do të shihet në re. Dhe do të kujtoj besëlidhjen time, e cila është ndërmjet meje dhe jush, dhe ndërmjet çdo shpirti të gjallë në çdo mish, dhe nuk do të jetë më uji në përmbytje, ashtu që të shkatërrojë çdo mish. Dhe harku im do të jetë në re, dhe unë do ta shoh për të kujtuar besëlidhjen e përjetshme ndërmjet meje dhe tokës, dhe ndërmjet çdo shpirti të gjallë në çdo mish që është mbi tokë. Dhe Perëndia i tha Noas: Kjo është shenja e besëlidhjes që unë vendosa midis meje dhe midis çdo mishi që është mbi tokë. Ishin dhe bijtë e Noeut, ata që dolën nga arka, Semi, Kami, Jafeti. Ham ishte babai i Kanaanit. Këta tre janë bijtë e Noas, nga këta u shpërndanë mbi gjithë tokën. Dhe Noeu, një burrë fermer i tokës, filloi dhe mbolli një vreshtë. Dhe piu nga vera, u deh dhe u zhvesh në shtëpinë e tij. Dhe Hami, ati i Kanaanit, pa lakuriqësinë e atit të tij, dhe duke dalë jashtë ua njoftoi dy vëllezërve të tij. Dhe duke marrë Sem dhe Jafet rrobën, e vunë mbi dy shpinat e tyre, dhe shkuan mbrapsht, dhe mbuluan lakuriqësinë e atit të tyre; dhe fytyra e tyre ishte mbrapsht, dhe lakuriqësinë e atit të tyre nuk e panë. Noa u zgjua nga vera dhe mësoi çfarë i kishte bërë djali i tij më i riu. Dhe tha, i mallkuar Kanaan bir; shërbëtor do të jetë për vëllezërit e tij. Dhe ai tha: I bekuar qoftë Zoti, Perëndia i Semit; dhe Kanani do të jetë shërbëtor i tij. Zmadhoftë Perëndia Jafetin, dhe le të banojë në shtëpitë e Semit; dhe le të bëhet Kanaani bir i tij. Dhe Noeu jetoi

pas përmbytjes treqind e pesëdhjetë vjet. Dhe të gjitha ditët e Noeut u bënë nëntëqind e pesëdhjetë vjet, dhe ai vdiq.

10

Këto janë gjeneratat e djemve të Noes: Semi, Hami, Jafeti, dhe atyre u lindën djem pas përmbytjes. Bijtë e Jafethit: Gomeri, Magogu, Madai, Jovani, Elisha, Tubali, Mesheku dhe Tirasi. Dhe bijtë e Gomerit: Ashkenazi, Rifathi dhe Togarmahu. Dhe bijtë e Jovanit: Elisha dhe Tarshish, Kittim, Rodanim. Nga këto u ndanë ishujt e kombeve në tokën e tyre, secili sipas gjuhës së tij në fiset e tyre dhe në kombet e tyre. Bijtë e Hamit: Kushi, Misraimi, Puti dhe Kanaani. Bijtë e Kushit: Saba, Havilah, Sabatha, Regma dhe Sabathaka. Bijtë e Regmës: Saba dhe Dadan. Pluhuri lindi Nimrodin; ky filloi të bëhej gjigant mbi tokë. Ky ishte një gjigant gjuetar përpara Zotit Perëndi, prandaj do të thonë: Si Nimrodi, gjiganti gjuetar përpara Zotit. Dhe fillimi i mbretërisë së tij u bë Babiloni, dhe Oreku, dhe Arkadi, dhe Kalaneja, në tokën e Senarit. Nga ajo tokë doli Ashuri dhe ndërtoi Niniven dhe qytetin Rehoboth dhe Kalahun dhe Dasen midis Ninives dhe midis Kalahut kjo qyteti i madh. Dhe Mizraimi lindi Ludimet, dhe Neftalimet, dhe Anamimet, dhe Lehabimet, dhe Patrusiet, dhe Kasluhet, nga ku dolën Filistejtë, dhe Gaftoret. Kanani lindi Sidonin, të parëlindurin e tij, dhe Hiteun, dhe Jebuseun, dhe Amoreun, dhe Girgasheun, dhe Hiveun, dhe Arkeun, dhe Sineun, dhe Arvadeun, dhe Zemareun, dhe Hamateun. Dhe pas kësaj u shpërndanë fiset e Kananejve. Dhe kufijtë e Kanaanasve

ishin nga Sidoni deri në Gerar dhe Gaza, deri në Sodomë dhe Gomorë, Admah dhe Zeboiim deri në Lasha. Këta janë djemtë e Hamit, në fiset e tyre, sipas gjuhëve të tyre, në vendet e tyre dhe në kombet e tyre. Dhe Semit iu lind edhe atij, atit të të gjithë bijve të Eberit, vëllait të Jafetit, më të madh. Bijtë e Shem: Elam dhe Assyria dhe Arphaxad dhe Lud dhe Aram dhe Cainan. Dhe bijtë e Aramit: Uzi, Uli, Gateri dhe Mesheku. Dhe Arfaksadi lindi Kainanin, dhe Kainani lindi Salën, dhe Sala lindi Eberin. Eberit i lindën dy bij; emri i njërit ishte Faleg, sepse në ditët e tij u nda toka, dhe emri i vëllait të tij ishte Jektan. Joktani lindi Elmodadin, dhe Shelefin, dhe Sarmothin, dhe Jerahun, dhe Hadoramin, dhe Uzalin, dhe Diklahun, dhe Obalin, dhe Abimaelin, dhe Shebën, dhe Ophirin, dhe Havilahun, dhe Jobabin; të gjithë këta ishin bij të Joktanit. Dhe banesa e tyre u bë nga Masse deri sa të arrihej në malin Saphera të lindjes. Këta janë bijtë e Semit, në fiset e tyre, sipas gjuhëve të tyre, në vendet e tyre dhe në kombet e tyre. Këto janë fiset e bijve të Noes sipas gjeneratave të tyre, sipas kombeve të tyre; nga këto u shpërndanë kombet mbi tokë pas përmbytjes.

11

Dhe e gjithë toka kishte një gjuhë, dhe një zë për të gjithë. Dhe ndodhi që kur ata u lëvizën nga lindja, gjetën një fushë në tokën e Senarit, dhe u vendosën atje. Dhe njeriu i tha fqinjit të tij: Ejani, le të bëjmë tulla dhe le t'i pjekim ato me zjarr. Dhe tulla u bë për ta gur, dhe asfalti ishte për ta argjilë. Dhe thanë: Ejani të

ndërtojmë për veten tonë një qytet dhe një kullë, që koka e saj të arrijë deri në qiell, dhe të bëjmë për veten tonë një emër, para se të shpërndahemi mbi faqen e gjithë tokës. Dhe Zoti zbriti të shohë qytetin dhe kullën që kishin ndërtuar bijtë e njerëzve. Dhe tha Zoti: Ja, një racë dhe një gjuhë kanë të gjithë, dhe këtë filluan ta bëjnë, dhe tani nuk do t'u dështojë atyre asgjë nga të gjitha sa do të përpiqen të bëjnë. Ejani, dhe pasi të zbresim, le ta ngatërrojmë gjuhën e tyre atje, që secili të mos dëgjojë zërin e fqinjit të tij. Dhe Zoti i shpërndau ata nga atje mbi fytyrën e gjithë tokës, dhe ata pushuan së ndërtuari qytetin dhe kullën. Përmes kësaj u thirr emri i saj Ngatërrim, sepse atje Zoti ngatërroi buzët e gjithë tokës, dhe prej atje Zoti i shpërndau ata mbi fytyrën e gjithë tokës. Dhe këto janë gjeneratat e Semit, dhe Semi ishte bir njëqind vjeç, kur lindi Arfaksadin, në vitin e dytë pas përmbytjes. Dhe Semi jetoi pesëqind vjet pas lindjes së Arfaksadit, dhe lindi bij e vajza, dhe vdiq. Dhe Arfaksadi jetoi njëqind e tridhjetë e pesë vjet dhe lindi Kainanin. Dhe Arfaksadi jetoi, pas lindjes së Kainanit, katërqind vjet, dhe lindti bij dhe vajza, dhe vdiq. Dhe Kainani jetoi një qind e tridhjetë vjet, dhe lindi Salën; dhe Kainani jetoi, pas lindjes së tij të Salës, tre qind e tridhjetë vjet, dhe lindi bij e vajza, dhe vdiq. Dhe Sala jetoi një qind e tridhjetë vjet dhe lindi Eberin. Dhe Sala jetoi treqind e tridhjetë vjet pas lindjes së Eberit, dhe lindti bij e vajza, dhe vdiq. Dhe Eberi jetoi njëqind e tridhjetë e katër vjet dhe lindi Falegun. Dhe Eberi jetoi dyqind e shtatëdhjetë vjet pas lindjes së Falegut, dhe lindti bij e vajza, dhe vdiq. Dhe Faleg jetoi njëqind e tridhjetë vjet dhe lindi Ragaun. Dhe Faleg jetoi, pas lindjes së Ragaut, dyqind e nëntë vite, dhe lindti bij e vajza, dhe vdiq. Dhe

Ragau jetoi njëqind e tridhjetë e dy vjet dhe lindi Serukun. Dhe Ragau jetoi dyqind e shtatë vjet pas lindjes së Serukut, dhe lindi bij e vajza, dhe vdiq. Dhe Seruku jetoi njëqind e tridhjetë vjet dhe lindi Nahorin. Dhe Seruku jetoi dyqind vjet pas lindjes së Nahorit, dhe lindti bij e vajza, dhe vdiq. Dhe Nahori jetoi njëqind e shtatëdhjetë e nëntë vjet dhe lindi Terahun. Dhe Nahori jetoi njëqind e njëzet e pesë vjet pas lindjes së Terahut, dhe lindti bij e vajza, dhe vdiq. Dhe Thara jetoi shtatëdhjetë vjet e lindi Abramin, Nahorin dhe Haranin. Këto janë gjeneratat e Terahut. Terahu lindi Abramin, Nahorin dhe Haranin, dhe Harani lindi Lotin. Dhe Arrani vdiq para Terahut, atit të tij, në tokën ku kishte lindur, në krahinën e Kaldeasve. Dhe Abrami dhe Nahori morën për vete gra: emri i gruas së Abramit ishte Sara, dhe emri i gruas së Nahorit ishte Melka, e bija e Haranit, dhe ati i Melkës, dhe ati i Jeskës. Dhe Sarai ishte shterpë dhe nuk lindi fëmijë. Dhe Thara mori Abramin, birin e tij, dhe Lotin, birin e Aranit, birin e birit të tij, dhe Sarën, nusen e tij, gruan e Abramit, birit të tij, dhe i nxori ata nga vendi i Kaldeasve për të shkuar në tokën e Kanaanit, dhe erdhën deri në Haran, dhe banoi atje. Dhe të gjitha ditët e Tarahut në tokën e Haranit ishin dyqind e pesë vjet, dhe Tarahu vdiq në Haran.

12

Dhe Zoti i tha Abramit: Dil nga toka jote, nga farefisnija jote dhe nga shtëpia e atit tënd, dhe eja në tokën që do të të tregoj. Dhe do të të bëj komb të madh, do të të bekoj, do të madhëroj emrin

tënd, dhe ti do të jesh i bekuar. Dhe do të bekoj ata që të bekojnë ty, dhe ata që të mallkojnë ty do t'i mallkoj, dhe do të bekohen në ty të gjitha fiset e tokës. Dhe Abrami shkoi, ashtu si i foli Zoti, dhe Loti shkoi me të. Abrami ishte shtatëdhjetë e pesë vjeç kur doli nga Harani. Dhe Abrami mori Sarain, gruan e tij, dhe Lotin, birin e vëllait të tij, dhe të gjitha pasuritë e tyre sa kishin fituar, dhe çdo shpirt që kishin fituar nga Harani, dhe dolën për të shkuar në tokën e Kanaanit. Dhe Abrami udhëtoi nëpër tokë gjatë gjithë gjatësisë së saj deri te vendi Sikem, te lisi i lartë, por Kanaanasit atëherë banonin në atë tokë. Dhe Zoti iu shfaq Abramit, dhe i tha atij: Farës sate do t'ia jap tokën këtë, dhe Abrami ndërtoi atje një altar Zotit që iu shfaq atij. Dhe u largua nga aty në malin në lindje të Bethelit, dhe ngriti atje çadrën e tij në Bethel nga perëndimi, dhe Angai nga lindja, dhe ndërtoi atje një altar për Zotin, dhe thirri emrin e Zotit. Dhe Abrami u largua, dhe pasi shkoi u vendos në shkretëtirë. Dhe u bë zi në tokë, dhe Abrami zbriti në Egjipt për të banuar atje, sepse zia ishte bërë e madhe në tokë. Ndodhi që kur Abram u afrua për të hyrë në Egjipt, Abram i tha Sarait, gruas së tij: Unë e di që ti je grua me fytyrë të bukur. Do të jetë pra, kur Egjiptasit të të shohin, do të thonë se kjo është gruaja e tij, dhe do të më vrasin mua, por ty do të të kursejnë. Thashë pra që jam motra e tij, që të më bëhet mirë për ty, dhe shpirti im do të jetojë për hir të tyt. Ndodhi që, kur Abram hyri në Egjipt, Egjiptasit, duke parë gruan e tij, panë se ajo ishte shumë e bukur. Dhe sundimtarët e Faraonit e panë atë, dhe e lavdëruan atë te Faraoni, dhe e sollën atë në shtëpinë e Faraonit. Dhe Abramit e trajtuan mirë për shkak të saj; dhe ai fitoi dele, dhe viça, dhe gomarë, dhe

shërbëtorë, dhe shërbëtore, dhe mushka, dhe deve. Dhe Perëndia mundoi Faraonin me mundime të mëdha dhe të liga, dhe shtëpinë e tij, për shkak të Sarës, gruas së Abramit. Pasi thirri Faraoni Abramin, i tha: Çfarë është kjo që më bëre, që nuk më tregove se ajo është gruaja jote? Pse the se ajo është motra ime? Dhe e mora atë për veten time si grua, dhe tani ja gruaja jote përpara teje, merre dhe ik. Dhe Faraoni urdhëroi burra për Abramin që ta përcollnin atë, dhe gruan e tij, dhe gjithçka që ishte e tij.

13

Shkoi lart Abram nga Egjipti, vetë dhe gruaja e tij, dhe të gjitha gjërat e tij, dhe Loti me të, në shkretëtirë. Abram ishte shumë i pasur me bagëti, argjend dhe ar. Dhe shkoi nga ku kishte ardhur në shkretëtirë deri në Bethel, deri në vendin ku ishte çadra e tij më parë, midis Bethelit dhe Ait, në vendin e altarit që e kishte bërë atje në fillim, dhe Abrami thirri atje emrin e Zotit. Dhe Loti, që udhëtonte me Abramin, kishte dele, qe dhe çadra. Dhe toka nuk i nxinte ata të banonin së bashku, sepse zotërimet e tyre ishin shumë, dhe toka nuk i nxinte ata të banonin së bashku. Dhe u bë betejë ndërmjet barinjtë të bagëtive të Abramit dhe barinjtë të bagëtive të Lotit, ndërsa Kananejt dhe Perizejt atëherë banonin tokën. Tha por Abrami te Loti, të mos ketë betejë ndërmjet meje dhe teje, dhe ndërmjet barinjtve të mi dhe barinjtve të tu, sepse ne jemi vëllezër. A nuk është tërë toka përpara teje? Ndahu nga unë; nëse ti shkon në të majtë, unë

shkoj në të djathtë; nëse ti shkon në të djathtë, unë shkoj në të majtë. Dhe pasi Loti ngriti sytë e tij, pa të gjithë rajonin përreth Jordanit, që ishte krejtësisht i ujitshëm, para se Perëndia të shkatërronte Sodomën dhe Gomorrën, si parajsa e Perëndisë dhe si toka e Egjiptit, deri në Zoar. Dhe Loti zgjodhi për veten e tij të gjithë krahinën përreth Jordanit, dhe Loti u largua nga lindja, dhe secili u nda nga vëllai i tij. Abrami banoi në tokën e Kanaanit, ndërsa Loti banoi në qytetin e krahinës përreth dhe ngriti çadrën e tij në Sodomë. Por njerëzit në Sodomë ishin shumë të ligj dhe mëkatarë përpara Perëndisë. Dhe Perëndia i tha Abramit pas ndarjes së Lotit nga ai, shiko lart me sytë e tu, dhe shiko nga vendi ku tani ti je drejt veriut dhe jugut dhe lindjes dhe detit; sepse gjithë tokën që ti shikon, ty do ta jap atë dhe farës tënde deri në përjetësi. Dhe do ta bëj farën tënde si rërën e tokës; nëse dikush është i aftë të numërojë rërën e tokës, atëherë edhe fara jote do të numërohet. Ngrihu, kalo nëpër tokë në gjatësinë e saj dhe në gjerësinë e saj, sepse ty do ta jap atë dhe farës tënde përgjithmonë. Dhe pasi zhvendosi çadrën e tij, Abrami erdhi dhe u vendos pranë lisit të Mamres, i cili ishte në Hebron, dhe ndërtoi atje një altar për Zotin.

14

Ndodhi në mbretërinë e Amrafelit mbret i Shinarit, dhe Ariokut mbret i Elasarit, Kedorlaomerit mbret i Elamit, dhe Tidalit mbret i kombeve, ata bënë luftë me Bilhën mbret i Sodomës, dhe me Birshën mbret i Gomorës, dhe me Shinarin mbret i Admahut,

dhe me Shemeberin mbret i Zeboimit, dhe mbretin e Balakut; kjo është Zoari. Të gjithë këta ranë dakord mbi luginën kripore, që është deti i kripës. Dymbëdhjetë vjet ata i shërbyen Khedorlaomerit, por në vitin e trembëdhjetë u rebeluan. Në vitin e katërmbëdhjetë erdhi Khedorlaomeri dhe mbretërit me të, dhe goditën gjigantët në Ashtaroth dhe Karnaim, dhe kombet e forta bashkë me ta, dhe Omejtë në qytetin e Saues. Dhe Horitët në malet e Seirit, deri te terebinti i Paranit, i cili është në shkretëtirë. Dhe duke u kthyer mbrapa erdhën mbi burimin e gjykimit; ky është Kadeshi; dhe i prenë poshtë të gjithë sunduesit e Amalekut, dhe Amorejtë banuesit në Asasonthamar. Doli dhe mbreti i Sodomës, dhe mbreti i Gomorës, dhe mbreti i Admahut, dhe mbreti i Zeboimut, dhe mbreti i Balakut; ky është Zoari; dhe u rreshtuan kundër tyre për luftë në luginën e kripur, kundër Kedorlaomerit mbret të Elamit, dhe Tidalit mbret të kombeve, dhe Amrafelit mbret të Shinarit, dhe Ariokut mbret të Elasarit, katër mbretërit kundër të pesëve. Lugina e kripur kishte puse asfalti. Mbreti i Sodomës dhe mbreti i Gomorës ikën dhe ranë atje, ndërsa ata që mbetën ikën në malësi. Morën të gjithë kuajt e Sodomës dhe Gomorës, dhe të gjithë ushqimet e tyre, dhe u larguan. Morën edhe Lotin, birin e vëllait të Abramit, dhe bagazhin e tij, dhe u larguan, sepse ai banonte në Sodomë. Pasi mbërriti, dikush nga të shpëtuarit ia raportoi Abramit hebrenjve. Ai vetë banonte pranë lisit të Mamres Amorit, vëllait të Eskolit dhe vëllait të Onanit, të cilët ishin aleatë të Abramit. Dhe kur dëgjoi Abrami që ishte zënë rob Loti vëllai i tij, numëroi shtëpiakët e vet treqind e dhjetë e tetë; dhe ndjekti pas tyre deri në Dan. Dhe ra mbi ta natën ai vetë, dhe fëmijët e tij, dhe i goditi

ata, dhe i ndoqi ata deri në Hoba, e cila është në të majtë të Damaskut. Dhe ai ktheu prapa të gjithë kalin e Sodomës, dhe ktheu prapa Lotin, nipin e tij, dhe të gjitha pasuritë e tij, dhe gratë, dhe popullin. Doli mbreti i Sodomës në takim me të, pasi ai u kthye nga goditja e Kodolagomorit dhe e mbretërve që ishin me të, në luginën e Sabuit; kjo ishte fusha e mbretërve. Dhe Melkisedeku, mbreti i Salemit, solli bukë dhe verë, dhe ai ishte prift i Perëndisë së Shumë të Lartit. Dhe e bekoi Abramin, dhe tha: I bekuar qoftë Abrami nga Perëndia Më i Larti, i cili krijoi qiellin dhe tokën. Dhe i bekuar qoftë Perëndia më i Larti, i cili i dorëzoi armiqtë e tu nën pushtetin tënd, dhe Abrami i dha atij të dhjetën nga të gjitha. Mbreti i Sodomës i tha Abramit: Më jep mua njerëzit, por pasurinë merre për vete. Dhe Abrami i tha mbretit të Sodomës, do të shtrij dorën time te Zoti Perëndia më i larti, i cili krijoi qiellin dhe tokën, nëse nga fija deri te rripa e sandaleve do të marr nga të gjitha të tuat, që të mos thuash, se unë e pasurova Abramin. Përveç asaj që hëngrën të rinjtë, dhe pjesës së burrave që shkuan së bashku me mua, Eskol, Onan, Mamre, këta do të marrin pjesën e tyre.

15

Pas këtyre fjalëve, fjala e Zotit iu drejtua Abramit në vegim, duke thënë: Mos ki frikë, Abram, unë jam mburoja jote, shpërblimi yt do të jetë shumë i madh. Dhe thotë Abrami, Zot Zotëri, çfarë do të më jepsh? Unë por largohem pa fëmijë; dhe biri i Masekut i lindur në shtëpinë time, ky është Eliezer i Damaskut. Dhe Abram

tha: Meqë nuk më ke dhënë farë, i linduri në shtëpinë time do të më trashëgojë. Dhe menjëherë zëri i Zotit iu drejtua atij, duke thënë: Jo, ky nuk do të të trashëgojë ty, por ai që do të dalë nga ty, ky do të të trashëgojë ty. E nxori atë jashtë dhe i tha: Shiko lart në qiell dhe numëro yjet, nëse je në gjendje t'i numërosh ata. Dhe tha: Kështu do të jetë pasardhja jote. Dhe Abrami i besoi Perëndisë, dhe kjo iu llogarit atij si drejtësi. Por i tha atij: Unë jam Perëndia që të nxori ty nga vendi i Kaldeasve, për të të dhënë ty këtë tokë që ta trashëgosh. Tha Zot Zot, si do ta di që do ta trashëgoj atë? Tha por atij: Merr për mua një lopë tre vjeçe, një dhi tre vjeçe, një dash tre vjeç, një turtull dhe një pëllumb. Ai mori për të të gjitha këto, dhe i ndau ato përmes, dhe i vuri ato përballë njëri-tjetrit, por zogjtë nuk i ndau. Zbritën zogj mbi trupat, mbi copat e dyja të tyre, dhe Abrami u ul pranë tyre. Rreth perëndimit të diellit, një trans ra mbi Abramin, dhe ja, një frikë e errët e madhe bie mbi të. Dhe iu tha Abramit: Duke ditur, do të dish që fara jote do të jetë banore e huaj në një tokë jo të tyren, dhe do t'i skllavërojnë ata, dhe do t'i keqtrajtojnë ata, dhe do t'i përulin ata, katërqind vjet. Por kombin, të cilit nëse ata do t'i shërbejnë, do ta gjykoj unë, dhe pas këtyre gjërave, ata do të dalin këtu me shumë pasuri. Ti por do të shkosh te etërit e tu në paqe, pasi të jesh rritur në pleqëri të mirë. Por në brezin e katërt do të kthehen këtu, sepse ende nuk janë plotësuar mëkatet e Amorejve deri tani. Meqenëse dielli shkoi drejt perëndimit, u shfaq një flakë, dhe ja një furrë që nxirrte tym dhe pishtarë zjarri, të cilët kaluan nëpër mes të copave të ndara. Në atë ditë Zoti bëri besëlidhje me Abramin, duke thënë, farës sate do t'i jap këtë tokë, nga lumi i Egjiptit deri te lumi i madh Eufrati; Kenitët,

dhe Kenizitët, dhe Kadmonitët, dhe Hititët, dhe Perizitët, dhe Refaimët, dhe Amoritët, dhe Kananitët, dhe Hivitët, dhe Girgashitët, dhe Jebusitët.

16

Sarai, gruaja e Abramit, nuk i lindi atij, por ajo kishte një shërbëtore egjiptiane, emri i së cilës ishte Hagar. Dhe Sarai i tha Abramit: Ja, Zoti më ka mbyllur që të mos lind. Hyj, pra, te shërbëtorja ime, që unë të fitoj fëmijë nga ajo. Dhe Abrami e dëgjoi zërin e Sarës. Dhe Sara, gruaja e Abramit, pasi mori Agarin egjiptasen, shërbëtoren e saj, pas dhjetë vitesh që Abrami banoi në tokën e Kanaanit, ia dha atë Abramit, burrit të saj, si grua. Dhe hyri te Hagari, dhe ajo u ngjiz, dhe pa që ishte shtatzënë, dhe zonja u nënçmua përpara saj. Sara i tha Abramit, unë po dëmtohem nga ti; unë kam dhënë shërbëtoren time në gjirin tënd, por duke parë se ajo ka në bark, unë u përçmova përpara saj. Perëndia të gjykojë midis meje dhe teje. Dhe Abrami i tha Sarës, ja shërbëtorja jote në duart e tua, përdore atë si do të jetë e pëlqyeshme për ty. Dhe Sara e dëmtoi atë, dhe ajo iku nga fytyra e saj. Engjëlli i Zotit e gjeti atë pranë burimit të ujit në shkretëtirë, pranë burimit në rrugën e Shurit. Dhe i dërguari i Zotit i tha asaj, Hagar, shërbëtore e Sarës, nga ku vjen? Dhe ku po shkon? Dhe ajo tha: unë po iki nga fytyra e Sarës, zonjës sime. I tha asaj engjëlli i Zotit: Kthehu te zonja jote dhe nënshtrohu nën duart e saj. Dhe lajmëtari i Zotit i tha asaj: Duke shumëzuar do të shumëzoj farën tënde, dhe nuk do të numërohet për shkak

të shumësisë. Dhe engjëlli i Zotit i tha asaj: Ja, ti je shtatzënë dhe do të lindësh një djalë, dhe do ta quash emrin e tij Ismael, sepse Zoti e dëgjoi poshtërimin tënd. Ky do të jetë një njeri i egër, duart e tij mbi të gjithë, dhe duart e të gjithëve mbi atë, dhe përballë të gjithë vëllezërve të tij do të banojë. Dhe ajo thirri emrin e Zotit që po fliste me të, ti Perëndia që më pe mua, sepse ajo tha, dhe sepse para syve pashë atë që m'u shfaq mua. Për shkak të kësaj ai e thirri pusit, pusi ku përpara pashë; ja midis Kadeshit dhe Baradit. Dhe Hagari i lindi Abramit një bir, dhe Abrami e thirri emrin e birit të tij, të cilin Hagari ia lindi atij, Ismael. Abram ishte tetëdhjetë e gjashtë vjeç kur Hagar i lindi Ishmaelin.

17

Abram u bë nëntëdhjetë e nëntë vjeç. Dhe Zoti iu shfaq Abramit, dhe i tha atij, unë jam Perëndia yt; ji i pëlqyer përpara meje, dhe bëhu i paqortueshëm. Dhe do të vendos besëlidhjen time ndërmjet meje dhe teje, dhe do të të shumoj jashtëzakonisht. Dhe Abrami ra me fytyrë për tokë. Dhe Perëndia i foli atij, duke thënë: Dhe unë, ja besëlidhja ime me ty, dhe ti do të jesh atë i një shumice kombesh. Dhe emri yt nuk do të quhet më Abram, por emri yt do të jetë Abraham, sepse të kam bërë atë të shumë kombeve. Dhe do të të shtoj shumë shumë, dhe do të të bëj kombe, dhe mbretër do të dalin nga ty. Dhe do të vendos besëlidhjen time ndërmjet teje dhe ndërmjet farës sate me ty, në brezat e tyre, në besëlidhje të përjetshme, për të qenë Perëndia yt dhe i farës sate me ty. Dhe do t'i jap ty dhe farës tënde pas teje

tokën ku banon, tërë tokën e Kanaanit, si zotërim të përjetshëm, dhe do të jem Perëndia i tyre. Dhe Perëndia i tha Abrahamit, por ti atë. Besëlidhjen time do ta mbash, ti dhe fara jote pas teje në brezat e tyre. Dhe kjo është besëlidhja që do ta ruani ndërmjet meje dhe jush, dhe ndërmjet farës tënde pas teje në brezat e tyre: do të rrethpritet çdo mashkull prej jush. Dhe ju do të rrethpriteni mishin e prepucit tuaj, dhe kjo do të jetë shenjë e besëlidhjes midis meje dhe jush. Dhe fëmija tetë ditësh do të rrethpritet tek ju, çdo mashkull në brezat tuaj; dhe i lindur në shtëpi dhe i blerë me argjend nga çdo bir i huaj, që nuk është nga fara jote. Me rrethprerje do të rrethpritet i linduri në shtëpi i shtëpisë sate, dhe i blerë me argjend; dhe besëlidhja ime do të jetë mbi mishin tuaj në besëlidhje të përjetshme. Dhe mashkulli i parrethprerë, i cili nuk do të rrethpritet mishin e prepucit të tij ditën e tetë, shpirti i tij do të shfaroset nga raca e saj, sepse ka thyer besëlidhjen time. Dhe Perëndia i tha Abrahamit: Sara, gruaja jote, nuk do të quhet më me emrin e saj Sara, por Sarra do të jetë emri i saj. Unë do ta bekoj atë, dhe do të të jap ty nga ajo një fëmijë, dhe do ta bekoj atë, dhe ai do të bëhet kombe, dhe mbretër kombesh do të dalin nga ai. Dhe Abrahami ra mbi fytyrën e tij, dhe qeshi, dhe tha në mendjen e tij, duke thënë: nëse njëqind vjeçarit do t'i lindë bir? Dhe nëse Sara, nëntëdhjetë vjeç, do të lindë? Tha Abrahami te Perëndia: Ismaeli ky le të jetojë përpara teje. Perëndia i tha Abrahamit: Po, ja, Sara, gruaja jote, do të të lindë një djalë, dhe do ta quash atë Isak. Do të vendos besëlidhjen time me të, një besëlidhje të përjetshme, që të jem Perëndia i tij dhe i pasardhësve të tij pas tij. Rreth Ismaelit, ja, të kam dëgjuar, dhe ja, e kam bekuar atë, dhe do ta

shtoj atë, dhe do ta shumoj atë jashtëzakonisht; ai do të lindë dymbëdhjetë kombe, dhe do ta bëj atë komb të madh. Por besëlidhjen time do ta vendos me Isakun, të cilin Sara do të të lindë ty në këtë kohë, në vitin tjetër. Përfundoi duke folur me të, dhe Perëndia u ngjit larg Abrahamit. Dhe Abrahami mori Ishmaelin, birin e tij, dhe të gjithë shtëpiaket e tij, dhe të gjithë ata që ishin blerë me argjend, dhe çdo mashkull nga burrat që ishin në shtëpinë e Abrahamit, dhe rrethpreu prepucat e tyre në atë ditë, ashtu siç i kishte folur Perëndia. Abrahami ishte nëntëdhjetë e nëntë vjeç, kur u rrethpre mishi i parapëlqimit të tij. Ismaeli, por biri i tij, ishte trembëdhjetë vjeç kur u rrethpre mishi i prepucit të tij. Në kohën e asaj dite, u rrethpre Abrahami, dhe Ishmaeli biri i tij, dhe të gjithë burrat e shtëpisë së tij, dhe anëtarët e shtëpisë së tij, dhe të blerët me argjend nga kombet e huaja.

18

U shfaq atij Perëndia te lisi i Mamres, ndërsa ai ishte ulur në hyrjen e çadrës së tij në mesditë. Duke ngritur sytë e tij pa, dhe ja, tre burra qëndronin para tij, dhe kur i pa, vrapoi t'u dilte përpara nga dera e çadrës së tij, dhe u përkul deri në tokë. Dhe tha: Zot, nëse pra kam gjetur hir përpara teje, mos e anashkalo shërbëtorin tënd. Le të merret pra ujë, dhe le të lajnë këmbët tuaja, dhe ftohuni nën pemë. Dhe do të marr bukë, dhe ju do të hani. Dhe pas kësaj ju do të vazhdoni në rrugën tuaj, për shkak të së cilës ju kthyet anash te shërbëtori juaj. Dhe tha: Bëje

kështu, ashtu si ke thënë. Dhe Abrahami nxitoi drejt çadrës te Sara, dhe i tha asaj: Nxito dhe brumëso tre masa mielli të hollë, dhe bëj bukë të pjekur në hi. Dhe te lopët vrapoi Abrahami, dhe mori një viç të butë dhe të mirë, dhe ia dha djalit, dhe nxitoi ta bëjë atë. Mori gjalp, qumësht dhe viçin që kishte përgatitur, dhe ua vuri përpara atyre, dhe ata hëngrën, ndërsa ai qëndronte pranë tyre nën pemë. Dhe ai i tha atij, Ku është Sara, gruaja jote? Dhe ai duke u përgjigjur tha, ja në çadër. Tha dhe, duke u kthyer do të vij te ti sipas kësaj kohe në orë, dhe Sara gruaja jote do të ketë një djalë. Sara dëgjoi te dera e çadrës duke qenë prapa tij. Abrahami dhe Sara ishin pleq të moshuar, dhe Sarës i kishin pushuar gjërat femërore. Sara qeshi me vete duke thënë: Nuk më ka ndodhur ende deri tani, dhe zoti im është i vjetër. Dhe Zoti i tha Abrahamit, pse qeshi Sara me vete, duke thënë, vallë me të vërtetë do të lind unë? Por unë kam plakur. A do të jetë e pamundur ndonjë fjalë nga Perëndia? Në këtë kohë do të kthehem te ti, dhe Sara do të ketë një bir. Por Sara e mohoi, duke thënë, Nuk qesha; sepse pati frikë. Dhe ai i tha asaj: Jo, por ti qeshe. Duke u ngritur nga aty, burrat shikuan poshtë mbi fytyrën e Sodomës dhe Gomorës. Abrahami po udhëtonte bashkë me ta, duke i shoqëruar ata. Dhe Zoti tha, Nuk do ta fsheh nga Abrahami, shërbëtori im, atë që unë bëj. Abrahami, duke u bërë, do të jetë një komb i madh dhe i shumtë, dhe në të do të bekohen të gjitha kombet e tokës. E dija se ai do t'u urdhërojë bijve të tij dhe shtëpisë së tij pas tij, dhe ata do të ruajnë rrugët e Zotit, duke bërë drejtësi dhe gjykim, që Zoti të sjellë mbi Abrahamin të gjitha ato që i foli atij. Tha Zoti: Britma e Sodomës dhe Gomorrës janë shumëzuar drejt meje, dhe mëkatet

e tyre janë shumë të mëdha. Pasi të kem zbritur, pra, do të shoh nëse sipas britmës së tyre që po vjen te unë, ata po plotësohen, e nëse jo, që të di. Dhe burrat, pasi u kthyen nga aty, shkuan në Sodomë, por Abrahami ende qëndronte përpara Zotit. Dhe duke u afruar, Abrahami tha: Mos shkatërro të drejtin bashkë me të pabesin, se i drejti do të jetë si i pabesi. Nëse janë pesëdhjetë të drejtë në qytet, do t'i shkatërrosh ata? Nuk do ta lësh gjithë vendin për hir të pesëdhjetë të drejtëve, nëse janë në të? Në asnjë mënyrë ti do të veprosh sipas kësaj fjale, të vrasësh të drejtin me të pafenë, dhe i drejti do të jetë si i pafei, në asnjë mënyrë! Ai që gjykon gjithë tokën, a nuk do të bësh drejtësi? Tha Zoti, nëse janë në Sodomë pesëdhjetë të drejtë në qytet, do ta lë të tërë qytetin dhe të gjithë vendin për shkak të tyre. Dhe duke u përgjigjur, Abrahami tha: Tani unë kam filluar të flas me Zotin tim, por unë jam tokë dhe hi. Por nëse pesëdhjetë të drejtët të zvogëlohen në dyzet e pesë, a do ta shkatërrosh gjithë qytetin për shkak të pesë? Dhe tha, Nuk do ta shkatërroj, nëse gjej atje dyzet e pesë. Dhe ai vazhdoi të flasë me të, e tha: Por nëse gjenden atje dyzet? Dhe ai tha: Nuk do ta shkatërroj për shkak të të dyzetëve. Dhe tha, a mund të flas diçka, o Zot? Por nëse gjenden tridhjetë atje? Dhe tha, Nuk do ta shkatërroj për shkak të tridhjetëve. Dhe tha, Meqë kam folur te Zoti, por nëse gjenden atje njëzet? Dhe tha: Nuk do ta shkatërroj, nëse gjej atje njëzet. Dhe tha, mos diçka, Zot, nëse do të flas edhe një herë? E nëse gjenden dhjetë atje? Dhe tha, Nuk do ta shkatërroj për hir të të dhjetëve. Zoti u largua, pasi pushoi së foluri me Abrahamin, dhe Abrahami u kthye në vendin e tij.

19

Dhe erdhën të dy lajmëtarët në Sodomë mbrëmje. Loti ishte ulur pranë portës së Sodomës; dhe kur pa, Loti u ngrit për t'i takuar ata, dhe u përkul me fytyrën mbi tokë. Dhe tha, ja, Zotërinj, kthehuni në shtëpinë e shërbëtorit tuaj, dhe qëndroni, dhe lani këmbët tuaja, dhe duke u ngritur herët do të shkoni në rrugën tuaj. Dhe ata thanë, Jo, por në shesh do të qëndrojmë. Dhe ai i urgjoi ata, dhe ata u kthyen drejt tij, dhe hynë në shtëpinë e tij, dhe ai u bëri atyre pije, dhe u pjeku atyre bukë të pa brumë, dhe hëngrën. Para se të flinin, burrat e qytetit, Sodomasit, rrethuan shtëpinë, nga i riu deri te plaku, i gjithë populli së bashku. Dhe ata po thërrisnin Lotin, dhe po i thonin atij, ku janë burrat që hynë te ti natën? Nxirri ata te ne, që ne të bëhemi të afërm me ta. Loti doli drejt tyre te pragu dhe e mbylli portën pas vetes. Ai u tha atyre, Aspak, vëllezër, mos bëni të keqe. Unë kam dy vajza, të cilat nuk kanë njohur burrë, do t'i nxjerr ato te ju, dhe përdorini ato si do t'ju pëlqente juve, vetëm këtyre burrave mos u bëni të padrejtë, sepse hynë nën strehën e çatisë sime. Ata i thanë atij, largohu që andej; ti erdhe për të banuar përkohësisht, jo edhe për të dhënë gjykim; Tani pra ty do ta dëmtojmë më shumë se ata. Dhe ata po detyronin burrin Lot shumë, dhe u afruan të thyejnë derën. Duke shtrirë duart, burrat e tërhoqën Lotin drejt vetes në shtëpi, dhe derën e shtëpisë e mbyllën. Dhe burrat që ishin te dera e shtëpisë i goditën me verbëri, nga i vogli deri te i madhi, dhe u paralizuan duke kërkuar derën. Burrat i thanë Lotit, a ke ti këtu dhëndurë, ose djem, ose vajza?

Nëse dikush tjetër është me ty në qytet, nxirre nga ky vend, sepse ne po shkatërrojmë këtë vend; sepse britma e tyre u ngrit përpara Zotit, dhe Zoti na dërgoi të shkatërrojmë atë. Loti doli dhe u fol dhëndrëve të tij që kishin marrë bijat e tij, dhe tha: Ngrihuni dhe dilni nga ky vend, sepse Zoti po shkatërron qytetin. Por u duk sikur po tallej përpara dhëndrëve të tij. Kur u bë agim, engjëjit nxitonin Lotin, duke i thënë: Ngrihu, merr gruan tënde dhe dy bijat e tua që ke, dhe dil jashtë, që të mos shkatërrohesh edhe ti bashkë me paudhësitë e qytetit. Dhe ata u shqetësuan, dhe engjëjt rrëmbyen dorën e tij, dhe dorën e gruas së tij, dhe duart e dy bijave të tij, sepse Zoti deshi ta kursente atë. Dhe ndodhi kur i nxorën ata jashtë, dhe thanë: Duke shpëtuar, shpëto shpirtin tënd, mos shiko prapa, as mos qëndro në të gjithë rajonin përreth, shpëtoju në mal, mos vallë të rrëmbehesh bashkë. Dhe Loti tha tek ata, lutem Zot, meqë shërbëtori yt gjeti mëshirë përpara teje, dhe ti zmadhua drejtësinë tënde, që ti bën mbi mua, për të jetuar shpirtin tim; por unë nuk do të mund të shpëtohem në mal, mos ndonjëherë të këqijat më zënë, dhe unë vdes. Ja, ky qytet është afër për të ikur unë atje, i cili është i vogël; dhe atje do të shpëtohem; a nuk është i vogël? Dhe shpirti im do të jetojë për hir të teje. Dhe i tha atij, ja kam pranuar fytyrën tënde edhe për këtë fjalë, që të mos shkatërroj qytetin për të cilin fole. Nxito pra të shpëtosh atje, sepse nuk do të mund të bëj asgjë, derisa të vish ti atje. Për këtë arsye ai e thirri emrin e atij qyteti Segor. Dielli doli mbi tokë, dhe Loti hyri në Zoar. Dhe Zoti lëshoi shi mbi Sodomë dhe Gomorë squfur dhe zjarr nga Zoti nga qielli. Dhe ai shkatërroi këto qytete, dhe gjithë rajonin përreth, dhe të gjithë banorët në qytete, dhe të gjitha bimët që

rriten nga toka. Dhe gruaja e tij shikoi pas, dhe u bë shtyllë kripe. Abrahami u ngrit herët në mëngjes në vendin ku kishte qëndruar përpara Zotit. Dhe ai shikoi mbi fytyrën e Sodomës dhe Gomorës, dhe mbi fytyrën e rajonit përreth, dhe pa, dhe ja po ngjitej një flakë nga toka, si avulli i një furre. Dhe ndodhi që kur Perëndia shkatërroi të gjitha qytetet e rajonit përreth, Perëndia kujtoi Abrahamin, dhe e dërgoi Lotin nga mesi i shkatërrimit, kur Zoti shkatërroi qytetet në të cilat banonte Loti. Loti u ngjit nga Zoari dhe u vendos në mal, ai dhe të dy bijat e tij me të, sepse ai kishte frikë të banonte në Zoar, dhe banoi në shpellë, ai dhe të dy bijat e tij me të. Tha e më e vjetra drejt së më të resë: i ati ynë është i vjetër, dhe askush nuk është mbi tokë që do të hyjë te ne, siç i takon gjithë tokës. Eja dhe le t'i japim për të pirë verë atit tonë, dhe le të shtrihem me të, dhe le të ngrejmë farë nga ati ynë. Ata i dhanë babait të tyre verë për të pirë atë natë, dhe më e madhja hyri e fjeti me babain e saj atë natë, dhe ai nuk e dinte kur ajo u shtri dhe kur u ngrit. Ndodhi që në të nesërmen, e më e vjetra i tha të më të resë: Ja, unë fleva dje me atin tonë. Le t'i japim atij verë për të pirë edhe këtë natë, dhe ti hyj e fli me të, që të ngjallim farë nga ati ynë. Ata i dhanë për të pirë verë babait të tyre edhe atë natë, dhe pasi hyri e më e reja, ajo fjeti me babain e saj, dhe ai nuk e dinte kur ajo u shtri dhe kur u ngrit. Dhe të dy bijat e Lotit mbetën shtatzënë nga i ati i tyre. Dhe e më e vjetra lindi një bir, dhe e quajti emrin e tij Moab, duke thënë: Nga ati im, ky është ati i Moabitëve deri në ditën e sotme. Lindi edhe e reja një bir, dhe e thirri emrin e tij Ammon, duke thënë: Bir i racës sime, ky është ati i Amonitëve deri në ditën e sotme.

20

Dhe Abrahami u nis nga aty drejt tokës së jugut, dhe banoi midis Kadeshit dhe Shurit, dhe qëndroi si i huaj në Gerara. Abrahami tha rreth Sarës, gruas së tij, që ajo është motra ime, sepse ai u frikësua të thoshte që ajo është gruaja ime, që mos burrat e qytetit ta vrisnin atë për shkak të saj. Por Abimeleku, mbreti i Gerarëve, dërgoi dhe mori Sarën. Dhe Perëndia hyri te Abimeleku në gjumë natën, dhe tha: Ja, ti do të vdesësh për shkak të gruas që more, por ajo është e martuar me një burrë. Abimeleku por nuk e preku atë, dhe tha: Zot, a do të shkatërrosh një komb të pafajshëm dhe të drejtë? A nuk më tha ai vetë se ajo është motra ime? Dhe kjo më tha, Vëllai im është? Në zemër të pastër dhe në drejtësi të duarve bëra këtë. Perëndia i tha atij në gjumë, dhe unë e dija që me zemër të pastër bëre këtë, dhe të kurseva ty që të mos mëkatosh kundër meje, për shkak të kësaj nuk të lejova të prekësh atë. Tani ktheja gruan njeriut, sepse ai është profet, dhe ai do të lutet për ty, dhe ti do të jetosh; por nëse nuk ia kthen, dije se do të vdesësh ti dhe të gjithë të tutë. Dhe Abimeleku u ngrit herët në mëngjes, dhe thirri të gjithë shërbëtorët e tij, dhe foli të gjitha këto fjalë në veshët e tyre; dhe të gjithë njerëzit u frikësuan shumë. Dhe Abimeleku thirri Abrahamin dhe i tha atij, çfarë është kjo që na bëre? Jo, ne kemi mëkatuar ndaj teje, që ti solle mbi mua dhe mbi mbretërinë time mëkat të madh? Punën që askush nuk do ta bëjë, ti e ke bërë për mua. Dhe Abimeleku i tha Abrahamit, Çfarë ke parë që bëre këtë? Por Abrahami tha, sepse thashë, pra nuk ka

perëndidhje në këtë vend, dhe do të më vrasin për shkak të gruas sime. Dhe për vërtet, ajo është motra ime nga i ati, por jo nga e ëma, dhe u bë gruaja ime. Ndodhi që kur Perëndia më nxori nga shtëpia e atit tim, i thashë asaj: Këtë drejtësi do të më bësh mua, në çdo vend ku të shkojmë atje, thuaj për mua se është vëllai im. Abimeleku mori një mijë didragma, dhe dele, dhe viça, dhe fëmijë, dhe shërbëtore, dhe ia dha Abrahamit; dhe ia ktheu atij Sarën, gruan e tij. Dhe Abimelehu i tha Abrahamit: Ja, toka ime është përpara teje, bano ku të pëlqen. Ndërsa Sarës i tha: Ja, i kam dhënë një mijë didragma vëllait tënd, këto do të jenë për ty në nder të fytyrës sate, dhe për të gjitha ato që janë me ty, dhe fol me të vërtetë për çdo gjë. Dhe Abrahami iu lut Perëndisë, dhe Perëndia shëroi Abimelekun, gruan e tij dhe shërbëtoret e tij, dhe ato lindën. Sepse Zoti kishte mbyllur plotësisht çdo mitër në shtëpinë e Abimelekut, për shkak të Sarës, gruas së Abrahamit.

21

Dhe Zoti e vizitoi Sarën, ashtu siç tha, dhe Zoti ia bëri Sarës, ashtu siç foli. Dhe pasi mbeti shtatzënë, lindi një bir për Abrahamin në pleqëri, në kohën ashtu siç i kishte folur atij Zoti. Dhe Abrahami e thirri me emër birin e tij që i lindi, të cilin Sara i lindi atij, Isak. Dhe Abrahami e rrethpreu Isakun ditën e tetë, ashtu siç i kishte urdhëruar Perëndia. Dhe Abrahami ishte njëqind vjeç, kur i lindi atij biri i tij Isaku. Tha Sarah: Zoti më solli gëzim, sepse kushdo që do ta dëgjojë do të gëzohet bashkë

me mua. Dhe tha kush do t'i thotë Abrahamit që Sara po ushqen me gji fëmijë? Që linda bir në pleqërinë time. Dhe fëmija u rrit dhe u zmth; dhe Abrahami bëri një gosti të madhe në ditën që u zmth Isaku, biri i tij. Pasi Sara pa birin e Hagar egjiptases, i cili i lindi Abrahamit, duke luajtur me Isakun birin e saj, ajo i tha Abrahamit: Nxirre jashtë këtë shërbëtore dhe birin e saj, sepse biri i kësaj shërbëtoreje nuk do të trashëgojë me birin tim Isak. E ashpër u duk fjala shumë përpara Abrahamit rreth birit të tij. Perëndia i tha Abrahamit: Mos qoftë e vështirë përpara teje për fëmijën dhe për shërbëtoren. Të gjitha sa do të të thotë ty Sara, dëgjo zërin e saj, sepse në Isak do të quhet ty pasardhës. Dhe birin e kësaj shërbëtoreje do ta bëj komb të madh, sepse është fara jote. Dhe Abrahami u ngrit në mëngjes, dhe mori bukë dhe një calik uji, dhe ia dha Hagarit; dhe e vuri fëmijën mbi supin e saj, dhe e dërgoi atë. Dhe pasi u largua, ajo endej nëpër shkretëtirë, te pusi i betimit. Mbaroi uji nga calikja; dhe e hodhi fëmijën poshtë një bredhi; Pasi shkoi larg, u ul përballë tij nga larg, si një hedhje harku; sepse tha, nuk dua të shoh vdekjen e fëmijës tim. Dhe ajo u ul përballë tij; dhe fëmija, pasi bërtiti, qau. Dëgjoi dhe Perëndia zërin e fëmijës nga vendi ku ishte; dhe lajmëtari i Perëndisë thirri Hagarin nga qielli, dhe i tha asaj: Çfarë ka, Hagar? Mos ki frikë; sepse Perëndia ka dëgjuar zërin e fëmijës nga vendi ku është. Ngrihu dhe merr fëmijën, dhe mbaje fort me dorën tënde atë; sepse në komb të madh do ta bëj atë. Dhe Perëndia hapi sytë e saj, dhe ajo pa një pus uji të gjallë, dhe shkoi dhe mbushi lëkurën me ujë, dhe i dha të pinte fëmijës. Dhe Perëndia ishte me fëmijën; dhe ai u rrit, dhe banoi në shkretëtirë; dhe u bë shigjetar. Dhe banoi në shkretëtirë, dhe e

ëma mori për të një grua nga Farani i Egjiptit. Ndodhi në atë kohë që Abimeleku, Okozathi këshilltari i tij, dhe Fikoli komandanti i përgjithshëm i ushtrisë së tij, i thanë Abrahamit: Perëndia është me ty në të gjitha ato që ti bën. Tani pra betohu për mua në Perëndinë që nuk do të më bësh keq mua, as pasardhësit e mi, as emrin tim, por sipas drejtësisë që unë tregova ndaj teje, do të veprosh edhe ti ndaj meje dhe ndaj tokës ku ti ke banuar. Dhe Abrahami tha: Unë do të betohem. Dhe Abrahami qortoi Abimelekun rreth puseve të ujit, të cilat shërbëtorët e Abimelekut i kishin marrë. Dhe Abimeleku i tha atij: Nuk e dija kush të bëri ty këtë fjalë, as ti nuk ma tregove mua, as unë nuk e dëgjova, përveçse sot. Dhe Abrahami mori dele dhe viça, dhe ia dha Abimelekut, dhe të dy bënë besëlidhje. Dhe Abrahami vendosi shtatë qengja femra dhensh më vete. Dhe Abimelehu i tha Abrahamit: Çfarë janë këto shtatë qengja të dhenve, që ti i vure mënjanë? Dhe Abrahami tha: Ti do të marrësh shtatë qengjat femra nga unë, që të më jenë mua për dëshmi se unë e gjurmova këtë pus. Për këtë arsye ai e emëroi atë vend Pusi i Betimit, sepse atje u betuan të dy. Dhe ata bënë besëlidhje në pusin e betimit, pastaj u ngrit Abimelehu, Ohozathi këshilltari i tij, dhe Fiholi komandanti i përgjithshëm i forcës së tij, dhe u kthyen në tokën e filistenjve. Dhe Abrahami mbolli një fushë pranë pusit të betimit, dhe atje thirri emrin e Zotit, Perëndia i përjetshëm. Abrahami banoi në tokën e Filistinëve për shumë ditë.

22

Dhe u bë pas këtyre fjalëve, Perëndia testoi Abraamin, dhe i tha atij: Abraham, Abraham, dhe ai tha: Ja unë. Dhe tha: Merr birin tënd të dashur, të cilin ke dashur, Isakun, dhe shko në tokën e lartë, dhe ofroje atë atje si ofertë të djegur mbi një nga malet që do të të them. Pasi u ngrit Abrahami në mëngjes, ai shaloi gomaricën e tij; dhe mori me vete dy shërbëtorë, dhe Isakun birin e tij; dhe pasi çau dru për flijim të plotë të djegur, u ngrit dhe shkoi, dhe erdhi në vendin që i tha atij Perëndia, ditën e tretë. Dhe pasi ngriti sytë, Abrahami pa vendin nga larg. Dhe Abrahami u tha fëmijëve të tij, uluni këtu me gomaricën; unë dhe fëmija do të shkojmë deri atje; dhe pasi të kemi adhuruar do të kthehemi te ju. Abrahami mori drutë e olokaustit dhe i vuri mbi Isakun, birin e tij, ndërsa ai mori me duar zjarrin dhe shpatën, dhe të dy shkuan bashkë. Dhe Isaku i tha Abrahamit, atit të tij: Baba. Dhe ai tha: Çfarë është, bir? Tha, por, ja zjarri dhe drurët, ku është delja për olokaustin e plotë? Dhe Abrahami tha, Perëndia do të shohë për veten e tij dele për olokaust, bir. Pasi shkuan të dy së bashku, erdhën në vendin që Perëndia i tha atij; dhe Abrahami ndërtoi atje altarin, dhe vuri drutë; dhe pasi lidhi Isakun, birin e tij, e vuri atë mbi altarin mbi drutë. Dhe Abrahami zgjati dorën e tij për të marrë shpatën, për të therë birin e tij. Dhe Engjëlli i Zotit e thirri nga qielli dhe tha: Abraham, Abraham! Dhe ai tha: Ja unë. Dhe tha, mos vër dorën tënde mbi fëmijën, as mos i bëj atij asgjë; tani sepse kam ditur, që ti i frikësohesh Perëndisë; dhe nuk e ke kursyer birin tënd të dashur për mua. Dhe pasi ngriti Abrahami sytë e tij pa, dhe ja një dash i kapur në bimën Sabek nga brirët. Dhe Abrahami shkoi, dhe mori dashin, dhe e ofroi atë si flijim të plotë të djegur

në vend të Isakut, birit të tij. Dhe Abrahami e quajti emrin e atij vendi Zoti pa, që të thonë sot: Në malin e Zotit u shfaq. Dhe Lajmëtari i Zotit thirri Abrahamin për herë të dytë nga qielli, duke thënë, U betova për veten time, thotë Zoti, për shkak se ti bëre këtë gjë, dhe nuk kurseve birin tënd të dashur për mua, Vërtet duke bekuar do të të bekoj, dhe duke shumuar do të shumoj farën tënde, si yjet e qiellit, dhe si rëra që është pranë buzës së detit; dhe do të trashëgojë fara jote qytetet e kundërshtarëve. Dhe të gjitha kombet e tokës do të bekohen në farën tënde, sepse ti iu binde zërit tim. U kthye dhe Abrahami te djemtë e tij; dhe pasi u ngritën shkuan së bashku te pusi i betimit. Dhe Abrahami u vendos pranë pusit të betimit. Ndodhi dhe pas këtyre fjalëve, dhe iu raportua Abrahamit, duke thënë, ja ka lindur Melka dhe ajo vetë bij për Nahorin vëllain tënd, Uzin të parëlindurin, dhe Buzin vëllain e tij, dhe Kamuelin atin e Sirianëve, dhe Kezadin, dhe Hazaun, dhe Pildashin, dhe Jidlafin, dhe Bethuelin. Dhe Bethueli lindi Rebekën. Tetë ishin këta bij, të cilët Melka ia lindi Nahorit, vëllait të Abrahamit. Dhe konkubina e tij, emri i së cilës ishte Reuma, lindi edhe ajo Tabekin, Taamin, Tohosin dhe Mohën.

23

Jeta e Sarës ishte njëqind njëzet e shtatë vjet. Dhe Sara vdiq në qytetin Arbok, i cili është në luginë, kjo është Hebroni në tokën e Kanaanit, dhe Abrahami erdhi të vajtojë Sarën dhe të mbajë zi. Dhe u ngrit Abrahami nga i vdekuri i tij; dhe Abrahami u tha

bijve të Hetit, duke thënë, Banor i huaj dhe i përkohshëm unë jam me ju; më jepni pra pronë varri me ju, dhe do ta varros të vdekurin tim larg nga unë. U përgjigjën bijtë e Hetit drejt Abrahamit, duke thënë: Jo, zot. Dëgjona, o mbret nga Perëndia, ti je në mesin tonë, në varret tona të zgjedhura varrose të vdekurin tënd, sepse askush prej nesh nuk do ta pengojë varrin e tij nga ti, që të varrosësh të vdekurin tënd atje. Pasi u ngrit, Abrahami u përul popullit të tokës, bijve të Hethit. Dhe Abrahami u foli atyre duke thënë: Nëse e keni me shpirtin tuaj që të varros të vdekurin tim nga fytyra ime, dëgjomëni, dhe flisni për mua me Efronin, birin e Zoharit. Dhe le të më japë mua shpellën e dyfishtë, që i përket atij, që ndodhet në një pjesë të fushës së tij; për argjend të denjë, jepnimë atë në mesin tuaj si zotërim varri. Efroni ishte ulur në mes të bijve të Hethit; dhe duke iu përgjigjur, Efroni Hititi i tha Abrahamit, duke e dëgjuar bijtë e Hethit dhe të gjithë ata që hynin në qytet, duke thënë: Bëhu pranë meje, zot, dhe dëgjomë; arën dhe shpellën që është në të, ty të jap; përpara të gjithë qytetarëve të mi ta kam dhënë ty; varrose të vdekurin tënd. Dhe Abrahami u përkul përpara popullit të tokës. Dhe i tha Efronit në veshët e popullit të tokës: Meqë je te unë, dëgjomë, merr argjentin e fushës nga unë, dhe do ta varros të vdekurin tim atje. Dhe u përgjigj Efroni Abrahamit, duke thënë: Jo, zot; kam dëgjuar për, tokë katërqind didrakmash argjendi; por çfarë do të ishte kjo midis meje dhe teje? Por ti varrosi të vdekurin tënd. Dhe Abrahami dëgjoi Efronin, dhe Abrahami ia dha Efronit argjendin që ai kishte folur në veshët e bijve të Hetit, katërqind didrakma argjendi të miratuar nga tregtarët. Dhe u ngrit fusha e Efronit, që ishte te

shpella e dyfishtë, që është përballë Mamresë, fusha dhe shpella që ishte në të, dhe çdo pemë që ishte në fushë, dhe çdo gjë që është brenda kufijve të saj rreth e qark, te Abrahami, në pronësi përpara bijve të Hethit dhe të gjithë atyre që hynin në qytet. Pas këtyre ngjarjeve, Abrahami e varrosi gruan e tij, Sarën, në shpellën e fushës së dyfishtë, e cila ndodhet përballë Mambrës; kjo është Hebroni në tokën e Kanaanit. Dhe u ratifikua fusha dhe shpella që ishte në të, për Abrahamin, si pronë varri nga bijtë e Hetit.

24

Dhe Abrahami ishte i vjetër, i përparuar në ditë, dhe Zoti e bekoi Abrahamin në çdo gjë. Dhe Abrahami i tha shërbëtorit të tij më të vjetër të shtëpisë së tij, sundimtarit të të gjitha gjërave të tij, vëre dorën tënde nën kofshën time. Dhe të betohem ty, o Zot, Perëndia i qiellit dhe Perëndia i tokës, që të mos marrësh grua për birin tim Isak nga bijat e Kanaanasve, midis të cilëve unë banoj. Por në tokën time, ku unë u linda, ti do të shkosh, dhe në fisin tim, dhe ti do të marrësh grua për birin tim Isak nga atje. Dhe djali i tha atij: Në qoftë se gruaja nuk do të dëshirojë të vijë me mua prapa në këtë tokë, a duhet ta kthej birin tënd në tokën nga ku dole? Por Abrahami i tha atij: Ki kujdes për veten tënde, mos kthe birin tim atje. Zoti, Perëndia i qiellit dhe Perëndia i tokës, i cili më mori nga shtëpia e atit tim dhe nga toka ku u linda, i cili më foli dhe i cili m'u betua duke thënë: Ty do të ta jap këtë tokë dhe pasardhësve të tu, ai vetë do të dërgojë Engjëllin e

tij para teje, dhe ti do të marrësh grua për birin tim që andej. Nëse gruaja nuk dëshiron të shkojë me ty në këtë tokë, do të jesh i pastër nga betimi im, vetëm mos e kthe birin tim atje. Dhe djali vuri dorën e tij nën kofshën e Abrahamit, zotit të tij, dhe iu betua atij për këtë fjalë. Dhe djali mori dhjetë deve nga devetë e zotit të tij, dhe nga të gjitha gjërat e mira të zotit të tij me vete; dhe pasi u ngrit shkoi në Mesopotami në qytetin Nahor. Dhe ai bëri të shtriheshin devët jashtë qytetit, pranë pusit të ujit, rreth mbrëmjes, kur dilnin gratë që mblidhnin ujë. Dhe tha: Zot, Perëndia i zotit tim Abraham, më jep suksës sot, dhe trego mëshirë ndaj zotit tim Abraham. Ja, unë qëndroj mbi burimin e ujit, dhe vajzat e banorëve të qytetit dalin për të tërhequr ujë. Dhe do të jetë e virgjëra së cilës unë mund t'i them, anoje enën tënde të ujit, që unë të pi, dhe ajo të më thotë, pi ti, dhe devetë e tua unë do t'i ujis, derisa ato të pushojnë duke pirë, këtë ti ke përgatitur për djalin tënd Isakun; dhe në këtë unë do të di, që ti ke bërë mëshirë me zotin tim Abrahamin. Dhe ndodhi para se ai të mbaronte së foluri në mendjen e tij, dhe ja, Rebeka po dilte, ajo që ishte lindur nga Betuel, biri i Melkas, gruas së Nahorit, vëllait të Abrahamit, duke mbajtur enën e ujit mbi supet e saj. Ajo e virgjër ishte shumë e bukur në pamje, ishte e virgjër, asnjë burrë nuk e kishte njohur atë, dhe pasi zbriti te burimi, mbushi enën e saj të ujit dhe u ngjit. Dhe djali vrapoi në takim të saj, dhe tha, Më jep të pi pak ujë nga shtamba jote. Ajo por tha: Pi, zot, dhe nxitoi e rrëzoi enën e ujit mbi krahun e saj, dhe i dha të pinte atij derisa ai pushoi së pirë. Dhe tha: Do të nxjerr ujë edhe për devetë tuaja, derisa të pinë të gjitha. Dhe ajo nxitoi dhe e zbrazti ujdhenën në kovë, dhe vrapoi te pusi të nxjerrë ujë

përsëri, dhe nxori ujë për të gjitha devetë. Njeriu po e vëzhgonte atë dhe heshtte për të ditur nëse Zoti e kishte bërë të suksesshme rrugën e tij apo jo. Ndodhi që kur të gjitha devetë ndaluan së pirë, njeriu mori vathë të arta me peshë një drahmë dhe dy byzylykë për duart e saj, pesha e të cilëve ishte dhjetë të arta. Dhe ai e pyeti atë, dhe tha, bija e kujt je ti? Njoftomë, nëse ka te ati yt vend për ne për të qëndruar. Ajo por i tha atij: Jam bija e Bethuelit, birit të Melkasit, të cilin ajo ia lindi Nahorit. Dhe i tha atij: Kemi kashtë dhe ushqim të bollshëm, dhe vend për të qëndruar. Dhe i kënaqur, njeriu iu përkul Zotit dhe tha: I bekuar qoftë Zoti, Perëndia i zotit tim Abraham, i cili nuk e la pas drejtësinë e tij dhe të vërtetën prej zotit tim; mua më udhëzoi Zoti në shtëpinë e vëllait të zotit tim. Dhe pasi vrapoi, vajza raportoi në shtëpinë e nënës së saj, sipas këtyre fjalëve. Rebeka kishte një vëlla me emër Laban, dhe Laban vrapoi drejt burrit jashtë te burimi. Dhe ndodhi kur pa vathët dhe byzylykët në duart e motrës së tij, dhe kur dëgjoi fjalët e Rebekës, motrës së tij, duke thënë: Kështu më ka folur njeriu, erdhi te njeriu që qëndronte me devetë e tij pranë burimit. Dhe i tha atij, eja hyj, i bekuar i Zotit; pse qëndron jashtë? Unë kam përgatitur shtëpinë dhe vend për devetë. Hyri pra njeriu në shtëpi, shkarkoi devetë, dhe u dha kashtë e ushqim devetë, dhe ujë për të larë këmbët e tij dhe këmbët e njerëzve që ishin me të. Dhe ai vuri përpara tyre bukë për të ngrënë, dhe tha: Nuk do të ha derisa të them fjalët e mia. Dhe tha: Fol. Dhe ai tha: Unë jam bir i Abrahamit. Zoti bekoi shumë zotin tim, dhe u lartësua; dhe i dha atij dele, dhe viça, dhe argjend, dhe ar, fëmijë, dhe shërbëtore, deve, dhe gomarë. Dhe Sara, gruaja e zotit tim, lindi një djalë për zotin tim

pasi ai u plak, dhe i dha atij gjithçka që kishte. Dhe zotëriu im më bëri të betohem, duke thënë: Nuk do të marrësh grua për birin tim nga bijat e Kananeasve, në tokën e të cilëve unë banoj si i huaj. Por do të shkosh në shtëpinë e babait tim dhe në fisin tim, dhe do të marrësh grua për birin tim prej andej. I thashë zotit tim: Mos gruaja nuk do të shkojë me mua. Dhe më tha mua, Zoti Perëndia, të cilit i kam qenë i pëlqyer përpara tij, ai vetë do të dërgojë Lajmëtarin e tij me ty, dhe do të begatojë rrugën tënde, dhe do të marrësh grua për birin tim nga fisi im, dhe nga shtëpia e babait tim. Atëherë do të jesh i pafajshëm nga mallkimi im, sepse kur të vish në fisin tim dhe nuk të japin, atëherë do të jesh i pafajshëm nga betimi im. Dhe pasi erdha sot te burimi thashë, Zot Perëndia e zotit tim Abraham, nëse ti bën të mbarë rrugën time, në të cilën tani unë po shkoj, ja unë jam ndenjur te burimi i ujit, dhe bijat e njerëzve të qytetit po dalin të marrin ujë; dhe do të jetë e virgjëra, së cilës unë do t'i them, më jep të pi nga shtamba jote pak ujë, dhe ajo të më thotë, dhe ti pi, dhe deveve të tua do t'u marr ujë, kjo gruaja të cilën Zoti ka përgatitur për shërbëtorin e tij Isak; dhe në këtë do të di, që ti ke bërë mëshirë zotit tim Abraham. Dhe ndodhi para se të përfundoja së folurit në mendjen time, që menjëherë Rebeka po dilte duke pasur enën e ujit mbi supe, dhe zbriti te burimi e nxori ujë, dhe i thashë asaj: Më jep të pi. Dhe duke u nxituar, ajo e uli enën e ujit mbi krahun e saj, dhe tha: Pi ti, dhe do t'u jap ujë edhe deveve të tua, dhe ai piu, dhe u dha ujë deveve. Dhe e pyeta atë, dhe i thashë: Bijë e kujt je? Tregomë. Ajo më tha: Jam bija e Bathuelit, birit të Nahorit, të cilin Melka i lindi atij. Dhe i vura vathët, dhe byzylykët rreth duarve të saj. Dhe duke qenë i

kënaqur, adhurova Zotin dhe bekova Zotin, Perëndinë e zotit tim Abraham, i cili më bëri të begatshëm në rrugën e së vërtetës për të marrë bijën e vëllait të zotit tim për birin e tij. Nëse pra ju tregoni mëshirë dhe drejtësi ndaj zotit tim, mirë; por nëse jo, më njoftoni, që unë të kthehem djathtas ose majtas. Duke u përgjigjur, Labani dhe Bethueli thanë: Nga Zoti doli kjo gjë, ne nuk do të jemi në gjendje të të flasim ty kundër, as të keqe as të mirë. Ja Rebeka përpara teje, merre dhe shko, dhe le të jetë gruaja e birit të zotit tënd, ashtu siç foli Zoti. Ndodhi që kur shërbëtori i Abrahamit dëgjoi fjalët e tyre, ai u përkul mbi tokë para Zotit. Dhe pasi nxori djali enë argjendi dhe ari dhe rroba, ia dha Rebekës; dhe dhurata ia dha vëllait të saj dhe nënës së saj. Dhe hëngrën dhe pinë, ai dhe burrat që ishin me të, dhe fjetur. Dhe pasi u ngrit në mëngjes, tha: Dërgonimë, që të shkoj te zoti im. Thanë por vëllezërit e saj dhe nëna: Le të mbetet virgjëresha me ne rreth dhjetë ditë, dhe pas kësaj ajo do të niset. Por ai u tha atyre: Mos më mbani mbrapa, sepse Zoti e ka bërë të mbarë rrugën time. Dërgomëni që të shkoj te zoti im. Ata por thanë: Le ta thërrasim vajzën dhe le ta pyesim gojën e saj. Dhe ata thirrën Rebekën, dhe i thanë asaj, A do të shkosh me këtë njeri? Dhe ajo tha, Do të shkoj. Dhe ata dërguan Rebekën motrën e tyre, dhe zotërimet e saj, dhe shërbëtorin e Abrahamit, dhe ata që ishin me të. Dhe e bekuan Rebekën, dhe i thanë asaj: Motra jonë je, u bëfsh në mijëra dhjetëra mijëra, dhe fara jote le të trashëgojë qytetet e kundërshtarëve të saj. Dhe pasi u ngrit Rebeka dhe shërbëtoret e saj, hipën mbi devetë, dhe shkuan me njeriun; dhe djali pasi mori Rebekën u largua. Isak po udhëtonte nëpër shkretëtirë pranë pusit të shikimit, dhe ai banonte në tokën drejt

Jugut. Dhe Isaku doli të bisedojë në fushë rreth mbrëmjes, dhe duke ngritur sytë e tij pa deve që po vinin. Dhe Rebeka, pasi ngriti sytë, pa Isakun dhe zbriti nga deveja. Dhe i tha birit: Kush është ai njeri që po shkon në fushë për të na takuar? Dhe tha djali, ky është zotëria im; dhe ajo duke marrë velin, e veshi. Dhe shërbëtori i tregoi Isakut të gjitha gjërat që kishte bërë. Isaku hyri në shtëpinë e nënës së tij dhe mori Rebekën, dhe ajo u bë gruaja e tij, dhe ai e deshi atë, dhe Isaku u ngushëllua për Sarën, nënën e tij.

25

Duke u bashkuar, Abrahami mori grua, së cilës emri ishte Ketura. Ajo i lindi atij Zombran, Iezan, Madal, Madiam, Iesbok dhe Soie. Iezan lindi Saba dhe Dedan, ndërsa bijtë e Dedan ishin Asshurim, Letushim dhe Leummim. Bijtë e Midianit ishin Gepher, Apher, Enoch, Abida dhe Eldaag; të gjithë këta ishin bij të Keturahut. Abrahami i dha të gjitha zotërimet e tij birit të tij, Isakut. Dhe bijve të konkubinave të tij, Abrahami u dha dhurata, dhe i dërgoi ata larg nga Isaku, biri i tij, ndërsa ai ishte ende gjallë, drejt lindjes në tokën e lindjes. Këto janë vitet e ditëve të jetës së Abrahamit sa ai jetoi, njëqind e shtatëdhjetë e pesë vite. Dhe duke u shuajtur vdiq Abrahami në pleqëri të mirë, plak dhe plot me ditë, dhe u bashkua me popullin e tij. Dhe e varrosën atë Isak dhe Ismael, bijtë e tij, në shpellën e dyfishtë, në arën e Efronit të Saarit të Hititit, që është përballë Mamresë, arën dhe shpellën që fitoi Abrahami nga bijtë e Hetit; atje varrosën

Abrahamin dhe Sarën, gruan e tij. Ndodhi që pas vdekjes së Abrahamit, Perëndia bekoi Isakun, birin e tij, dhe Isaku banoi pranë pusit të shikimit. Këto janë gjeneratat e Ismaelit, birit të Abrahamit, të cilin lindi Agari egjiptase, shërbëtorja e Sarës, për Abrahamin. Dhe këto janë emrat e bijve të Ismailit, sipas emrave të brezave të tij: i parëlinduri i Ismailit, Nebajothi, dhe Kedari, dhe Nabdeeli, dhe Massami, dhe Masma, dhe Duma, dhe Masse, dhe Hodani, dhe Tejmani, dhe Jeturi, dhe Nafesi, dhe Kedma. Këta janë bijtë e Ismaelit, dhe këto janë emrat e tyre në çadrat e tyre dhe në vendbanime e tyre, dymbëdhjetë princër sipas kombeve të tyre. Dhe këto janë vitet e jetës së Ismaelit, njëqind e tridhjetë e shtatë vjet. Ai vdiq duke u dobësuar dhe u bashkua me fisin e tij. Ai banoi nga Havilah deri në Shur, e cila është përballë Egjiptit deri sa të shkosh drejt Asirisë, përballë të gjithë vëllezërve të tij ai banoi. Dhe këto janë brezat e Isakut, birit të Abrahamit: Abrahami lindi Isakun. Ishte Isak dyzet vjeç kur mori për grua Rebekën, bijën e Betuelit sirianit nga Mesopotamia e Sirisë, motrën e Labanit sirianit. Isaku iu lut Zotit për Rebekën, gruan e tij, sepse ajo ishte shterpë, dhe Perëndia e dëgjoi atë, dhe Rebeka, gruaja e tij, u ngjiz. Fëmijët kërconin në të; dhe ajo tha, nëse kështu do të më ndodhë mua, për çfarë më duhet kjo? Dhe shkoi të pyesë nga Zoti. Dhe Zoti i tha asaj: Dy kombe janë në barkun tënd, dhe dy popuj do të ndahen nga barku yt, dhe një popull do të tejkalojë tjetrin, dhe më i madhi do t'i shërbejë më të voglit. Dhe u plotësuan ditët e lindjes së saj, dhe ja, ishin binjakë në barkun e saj. Doli i parëlinduri i kuq, i tëri si lëkurë lesht, dhe e emërtuan Esau. Dhe pas kësaj doli vëllai i tij, dhe dora e tij kishte kapur thembrën e

Esaut; dhe e thirri emrin e tij Jakobi. Isaku ishte gjashtëdhjetë vjeç kur Rebeka i lindi ata. U rritën të rinjtë, dhe Esau ishte njeri që dinte të gjuante, fshatar, ndërsa Jakobi ishte njeri i thjeshtë, që banonte në shtëpi. Isaku e deshi Esaun, sepse gjahu i tij ishte ushqim për të, por Rebeka e deshi Jakobin. Jakobi pjeku supë, por Esau erdhi nga fusha duke u dobësuar. Dhe Esau i tha Jakobit: Ushqemë nga kjo zierje e kuqe, sepse jam i dobët. Për këtë arsye u quajt emri i tij Edom. Dhe Jakobi i tha Esaut: Shitemë sot të drejtat e pjelljes së parë. Dhe Esau tha, Ja, unë po shkoj të vdes, dhe për çfarë më duhen mua këto të drejta të të parëlindurit? Dhe Jakobi i tha atij: Betohu sot para meje, dhe ai iu betua atij, dhe Esau ia shiti të drejtën e të parëlindurit Jakobit. Jakobi i dha Esaut bukë dhe zierje thjerrash, dhe ai hëngri e piu, pastaj u ngrit e shkoi, dhe Esau e përçmoi të drejtën e të parëlindurit.

26

Ndodhi një zi bukë mbi tokë, përveç zi bukës së mëparshme që kishte ndodhur në kohën e Abrahamit, dhe Isakut shkoi te Abimeleku, mbreti i Filistinëve, në Gerar. U shfaq atij Zoti dhe tha: Mos zbrit në Egjipt, por banoje në tokën që do të të them. Dhe bano si i huaj në këtë tokë, dhe unë do të jem me ty, dhe do të të bekoj, sepse ty dhe farës tënde do t'ia jap gjithë këtë tokë, dhe do ta vendos betimin tim, të cilin ia u betova Abrahamit, atit tënd. Dhe do të shumoj pasardhësit e tu si yjet e qiellit, dhe do t'i jap pasardhësve të tu gjithë këtë tokë, dhe të gjitha kombet e

tokës do të bekohen në pasardhësit e tu. Në vend të të cilave dëgjoi Abrahami, ati yt, zërin tim dhe ruajti urdhërimet e mia, urdhërimet e mia, statutet e mia dhe ligjet e mia. Isakut banoi në Gerara. Pyetën por burrat e vendit rreth Rebekës, gruaja e tij, dhe tha: Motra ime është, sepse u frikësua të thoshte që ishte gruaja e tij, që mos vallë e vrisnin burrat e vendit për shkak të Rebekës, sepse ajo ishte e bukur në pamje. Ndodhi që ai qëndroi atje për një kohë të gjatë, dhe Abimelehu, mbreti i Gerarit, duke shikuar nga dritarja, pa Isakun duke luajtur me Rebekën, gruan e tij. Abimeleku thirri Isakun dhe i tha atij: Pra, me të vërtetë ajo është gruaja jote? Pse the Ajo është motra ime? Dhe Isaku i tha atij: Sepse thashë, mos ndoshta të vdes për shkak të saj. Dhe Abimeleku i tha atij: Çfarë është kjo që na bëre? Pak më vonë dikush nga familja ime do të flinte me gruan tënde, dhe ti do të sillnje mbi ne padijenë. Abimelehu urdhëroi gjithë popullit të tij, duke thënë: Kushdo që prek këtë njeri dhe gruan e tij, do të jetë fajtor me vdekje. Isaku mbolli në atë tokë, dhe në atë vit gjeti elb qindëfish, dhe Zoti e bekoi atë. Dhe njeriu u lartësua, dhe duke ecur përpara u bë gjithnjë e më i madh, derisa u bë shumë i madh. Dhe atij iu bënë tufë dhënsh, dhe tufë lopësh, dhe punime bujqësore të shumta. Dhe Filistejtë e kishin zili atë. Dhe të gjitha pusetet që i kishin gërmuar bijtë e atit të tij në kohën e atit të tij, Filistejtë i bllokuan dhe i mbushën me dhe. Dhe Abimeleku i tha Isakut, largohu nga ne, sepse u bëre shumë më i fortë se ne. Dhe Isaku u largua nga atje, u vendos në luginën e Gerarit dhe banoi atje. Dhe përsëri Isaku gërmoi puseta e ujit, të cilat i kishin gërmuar shërbëtorët e Abrahamit, atit të tij, dhe Filistejtë i kishin bllokuar ato pas vdekjes së Abrahamit, atit të tij, dhe u

vuri atyre emra sipas emrave që u kishte vënë ati i tij. Dhe bijtë e Isakut gërmuan në luginën e Gerarit dhe gjetën atje një pus me ujë të gjallë. Dhe barinjtë e Gerarave luftuan me barinjtë e Isakut, duke pretenduar se uji ishte i tyre, dhe e quajtën emrin e pusit Padrejtësi, sepse e kishin padrejtësuar atë. Pasi u nis nga aty, gërmoi një pus tjetër, por u grindën edhe për atë, dhe e quajti atë me emrin Armiqësi. Pasur nisur dhe nga atje gërmoi pus tjetër, dhe nuk luftuan rreth tij, dhe emëroi emrin e tij, Hapësirë e Gjerë, duke thënë, sepse tani zgjeroi Zoti neve Shkoi lart nga atje te pusi i betimit. Dhe Zoti iu shfaq atij në atë natë dhe tha: Unë jam Perëndia i Abrahamit, atit tënd. Mos ki frikë, sepse unë jam me ty, dhe do të të bekoj dhe do të shumoj farën tënde nëpërmjet Abrahamit, atit tënd. Dhe ndërtoi atje një altar, dhe thirri emrin e Zotit, dhe ngriti atje çadrën e tij; dhe bijtë e Isakut gërmuan atje një pus në luginën e Gerarit. Dhe Abimelehu shkoi tek ai nga Gerara, dhe Ahuzathi këshilltari i tij, dhe Fikoli komandanti i ushtrisë së tij. Dhe Isak u tha atyre: Pse erdhët te unë? Por ju më uruat, dhe më dërguat larg nga ju. Dhe ata thanë, duke parë kemi parë që Zoti ishte me ty; dhe ne thamë, le të bëhet betim ndërmjet nesh dhe teje, dhe ne do të bëjmë me ty besëlidhje, të mos bësh me ne të keqe, sepse ne nuk të kemi urryer ty, dhe në mënyrën që ne të kemi trajtuar mirë, dhe ne të kemi dërguar me paqe; dhe tani je i bekuar nga Zoti. Dhe u bëri atyre banket, dhe hane e pinë. Dhe pasi u ngritën në mëngjes, secili iu betua fqinjit të tij, dhe Isaku i dërgoi ata, dhe ata u larguan prej tij me shpëtim. Ndodhi në atë ditë që bijtë e Isakut, pasi mbërritën, i raportuan atij rreth pusit që kishin gërmuar, dhe thanë: Nuk gjetëm ujë. Dhe ai e quajti atë Betim;

për këtë arsye ai i vuri emrin asaj qyteti Pusi i Betimit, deri në ditën e sotme. Esau ishte dyzet vjeç, dhe mori për grua Judithin, bijën e Beerit Hitit, dhe Basemathin, bijën e Elonit Hitit. Dhe ato ishin grindëse për Isakun dhe Rebekën.

27

Ndodhi që pas plakjes së Isakut, u errësuan sytë e tij për të parë, dhe ai thirri Esaun, birin e tij më të madh, dhe i tha atij: Biri im, dhe ai tha: Ja unë. Dhe tha, ja kam rritur plak, dhe nuk e di ditën e vdekjes sime. Tani pra merr enën tënde, kuletën dhe harkun, dil në fushë dhe gjuaj për mua gjah. Dhe më bëj ushqime, siç dua unë, dhe më sill, që të ha, që të të bekojë shpirti im para se të vdes. Rebecca por dëgjoi Isakun duke folur me Esaun, birin e tij, dhe Esau shkoi në fushë të gjuajë gjah për atin e tij. Rebeka dhe i tha Jakobit, birit të saj më të ri, shiko, dëgjova babanë tënd duke i folur Esaut, vëllait tënd, duke thënë, Sillmë gjah, dhe bëjmë ushqime, që pasi të ha të të bekoftë ty përpara Zotit para se të vdes unë. Tani pra, biri im, dëgjomë, ashtu si unë të urdhëroj. Dhe shko te delet, merr për mua nga atje dy cjepë të rinj, të butë e të mirë, dhe do t'i bëj ata ushqime për atin tënd, siç i pëlqen. Dhe ti do t'ia çosh atit tënd, dhe ai do të hajë, që ati yt të të bekojë para se të vdesë. Jakobi i tha Rebekës, nënës së tij: Esau, vëllai im, është njeri me qime, por unë jam njeri i lëmuar. Mos vallë të më prekë babai, dhe do të jem përpara tij si përçmues, dhe do të sjell mbi veten time mallkim, dhe jo bekim. Por nëna i tha atij: Mbi mua qoftë mallkimi yt, biri im, vetëm

dëgjomë zërin, dhe shko e ma sill. Pasi shkoi, mori dhe ia solli nënës, dhe nëna e tij përgatiti ushqime, ashtu siç i pëlqenin atit të tij. Dhe Rebeka, duke marrë rrobën e bukur të Esaut, birit të saj të madh, e cila ishte pranë saj në shtëpi, e veshi me të Jakobin, birin e saj të vogël. Dhe lëkurat e dhive të reja i vuri mbi krahët e tij dhe mbi pjesët e zhveshura të qafës së tij. Dhe i dha ushqimet dhe bukët që kishte bërë në duart e Jakobit, birit të saj. Dhe ia solli babait të tij, e tha: Atë! Por ai tha: Ja unë, kush je ti, biri im? Dhe Jakobi i tha babait të tij: Unë jam Esau, i parëlinduri yt. Kam bërë ashtu siç më the. Ngrihu, ulu dhe ha nga gjahu im, që shpirti yt të më bekojë. Dhe Isaku i tha të birit, çfarë është kjo që gjete kaq shpejt, o bir? Dhe ai tha: Atë që Zoti, Perëndia yt, ma dorëzoi. Isaku i tha Jakobit: Afrohu mua, dhe do të të prek, biri im, për të parë nëse ti je biri im Esau, apo jo. U afrua Jakobi te Isaku, ati i tij, dhe e preku atë, dhe tha: Zëri është zëri i Jakobit, por duart janë duart e Esaut. Dhe nuk e njohu atë, sepse duart e tij ishin si duart e Esaut, vëllait të tij, me flokë; dhe e bekoi atë, dhe tha: A je ti biri im Esau? Por ai tha: Unë. Dhe tha: Sillma mua, dhe do të ha nga gjahu yt, biri im, që shpirti im të të bekojë ty. Dhe ia solli atij, dhe ai hëngri, dhe ia solli atij verë, dhe ai piu. Dhe Isaku, ati i tij, i tha atij: Afrohu mua dhe puthma, biri im. Dhe duke u afruar, e puthi atë, dhe nuhati erën e rrobave të tij, dhe e bekoi atë, dhe tha: Ja, era e birit tim është si era e një fushe plot, të cilën e ka bekuar Zoti. Dhe Perëndia të japë ty nga vesa e qiellit, dhe nga bollëku i tokës, dhe shumicë grurësh e vere. Dhe le të të shërbejnë ty kombet, dhe le të të adhurojnë ty sunduesit, dhe bëhu zot i vëllait tënd, dhe do të të adhurojnë ty bijtë e atit tënd; ai që të mallkon ty, i mallkuar, por ai që të bekon

ty, i bekuar. Dhe ndodhi që pasi Isaku pushoi së bekuari Jakobin, birin e tij, sapo Jakobi doli nga prania e Isakut, atit të tij, edhe Esau, vëllai i tij, erdhi nga gjahu. Dhe ai vetë përgatiti ushqime të shijshme, ia solli atit të tij, dhe i tha atit: Le të ngrihet ati im dhe le të hajë nga gjahu i birit të tij, që shpirti yt të më bekojë mua. Dhe Isaku, babai i tij, i tha atij: Kush je ti? Dhe ai tha, Unë jam biri yt i parëlindur, Esau. Ishaku u habit me habit shumë të madh, dhe tha: Kush pra është ai që gjuajti për mua gjah dhe ma solli, dhe unë hëngra nga të gjitha para se të vije ti? Dhe e bekova atë, dhe i bekuar do të jetë. Ndodhi që kur Esau dëgjoi fjalët e babait të tij Isak, ai thirri me zë të madh dhe shumë të hidhur, dhe tha: Bekoma me të vërtetë edhe mua, o atë. Ai i tha atij, vëllai yt erdhi me mashtrim dhe mori bekimin tënd. Dhe tha: Drejtësisht u quajt emri i tij Jakob, sepse ai më ka gënjyer tani për herë të dytë. Ai mori të drejtat e pararënies sime, dhe tani mori bekimin tim. Dhe Esau i tha atit të tij: A nuk ke lënë për mua asnjë bekim, o atë? Duke u përgjigjur, Isaku i tha Esaut: Nëse atë e kam bërë zot tëndin, dhe të gjithë vëllezërit e tij i kam bërë shërbëtorë të tij, me grurë dhe me verë e kam mbështetur atë, ty çfarë do të të bëj, bir? Tha Esau te ati i tij, A nuk është vetëm një bekim për ty, atë? Bekoje me të vërtetë edhe mua, o atë; por kur Isaku u prekur thellë, Esau bërtiti me zë të lartë dhe qau. Duke u përgjigjur, Isaku, ati i tij, i tha atij: Ja, nga pasuria e tokës do të jetë banesa jote, dhe nga vesa e qiellit nga lart. Dhe mbi shpatën tënde do të jetosh, dhe vëllait tënd do t'i shërbesh, por do të jetë kur ta shkatërrosh dhe ta heqësh zgjedhën e tij nga qafa jote. Dhe Esau mbante inat ndaj Jakobit për bekimin, me të cilin e bekoi babai i tij, por Esau tha në mendjen e tij: Le të

afrohen ditët e zisë për babain tim, që të vras Jakobin, vëllanë tim. U raportuan Rebekës fjalët e Esaut, birit të saj më të madh, dhe ajo dërgoi e thirri Jakobin, birin e saj më të ri, dhe i tha atij: Ja, Esau, vëllai yt, të kërcënon se do të të vrasë. Tani pra, fëmijë, dëgjo zërin tim, dhe ngrihu e ik në Mesopotami te Labani, vëllai im, në Haran. Dhe bano me të disa ditë, derisa të kthehet mbrapsht zemërimi dhe inati i vëllait tënd nga ti, dhe ai të harrojë ato që i ke bërë atij; dhe pasi të kem dërguar do të të thërras nga aty, që të mos humbas të dy ju në një ditë. Rebeka i tha Isakut: Jam e lodhur nga jeta ime për shkak të bijave të bijve të Hetit. Nëse Jakobi do të marrë grua nga bijat e kësaj toke, çfarë kuptim ka për mua të jetoj?

28

Pasi thirri Isaku Jakobin, e bekoi atë dhe i urdhëroi, duke i thënë: Nuk do të marrësh grua nga bijat e Kananeasve. Ngrihu dhe ik në Mesopotami, në shtëpinë e Betuelit, atit të nënës sate, dhe merr për vete nga aty një grua nga bijat e Labanit, vëllait të nënës sate. Perëndia im të bekoftë, të shtoftë dhe të shumëzoftë, dhe do të bëhesh tubim kombesh. Dhe të të japë ty bekimin e Abrahamit, atit tim, ty dhe farës tënde pas teje, që të trashëgosh tokën e banimit tënd, të cilën Perëndia ia dha Abrahamit. Dhe Isakut dërgoi Jakobin, dhe ai shkoi në Mesopotami te Labani, biri i Bethuelit Sirianit, vëllai i Rebekës, nënës së Jakobit dhe Esaut. Shiko por Esau që Isaku bekoi Jakobin, dhe e dërgoi në Mesopotaminë e Sirisë të marrë për vete grua nga aty, kur e

bekoi atë, dhe i urdhëroi atij duke thënë: nuk do të marrësh grua nga bijat e Kananejve. Dhe Jakobi dëgjoi atin dhe nënën e tij, dhe shkoi në Mesopotaminë e Sirisë. Duke parë edhe Esau që të këqija janë bijat e Kanaanit përpara Isakut, atit të tij, shkoi Esau te Ishmaeli; dhe mori Maeletin, bijën e Ismaelit, birit të Abrahamit, motrën e Nabiotit, për grua bashkë me gratë e tij. Dhe Jakobi doli nga pusi i betimit dhe shkoi në Haran. Dhe ai arriti në një vend, dhe fjeti atje, sepse dielli kishte perënduar, dhe mori nga gurët e vendit, dhe i vuri pranë kokës së tij, dhe fjeti në atë vend. Dhe ai pa një ëndërr, dhe ja një shkallë e ngritur në tokë, koka e së cilës arrinte deri në qiell, dhe lajmëtarët e Perëndisë po ngjiteshin dhe po zbrisnin mbi të. Por Zoti qëndronte mbi të dhe tha: Unë jam Perëndia i Abrahamit, atit tënd, dhe Perëndia i Isakut. Mos ki frikë! Tokën mbi të cilën ti fle, ty do ta jap atë dhe farës tënde. Dhe fara jote do të jetë si rëra e tokës, dhe do të shpërndahet mbi det, dhe Jug, dhe Veri, dhe mbi lindje, dhe të gjitha fiset e tokës do të bekohen në ty, dhe në farën tënde. Dhe ja, unë jam me ty, duke të ruajtur në çdo rrugë ku do të shkosh, dhe do të të kthej në këtë tokë, sepse nuk do të të braktis, derisa të bëj gjithçka që të fola. Dhe Jakobi u zgjua nga gjumi i tij, dhe tha: Zoti është në këtë vend, por unë nuk e dija. Dhe ai u frikësua dhe tha: Sa i frikshëm është ky vend! Ky nuk është gjë tjetër veçse shtëpia e Perëndisë, dhe kjo është porta e qiellit. Dhe Jakobi u ngrit në mëngjes, mori gurin që kishte vënë atje nën kokën e tij, e ngriti atë si shtyllë dhe derdhi vaj mbi majën e saj. Dhe ai e thirri atë vend Shtëpia e Perëndisë, ndërsa emri i mëparshëm i qytetit ishte Luz. Dhe Jakobi u lut një lutje, duke thënë, nëse Zoti Perëndia është me

mua, dhe më ruan në këtë rrugë që unë po shkoj, dhe më jep bukë për të ngrënë, dhe rroba për të veshur, dhe më kthen me shpëtim në shtëpinë e atit tim, dhe Zoti do të jetë për mua Perëndi. Dhe ky gur, të cilin e vendosa si shtyllë, do të jetë për mua shtëpia e Perëndisë, dhe nga të gjitha ato që ti do të më japësh, do t'i dhjetëzoj ato ty.

29

Dhe duke ngritur këmbët, Jakobi shkoi në tokën e lindjes, drejt Labanit, birit të Betuelit Sirianit, vëllait të Rebekës, nënës së Jakobit dhe Esaut. Dhe sheh, dhe ja një pus në fushë, dhe atje ishin tre tufë dhensh që pushonin mbi të, sepse nga ai pus ujitën tufat, dhe një gur i madh ishte mbi gojën e pusit. Dhe atje mblidheshin të gjitha tufat, ata rrokullisinin gurin nga goja e pusit, ujitinin delet dhe e kthënin gurin mbi gojën e pusit në vendin e tij. Dhe Jakobi u tha atyre, vëllezër, nga ku jeni ju? Dhe ata thanë, Ne jemi nga Harani. Dhe ai u tha atyre: A e njihni Labanin, birin e Nahorit? Dhe ata thanë, Ne dimë. Dhe ai u tha atyre, A është i shëndetshëm? Dhe ata thanë, Ai është i shëndetshëm; dhe ja Rakela, e bija e tij, po vinte me delet. Dhe Jakobi tha: Ende është ditë e madhe, nuk është ende ora që të mblidhen bagëtitë. Pasi t'i keni pirë delet, shkoni dhe ushqejini ato. Por ata thanë: Ne nuk do të jemi në gjendje, derisa të grumbullohen të gjithë barinjtë, dhe ata do të rrokullisën gurin nga goja e pusit, dhe ne do të ujisim delet. Ndërsa ai ende po u fliste atyre, ja që Rakela, e bija e Labanit, po vinte me delet e atit

të saj, sepse ajo kulloste delet e atit të saj. Ndodhi që kur Jakobi pa Rakelën, bijën e Labanit, vëllait të nënës së tij, dhe delet e Labanit, vëllait të nënës së tij, Jakobi u afrua dhe rrokullisi gurin nga goja e pusit, dhe ujiti delet e Labanit, vëllait të nënës së tij. Dhe Jakobi e puthi Rakelën, dhe duke thirrur me zë të lartë, ai qau. Dhe i raportoi Rakelës që ai është vëllai i atit të saj, dhe që është bir i Rebekës, dhe ajo duke vrapuar i raportoi atit të saj sipas këtyre fjalëve. Ndodhi që kur Labani dëgjoi emrin e Jakobit, birit të motrës së tij, vrapoi për ta takuar atë, dhe pasi e përqafoi e puthi, dhe e solli në shtëpinë e tij, dhe Jakobi i tregoi Labanit të gjitha këto fjalë. Dhe Labani i tha atij: Ti je nga kockat e mia dhe nga mishi im, dhe ai qëndroi me të një muaj ditësh. Tha Labani Jakobit, që për vëlla im je, nuk do të më shërbesh falas, tregomë cili është shpërblimi yt? Por Laban-it i ishin dy vajza, emri i më të madhes Lea, dhe emri i më të res Rakel. Por sytë e Leas ishin të dobët, ndërsa Rakela ishte e bukur në formë dhe shumë e hijshme në pamje. Por Jakobi e dashuroi Rakelën, dhe tha: Do të të shërbej ty shtatë vjet për Rakelën, bijën tënde më të re. Laban i tha atij: Më mirë ta jap atë ty, sesa ta jap atë një burri tjetër; bano me mua. Dhe Jakobi shërbeu për Rakelën shtatë vjet, dhe ato ishin përpara tij si pak ditë, nga dashuria e tij për të. Dhe Jakobi i tha Labanit: Jepma gruan time, sepse ditët janë mbushur që të hyj te ajo. Labani mblodhi të gjithë burrat e vendit dhe bëri një martesë. Dhe u bë mbrëmje, dhe ai mori Leahun, bijën e tij, dhe e solli te Jakobi, dhe Jakobi hyri te ajo. Dhe Labani i dha bijës së tij, Leas, shërbëtoren e tij Zelfan si shërbëtore. Erdhi mëngjesi, dhe ja ishte Lea; Jakobi i tha Labanit, çfarë më bëre mua këtë? A nuk shërbeva unë te ti për

Rakelën? Dhe pse më gënjeve? Labani iu përgjigj: Nuk është kështu në vendin tonë, të jepet e reja para së vjetrës. Plotëso pra javën e kësaj, dhe do të të jap edhe këtë në vend të punës që do të punosh te unë edhe shtatë vjet të tjera. Jakobi bëri kështu dhe plotësoi shtatë ditët e kësaj, dhe Labani ia dha atij Rakelën, bijën e tij, për grua. Dhe Labani i dha bijës së tij Bilhahun, shërbëtoren e tij, si shërbëtore. Dhe hyri te Rakela, por ai e deshi Rakelën më shumë se Leanë, dhe i shërbeu shtatë vjet të tjera. Duke parë Zoti Perëndia që Lea ishte e urrejtur, ai hapi mitrën e saj, por Rakela ishte shterpë. Dhe Lea u ngjiz, dhe lindi një bir për Jakobin, e thirri emrin e tij Ruben, duke thënë, sepse Zoti pa poshtërimin tim, dhe më dha një bir, tani pra burri im do të më dojë. Dhe ajo u ngjiz përsëri, dhe lindi një bir të dytë për Jakobin, dhe tha: Sepse Zoti dëgjoi që unë jam e urryer, dhe më dha edhe këtë. Dhe e thirri emrin e tij Simeon. Dhe mbeti shtatzënë përsëri, dhe lindi një djalë, dhe tha: Tani burri im do të jetë pranë meje, sepse i kam lindur tre bij. Për këtë arsye e thirri emrin e tij Levi. Dhe pasi mbeti shtatzënë përsëri, lindi një djalë, dhe tha: Tani, edhe për këtë do t'i jap falënderim Zotit. Për këtë arsye e quajti emrin e tij Judë. Dhe ajo pushoi së linduri.

30

Rakela, pasi pa që nuk i kishte lindur fëmijë Jakobit, zili motrën e saj, dhe i tha Jakobit: Më jep fëmijë, nëse jo, do të vdes unë. I zemëruar, Jakobi i tha Rakelës: A jam unë në vend të Perëndisë, i cili të ka privuar ty frytin e barkut? Rakela i tha Jakobit: Ja

shërbëtorja ime Bala, hyj te ajo, dhe ajo do të lindë mbi gjunjët e mia, dhe unë do të fitoj fëmijë nga ajo. Dhe ajo i dha atij Ballën, shërbëtoren e saj, për grua, dhe Jakobi hyri te ajo. Dhe Bilha, shërbëtorja e Rakelës, mbeti shtatzënë dhe i lindi një djalë Jakobit. Dhe Rakela tha: Perëndia më bëri drejtësi, dëgjoi zërin tim dhe më dha një djalë; prandaj e thirri emrin e tij Dan. Dhe Balla, shërbëtorja e Rakelës, mbeti përsëri shtatzënë dhe i lindi një bir të dytë Jakobit. Dhe Rakela tha: Perëndia im ka luftuar për mua, dhe unë kam mundur në luftën me motrën time, dhe ajo e thirri emrin e tij Neftali. Por Leia pa që kishte ndaluar së linduri, dhe mori Zelfan, shërbëtoren e saj, dhe ia dha atë Jakobit si grua, dhe ai hyri te ajo. Dhe Zelpha, shërbëtorja e Leas, mbeti shtatzënë dhe i lindi një djalë Jakobit. Dhe Lea tha: Në fat! dhe e emëroi atë Gad. Dhe Zelfa, shërbëtorja e Leas, shpuri përsëri dhe i lindi Jakobit një bir të dytë. Dhe Lea tha: E lumtur jam unë, sepse gratë do të më quajnë të lumtur, dhe e thirri emrin e tij Asher. Rubeni shkoi në ditët e korrjes së grurit dhe gjeti mollë mandragorash në arë, dhe ia solli ato nënës së tij, Leas. Rakela i tha motrës së saj, Leas: Më jep nga mandragorat e birit tënd. Tha Lea, nuk të mjafton që more burrin tim? Jo dhe mandragorat e birit tim do t'i marrësh? Dhe Rakela tha, Jo kështu; le të flejë me ty këtë natë në vend të mandragoreve të birit tënd. Jakobi hyri nga ara në mbrëmje, dhe Lea doli në takim me të, dhe i tha: Te unë do të hysh sot, sepse të kam marrë me qira në vend të mandragorëve të birit tim, dhe ai fjetë me të atë natë. Dhe Perëndia dëgjoi Leanë, dhe ajo, pasi mbeti shtatzënë, i lindi Jakobit një bir të pestë. Dhe Lea tha: Perëndia më ka dhënë shpërblimin tim, sepse ia dhashë shërbëtoren time

burrit tim, dhe e thirri emrin e tij Isakar, që do të thotë shpërblim. Dhe Lea mbeti përsëri shtatzënë dhe i lindi bir të gjashtë Jakobit. Dhe Lea tha: Perëndia më ka dhënë një dhuratë të mirë në këtë kohë; tani burri im do të më zgjedhë, sepse i kam lindur gjashtë djem. Dhe e thirri emrin e tij Zabulon. Dhe pas kësaj lindi një bijë, dhe e quajti emrin e saj Dina. Perëndia kujtoi Rakelën, dhe Perëndia e dëgjoi atë, dhe hapi mitrën e saj. Dhe pasi mbeti shtatzënë, lindi një djalë për Jakobin, dhe Rakela tha: Perëndia im ma hoqi turpin. Dhe ajo e thirri emrin e tij Jozefi, duke thënë: Le të më shtojë Perëndia një bir tjetër. Ndodhi që kur Rakela lindi Jozefi, Jakobi i tha Labanit: Dërgomë, që të shkoj në vendin tim dhe në tokën time. Kthemë gratë e mia dhe fëmijët e mi, për të cilët kam shërbyer ty, që të shkoj; ti pra e di shërbimin që kam bërë për ty. Labani i tha atij: Nëse gjeta hir para teje, kam marrë shenjë, sepse Perëndia më bekoi me ardhjen tënde. Specifikoni pagën tuaj, dhe unë do t'jua jap. Tha por Jakobi: Ti di çfarë kam shërbyer ty, dhe sa shumë ishte bagëtia jote me mua. E vogël ishte ajo që kishe ti para se të vija unë, dhe u rrit në shumicë, dhe të bekoi Zoti Perëndia me ardhjen time; tani pra, kur do të bëj edhe unë për veten time shtëpi? Dhe Labani i tha atij: Çfarë do të të jap? Dhe Jakobi i tha atij: Nuk do të më jepsh asgjë, nëse ti bën për mua këtë fjalë, përsëri do të kullos delet e tua dhe do t'i ruaj. Le të kalojnë të gjitha delet e tua sot, dhe ndaj nga aty çdo dele të errët në mesin e qengjave, dhe çdo të vërguar dhe të lara në mesin e dhive; kjo do të jetë shpërblimi im. Dhe drejtësia ime do të dëshmojë për mua në ditën tjetrën, sepse shpërblimi im është përpara teje: çdo gjë që nuk është me pika dhe me vija të bardha në dhitë, dhe

e errët në qengja, do të jetë e vjedhur nga unë. Labani i tha atij: Le të jetë sipas fjalës tënde. Dhe ai ndau atë ditë cjeptë e meshkuj të lara dhe të shënuara me pika, dhe të gjitha dhitë e lara dhe të shënuara me pika, dhe çdo gjë që ishte e errët midis qengjave, dhe çdo gjë që ishte e bardhë midis tyre, dhe ua dha nëpërmjet dorës së bijve të tij. Dhe ai vendosi një largësi rruge tre ditësh midis tyre dhe Jakobit, ndërsa Jakobi kulloste delet e mbetura të Labanit. Jakobi mori për vete një shkop të freskët storaku, arre dhe rrënje, dhe Jakobi i zhveshi ato me zhveshje të bardha, dhe duke gërvishtur të gjelbërtën, e bardha që ai kishte zhveshur u shfaq mbi shkopinjtë, e larmishme. Dhe ai vendosi shkopinjtë që kishte zhveshur në ushqimet e ujitores së ujit, që kur të vinin delet për të pirë, përpara shkopinjve, kur ato vinin për të pirë, delet do të mbeteshin shtatzënë nga shkopinjtë. Dhe delet u nxehtën te shkopinjtë, dhe delet lindën të bardha të pastra, të larmishme dhe hiri me njolla. Qengjat por i ndau Jakobi, dhe vendosi përpara deleve dash me vija të bardha, dhe çdo të larmishëm në qengjat, dhe ndau për veten e tij tufat veçmas, dhe nuk i përzieu ata me delet e Labanit. Ndodhi që në kohën kur delet ishin duke u ngrirë në bark, Jakobi vuri shkopinjtë përpara deleve në ushqyesit, që ato të ngriheshin sipas shkopinjve. Kur lindte delet, ai nuk i vendoste, por të pa-shënuarat u bënë të Labanit, ndërsa të shënuarat të Jakobit. Dhe njeriu u pasurua shumë shumë, dhe ai pati bagëti të shumta, dhe qe, dhe fëmijë, dhe shërbëtore, dhe deve, dhe gomarë.

31

Jakobi dëgjoi fjalët e djemve të Labanit, të cilët thonin: Jakobi ka marrë të gjitha ato të atit tonë, dhe nga ato të atit tonë ai ka fituar gjithë këtë lavdi. Dhe Jakobi pa fytyrën e Labanit, dhe ja, ai nuk ishte ndaj tij si dje dhe pardje. Zoti i tha Jakobit: Kthehu në tokën e atit tënd dhe te farefisi yt, dhe unë do të jem me ty. Pasi dërgoi, Jakobi thirri Lean dhe Rakelën në fushën ku ishin tufat. Dhe u tha atyre: Unë shoh fytyrën e babait tuaj, që nuk është ndaj meje si dje dhe pardje, por Perëndia i babait tim ishte me mua. Dhe ju e dini këtë, që kam shërbyer atin tuaj me gjithë forcën time. Por ati juaj më mashtroi dhe ndryshoi pagën time dhjetë herë, dhe Perëndia nuk e la atë të më bëjë keq. Nëse ai thotë kështu, të larmet do të jenë shpërblimi yt, dhe të gjitha delet do të lindin të larme, por nëse ai thotë, të bardhat do të jenë shpërblimi yt, dhe të gjitha delet do të lindin të bardha. Dhe Perëndia mori të gjitha bagëtitë e atit tuaj dhe ma dha mua ato. Dhe ndodhi kur delet po mbeteshin shtatzënë, dhe unë pashë me sytë e mi në gjumë; dhe ja cjeptë dhe deshtë po ngjiteshin mbi delet dhe dhitë, të bardha me vija dhe me pika të ndryshme dhe me pika ngjyrë hiri. Dhe Lajmëtari i Perëndisë më tha në gjumë: Jakob, dhe unë thashë: Çfarë është? Dhe tha, shiko lart me sytë e tu dhe shih cjeptë dhe deshtë duke u ngjitur mbi delet dhe dhitë me pika të bardha, me pika të ndryshme dhe me pika hiri të spërkatura, sepse kam parë gjithçka që Labani po të bën ty. Unë jam Perëndia që t'u shfaqa ty në vendin e Perëndisë, ku më vajose atje një shtyllë dhe më bëre atje një premtim. Tani, pra, ngrihu dhe dil nga kjo tokë, dhe shko në tokën e lindjes sate, dhe unë do të jem me ty. Dhe duke u përgjigjur, Rakela dhe Lea i thanë atij: A nuk është për ne akoma pjesë ose trashëgimi në

shtëpinë e atit tonë? A nuk jemi konsideruar prej tij si të huajat? Sepse na ka shitur ne, dhe duke gllabëruar e gllabëroi argjendin tonë. E gjithë pasuria dhe lavdia që Perëndia ia mori babait tonë, do të jetë e jona dhe e fëmijëve tanë; tani, pra, bëj gjithçka që Perëndia të ka thënë ty. Pasi u ngrit, Jakobi mori gratë e tij dhe fëmijët e tij mbi deve; Dhe çoi larg të gjitha pasuritë e tij, dhe të gjithë bagazhin e tij, që kishte fituar në Mesopotami, dhe të gjitha gjërat e tij, për të shkuar te Isaku, ati i tij, në tokën e Kanaanit. Laban shkoi të qethë dhëntë e tij, por Rachel vodhi idhujt e atit të saj. Jakobi e fsheu nga Labani Siriani, duke mos i njoftuar atij se po ikën. Dhe ai iku vetë me të gjitha gjërat e tij, kaloi lumin dhe u nis drejt malit Galaad. Labanit Siris iu raportua ditën e tretë që Jakobi kishte ikur. Dhe duke marrë vëllezërit e tij me vete, e ndjekur për shtatë ditë rrugë dhe e zuri atë në malin Galaad. Perëndia erdhi te Labani Siriani në gjumë natën dhe i tha atij: Ruaj veten tënde që të mos flasësh kurrë me Jakobin gjëra të këqija. Dhe Labani e kapi Jakobin, Jakobi ngriti çadrën e tij në mal, ndërsa Labani i vendosi vëllezërit e tij në malin Galaad. Dhe Labani i tha Jakobit, çfarë bëre? Pse ike fshehurazi, dhe më vodhe mua, dhe i çove vajzat e mia, si robëresha me shpatë? Dhe nëse ti më kishe njoftuar, do të të kisha dërguar me gëzim, me muzikantë, me daulle dhe me qeste. Dhe nuk u konsiderova i denjë të puth fëmijët e mi dhe bijat e mia· por tani veprove me marrëzi. Dhe tani dora ime është e fortë për të të bërë keq ty, por Perëndia i atit tënd dje më tha, duke thënë: Ruaj veten tënde, mos fol kurrë me Jakobin gjëra të këqija. Tani, pra, ke shkuar ti, sepse me dëshirë ke dëshiruar të shkosh në shtëpinë e atit tënd, por pse vodhe perënditë e mia?

Duke u përgjigjur, Jakobi i tha Labanit: U frikësova, sepse thashë, mos vallë ti më marrësh vajzat e tua nga unë, dhe të gjitha të miat. Dhe Jakobi tha: Ai pranë të cilit do të gjesh perënditë e tua, nuk do të jetojë përpara vëllezërve tanë. Njoh çfarë është e jotja pranë meje dhe merr. Por ai nuk njohu asgjë pranë tij. Jakobi nuk e dinte që Rakela, gruaja e tij, i kishte vjedhur ata. Pasi hyri, Labani kërkoi në shtëpinë e Leahut dhe nuk gjeti, dhe doli nga shtëpia e Leahut, dhe kërkoi shtëpinë e Jakobit dhe në shtëpinë e dy shërbëtoreve, dhe nuk gjeti, por hyri edhe në shtëpinë e Rakelës. Rakela mori idhujt, i hodhi në çantat e shales së devesë dhe u ul mbi to. Dhe i tha atit të saj: Mos e merr për keq, zoti im, nuk mund të ngrihem përpara teje, sepse kam zakonin e grave. Labani kërkoi në të gjithë shtëpinë, por nuk gjeti idhujt. U zemërua Jakobi, dhe u grind me Labanin; dhe duke iu përgjigjur, Jakobi i tha Labanit: Cila është padrejtësia ime? Dhe cili është mëkati im, që më ndoqe, dhe që kërkove të gjitha enët e shtëpisë sime? Çfarë gjete nga të gjitha enët e shtëpisë sate? Vëre këtu përpara vëllezërve të tu dhe vëllezërve të mi, dhe le të gjykojnë midis nesh të dyve. Këto njëzet vjet unë jam me ty; delet e tua dhe dhitë e tua nuk mbetën pa fëmijë; deshtë e deleve të tua nuk i hëngra. Ato që ishin shqyer nga bishat nuk t'i kam sjellë ty, unë i kompensoja nga vetja ime vjedhjet e ditës dhe vjedhjet e natës. Unë isha gjatë ditës duke u djegur nga vapa, dhe nga ngrirja e natës, dhe gjumi largohej nga sytë e mi. Këto njëzet vite unë kam qenë në shtëpinë tënde, të shërbeva katërmbëdhjetë vite për dy bijat e tua, dhe gjashtë vite për delet e tua, dhe ti më mashtrove pagën time dhjetë herë. Sikur të mos ishte Perëndia i babait tim Abrahami, dhe frika e Isakut, me mua, tani do të më kishe

dërguar bosh. Perëndia e pa poshtërimin tim dhe mundin e duarve të mia, dhe të qortoi dje. Duke u përgjigjur, Labani i tha Jakobit: Bijat janë bijat e mia, dhe bijtë janë bijtë e mi, dhe bagëtitë janë bagëtitë e mia, dhe të gjitha sa ti shikon janë të miat, dhe për bijat e mia, çfarë do t'u bëj atyre sot, ose fëmijëve të tyre që ato lindën? Tani, pra, eja të lidhim besëlidhje unë dhe ti, dhe ajo do të jetë dëshmi ndërmjet meje dhe teje. Por ai i tha atij: Ja, askush nuk është me ne, shiko, Perëndia është dëshmitar ndërmjet meje dhe teje. Dhe Jakobi, pasi mori një gur, e vendosi atë si shtyllë. Por Jakobi u tha vëllezërve të tij: Mblidhni gurë, dhe ata mblodhën gurë, dhe bënë një kodër, dhe hëngrën atje mbi kodër, dhe Labani i tha atij: Kjo kodër dëshmon sot ndërmjet meje dhe teje. Dhe Labani e thirri atë grumbull i dëshmisë, ndërsa Jakobi e thirri atë grumbull dëshmitar. Laban i tha Jakobit: Ja grumbull ky dhe shtylla, të cilën ngrita ndërmjet meje dhe teje, dëshmon grumbull ky, dhe dëshmon shtylla kjo, prandaj u quajt emri, grumbull dëshmon. Dhe shikimi për të cilin tha: le ta shohë Perëndia ndërmjet meje dhe teje, sepse do të ndahemi njëri nga tjetri. Nëse ti do të poshtërosh bijat e mia, nëse ti merr gra përveç bijave të mia, shiko, askush nuk është me ne duke parë, Perëndia është dëshmitar midis meje dhe teje. Nëse unë nuk kaloj drejt teje, as ti mos kalosh drejt meje këtë kodër dhe këtë shtyllë me qëllim të keq. Perëndia i Abrahamit dhe Perëndia i Nahorit le të gjykojë midis nesh, dhe Jakobi u betua për frikën e atit të tij Isak. Dhe ai bëri një sakrificë në mal, thirri vëllezërit e tij, dhe ata hëngrën e pinë, e fjetnë në mal.

32

Pasi u ngrit në mëngjes, Labani puthi bijtë dhe bijat e tij, dhe i bekoi ata, dhe duke u kthyer, Labani shkoi në vendin e tij. Dhe Jakobi u nis për rrugën e tij, dhe kur ngriti sytë pa kampin e Perëndisë të vendosur aty, dhe Engjëjt e Perëndisë i dolën përpara. Tha Jakobi, kur i pa ata: Ky është kampi i Perëndisë, dhe e quajtë atë vend Kampe. Dhe Jakobi dërgoi lajmëtarë përpara tij te vëllai i tij Esau, në tokën e Seirit, në krahinën e Edomit. Dhe ai u urdhëroi atyre, duke thënë, kështu do t'i thoni zotit tim Esaut: kështu thotë djali yt Jakobi: me Labanin kam banuar si i huaj, dhe kam qëndruar deri tani. Dhe u bënë për mua lopë, dhe gomarë, dhe dele, dhe fëmijë, dhe shërbëtore; dhe dërgova të njoftoj zotërinë tim Esau, që djali yt të gjejë hir para teje. Dhe lajmëtarët u kthyen te Jakobi, duke thënë: Ne shkuam te vëllai yt Esau, dhe ja, ai vetë po vjen në takimin tënd, dhe katërqind burra janë me të. Jakobi u frikësua shumë dhe ishte i shqetësuar, dhe ndau popullin që ishte me të, lopët, devetë dhe delet në dy kampe. Dhe Jakobi tha: Nëse Esau vjen në një kamp dhe e godet atë, kampi i dytë do të shpëtohet. Tha Jakobi, Perëndia i atit tim Abrahami, dhe Perëndia i atit tim Isakut, Zot ti që më the mua, kthehu në tokën e lindjes sate, dhe mirë do të të bëj; Le të mjaftojë për mua nga çdo drejtësi, dhe nga çdo e vërtetë, që bëre për birin tënd; sepse me shkopun tim këtë kalova këtë Jordan; tani por jam bërë në dy kampe. Shpëtomë nga dora e vëllait tim, nga dora e Esaut, sepse kam frikë prej tij, mos vallë ai të vijë e të më godasë mua dhe nënën bashkë me

fëmijët. Por ti the, do të të bëj mirë, dhe do të vë farën tënde si rërën e detit, e cila nuk do të numërohet nga shumësia. Dhe ai fjeti atje atë natë; dhe ai mori nga ato që ai kishte sjellë dhurata; dhe ia dërgoi Esaut vëllait të tij, dyqind dhi, njëzet cjep, dyqind dele, njëzet desh, deve që ushqenin me gji dhe tridhjetë fëmijët e tyre, dyzet qe, dhjetë dema, njëzet gomarë, dhe dhjetë pëllumba. Dhe ai ua dha ato fëmijëve të tij, çdo tufë veçmas; por u tha fëmijëve të tij, shkoni përpara meje, dhe bëni distancë midis tufës dhe tufës. Dhe ai urdhëroi të parin, duke thënë, nëse të takon Esau vëllai im, dhe të pyet, duke thënë, i kujt je? Dhe ku po shkon? Dhe i kujt janë këto që shkojnë përpara teje? Ti do të thuash, i fëmijës tënd Jakobi; dhurata ka dërguar te zoti im Esau; dhe ja ai vetë pas nesh. Dhe ai urdhëroi të parin, dhe të dytin, dhe të tretin, dhe të gjithë ata që shkonin përpara pas këtyre tufave, duke thënë, sipas kësaj fjale flisni me Esaun kur ta takoni atë. Dhe do të thoni, ja djali yt Jakobi vjen pas nesh; sepse ai tha, do ta pajtoj fytyrën e tij me dhurata që shkojnë përpara tij, dhe pas kësaj do ta shoh fytyrën e tij; sepse ndoshta ai do ta pranojë fytyrën time. Dhe dhuratat shkuan përpara tij, por ai vetë fjetë atë natë në kamp. Duke u ngritur atë natë, ai mori dy gratë, dhe dy shërbëtoret, dhe njëmbëdhjetë fëmijët e tij, dhe kaloi kalimin e Jabok. Dhe i mori ata, kaloi përrendin dhe kaloi të gjitha gjërat e tij. U la vetëm Jakobi, dhe një njeri u mundua me të deri në mëngjes. Pa ai që nuk ishte i aftë ndaj tij, dhe preku gjerësinë e kofshës së tij, dhe e bëri të mpirë gjerësinë e kofshës së Jakobit ndërsa mundej me të. Dhe i tha atij, lësho të shkoj, sepse agoi. Por ai tha, jo nuk do të të lëshoj, nëse nuk më bekon. Dhe i tha atij, çfarë është emri yt? Por ai tha: Jakobi. Dhe i tha atij: Emri yt

nuk do të quhet më Jakob, por do të jetë Izrael, sepse ke qenë i fortë me Perëndinë dhe me njerëzit do të jesh i fuqishëm. Pyeti dhe Jakobi, dhe tha, më njofto emrin tënd; dhe tha, pse këtë po pyet ti emrin tim? Dhe e bekoi atë atje. Dhe Jakobi e thirri emrin e atij vendi, pamje e Perëndisë; sepse pashë Perëndinë fytyrë ndaj fytyres, dhe shpirti im u shpëtua. Dielli i lindi atij kur kaloi forma e Perëndisë, por ai çalonte në kofshën e tij. Për shkak të kësaj, bijtë e Izraelit nuk hanë tendinin që u mpiu, i cili është mbi gjerësinë e kofshës, deri në ditën e sotme, sepse ai preku gjerësinë e kofshës së Jakobit, tendinin që u mpiu.

33

Duke ngritur sytë e tij, Jakobi pa; dhe ja Esau, vëllai i tij, duke ardhur, dhe katërqind burra me të; dhe Jakobi ndau fëmijët te Lea, dhe te Rakela, dhe te dy shërbëtoret. Dhe ai vuri dy shërbëtoret dhe bijtë e tyre të parët, dhe Lea-n dhe fëmijët e saj prapa, dhe Rakelën dhe Jozefin të fundit. Vetë ai shkoi përpara tyre dhe u përkul mbi tokë shtatë herë, derisa iu afrua vëllait të tij. Dhe Esau vrapoi për ta takuar atë, dhe duke e përqafuar ra mbi qafën e tij, e puthi atë, dhe të dy qanë. Dhe pasi ngriti sytë, Esau pa gratë dhe fëmijët, dhe tha: Çfarë janë këto për ty? Dhe ai tha, Fëmijët, të cilëve Perëndia i ka treguar mëshirë ndaj birit tënd. Dhe shërbyeset e reja dhe fëmijët e tyre u afruan dhe adhuruan. Dhe u afrua Lea me fëmijët e saj, dhe ata u përkulën. Pas kësaj u afrua Rakela me Jozefin, dhe ata u përkulën. Dhe tha: Çfarë do të thonë për ty të gjitha këto kampe që kam takuar?

Dhe ai tha: Që djali yt të gjejë hir përpara teje, zotëri im. Tha Esau: Kam shumë, vëlla, le të mbeten të tuat. Dhe tha Jakobi, nëse gjeta hir përpara teje, prano dhurata nëpërmjet duarve të mia; për shkak të kësaj pashë fytyrën tënde, si dikush që shikon fytyrën e Perëndisë, dhe do të kënaqesh me mua. Merr bekimet e mia që të solla, sepse Perëndia pati mëshirë për mua dhe kam të gjitha, dhe e detyroi atë, dhe ai mori. Dhe tha: Pasi të nisemi, le të shkojmë drejt. Dhe i tha atij, zotëria im e di që fëmijët janë më të njomë, dhe delet dhe lopët po lindin nën kujdesin tim; nëse pra do t'i ndjek ata një ditë, do të vdesin të gjitha kafshët. Le të shkojë përpara zotëria im para fëmijës së tij; por unë do të forcohem në rrugë sipas pushimit të udhëtimit që është përpara meje, dhe sipas këmbës së fëmijëve të rinj, derisa të vij unë te zotëria im në Seir. Dhe Esau tha, do të lë me ty disa nga populli që është me mua; por ai tha, pse kjo? Mjaftueshëm që unë gjeta favor përpara teje, zot. Esau u kthye prapa atë ditë në rrugën e tij për në Seir. Dhe Jakobi u nis për në Sukot, dhe ndërtoi atje shtëpi për vete, dhe për bagëtitë e tij bëri çadra; për këtë arsye ai e quajti emrin e atij vendi Sukot. Dhe Jakobi erdhi në Salem, qytetin e Sikemit, që ndodhet në tokën e Kanaanit, kur u kthye nga Mesopotamia e Sirisë, dhe ai vendosi kampin përballë qytetit. Dhe ai bleu pjesën e arave ku kishte ngritur çadrën e tij nga Emmori, ati i Sikemit, për njëqind monedha. Dhe ai vendosi atje një altar dhe thirri Perëndinë e Izraelit.

34

Doli Dina, e bija e Leas, të cilën ajo i lindi Jakobit, për të parë bijat e vendësve. Dhe Sikemi, biri i Emorit Hivit, sundimtari i tokës, e pa atë, dhe duke e marrë, fjetë me të dhe e poshtëroi. Dhe ai i kushtoi vëmendje shpirtit të Dinës, bijës së Jakobit, dhe e deshi virgjëreshën, dhe i foli asaj sipas mendjes së virgjëreshës. Sikemi i tha Hamorit, atit të tij, duke thënë: Merrmë këtë vajzë për grua. Jakobi dëgjoi që biri i Emorit kishte ndotur Dinën, bijën e tij, por bijtë e tij ishin me bagëtitë e tij në fushë, dhe Jakobi heshti derisa ata të vinin. Doli Emori, i ati i Sikem, drejt Jakobit për t'i folur atij. Por bijtë e Jakobit erdhën nga fusha, dhe kur dëgjuan, njerëzit u pikëlluan thellë, dhe ishte shumë e dhimbshme për ta, sepse ai kishte bërë një gjë të turpshme në Izrael, duke fjetur me bijën e Jakobit, dhe kjo nuk do të mbetet kështu. Dhe Hamori u foli atyre, duke thënë, Sikemi biri im e zgjodhi me shpirtin e tij bijën tuaj; prandaj jepeni atë atij për grua, dhe martohuni me ne; bijat tuaja jepini neve, dhe bijat tona merrini për bijtë tuaj. Dhe banoni mes nesh, dhe ja, toka është e gjerë përpara jush; banoni, tregtoni në të, dhe fitoni pasuri në të. Sikemi tha drejtuar te ati i saj dhe te vëllezërit e saj: Le të gjej hir përpara jush, dhe çfarëdo që të thoni, do t'jua japim. Shumëzoni pajën shumë, dhe do të jap sipas çfarë do të më thoni, dhe do të më jepni vajzën këtë për grua. U përgjigjën, por, bijtë e Jakobit Sikemit dhe Emorit, të atit të tij, me mashtrim, dhe u folën atyre, sepse kishin ndotur Dinën, motrën e tyre. Dhe Simeoni dhe Levi, vëllezërit e Dinës, u thanë atyre: Ne nuk do të jemi në gjendje ta bëjmë këtë gjë, të japim motrën tonë një njeriu që ka parrëzim, sepse kjo është turp për ne. Vetëm në këtë do të bëhemi si ju dhe do të banojmë midis jush, nëse ju bëheni

si ne, duke u rrethprerë çdo mashkull i juaji. Dhe do t'ju japim bijat tona juve, dhe do të marrim për vete gra nga bijat tuaja, dhe do të banojmë pranë jush, dhe do të jemi si një popull i vetëm. Por nëse nuk na dëgjoni për t'u rrethprerë, do ta marrim bijën tonë dhe do të largohemi. Dhe fjalët i pëlqyen Emmorit dhe Sikemit, birit të Emmorit. Dhe i riu nuk vonoi të bënte këtë fjalë, sepse ai ishte i ngutshëm për bijën e Jakobit, dhe ai vetë ishte më i lavdishmit nga të gjithë në shtëpinë e atit të tij. Erdhi dhe Hamori dhe Sikemi, biri i tij, te porta e qytetit të tyre, dhe folën me burrat e qytetit të tyre, duke thënë: Njerëzit këta janë paqësorë, le të banojnë me ne mbi tokën, dhe le të tregtojnë në të; toka ja është e gjerë përpara tyre; bijat e tyre do t'i marrim për gra, dhe bijat tona do t'ua japim atyre. Vetëm në këtë do të jenë si ne njerëzit, për të banuar me ne, ashtu që të jemi një popull i vetëm, duke rrethprerë çdo mashkull tonë, ashtu si edhe ata janë rrethprerë. Dhe bagëtitë e tyre, dhe kafshët katërkëmbëshe, dhe pasuritë e tyre, a nuk do të jenë tonat? Vetëm në këtë le të bëhemi si ata, dhe ata do të banojnë me ne. Dhe e dëgjuan Emmorin dhe Sykemin, birin e tij, të gjithë ata që tregtonin në portën e qytetit të tyre, dhe u rrethpre mishi i prepucit të tyre, çdo mashkull. Ndodhi që ditën e tretë, kur ishin në dhimbje, dy bijtë e Jakobit, Simeoni dhe Levi, vëllezërit e Dinës, morën secili shpatën e tij, hynë në qytet me siguri dhe vranë çdo mashkull. Vranë Emorin dhe Sikemin, birin e tij, me gojë shpate, morën Dinën nga shtëpia e Sikemit dhe dolën. Bijtë e Jakobit hynë mbi të plagosurit dhe plaçkitën qytetin në të cilin kishin ndotur Dinën, motrën e tyre. Dhe delet e tyre, qetë e tyre, gomarët e tyre, sa ishte në qytet dhe sa ishte në fushë, i morën.

Dhe i morën rob të gjitha trupat e tyre, të gjithë bagazhin e tyre dhe gratë e tyre, dhe plaçkitën çdo gjë që ishte në qytet dhe çdo gjë që ishte në shtëpi. Tha por Jakobi drejtuar Simeonit dhe Levit: Të uryer më keni bërë, ashtu që i lig të jem për të gjithë banuesit e tokës, si për Kananejtë, ashtu edhe për Perizejtë. Unë jam i pakët në numër, dhe të mbledhur kundër meje do të më godasin, dhe do të shkatërrohem unë dhe shtëpia ime. Por ata thanë: A do ta përdorin motrën tonë si një prostitutë?

35

Perëndia i tha Jakobit: Ngrihu, shko në vendin Bethel dhe bano atje, dhe ndërto atje një altar për Perëndinë që të u shfaq ty, kur ti po ikje nga fytyra e Esaut, vëllait tënd. Por Jakobi i tha shtëpisë së tij dhe të gjithë atyre që ishin me të: Hiqni perënditë e huaja që janë me ju nga mesi juaj, pastrohuni dhe ndryshoni rrobat tuaja. Dhe pasi të jemi ngritur, le të shkojmë lart në Betel dhe le të bëjmë atje një altar për Perëndinë që më dëgjoi në ditën e shtrëngimit, i cili ishte me mua dhe më shpëtoi në rrugën që shkova. Dhe i dhanë Jakobit perënditë e huaja që ishin në duart e tyre, dhe vathët që ishin në veshët e tyre, dhe Jakobi i fshehu ato nën terebintin që ishte në Sikem, dhe i shkatërroi ato, deri në ditën e sotme. Dhe Izraeli u nis nga Sikimi, dhe frika e Perëndisë ra mbi qytetet përreth tyre, dhe ata nuk ndjekën pas bijve të Izraelit. Erdhi pra Jakobi në Luza, e cila është në tokën e Kanaanit, që është Beteli, ai vetë dhe gjithë populli që ishte me të. Dhe ai ndërtoi atje një altar, dhe e thirri emrin e vendit Betel,

sepse atje iu shfaq atij Perëndia, kur ai po ikte nga fytyra e Esaut, vëllait të tij. Vdiq Debora, trofja e Rebekës, dhe u varros poshtë Betelit nën lis, dhe Jakobi e quajti atë Lisi i Zisë. Perëndia iu shfaq Jakobit ende në Luz, kur ai erdhi nga Mesopotamia e Sirisë, dhe Perëndia e bekoi atë. Dhe Perëndia i tha atij: Emri yt nuk do të quhet më Jakobi, por Izraeli do të jetë emri yt, dhe e thirri emrin e tij Izrael. Perëndia i tha atij: Unë jam Perëndia yt, rrit dhe shumëzo, kombe dhe tubime kombesh do të dalin nga ty, dhe mbretër do të dalin nga ijët e tua. Dhe tokën që ia dhashë Abrahamit dhe Isakut, ty ta kam dhënë atë, ty do të jetë, dhe farës tënde pas teje do t'ia jap tokën këtë. Shkoi lart Perëndia nga vendi ku kishte folur me të. Dhe Jakobi vendosi një shtyllë në vendin ku Perëndia kishte folur me të, një shtyllë guri, dhe derdhi mbi të një libacion, dhe derdhi mbi të vaj. Dhe Jakobi e thirri emrin e vendit, ku Perëndia foli me të atje, Bethel. Pasi u nis nga Betheli, Jakobi ngriti çadrën e tij përtej kullës së Gaderit. Ndodhi që kur u afrua në Chabratha për të shkuar në Ephrathah, Rakela lindi dhe pati lindjen e vështirë. Ndodhi që kur ajo po lindte me vështirësi, mamia i tha asaj: Merr guxim, sepse edhe ky është bir për ty. Ndodhi që kur ajo po lëshonte shpirtin, sepse po vdiste, thirri emrin e tij bir i dhimbjes sime, por babai thirri emrin e tij Beniamin. Vdiq Rakela dhe u varros në rrugën e hipodromit të Efratës, që është Betlehemi. Dhe Jakobi vendosi një shtyllë mbi varrin e saj; kjo është shtyllë mbi varrin e Rakelës deri në ditën e sotme. Ndodhi që kur Izraeli banonte në atë tokë, Rubeni shkoi dhe fjetë me Ballas, konkubinën e atit të tij Jakobit, dhe Izraeli e dëgjoi, dhe kjo u duk e keqe para tij. Ishin dymbëdhjetë bijtë e Jakobit. Djemtë e

Leahut: i parëlinduri i Jakobit, Rubeni, Simeoni, Levi, Judahu, Isakari, Zabuloni. Bijtë e Rakelës ishin Jozefi dhe Beniamini. Djemtë e Bilhah, shërbëtores së Rakelës, Dan dhe Neftali. Djemtë e Zilpah, shërbëtores së Leah, ishin Gad dhe Asher. Këta ishin djemtë e Jakobit, të cilët i lindën atij në Mesopotaminë e Sirisë. Jakobi erdhi te Isaku, ati i tij, në Mamre, në qytetin e fushës, që është Hebroni në tokën e Kanaanit, ku kishin banuar Abrahami dhe Isaku. U bënë ditët e Isakut, të cilat ai jetoi, njëqind e tetëdhjetë vite. Dhe duke u dobësuar, Isaku vdiq dhe u bashkua me racën e tij, i vjetër dhe i plotë me ditë, dhe e varrosën atë Esau dhe Jakobi, bijtë e tij.

36

Këto janë gjeneratat e Esaut, ai vetë është Edom. Esau mori për vete gratë nga bijat e Kanaanasve: Adën, bijën e Ailomit Hitit, dhe Olibemën, bijën e Anës, birit të Sebegonit Evaeu. Dhe Basemathin, bijën e Ismaelit, motrën e Nabajothit. Ada i lindi atij Elifazin, dhe Basemathi lindi Raguel. Dhe Olibema lindi Ieousin, Ieglomin dhe Korën, këta janë bijtë e Esaut, të cilët i lindën atij në tokën e Kanaanit. Esau mori gratë e tij, bijtë e tij, bijat e tij, të gjithë njerëzit e shtëpisë së tij, të gjitha zotërimet e tij, të gjithë bagëtinë, të gjitha sa kishte fituar dhe të gjitha sa kishte grumbulluar në tokën e Kanaanit, dhe u nis nga toka e Kanaanit larg vëllait të tij Jakobit. Ishin pasuritë e tyre shumë të mëdha për të banuar së bashku, dhe toka e qëndrimit të tyre nuk ishte në gjendje t'i mbante ata, për shkak të shumicës së pasurive të

tyre. Esau banoi në malin Seir; Esau vetë është Edom. Këto janë gjeneratat e Esaut, atit të Edomit, në malin Seir. Dhe këto janë emrat e bijve të Esaut: Elifazi, biri i Adës, gruas së Esaut, dhe Ragueli, biri i Basematit, gruas së Esaut. U bënë bij të Elifazit: Thaiman, Omar, Sofar, Gothom dhe Kenez. Thamna ishte konkubina e Elifasit, birit të Esaut, dhe ajo i lindi Elifasit Amalekun; këta ishin bijtë e Adas, gruas së Esaut. Këta ishin djemtë e Raguelit: Nahothi, Zare, Some dhe Moze; këta ishin djemtë e Basemathit, gruas së Esaut. Këta janë djemtë e Olibemas, bijës së Anës, djalit të Sebegonit, gruas së Esaut; ajo i lindi Esaut: Ieousin, Ieglomin dhe Koren. Këta janë udhëheqësit bij të Esaut; bijtë e Elifazit të parëlindurit të Esaut; udhëheqësi Teman, udhëheqësi Omar, udhëheqësi Zefon, udhëheqësi Kenaz, udhëheqësi Korah, udhëheqësi Gatam, udhëheqësi Amalek; këta janë udhëheqësit e Elifazit në tokën e Idumesë; këta janë bijtë e Adës. Dhe këta janë djemtë e Raguelit, birit të Esaut: udhëheqësi Nakoth, udhëheqësi Zare, udhëheqësi Some, udhëheqësi Moze. Këta janë udhëheqësit e Raguelit në tokën e Edomit. Këta janë djemtë e Basemathit, gruas së Esaut. Këta ishin djemtë e Olibemas, gruas së Esaut: kryetari Ieous, kryetari Ieglom, kryetari Kore; këta ishin kryetarët e Olibemas, bijës së Anas, gruas së Esaut. Këta janë bijtë e Esaut, dhe këta janë udhëheqësit e tyre; këta janë bijtë e Edomit. Këta janë bijtë e Seirit Horit, që banonte në tokë: Lotani, Shobali, Zibeoni, Ana, dhe Dishoni, dhe Ezeri, dhe Dishani; këta janë udhëheqësit Horit, bijtë e Seirit, në tokën e Edomit. Djemtë e Lotanit ishin Chorri dhe Heman, dhe motra e Lotanit ishte Thamna. Këta janë bijtë e Shobal: Golam, Manahath, Gaibel, Zophar dhe Omar. Dhe këta janë djemtë e

Zibeonit: Aie dhe Ana; ky është Ana, i cili gjeti Iameinin në shkretëtirë, kur ai kulloste kafshët barrë-mbajtëse të Zibeonit, atit të tij. Dhe këta janë djemtë e Anës: Dishoni dhe Oholibama, bija e Anës. Këta por ishin djemtë e Deson: Amadah, Asban, Ithran dhe Haran. Këta ishin djemtë e Asarit: Balaami, Zoukami dhe Ioukami. Këta janë djemtë e Risonit: Si dhe Mallkimi. Këta janë udhëheqësit e Horit: udhëheqësi Lotan, udhëheqësi Shobal, udhëheqësi Zibeon, udhëheqësi Ana, udhëheqësi Dishon, udhëheqësi Ezer, udhëheqësi Dishan; këta janë udhëheqësit e Horit në udhëheqësitë e tyre në tokën e Edomit. Dhe këta janë mbretërit që mbretëruan në Edom, para se të mbretëronte një mbret në Izrael. Dhe Balak, bir i Beorit, mbretëroi në Edom, dhe emri i qytetit të tij ishte Dennaba. Vdiq Balak, dhe në vend të tij mbretëroi Jobabi, bir i Zarës nga Bosorra. Vdiq Jobabi, dhe mbretëroi në vend të tij Asomi nga toka e Thaimanit. Vdiq Asomi, dhe në vend të tij mbretëroi Adadi, biri i Baradit, ai që shkatërroi Madianin në fushën e Moabit, dhe emri i qytetit të tij ishte Gethaimi. Vdiq Adadi, dhe në vend të tij mbretëroi Samada nga Masrekahu. Vdiq Samada, dhe në vend të tij mbretëroi Sauli nga Roobothi që ndodhet pranë lumit. Vdiq Sauli, dhe në vend të tij mbretëroi Balenoni, bir i Akoborit. Vdiq Ballenoni, biri i Akoborit, dhe mbretëroi në vend të tij Aradi, biri i Baradit, dhe emri i qytetit të tij ishte Peor, dhe emri i gruas së tij ishte Metebeeli, bija e Matraitit, birit të Maizoob. Këto janë emrat e udhëheqësve të Esaut, në fiset e tyre, sipas vendit të tyre, në tokat e tyre, dhe në kombet e tyre: udhëheqësi Thamna, udhëheqësi Gola, udhëheqësi Jether, udhëheqësi Oholibamas, udhëheqësi Elah, udhëheqësi Pinon, udhëheqësi Kenaz,

udhëheqësi Teman, udhëheqësi Mazar, udhëheqësi Magediel, udhëheqësi Zaphoin; këta janë udhëheqësit e Edomit, në vendbanimet e ndërtuara në tokën e pronës së tyre; ky është Esau, ati i Edomit.

37

Jakobi banoi në tokën ku kishte qëndruar ati i tij, në tokën e Kanaanit, dhe këto janë brezat e Jakobit. Jozefi ishte dhjetëmbëdhjetë vjeç, duke kullotur delet e babait të tij me vëllezërit e tij, duke qenë i ri, me bijtë e Ballës dhe me bijtë e Zelfës, grave të babait të tij, dhe Jozefi solli fajësim të keq te Izraeli, babai i tyre. Jakobi e donte Jozefin më shumë se të gjithë bijtë e tij, sepse ishte bir i pleqërisë së tij, dhe i bëri atij një tunikë me ngjyra të ndryshme. Pasi panë vëllezërit e tij që babai e donte atë më shumë se të gjithë djemtë e tij, e uryen atë, dhe nuk ishin në gjendje t'i flisnin atij asgjë paqësore. Pasi Jozefi pa një ëndërr, ia tregoi atë vëllezërve të tij. Dhe u tha atyre: Dëgjoni këtë ëndërr që kam parë. Mendova se ju lidhni duaj në mes të fushës, dhe u ngrit duaji im, dhe u drejtua, por duajt tuaja, pasi u kthyen rreth e qark, adhuruan duajin tim. Vëllezërit e tij i thanë atij: A do të mbretërosh ti mbi ne, apo do të na sundosh ne? Dhe ata vazhduan ta urrejnë atë edhe më shumë për shkak të ëndrrave të tij dhe për shkak të fjalëve të tij. Ai pa një ëndërr tjetër dhe ia tregoi atë të atit dhe vëllezërve të tij, e tha: Ja, unë ëndërrova një ëndërr tjetër: dielli, hëna dhe njëmbëdhjetë yje më përuleshin. Dhe babai i tij e qortoi atë, dhe i tha atij, Çfarë

është kjo ëndërr që ti ëndërrove? Atëherë me të vërtetë pasi të kemi ardhur a do të vimë unë dhe nëna jote dhe vëllezërit e tu të të adhurojmë ty mbi tokë? Vëllezërit e tij patën zili për të, por babai i tij e ruajti fjalën. Shkuan vëllezërit e tij të kullosin delet e atit të tyre në Sikem. Dhe Izraeli i tha Jozefit: A nuk po kullotin vëllezërit e tu në Sikem? Këtu do të të dërgoj te ata; dhe ai i tha atij: Ja unë. Izraeli i tha atij: Shko e shiko nëse vëllezërit e tu dhe delet janë mirë, dhe më raporto mua. Dhe e dërgoi atë nga lugina e Hebronit, dhe ai erdhi në Sikem. Dhe një njeri e gjeti atë duke endur në fushë, dhe njeriu e pyeti atë, duke thënë, çfarë kërkon? Por ai tha: Po kërkoj vëllezërit e mi, më trego ku po kullosin. Njeriu i tha atij, ata janë larguar nga këtu, sepse i dëgjova duke thënë, të shkojmë në Dothaim, dhe Jozefi shkoi pas vëllezërve të tij, dhe i gjeti ata në Dothaim. Ata e panë përpara nga larg, para se ai t'u afrohej atyre, dhe komplotuan për ta vrarë. Secili i tha vëllait të tij: Ja, po vjen ai ëndrruesi. Tani, pra, ejani ta vrasim atë dhe ta hedhim në një nga gropat, e do të themi se një bishë e egër e keqe e gëlltiti, dhe do të shohim se çfarë do të ndodhin ëndrrat e tij. Pasi dëgjoi, Rubeni e shpëtoi atë nga duart e tyre dhe tha: Të mos e godasim atë në shpirt. Por Rubeni u tha atyre, mos derdhni gjak, hidheni atë në një nga këto gropa që janë në shkretëtirë, por mos i vini dorë atij, që të shpëtojë atë nga duart e tyre dhe ta kthejë atë te ati i tij. Ndodhi që kur Jozefi erdhi te vëllezërit e tij, ata ia zhveshën Jozefin tunikën e larmishme që kishte mbi të. Dhe pasi e morën, e hodhën në gropë, por gropa ishte bosh, nuk kishte ujë. Ata u ulën të hanë bukë; dhe duke ngritur sytë, panë, dhe ja udhëtarë Ismaelitë po vinin nga Galaadi; dhe devetë e tyre ishin plot me

temjan dhe rrëshirë dhe mirrë. Dhe ata po shkonin për ta zbritur në Egjipt. Juda tha te vëllezërit e tij: Çfarë dobie ka nëse vrasim vëllanë tonë dhe fshehim gjakun e tij? Ejani ta shesim atë këtyre Ismaelitëve; por duart tona mos qofshin mbi të, sepse ai është vëllai ynë dhe mishi ynë. Dëgjuan dhe vëllezërit e tij. Dhe po kalonin njerëzit madianasë tregtarë, dhe e tërhoqën jashtë dhe e nxorën lart Jozefin nga gropa; dhe e shitën Jozefin ismaelitëve për njëzet ari. Dhe ata e sollën Jozefin në Egjipt. U kthye prapa Rubeni te gropa, dhe nuk pa Jozefin në gropë, dhe grisi rrobat e tij. Dhe u kthye te vëllezërit e tij, dhe tha, Fëmija nuk është; por unë ku shkoj akoma? Pasi morën tunikën e Jozefit, therën një cjap dhe e njollosën tunikën me gjak. Dhe ata dërguan tunikën e larmishme dhe ia sollën babait të tyre, e thanë: Këtë e gjetëm, shih nëse është tunika e birit tënd apo jo. Dhe e njohu atë, dhe tha: Tunika e birit tim është, një bishë e keqe e gëlltiti atë, një bishë e rrëmbeu Jozefin. Jakobi grisi rrobat e tij, vuri thes mbi ijët e tij dhe zinte zi për birin e tij shumë ditë. U mblodhën të gjithë bijtë e tij dhe bijat, dhe erdhën ta ngushëllojnë atë, por ai nuk donte të ngushëllohej, duke thënë: Do të zbres te biri im duke vajtuar në Hades. Dhe babai i tij e qau atë. Por Madianitët e shitën Jozefit në Egjipt te Potiferi, eunuku i Faraonit, kryekuzhinieri.

38

Ndodhi që në atë kohë, Juda zbriti nga vëllezërit e tij dhe arriti te një njeri Adullamit, të cilit i quhej Hira. Dhe Juda pa atje bijën

e një njeriu Kananeas, emri i së cilës ishte Shua, dhe e mori atë, dhe hyri te ajo. Dhe pasi mbeti shtatzënë, lindi një djalë dhe e quajti atë Er. Dhe pasi mbeti shtatzënë, lindi akoma një bir, dhe e thirri atë me emrin Onan. Dhe pasi shtoi, lindi një bir dhe e thirri emrin e tij Shiloh, por ajo ishte në Chasbi kur i lindi ata. Dhe Judahu mori një grua për Erin, të parëlindurin e tij, emri i së cilës ishte Tamar. Ndodhi që Eri, i parëlinduri i Judës, ishte i lig përpara Zotit, dhe Perëndia e vrau atë. Juda i tha Onanit: Hyj te gruaja e vëllait tënd, martohu me të dhe ngjall pasardhës për vëllanë tënd. Duke ditur Onani që fara nuk do të ishte e tij, ndodhi që kur hynte te gruaja e vëllait të tij, e derdhte mbi tokë për të mos i dhënë farë vëllait të tij. E keqja u shfaq përpara Perëndisë, sepse bëri këtë, dhe e vrau edhe atë. Dhe Juda i tha Tamarit, nuses së tij, Rri si vejushë në shtëpinë e atit tënd, derisa të bëhet i madh Shilomi, biri im; sepse tha, Mos ndoshta vdesë edhe ky, ashtu si vëllezërit e tij. Pasi shkoi larg, Tamar ishte ulur në shtëpinë e babait të saj. U shumëzuan ditët, dhe vdiq Saua, gruaja e Judës, dhe pasi u ngushëllua, Juda u ngjit te qethësit e deleve të tij, ai vetë dhe Eiras, bariu i tij Odollamiti, në Thamna. Dhe iu raportua Tamarit, nuses së tij, duke thënë: Ja, vjehrri yt po ngjitet në Thamna për të qethur delet e tij. Dhe pasi hoqi rrobat e vejushës nga vetja e saj, ajo veshi rrobën e verës, u zbukuroi dhe u ul te portat e Enanit, e cila është në kalimin e Thamnës, sepse pa që Shilomi ishte bërë i madh, por ai nuk ia kishte dhënë atë atij për grua. Dhe kur e pa atë, Judës mendoi se ishte prostitutë, sepse ajo kishte mbuluar fytyrën e saj dhe ai nuk e njohu atë. U shmang nga rruga drejt saj, dhe i tha asaj: Lejo të hyj tek ti, sepse nuk e dinte që ajo ishte nusja e tij. Por ajo

tha: Çfarë do të më japësh, nëse hyn tek unë? Ai tha: Unë do të të dërgoj një cjap dhish nga delet e mia. Ajo tha: Nëse më jep një peng, derisa ta dërgosh. Dhe ai tha, Çfarë pengu do të të jap? Dhe ajo tha, unazën tënde, dhe zinxhirin, dhe shkopin që është në dorën tënde. Dhe ai ia dha asaj, dhe ai hyri te ajo; dhe ajo u ngjiz nga ai. Dhe pasi u ngrit, ajo shkoi, hoqi veshjen e verës dhe veshi rrobat e ve-dhurisë së saj. Juda dërgoi kecin nga dhitë me anë të bariut të tij Adullamit, për të marrë pengun nga gruaja, por nuk e gjeti atë. Ai pyeti burrat nga vendi, ku është prostituta që ishte në Enan pranë rrugës? Dhe ata thanë: Nuk ka pasur prostitutë këtu. Dhe u kthye drejt Judahut dhe tha: Nuk e gjeta, dhe njerëzit e vendit thonë se këtu nuk ka pasur prostitutë. Tha Judahu, le t'i ketë ato, por mos u bëhemi kurrë për të qeshur, unë me të vërtetë e kam dërguar këtë kec, por ti nuk e ke gjetur. Ndodhi që pas tre muajsh iu raportua Judës, duke thënë: Tamari, nusja jote, ka kurvëruar, dhe ja, ajo është shtatzënë nga kurvëria. Dhe Juda tha: Nxirreni atë jashtë dhe le të digjet. Kjo, ndërsa po çohej, dërgoi te vjehrri i saj, duke thënë: Nga njeriu të cilit i përkasin këto gjëra, unë jam shtatzënë. Dhe tha: Njeh se i kujt është unaza, gjerdani dhe ky shkop. Judahu e njohu dhe tha: Tamari është më e drejtë se unë, sepse nuk ia dhashë atë Shilohut, birit tim. Dhe nuk e njohu më atë. Ndodhi që kur ajo po lindte, kishte binjakë në barkun e saj. Ndodhi që kur ajo po lindte, njëri nxori dorën përpara, por mamia, duke e kapur, lidhi një fije të kuqe mbi dorën e tij, duke thënë: Ky do të dalë i pari. Por kur tërhoqi dorën, menjëherë doli vëllai i tij; dhe ajo tha, çfarë pengesë u shpua për ty? Dhe e thirri emrin e tij Perez. Dhe pas kësaj doli jashtë vëllai i tij, mbi dorën e të cilit ishte flakëti, dhe thirri

emrin e tij Zara.

39

Jozefi u çua në Egjipt, dhe Petefresi, eunuku i Faraonit, kryegatuesi, një burrë egjiptian, e bleu atë nga duart e Ismaelitëve, të cilët e kishin sjellë atje. Dhe Zoti ishte me Jozefin, dhe ai ishte burrë i suksesshëm, dhe ai u bë në shtëpinë e zotit të tij egjiptian. Zotëriun e tij e dinte që Zotëria ishte me të, dhe çdo gjë që ai bënte, Zotëria e bënte të suksesshme në duart e tij. Dhe Jozefi gjeti favor përpara zotërisë së tij, dhe ai i pëlqeu. Dhe ai e caktoi atë mbi shtëpinë e tij; dhe të gjitha sa ishin të tij, i dha nëpërmjet dorës së Jozefit. Ndodhi që pasi ai u vendos mbi shtëpinë e tij dhe mbi të gjitha ato që i përkisnin atij, Zoti bekoi shtëpinë e Egjiptasit për shkak të Jozefit, dhe bekimi i Zotit erdhi mbi të gjitha zotërimet e tij në shtëpi dhe në arën e tij. Dhe i besoi të gjitha sa kishte, në duart e Jozefit; dhe nuk dinte asgjë për gjërat e veta, përveç bukës që hante ai vetë. Dhe Jozefi ishte i bukur në formë, dhe shumë i bukur në pamje. Dhe ndodhi pas këtyre fjalëve, që gruaja e zotit të tij i hodhi sytë e saj mbi Jozefin, dhe tha: Fli me mua. Por ai nuk deshi; dhe i tha gruas së zotit të tij, nëse zoti im nuk di për shkak të meje asgjë në shtëpinë e tij, dhe të gjitha sa janë të tij i dha në duart e mia, dhe nuk ka asgjë më të madhe në shtëpinë këtë se unë, as nuk është mbajtur larg nga unë asgjë, përveç teje, sepse ti je gruaja e tij, dhe si do ta bëj këtë vepër të keqe, dhe do të mëkatoj përpara Perëndisë? Kur ajo i fliste Jozefit ditë pas dite, dhe ai nuk i bindej

asaj të flinte me të, për t'u bashkuar me të. Ndodhi një ditë e tillë, dhe Jozefi hyri në shtëpi për të bërë punët e tij, dhe askush nga ata që ishin në shtëpi nuk ishte brenda. Dhe ajo e tërhequi atë nga rrobat, duke i thënë: Bie me mua, por ai, duke lënë rrobat e tij në duart e saj, iku dhe doli jashtë. Dhe ndodhi kur ajo pa që duke lënë pas rrobat e tij në duart e saj ai iku, dhe doli jashtë, dhe ajo thirri ata që ishin në shtëpi, dhe ajo u tha atyre, duke thënë, shikoni, ai solli për ne një djalë Hebre, për të tallur me ne; ai hyri te unë, duke thënë, fli me mua; dhe unë bërtita me zë të madh. Por kur ai dëgjoi që unë ngrita zërin tim dhe thirra, duke lënë pas rrobat e tij pranë meje, ai iku dhe doli jashtë. Dhe ajo i la rrobat pranë vetes, derisa zoti erdhi në shtëpinë e tij. Dhe ajo i foli atij sipas këtyre fjalëve, duke thënë, hyri te unë djali Hebre, të cilin ti e solle te ne, për të më tallur; dhe ai më tha, do të fle me ty. Kur dëgjoi që unë ngrita zërin tim dhe thirra, ai la rrobat e tij pranë meje, iku dhe doli jashtë. Dhe ndodhi, kur zoti dëgjoi fjalët e gruas së tij, sa ajo i foli atij, duke thënë, kështu më bëri mua djali yt, dhe u zemërua me zemërim. Dhe pasi zotëriu mori Jozefin, e futi atë në fortesë, në vendin ku të burgosurit e mbretit mbahen atje. Dhe Zoti ishte me Jozefin, dhe derdhi mëshirën e tij, dhe i dha atij hir përpara burgmbajtësit kryesor. Dhe kryeburgosjesi ia dha burgun në dorë Jozefit, dhe të gjithë të burgosurit që ishin në burg, dhe të gjitha ato që bëheshin atje, ai vetë i bënte. Kryetari i burgut nuk dinte asgjë përmes tij, sepse të gjitha ishin në dorën e Jozefit, për shkak se Zoti ishte me të, dhe çdo gjë që ai bënte, Zoti e bënte të suksesshme në duart e tij.

40

Ndodhi pas këtyre fjalëve që mëkatoi kryepinëmbartësi i mbretit të Egjiptit dhe kryebukëpjekësi ndaj zotit të tyre, mbretit të Egjiptit. Dhe Faraoni u zemërua me dy eunukët e tij, me kryepinëmbajtësin dhe me kryebukëpjekësin. Dhe i vuri ata në burg, në burgun, në vendin ku Jozefi ishte i burgosur. Dhe kryeburgonjësi ia besoi ata Jozefit, dhe ai u shërbeu atyre, dhe ata qëndruan disa ditë në burg. Dhe të dy panë një ëndërr në një natë; dhe pamja e ëndrrës së kryepinëmbajtësit dhe kryebukëpjekësit, të cilët ishin të mbretit të Egjiptit, ata që ishin në burg, ishte kjo. Jozefi hyri tek ata në mëngjes, dhe i pa ata, dhe ata ishin të shqetësuar. Dhe ai pyeti eunukët e Faraonit, të cilët ishin me të në burg pranë zotit të tij, duke thënë: Çfarë ndodh që fytyrat tuaja janë të vrenjtura sot? Dhe ata i thanë atij, ne pamë një ëndërr, dhe nuk ka kush ta interpretojë atë; dhe Jozefi u tha atyre, a nuk është përmes Perëndisë interpretimi i tyre? Tregomëni pra. Dhe kryepinëmbartësi ia tregoi ëndrën e tij Jozefit, dhe tha: Në gjumin tim ishte një vreshtë përpara meje. Në vresht ishin tre degë, dhe ajo lulëzonte, duke nxjerrë filiza, vilezoret e rrushit ishin të pjekura. Dhe kupa e Faraonit ishte në dorën time, mora rrushët, i shtypa në kupë dhe ia dhashë kupën Faraonit. Dhe Jozefi i tha atij: Kjo është interpretimi i tij, të tre degët janë tre ditë. Akoma tre ditë, dhe Faraoni do të kujtojë pozicionin tënd, dhe do të të rivendosë në detyrën tënde si kryekupëmbajtës, dhe do t'i japësh kupën Faraonit në dorën e tij sipas detyrës tënde të mëparshme, ashtu si ishe derdhës

verërash. Por më kujto për hir tëndin, kur të të shkojë mirë, dhe bëmë mëshirë, dhe më përmend te Faraoni, dhe nxirmë nga ky burg. Që u vodha me vjedhje nga toka e Hebrenjve, dhe këtu nuk kam bërë asgjë, por më hodhën në këtë gropë. Dhe kryebukëpjekësi pa që ai kishte interpretuar saktë, dhe i tha Jozefit, edhe unë pashë një ëndërr, dhe mendova se mbaja tre shporta buke mbi kokën time. Në shportën e sipërme ishin të gjitha llojet e ushqimeve që Faraoni ha, punë bukëpjekësi, dhe zogjtë e qiellit po i hanin ato nga shporta e sipërme mbi kokën time. Dhe duke u përgjigjur, Jozefi i tha atij: Ky është interpretimi i tij: tre shportat janë tre ditë. Pas tre ditësh, Faraoni do të të heqë kokën, dhe do të të varë mbi një dru, dhe zogjtë e qiellit do të hanë mishin tënd. Ndodhi që në ditën e tretë, që ishte dita e lindjes së Faraonit, dhe ai bëri një gosti për të gjithë shërbëtorët e tij; dhe ai u kujtua për pozicionin e kupëmbajtësit dhe për pozicionin e bukëpjekësit në mes të shërbëtorëve të tij. Dhe ai e rivendosi kryepinëmbajtësin në detyrën e tij, dhe ia dha kupën në dorë Faraonit. Por kryebukëpjekësin e vari, ashtu siç ua kishte interpretuar atyre Jozefi. Dhe kryepinëmbushësi nuk e kujtoi Jozefin, por e harroi atë.

41

Ndodhi që pas dy vjetësh, Faraoni pa një ëndërr: ai mendonte se qëndronte mbi lumin. Dhe ja, sikurse nga lumi po dilnin shtatë lopë, të bukura në pamje dhe të zgjedhura në mish, dhe po

kullotnin në Akei. Shtatë lopë të tjera po ngjiteshin pas këtyre nga lumi, të shëmtuara në formë dhe të holla në mish, dhe po kullosnin pranë lopëve mbi buzën e lumit. Dhe shtatë lopët e shëmtuara dhe të hollat në mish gllabëruan shtatë lopët e bukura në formë dhe të zgjedhurat në mish, dhe Faraoni u zgjua. Dhe ai ëndërroi për të dytën herë, dhe ja shtatë kallinj gruri po dilnin në një kërcell, të zgjedhur dhe të bukur. Dhe ja, shtatë kallinj të hollë e të dëmtuar nga era po mbinin bashkë me ta. Dhe të shtatë kallinjtë e hollë dhe të dëmtuar nga era gëlltitën të shtatë kallinjtë e zgjedhur dhe të plot, por Faraoni u zgjua, dhe ishte ëndërr. Ndodhi që në mëngjes u shqetësua shpirtit i tij, dhe duke dërguar, thirri të gjithë interpretuesit e Egjiptit dhe të gjithë të urtët e saj, dhe Faraoni u rrëfeu atyre ëndrën e tij, por nuk kishte njeri që mund t'ia shpjegonte atë Faraonit. Dhe kryepinëmbajtësi i foli Faraonit, duke thënë: Mëkatin tim po e kujtoj sot. Faraoni u zemërua me fëmijët e tij, dhe na vuri ne në burg, në shtëpinë e kryekuzhinierit, mua dhe kryebukëpjekësin. Dhe të dy pamë një ëndërr në një natë, unë dhe ai, secili pamë sipas ëndrrës së tij. Ishte atje me ne një i ri, bir Hebre i kryekuzhinierit, dhe i treguam atij, dhe ai na interpretoi. Ndodhi, pra, ashtu si na interpretoi, kështu edhe ndodhi: unë u riktheva në pozicionin tim, ndërsa ai u var. Pasi dërgoi, Faraoni thirri Jozefit, dhe e nxorën atë nga burgu, dhe e rruajtën atë, dhe e ndryshuan rrobën e tij, dhe ai erdhi te Faraoni. Faraoni i tha Jozefit, Kam parë një ëndërr, dhe nuk ka njeri që ta interpretojë atë, por unë kam dëgjuar të thonë për ty se ti, kur dëgjon ëndrra, i interpreton ato. Duke u përgjigjur, Jozefi i tha Faraonit: Pa Perëndinë nuk do të jepet përgjigje për shpëtimin e Faraonit.

Faraoni i foli Jozefit, duke thënë: Në gjumin tim mendova se qëndroja pranë buzës së lumit. Dhe ashtu si nga lumi po dilnin shtatë lopë të bukura në pamje dhe me mish të zgjedhur, dhe po kullotnin në Akei. Dhe ja shtatë lopë të tjera po ngjiteshin pas tyre nga lumi, të këqija dhe të shëmtuara në pamje, dhe të dobëta në mish, të tilla që nuk pashë kaq të shëmtuara në të gjithë tokën e Egjiptit. Dhe të shtatë lopët e shëmtuara dhe të holla gllabëruan të shtatë lopët e para, të bukurat dhe të zgjedhurat. Dhe hynë në barqet e tyre, por nuk u bënë të dukshme, sepse hynë në barqet e tyre, dhe pamjet e tyre mbetën të shëmtuara, si në fillim; pasi u zgjova, fjeta përsëri. Dhe pashë përsëri në gjumin tim, dhe sikurse shtatë kallinj po ngjiteshin në një kërcell, plot dhe të bukur. Por shtatë kallinj të tjerë të hollë dhe të dëmtuar nga era po mbinin duke u mbajtur pas tyre. Dhe të shtatë kallinjtë e hollë dhe të dëmtuar nga era gëlltitën të shtatë kallinjtë e mirë dhe të plotë, kështu që ua thashë interpretuesve, por nuk kishte kush të ma shpjegonte atë. Dhe Jozefi i tha Faraonit: Ëndrra e Faraonit është një; Perëndia i tregoi Faraonit të gjitha ato që do të bëjë. Të shtatë lopët e bukura janë shtatë vjet, dhe të shtatë kallinjtë e bukur janë shtatë vjet, ëndrra e Faraonit është një. Dhe të shtatë lopët e holla që ngjiten pas tyre janë shtatë vite, dhe të shtatë kallinjtë e hollë e të shkatërruar nga era janë shtatë vite; do të jenë shtatë vite zie. Por fjala që i kam thënë Faraonit: sa shumë bën Perëndia, ia tregoi Faraonit. Ja, shtatë vite bollëk i madh po vijnë në gjithë tokën e Egjiptit. Do të vijnë shtatë vite urie pas këtyre, dhe do të harrojnë bollëkun që do të jetë në të gjithë Egjiptin, dhe uria do të shkatërrojë tokën. Dhe bollëku nuk do të njihet

mbi tokë nga uria që do të vijë pas këtyre gjërave, sepse do të jetë jashtëzakonisht i fortë. Rreth asaj që ëndrra iu dyfishua Faraonit dy herë, kjo është sepse fjala nga Perëndia do të jetë e vërtetë, dhe Perëndia do ta nxitojë realizimin e saj. Tani pra shqyrto një njeri të mençur dhe të zgjuar, dhe caktoje atë mbi tokën e Egjiptit. Dhe le të bëjë Faraoni dhe le të caktojë qeveritarë mbi tokën; dhe le të mbledhin të gjitha prodhimet e tokës së Egjiptit të shtatë viteve të bollëkut, dhe le të mbledhin të gjithë ushqimet e shtatë viteve që po vijnë të mira këto; dhe le të mblidhet gruri nën dorën e Faraonit; ushqimet në qytete le të ruhen. Dhe ushqimi i ruajtur për tokën do të jetë për shtatë vitet e urisë, të cilat do të vijnë në tokën e Egjiptit, dhe toka nuk do të shkatërrohet nga uria. Dhe fjala u pëlqye Faraonit dhe të gjithë shërbëtorëve të tij. Dhe Faraoni u tha të gjithë shërbëtorëve të tij, a nuk do të gjejmë njeri të tillë, që ka frymë Perëndie në të? Faraoni i tha Jozefit: Meqenëse Perëndia të tregoi ty të gjitha këto, nuk ka njeri më të urtë dhe më të zgjuar se ti. Ti do të jesh mbi shtëpinë time, dhe gjithë populli im do të të bindet gojës sate, përveç se unë do të jem më i madh se ti në fron. Faraoni i tha Jozefit: Ja, unë të emëroj ty sot mbi gjithë tokën e Egjiptit. Dhe pasi Faraoni hoqi unazën nga dora e tij, e vuri atë në dorën e Jozefit, e veshi atë me rroba prej liri të hollë dhe i vuri një zinxhir të artë rreth qafës. Dhe e ngjiti atë mbi qerren e tij të dytë, dhe një lajmëtar shpalli përpara tij, dhe e caktoi atë mbi gjithë tokën e Egjiptit. Tha Faraoni te Jozefi: Unë jam Faraoni, pa ty askush nuk do të ngrejë dorën e tij mbi të gjithë tokën e Egjiptit. Dhe Faraoni e thirri emrin e Jozefit Psonthomfanekh, dhe i dha atij Asenethin, bijën e Petefres, priftit të Heliopolisit,

për grua. Jozefi ishte tridhjetë vjeç, kur qëndroi përpara Faraonit, mbretit të Egjiptit, dhe Jozefi doli nga prania e Faraonit, dhe kaloi nëpër të gjithë tokën e Egjiptit. Dhe toka prodhoi demetra në shtatë vitet e bollëkut. Dhe ai mblodhi të gjithë ushqimin e shtatë viteve, në të cilat ishte bollëku në tokën e Egjiptit, dhe e vuri ushqimin në qytetet; ushqimin e fushave të qytetit që ishte rreth tij e vuri në të. Dhe Jozefi mblodhi grurë si rërën e detit, shumë jashtëzakonisht, derisa nuk mund të numërohej më, sepse nuk kishte numër. Por Jozefit iu lindën dy djem para se të vinin shtatë vitet e urisë, të cilët Aseneth, e bija e Potiferas, priftit të Heliopolisit, i lindi atij. Jozefi e thirri emrin e të parëlindurit Manasi, sepse Perëndia më bëri të harroj të gjitha mundimet e mia dhe të gjitha ato të atit tim. Dhe emrin e të dytit e thirri Efraim, sepse Perëndia më shtoi në tokën e poshtërimit tim. Kaluan të shtatë vitet e begatisë që ishin në tokën e Egjiptit. Dhe filluan të vinin shtatë vitet e urisë, ashtu siç tha Jozefi, dhe u bë uri në të gjithë tokën, por në të gjithë tokën e Egjiptit kishte bukë. Dhe e gjithë toka e Egjiptit u bë e uritur, dhe populli i thirri Faraonit për bukë, dhe Faraoni u tha të gjithë Egjiptasve: Shkoni te Jozefi, dhe çfarëdo që t'ju thotë, bëjeni. Dhe uria ishte mbi fytyrën e gjithë tokës, por Jozefi hapi të gjithë hambarët dhe u shiste të gjithë Egjiptasve. Dhe të gjitha krahinat erdhën në Egjipt për të blerë nga Jozefi, sepse uria kishte mbizotëruar në të gjithë tokën.

42

Duke parë Jakobi që ka shitje në Egjipt, u tha bijve të tij: Pse jeni dembel? Ja, kam dëgjuar se ka grurë në Egjipt; zbritni atje dhe blini për ne pak ushqim, që të jetojmë e të mos vdesim. Zbritën vëllezërit e Jozefit, të dhjetë, të blejnë grurë nga Egjipti; por Beniaminin, vëllanë e Jozefit, nuk e dërgoi me vëllezërit e tij; sepse tha, mos ndoshta i ndodhë atij ndonjë e keqe. Bijtë e Izraelit erdhën për të blerë bashkë me ata që po vinin, sepse ishte uri në tokën e Kanaanit. Jozefi ishte sunduesi i tokës, ai u shiste gjithë popullit të tokës, dhe vëllezërit e Jozefit erdhën dhe iu përulën atij me fytyrë për tokë. Pasi pa Jozefi vëllezërit e tij, i njohu; dhe u soll si i huaj ndaj tyre, dhe u foli atyre ashpër; dhe u tha atyre, nga ku keni ardhur? Ata thanë, nga toka e Kanaanit, për të blerë ushqim. Jozefi i njohu vëllezërit e tij; por ata nuk e njohën atë; Dhe Jozefi u kujtua ëndrrat e tij, të cilat ai kishte parë; dhe u tha atyre, ju jeni spiunë, keni ardhur të shihni gjurmët e vendit. Por ata thanë: Jo, zotëri; shërbëtorët e tu kemi ardhur për të blerë ushqim. Të gjithë jemi bij të një njeriu; paqësorë jemi, fëmijët e tu nuk janë spiunë. Tha por atyre: Jo, por ju erdhët të shihni gjurmët e tokës. Dhe ata thanë, ne jemi dymbëdhjetë, bijtë e tu, vëllezër në tokën e Kanaanit; dhe ja më i riu është me babanë tonë sot; por tjetri nuk ekziston. Jozefi u tha atyre: Kjo është ajo që ju kam thënë, duke thënë se jeni spiunë. Në këtë do të tregohet, për shëndetin e Faraonit: nuk do të dilni nga këtu, nëse vëllai juaj më i riu nuk vjen këtu. Dërgoni një nga ju dhe merrni vëllanë tuaj, por ju do të mbaheni deri sa fjalët tuaja të bëhen të qarta, nëse thoni të vërtetën apo jo, e nëse jo, për shëndetin e Faraonit, me të vërtetë jeni spiunë. Dhe i vuri ata në burg për tre ditë. Ai u tha atyre ditën e tretë: Bëni këtë

dhe do të jetoni, sepse unë i frikësohem Perëndisë. Nëse jeni paqësorë, një vëlla juaj le të mbahet në burg, por ju vetë shkoni dhe sillni blerjen e grurit tuaj. Dhe vëllanë tuaj më të rinin silleni te unë, dhe do të besohen fjalët tuaja; por nëse jo, do të vdisni. Dhe ata e bënë kështu. Dhe secili i tha vëllait të tij: Po, ne jemi në mëkate për shkak të vëllait tonë, sepse shpërfillëm shtrëngimin e shpirtit të tij kur ai na lutej, dhe nuk e dëgjuam, dhe për shkak të kësaj erdhi mbi ne ky shtrëngim. Duke u përgjigjur, Rubeni u tha atyre: A nuk ju fola juve, duke thënë, mos i bëni keq fëmijës, dhe nuk më dëgjuat mua? Dhe ja, gjaku i tij po kërkohet. Ata vetë nuk e dinin që Jozefi dëgjon, sepse përkthyesi ishte në mes të tyre. Duke u kthyer nga ata, Jozefi qau, dhe përsëri iu afrua atyre dhe u foli atyre, dhe mori Simeonin nga ata dhe e lidhi përpara tyre. Jozefi urdhëroi të mbushen enët e tyre me drithëra, të kthehej argjendi i tyre secilit në trastën e tij, dhe t'u jepeshin atyre ushqime për rrugën, dhe kështu u bë. Dhe pasi vendosën grurin mbi gomarët e tyre, u larguan që andej. Pasi hapi njëri çantën e tij për t'u dhënë ushqim gomarëve të tij, aty ku kishin ndaluar, pa lidhjen e argjendit të tij, dhe ajo ishte në gojën e çantës. Dhe ai u tha vëllezërve të tij: M'u kthye argjendi, dhe ja, ky është në çantën time. Atyre iu habit zemra dhe u shqetësuan duke i thënë njëri-tjetrit: Çfarë na bëri Perëndia kjo? Erdhën te Jakobi, ati i tyre, në tokën e Kanaanit, dhe i raportuan atij të gjitha gjërat që u kishin ndodhur, duke thënë, Njeriu, zoti i tokës, na ka folur ashpër, dhe na ka vënë në burg, sikur po spiunonim tokën. I thamë atij: Jemi paqësorë, nuk jemi spiunë. Jemi dymbëdhjetë vëllezër, bij të atit tonë, njëri nuk ekziston më, ndërsa më i vogli është sot me atin

tonë në tokën e Kanaanit. Njeriu, zotëri i tokës, na tha neve: Në këtë do ta di që jeni paqësorë: lini një vëlla këtu me mua, dhe duke marrë blerjen e grurit për shtëpinë tuaj, shkoni. Dhe sillni te unë vëllanë tuaj më të ri, dhe do të di që nuk jeni spiunë, por që jeni paqësorë, dhe vëllanë tuaj do t'jua kthej juve, dhe do të tregtoni në tokë. Dhe ndodhi gjatë zbrazjes së thasëve të tyre, që lidhja e argjendit të secilit ishte në thasin e tyre; dhe panë lidhjet e argjendit të tyre ata vetë, dhe ati i tyre, dhe u frikësuan. Dhe Jakobi, ati i tyre, u tha atyre: Mua më keni bërë pa fëmijë; Jozefi nuk është, Simeoni nuk është, dhe Benjaminin do ta merrni? Të gjitha këto gjëra u bënë mbi mua. Rubeni i tha babait të tyre, duke thënë: Vrit të dy djemtë e mi, nëse nuk ta sjell atë te ti. Jepe atë në dorën time, dhe unë do ta sjell atë te ti. Por ai tha: Nuk do të zbresë biri im me ju, sepse vëllai i tij vdiq dhe ai vetëm është lënë. Do të ndodhë që ai të dobësohet në rrugën ku shkoni, dhe do ta zbrisni pleqërinë time me pikëllim në hades.

43

Por uria u forcua mbi tokë. Ndodhi që kur ata përfunduan së ngrëni grurin që kishin sjellë nga Egjipti, ati i tyre u tha atyre: Shkoni përsëri dhe blini për ne pak ushqim. Juda i tha atij, duke thënë: Me një betim solemn na ka paralajmëruar njeriu, zotëriu i tokës, duke thënë: Nuk do të shihni fytyrën time, në qoftë se vëllai juaj më i riu nuk është me ju. Nëse pra ti dërgon vëllain tonë me ne, ne do të zbresim dhe do të blejmë ushqime për ty. Nëse nuk e dërgon vëllanë tonë me ne, nuk do të shkojmë, sepse

njeriu na tha: Nuk do të shihni fytyrën time, nëse vëllai juaj më i riu nuk është me ju. Tha Izraeli, por: Pse më bëtë dëm, duke i treguar njeriut që keni një vëlla? Por ata thanë: Njeriu na pyeti me ngulm ne dhe gjeneratën tonë, duke thënë: A jeton ende ati juaj, dhe a keni ndonjë vëlla? Dhe ne iu përgjigjem atij sipas kësaj pyetjeje. Si mund ta dinim që ai do të na thoshte: Sillni vëllanë tuaj? Tha Juda te Izraeli, ati i tij: Dërgo djalin me mua; dhe pasi të jemi ngritur do të shkojmë, që të jetojmë dhe të mos vdesim dhe ne, dhe ti, dhe bagazhi ynë. Por unë do ta pres atë, kërkoje nga dora ime, nëse nuk ta sjell te ti dhe nuk e vendos para teje, do të jem mëkatar ndaj teje të gjitha ditët. Nëse nuk do të kishim vonuar, tashmë do të ishim kthyer dy herë. Izraeli, ati i tyre, u tha atyre: Nëse është kështu, bëni këtë: merrni nga frytat e tokës në enët tuaja dhe sillini njeriut dhurata nga rrëshira, nga mjalta, temjan, stakte, terebint dhe arra. Dhe merrni argjend dyfish në duart tuaja, argjendtin që ishte kthyer në thasët tuaja kthejeni me vete, mos qoftë se është një gabim. Dhe merrni vëllanë tuaj, dhe pasi të ngriheni, zbritni te njeriu. Perëndia im ju dhëntë juve favor para atij njeriu dhe të dërgojë vëllanë tuaj tjetrin dhe Beniaminin; unë, ashtu si jam privuar nga fëmijët, jam privuar nga fëmijët. Pasi i morën burrat këto dhurata dhe argjendin e dyfishtë në duart e tyre dhe Beniaminin, u ngritën, zbritën në Egjipt dhe qëndruan përpara Jozefit. Pa Jozefi ata, dhe Beniaminin, vëllanë e tij nga e njëjta nënë, dhe i tha kujdestarit të shtëpisë së tij: Fut njerëzit në shtëpi, ther flijime dhe përgatit, sepse njerëzit do të hanë bukë me mua në mesditë. Njeriu bëri ashtu siç tha Jozefi, dhe i solli njerëzit në shtëpinë e Jozefit. Duke parë burrat që ata u sollën në shtëpinë e Jozefit, thanë, për

shkak të argjendit të kthyer në thasët tanë në fillim, ne po sillemi brenda, për të na akuzuar rrejshëm dhe për të na sulmuar, për të na marrë ne si skllevër, dhe gomarët tanë. Duke iu afruar njeriut të shtëpisë së Jozefit, folën me të në portën e shtëpisë, duke thënë, të lutemi, zot· zbritëm në fillim për të blerë ushqime. Ndodhi që kur ne erdhëm për të ndaluar, ne hapëm çantat tona, dhe ja, argjendi i secilit ishte në çantën e tij; argjendiin tonë me peshë të plotë e kemi kthyer tani në duart tona. Dhe sollëm argjend tjetër me vete për të blerë ushqime, nuk dimë kush e hodhi argjendtin në thasët tanë. Ai u tha atyre: Mëshira qoftë me ju, mos u frikësoni! Perëndia juaj dhe Perëndia i etërve tuaj ju dha thesare në thasët tuaj, dhe argjendín tuaj të mirëpritur unë e kam marrë. Dhe e nxori Simeonin te ata. Dhe solli ujë për të larë këmbët e tyre dhe u dha ushqim gomarëve të tyre. Ata përgatitën dhurata deri sa të vinte Jozefi në mesditë, sepse kishin dëgjuar se atje ai do të hante drekë. Jozefi hyri në shtëpi, dhe ata i sollën atij dhurata që kishin në duart e tyre, dhe iu përulën atij me fytyrë për tokë. Ai i pyeti ata: Si jeni? Dhe u tha atyre, a është i shëndetshëm babai juaj plaku, për të cilin thatë? A jeton ende? Dhe ata thanë: Djali yt, babai ynë, është i shëndetshëm, ende jeton. Dhe tha, i bekuar qoftë ai njeri nga Perëndia; dhe pasi u përkulën, iu falën atij. Dhe duke ngritur sytë e tij, Jozefi pa Beniaminin, vëllanë e tij të lindur nga e njëjta nënë, dhe tha: Ky është vëllai juaj më i riu, për të cilin ju më thatë se do ta sillnit te unë? Dhe tha: Perëndia të mëshiroftë, bir. Jozefi u shqetësua, sepse të brendshmet e tij u trazuan për vëllanë e tij, dhe kërkoi të qajë, por pasi hyri në dhomë, qau atje. Dhe pasi u la fytyrën dhe doli, ai u përmbajt

dhe tha: Vini përpara bukën. Dhe vendosën para tij vetëm, dhe atyre veçmas, dhe Egjiptasve që hanin darkë me të veçmas, sepse Egjiptasit nuk ishin të aftë të hanin bukë së bashku me Hebrenjtë, sepse është neveritje për Egjiptasit. Ata u ulën përpara tij, i parëlinduri sipas privilegjeve të tij, dhe më i riu sipas rinisë së tij, dhe njerëzit ishin të habitur, secili ndaj vëllait të tij. Ata morën pjesë nga ai për veten e tyre, dhe pjesa e Beniaminit u madhërua pesëfish krahasuar me pjesët e të gjithëve të tjerëve, dhe pinë e u gëzuan me të.

44

Dhe Jozefi urdhëroi atë që ishte mbi shtëpinë e tij, duke thënë: Mbushni thasët e njerëzve me ushqime, sa të jenë në gjendje të ngrenë, dhe hidhni argjendin e secilit mbi gojën e thasit. Dhe kupën time të argjendtë hidheni në thesin e më të riut, dhe çmimin e grurit të tij. U bë sipas fjalës së Jozefit, ashtu siç tha. Mëngjesi u gdhi dhe njerëzit u dërguan, ata dhe gomarët e tyre. Pasi dolën jashtë nga qyteti, nuk ishin larguar shumë, dhe Jozefi i tha atij që ishte mbi shtëpinë e tij: Ngrihu, ndjek njerëzit, dhe kur t'i kapësh ata, do t'u thuash atyre: Pse kthyet të këqija në vend të të mirave? Pse e vjedhët kupën time të argjendtë? Nuk është kjo ajo në të cilën pin zotëria im? Ai vetë praktikon shortari në atë. Ju keni kryer plotësisht gjëra të këqija që keni bërë. Pasi i gjeti ata, u tha atyre sipas këtyre fjalëve. Dhe ata i thanë atij, pse flet zotëria sipas këtyre fjalëve? Mos u bëftë që fëmijët e tu ta bëjnë këtë sipas kësaj fjale. Nëse argjendin që

gjetëm në thasët tanë e kthyem te ti nga toka e Kanaanit, si do të vidhnim argjend ose ar nga shtëpia e zotit tënd? Pranë kujt që ti gjesh kupën e fëmijëve të tu, le të vdesë; dhe ne gjithashtu do të jemi fëmijë të zotit tonë. Dhe ai tha, Dhe tani, siç thoni ju, kështu do të jetë; ai te kë do të gjendet kupa, do të jetë djali im, por ju do të jeni të pastër. Dhe nxituan, zbritën secili trastën e tij mbi tokë dhe hapën secili trastën e tij. Kërkoi dhe duke filluar nga më i moshuari, derisa erdhi te më i riu. Dhe gjeti kupën në çantën e Beniaminit. Dhe grisën rrobat e tyre, dhe secili vuri trastën e tij mbi gomarin e tij, dhe u kthyen në qytet. Hyri Juda dhe vëllezërit e tij te Jozefi, ndërsa ai ishte ende atje, dhe ranë përpara tij përtokë. Dhe Jozefi u tha atyre: Çfarë është kjo gjë që bëtë? Nuk e dini që me shortari shorton njeriu i tillë si unë? Tha Juda, çfarë do t'i përgjigjemi zotit, ose çfarë do të flasim, ose si do të justifikohemi? Perëndia por gjeti padrejtësinë e fëmijëve tu; ja jemi shërbëtorë të zotit tonë, edhe ne, edhe ai te i cili u gjet kupa. Tha Jozefi, jo mos u bëftë mua të bëj këtë fjalë; njeriu te i cili u gjet kupa, ai vetë do të jetë djali im; por ju shkoni lart me shpëtim te ati juaj. Duke iu afruar atij, Juda tha, Lutem, zot; le të flasë shërbëtori yt një fjalë përpara teje, dhe mos u zemëro me shërbëtorin tënd, sepse ti je si Faraoni. Zot, ti i pyete fëmijët e tu, duke thënë, nëse keni babë ose vëlla. Dhe i thamë zotit, kemi një atë të vjetër, dhe një fëmijë të pleqërisë më të ri për të, dhe vëllai i tij vdiq, por ai vetëm mbeti për nënën e tij, dhe ati e deshi atë. Por ti u the shërbëtorëve të tu, silleni atë te unë, dhe do të kujdesem për të. Dhe i thamë zotit, fëmija nuk do të jetë në gjendje të lërë babain e tij; por nëse e lë babain, do të vdesë. Ti por u the fëmijëve të tu, nëse nuk zbret vëllai juaj më i riu me ju,

nuk do të shtoni të shihni fytyrën time. Ndodhi që kur ne shkuam lart te fëmija yt, babai ynë, ne i treguar atij fjalët e zotit tonë. Babai ynë tha: Shkoni përsëri dhe blini për ne pak ushqim. Ne thamë: Nuk do të jemi në gjendje të zbresim, por nëse vëllai ynë më i riu zbret me ne, do të zbresim, sepse nuk do të jemi në gjendje të shohim fytyrën e njeriut pa qenë vëllai ynë më i riu me ne. Dhe tha djali yt, babai ynë, te ne: Ju e dini që dy më lindi gruaja, dhe doli një nga unë; dhe thatë që është bërë i ngrënë nga bishë, dhe nuk e pashë atë deri tani. Nëse pra e merrni edhe këtë nga fytyra ime, dhe i ndodh atij ndonjë e keqe në rrugë, do ta zbritni pleqërinë time me dhimbje në hades. Tani pra nëse unë hyj te fëmija yt, por babai ynë, dhe fëmija të mos jetë me ne, dhe shpirti i tij varet nga shpirti i këtij, dhe do të jetë kur ta shohë ai që fëmija nuk është me ne, do të vdesë, dhe fëmijët e tu do ta zbresin pleqërinë e fëmijës tënd, por babait tonë, me pikëllim në hades. Sepse djali yt nga babai ka marrë fëmijën, duke thënë, nëse nuk e sjell atë te ti, dhe e vë atë përpara teje, do të jem mëkatar ndaj babait të gjitha ditët. Tani pra do të mbetem te ti bir në vend të fëmijës, shërbëtor i zotit; por fëmija le të ngjitet me vëllezërit e tij. Si do të ngjitem tek babai, kur fëmija nuk është me ne? Që të mos shoh të këqijat, që do t'i gjejnë babanë tim.

45

Dhe Jozefi nuk ishte i aftë të duronte të gjithë ata që qëndronin pranë tij, por tha, dërgoni larg të gjithë nga unë, dhe askush nuk

qëndronte pranë Jozefit, kur ai u bëhej i njohur vëllezërve të tij. Dhe lëshoi zë me të qarë, të gjithë Egjiptasit dëgjuan, dhe u bë i dëgjueshëm në shtëpinë e Faraonit. Dhe Jozefi u tha vëllezërve të tij, unë jam Jozefi; a jeton ende babai im? Dhe vëllezërit nuk ishin të aftë t'i përgjigjeshin atij, sepse ishin të shqetësuar. Por Jozefi u tha vëllezërve të tij: Afrohuni tek unë, dhe ata u afruan, dhe ai tha: Unë jam Jozefi, vëllai juaj, të cilin e shitët në Egjipt. Tani, pra, mos u hidhërohuni, as le t'ju duket e ashpër që më shitët këtu, sepse për jetë më dërgoi Perëndia para jush. Ky pra është viti i dytë i urisë mbi tokën, dhe ende mbeten pesë vjet, në të cilat nuk do të ketë lërim, as korrje; Pra Perëndia më dërgoi para jush, që të lihet pas një mbetje e juaja mbi tokën, dhe të ushqej një mbijetesë të madhe tuajën. Tani, pra, jo ju më keni dërguar këtu, por Perëndia, dhe ai më bëri si atë të Faraonit, dhe zot të gjithë shtëpisë së tij, dhe sundues të gjithë tokës së Egjiptit. Duke u nxituar pra, ngjituni te babai im, dhe i thoni atij, këto gjëra thotë biri yt Jozefi: më bëri mua Perëndia zot i gjithë tokës së Egjiptit; zbrit pra te unë, dhe mos qëndro; Dhe do të banosh në tokën Goshen të Arabisë; dhe do të jesh afër meje ti, dhe bijtë e tu, dhe bijtë e bijve të tu, delet e tua, dhe qetë e tua, dhe sa ke ti. Dhe do të të ushqej atje, sepse ende pesë vite do të ketë uri, që të mos shkatërrohesh ti, dhe bijtë e tu, dhe të gjitha zotërimet e tua. Ja, sytë tuaj shohin, dhe sytë e Beniaminit, vëllait tim, që goja ime po ju flet. Raportojini pra atit tim tërë lavdinë time në Egjipt dhe gjithçka që keni parë, dhe me nxitim silleni atin tim këtu. Dhe duke rënë mbi qafën e Beniaminit, vëllait të tij, qau mbi të, dhe Beniamini qau mbi qafën e tij. Dhe pasi i puthi të gjithë vëllezërit e tij, qau mbi ta, dhe pas kësaj vëllezërit e tij

folën me të. Dhe lajmi u përhap gjerësisht në shtëpinë e Faraonit, duke thënë: Kanë ardhur vëllezërit e Jozefit. U gëzua Faraoni dhe shërbimi i tij. Faraoni i tha Jozefit, thuaju vëllezërve tu, bëni këtë, mbushni thasët tuaj dhe shkoni në tokën e Kanaanit. Dhe pasi të keni marrë babanë tuaj dhe pasuritë tuaja, ejani tek unë, dhe do t'ju jap juve të gjitha të mirat e Egjiptit, dhe do të hani palcën e tokës. Ti urdhëro këto: të marrin për ta qerre nga toka e Egjiptit për fëmijët tuaj dhe për gratë tuaja; dhe duke marrë babanë tuaj të vini. Dhe mos kurseni sytë tuaj për sendet tuaja, sepse të gjitha të mirat e Egjiptit do të jenë tuajat. Bënë kështu bijtë e Izraelit; dhe Jozefi u dha atyre qerre sipas gjërave të thëna nga Faraoni mbreti; dhe u dha atyre ushqime për rrugën; Dhe të gjithëve u dha nga dy rroba; por Beniaminit i dha treqind ari, dhe pesë rroba ndërrimi. Dhe te ati i tij dërgoi sipas të njëjtave, dhe dhjetë gomarë që mbanin nga të gjitha të mirat e Egjiptit, dhe dhjetë mushka që mbanin bukë për atin e tij për në rrugë. Ai dërgoi larg vëllezërit e tij, dhe ata shkuan, dhe u tha atyre: Mos u zemëroni në rrugë. Dhe ata u ngjitën nga Egjipti dhe erdhën në tokën e Kanaanit te Jakobi, ati i tyre. Dhe i raportuan atij duke thënë: Biri yt Jozefi është gjallë, dhe ai vetë qeveris mbi të gjithë tokën e Egjiptit. Dhe Jakobi u habit në mendje, sepse nuk u besoi atyre. Dhe i folën atij të gjitha gjërat që ishin folur nga Jozefi, aq sa ai u tha atyre. Pasi pa karrocat që Jozefi kishte dërguar për ta marrë atë, u ringjall fryma e Jakobit, atit të tyre. Izraeli tha, Është e madhe për mua, nëse Jozefi, biri im, jeton ende; do të shkoj ta shoh atë para se të vdes.

46

Pasi u nis, Izraeli, ai dhe të gjitha ato që i përkisnin, erdhi te pusi i betimit dhe sakrifikoi një sakrificë Perëndisë së atit të tij, Isakut. Tha Perëndia Izraelit në vegimin e natës, duke thënë: Jakob, Jakob, dhe ai tha: Çfarë është? Por ai i thotë atij: Unë jam Perëndia i etërve të tu, mos ki frikë të zbritësh në Egjipt, sepse atje do të të bëj komb të madh. Dhe unë do të zbres me ty në Egjipt, dhe unë do të të ngjis deri në fund, dhe Jozefi do të vë duart mbi sytë e tu. U ngrit Jakobi nga pusi i betimit, dhe bijtë e Izraelit morën babanë e tyre, bagazhin dhe gratë e tyre mbi qerret që Jozefi kishte dërguar për ta marrë atë. Dhe duke marrë pasuritë e tyre dhe të gjithë pronën që kishin fituar nga toka e Kanaanit, hynë në Egjipt, Jakobi dhe e gjithë pasardhja e tij me të. Djemtë, dhe djemtë e djemve të tij me të; vajzat, dhe vajzat e vajzave të tij; dhe e gjithë pasardhja e tij, ai e çoi në Egjipt. Këto janë emrat e djemve të Izraelit që hynë në Egjipt bashkë me Jakobin, atin e tyre. Jakobi dhe bijtë e tij; i parëlindur i Jakobit, Rubeni. Bijtë e Rubenit: Enoku, Pallu, Asroni dhe Karmi. Bijtë e Simeonit: Jemueli, Jamini, Ehudi, Jachini, Zohari dhe Sauli, bir i gruas kanaanite. Bijtë e Levit: Gershoni, Kathi dhe Merari. Bijtë e Judës ishin Er, Onan, Shiloh, Phares dhe Zerah, por Er dhe Onan vdiqën në tokën e Kanaanit. Bijtë e Pharesit ishin Hezron dhe Jemuel. Bijtë e Isakarit: Tola, Phua, Hashum dhe Shimron. Bijtë e Zabulonit: Seredi, Aloni dhe Akoeli. Këta janë bijtë e Leahut, të cilët ajo i lindi Jakobit në Mesopotaminë e Sirisë, dhe Dina bija e tij; të gjitha shpirtrat, bijtë dhe bijat, ishin tridhjetë e tre. Bijtë e

Gadit ishin Saphon, Angis, Sannis, Thasoban, Aedeis, Aroedeis dhe Areeleis. Djemtë e Asherit: Iemna, Iessoua, dhe Ieoul, dhe Baria, dhe Sara motra e tyre. Djemtë e Barias, Chobor dhe Melchiil. Këta janë bijtë e Zilpah-ut, të cilën Labani ia dha bijës së tij Leah, dhe ajo i lindi këta Jakobit, gjashtëmbëdhjetë shpirtra. Bijtë e Rachel, gruas së Jakobit, ishin Jozefi dhe Beniamini. U bënë bijtë e Jozefit në tokën e Egjiptit, të cilët i lindi atij Aseneti, bija e Potiferës, prift i Heliopolisit: Manaseun dhe Efraimin. U bënë gjithashtu bijtë e Manaseut, të cilët ia lindi konkubina siriane: Makirin. Makiri lindi Galaadin. Bijtë e Efraimit, vëllait të Manaseut, ishin: Sutelahu dhe Tahani. Bijtë e Sutelahut ishin: Edomi. Djemtë e Beniaminit ishin Bala dhe Bokori dhe Asbeli. Dhe u bënë bijtë e Bala: Gera, dhe Noeman, dhe Anchis, dhe Rosh, dhe Mamphim; dhe Gera lindi Aradin. Këta janë bijtë e Rakelës, të cilët ajo i lindi Jakobit, gjithsej tetëmbëdhjetë shpirtra. Djemtë e Danit ishin Asomi. Dhe bijtë e Nefthalit: Asieli, Goni, Isaari dhe Sollemi. Këta janë djemtë e Ballas, të cilën Labani ia dha Rakelës, bijës së tij; ajo i lindi këta Jakobit, të gjitha shpirtrat shtatë. Të gjitha shpirtrat që hynë me Jakobin në Egjipt, ata që dolën nga ijët e tij, përveç grave të bijve të Jakobit, të gjithë shpirtrat, gjashtëdhjetë e gjashtë; dhe bijtë e Jozefit që i lindën atij në tokën e Egjiptit, nëntë shpirtra. Të gjitha shpirtrat e shtëpisë së Jakobit, ato që hynë me Jakobin në Egjipt, ishin shtatëdhjetë e pesë shpirtra. Por Judën e dërgoi përpara tij te Jozefi, që ta takojë atë në qytetin e Heronëve, në tokën e Ramesës. Pasi lidhi qerret e tij, Jozefi shkoi lart për të takuar Izraelin, atin e tij, në qytetin e Heronëve, dhe kur iu shfaq atij, ra mbi qafën e tij dhe qau me qarje të madhe. Dhe

Izraeli i tha Jozefit: Tani mund të vdes, sepse kam parë fytyrën tënde dhe ti je ende gjallë. Por Jozefi u tha vëllezërve të tij: Duke u ngjitur, do t'ia shpall Faraonit dhe do t'i them atij: Vëllezërit e mi dhe shtëpia e atit tim, të cilët ishin në tokën e Kanaanit, kanë ardhur tek unë. Por burrat janë barinj, sepse burrat ishin blegtorë, dhe kanë sjellë bagëtinë, qetë dhe të gjitha gjërat e tyre. Nëse pra Faraoni ju thërret dhe ju thotë: Cila është puna juaj? Do të thoni, ne bijtë e tu jemi burra barinj nga fëmijëria deri tani, dhe ne, dhe etërit tanë; që të banoni në tokën e Goshenit të Arabisë; sepse çdo bari i deleve është neveritje për Egjiptasit.

47

Pasi erdhi, Jozefi i raportoi Faraonit, duke thënë: Ati im dhe vëllezërit e mi, dhe bagëtitë, dhe qetë e tyre, dhe të gjitha gjërat e tyre, erdhën nga toka e Kanaanit, dhe ja, janë në tokën e Goshenit. Nga vëllezërit e tij mori pesë burra dhe i vendosi para Faraonit. Dhe Faraoni u tha vëllezërve të Jozefit: Cila është puna juaj? Dhe ata i thanë Faraonit: Barinj delesh janë shërbëtorët e tu, si ne ashtu edhe etërit tanë. Ata i thanë Faraonit, për të banuar përkohësisht në tokë kemi ardhur, sepse nuk ka kullotë për bagëtitë e fëmijëve tu, sepse u forcua uria në tokën e Kanaanit; tani pra do të banojmë në tokën e Goshenit. Dhe Faraoni i tha Jozefit, Le të banojnë në tokën e Goshenit; dhe nëse ti di që janë në mesin e tyre burra të fuqishëm, caktoji ata sundues të bagëtive të mia. Erdhën në Egjipt te Jozefi Jakobi dhe bijtë e tij; dhe dëgjoi Faraoni, mbreti i Egjiptit. Dhe Faraoni i tha

Jozefit, duke thënë: Ati yt dhe vëllezërit e tu kanë ardhur te ti. Ja, toka e Egjiptit është përpara teje; në tokën më të mirë vendos babanë tënd dhe vëllezërit e tu. Jozefi solli Jakobin, atin e tij, dhe e vendosi atë përpara Faraonit, dhe Jakobi e bekoi Faraonin. Tha Faraoni Jakobit: Sa vite të jetës tënde? Dhe Jakobi i tha Faraonit: Ditët e viteve të jetës sime, që kam jetuar si i huaj, janë njëqind e tridhjetë vjet. Të pakta dhe të këqija kanë qenë ditët e viteve të jetës sime, dhe nuk kanë arritur në ditët e viteve të jetës së etërve të mi, që ata jetuan si të huaj. Dhe pasi bekoi Jakobi Faraonin, doli nga ai. Dhe Jozefi vendosi të atin e tij dhe vëllezërit e tij, dhe u dha atyre pronë në tokën e Egjiptit, në tokën më të mirë, në tokën e Ramesesit, ashtu siç kishte urdhëruar Faraoni. Dhe Jozefi u ndante grurë atit të tij, dhe vëllezërve, dhe gjithë shtëpisë së atit të tij, grurë sipas personit. Nuk kishte grurë në të gjithë tokën, sepse uria ishte bërë shumë e madhe, dhe toka e Egjiptit dhe toka e Kanaanit ishin shteruar nga uria. Jozefi mblodhi gjithë argjendin që u gjet në tokën e Egjiptit dhe në tokën e Kanaanit, nga gruri që ata blinin, dhe u ndante atyre drithëra, dhe Jozefi e çoi gjithë argjendin në shtëpinë e Faraonit. Dhe mbaroi i gjithë argjendi nga toka e Egjiptit dhe nga toka e Kanaanit; erdhën të gjithë Egjiptasit te Jozefi, duke thënë: Na jep bukë, dhe pse po vdesim para teje? Sepse argjendi ynë ka mbaruar. Jozefi u tha atyre: Sillni bagëtitë tuaja, dhe do t'ju jap bukë në vend të bagëtive tuaja, nëse argjendi juaj ka mbaruar. Ata i sollën bagëtitë e tyre te Jozefi, dhe Jozefi u dha atyre bukë në vend të kuajve, dhe në vend të deleve, dhe në vend të qeve, dhe në vend të gomarëve, dhe i ushqeu ata me bukë në vend të të gjitha bagëtive të tyre në atë

vit. Shkoi dhe viti ai, dhe erdhën te ai në vitin e dytë, dhe i thanë atij: Mos vallë shkatërrohemi nga zoti ynë? Nëse pra ka mbaruar argjendi ynë, dhe pasuritë dhe bagëtitë te ti zotëria, dhe nuk ka mbetur për ne përpara zotërisë sonë, por vetëm trupi ynë dhe toka jonë, që pra të mos vdesim përpara teje, dhe toka të bëhet e shkretë, blej ne dhe tokën tonë në vend të bukës, dhe do të jemi ne dhe toka jonë shërbëtorë të Faraonit; jep farë, që të mbjellim, dhe të jetojmë dhe të mos vdesim, dhe toka nuk do të bëhet e shkretë. Dhe Jozefi fitoi të gjithë tokën e Egjiptasve për Faraonin, sepse Egjiptasit shitën tokën e tyre Faraonit, pasi uria i kishte pushtuar ata, dhe toka u bë e Faraonit. Dhe e bëri popullin skllav për të në skllevër, nga skajet e kufijve të Egjiptit deri te skajet, përveç vetëm tokës së priftërinjve; Jozefi nuk e fitoi këtë; sepse me dhënie Faraoni u dha dhuratë priftërinjve, dhe ata hanin dhënien që Faraoni u dha atyre; për shkak të kësaj ata nuk e shitën tokën e tyre. Por Jozefi u tha të gjithë egjiptasve: Ja, sot ju kam fituar juve dhe tokën tuaj për Faraonin. Merrni farë për vete dhe mbillni tokën. Dhe prodhimi i saj do të jetë, dhe ju do t'i jepni pjesën e pestë Faraonit, ndërsa katër pjesët do të jenë për ju, për farë të tokës, dhe për ushqim për ju, dhe për të gjithë ata që janë në shtëpitë tuaja. Dhe ata thanë, na ke shpëtuar; gjetëm hir përpara zotit tonë, dhe do të jemi shërbëtorë të Faraonit. Dhe Jozefi vendosi për ta një urdhër deri në këtë ditë, mbi tokën e Egjiptit, për t'ia dërguar Faraonit, përveç tokës së priftërinjve vetëm, që nuk ishte e Faraonit. Izraeli banoi në tokën e Egjiptit, në tokën e Gesemit, dhe trashëguan atë, u rritën dhe u shumuan jashtëzakonisht. Jakobi jetoi në tokën e Egjiptit shtatëmbëdhjetë vjet, dhe ditët e jetës së tij u bënë njëqind dyzet e shtatë vjet. U

afruan ditët e Izraelit për të vdekur; dhe ai thirri birin e tij Jozefin, dhe i tha atij, nëse kam gjetur hir përpara teje, vër dorën tënde nën kofshën time, dhe do të bësh mbi mua mëshirë dhe të vërtetë, për të mos më varrosur në Egjipt; Por do të fle me etërit e mi; dhe do të më marrësh nga Egjipti, dhe do të më varrosësh në varrin e tyre; dhe ai tha, unë do të bëj sipas fjalës sate. Tha por: Beto për mua, dhe ai iu betua atij, dhe Izraeli u përkul mbi majën e shkopIt të tij.

48

Ndodhi pas këtyre fjalëve, dhe iu raportua Jozefit që ati yt është i sëmurë, dhe duke marrë me vete dy bijtë e tij, Manaseun dhe Efraimin, erdhi te Jakobi. Iu raportua Jakobit, duke i thënë: Ja, djali yt Jozefi po vjen te ti, dhe Izraeli, duke u forcuar, u ul mbi shtratin. Dhe Jakobi i tha Jozefit, Perëndia im m'u shfaq mua në Luz në tokën e Kanaanit, dhe më bekoi, dhe më tha, ja unë do të të rris, dhe do të të shumoj, dhe do të të bëj në mbledhje kombesh, dhe do të të jap ty këtë tokë, dhe farës sate pas teje, në zotërim të përjetshëm. Tani, pra, dy djemtë e tu që të lindën ty në tokën e Egjiptit para se unë të vija tek ti në Egjipt, janë të mitë, Efraimi dhe Manasi, ashtu si Rubeni dhe Simeoni do të jenë të mitë. Por pasardhësit që ti do të lindësh pas tyre, do të jenë nën emrin e vëllezërve të tyre, do të quhen sipas trashëgimive të atyre. Unë, por kur isha duke shkuar nga Mesopotamia e Sirisë, vdiq Rakela, nëna jote, në tokën e Kanaanit, ndërsa unë po afroheshem sipas hipodromit Kabratha

të tokës, për të ardhur në Efrata, dhe e varrosa atë në rrugën e hipodromit; kjo është Betlehemi. Duke parë bijtë e Jozefit, Izraeli tha: Kush janë këta për ty? Jozefi i tha atit të tij: Bijtë e mi janë, të cilët Perëndia ma dha këtu. Dhe Jakobi tha, Sillmua ata, që t'i bekoj. Sytë e Izraelit ishin errësuar nga pleqëria dhe ai nuk ishte i aftë të shikonte, dhe i afroi ata drejt tij, i puthi dhe i përqafoi. Dhe Izraeli i tha Jozefit: Ja, nuk u privova nga fytyra jote, dhe ja, Perëndia më tregoi edhe pasardhësit e tu. Dhe Jozefi i nxori ata nga gjunjët e tij, dhe ata e adhuruan atë me fytyrë për tokë. Pasi mori Jozefi të dy djemtë e tij, Efraimin në të djathtën e tij, nga e majta e Izraelit, dhe Manasën në të majtën e tij, nga e djathta e Izraelit, i afroi ata tek ai. Pasi kishte shtrirë dorën e djathtë, Izraeli e vuri mbi kokën e Efraimit, i cili ishte më i riu, dhe të majtën mbi kokën e Manasit, duke i kryqëzuar duart. Dhe ai i bekoi ata, dhe tha, Perëndia, të cilit iu pëlqyen etërit e mi para tij, Abrahami dhe Isaku, Perëndia që më ushqen nga rinia deri në këtë ditë, Lajmëtari që më shpëton nga të gjitha të këqijat, le të bekojë këta fëmijë; dhe do të thëritet në ta emri im, dhe emri i etërve të mi Abrahami dhe Isaku; dhe u shumëfshin në shumicë të madhe mbi tokë. Duke parë por Jozefi që i ati vuri dorën e tij të djathtë mbi kokën e Efraimit, i rëndë atij iu duk, dhe Jozefi zuri dorën e atit të tij për ta hequr atë nga koka e Efraimit mbi kokën e Manasit. Por Jozefi i tha atit të tij: Jo kështu, atë, sepse ky është i parëlinduri, vëre të djathtën tënde mbi kokën e tij. Dhe ai nuk deshi, por tha: E di, biri im, e di; edhe ky do të bëhet popull, edhe ky do të lartësohet, por vëllai i tij më i riu do të jetë më i madh se ai, dhe pasardhësit e tij do të bëhen shumicë kombesh. Dhe i bekoi ata në atë ditë, duke thënë: Në ju do të bekohet

Izraeli, duke thënë: Të bëftë Perëndia ty si Efraimin dhe si Manaseun. Dhe vuri Efraimin përpara Manaseut. Tha por Izraeli te Jozefi: Ja, unë po vdes, dhe Perëndia do të jetë me ju, dhe do t'ju kthejë në tokën e etërve tuaj. Unë po të jap ty Sikemin si diçka të veçantë mbi vëllezërit e tu, të cilën e mora nga dora e Amorejve me shpatën time dhe harkun.

49

Jakobi thirri bijtë e tij dhe u tha atyre: Mblidhuni, që t'ju shpallë çfarë do t'ju ndodhë në ditët e fundit. Mblidhuni dhe dëgjonimë, bij të Jakobit, dëgjoni Izrael, dëgjoni atin tuaj. Reuben, i parëlinduri im, ti je forca ime dhe fillimi i fëmijëve të mi, i vështirë për t'u duruar dhe i vështirë, kokëfortë. Ti ke vepruar me arrogancë si uji, mos valo, sepse ti u ngjite mbi shtratin e babait tënd, atëherë ti e ndyte shtrojën ku u ngjite. Simeoni dhe Levi vëllezër plotësuan padrejtësi të heqjes së tyre; në këshillin e tyre të mos vijë shpirti im, dhe mbi përbërjen e tyre të mos grinden mëlçitë e mia; sepse në zemërimin e tyre ata vranë njerëz, dhe në dëshirën e tyre ata i prenë tendinet demit. I mallkuar qoftë zemërimi i tyre, sepse është kokëfortë, dhe inati i tyre, sepse u fortësua. Do t'i ndaj ata në Jakob dhe do t'i shpërndaj ata në Izrael. Judah, vëllezërit e tu të lavdëruan, duart e tua janë mbi shpinën e armiqve të tu, bijtë e atit tënd do të të adhurojnë. Kërlysi i luanit Judë, nga filizi, biri im, ti u ngrite lart; pasi u shtrire, ti fjetë si luan dhe si kërlysi - kush do ta ngrejë atë? Nuk do të dështojë sundues nga Juda, dhe udhëheqës nga

ijët e tij, derisa të vijnë gjërat e rezervuara për të, dhe ai vetë është pritja e kombeve. Duke lidhur te vreshti kërriçin e tij, dhe te lastarët kërriçin e gomaricës së tij, do të lajë në verë rrobën e tij, dhe në gjak rrushi mbulesen e tij. Sytë e tij shkëlqejnë për verë, dhe dhëmbët e tij janë më të bardhë se qumështi. Zebuluni bregdetar do të banojë, dhe ai vetë pranë portit të anijeve, dhe do të shtrihet deri në Sidon. Issachar dëshiroi të mirën, duke u pushuar midis trashëgimive. Dhe duke parë se pushimi ishte i mirë, dhe se toka ishte pjellore, ai vuri shpatullën e tij nën barrë për të munduar, dhe u bë burrë bujk. Dani do të gjykojë popullin e tij, si edhe një fis në Izrael. Dhe le të bëhet Dani gjarpër mbi rrugë, ulur mbi shteg, duke kafshuar therrën e kalit; dhe do të bjerë kalorësi prapa, duke pritur shpëtimin e Zotit. Gadi, trupë sulmuese do ta sulmojë atë, por ai vetë do ta sulmojë sipas gjurmëve. Asher, buka e tij e pasur, dhe ai do t'u japë luks sunduesve. Naftali trung i lirshëm, duke dhënë bukuri në pasardhje. Bir i rritur Jozefi, biri im i rritur i dashur, biri im më i riu, kthehu te unë. Ndaj tij, duke u këshilluar, e shara, dhe zotërinjtë e shigjetave i mbanin inat. Dhe harqet e tyre u thyen me forcë, dhe tendonet e krahëve të duarve të tyre u dobësuan, nëpërmjet dorës së sundimtarit të Jakobit, që andej erdhi i fuqishmi i Izraelit nga Perëndia i atit tënd. Dhe Perëndia im të ndihmoi ty, dhe të bekoi ty me bekimin e qiellit nga lart, dhe bekimin e tokës që ka të gjitha, për shkak të bekimit të gjinjve dhe të mitrës, bekimi i atit tënd dhe i nënës sate; mbizotëroi mbi bekimin e maleve të qëndrueshme, dhe mbi bekimet e kodrave të përjetshme; do të jenë mbi kokën e Jozefit, dhe mbi majën e atij që udhëhoqi vëllezërit. Beniamini ujk grabitqar, në mëngjes

do të hajë ende, dhe në mbrëmje jep ushqim. Të gjithë këta janë dymbëdhjetë bijtë e Jakobit, dhe këto janë ato që u foli atyre ati i tyre. Ai i bekoi ata, secilin sipas bekimit të tij i bekoi. Dhe u tha atyre: Unë po shtohem te populli im; varrosni mua me etërit e mi në shpellën që është në arën e Efronit Hititit, në shpellën e dyfishtë përballë Mamres, në tokën e Kanaanit, që Abrahami bleu shpellën nga Efroni Hititi si pronë varri. Atje varrosën Abrahamin dhe Sarën, gruan e tij; atje varrosën Isakun dhe Rebekën, gruan e tij; atje varrosën Lean; në pronën e arës dhe të shpellës që ishte në të, nga bijtë e Hethit. Dhe Jakobi pushoi së urdhëruari bijtë e tij, dhe duke ngritur këmbët e tij mbi shtratin, pushoi së jetuari, dhe u bashkua me popullin e tij.

50

Dhe Jozefi, pasi ra mbi fytyrën e atit të tij, qau mbi të dhe e puthi atë. Dhe Jozefi urdhëroi fëmijët e tij, balsamuesit, të balsamojnë babanë e tij; dhe balsamuesit balsamuan Izraelin. Dhe plotësuan dyzet ditë për të, sepse kështu numërohen ditët e varrimit, dhe Egjipti e vajti atë shtatëdhjetë ditë. Meqenëse kaluan ditët e zisë, Jozefi u foli sundimtarëve të Faraonit, duke thënë: Nëse gjeta hir para jush, flisni për mua në veshët e Faraonit, duke thënë: Babai im më betoi, duke thënë: Në varrin që gërmova për veten time në tokën e Kanaanit, atje do të më varrosësh; tani pra, duke u ngjitur, do të varros babain tim, dhe do të kthehem. Dhe Faraoni i tha Jozefit: Ngjitu, varrosa babain tënd, ashtu siç të betoi. Dhe u ngjit Jozefi të varrosë babanë e tij; dhe u ngjitën bashkë me të të

gjithë fëmijët e Faraonit, dhe pleqtë e shtëpisë së tij, dhe të gjithë pleqtë e tokës së Egjiptit, dhe e gjithë familja e Jozefit, dhe vëllezërit e tij, dhe e gjithë shtëpia atërore e tij, dhe farefisi i tij; dhe delet, dhe qetë i lanë pas në tokën e Goshenit. Dhe shkuan lart bashkë me të, qerre dhe kalorës, dhe kampi u bë shumë i madh. Dhe ata erdhën në lëmën e shirjes Atad, e cila është përtej Jordanit, dhe e vajtuan atë me vajtim të madh dhe shumë të fortë, dhe ai bëri vajtimin për atin e tij shtatë ditë. Dhe banorët e tokës së Kanaanit panë zien në lëmin e Atadit, dhe thanë, kjo është zi e madhe për Egjiptasit; për këtë ai e thirri emrin e tij, Zia e Egjiptit, që është përtej Jordanit. Dhe bijtë e tij i bënë atij kështu. Dhe bijtë e tij e morën atë në tokën e Kanaanit, dhe e varrosën atë në shpellën e dyfishtë, të cilën Abrahami e kishte blerë si varr nga Efroni Hititi, përballë Mambrës. Dhe Jozefi u kthye në Egjipt, ai vetë dhe vëllezërit e tij, dhe ata që ishin ngjitur së bashku për të varrosur babanë e tij. Pasi panë vëllezërit e Jozefit që kishte vdekur ati i tyre, thanë: Mos vallë Jozefi do të mbajë inat ndaj nesh dhe do të na shpërblej për të gjitha të këqijat që i kemi bërë. Dhe pasi arritën te Jozefi thanë, babai yt bëri betim para se të vdiste, duke thënë, kështu i thuani Jozefit: fali atyre padrejtësinë dhe mëkatin e tyre, sepse të keqija të treguan ty; dhe tani prano padrejtësinë e shërbëtorëve të Perëndisë të atit tënd; dhe qau Jozefi ndërsa ata i flisnin atij. Dhe pasi erdhën tek ai, thanë: Ne jemi shërbëtorët e tu. Dhe Jozefi u tha atyre: Mos kini frikë, sepse unë jam i Perëndisë. Ju planifikuat kundër meje për të këqija, por Perëndia planifikoi për mua për të mira, që të ndodhë ashtu si sot, dhe të ushqehet një popull i madh. Dhe u tha atyre: Mos kini frikë, unë do t'ju

ushqej juve dhe shtëpitë tuaja. Dhe i ngushëlloi ata, dhe u foli zemrave të tyre. Dhe Jozefi banoi në Egjipt, ai vetë dhe vëllezërit e tij, dhe e gjithë shtëpia e atit të tij, dhe Jozefi jetoi njëqind e dhjetë vjet. Dhe Jozefi pa fëmijët e Efraimit, deri te brezi i tretë; dhe bijtë e Makirit, birit të Manasit, u lindën mbi gjunjët e Jozefit. Dhe Jozefi u tha vëllezërve të tij, duke thënë: Unë po vdes, por Perëndia do t'ju vizitojë me siguri, dhe do t'ju ngjisë nga kjo tokë në tokën që Perëndia u betua etërve tanë, Abrahamit, Isakut dhe Jakobit. Dhe Jozefi i bëri të betohen bijtë e Izraelit, duke thënë: Në vizitën me të cilën Perëndia do t'ju kujdeset, ju do të mbartni lart kockat e mia këtej me ju. Dhe Jozefi vdiq në moshën njëqind e dhjetë vjeç, dhe e varrosën atë, dhe e vunë në arkivol në Egjipt.

Eksodi

1

Këto janë emrat e bijve të Izraelit që hynë në Egjipt bashkë me Jakobin, atin e tyre; secili hyri me gjithë shtëpinë e tij. Rubeni, Simeoni, Levi, Juda, Isakari, Zabuloni, Beniamini, Dani, dhe Neftali, Gadi, dhe Asheri. Jozefi ishte në Egjipt, dhe të gjitha shpirtrat nga Jakobi ishin shtatëdhjetë e pesë. Vdiq Jozefi, dhe të gjithë vëllezërit e tij, dhe i gjithë ai brez. Por bijtë e Izraelit u rritën dhe u shumuan, dhe u bënë të shumtë, dhe u forcuan jashtëzakonisht shumë, dhe toka i shumoi ata. U ngrit një mbret tjetër mbi Egjipt, i cili nuk e njihte Jozefin. Ai i tha kombit të tij: Ja, lloji i bijve të Izraelit është turmë e madhe dhe është më i fortë se ne. Ejani pra, le të veprojmë me dinakëri kundër tyre, mos ndoshta shumëzohen, dhe kur të na ndodhë luftë, edhe këta do t'u bashkohen armiqve, dhe pasi të luftojnë kundër nesh, do të largohen nga vendi. Dhe ai vendosi mbi ta mbikëqyrës të punëve, që t'i mundonin ata në punë. Dhe ata ndërtuan qytete të fortifikuara për Faraonin, Pithom dhe Rameses dhe On, që është qyteti i Diellit. Por sa më shumë i poshtëronin ata, aq më shumë

bëheshin, dhe rriten jashtëzakonisht shumë, dhe Egjiptasit i urrënin bijtë e Izraelit. Dhe egjiptasit i shtypnin bijtë e Izraelit me forcë. Dhe duke i bërë të vuajnë jetën e tyre në punët e vështira, me baltë dhe me bërje tullave, dhe në të gjitha punët në fushat, sipas të gjitha punëve me të cilat i skllavëronin ata me dhunë. Dhe mbreti i Egjiptit u tha mamive të Hebrenjve, njërës prej tyre emri Sefora, dhe emri i së dytës Pua: Dhe tha, kur ndihmoni në lindjen e grave Hebreje, dhe ato janë afër të lindin, nëse është mashkull, vriteni atë; nëse është femër, ruajeni atë. Mamitë patën frikë nga Perëndia dhe nuk bënë ashtu siç u kishte urdhëruar mbreti i Egjiptit, por i mbajtnë gjallë meshkujt. Mbreti i Egjiptit thirri mamitë dhe u tha atyre: Çfarë është kjo që bëtë, dhe i ruajtët gjallë meshkujt? Mamitë i thanë Faraonit: Gratë hebreje nuk janë si gratë egjiptiane, sepse ato lindin para se mamitë të hyjnë tek ato, dhe lindën. Perëndia i trajtoi mirë mamitë, dhe populli u shumua dhe u bë jashtëzakonisht i fortë. Meqenëse mamitë kishin frikë nga Perëndia, ato ndërtuan shtëpi për veten e tyre. Faraoni urdhëroi gjithë popullit të tij, duke thënë: Çdo mashkull që lind nga Hebrenjtë, hidheni në lumë, dhe çdo femër mbajeni gjallë.

2

Ishte dikush nga fisi i Levit, i cili mori nga bijat e Levit. Dhe u ngjiz, dhe lindi një djalë, por kur e panë se ishte i bukur, e fshatën për tre muaj. Meqenëse nuk ishin në gjendje ta fshihnin atë ende, nëna e tij mori për të një shportë, dhe e leu atë me

katran dhe zift, dhe e hodhi fëmijën brenda në të, dhe e vuri atë në kënetë pranë lumit. Dhe motra e tij po vëzhgonte nga larg, për të mësuar se çfarë do t'i ndodhte atij. Zbriti bija e Faraonit për t'u larë në lumë, dhe shërbëtoret e saj kalonin pranë lumit, dhe kur pa shportën në kënetë, dërgoi shërbëtoren dhe e mori atë. Duke hapur ajo sheh një fëmijë duke qarë në shportë; dhe e bija e Faraonit e kurseu atë, dhe tha, ky është nga fëmijët e Hebrenjve. Dhe motra e tij i tha bijës së Faraonit: A dëshiron të thërras për ty një grua që ushqen nga Hebrenjtë, dhe ajo do ta ushqejë fëmijën për ty? Dhe bija e Faraonit tha, shko; dhe pasi erdhi, e reja thirri nënën e fëmijës. Dhe bija e Faraonit i tha asaj, ruaj për mua këtë fëmijë, dhe ushqeje me gji për mua, dhe unë do të të jap ty pagën; dhe gruaja e mori fëmijën, dhe e ushqeu me gji. Dhe pasi u rrit fëmija, ajo e çoi atë te bija e Faraonit, dhe ai u bë për të bir; dhe ajo e quajti emrin e tij Moisi, duke thënë, nga uji unë e nxora atë. Ndodhi që në ato ditë të shumta, pasi u rrit Moisiu, doli drejt vëllezërve të tij, bijtë e Izraelit, dhe duke vërejtur mundin e tyre, pa një njeri egjiptian duke rrahur një hebre, nga vetë vëllezërit e tij, bijtë e Izraelit. Pasi pa rreth e qark këtu dhe këtu dhe nuk pa askënd, goditi Egjiptasin dhe e fshehu atë në rërë. Pasi doli jashtë ditën e dytë, sheh dy burra Hebrenj duke u grindur, dhe i thotë atij që bënte padrejtësi: Pse ti po godet fqinjin? Por ai tha, kush të caktoi ty sundues dhe gjyqtar mbi ne? Jo, ti dëshiron të më vrasësh mua, në atë mënyrë që vrave dje egjiptianin? Dhe Moisiu u frikësua, dhe tha: Nëse kështu është bërë e dukshme kjo fjalë. Faraoni dëgjoi këtë fjalë dhe kërkonte të vrasë Moisiun. U tërhoq Moisiu nga fytyra e Faraonit, dhe banoi në tokën e Madianit; dhe duke ardhur në

tokën e Madianit, u ul mbi pus. Prifti i Madianit kishte shtatë vajza, që kullotnin delet e atit të tyre Jethro, dhe kur erdhën tërhoqën ujë derisa mbushën enët, për të pirë delet e atit të tyre Jethro. Pasi mbërritën, barinjtë i dëbuan ato, por Moisiun u ngrit, i shpëtoi ato, nxori ujë për to, dhe u dha ujë deleve të tyre. Ata erdhën te Ragueli, ati i tyre, dhe ai u tha atyre: Pse nxituat të vini sot? Ato thanë: Një njeri egjiptian na shpëtoi nga barinjtë, nxori ujë për ne dhe i dha të pini deleve tona. Dhe ai u tha bijave të tij: Dhe ku është? Dhe pse e keni lënë pas atë njeri? Thirreni pra atë, që të hajë bukë. U vendos Moisiu pranë atij njeriu, dhe ai ia dha bijën e tij Sefora për grua Moisiut. Gruaja mbeti shtatzënë dhe lindi një bir, dhe Moisi e emëroi atë Gershom, duke thënë, sepse jam i huaj në tokë të huaj. Pas atyre ditëve të shumta, vdiq mbreti i Egjiptit, dhe bijtë e Izraelit rënkuan nga veprat, dhe thirrën me zë të lartë, dhe thirrja e tyre u ngjit drejt Perëndisë nga veprat. Dhe Perëndia dëgjoi rënkimin e tyre, dhe Perëndia kujtoi besëlidhjen e tij me Abrahamin, Isakun dhe Jakobin. Dhe Perëndia pa bijtë e Izraelit, dhe u bë i njohur për ta.

3

Dhe Moisiu ishte duke kullotur delet e Jethros, vjehrrit të tij, priftit të Midianit, dhe ai i çoi delet drejt shkretëtirës, dhe ai erdhi në malin Horeb. Atij iu shfaq Lajmëtari i Zotit në flakë zjarri nga shkurreja, dhe ai pa që shkurreja digjej nga zjarri, por shkurreja nuk po digjej plotësisht. Dhe Moisiu tha, duke kaluar

do të shoh këtë vizion të madh, sepse shkurra nuk digjet. Dhe kur Zoti pa që ai po afrohej për të parë, Zoti e thirri atë nga ferri, duke thënë: Moisi, Moisi! Dhe ai tha: Çfarë është? Dhe ai tha, mos u afro këtu; zgjidh sandalin nga këmbët e tua, sepse vendi. Në të cilin ti qëndron, toka është e shenjtë. Dhe tha: Unë jam Perëndia i atit tënd, Perëndia i Abrahamit, Perëndia i Isakut dhe Perëndia i Jakobit. Moisiu e ktheu fytyrën e tij, sepse kishte frikë të shikonte drejtpërdrejt përpara Perëndisë. Dhe Zoti i tha Moisiut, duke parë pashë mundimin e popullit tim që është në Egjipt, dhe kam dëgjuar britmën e tyre nga robëruesit, di për dhembjen e tyre, dhe zrita të shpëtoj ata nga dora e Egjiptasve, dhe të nxjerr ata nga ajo tokë, dhe të sjell ata në tokë të mirë dhe të bollshme, në tokë që rrjedh qumësht dhe mjaltë, në vendin e Kananejve, dhe Hitejve, dhe Amorejve, dhe Perizejve, dhe Girgashejve, dhe Hivejve, dhe Jebusejve. Dhe tani ja, britma e bijve të Izraelit ka ardhur tek unë, dhe unë kam parë shtypjen me të cilën Egjiptianët i shtypnin. Dhe tani eja këtu, do të të dërgoj te Faraoni, mbreti i Egjiptit, dhe do të nxjerrësh popullin tim, bijtë e Izraelit, nga toka e Egjiptit. Dhe Moisi i tha Perëndisë: Kush jam unë, që të shkoj te Faraoni, mbreti i Egjiptit, dhe që të nxjerr bijtë e Izraelit nga toka e Egjiptit? Perëndia i tha Moisiut, duke thënë, që do të jem me ty, dhe kjo do të jetë shenja për ty që unë po të dërgoj: kur ti ta nxjerrësh popullin tim nga Egjipti, ju do t'i shërbeni Perëndisë në këtë mal. Dhe Moisiu i tha Perëndisë, ja unë do të shkoj te bijtë e Izraelit, dhe do t'u them atyre, Perëndia i etërve tanë më ka dërguar te ju; ata do të më pyesin, cili është emri i tij? Çfarë do t'u them atyre? Dhe Perëndia i tha Moisiut, duke thënë: Unë jam Ai që Është, dhe tha:

Kështu do t'u thuash bijve të Izraelit: Ai që Është më ka dërguar te ju. Dhe Perëndia i tha përsëri Moisiut: Kështu do t'u thuash bijve të Izraelit: Zoti, Perëndia i etërve tanë, Perëndia i Abrahamit, Perëndia i Isakut dhe Perëndia i Jakobit, më ka dërguar tek ju. Ky është emri im i përjetshëm dhe kujtimi im për brezat e brezave. Pasi të kesh ardhur, pra, mblidh këshillin e pleqve të bijve të Izraelit, dhe do t'u thuash atyre: Zoti, Perëndia i etërve tanë, m'u është shfaqur mua, Perëndia i Abrahamit, dhe Perëndia i Isakut, dhe Perëndia i Jakobit, duke thënë: Me vizitim ju kam vizituar, dhe di sa shumë ju ka ndodhur në Egjipt. Dhe tha: Do t'ju nxjerr nga mundimi i Egjiptasve, në tokën e Kanaanasve, dhe të Hititëve, dhe të Amorejve, dhe të Perizejve, dhe të Girgashitëve, dhe të Hivejve, dhe të Jebusejve, në një tokë ku rrjedh qumësht dhe mjaltë. Dhe ata do të dëgjojnë zërin tënd, dhe ti do të hysh, bashkë me këshillin e pleqve të Izraelit, te Faraoni, mbreti i Egjiptit, dhe do t'i thuash atij: Perëndia i Hebrenjve na ka thirrur; do të shkojmë, pra, në një udhëtim tre ditësh në shkretëtirë, që të flijojmë për Perëndinë tonë. Unë di që Faraoni, mbreti i Egjiptit, nuk do t'ju lëshojë të shkoni, përveçse me dorë të fuqishme. Dhe pasi të kem shtrirë dorën, do të godas egjiptasit me të gjitha mrekullitë e mia që do të bëj ndër ta, dhe pas këtyre gjërave ai do t'ju lërë të shkoni. Dhe do t'i jap favor këtij populli përpara Egjiptasve; por kur të dilni, nuk do të shkoni duarbosh; Por gruaja do të kërkojë nga fqinjja dhe nga ajo që banon pranë saj enë argjendi, dhe ari, dhe veshje; dhe do t'i vini mbi bijtë tuaj, dhe mbi bijat tuaja, dhe do të plaçkitni Egjiptasit.

4

Moisi u përgjigj dhe tha, nëse ata nuk më besojnë mua, as nuk dëgjojnë zërin tim, ata do të thonë se Perëndia nuk t'është shfaqur ty, çfarë do t'u them atyre? Dhe Zoti i tha atij: Çfarë është kjo në dorën tënde? Por ai tha, shkop. Dhe tha: Hidhe atë mbi tokë, dhe e hodhi atë mbi tokë, dhe u bë gjarpër, dhe Moisiu iku nga ai. Dhe Zoti i tha Moisiut: Shtrije dorën dhe kape bishtin. Pra ai shtriu dorën dhe kapi bishtin, dhe u bë shkop në dorën e tij. Që të besojnë te ti, se Perëndia i etërve të tyre, Perëndia i Abrahamit, Perëndia i Isakut dhe Perëndia i Jakobit, të është shfaqur ty. Tha por atij Zoti përsëri: Fut dorën tënde në gjoksin tënd, dhe ai futi dorën e tij në gjoksin e tij, dhe nxori dorën e tij nga gjoksi i tij, dhe u bë dora e tij si borë. Dhe tha përsëri: Fut dorën tënde në gjoksin tënd, dhe ai e futi dorën në gjoksin e tij, dhe e nxori atë nga gjoksi i tij, dhe përsëri u kthye në ngjyrën e mishit të saj. Por nëse ata nuk të besojnë ty, as nuk dëgjojnë zërin e shenjës së parë, do të të besojnë zërin e shenjës së dytë. Dhe do të ndodhë që nëse ata nuk të besojnë ty për këto dy shenja, as nuk dëgjojnë zërin tënd, ti do të marrësh nga uji i lumit dhe do ta derdhësh mbi të thatë, dhe uji që ti do të marrësh nga lumi do të bëhet gjak mbi të thatë. Dhe Mojsiu i tha Zotit: Të lutem, Zot, unë nuk jam i aftë as para djeshmes, as para ditës së tretë, as që kur fillove të flasësh me shërbëtorin tënd, unë jam i dobët në të folur dhe i ngadaltë në gjuhë. Dhe Zoti i tha Moisiut, kush i dha gojë njeriut? Dhe kush i bëri njerëzit që dëgjojnë vështirë dhe të shurdhët, ata që shohin dhe të verbërit?

A nuk jam unë Perëndia? Dhe tani shko, dhe unë do të hap gojën tënde, dhe do të të udhëzoj për atë që je në prag të thuash. Dhe Mojsiu tha: Të lutem, Zot, cakto një tjetër që është i aftë, atë që do të dërgosh. Dhe pasi u zemërua me zemërim Zoti mbi Moisiun, tha: A nuk ja Aaroni, vëllai yt Leviti? E di që duke folur do të flasë ai me ty; dhe ja ai do të dalë në takimin tënd, dhe duke të parë do të gëzohet në vetvete. Dhe do t'i flasësh atij, dhe do t'i vësh fjalët e mia në gojën e tij, dhe unë do ta hap gojën tënde dhe gojën e tij, dhe do t'ju udhëzoj se çfarë duhet të bëni. Dhe ai do të flasë ty te populli, dhe ai do të jetë goja jote, por ti do t'i jesh atij për gjërat te Perëndinë. Dhe këtë shkop, që u kthye në gjarpër, do ta marrësh në dorën tënde, me të cilin do të bësh shenjat. Shkoi dhe Moisiu, dhe u kthye te Jethro dhëndri i tij, dhe thotë, do të shkoj dhe do të kthehem te vëllezërit e mi ata në Egjipt, dhe do të shoh nëse ende jetojnë; dhe tha Jethro Moisiut, shko i shëndetshëm; pas dhe ditëve atyre shumta atyre vdiq mbreti i Egjiptit. Zoti i tha Moisiut në Madian: Shko, largohu në Egjipt, sepse kanë vdekur të gjithë ata që kërkonin shpirtin tënd. Duke marrë Moisiu gruan dhe fëmijët, ai i ngjiti ata mbi kafshët e barrës, dhe u kthye në Egjipt; mori gjithashtu Moisiu shkopin nga Perëndia në dorën e tij. Zoti i tha Moisiut: Kur të shkosh dhe të kthehesh në Egjipt, shih të gjitha mrekullitë që kam vënë në duart e tua; do t'i bësh ato para Faraonit, por unë do ta fortësoj zemrën e tij, dhe ai nuk do ta lërë të shkojë popullin. Ti por do t'i thuash Faraonit: Këto gjëra thotë Zoti: Biri im i parëlindur është Izraeli. Unë të thashë ty, dërgo popullin tim që të më shërbejë, por nëse ti nuk dëshiron t'i dërgosh ata, shiko pra, unë do të vras birin tënd të parëlindur. Ndodhi që në rrugë, në vendstrehimin,

Engjëlli i Zotit i doli përpara, dhe kërkonte ta vriste. Dhe Sefora, duke marrë një gur, rrethpreu lëkurën e birit të saj; dhe ra te këmbët e tij, dhe tha: U ndal gjaku i rrethprerjes së fëmijës tim. Dhe ajo u largua nga ai, sepse tha, U ndal gjaku i rrethprerjes së fëmijës tim. Zoti i tha Aaronit, shko në takim të Moisiut në shkretëtirë, dhe ai shkoi, dhe e takoi atë në malin e Perëndisë, dhe u puthën njëri-tjetrin. Dhe Moisi i raportoi Aaronit të gjitha fjalët e Zotit që ai dërgoi, dhe të gjitha fjalët që ai i urdhëroi. Shkoi Moisi dhe Aaroni, dhe mblodhën këshillin e pleqve të bijve të Izraelit. Dhe Aaroni foli të gjitha këto fjalë, të cilat Perëndia i foli Moisiut, dhe bëri shenjat përpara popullit. Dhe populli besoi dhe u gëzua, sepse Perëndia vizitoi bijtë e Izraelit, dhe sepse pa mundimin e tyre, dhe populli u përkulur dhe adhuroi.

5

Dhe pas këtyre gjërave, Moisi dhe Aaroni hynë te Faraoni dhe i thanë atij: Këto gjëra thotë Zoti, Perëndia i Izraelit: Dërgo popullin tim, që të më kremtojnë në shkretëtirë. Dhe Faraoni tha: Kush është ai që unë duhet t'i dëgjoj zërin, për të lëshuar bijtë e Izraelit? Nuk e njoh Zotin, dhe nuk do ta lë Izraelin të shkojë. Dhe ata i thonë atij: Perëndia i Hebrenjve na ka thirrur, do të shkojmë pra një rrugë tre ditësh në shkretëtirë, që të i flijojmë Zotit, Perëndisë tonë, mos ndoshta na takojë vdekje ose vrasje. Dhe mbreti i Egjiptit u tha atyre, pse Moisiu dhe Aaroni po e shtrembëroni popullin nga punët? Shkoni secili prej jush te

punët e veta. Dhe Faraoni tha: Ja, tani populli është shumuar, prandaj le t'i ndalojmë nga punët. Dhe Faraoni urdhëroi mbikëqyrësit e popullit dhe shkruesit, duke thënë: Nuk do t'u jepni më kashtë popullit për bërjen e tullave, ashtu si dje dhe pardje; por vetë ata le të shkojnë dhe le të mbledhin kashtë për veten e tyre. Dhe rregullimin e bërjes së tullash, të cilën ata vetë e bëjnë çdo ditë, do ta vësh mbi ta, nuk do të heqësh asgjë, sepse janë të lirë, për këtë arsye kanë thirrur duke thënë: Le të ngrihemi dhe të flijojmë për Perëndinë tonë. Le të rëndohen punët e këtyre njerëzve, dhe le të shqetësohen për to, e jo të shqetësohen me fjalë boshe. Mbikëqyrësit dhe shkruesit i nxitonin ata, dhe u thonin popullit, duke thënë: Këto gjëra thotë Faraoni: nuk ju jap më kashtë. Vetë ju, duke shkuar, mblidhni për vete kashtë nga kudo që të gjeni, sepse nuk do t'ju hiqet asgjë nga norma juaj. Dhe populli u shpërndua në të gjithë tokën e Egjiptit për të mbledhur kashtë për kashtë. Por mbikëqyrësit i nxitonin ata, duke thënë: Plotësoni punët e caktuara për çdo ditë, ashtu si edhe kur kashta ju jepej juve. Dhe shkruesit e racës së bijve të Izraelit, të cilët ishin caktuar mbi ta nga mbikëqyrësit e Faraonit, u rrahën me kamzhik, duke u thënë: Pse nuk i plotësuat normat tuaja të prodhimit të tullave ashtu si dje dhe pardje, edhe sot? Pasi hynë, shkruesit e bijve të Izraelit thirrën drejt Faraonit duke thënë: Pse ti u bën kështu shërbëtorëve të tu? Kashtë nuk u jepet shërbëtorëve të tu, dhe na thonë të bëjmë tulla. Dhe ja fëmijët e tu janë rrahur, do të bësh pra padrejtësi popullit tënd. Dhe u tha atyre: Ju jeni të plogësht, të plogësht jeni; për shkak të kësaj ju thoni: Le të shkojmë, le t'i flijojmë Perëndisë tonë. Tani pra, pasi të keni shkuar, punoni, sepse

kashta nuk do t'ju jepet juve, dhe sasinë e caktuar të tullave do ta dorëzoni. Shkruesit e bijve të Izraelit e shihnin veten në të këqija, duke thënë: Nuk do ta lini pas sasinë e caktuar të bërjes së tullave për ditën. Ata takuan Moisiun dhe Aaronin duke ardhur në takim me ta, ndërsa po dilnin nga Faraoni. Dhe ata u thanë atyre, le të shohë Perëndia ju dhe të gjykojë, sepse ju e keni bërë të neveritshme erën tonë përpara Faraonit dhe përpara shërbëtorëve të tij, duke dhënë shpatë në duart e tij për të na vrarë. Dhe Moisiu u kthye te Zoti, dhe tha, lutem, Zot; pse ke keqtrajtuar këtë popull? Dhe pse më ke dërguar? Dhe që kur kam shkuar te Faraoni të flas në emrin tënd, ai ka munduar këtë popull, dhe ti nuk ke shpëtuar popullin tënd.

6

Dhe Zoti i tha Moisiut: Tashmë do të shikosh çfarë do t'i bëj Faraonit, sepse me dorë të fuqishme do t'i dërgojë larg ata, dhe me krah të lartë do t'i dëbojë ata nga toka e tij. Perëndia i foli Moisiut dhe i tha atij: Unë jam Zoti. Dhe u shfaqa te Abrahami, Isakut dhe Jakobit, duke qenë Perëndia i tyre, dhe emrin tim Zot nuk ua shfaqa atyre. Dhe unë vendosa besëlidhjen time me ta, për t'u dhënë atyre tokën e Kananeasve, tokën ku kishin banuar si të huaj, në të cilën edhe kishin banuar. Dhe unë dëgjova vajtimin e bijve të Izraelit, të cilët Egjiptianët i skllavërojnë, dhe kujtova besëlidhjen tuaj. Shko, u thashë bijve të Izraelit, duke thënë, unë jam Zoti; dhe do t'ju nxjerr nga pushteti i Egjiptasve, dhe do t'ju shpëtoj nga skllavëria, dhe do t'ju shpengoj me krah

të lartë dhe me gjykim të madh; Dhe do t'ju marr për veten time si popull për mua, dhe do të jem Perëndia juaj; dhe do të dini që unë jam Zoti Perëndia juaj, ai që ju nxori nga shtypja e Egjiptasve. Dhe do t'ju sjell në tokën për të cilën shtrira dorën time, për t'ia dhënë atë Abrahamit, Isakut dhe Jakobit, dhe do t'jua jap atë si trashëgimi, unë Zoti. Moisiu u foli kështu bijve të Izraelit, por ata nuk e dëgjuan Moisiun nga ligështimi i shpirtit dhe nga punët e ashpra. Dhe Zoti i tha Moisiut duke thënë, hyr, foli me Faraonin mbret të Egjiptit, që të dërgojë jashtë bijtë e Izraelit nga toka e tij. Dhe Moisiu foli përpara Zotit, duke thënë, ja bijtë e Izraelit nuk më dëgjuan mua, dhe si do të më dëgjojë mua Faraoni? Por unë jam i paarsyeshëm. Zoti i tha Moisiut dhe Aaronit, dhe u urdhëroi atyre të shkojnë te Faraoni, mbreti i Egjiptit, që të dërgojë bijtë e Izraelit nga toka e Egjiptit. Dhe këta janë udhëheqësit e shtëpive të familjeve të tyre, djemtë e Rubenit, të parëlindurit të Izraelit: Enoku, dhe Palluja, Asroni, dhe Karmiu; kjo është farefisnija e Rubenit. Dhe bijtë e Simeonit: Jemueli, Jamini, Ehudi, Jachini, Zohari dhe Sauli, i lindur nga gruaja kanaanase; këto janë familjet e bijve të Simeonit. Dhe këto janë emrat e bijve të Levit sipas farefisnisë së tyre: Gedson, Kaath dhe Merari, dhe vitet e jetës së Levit ishin njëqind e tridhjetë e shtatë. Dhe këta janë djemtë e Gedsonit: Lobeni dhe Semei, sipas shtëpive të familjeve të tyre. Dhe bijtë e Kaathit: Amrami, dhe Isaari, Hebroni, dhe Ozieili, dhe vitet e jetës së Kaathit ishin njëqind e tridhjetë e tre vjet. Dhe bijtë e Merarit: Mahli dhe Mushi. Këto janë shtëpitë e etërve të Levit sipas familjeve të tyre. Dhe Amrami mori Jokabedën, bijën e vëllait të atit të tij, për grua, dhe ajo i lindi atij Aaronin, Moisiun dhe

Miriamin, motrën e tyre. Vitet e jetës së Amramit ishin një qind e tridhjetë e dy vjet. Dhe bijtë e Isarit: Kore, Nafeku dhe Zekri. Dhe bijtë e Ozeielit: Misaeli, Elisafani dhe Segreia. Aaroni mori për grua Elizabetën, bijën e Aminadabit, motrën e Naasonit, dhe ajo i lindi atij Nadabin, Abiudin, Eleazarin dhe Ithamarin. Bijtë e Korah: Asir, dhe Elkanah, dhe Abiasar; këto janë gjeneratat e Korah. Dhe Eleazari, biri i Aaronit, mori për grua një nga bijat e Phutielit, dhe ajo i lindi atij Phinehasin. Këto janë kryetarët e familjeve të Levitëve, sipas brezave të tyre. Ky është Aaroni dhe Moisiui, të cilëve Perëndia u tha të nxjerrin bijtë e Izraelit nga toka e Egjiptit me fuqinë e tyre. Këta janë ata që folën me Faraonin, mbretin e Egjiptit, dhe ata nxorën bijtë e Izraelit nga toka e Egjiptit, vetë Aaroni dhe Moisiu, në ditën kur Zoti i foli Moisiut në tokën e Egjiptit. Dhe Zoti i foli Moisiut, duke thënë: Unë jam Zoti, folu Faraonit, mbretit të Egjiptit, gjithçka që unë të them ty. Dhe Moisi tha para Zotit: Ja, unë jam i dobët në të folur, dhe si do të më dëgjojë Faraoni?

7

Dhe Zoti i tha Moisiut, duke thënë: Ja, të kam bërë ty perëndi për Faraonin, dhe Aaroni, vëllai yt, do të jetë profeti yt. Ti do t'i flasësh atij të gjitha ato që unë të urdhëroj, dhe Aaroni, vëllai yt, do t'i flasë Faraonit, në mënyrë që ai të dërgojë larg bijtë e Izraelit nga toka e tij. Unë, por, do të fortësoj zemrën e Faraonit dhe do të shumëzoj shenjat e mia dhe mrekullitë në tokën e Egjiptit. Dhe Faraoni nuk do t'ju dëgjojë, dhe do të hedh dorën

time mbi Egjiptin, dhe do të nxjerr me fuqinë time popullin tim, bijtë e Izraelit, nga toka e Egjiptit me hakmarrje të madhe. Dhe të gjithë egjiptasit do të dinë që unë jam Zoti, kur të shtrij dorën time mbi Egjipt, dhe do të nxjerr bijtë e Izraelit nga mesi i tyre. Moisi dhe Aaroni bënë ashtu siç u urdhëroi atyre Zoti, kështu vepruan. Moisiu ishte tetëdhjetë vjeç, dhe Aaroni, vëllai i tij, ishte tetëdhjetë e tre vjeç, kur ai foli me Faraonin. Dhe Zoti i tha Moisiut dhe Aaronit, duke thënë, dhe nëse Faraoni ju flet juve, duke thënë, na jepni një shenjë ose mrekulli, atëhere ti do t'i thuash Aaronit, vëllait tënd, merr shkopun, dhe hidhe mbi tokë përpara Faraonit, dhe përpara shërbëtorëve të tij, dhe ai do të bëhet gjarpër. Moisiu dhe Aaroni hynë përpara Faraonit dhe shërbëtorëve të tij, dhe ata vepruan kështu, ashtu siç u kishte urdhëruar Zoti, dhe Aaroni hodhi shkopin përpara Faraonit dhe përpara shërbëtorëve të tij, dhe ai u bë gjarpër. Faraoni thirri së bashku sofistët e Egjiptit dhe magjistarët, dhe magjistarët e Egjiptasve bënë po ashtu me magjirat e tyre. Dhe secili hodhi shkopun e tij, dhe ata u bënë dragua, dhe shkopi i Aaronit i gëlltiti shkopinjtë e tyre. Dhe zemra e Faraonit u ngurtësua, dhe ai nuk i dëgjoi ata, ashtu siç kishte urdhëruar Zoti. Zoti i tha Moisiut: Zemra e Faraonit është ngurtësuar, që të mos e lërë popullin të shkojë. Shko te Faraoni në mëngjes, ja ai po del drejt ujit, dhe ti do ta takosh atë në bregun e lumit, dhe shkopun që u kthye në gjarpër do ta marrësh në dorën tënde. Dhe ti do t'i thuash atij: Zoti, Perëndia i Hebrenjve, më ka dërguar te ti, duke thënë: Lëshoje popullin tim, që të më shërbejë në shkretëtirë, dhe ja, ti nuk ke dëgjuar deri tani. Këto gjëra thotë Zoti: Në këtë do të dish që unë jam Zoti. Ja, unë godas me shkopun që është në

dorën time mbi ujin që është në lumë, dhe ai do të ndryshojë në gjak. Dhe peshqit në lum do të vdesin, dhe lumi do të kutërbojë, dhe egjiptasit nuk do të jenë në gjendje të pinë ujë nga lumi. Zoti i tha Moisiut, thuaji Aaronit, vëllait tënd, merr shkopun tënd në dorën tënde dhe shtrije dorën tënde mbi ujërat e Egjiptit, mbi lumenjtë e tyre, mbi kanalet e tyre, mbi moçalet e tyre dhe mbi çdo ujë të mbledhur të tyre, dhe do të bëhet gjak, dhe u bë gjak në të gjithë tokën e Egjiptit, në drurë dhe në gurë. Dhe ata bënë kështu, Moisiu dhe Aaroni, ashtu si u urdhëroi atyre Zoti, dhe duke ngritur shkopin e tij, goditi ujin që ishte në lumë përpara Faraonit dhe përpara shërbëtorëve të tij, dhe ndryshoi tërë ujin që ishte në lumë në gjak. Dhe peshqit që ishin në lum vdiqën, dhe lumi qelbi, dhe egjiptasit nuk ishin të aftë të pinin ujë nga lumi, dhe gjaku ishte në të gjithë tokën e Egjiptit. Bënë po ashtu edhe magjistaret e egjiptasve me magjirat e tyre, dhe u ngurtësua zemra e Faraonit, dhe nuk i dëgjoi ata, ashtu siç tha Zoti. Pasi u kthye, Faraoni hyri në shtëpinë e tij dhe nuk i kushtoi vëmendje as kësaj. Gërmuan të gjithë egjiptasit rreth lumit, që të pinin ujë, dhe nuk ishin në gjendje të pinin ujë nga lumi. Dhe u plotësuan shtatë ditë, pasi Zoti goditi lumin. Zoti i tha Moisiut: Hyr te Faraoni dhe thuaji: Kështu thotë Zoti: Lëshoje popullin tim, që të më shërbejë. Nëse ti nuk dëshiron t'i dërgosh larg, ja unë do të godas të gjitha kufijtë e tu me bretkosa. Dhe lumi do të përlajë bretkosa, dhe pasi të kenë ngjitur, ato do të hyjnë në shtëpitë e tua, dhe në dhomat e ruajtjes të dhomave të gjumit të tua, dhe mbi shtretërit e tu, dhe në shtëpitë e shërbëtorëve të tu, dhe të popullit tënd, dhe në teknët e tua të brumit, dhe në furrat e tua. Dhe mbi ty, mbi shërbëtorët e tu dhe

mbi popullin tënd do të ngjiten bretkosat.

8

Dhe Zoti i tha Moisiut: Thuaji Aaronit, vëllait tënd, shtrije dorën me shkopun tënd mbi lumenjtë, mbi kanalet dhe mbi kënetat, dhe nxirr bretkosat. Dhe Aaroni zgjati dorën mbi ujërat e Egjiptit dhe nxori lart bretkosat, dhe bretkosha u ngjit dhe mbuloi tokën e Egjiptit. Ata bënë po ashtu edhe magjistarët e Egjiptasve me magjitë e tyre, dhe nxorën bretkosët mbi tokën e Egjiptit. Dhe Faraoni thirri Moisiun dhe Aaronin, dhe tha: Lutuni për mua te Zoti, dhe le të heqë bretkosët nga unë dhe nga populli im, dhe unë do t'i lë të shkojnë, dhe le të flijojnë për Zotin. Tha, pra, Moisi drejt Faraonit: Cakto për mua kur të lutem për ty, dhe për shërbëtorët e tu, dhe për popullin tënd, që të shkatërroj bretkosat nga ti, dhe nga populli yt, dhe nga shtëpitë tuaja, përveç në lumë do të mbeten. Dhe ai tha, Për nesër. Ai tha pra, Siç ke thënë, që të dish se nuk ka tjetër përveç Zotit. Dhe bretkosat do të hiqen nga ti, dhe nga shtëpitë tuaja, dhe nga banesat, dhe nga shërbëtorët e tu, dhe nga populli yt, përveç se në lumë do të lihen. Moisiu dhe Aaroni dolën nga Faraoni, dhe Moisiu i thirri Zotit për çështjen e bretkosave, ashtu siç kishte caktuar Faraoni. Dhe Zoti bëri ashtu siç tha Moisiu, dhe bretkosët vdiqën nga shtëpitë, nga oborret dhe nga fushat. Dhe i mblodhen ata grumbuj-grumbuj, dhe toka qelbëzoi. Duke parë Faraoni që kishte ardhur lehtësim, zemra e tij u ngurtësua, dhe nuk i dëgjoi ata, ashtu siç kishte folur Zoti. Dhe Zoti i tha Moisiut,

thuaji Aaronit, zgjat me dorën shkopun tënd, dhe godit pluhurin e tokës, dhe do të bëhen mushkonja te njerëzit, dhe te kafshët katërkëmbëshe, dhe në të gjithë tokën e Egjiptit. Aaroni, pra, e shtriu dorën me shkop dhe goditi pluhurin e tokës, dhe mushkonjat u shfaqën te njerëzit dhe te kafshët katërkëmbëshe, dhe në çdo pluhur të tokës u shfaqën mushkonjat. Bënë njëlloj edhe magjistaret me magjirat e tyre, të nxjerrin mushkonjat, por nuk ishin të aftë, dhe mushkonjat u bënë te njerëzit dhe te kafshët me katër këmbë. Thanë pra magjistarët Faraonit: Kjo është gishti i Perëndisë, dhe u ngurtësua zemra e Faraonit, dhe nuk i dëgjoi ata, ashtu siç kishte folur Zoti. Zoti i tha Moisiut, ngrihu herët në mëngjes dhe qëndro përpara Faraonit, dhe ja, ai vetë do të dalë te uji, dhe do t'i thuash atij, kështu thotë Zoti, lëshoje popullin tim, që të më shërbejnë mua në shkretëtirë. Nëse nuk dëshiron ta dërgosh larg popullin tim, ja unë po dërgoj mbi ty, mbi shërbëtorët e tu, mbi popullin tënd dhe mbi shtëpitë tuaja mizën e qenit, dhe shtëpitë e egjiptasve do të mbushen me mizën e qenit, si dhe toka mbi të cilën ata ndodhen. Dhe do të bëj mrekulli në atë ditë me tokën e Gesemit, mbi të cilën populli im është i pranishëm, ku nuk do të jetë miza e qenit, që të dish se unë jam Zoti, Perëndia i gjithë tokës. Dhe do të bëj dallim ndërmjet popullit tim dhe popullit tënd, dhe nesër kjo do të ndodhë mbi tokë. Zoti bëri kështu, dhe erdhi një shumicë mizash qeni në shtëpitë e Faraonit, dhe në shtëpitë e shërbëtorëve të tij, dhe në të gjithë tokën e Egjiptit, dhe toka u shkatërrua nga mizat qeni. Faraoni thirri Moisiun dhe Aaronin, duke thënë: Ejani e sakrifikoni Zotit, Perëndisë tuaj, në këtë tokë. Dhe tha Moisi: Nuk është e mundur të bëhet kështu, sepse neveritë e egjiptasve do t'i

flijojmë Zotit, Perëndisë tonë. Në qoftë se i flijojmë neveritë e egjiptasve përpara tyre, do të gurëzohemi. Rrugë tre ditësh do të shkojmë në shkretëtirë, dhe do të flijojmë për Perëndinë tonë, ashtu siç na tha Zoti. Dhe Faraoni tha: Unë po ju dërgoj që të sakrifikoni Perëndisë tuaj në shkretëtirë, por mos shkoni shumë larg; lutuni, pra, për mua te Zoti. Tha Moisiu: Unë do të dal nga ti dhe do t'i lutem Perëndisë, dhe nesër miza qen do të largohet nga ti, nga shërbëtorët e tu dhe nga populli yt. Por Faraoni të mos vazhdojë të mashtrojë duke mos lënë popullin të shkojë për të flijuar për Zotin. Moisiu doli nga Faraoni dhe iu lut Perëndisë. Zoti bëri ashtu siç tha Moisiu, dhe hoqi mizat nga Faraoni, nga shërbëtorët e tij dhe nga populli i tij, dhe nuk mbeti asnjë. Dhe Faraoni e ngurtësoi zemrën e tij edhe në këtë rast, dhe nuk deshi ta lërë të shkojë popullin.

9

Zoti i tha Moisiut: Hyr te Faraoni dhe thuaji: Kështu thotë Zoti, Perëndia i Hebrenjve: Lëshoje popullin tim, që të më shërbejë. Nëse pra nuk dëshiron të dërgosh jashtë popullin tim, por ende e mban atë nën kontroll, ja, dora e Zotit do të bjerë mbi bagëtitë e tua që janë në fusha, mbi kuajt, dhe mbi kafshët e barrës, dhe devetë, dhe qetë, dhe delet, vdekje shumë e madhe. Dhe unë do të bëj mrekulli në atë kohë ndërmjet bagëtive të Egjiptasve dhe ndërmjet bagëtive të bijve të Izraelit; nuk do të vdesë asnjë nga të gjitha bagëtitë e bijve të Izraelit, sipas fjalës së shqiptuar. Dhe Perëndia vendosi një kufi, duke thënë: Nesër Zoti do ta bëjë këtë

fjalë mbi tokë. Dhe Zoti e bëri këtë fjalë ditën tjetër, dhe vdiqën të gjitha bagëtitë e Egjiptasve, por nga bagëtitë e bijve të Izraelit nuk vdiq asnjë. Kur Faraoni pa që asnjë nga të gjitha bagëtitë e bijve të Izraelit nuk kishte vdekur, zemra e Faraonit u ngurtësua dhe ai nuk e la të shkonte popullin. Dhe Zoti i tha Moisiut dhe Aaronit, duke thënë: Merrni me duar plot hi furre, dhe le ta spërkasë Moisiu në qiell përpara Faraonit dhe përpara shërbëtorëve të tij. Dhe le të bëhet pluhur mbi gjithë tokën e Egjiptit, dhe do të jenë mbi njerëzit dhe mbi kafshët katërkëmbëshe plagë e fshikëza që shpërthejnë te njerëzit dhe te katërkëmbëshat, në gjithë tokën e Egjiptit. Dhe mori blozën e furrës përpara Faraonit, dhe Moisiu e shpërndau atë në qiell, dhe u bënë plagë, fshikëza që shpërthyen, si te njerëzit ashtu edhe te kafshët katërkëmbëshe. Dhe magjistarët nuk ishin të aftë të qëndronin përpara Moisiut për shkak të plagëve, sepse plagët u bënë te magjistarët dhe në gjithë tokën e Egjiptit. Zoti fortësoi zemrën e Faraonit, dhe ai nuk i dëgjoi ata, ashtu siç kishte urdhëruar Zoti. Zoti i tha Moisiut: Ngrihu herët në mëngjes dhe qëndro përpara Faraonit, dhe do t'i thuash atij: Kështu thotë Zoti, Perëndia i Hebrenjve: Lëshoje popullin tim, që të më shërbejë. Në këtë kohë unë po dërgoj të gjitha plagët e mia në zemrën tënde, dhe të shërbëtorëve të tu, dhe të popullit tënd, që të dish se nuk ka tjetër si unë në të gjithë tokën. Tani, sepse duke dërguar dorën time do të të godas ty dhe popullin tënd do ta vras, dhe do të shkatërrohesh nga toka. Dhe për këtë arsye ti u ruajte, që unë të shfaq në ty forcën time, dhe që emri im të shpallet në të gjithë tokën. A po e pengon akoma popullin tim, duke mos i lënë të shkojnë? Ja unë do të lëshoj shi breshëri nesër

në këtë orë, shumë të madh, i tillë që nuk ka qenë kurrë në Egjipt, që nga dita kur u krijua deri në këtë ditë. Tani pra nxito të mbledhësh bashkë bagëtinë tënde dhe sa janë të tuat në fushë; sepse të gjithë njerëzit dhe bagëtitë sa janë të tuat në fushë; sepse të gjithë njerëzit dhe bagëtitë sa do të gjenden në fushat dhe nuk hyjnë në shtëpi, por bie mbi ta breshëri, do të vdesin. Ai nga shërbëtorët e Faraonit që frikësohej nga fjala e Zotit, mblodhi bagëtitë e tij në shtëpi. Por ai që nuk i kushtoi vëmendje me mendje fjalës së Zotit, e la bagëtinë në fusha. Tha Zoti drejt Moisiut: Shtrije dorën tënde në qiell, dhe do të bjerë breshër mbi gjithë tokën e Egjiptit, mbi njerëzit, mbi bagëtitë, dhe mbi gjithë barin që është mbi tokë. Moisiu shtriu dorën drejt qiellit, dhe Zoti dha zëra e breshër, dhe zjarri vrapoi mbi tokë, dhe Zoti lëshoi breshër mbi të gjithë tokën e Egjiptit. Ishte breshër dhe zjarr flakërues në breshër, dhe breshëri shumë i madh, i cili i tillë nuk kishte qenë në Egjipt që nga dita kur u bë mbi të komb. Breshëri goditi në të gjithë tokën e Egjiptit, nga njeriu deri te kafshët, dhe breshëri goditi të gjithë barin që ishte në fushë, dhe breshëri shkatërroi të gjithë drurët që ishin në fusha. Përveç në tokën Gesem, ku ishin bijtë e Izraelit, nuk ra breshër. Pasi dërgoi, Faraoni thirri Moisiun dhe Aaronin, dhe u tha atyre: Kam mëkatuar tani, Zoti është i drejtë, por unë dhe populli im jemi të paudhë. Lutuni pra për mua te Zoti, dhe le të pushojnë zërat e Perëndisë, dhe breshëri, dhe zjarri, dhe do t'ju lë të shkoni, dhe nuk do të mbeteni më. Moisi i tha atij: Sapo të dal nga qyteti, do t'i shtrij duart e mia drejt Zotit, dhe zërat do të pushojnë, dhe breshëri dhe shiu nuk do të jenë më, që të dish se toka është e Zotit. Dhe ti dhe shërbëtorët e tu, unë di që ende

nuk keni pasur frikë nga Zoti. Liri dhe elbi ishin goditur, sepse elbi ishte në këmbë, ndërsa liri ishte në kalli. Por gruri dhe spelti nuk ishin goditur, sepse ishin vonë. Moisi doli nga Faraoni jashtë qytetit, dhe zgjati duart drejt Zotit, dhe zërat pushuan, dhe breshëri dhe shiu nuk ranë më mbi tokën. Kur Faraoni pa që kishte pushuar shiu dhe breshëri dhe zërat, ai vazhdoi të mëkatonte dhe ngurtësoi zemrën e tij dhe të shërbëtorëve të tij. Dhe zemra e Faraonit u fortësua, dhe ai nuk i dërgoi jashtë bijtë e Izraelit, ashtu siç i kishte folur Zoti Moisiut.

10

Tha Zoti te Moisiu, duke thënë, hyr te Faraoni, sepse unë kam ngurtësuar zemrën e tij dhe të shërbëtorëve të tij, që këto shenja të vijnë njëra pas tjetrës mbi ta; që ju të mund të tregoni në veshët e fëmijëve tuaj, dhe fëmijëve të fëmijëve tuaj, sa kam tallur Egjiptasit, dhe shenjat e mia, të cilat bëra në ta; dhe ju do të dini që unë jam Zoti. Hyri dhe Moisiu dhe Aaroni përpara Faraonit, dhe i thanë atij, këto gjëra thotë Zoti Perëndia i Hebrenjve, deri kur ti nuk dëshiron të turpërohesh para meje? Dërgo popullin tim, që të më shërbejnë. Por nëse ti nuk dëshiron të dërgosh jashtë popullin tim, ja unë po sjell nesër në këtë orë karkaleca të shumtë mbi të gjitha kufijtë e tu. Dhe do të mbulojë pamjen e tokës, dhe nuk do të jesh në gjendje ta shohësh tokën, dhe do të gllabërojë çdo tepricë të tokës që ka mbetur, atë që ju la breshëri, dhe do të gllabërojë çdo dru që po rritet tek ju mbi tokë. Dhe do të mbushen shtëpitë e tua, dhe shtëpitë e

shërbëtorëve të tu, dhe të gjitha shtëpitë në gjithë tokën e Egjiptasve, të cilat kurrë nuk i kanë parë etërit e tu, as stërgjyshërit e tyre, nga dita që kanë qenë mbi tokë, deri në këtë ditë, dhe duke u kthyer mënjanë, Moisiu doli nga Faraoni. Dhe shërbëtorët e Faraonit i thonë atij, deri kur do të jetë kjo kurth për ne? Dërgo njerëzit, që të shërbejnë Perëndisë së tyre; apo dëshiron të dish se Egjipti ka vdekur? Dhe kthyen prapa Mojsiun dhe Aaronin drejt Faraonit, dhe ai u tha atyre: Shkoni dhe i shërbeni Zotit, Perëndisë tuaj, por cilët janë ata që do të shkojnë? Dhe Moisi thotë: Me të rinjtë dhe pleqtë do të shkojmë, me të bijtë dhe bijat, dhe delet, dhe gjetë tanë, sepse është festë e Zotit. Dhe u tha atyre, le të jetë kështu Zoti me ju; ashtu siç po ju dërgoj, a jo edhe bagazhin tuaj? Shihni që ligësia ju është shtuar. Jo kështu, por le të shkojnë burrat dhe le të shërbejnë Perëndisë, sepse këtë vetë ju kërkoni; por ata i dëbuan nga prania e Faraonit. Zoti i tha Moisiut: Shtrije dorën mbi tokën e Egjiptit, dhe le të ngjitet karkaleci mbi tokën, e ai do të gllabërojë çdo bimë të tokës dhe çdo fryt të drurëve që la prapa breshëri. Dhe Moisiu ngriti shkopun drejt qiellit, dhe Zoti solli erë jugu mbi tokën, gjithë atë ditë dhe gjithë natën; erdhi mëngjesi, dhe era e jugut mori karkalecin dhe e çoi atë mbi gjithë tokën e Egjiptit; dhe u ndal mbi të gjitha kufijtë e Egjiptit shumë tepër; para saj nuk ka pasur karkalec të tillë, dhe pas këtyre gjërave nuk do të jetë kështu. Dhe mbuloi pamjen e tokës, dhe toka u shkatërrua, dhe gëlltiti çdo bimë të tokës dhe çdo frut të drurëve që kishte mbetur nga breshëri. Nuk mbeti asgjë e gjelbër në drurë dhe në asnjë bimë të fushës, në të gjithë tokën e Egjiptit. Faraoni nxitoi të thërrasë Moisiun dhe Aaronin, duke thënë: Kam mëkatuar

përpara Zotit, Perëndisë tuaj, dhe kundër jush. Pranoni pra mëkatin tim edhe tani, dhe lutuni Zotit Perëndi tuaj, dhe le të heqë nga unë këtë vdekje. Moisiu doli nga Faraoni dhe iu lut Perëndisë. Dhe Zoti ndryshoi erën nga deti të fortë, dhe mori karkalecin, dhe e hodhi atë në detin e kuq, dhe nuk u la asnjë karkalec në të gjithë tokën e Egjiptit. Dhe Zoti fortësoi zemrën e Faraonit, dhe ai nuk i la të shkojnë bijtë e Izraelit. Zoti i tha Moisiut: Shtrije dorën tënde drejt qiellit, dhe le të bëhet errësirë mbi tokën e Egjiptit, errësirë e prekshme. Dhe Moisiu shtrinte dorën në qiell, dhe u bë errësirë, terr, stuhi mbi gjithë tokën e Egjiptit tre ditë. Dhe askush nuk pa vëllanë e tij tre ditë, dhe askush nuk u ngrit nga shtrati i tij tre ditë. Por të gjithë bijtë e Izraelit kishin dritë në të gjitha vendet ku banonin. Dhe Faraoni thirri Moisiun dhe Aaronin, duke thënë: Shkoni, shërbeni Zotit, Perëndisë tuaj, por lini deletet dhe qetë, dhe bagazhi juaj le të shkojë me ju. Dhe Moisi tha: Por edhe ti do të na japësh neve olokauste dhe flijime, të cilat ne do t'i bëjmë Zotit, Perëndisë tonë. Dhe bagëtitë tona do të shkojnë me ne, dhe nuk do të lëmë asnjë thundër, sepse nga ato do të marrim për t'i shërbyer Zotit, Perëndisë tonë. Ne nuk dimë çfarë do t'i shërbejmë Zotit, Perëndisë tonë, derisa të arrijmë atje. Zoti fortësoi zemrën e Faraonit, dhe ai nuk deshi t'i lërë të shkojnë. Dhe Faraoni thotë: Largohu nga unë, ruhu për veten tënde të mos shohësh më fytyrën time, sepse ditën që të shfaqesh para meje, do të vdesësh. Moisi thotë: Ti ke thënë se nuk do të më shfaqem më para teje.

11

Zoti i tha Moisiut: Ende një goditje do të sjell mbi Faraonin dhe mbi Egjipt, dhe pas këtyre ai do t'ju dërgojë larg prej këtej; kur t'ju dërgojë larg me gjithçka, ai do t'ju dëbojë me dëbim. Fol pra fshehtas në veshët e popullit, dhe le të kërkojë secili nga fqinji i tij enë argjendi e ari dhe veshje. Zoti i dha hir popullit të tij para egjiptasve, dhe ata u dhanë atyre, dhe njeriu Moisi u bë shumë i madh para egjiptasve, para Faraonit dhe para shërbëtorëve të tij. Dhe Moisi tha, këto gjëra thotë Zoti, rreth mesnatës unë po hyj në mes të Egjiptit. Dhe do të vdesë çdo i parëlindur në tokën e Egjiptit, nga i parëlinduri i Faraonit, i cili ulet mbi fron, dhe deri te i parëlinduri i shërbëtores që është pranë mullirit, dhe deri te i parëlinduri i çdo kafshe. Dhe do të jetë një britmë e madhe në gjithë tokën e Egjiptit, e cila e tillë nuk ka qenë kurrë, dhe e tillë nuk do të ndodhë më kurrë. Dhe te të gjithë bijtë e Izraelit nuk do të gërhas qen me gjuhën e tij, nga njeriu deri te kafsha, që të dish sa shumë do të bëjë dallim Zoti ndërmjet Egjiptasve dhe Izraelit. Dhe do të zbresin të gjithë këta fëmijët e tu te unë, dhe do të më përulen mua, duke thënë: Dil ti, dhe të gjithë njerëzit e tu, të cilët ti udhëheq. Dhe pas këtyre gjërave do të dal. Dhe Moisiu doli nga Faraoni me zemërim. Dhe Zoti i tha Moisiut: Faraoni nuk do t'ju dëgjojë, që të shumëzoj shenjat e mia dhe mrekullitë në tokën e Egjiptit. Moisiu dhe Aaroni i bënë të gjitha këto shenja dhe mrekullitë në tokën e Egjiptit përpara Faraonit, por Zoti e fortësoi zemrën e Faraonit, dhe ai nuk dëgjoi të dërgojë larg bijtë e Izraelit nga toka e Egjiptit.

12

Tha Zoti te Moisiu dhe Aaroni në tokën e Egjiptit, duke thënë, ky muaj për ju është fillimi i muajve; i pari është për ju në muajt e vitit. Fol drejt të gjithë kuvendit të bijve të Izraelit, duke thënë: Në të dhjetën të këtij muaji, le të marrë secili një dele sipas shtëpive të etërve, secili një dele sipas shtëpisë. Nëse janë pak në shtëpi, kështu që të mos jenë të mjaftueshëm për një dele, ai do të marrë me vete fqinjin e tij, sipas numrit të shpirtrave, secili do të numërohet për delen sipas asaj që i mjafton atij. Dele e plotë, mashkull, një vjeç do të jetë për ju, nga qengjat dhe këlyshët e dhive do ta merrni. Dhe do të mbahet për ju deri në të katërmbëdhjetën e këtij muaji, dhe do ta therrin atë e gjithë shumësia e kuvendit të bijve të Izraelit në mbrëmje. Dhe ata do të marrin nga gjaku dhe do ta vendosin mbi dy shtallave të dyerve dhe mbi pragun, në shtëpitë ku do t'i hanë ato. Dhe do të hanë mishin këtë natë të pjekur në zjarr, dhe bukë të ndorme me barëra të hidhura do të hanë. Mos hani nga ata të papjekur, as të zier në ujë, por të pjekur me zjarr, kokën me këmbët dhe zorrët. Nuk do të lini asgjë nga ai deri në mëngjes, dhe nuk do të thyeni asnjë kockë të tij, por ato që mbeten nga ai deri në mëngjes do t'i digjni në zjarr. Kështu, pra, do ta hani atë: ijët tuaja të ngjeshura, sandalët në këmbët tuaja dhe shkopinjtë në duart tuaja, dhe do ta hani atë me nxitim; është Pashka e Zotit. Dhe do të kaloj në tokën e Egjiptit në këtë natë, dhe do të godas çdo të parëlindur në tokën e Egjiptit nga njeriu deri te kafsha, dhe ndaj të gjithë perëndive të egjiptianëve do të bëj hakmarrjen, unë Zoti. Dhe

gjaku do të jetë për ju një shenjë mbi shtëpitë në të cilat ju jeni atje, dhe do ta shoh gjakun, dhe do t'ju mbuloj, dhe nuk do të jetë te ju plagë shkatërruese kur të godas në tokën e Egjiptit. Dhe kjo ditë do të jetë për ju përkujtim, dhe do ta festoni atë si festë për Zotin në të gjitha brezat tuaja, do ta festoni atë si statut të përjetshëm. Shtatë ditë bukë të pa brumosur do të hani, dhe që nga dita e parë, do të hiqni brumin nga shtëpitë tuaja, sepse kushdo që ha brumë, shpirti i tij do të shkatërrohet nga Izraeli, nga dita e parë deri në ditën e shtatë. Dhe dita e parë do të quhet e shenjtë, dhe dita e shtatë do të jetë e thirrur e shenjtë për ju, asnjë punë shërbimore nuk do të bëni në to, përveç asaj që do të bëhet për çdo shpirt, vetëm kjo do të bëhet për ju. Dhe ju do të mbani këtë urdhërim; sepse në këtë ditë do të nxjerr fuqinë tuaj nga toka e Egjiptit, dhe ju do ta bëni këtë ditë në brezat tuaj ligj të përjetshëm, duke filluar në ditën e katërmbëdhjetë të muajit të parë, nga mbrëmja do të hani bukë të ndorme, deri në ditën njëzet e një të muajit, deri në mbrëmje. Shtatë ditë maja nuk do të gjendet në shtëpitë tuaja. Kushdo që ha bukë të mbrurmë, do të shkatërrohet shpirti i tij nga sinagoga e Izraelit, qoftë i huaj apo vendas i tokës. Asnjë bukë të mbrurmë nuk do të hani, por në çdo banim tuaj do të hani bukë të pambrurmë. Moisi thirri të gjithë kështillin e pleqve të bijve të Izraelit dhe u tha atyre: Shkoni, merrni për vete dele sipas farefisnive tuaja dhe flijojeni Pashkën. Ju do të merrni një tufë hisopi, dhe pasi ta keni ngjyrosur me gjakun që është pranë derës, do ta aplikoni te shtylla e derës dhe te të dyja shtyllat e derës me gjakun që është pranë derës, dhe ju nuk do të dilni, secili nga dera e shtëpisë së tij, deri në mëngjes. Dhe Zoti do të kalojë për të goditur

Egjiptasit, dhe do të shohë gjakun mbi shtalkat e dyerve dhe mbi të dyja anët e shtallave të dyerve, dhe Zoti do të kalojë derën, dhe nuk do të lejojë shkatërruesin të hyjë në shtëpitë tuaja për të goditur. Dhe ruani këtë fjalë si statut për veten tuaj dhe për bijtë tuaj, deri në përjetësi. Nëse ju hyni në tokën që Zoti do t'ju japë, ashtu siç ka folur, ruani këtë shërbim. Dhe do të ndodhë nëse bijtë tuaj ju thonë juve: Çfarë është ky shërbim? Dhe ju do t'u thoni atyre: Ky është flijimi i Pashkës për Zotin, sepse ai mbuloi shtëpitë e bijve të Izraelit në Egjipt, kur goditi Egjiptasit, por shtëpitë tona i shpëtoi. Dhe populli u përkulë dhe adhuroi. Dhe bijtë e Izraelit shkuan dhe bënë ashtu siç kishte urdhëruar Zoti Moisiun dhe Aaronin, kështu vepruan. Ndodhi në mes të natës, dhe Zoti goditi çdo të parëlindur në tokën e Egjiptit, nga i parëlinduri i Faraonit që ulej mbi fron, deri te i parëlinduri i të robëruarës që ishte në gropë, dhe deri te i parëlinduri i çdo kafshe. Dhe Faraoni u ngrit natën, dhe shërbëtorët e tij, dhe të gjithë egjiptasit, dhe u bë një britmë e madhe në të gjithë tokën e Egjiptit, sepse nuk kishte shtëpi në të cilën të mos kishte të vdekur. Dhe Faraoni thirri Moisiun dhe Aaronin natën, dhe u tha atyre: Ngrihuni dhe dilni nga populli im, si ju ashtu edhe bijtë e Izraelit, shkoni dhe i shërbeni Zotit, Perëndisë tuaj, ashtu siç thoni. Dhe merrni delet tuaja dhe qetë tuaja e shkoni, bekoni edhe mua. Dhe Egjiptasit po shtrëngonin popullin me zell për ta dëbuar atë nga toka, sepse thanë: Ne të gjithë po vdesim. Populli mori brumin e tyre para se të mbrumosej, brumi i tyre i gatshëm ishte i lidhur në rrobat e tyre mbi supet. Bijtë e Izraelit bënë ashtu siç u kishte urdhëruar Moisiu, dhe kërkuan nga Egjiptasit enë argjendi e ari dhe veshje. Dhe Zoti i dha favor

populli të tij para Egjiptasve, dhe ata u dhanë hua atyre, dhe ata plaçkitën Egjiptasit. Pasi u nisën bijtë e Izraelit nga Rameses në Sukoth, gjashtëqind mijë këmbësorë, burrat, përveç bagazhit. Dhe një turmë e madhe e përzier shkoi lart me ta, dhe dele, dhe qe, dhe bagëti shumë të shumta. Dhe ata pjekën brumën që kishin nxjerrë nga Egjipti, bukë të pabukrosur të pjekur në hi, sepse nuk ishte bukrosur, sepse Egjiptasit i kishin dëbuar, dhe ata nuk qenë në gjendje të qëndronin, as nuk kishin përgatitur ushqime për veten e tyre për rrugën. Banesa e bijve të Izraelit, të cilën banuan në tokën e Egjiptit dhe në tokën e Kanaanit, ishte katërqind e tridhjetë vjet. Dhe ndodhi pas katërqind e tridhjetë vjetësh, që doli e gjithë fuqia e Zotit nga toka e Egjiptit natën. Roje është për Zotin, që të nxjerrë ata nga toka e Egjiptit; ajo natë është roje për Zotin, që të gjithë bijtë e Izraelit ta ruajnë në brezat e tyre. Zoti i tha Moisiut dhe Aaronit, ky është ligji i pashkës; asnjë i huaj nuk do të hajë nga ai; Dhe çdo shërbëtor ose të blerë me argjend do ta rrethpresësh atë; dhe atëherë do të hajë nga ai. Banori i përkohshëm ose punëtori i paguar nuk do të hajë nga ai. Në një shtëpi do të hahet, dhe nuk do të nxirrni nga shtëpia mishin jashtë, dhe nuk do të thërmoni asnjë kockë prej tij. Të gjitha bashkësitë e bijve të Izraelit do ta bëjnë atë. Nëse dikush i huaj afrohet te ju për të bërë Pashkën e Zotit, do t'i rrethpresni çdo mashkull të tij, dhe atëherë ai do të afrohet për ta bërë atë, dhe do të jetë ashtu si i linduri i vendit. Asnjë i parrethprerë nuk do të hajë prej saj. Një ligj do të jetë për vendas dhe për të huajin e ardhur në ju. Dhe bijtë e Izraelit bënë ashtu siç urdhëroi Zoti Moisiun dhe Aaronin ndaj tyre, kështu bënë. Dhe ndodhi në atë ditë që Zoti nxori bijtë e Izraelit nga

toka e Egjiptit me fuqinë e tyre.

13

Dhe Zoti i tha Moisiut, duke thënë, shenjtëromë çdo të parëlindur të parëprodhuar që hap çdo mitër te bijtë e Izraelit nga njeriu deri te kafsha, është i imi. Tha Moisiu te populli, mbani mend këtë ditë, në të cilën dolët nga toka e Egjiptit, nga shtëpia e skllavërisë, sepse me dorë të fuqishme Zoti ju nxori nga këtu, dhe nuk do të hahet brumë. Sot ju po dilni në muajin e të rinjve. Dhe do të ndodhë që kur Zoti, Perëndia yt, të të sjellë në tokën e Kananejve, Hitejve, Amorejve, Hivejve, Jebusejve, Girgashejve dhe Perizejve, të cilën u betua etërve të tu se do të ta japë ty, tokë nga e cila rrjedh qumësht dhe mjaltë, atëherë ti do të kryesh këtë shërbim në këtë muaj. Gjashtë ditë ju do të hani bukë të ndorme, por ditën e shtatë është festë e Zotit. Bukë të pamerë do të hani për shtatë ditë, nuk do të shihet te ti bukë e mbrurmë, as nuk do të ketë te ti brumë në të gjitha kufijtë e tu. Dhe ti do t'i shpallësh birit tënd në atë ditë, duke thënë: Për shkak të kësaj, Zoti Perëndia veproi për mua, kur po dilja nga Egjipti. Dhe do të jetë për ty një shenjë mbi dorën tënde dhe një kujtim para syve tu, që ligji i Zotit të bëhet në gojën tënde, sepse me dorë të fuqishme Zoti Perëndia të nxori nga Egjipti. Dhe ruani këtë ligj sipas kohërave të caktuara, nga ditë në ditë. Dhe do të jetë kur Zoti, Perëndia yt, të sjellë ty në tokën e Kananejve, ashtu siç u betua etërve tu, dhe do ta japë ty atë. Dhe do të veçosh çdo të parëlindurin që hap mitrën, meshkujt për Zotin,

çdo të parëlindurin që hap mitrën nga kopetë ose në bagëtinë tënde, sa edhe të lindë ty, meshkujt do t'i shenjtërosh Zotit. Çdo që hap mitër gomari, do ta shkëmbesh me dele, por nëse nuk e shkëmben, do ta shpengosh atë; çdo të parëlindur njeri nga bijtë e tu do ta shpengosh. Dhe nëse të pyet biri yt pas këtyre gjërave, duke thënë, çfarë është kjo? Dhe do t'i thuash atij, që me dorë të fuqishme Zoti na nxori nga toka e Egjiptit, nga shtëpia e skllavërisë. Kur Faraoni u ngut të na dërgojë larg, ai vrau çdo të parëlindur në tokën e Egjiptit, nga të parëlindur e njerëzve deri te të parëlindur e bagëtive. Për këtë arsye unë flijoj te Zoti çdo mashkull që hap mitër, dhe çdo të parëlindur të bijve të mi do ta shpëtoj. Dhe do të jetë një shenjë mbi dorën tënde, dhe e patundur para syve të tu, sepse me dorë të fuqishme të nxori Zoti nga Egjipti. Si por dërgoi Faraoni popullin, Perëndia nuk i udhëhoqi ata nëpër rrugën e tokës së Filistinëve, sepse ishte afër, pra Perëndia tha, mos pendohet populli kur të shohë luftë, dhe të kthehet në Egjipt. Dhe Perëndia e rrethoi popullin në rrugën drejt shkretëtirës, drejt detit të kuq, dhe në brezin e pestë bijtë e Izraelit dolën nga toka e Egjiptit. Dhe Moisi mori eshtrat e Jozefit me vete, sepse ai i kishte betuar bijtë e Izraelit, duke thënë: Me vizitim do t'ju vizitojë Zoti, dhe ju do t'i mbartni eshtrat e mia nga këtu me vete. Por bijtë e Izraelit, pasi u ngritën nga Sokothi, ngritën kamp në Etham pranë shkretëtirës. Perëndia i udhëhiqte ata, ditën me një shtyllë reje, për t'u treguar atyre rrugën, dhe natën me një shtyllë zjarri. Nuk u shua shtyllë e resë ditën, dhe shtyllë e zjarrit natën, përpara gjithë popullit.

14

Dhe Zoti i foli Moisiut, duke thënë, Folu bijve të Izraelit, dhe pasi të kthehen prapa le të fushojnë përballë vendbanimit, midis Migdolit dhe midis detit, përballë Baal Zefonit; para tyre do të fushosh mbi detin. Dhe Faraoni do t'i thotë popullit të tij: Këta bij të Izraelit po bredhin nëpër tokë, sepse shkretëtira i ka mbyllur brenda. Unë do ta fortësoj zemrën e Faraonit, dhe ai do t'i ndjekë pas tyre, dhe unë do të lavdërohem në Faraonin dhe në të gjithë ushtrinë e tij, dhe të gjithë Egjiptasit do ta dinë që unë jam Zoti, dhe ata vepruan kështu. Dhe iu raportua mbretit të Egjiptit se populli kishte ikur, dhe u ndryshua zemra e Faraonit dhe e shërbëtorëve të tij ndaj popullit, dhe thanë: Çfarë kemi bërë, që i lamë bijtë e Izraelit të ikin e të mos na shërbejnë? Veshi pra Faraoni qerret e tij, dhe të gjithë popullin e tij e mblodhi me veten e tij, dhe mori gjashtëqind qerre të zgjedhura, dhe të gjithë kuajt e Egjiptasve, dhe oficerë mbi të gjithë. Dhe Zoti fortësoi zemrën e Faraonit, mbretit të Egjiptit, dhe të shërbëtorëve të tij, dhe ai ndjeku pas bijve të Izraelit, por bijtë e Izraelit dilnin me dorë të lartë. Dhe Egjiptasit i ndjekën pas tyre, dhe i gjetën ata të kamposur pranë detit, dhe të gjithë kuajt dhe qerret e Faraonit, dhe kalorësit, dhe ushtria e tij përballë vendbanimit, përballë Beelsephonit. Dhe Faraoni po afrohej, dhe bijtë e Izraelit ngritën sytë e tyre dhe panë se Egjiptasit kishin ngritur kamp pas tyre, dhe u frikësuan shumë, ndërsa bijtë e Izraelit i thirrën Zotit. Dhe i thanë Moisiut, për shkak se nuk kishte varre në tokën e Egjiptit, na nxore të vdesim në shkretëtirë? Çfarë na bëre këtë, duke na

nxjerrë nga Egjipti? Nuk ishte kjo fjala që ne të folëm ty në Egjipt, duke thënë, lërna, që të shërbejmë Egjiptasve? Më mirë për ne të shërbejmë Egjiptasve, sesa të vdesim në këtë shkretëtirë. Dhe Moisiu i tha popullit: Merrni guxim, qëndroni dhe shihni shpëtimin nga Zoti, të cilin do ta bëjë për ne sot; sepse në mënyrën që i keni parë Egjiptasit sot, nuk do të shtoni më të shihni ata në kohën e përjetshme; Zoti do të luftojë për ju, dhe ju do të heshtni. Dhe Zoti i tha Moisiut, pse më bërtet mua? Fol me bijtë e Izraelit, dhe le të thyejnë kampin. Dhe ti ngreje me shkopin tënd, dhe zgjate dorën tënde mbi detin, dhe ndaje atë, dhe le të hyjnë bijtë e Izraelit në mes të detit sipas vendit të thatë. Dhe ja, unë do të fortësoj zemrën e Faraonit dhe të të gjithë Egjiptasve, dhe ata do të hyjnë pas tyre, dhe unë do të përlëvdohem në Faraonin dhe në të gjithë ushtrinë e tij, dhe në qerret dhe në kuajt e tij. Dhe do të dinë të gjithë egjiptasit që unë jam Zoti, kur të lavdërohem te Faraoni dhe te karrocat dhe kuajt e tij. Engjëlli i Perëndisë që shkonte përpara kampit të bijve të Izraelit u largua dhe shkoi prapa tyre, dhe shtylla e resë u largua nga para tyre dhe u vendos prapa tyre. Dhe hyri ndërmjet kampit të egjiptasve dhe kampit të Izraelit, dhe u ndal, dhe u bë errësirë dhe terr, dhe kaloi nata, dhe nuk u përzien me njëri-tjetrin gjithë natën. Moisiu shtriu dorën mbi det, dhe Zoti e ktheu prapa detin me një erë të dhunshme jugu gjatë tërë natës, dhe e bëri detin tokë të thatë, dhe uji u nda. Dhe bijtë e Izraelit hynë në mes të detit mbi të thatë, dhe uji i tij ishte mur nga e djathta dhe mur nga e majta. Dhe egjiptasit i ndjekën dhe hynë pas tyre, dhe çdo kalë i Faraonit, dhe qerret, dhe kalorësit, në mes të detit. U bë në rojën e mëngjesit, dhe Zoti shikoi mbi

kampin e Egjiptasve në shtyllën e zjarrit dhe të resë, dhe hodhi në rrëmujë kampin e Egjiptasve, dhe lidhi akselet e qerreve të tyre, dhe i çoi ata me dhunë; dhe thanë Egjiptasit, le të ikim nga fytyra e Izraelit; sepse Zoti lufton për ta kundër Egjiptasve. Zoti i tha Moisiut: Shtrije dorën tënde mbi detin, dhe le të kthehet uji e të mbulojë egjiptasit, qerret e tyre dhe kalorësit. Moisiu shtriu dorën mbi det, dhe uji u kthye në vendin e tij në agim, por Egjiptasit ikën nën ujin, dhe Zoti i shkundë Egjiptasit në mes të detit. Dhe uji, pasi u kthye prapa, mbuloi qerret dhe kalorësit, dhe të gjithë forcën e Faraonit, ata që kishin hyrë pas tyre në det, dhe nuk u la nga ata as një. Por bijtë e Izraelit shkuan përmes së thatë në mes të detit, dhe uji ishte për ta mur nga e djathta dhe mur nga e majta. Dhe Zoti shpëtoi Izraelin në atë ditë nga dora e egjiptasve, dhe Izraeli pa egjiptasit e vdekur pranë buzës së detit. Por Izraeli pa dorën e madhe, të cilën Zoti ia bëri Egjiptasve, dhe populli u frikësua nga Zoti, dhe besuan te Perëndia, dhe te Moisiu shërbëtori i tij.

15

Atëherë Moisi dhe bijtë e Izraelit i kënduan këtë këngë Perëndisë, dhe thanë: Le t'i këndojmë Zotit, sepse ai është lavdëruar me lavdi; kalin dhe kalorësin i hodhi në det. Ndihmës dhe mbrojtës u bë për mua në shpëtim, ky është Perëndia im, dhe do ta lavdëroj atë, Perëndia i atit tim, dhe do ta lartësoj atë. Zoti thyen luftërat, Zoti është emri i tij. Qerret e Faraonit dhe fuqinë e tij i hodhi në det, kalorësit e zgjedhur oficerë të rangut

të tretë u gëlltitën në detin e kuq, deti i mbuloi ata, u zhytën në thellësi si gur. E djathta jote, o Zot, është lavdëruar në forcë; e djathta jote dorë, o Zot, ka thyer armiqtë. Dhe me shumësinë e lavdisë sate ti i theve armiqtë, ti dërgove zemërimin tënd që i gllabëroi ata si kashtë. Dhe përmes frymës së zemërimit tënd u nda uji, u ngurtësuan si mur ujërat, u ngurtësuan valët në mes të detit. Tha armiku: Duke ndjekur do t'i arrij, do t'i ndaj plaçkat, do ta mbush shpirtin tim, do t'i vras me shpaten time, do të sundojë dora ime. Ti dërgove frymën tënde, deti i mbuloi ata, u zhytën si plumb në ujë të fuqishëm. Kush është i ngjashëm me ty ndër perënditë, o Zot? Kush është i ngjashëm me ty? I lavdëruar te të shenjtët, i mrekullueshëm në lavdi, duke bërë çudira. Ti shtrive dorën tënde të djathtë, toka i gëlltiti ata. Ti e udhëzove me drejtësinë tënde këtë popull tëndin, të cilin e shpërbleve, e ngushëllove me forcën tënde drejt vendbanimit tënd të shenjtë. Kombet dëgjuan dhe u zemëruan, dhembje morën banuesit e Filistinëve. Atëherë nxituan udhëheqësit e Edomit, dhe sunduesit e Moabitëve; dridhje i kaploi ata, u shkrirën të gjithë banuesit e Kanaanit. Bie mbi ta dridhje dhe frikë, nga madhështia e krahut tënd u bëfshin gur, derisa të kalojë populli yt, o Zot, derisa të kalojë populli yt ky, të cilin ti fitove. Duke i sjellë brenda, mbjolli ata në malin e trashëgimisë sate, në banesën e gatshme tënde që përgatite, o Zot, shenjtëroren, o Zot, që e përgatitën duart e tua. Zoti mbretëron përjetë, dhe mbi përjetësinë, dhe akoma. Sepse kali i Faraonit me qerre dhe kalorës hyri në det, dhe Zoti solli mbi ta ujin e detit, por bijtë e Izraelit shkuan nëpër tokë të thatë në mes të detit. Mirjami profetesha, motra e Aaronit, mori daulle në dorën e saj, dhe të

gjitha gratë dolën pas saj me daulle dhe kore. Miriami filloi para tyre, duke thënë: Le të këndojmë për Zotin, sepse ai është lavdëruar me lavdi; kalin dhe kalorësin i hodhi në det. Moisi nxori bijtë e Izraelit nga Deti i Kuq dhe i çoi ata në shkretëtirën e Surit. Ata ecën tre ditë në shkretëtirë dhe nuk gjetën ujë për të pirë. Erdhën në Mera, por nuk mundën të pinin nga uji i Merës, sepse ishte i hidhur; për këtë arsye e quajti emrin e atij vendi Hidhësi. Dhe populli murmuritën kundër Moisiut, duke thënë: Çfarë do të pimë? Moisi thirri te Zoti; dhe Zoti i tregoi atij një dru, dhe e hodhi atë në ujë, dhe uji u bë i ëmbël; atje ai vuri për të statute dhe gjykime; dhe atje e provoi atë, dhe tha, nëse me të vërtetë dëgjon zërin e Zotit Perëndisë tënd, dhe bën gjërat e pëlqyeshme përpara tij, dhe i vë veshin urdhërimeve të tij, dhe ruan të gjitha statutet e tij, asnjë sëmundje që solla mbi Egjiptasit, nuk do të sjell mbi ty; sepse unë jam Zoti Perëndia yt që të shëron. Dhe ata erdhën në Elim, dhe atje ishin dymbëdhjetë burime ujërash dhe shtatëdhjetë trungjë palmash, dhe ata ngritën kamp atje pranë ujërave.

16

Ata u nisën nga Elimi, dhe erdhi e gjithë mbledhja e bijve të Izraelit në shkretëtirën Sin, që është ndërmjet Elimit dhe Sinait. Dhe në ditën e pesëmbëdhjetë, në muajin e dytë, pasi ata kishin dalë nga toka e Egjiptit, e gjithë asambleja e bijve të Izraelit murmuritën kundër Moisiut dhe Aaronit. Dhe bijtë e Izraelit u thanë atyre: Ah, sikur të kishim vdekur të goditur nga Zoti në

tokën e Egjiptit, kur ndennim pranë tenxhereve të mishit dhe hanim bukë deri sa ngopeshim, sepse ju na nxorët në këtë shkretëtirë për të vrarë gjithë këtë turmë me uri. Tha Zoti drejtuar Moisiut, ja unë do të bie shi mbi ju bukë nga qielli; dhe do të dalë populli, dhe do të mbledhin atë të ditës në ditë, që unë t'i provoj ata nëse do të ecin me ligjin tim, apo jo; Dhe do të jetë në ditën e gjashtë, dhe do të përgatitën atë që do të sjellin; dhe do të jetë dyfish atë që do të mbledhin sipas ditës në ditë. Dhe Moisiu dhe Aaroni i thanë gjithë mbledhjes së bijve të Izraelit: Mbrëmjen do të dini që Zoti ju nxori nga toka e Egjiptit, dhe në mëngjes do të shihni lavdinë e Zotit, sepse ai dëgjoi murmuritjen tuaj kundër Perëndisë; por ne çfarë jemi, që po murmurisni kundër nesh? Dhe Moisiu tha, kur Zoti t'ju japë juve mish mbrëmjen për të ngrënë, dhe bukë në mëngjes deri sa të ngopeni, sepse Zoti dëgjoi murmuritjen tuaj, të cilën ju po murmurisni kundër nesh; por ne çfarë jemi? Sepse murmuritja juaj nuk është kundër nesh, por kundër Perëndisë. Tha Moisiu tek Aaroni: Thuaji gjithë kuvendit të bijve të Izraelit, afrohuni përpara Perëndisë, sepse ka dëgjuar murmuritjen tuaj. Kur Aaroni po i fliste të gjithë mbledhjes së bijve të Izraelit, ata u kthyen nga shkretëtira, dhe lavdia e Zotit u shfaq në re. Dhe Zoti i foli Moisiut, duke thënë, unë kam dëgjuar murmuritjen e bijve të Izraelit; folu atyre, duke thënë, në mbrëmje ju do të hani mish, dhe në mëngjes ju do të ngopeni me bukë; dhe ju do të dini se unë jam Zoti, Perëndia juaj. Ndodhi mbrëmje, dhe shkurtat shkuan lart dhe mbuluan kampin, në mëngjes kur vesa pushoi rreth kampit. Dhe ja, mbi fytyrën e shkretëtirës diçka e hollë si fara e korianderit, e bardhë si brymë mbi tokë. Pasi e panë atë,

bijtë e Izraelit i thanë njëri tjetrit: Çfarë është kjo? Sepse ata nuk dinin çfarë ishte; por Moisiu u tha atyre, ky është buka që Zoti juve ua dha për ta ngrënë. Kjo është fjala që urdhëroi Zoti: mblidhni nga ai, secili për ata që i përkasin, një gomer sipas kokës, sipas numrit të shpirtrave tuaj, secili me banuesit e çadrës suaj të mblidhni. Bijtë e Izraelit bënë kështu, dhe mblodhën të shumë dhe të pak. Dhe pasi matën gomorin, ai që mori shumë nuk pati tepër, dhe ai që mori pak nuk pati mungesë; secili mblodhi për ata që i takojnë pranë tij. Tha Moisiu për ata: Askush të mos lërë nga e tija deri në mëngjes. Dhe nuk e dëgjuan Moisiun, por disa lanë nga ai deri në mëngjes, dhe nxori krimba, dhe qelbi, dhe Moisi u hidhërua me ta. Dhe ata e mblodhën atë çdo mëngjes, secili shumën e caktuar për vete, por kur dielli ngrohte, ajo shkrihej. Ndodhi në ditën e gjashtë, ata mblodhën gjërat e nevojshme dyfish, dy gomor për një; hynë dhe të gjithë sundimtarët e mbledhjes, dhe i raportuan Moisiut. Dhe Moisiu u tha atyre, nuk është kjo fjala që foli Zoti? E shtuna është pushim i shenjtë për Zotin nesër; çfarë do të piqni, piqni; dhe çfarë do të zieni, zieni; dhe gjithë tepricën lëreni në depo për në mëngjes. Dhe ata e lanë atë deri në mëngjes, ashtu si u urdhëroi atyre Moisiu, dhe nuk qelbësoi, as nuk u bë krimb në të. Tha Moisiu: Hani sot, sepse sot është shabat i Zotit, nuk do të gjendet në fushë. Gjashtë ditë do të mblidhni, por dita e shtatë është e shtunë, sepse nuk do të ketë asgjë në të. Ndodhi që në ditën e shtatë, disa nga populli u përpoqën të mbledhin, por nuk gjetën. Por Zoti i tha Moisiut: Deri kur nuk dëshironi të dëgjoni urdhërimet e mia dhe ligjin tim? Shikoni, sepse Zoti ju dha juve të shtunën, këtë ditë, për

këtë arsye ai ju dha juve në ditën e gjashtë bukë për dy ditë, qëndroni secili në shtëpitë tuaja, askush të mos dalë nga vendi i tij në ditën e shtatë. Dhe populli pushoi ditën e shtatë. Dhe bijtë e Izraelit e quajtën atë me emrin Mana. Ishte si farë koriandri e bardhë, dhe shija e tij ishte si ëmbëlsirë me mjaltë. Dhe Moisiu tha, kjo është fjala që urdhëroi Zoti, mbushni një gomer me manë, për ruajtje për brezat tuaj; që të shohin bukën që hëngrët ju në shkretëtirë, kur Zoti ju nxori nga toka e Egjiptit. Dhe Moisiu i tha Aaronit, merr një enë të artë, dhe hidh në të plot një gomor mani, dhe do ta vendosësh atë përpara Perëndisë, për ruajtje për brezat tuaj, ashtu siç urdhëroi Zoti Moisiun; dhe Aaroni e vendosi përpara dëshmisë për ruajtje. Por bijtë e Izraelit hëngrën manën dyzet vjet, derisa erdhën në botën e banuar; hëngrën manën derisa arritën në pjesën e Fenikisë. Dhe gomori ishte e dhjeta e tre masave.

17

Dhe e gjithë kuvendi i bijve të Izraelit u nis nga shkretëtira e Sinit sipas kampeve të tyre, nëpërmjet fjalës së Zotit, dhe ngritën kampin në Rafidim, por nuk kishte ujë që populli të pinte. Dhe populli u ankua ndaj Moisiut, duke thënë: Na jep ujë që të pimë. Dhe Moisiu u tha atyre: Pse ankoheni ndaj meje, dhe pse e tundoni Zotin? Dhe populli pati etje atje për ujë; dhe populli murmurit atje kundër Moisiut, duke thënë, pse kjo? Ti na ngriti lart nga Egjipti për të vrarë ne dhe fëmijët tanë dhe bagëtitë me etjen? Dhe Moisiu i thirri Zotit, duke thënë, çfarë do të bëj me

këtë popull? Edhe pak, dhe do të më vrasin me gurë. Dhe Zoti i tha Moisiut: Shko para këtij populli, dhe merr me vete nga pleqtë e popullit, dhe shkopun me të cilin godite lumin, merre në dorën tënde, dhe do të shkosh. Ja unë qëndroj atje para teje mbi shkëmbin në Horeb dhe ti do ta godasësh shkëmbin dhe do të dalë ujë nga ai dhe populli do të pijë. Dhe Moisiu bëri kështu përpara bijve të Izraelit. Dhe ai emërtoi atë vend Sprovë dhe Qortim, për shkak të qortimit të bijve të Izraelit, dhe për shkak se ata sprovuan Zotin, duke thënë: A është Zoti midis nesh, apo jo? Erdhi Amaleku dhe luftoi kundër Izraelit në Rafidin. Moisi i tha Jozuës: Zgjidh për veten tënde burra të fuqishëm, dhe pasi të dalësh, lufto kundër Amalekut nesër, dhe ja, unë do të qëndroj mbi majën e kodrës, dhe shkopi i Perëndisë do të jetë në dorën time. Dhe Jozueu veproi ashtu siç i tha Moisiu, dhe duke dalë u rreshtua për betejë kundër Amalekut, ndërsa Moisiu dhe Aaroni dhe Huri u ngjitën në majë të kodrës. Dhe ndodhi që kur Mojsiu ngrinte duart, mbizotëronte Izraeli, por kur i lëshonte duart, mbizotëronte Amaleku. Duart e Moisiut ishin të rënda, dhe morën një gur dhe e vunë nën të, dhe ai u ul mbi të, dhe Aaroni dhe Huri i mbështetën duart e tij nga njëra anë dhe nga ana tjetër, dhe duart e Moisiut mbetën të palëkundura deri në perëndimin e diellit. Dhe Jozueu shpartalloi Amalekun dhe të gjithë popullin e tij me shpatë. Tha Zoti drejtuar Moisiut: Shkruaj këtë si kujtim në libër, dhe vëre në veshët e Jozueut, që plotësisht do të fshij kujtimin e Amalekut nga nën qiell. Dhe Mojsiu ndërtoi një altar për Zotin, dhe e emëroi atë: Zoti është streha ime. Sepse me dorë të fshehtë lufton Zoti kundër Amalekut nga brezi në brez.

18

Jethro, prifti i Midianit, vjehrri i Moisiut, dëgjoi të gjitha ato që Zoti kishte bërë për Izraelin, popullin e tij, sepse Zoti e kishte nxjerrë Izraelin nga Egjipti. Mori pra Jetro i vjehrri i Moisiut Seforën, gruan e Moisiut, pas lirimit të saj, dhe dy djemtë e saj; emri i njërit prej tyre ishte Gershom, duke thënë, isha i huaj në tokë të huaj; dhe emri i të dytit ishte Eliezer, duke thënë, sepse Perëndia i atit tim ishte ndihmësi im, dhe më shpëtoi nga dora e Faraonit. Dhe Jetro, vjehrri i Moisiut, dhe bijtë dhe gruaja dolën drejt Moisiut në shkretëtirë, ku ai kishte vendosur kampin mbi malin e Perëndisë. U raportua Moisiut, duke thënë: Ja, vjehrri yt Jethro vjen te ti, dhe gruaja dhe dy djemtë e tu me të. Moisi doli për të takuar vjehrrin e tij, iu përkul atij, e puthi atë, dhe përshëndetën njëri-tjetrin, pastaj i çoi në çadër. Dhe Moisi i tregoi vjehrrit të gjitha ato që Zoti i bëri Faraonit dhe të gjithë Egjiptasve për shkak të Izraelit, dhe të gjithë mundin që u ndodhi atyre në rrugë, dhe se Zoti i shpëtoi ata nga dora e Faraonit dhe nga dora e Egjiptasve. Jethro u habit për të gjitha të mirat që Zoti u bëri atyre, sepse i shpëtoi nga dora e egjiptasve dhe nga dora e Faraonit. Dhe Jethro tha: I bekuar qoftë Zoti, sepse ai i shpëtoi ata nga dora e egjiptasve dhe nga dora e Faraonit. Tani e di që Zoti është i madh mbi të gjithë perënditë, për shkak se ata i sulmuan. Dhe Jethro, i dhëndri i Moisiut, mori olokauste dhe flijime për Perëndinë; dhe Aaroni dhe të gjithë pleqtë e Izraelit erdhën të hanë bukë me të dhëndrin e Moisiut, përpara Perëndisë. Dhe u bë që të nesërmen Moisiu u ul të

gjykojë popullin, dhe i gjithë populli qëndronte pranë Moisiut nga mëngjesi deri në mbrëmje. Dhe duke parë Jethro të gjitha ato që ai bën për popullin, thotë: Çfarë është kjo që ti po bën për popullin? Pse ti ulen vetëm, por të gjithë njerëzit qëndrojnë pranë teje nga mëngjesi deri në mbrëmje? Dhe Moisi i thotë vjehrrit: Populli vjen te unë për të kërkuar gjykim nga Perëndia. Kur ata kanë një mosmarrëveshje dhe vijnë te unë, unë gjykoj secilin dhe u bëj të njohur atyre urdhërimet e Perëndisë dhe ligjin e tij. Vjehrri i Moisiut i tha atij: Ti nuk po e bën drejtë këtë gjë. Me shkatërrim do të shkatërrohesh nga padurimi, edhe ti edhe gjithë ky popull që është me ty; e rëndë është për ty kjo punë, nuk do të jesh në gjendje ta bësh ti vetëm. Tani pra dëgjomë, dhe do të të këshilloj, dhe Perëndia do të jetë me ty, bëhu ti për popullin ndërmjetësi te Perëndia, dhe do t'i çosh fjalët e tyre te Perëndia. Dhe do t'u dëshmosh atyre urdhërimet e Perëndisë dhe ligjin e tij, dhe do t'u tregosh atyre rrugët në të cilat do të ecin, dhe veprat që do të bëjnë. Dhe ti shqyrto për veten tënde nga i gjithë populli burra të fuqishëm, të frikshëm ndaj Perëndisë, burra të drejtë, që urrejnë kryelartësinë, dhe do të caktosh mbi ta komandantë të mijëve, komandantë të qindrave, komandantë të pesëdhjetave dhe komandantë të dhjetërave. Dhe ata do të gjykojnë popullin çdo orë, por fjalën e rëndë do ta sjellin te ti, ndërsa çështjet e vogla të gjykimeve do t'i gjykojnë vetë, dhe do të lehtësojnë barrën tënde, dhe do të të ndihmojnë. Nëse e bën këtë gjë, Perëndia do të të mbështesë, dhe ti do të jesh në gjendje të qëndrosh, dhe i gjithë ky popull do të vijë në vendin e tij me paqe. Moisiu dëgjoi zërin e vjehrrit të tij dhe bëri gjithçka që i tha ai. Dhe Mojsiu zgjodhi burra të

fuqishëm nga i gjithë Izraeli, dhe i bëri ata komandantë mbi ta: komandantë të mijëve, komandantë të qindrave, komandantë të pesëdhjetave dhe komandantë të dhjetërave. Dhe ata gjykuan popullin çdo orë, por çdo fjalë të rëndë ia sollën Moisiut, ndërsa çdo fjalë të lehtë e gjykuan vetë. Dhe Moisiu dërgoi jashtë dhëndrin e tij, dhe ai shkoi në tokën e tij.

19

Por në muajin e tretë të daljes së bijve të Izraelit nga toka e Egjiptit, në këtë ditë, ata erdhën në shkretëtirën e Sinait. Dhe ata u nisën nga Rafideini, dhe erdhën në shkretëtirën e Sinait, dhe Izraeli vendosi kamp atje përballë malit. Dhe Moisiu u ngjit në malin e Perëndisë, dhe Perëndia e thirri atë nga mali, duke thënë: Këto gjëra do t'i thuash shtëpisë së Jakobit, dhe do t'ua shpallësh bijve të Izraelit. Vetë ju keni parë sa shumë kam bërë Egjiptasve, ju mora lart si mbi krahë shqiponjash dhe ju solla te vetja ime. Dhe tani, nëse me vëmendje dëgjoni zërin tim dhe ruani besëlidhjen time, ju do të jeni për mua një popull i veçantë nga të gjitha kombet, sepse imja është e gjithë toka. Ju do të jeni për mua një mbretëri priftërore dhe një komb i shenjtë; këto fjalë do t'u thuash bijve të Izraelit. Erdhi pra Moisi dhe thirri pleqtë e popullit, dhe vuri përpara tyre të gjitha këto fjalë që Perëndia ua kishte urdhëruar. U përgjigj i gjithë populli me një zë dhe thanë: Të gjitha sa tha Perëndia, do t'i bëjmë dhe do t'i dëgjojmë. Moisiu ia ofroi këto fjalë Perëndisë. Dhe Zoti i tha Moisiut: Ja, unë po vij te ti në një shtyllë reje, që populli të

dëgjojë kur unë flas me ty, dhe të besojnë te ti përgjithmonë. Dhe Moisiu i raportoi Zotit fjalët e popullit. Dhe Zoti i tha Moisiut, Pasi të zbrish paralajmëroje popullin, dhe shenjtëroji ata sot dhe nesër, dhe le të lajnë rrobat, dhe le të jenë gati për ditën e tretë; sepse ditën e tretë do të zbresë Zoti mbi malin Sinai, përpara gjithë popullit. Dhe do të ndash popullin rreth e qark, duke thënë: Kushtojini vëmendje vetes suaj të mos ngjiteni në mal dhe të mos prekni asgjë prej tij. Kushdo që prek malin, do të vdesë me vdekje. Dora e tij nuk do ta prekë, sepse me gurë do të gurohet ose me shigjetë do të qëllohet, qoftë kafshë qoftë njeri, nuk do të jetojë. Kur zërat dhe boritë dhe reja të largohen nga mali, ata do të ngjiten mbi mal. Moisi zbriti nga mali drejt popullit, i shenjtëroi ata, dhe ata lanë rrobat. Dhe i tha popullit: Bëhuni gati, për tre ditë mos iu afroni gruas. Ndodhi që ditën e tretë, kur erdhi agimi, u bënë zëra dhe rrufetë, dhe një re e errët mbuloi malin Sinai, zëri i borisë u dëgjua i fuqishëm, dhe gjithë populli që ishte në kamp u tmerrua. Dhe Moisiu nxori popullin nga kampi për të takuar Perëndinë, dhe ata qëndruan pranë malit. Mali i Sinait tymonte i tëri, sepse Perëndia kishte zbritur mbi të në zjarr, dhe tymi ngjitej lart si tymi i furrës, dhe tërë populli u habit shumë. Dhe zërat e borisë bëheshin duke shkuar përpara shumë më të fortë. Moisiu foli, dhe Perëndia iu përgjigj atij me zë. Zbriti Zoti mbi malin Sinai, mbi majën e malit, dhe Zoti thirri Moisiun mbi majën e malit, dhe Moisi u ngjit. Dhe Perëndia i tha Moisiut, duke thënë, pasi të kesh zbritur paralajmëroje solemnisht popullin, mos ndonjëherë ata t'i afrohen Perëndisë për të kuptuar, dhe të bjerë nga ata një shumicë. Dhe priftërinjtë që i afrohen Zotit Perëndi le të

shenjtërohen, mos ndoshta Zoti të largohet nga ata. Dhe Moisi i tha Perëndisë: Populli nuk do të jetë në gjendje të ngjitet në malin Sinai, sepse ti na ke dëshmuar duke thënë: Veçoje malin dhe shenjtëroje atë. Zoti i tha atij: Shko, zbrit poshtë, dhe pastaj ngjitu ti dhe Aaroni me ty, por priftërinjtë dhe populli të mos përpiqen të ngjiten drejt Perëndisë, që Zoti të mos shkatërrojë ndonjë prej tyre. Moisi zbriti te populli dhe u foli atyre.

20

Dhe Zoti foli të gjitha këto fjalë, duke thënë, unë jam Zoti Perëndia yt, i cili të nxori nga toka e Egjiptit, nga shtëpia e skllavërisë. Nuk do të kesh perëndi të tjerë përveç meje. Nuk do të bësh për veten tënde idhull, as ndonjë ngjashmëri të gjithçkaje që është në qiellin lart, dhe të gjithçkaje që është në tokën poshtë, dhe të gjithçkaje që është në ujërat nën tokë. Nuk do t'u përulesh atyre, as nuk do t'u shërbesh atyre; unë sepse jam Zoti Perëndia yt, Perëndi xheloz, duke kthyer mëkatet e etërve mbi fëmijët, deri te brezi i tretë dhe i katërt atyre që më urrejnë, dhe duke bërë mëshirë në mijëra atyre që më duan, dhe atyre që ruajnë urdhërimet e mia. Nuk do të marrësh emrin e Zotit, Perëndisë tënd, më kot, sepse Zoti, Perëndia yt, nuk do ta pastrojë atë që merr emrin e tij më kot. Kujto ditën e shabatit për ta shenjtëruar atë. Gjashtë ditë do të punosh dhe do të bësh të gjitha punët e tua. Por ditën e shtatë, shabat për Zotin Perëndinë tënd; nuk do të bësh në të asnjë punë ti, dhe biri yt, dhe bija jote, djali yt, dhe shërbëtorja jote, kau yt, dhe kafsha

barrë-mbajtëse jote, dhe çdo kafshë jote, dhe i huaji që banon te ti. Në gjashtë ditë Zoti bëri qiellin dhe tokën dhe detin dhe të gjitha ato që janë në to, dhe pushoi ditën e shtatë; për këtë arsye Zoti bekoi ditën e shtatë dhe e shenjtëroi atë. Ndero babanë tënd dhe nënën tënde, që të të bëhet mirë dhe që të jetosh gjatë mbi tokën e mirë që Zoti, Perëndia yt, po ta jep ty. Nuk do të shkelësh kurorën. Nuk do të vjedhësh. Jo do të vrasësh. Nuk do të japësh dëshmi të rreme kundër fqinjit tënd. Nuk do të dëshirosh gruan e afërmit tënd; nuk do të dëshirosh shtëpinë e afërmit tënd, as arën e tij, as djalin e tij, as shërbëtoren e tij, as kaun e tij, as gomaricën e tij, as asnjë kafshë të tij, as sa i përkasin afërmit tënd. Dhe tërë populli pa zërin, dhe pishtarët, dhe zërin e borisë, dhe malin që tymonte, por i frikësuar, tërë populli qëndroi nga larg. Dhe ata i thanë Moisiut: Fol ti me ne, dhe mos le të flasë Perëndia me ne, që të mos vdesim. Dhe Moisi u thotë atyre: Merrni guxim, sepse Perëndia erdhi te ju për t'ju testuar, që frika e tij të jetë në ju, që të mos mëkatoni. Populli qëndronte nga larg, por Moisiu hyri në errësirën ku ishte Perëndia. Zoti i tha Moisiut: Këto gjëra do t'i thuash shtëpisë së Jakobit dhe do t'ua shpallësh bijve të Izraelit: Ju keni parë që nga qielli kam folur me ju. Ju nuk do të bëni për veten tuaj perëndi argjendi, dhe perëndi ari nuk do të bëni për veten tuaj. Altar nga toka do të bëni për mua, dhe do të sakrifikoni mbi të djegiet e plota tuajat, dhe shpëtimet tuajat, dhe delet, dhe viçat tuajat në çdo vend ku do të bëj që të emërohet emri im atje, dhe do të vij te ti, dhe do të të bekoj. Nëse më bën një altar nga gurët, nuk do t'i ndërtosh ata të latuar, sepse shpatën tënde e ke hedhur mbi ta, dhe janë ndotur. Nuk do të ngjitesh me shkallë mbi altarin tim, që të mos

zbulosh lakuriqësinë tënde mbi të.

21

Dhe këto janë statutet që ti do t'u vendosësh përpara tyre. Nëse blen një fëmijë Hebre, gjashtë vjet do të të shërbejë ty; por në vitin e shtatë do të largohet i lirë falas. Nëse ai hyn i vetëm, do të dalë i vetëm, por nëse gruaja hyn me të, do të dalë edhe gruaja e tij. Dhe nëse zoti i jep atij grua, dhe ajo lind atij djem ose vajza, gruaja dhe fëmijët do të jenë të zotit të tij, por ai vetëm do të dalë. Nëse por duke u përgjigjur thotë shërbëtori, unë kam dashur zotërinë tim, dhe gruan, dhe fëmijët, nuk do të iki i lirë; atëherë zotëria i tij do ta sjellë atë te gjykata e Perëndisë, dhe pastaj do ta sjellë atë te dera te shtylla e derës, dhe zotëria i tij do t'ia shpojë veshin me shpues, dhe ai do t'i shërbejë atij përgjithmonë. Nëse dikush shet bijën e tij si shërbëtore, ajo nuk do të largohet ashtu si ikin skllavet femra. Nëse ajo nuk i pëlqen zotit të saj, të cilit iu pajtua, ai do ta shpengojë atë, por nuk është zot ta shesë atë një kombi të huaj, sepse ai e ka thyer besën ndaj saj. Nëse por ia betohet birit, sipas të drejtës së bijave do të veprojë me të. Nëse ai merr një tjetër për veten e tij, nuk do ta privoj atë nga gjërat e nevojshme, veshja dhe shoqërimi. Por nëse këto tri gjëra nuk i bën asaj, ajo do të dalë falas pa argjend. Nëse dikush godet dikë dhe ai vdes, le të dënohet me vdekje. Por ai që jo me dëshirë, por Perëndia e dorëzoi në duart e tij, unë do të të jap ty një vend ku vrasësi do të ikë. Nëse dikush sulmon të afërmin e tij për ta vrarë me mashtrim dhe kërkon strehim, do

ta marrësh atë nga altari im për ta vrarë. Kush godet babanë e tij ose nënën e tij, le të vritet me vdekje. Ai që flet keq për babain ose nënën e tij, do të vdesë me vdekje. Nëse dikush vjedh një nga bijtë e Izraelit, dhe pasi ta ketë shtypur e shet, dhe gjendet fajtor, le të dënohet me vdekje. Nëse dy burra grinden dhe godasin të afërmin me gur ose me grusht, dhe ai nuk vdes por shtrihet në shtrat, nëse njeriu pasi ngrihet ecën jashtë me shkop, i pafajshëm do të jetë ai që goditi; vetëm për pushimin e tij nga puna do të paguajë dhe shpenzimet mjekësore. Nëse dikush godet shërbëtorin e tij ose shërbëtoren e tij me shkop, dhe vdes nën duart e tij, me drejtësi do të ndëshkohet. Nëse ai duron një ditë ose dy, le të mos ndëshkohet, sepse argjendi i tij është. Nëse luftojnë dy burra dhe godasin një grua shtatzënë, dhe fëmija i saj del jo plotësisht i formuar, ai do të ndëshkohet me gjobë; sipas asaj që vendos burri i gruas, ai do të japë me dinjitet. Nëse por është i formuar plotësisht, do të japë shpirt në vend të shpirtit, sy në vend të syit, dhëmb në vend të dhëmbit, dorë në vend të dorës, këmbë në vend të këmbës, djegie në vend të djegies, plagë në vend të plagës, mavijosje në vend të mavijosjes. Nëse dikush godet syrin e shërbëtorit të tij ose syrin e shërbëtores së tij dhe e verbëron, do t'i lërë të lirë në vend të syrit të tyre. Nëse ai rrëzon dhëmbin e shërbëtorit të tij ose dhëmbin e shërbëtores së tij, do t'i lërë të lirë në vend të dhëmbit të tyre. Nëse demi godet me brirë një burrë ose grua dhe ai vdes, demi do të gurdhohet me gurë, dhe mishi i tij nuk do të hahet; por zotëriu i demit do të jetë i pafajshëm. Nëse demi ka qenë gjakatar para së djeshmes dhe para së tri ditëve më parë, dhe kanë dëshmuar te zotëriun e tij, dhe ai nuk e ka hequr

atë, por ai vret një burrë ose një grua, demi do të gurgëzohet, dhe zotëriut të tij do t'i jepet vdekja. Nëse por i vendoset shpërblim atij, ai do të japë shpërblim për shpirtin e tij aq sa t'i vendosin atij. Nëse godet me brirë bir ose vajzë, le t'i bëjnë atij sipas këtij ligji. Nëse demi godet me brirë një fëmijë ose një shërbëtore, do t'i japë tridhjetë sikla argjendi zotit të tyre, dhe demi do të vritet me gurë. Nëse dikush hap një gropë ose gërmon një gropë, dhe nuk e mbulon atë, dhe bie atje një viç ose një gomar, zotëriuesi i gropës do të paguajë, do të japë argjend zotëriuesit të tyre; por e vdekura do të jetë e tij. Nëse demi i dikujt të godasë me brirë demin e fqinjit dhe vdes, do të shesin demin e gjallë dhe do të ndajnë argjendin e tij, dhe demin e vdekur do të ndajnë. Nëse bëhet e njohur që demi është goditës para së djeshmes dhe para ditës së tretë, dhe i janë dëshmuar zotit të tij, dhe ai nuk e heq atë, do të paguajë dem në vend të demit, por i vdekuri do të jetë i tij. Nëse dikush vjedh një viç ose një dele, dhe e therr ose e shet, do të paguajë pesë viça në vend të viçit, dhe katër dele në vend të deles.

22

Nëse vjedhësi gjendet në vrimë dhe, pasi është goditur, vdes, nuk është vrasje për të. Nëse dielli lind mbi të, ai është fajtor dhe do të dënohet me vdekje; por nëse nuk ka asgjë, le të shitet për vjedhjen. Nëse gjendet në dorën e tij gjëja e vjedhur, nga gomari deri te dheni të gjallë, ai do t'i paguajë ato dyfishi. Nëse dikush kullot një arë ose vresht, dhe lë kafshën e tij të kullotë arën e një

tjetri, do të paguajë nga ara e tij sipas prodhimit të saj. Por nëse kullot gjithë arën, do të paguajë me më të mirat e arës së tij dhe më të mirat e vreshtit të tij. Nëse zjarri del jashtë dhe gjen ferra, dhe djeg lëmë ose kallinj ose fushë, ai që ndezi zjarrin do të paguajë. Nëse dikush i jep fqinjit të tij argjend ose enë për t'i ruajtur, dhe vidhen nga shtëpia e atij njeriu, nëse gjendet vjedhësi, ai do të paguajë dyfish. Nëse por nuk gjendet vjedhësi, do të afrohet zotëriu i shtëpisë përpara Perëndisë, dhe do të betohet me të vërtetë se ai nuk ka vepruar keq mbi të gjithë depozitën e të afërmit, sipas çdo padrejtësie të folur, rreth viçit, dhe kafshës së barrës, dhe deles, dhe rrobës, dhe të gjithë humbjes së pretenduar; çfarëdo që të jetë pra, përpara Perëndisë do të vijë gjykimi i të dyve, dhe ai që është kapur nëpërmjet Perëndisë, do t'i paguajë dyfish të afërmit. Nëse dikush i jep fqinjit kafshë barre ose viç ose dele ose ndonjë kafshë për ta ruajtur, dhe ajo thyhet ose vdes ose bëhet rob, dhe askush nuk e di, betimi i Perëndisë do të jetë midis të dyjave, që ai nuk ka vepruar keq fare ndaj depozitës së fqinjit; dhe kështu zotëriu i saj do ta pranojë, dhe ai nuk do të paguajë. Nëse por vjedhët nga ai, do t'i paguajë zotit; Nëse por bëhet e shqyer nga bishë, do ta sjellë atë te gjuetia, dhe nuk do të paguajë. Nëse dikush kërkon diçka nga fqinji i tij, dhe ajo thyhet ose vdes ose bëhet rob, por zotëriu nuk është me të, ai do të paguajë. Por nëse zotëriuesi është me të, nuk do të paguajë, por nëse është punëtor me pagesë, do të jetë për të në vend të pagës së tij. Nëse dikush mashtron një virgjëreshë të palidhur dhe shtrihet me të, ai do ta pajisë atë me pajë si grua për vete. Nëse por duke refuzuar ai refuzon, dhe nuk dëshiron i ati i saj ta japë atë atij si grua, do të

paguajë argjend të atit sipas shumës që është paja e virgjëreshave. Magjistarët nuk do t'i mbani gjallë. Çdo njeri që bie në shtrat me kafshë, do ta dënoni me vdekje. Ai që flijon perëndive do të shkatërrohet me vdekje, përveç vetëm Zotit. Dhe të huajin nuk do ta keqtrajtoni, as nuk do ta shtypni atë, sepse ishit të huaj në tokën e Egjiptit. Nuk do të keqtrajtoni asnjë të ve dhe jetim. Nëse ju i dëmtoni ata me ligësi, dhe ata duke thirrur thërrasin tek unë, unë do ta dëgjoj me vëmendje zërin e tyre, dhe do të zemërohem me zemërim, dhe do t'ju vras me shpatë, dhe gratë tuaja do të jenë vejusha, dhe fëmijët tuaja jetimë. Nëse i jep hua argjend vëllait tënd të varfër që është pranë teje, nuk do ta shtrëngosh atë, nuk do t'i vësh atij interes. Nëse merr si peng rrobën e të afërmit, para perëndimit të diellit do t'ia kthesh atij; sepse kjo është mbulesa e tij, vetëm kjo rroba e lakuriqësisë së tij; në çfarë do të flejë? Nëse pra ai bërtet drejt meje, unë do ta dëgjoj; sepse unë jam i mëshirshëm. Nuk do të flasësh keq për perënditë, dhe nuk do të flasësh keq për sundimtarin e popullit tënd. Fillimet e lëmit dhe të shtrydhëses së verës tënde nuk do t'i vonosh, të parëlindur e bijve të tu do t'i japësh mua. Kështu do të veprosh me viçin tënd dhe delen tënde dhe kafshën e barrës tënde: shtatë ditë do të jetë nën nënën e tij, por ditën e tetë do ta japësh mua atë. Dhe do të jeni burra të shenjtë për mua, dhe mish të shqyer nga kafshët e egra nuk do të hani, hidheni atë qenit.

23

Nuk do të pranosh fjalë të kota, nuk do të bësh marrëveshje me të padrejtin për të qenë dëshmitar i padrejtë. Nuk do të jesh me shumicën për ligësi, nuk do të bashkohesh me turmën për të devijuar me shumicën, në mënyrë që të shtrembërosh drejtësinë. Dhe nuk do të kesh mëshirë për të varfërin në gjykim. Nëse takosh kaut të armikut tënd ose kafshën e tij të ngarkesës duke endur, duhet ta kthesh dhe t'ia japësh atij. Nëse shikon kafshën e ngarkuar të armikut tënd të rënë nën ngarkesën e saj, nuk do ta kalosh atë, por do ta ndihmosh ta ngresh bashkë me të. Nuk do të shtrembërosh gjykimin e të varfrit në gjyqin e tij. Nga çdo fjalë e padrejtë do të largohesh, të pafajshmin dhe të drejtin nuk do ta vrasësh, dhe nuk do ta justifikosh të pabesin për shkak të dhuratave. Dhe nuk do të marrësh dhurata, sepse dhuratat verbojnë sytë e atyre që shohin dhe shkatërrojnë fjalët e drejta. Dhe ju nuk do ta shtypni të huajin, sepse ju e njihni shpirtin e të huajit, vetë ju ishit të huaj në tokën e Egjiptit. Për gjashtë vite do të mbjelësh tokën tënde dhe do të mbledhësh prodhimet e saj. Në vitin e shtatë do të bësh lirimin, dhe do ta lirosh atë, dhe të varfrit e kombit tënd do të hanë, ndërsa të mbeturit do t'i hanë kafshët e egra. Kështu do të veprosh me vreshtin tënd dhe me ullishten tënde. Gjashtë ditë ti do të bësh punët e tua, por ditën e shtatë do të jetë pushim, që të pushojë kau yt dhe kafsha e ngarkuar e jote, dhe që të freskohet biri i shërbëtores tënde dhe i huaji. Të gjitha sa kam thënë ndaj jush, ruajini, dhe emrin e perëndive të tjera nuk do ta përmendni, as le të mos dëgjohet nga goja juaj. Tre herë në vit festoni për mua. Festën e bukës së pa tharmë ruajeni ta bëni, shtatë ditë do të hani bukë të pa tharmë, ashtu siç ju urdhërova

sipas kohës së muajit të të rinjve, sepse në atë kohë dolët nga Egjipti, nuk do të shfaqeni para meje duarbosh. Dhe do të bësh festën e korrjes së frutave të para të veprave të tua, të cilat mbjell në arën tënde, dhe festën e plotësimit në daljen e vitit, në mbledhjen e veprave të tua nga ara jote. Tre herë në vit do të paraqitet çdo mashkull i yti përpara Zotit, Perëndisë tënd. Kur unë do të dëboj kombet nga fytyra jote dhe do të zgjeroj kufijtë e tu, ti nuk do të flijosh mbi maja gjakun e temjanit tim, as nuk do të mbetet dhjami i festës sime deri në mëngjes. Frytet e para të prodhimit të parë të tokës sate do t'i sjellësh në shtëpinë e Zotit, Perëndisë tënd, nuk do të vlosh qengj në qumështin e nënës së tij. Dhe ja, unë dërgoj lajmëtarin tim para fytyrës sate, që të të ruajë ty në rrugë, që të të sjellë ty në tokën që të kam përgatitur. Trego kujdes për veten tënde dhe dëgjoje atë, dhe mos i kundërshtosh, sepse ai nuk do të të kursejë, sepse emri im është mbi të. Nëse me të vërtetë dëgjoni zërin tim, dhe bëni të gjitha ato që do t'ju urdhëroj, dhe ruani besëlidhjen time, do të jeni për mua një popull i veçantë nga të gjitha kombet, sepse imja është e gjithë toka, por ju do të jeni për mua një mbretëri priftërore dhe një komb i shenjtë, këto fjalë do t'u thuash bijve të Izraelit, nëse me të vërtetë dëgjoni zërin tim, dhe bëni të gjitha ato që do t'ju them, do të jem armik i armiqve tuaj, dhe do të kundërshtoj kundërshtarët tuaj. Sepse engjëlli im do të shkojë si udhëheqësi yt, dhe do të të çojë te Amoreu, Hiteu, Perizeu, Kananeu, Girgaseu, Hiveu dhe Jebuseu, dhe unë do t'i shkatërroj ata. Nuk do t'u adhurosh perënditë e tyre, as nuk do t'u shërbesh atyre, nuk do të veprosh sipas veprave të tyre, por do t'i shkatërrosh plotësisht dhe do t'i copëtosh shtyllat e tyre. Dhe ti do t'i

shërbesh Zotit, Perëndisë tënd, dhe unë do të bekoj bukën tënde, verën tënde dhe ujin tënd, dhe do të largoj sëmundjen nga ju. Nuk do të jetë shterpë, as shterpë mbi tokën tënde; numrin e ditëve të tua duke e plotësuar do ta plotësoj. Dhe do të dërgoj frikën para teje, dhe do të godit me panik të gjitha kombet te të cilat ti po hyn, dhe do t'i bëj të gjithë armiqtë e tu të ikën. Dhe unë do të dërgoj grerëzat para teje, dhe ti do t'i dëbosh Amorejtë, Hivejtë, Kanaanejtë dhe Hitejtë. Nuk do t'i dëboj ata brenda një viti, që toka të mos bëhet e shkretë dhe kafshët e egra të tokës të mos shumëzohen mbi ty. Pak nga pak do t'i dëboj ata nga ti, derisa të rriturit dhe të trashëgosh tokën. Dhe do të vendos kufijtë e tu nga Deti i Kuq deri te deti i Filistinëve, dhe nga shkretëtira deri te lumi i madh Eufrat, dhe do të dorëzoj në duart tuaja banorët e tokës, dhe do t'i dëboj ata nga ti. Nuk do të lidhësh besëlidhje me ta dhe me perënditë e tyre. Dhe ata nuk do të vendosen në tokën tënde, që të mos të bëjnë ty të mëkatosh ndaj meje, sepse nëse u shërben perëndive të tyre, këta do të jenë pengesë për ty.

24

Dhe iu tha Moisiut: Ngjitu drejt Zotit ti dhe Aaroni, dhe Nadabi, dhe Abiudi, dhe shtatëdhjetë nga pleqtë e Izraelit, dhe do të adhurojnë Zotin nga larg. Dhe Moisiu do të afrohet vetëm drejt Perëndisë, por ata nuk do të afrohen, dhe populli nuk do të ngjitet së bashku me ta. Moisiu hyri dhe i tregoi popullit të gjitha fjalët e Perëndisë dhe statutet, dhe i gjithë populli u përgjigj me

një zë, duke thënë: Të gjitha fjalët që foli Zoti, do t'i bëjmë dhe do t'i dëgjojmë. Dhe Moisi shkroi të gjitha fjalët e Zotit, dhe duke u ngritur herët në mëngjes, Moisi ndërtoi një altar nën mal, dhe dymbëdhjetë gurë për dymbëdhjetë fiset e Izraelit. Dhe dërgoi të rinjtë e bijve të Izraelit, dhe ata ofruan ofertat e djegura dhe flijuan flijim shpëtimi për Perëndinë, viça. Dhe Moisi, pasi mori gjysmën e gjakut, e derdhi në enë, ndërsa gjysmën tjetër të gjakut e derdhi drejt altarit. Dhe pasi mori librin e besëlidhjes, ai lexoi në veshët e popullit, dhe ata thanë: Të gjitha sa foli Zoti, do t'i bëjmë dhe do t'i dëgjojmë. Pasi mori gjakun, Moisi e spërkati popullin, dhe tha: Ja gjaku i besëlidhjes, të cilën Zoti bëri me ju rreth të gjithë këtyre fjalëve. Dhe shkuan lart Moisiu dhe Aaroni, Nadabi, Abiudi, dhe shtatëdhjetë nga këshilli i pleqve të Izraelit. Dhe ata panë vendin ku qëndronte Perëndia i Izraelit; dhe ato nën këmbët e tij, si punë tullash safiri, dhe si pamje e kupës qiellore në pastërti. Dhe të zgjedhurve të Izraelit jo dështoi as një, dhe u panë në vendin të Perëndisë, dhe Dhe Zoti i tha Moisiut: Ngjitu tek unë në mal dhe qëndro atje, e do të të jap ty tabelat e gurit, ligjin dhe urdhërimet që shkrova për t'ua dhënë atyre. Dhe pasi u ngrit Moisi dhe Jozueu që qëndronte pranë tij, ata u ngjitën në malin e Perëndisë. Dhe pleqve u thanë: Qëndroni të qetë këtu, derisa ne të kthehemi te ju, dhe ja, Aaroni dhe Huri janë me ju; nëse ndokujt i ndodh ndonjë gjykim, le t'u drejtohen atyre. Dhe Moisiu dhe Jozueu shkuan lart në mal, dhe reja e mbuloi malin. Dhe lavdia e Perëndisë zbriti mbi malin Sinai, dhe reja e mbuloi atë gjashtë ditë, dhe Zoti e thirri Moisiun ditën e shtatë nga mesi i resë. Dhe forma e lavdisë së Zotit ishte si zjarr që digjet mbi majën e malit, përpara bijve të Izraelit. Dhe

Moisiu hyri në mes të resë, dhe u ngjit në mal, dhe ishte atje në mal dyzet ditë e dyzet net.

25

Dhe Zoti i foli Moisiut, duke thënë, thuaju bijve të Izraelit, dhe merrni pemët e para nga të gjithë ata që u duket zemrës, dhe do të merrni pemët e para të mia. Dhe kjo është fryti i parë, të cilin do të merrni nga ata: ar, dhe argjend, dhe bronz, dhe ngjyrë vjollce, dhe purpur, dhe të kuqe të dyfishtë, dhe li të hollë të tjerrë, dhe qime dhish, dhe lëkura deshi të ngjyera me të kuqe, dhe lëkura ngjyrë vjollce, dhe dru të paprishur, dhe gurë Sardi, dhe gurë për gdhendjen për efodin, dhe për rrobën e gjatë. Dhe do të më bësh mua një shenjtërore, dhe do të shfaqem midis jush. Dhe do të më bësh mua sipas të gjithave ato që të tregoj ty në mal, shembullin e çadrës dhe shembullin e të gjitha enëve të saj, ashtu do të bësh. Dhe do të bësh arkën e dëshmisë nga dru të paprishur, dy kubitë e gjysmë të gjatë, një kubit e gjysmë të gjerë, dhe një kubit e gjysmë të lartë. Dhe do ta veshësh atë me ar të pastër, nga brenda dhe nga jashtë do ta veshësh me ar, dhe do t'i bësh stolitura të arta të përdredhura rreth e qark. Dhe do të bësh për këtë katër unaza ari, dhe do t'i vendosësh mbi të katër anët: dy unaza mbi njërën anë, dhe dy unaza mbi anën e dytë. Ti do të bësh shufra prej druri të paprishur, dhe do t'i veshësh ato me ar; Dhe do të futësh shufrat në unazat që janë në anët e arkës, për të ngritur arkën me to. Në unazat e arkës do të qëndrojnë shtizat të palëvizura. Dhe do të vësh brenda në arkë

dëshmitë që do të të jap. Dhe do të bësh një mbulojë oferte prej ari të pastër, dy kubitë e gjysmë të gjatë, dhe një kubit e gjysmë të gjerë. Dhe do të bësh dy kerubinë prej ari të punuar me çekiç, dhe do t'i vendosësh ata nga të dy anët e mbuluesit të mëkateve. Do të bëhen një kerub nga kjo anë, dhe një kerub nga ana e dytë e mbuluesit të mëshirës, dhe do të bësh dy kerubinët mbi të dy anët. Kerubinët do të jenë duke shtrirë krahët sipër, duke i mbuluar me hije sediljen e mëshirës me krahët e tyre, dhe fytyrat e tyre do të jenë të kthyera njëra nga tjetra, fytyrat e kerubinëve do të jenë të drejtuara nga sedilja e mëshirës. Dhe ti do të vendosësh mbulesën e mëshirës mbi arkën nga sipër, dhe brenda arkës ti do të futësh dëshmitë që do të të jap. Dhe do të bëhem i njohur ty atje, dhe do të të flas nga sipër ulëses së mëshirës, ndërmjet dy kerubinëve që janë mbi arkën e dëshmisë, dhe sipas të gjitha atyre që do të të urdhëroj ty për bijtë e Izraelit. Dhe do të bësh një tryezë të artë prej ari të pastër, dy kubitë të gjatë, një kubit të gjerë, dhe një kubit e gjysmë të lartë. Dhe do të bësh për të valë të përdredhura të arta rreth e qark; dhe do të bësh për të një kurorë një pëllëmb rreth e qark; Dhe do të bësh një valë të përdredhur për kurorën rreth e qark. Dhe do të bësh katër unaza ari, dhe do të vendosësh katër unazat mbi të katër pjesët e këmbëve të saj, nën kurorë. Dhe unazat do të jenë në vendet për shtizat bartëse, në mënyrë që tryeza të ngrihet me to. Dhe do të bësh shtylla bartëse nga dru i paprishur, dhe do t'i veshësh ato me ar të pastër, dhe tavolina do të bartet me to. Dhe do të bësh enët e saj, temjanicet, enët e libacionit dhe kupat, në të cilat do të derdhësh, nga ari i pastër do t'i bësh ato. Dhe ti do të vendosësh mbi tavolinën bukë të

pranisë përpara meje vazhdimisht. Dhe ti do të bësh një shandanë nga ari i pastër, të punuar me çekiç do ta bësh shandanën; trungu i saj, degët, kupat, topçet dhe zambakët do të jenë nga ajo. Gjashtë degë dilnin nga anët, tre degë të shandanit nga njëra anë e tij, dhe tre degë të shandanit nga ana e dytë. Dhe tre kupa të gdhendura në formë bajamesh, në një degë me top dhe zambak, kështu për të gjashtë degët që dalin nga shandani. Dhe në shëndritëse katër kupa të gdhendura në formë bajameje, në një degë me toptha, dhe zambakët e saj. Topëzi nën dy tubat nga ajo, dhe topëzi nën katër tubat nga ajo, kështu për gjashtë tubat që dalin nga shandani, dhe në shandanin katër kupa të gdhendura në formë bajamesh. Topkat dhe degët le të jenë prej saj, e tëra e punuar prej një ari të pastër. Dhe do të bësh shtatë llambat e saj, dhe do t'i vësh llambat, dhe ato do të shkëlqejnë nga një anë. Dhe thurimtarin e saj dhe bazat e saj do t'i bësh nga ar i pastër. Të gjitha këto enë ishin një talent ari të pastër. Shiko, ti do ta bësh sipas formës që të është treguar ty në mal.

26

Dhe çadrën do ta bësh me dhjetë perde nga liri i hollë i përdredhur, dhe ngjyrë blu, dhe purpur, dhe flakë e kuqe e përdredhur, me kerubinë, punë e endur do t'i bësh ato. Gjatësia e një perdeje do të jetë njëzet e tetë kubitë, dhe gjerësia katër kubitë; një perde, masa e njëjtë do të jetë për të gjitha perdet. Pesë perde do të jenë të bashkuara njëra me tjetrën, dhe pesë perde do të jenë të bashkuara njëra me tjetrën. Dhe do t'u bësh

atyre lak blu mbi buzën e perdes së parë, nga njëra anë në bashkim, dhe kështu do të bësh mbi buzën e perdes së jashtme drejt bashkimit të dytë. Pesëdhjetë grepa do të bësh për perden e parë, dhe pesëdhjetë grepa do të bësh në pjesën e perdes sipas bashkimit të së dytës, përballë duke u përballur me njëra-tjetrën në secilën. Dhe do të bësh pesëdhjetë unaza të arta, dhe do të bashkosh perdet njërën me tjetrën me unazat, dhe çadra do të jetë një e vetme. Dhe do të bësh lëkurë flokërish si mbulim mbi çadrën; njëmbëdhjetë lëkurë do t'i bësh ato. Gjatësia e një lëkure tridhjetë kubitë, dhe gjerësia e një lëkure katër kubitë, e njëjta masë do të jetë për të njëmbëdhjetë lëkurët. Dhe do të bashkosh pesë lëkurat së bashku, dhe gjashtë lëkurat së bashku, dhe do të palosësh dyfish lëkurën e gjashtë përpara çadrës. Dhe do të bësh pesëdhjetë grepa mbi buzën e pëlhurës së parë, të asaj që është në mes sipas bashkimit, dhe pesëdhjetë grepa do të bësh mbi buzën e pëlhurës që bashkon të dytën. Dhe do të bësh pesëdhjetë unaza bronzi, dhe do të bashkosh unazat me lakat, dhe do të bashkosh lëkurat, dhe do të jetë një. Dhe do të vësh nën tepricën e pëlhurave të çadrës; gjysmën e pëlhurës së mbetur do ta mbulosh në tepricën e pëlhurave të çadrës, do ta mbulosh pas çadrës. Një kubit nga kjo dhe një kubit nga ajo, nga ajo që tejkalon e perdeve, nga gjatësia e perdeve të çadrës, do të jetë duke mbuluar mbi anët e çadrës nga njëra anë dhe nga ana tjetër, që të mbulojë. Dhe do të bësh një mbulesë për çadrën nga lëkurë dashësh të ngjyera kuq, dhe mbulesa nga lëkurë ngjyrë vjollce sipër. Dhe do të bësh shtyllat e çadrës nga dru i paprishur. Dhjetë kubitë do ta bësh shtyllën e parë, dhe një kubit e gjysmë gjerësinë e shtyllës së parë. Dy tenona për shtyllën e një,

përputhës njëri me tjetrin, kështu do t'i bësh të gjitha shtyllave të çadrës. Dhe do të bësh shtylla për çadrën, njëzet shtylla nga ana që është drejt Veriut. Dhe do të bësh dyzet baza argjendi për njëzet shtyllat, dy baza për çdo shtyllë në të dyja anët e saj, dhe dy baza për çdo shtyllë në të dyja anët e saj. Dhe ana e dytë drejt Jugut, njëzet shtylla, dhe dyzet bazat e tyre prej argjendi; dy baza për çdo shtyllë në të dyja anët e saj, dhe dy baza për çdo shtyllë në të dyja anët e saj. Dhe në pjesën e pasme të çadrës, nga ana që shikon nga deti, do të bësh gjashtë shtylla. Dhe do të bësh dy shtylla mbi qoshet e prapme të çadrës. Dhe do të jetë i barabartë poshtë, sipas të njëjtit do të jenë të barabartë nga kokat në një takim, kështu do të bësh për të dyja qoshet, le të jenë të barabarta. Dhe do të jenë tetë shtylla, dhe bazat e tyre prej argjendi gjashtëmbëdhjetë, dy baza për një shtyllë në të dy anët e saj, dhe dy baza për shtyllën tjetër. Dhe do të bësh shufra nga dru i paprishur; pesë për shtyllën e një nga një anë e çadrës, dhe pesë shufra për shtyllën e një ane të çadrës së dytë, dhe pesë shufra për shtyllën e anës së pasme të çadrës drejt detit. Dhe shufra e mesme ndërmjet shtyllave le të shtrihet nga njëri anë në anën tjetër. Dhe shtyllat do t'i veshësh me ar, dhe unazat do t'i bësh të arta, në të cilat do të futësh shufrat, dhe shufrat do t'i veshësh me ar. Dhe ti do të ngresh çadrën sipas formës që të është treguar ty në mal. Dhe do të bësh një perde nga blu, purpur, flakë e përdredhur dhe li i endur; do ta bësh atë si punë të endur me kerubin. Dhe ti do ta vendosësh atë mbi katër shtylla të pandryshkueshme të veshura me ar, dhe kapitelet e tyre do të jenë të arta, dhe bazat e tyre do të jenë katër prej argjendi. Dhe ti do të vendosësh perden mbi shtyllat, dhe ti do të

sjellësh atje, brenda perdeve, arkën e dëshmisë, dhe perda do t'ju ndajë midis të shenjtës dhe midis të shenjtës së të shenjtave. Dhe ti do ta mbulosh me perden arkën e dëshmisë në shenjtoren e shenjtoreve. Dhe ti do të vendosësh tryezën jashtë velit, dhe shandanin përballë tryezës, mbi pjesën jugore të çadrës, ndërsa tryezën do ta vendosësh mbi pjesën veriore të çadrës. Dhe do të bësh një mbulese për derën e çadrës nga blu, purpur, flakë e përdredhur dhe li i hollë i përdredhur, punë e qëndisur. Dhe do të bësh pesë shtylla për perden, dhe do t'i veshësh ato me ar, dhe kapitelet e tyre do të jenë të arta, dhe do të derdhësh për to pesë baza prej bronzi.

27

Dhe do të bësh një altar nga dru i paprishur, pesë kubitë të gjatë dhe pesë kubitë të gjerë; altari do të jetë katror, dhe tre kubitë i lartë. Dhe do të bësh brirët mbi të katër qoshet; brirët do të jenë nga ai, dhe do t'i mbulosh ata me bronz. Dhe do të bësh një kurorë për altarin, dhe mbuluesën e tij, dhe kupat e tij, dhe grepat për mish të tij, dhe temjanicën e tij, dhe të gjitha enët e tij do t'i bësh prej bronzi. Dhe do të bësh për të një grilë prej bronzi me punë rrjetore, dhe do të bësh për grilën katër unaza prej bronzi nën katër anët. Dhe do t'i vësh ata nën kratën e altarit nga poshtë, dhe krata do të jetë deri te gjysma e altarit. Dhe do të bësh për altarin shtylla nga dru i paprishur, dhe do t'i veshësh ato me bronz. Dhe ti do të futësh shufrat në unazat, dhe le të jenë shufrat përgjatë anëve të altarit kur ta ngresh atë. Zbrazët

pa tegel do ta bësh atë, sipas asaj që të është treguar ty në mal, kështu do ta bësh atë. Dhe do të bësh një oborr për çadrën, në anën që shikon nga Jugu, perde të oborrit nga li i hollë i përdredhur, me gjatësi njëqind kubitë për një anë. Dhe shtyllat e tyre ishin njëzet, dhe bazat e tyre njëzet prej bronzi, dhe unazat e tyre dhe mbajtëset prej argjendi. Kështu, në anën që shikon nga lindja, perde njëqind kubitë të gjata, dhe njëzet shtyllat e tyre, dhe njëzet bazat e tyre prej bronzi, dhe unazat dhe kapëset e shtyllave, dhe bazat e tyre të veshura me argjend. Por gjerësia e oborrit nga ana e detit, perde pesëdhjetë kubitësh, shtyllat e tyre dhjetë, dhe bazat e tyre dhjetë. Dhe gjerësia e oborrit nga ana e jugut, perde pesëdhjetë kubitësh, shtyllat e tyre dhjetë dhe bazat e tyre dhjetë. Dhe lartësia e perdev të njërës anë ishte pesëmbëdhjetë kubitë, shtyllat e tyre tre, dhe bazat e tyre tre. Dhe ana e dytë pesëmbëdhjetë kubitë e perdes në lartësi, shtyllat e tyre tre, dhe bazat e tyre tre. Dhe për portën e oborrit një mbulesë, njëzet kubitë e lartë, nga ngjyrë blu, dhe purpur, dhe shkarlat e tjerrë, dhe liri i hollë i tjerrë me punimin e larmishëm të qëndisjes, shtyllat e tyre katër, dhe bazat e tyre katër. Të gjitha shtyllat e oborrit rreth e veshura me argjend, dhe kapitelet e tyre prej argjendi, dhe bazat e tyre prej bronzi. Gjatësia e oborrit njëqind mbi njëqind, gjerësia pesëdhjetë mbi pesëdhjetë, dhe lartësia pesë kubitë nga liri i hollë i përdredhur, dhe bazat e tyre prej bronzi. Dhe i gjithë ndërtimi dhe të gjitha veglat dhe kunjtë e oborrit ishin prej bronzi. Dhe ti urdhëro bijtë e Izraelit, dhe le të marrin për ty vaj nga ullinjt e papjekur të pastër të rrahur për dritë të djegë, që të digjet llamba vazhdimisht në çadrën e dëshmisë; jashtë perdes që është mbi besëlidhjen do ta djegë atë

Aaroni dhe bijtë e tij nga mbrëmja deri në mëngjes, përpara Zotit, ligj i përjetshëm për brezat tuaj nga bijtë e Izraelit.

28

Dhe ti sill afër vetes sate Aaronin, vëllanë tënd, dhe bijtë e tij nga bijtë e Izraelit, që të më shërbejnë si priftërinj: Aaroni, Nadabi, Abiudi, Eleazari dhe Ithamari, bijtë e Aaronit. Dhe do të bësh një rrobë të shenjtë për Aaronin, vëllanë tënd, për nder dhe lavdi. Dhe ti fol të gjithë të urtëve në mendje, të cilët i mbush me frymë urtësie dhe perceptimi, dhe ata do të bëjnë rrobën e shenjtë të Aaronit për shenjtëroren, në të cilën ai do të më shërbejë si prift. Dhe këto janë rrobat të cilat ata do të bëjnë: pektoralin, copën e shpatullave, rrobën e gjatë, tunikën e endur, turbanin dhe rripin, dhe ata do të bëjnë rroba të shenjta për Aaronin dhe për bijtë e tij, që të më shërbejnë mua si priftërinj. Dhe ata do të marrin arin, hiacinthin, purpurin, të kuqen dhe lirin e hollë. Dhe ata do të bëjnë efodin nga liri i hollë i përdredhur, punë e endur artistike. Dy shpatulla bashkuese do të jenë për të, njëra me tjetrën, të pajisura mbi të dy pjesët. Dhe stof-i i copave të supeve që është mbi të, sipas punimit të tij do të jetë nga ar i pastër, dhe ngjyrë blu, dhe purpur, dhe scarlet i thurur, dhe liri i hollë i thurur. Dhe ti do të marrësh të dy gurët prej smeraldi dhe do të gdhendësh në ta emrat e bijve të Izraelit. Gjashtë emra mbi gurin e parë, dhe gjashtë emrat e mbetur mbi gurin e dytë sipas lindjes së tyre. Punë e artit të punimit të gurit, gdhendja e vulës, do t'i gdhendësh dy gurët mbi emrat e bijve të

Izraelit. Dhe ti do të vendosësh të dy gurët mbi supet e efodit, gurë kujtimi janë për bijtë e Izraelit, dhe Aaroni do të mbajë emrat e bijve të Izraelit përpara Zotit mbi të dy supet e tij, si kujtim për ta. Dhe do të bësh copëza shpatullash nga ar i pastër. Dhe do të bësh dy zinxhirë me thekë nga ari i pastër, të ndërthurur në lule, punë gërshetimi, dhe do të vendosësh zinxhirët me thekë të gërshetuar mbi mburojzat e vogla, sipas copave të supit të tyre nga ana e përparme. Dhe do të bësh pektoralen e gjykimeve, punë e qëndisur, sipas ritmit të efodit do ta bësh atë nga ari, dhe ngjyra blu, dhe purpuri, dhe ngjyra e kuqe e përdredhur, dhe liri e hollë e përdredhur. Ti do ta bësh atë katror, do të jetë i dyfishtë, gjatësia e tij një pëllëmbë, dhe gjerësia një pëllëmbë. Dhe ti do të thurësh në të një pëlhurë të vënë me gurë me katër radhë, radha e gurëve do të jetë: sardion, topaz dhe smerald, radha e parë. Dhe rreshti i dytë: karfiol, safir dhe jaspis. Dhe rreshti i tretë, ligurium, agat, ametist. Dhe rreshti i katërt: krisolit, beril dhe oniks, të mbështjellura me ar, të lidhura me ar, le të jenë sipas rreshtit të tyre. Dhe gurët le të jenë nga emrat e bijve të Izraelit, dymbëdhjetë sipas emrave të tyre, gdhendjet e vulave, secili sipas emrit, le të jenë për dymbëdhjetë fiset. Dhe do të bësh mbi orakullin rrathë të thurur së bashku, punë si zinxhir nga ar i pastër. Dhe Aaroni do të marrë emrat e bijve të Izraelit mbi pektoralin e gjykimit mbi gjoksin e tij, duke hyrë në vendin e shenjtë si përkujtim përpara Perëndisë. Dhe do të vendosësh mbi pektoralin e gjykimit shfaqjen dhe të vërtetën, dhe do të jetë mbi gjoksin e Aaronit kur ai hyn në shenjtëroren përpara Zotit, dhe Aaroni do të mbajë gjykimet e bijve të Izraelit mbi gjoksin e tij përpara Zotit

vazhdimisht. Dhe do të bësh një fustan të brendshëm të gjatë, tërësisht blu. Dhe hapja do të jetë në mes të tij, duke pasur një buzë rreth hapjes, punë e endur, me bashkimin e endur së bashku prej tij, që të mos grisët. Dhe do të bësh nën buzën e tunikës poshtë, si shegë të lulëzuara, shegë të vogla nga ngjyra blu, dhe purpur, dhe e kuqe e ndezur e thurur, dhe liri i hollë i përdredhur, nën buzën e tunikës rreth e qark; po atë formë shegë të vogla të arta, dhe zile midis tyre rreth e qark. Nga shegë ari zile, dhe lule mbi buzën e rrobës së brendshme rreth e qark. Dhe do të jetë Aaroni në shërbesë e dëgjueshme zëri i tij, duke hyrë në shenjtëroren përpara Zotit, dhe duke dalë, që të mos vdesë. Dhe do të bësh një pllakë ari të pastër, dhe do të gdhendësh në të gdhendjen e një vule: Shenjtërore e Zotit. Dhe do ta vendosësh atë mbi blu të përdredhur, dhe do të jetë mbi çallmën, përpara çallmës do të jetë. Dhe do të jetë mbi ballin e Aaronit, dhe Aaroni do të ngrejë mëkatet e gjërave të shenjta, sa do që bijtë e Izraelit shenjtërojnë nga çdo dhuratë e gjërave të tyre të shenjta, dhe do të jetë mbi ballin e Aaronit vazhdimisht i pranueshëm për ta përpara Zotit. Dhe të stoliturit e tunikave nga liri i hollë, dhe do të bësh turban prej liri të hollë, dhe do të bësh rrip, punë e qëndisur. Dhe për bijtë e Aaronit do të bësh tunika dhe breza, dhe çallma do të bësh për ta në nder e lavdi. Dhe do të veshësh me to Aaronin, vëllanë tënd, dhe bijtë e tij bashkë me të, dhe do t'i vajosësh ata, dhe do t'u mbushësh duart e tyre, dhe do t'i shenjtërosh ata, që të më shërbejnë mua si priftërinj. Dhe do t'u bësh atyre pantallona prej liri për të mbuluar lakuriqësinë e trupit të tyre, nga beli deri te kofshët do të jenë. Dhe Aaroni do t'i ketë ato dhe bijtë e tij, kur ata hyjnë në çadrën e dëshmisë, ose

kur ata afrohen të shërbejnë te altari i shenjtë, dhe ata nuk do të sjellin mbi veten e tyre mëkat, që të mos vdesin, ligj i përjetshëm për të, dhe për farën e tij me të.

29

Dhe këto janë ato që do të bësh për ata; do t'i shenjtërosh ata, në mënyrë që të më shërbejnë si priftërinj; do të marrësh një viç nga gjedhët, dhe dy desh pa të meta, dhe bukë të ndorme të përziera me vaj, dhe petë të ndorme të lyera me vaj; nga miell i hollë gruri do t'i bësh ato. Dhe do t'i vësh ata mbi një shportë, dhe do t'i afrosh ata bashkë me shportën, dhe viçin, dhe dy deshtë. Dhe Aaronin dhe bijtë e tij do t'i afrosh te dera e çadrës së dëshmisë, dhe do t'i lash ata me ujë. Dhe pasi të kesh marrë rrobat, do të veshësh Aaronin, vëllanë tënd, me tunikën e gjatë, copën e shpatullave dhe pektoralin, dhe do t'ia bashkosh atij pektoralin me copën e shpatullave. Dhe do të vendosësh çallmën mbi kokën e tij, dhe do të vendosësh pllakën e shenjtëruar mbi çallmën. Dhe do të marrësh nga vaji i vajosjes, dhe do ta derdhësh mbi kryet e tij, dhe do ta vajosësh atë. Dhe do të sillësh bijtë e tij dhe do t'i veshësh ata me tunika. Dhe do t'i ngjeshësh ata me rripa, dhe do t'u vësh atyre mbulesat e kokës, dhe do të jetë e tyre priftëria ime përgjithmonë, dhe do të shenjtërosh duart e Aaronit dhe duart e bijve të tij. Dhe ti do të sjellësh viçin te dyert e çadrës së dëshmisë, dhe Aaroni dhe bijtë e tij do të vënë duart e tyre mbi kokën e viçit, përpara Zotit, pranë dyerve të çadrës së dëshmisë. Dhe do të therësh viçin para Zotit, pranë

dyerve të çadrës së dëshmisë. Dhe do të marrësh nga gjaku i viçit, dhe do ta vendosësh mbi brirët e altarit me gishtin tënd, por gjithë gjakun e mbetur do ta derdhësh pranë bazës së altarit. Dhe ti do të marrësh tërë dhjamin që është mbi bark, dhe lobën e mëlçisë, dhe të dy veshkat, dhe dhjamin që është mbi to, dhe do t'i vendosësh mbi altar. Mishin e viçit, lëkurën dhe jashtëqitjen do t'i djegësh me zjarr jashtë kampit, sepse është mëkat. Dhe do të marrësh dashin, atë të parë, dhe Aaroni e bijtë e tij do të vënë duart e tyre mbi kokën e dashit. Dhe do ta therësh atë, dhe pasi të marrësh gjakun, do ta derdhësh rreth e qark altarit. Dhe dashin do ta presësh në dy sipas gjymtyrëve, dhe do të lash zorrët dhe këmbët me ujë, dhe do t'i vësh mbi copat së bashku me kokën. Dhe do të ofrosh të tërë dashin mbi altarin, ofrimi i djegur plotësisht për Zotin, në erë të aromës së ëmbël; temjan për Zotin është. Dhe ti do të marrësh dashin e dytë, dhe Aaroni dhe bijtë e tij do të vënë duart e tyre mbi kokën e dashit. Dhe do ta therësh atë, dhe do të marrësh nga gjaku i tij, dhe do ta vësh mbi lobën e veshit të djathtë të Aaronit, dhe mbi majën e dorës së djathtë, dhe mbi majën e këmbës së djathtë, dhe mbi lobat e veshëve të djathtë të bijve të tij, dhe mbi majat e duarve të tyre të djathta, dhe mbi majat e këmbëve të tyre të djathta. Dhe do të marrësh nga gjaku i altarit dhe nga vaji i vajosjes, dhe do të spërkatësh mbi Aaronin dhe mbi rrobën e tij, dhe mbi bijtë e tij dhe mbi rrobat e bijve të tij bashkë me të, dhe do të shenjtërohet ai vetë dhe rrobja e tij, dhe bijtë e tij dhe rrobat e bijve të tij bashkë me të, por gjakun e dashit do ta derdhësh rreth e qark altarit. Dhe ti do të marrësh nga dashi yndyrën e tij, dhe yndyrën që mbulon barkun, dhe lemin e

mëlçisë, dhe dy veshkat, dhe yndyrën që është mbi to, dhe krahun e djathtë, sepse ky është plotësimi. Dhe një bukë me vaj, dhe një ëmbëlsirë nga shporta e bukëve të ndorme të vendosura përpara Zotit. Dhe ti do të vendosësh të gjitha mbi duart e Aaronit dhe mbi duart e bijve të tij, dhe do t'i veçosh ata si ofertë përpara Zotit. Dhe do t'i marrësh ato nga duart e tyre, dhe do t'i ofrosh mbi altarin e olokaustit si erë të këndshme përpara Zotit; është ofertë për Zotin. Dhe do të marrësh gjoksin nga dashi i shenjtërimit, i cili është i Aaronit, dhe do ta veçosh atë si ofertë përpara Zotit, dhe do të jetë për ty si pjesë. Dhe ti do të shenjtërosh gjoksin e ofertës dhe krahun e ofertës së heqjes, i cili është ndarë dhe i cili është hequr nga dashi i shenjtërimit, nga Aaroni dhe nga bijtë e tij. Dhe do të jetë për Aaronin dhe bijtë e tij statut i përjetshëm nga bijtë e Izraelit, sepse ky është një kontribut, dhe do të jetë ofertë nga bijtë e Izraelit nga flijimet e shpëtimit të bijve të Izraelit, ofertë për Zotin. Dhe rrobja e shenjtë, e cila është e Aaronit, do të jetë për bijtë e tij pas tij, që të vajoset ata në të, dhe të shenjtërohen duart e tyre. Shtatë ditë do t'i veshë ato prifti që do të jetë në vend të tij nga bijtë e tij, i cili do të hyjë në çadrën e dëshmisë për të shërbyer në vendet e shenjta. Dhe do të marrësh dashin e shenjtërimit, dhe do të vlosh mishin në vend të shenjtë. Dhe Aaroni dhe bijtë e tij do të hanë mishin e dashit dhe bukët që janë në shportë, pranë derës së çadrës së dëshmisë. Ata do t'i hanë ato me të cilat u shenjtëruan, për të plotësuar duart e tyre, për t'i shenjtëruar ata, dhe i huaji nuk do të hajë prej tyre, sepse janë të shenjta. Nëse do të lihet nga mishat e flijimit të shenjtërimit dhe të bukëve deri në mëngjes, do t'i djegësh të mbeturat me zjarr; nuk do të

hahet, sepse është shenjtëri. Dhe do t'i bësh Aaronit dhe bijve të tij kështu, sipas të gjitha sa të urdhërova, shtatë ditë do të shenjtërosh duart e tyre. Dhe viçin e mëkatit do ta bësh ditën e pastrimit, dhe do ta pastrosh altarin kur ta shenjtërosh atë, dhe do ta vajosësh atë që ta shenjtërosh. Shtatë ditë do ta pastrosh altarin dhe do ta shenjtërosh atë, dhe altari do të jetë shumë i shenjtë; kushdo që prek altarin do të shenjtërohet. Dhe këto janë ato që do të bësh mbi altar: qengja një vjeçar pa të meta, dy për ditë mbi altar vazhdimisht, ofertë e vazhdueshme. Qengjin e parë do ta bësh në mëngjes, dhe qengjin e dytë do ta bësh në mbrëmje. Dhe një e dhjeta e miellit të hollë e përzier me vaj të rrahur, një e katërta e hin-it, dhe libacion një e katërta e hin-it e verës për qengjin, për një. Dhe qengjin e dytë do ta bësh në mbrëmje, sipas flijimit të mëngjesit dhe sipas libacionit të tij; do ta bësh për erë të këndshme, ofertë për Zotin, flijim të vazhdueshëm për brezat tuaj, te dera e çadrës së dëshmisë përpara Zotit, ku do të bëhem i njohur për ty atje, që të flas me ty. Dhe atje do t'u caktoj bijtë e Izraelit, dhe do të shenjtërohem në lavdinë time. Dhe do të shenjtëroj çadrën e dëshmisë dhe altarin, dhe Aaronin dhe bijtë e tij do t'i shenjtëroj, që të më shërbejnë si priftërinj. Dhe do të thirrem midis bijve të Izraelit, dhe do të jem Perëndia i tyre. Dhe do të dinë që unë jam Zoti, Perëndia i tyre, që i nxori ata nga toka e Egjiptit, për t'u thirrur te ata dhe për të qenë Perëndia i tyre.

30

Dhe do të bësh një altar temjani nga dru i paprishur. Dhe do ta bësh atë një kubit të gjatë dhe një kubit të gjerë, do të jetë katror, dhe dy kubitë të lartë, brirët e tij do të jenë nga vetë ai. Dhe ti do ta veshësh me ar të pastër kratën e tij, muret e tij rreth e qark dhe brirët e tij, dhe do t'i bësh atij një kurorë të artë të përdredhur rreth e qark. Dhe do të bësh dy unaza të arta të pastra nën kurorën e tij të përdredhur, do t'i vendosësh në dy anët, në dy krahët, dhe ato do të jenë mbajtëse për shufrat, në mënyrë që ta ngresh atë me to. Dhe do të bësh shufra nga dru i paprishur dhe do të i veshësh ato me ar. Dhe do ta vendosësh atë përballë velit që është mbi arkën e dëshmive, nga ku do të bëhem i njohur për ty. Dhe Aaroni do të djegë mbi të temjan të përbërë të hollë çdo mëngjes, kur ai i ndreq llambat, do të djegë temjan mbi të. Dhe kur Aaroni ndez llambat vonë, do të djegë temjan mbi të. Temjan i vazhdueshëm vazhdimisht përpara Zotit për brezat e tyre. Dhe nuk do të sjellë mbi të temjan tjetër, ofertë, flijim, dhe nuk do të derdhësh libacion mbi të. Dhe Aaroni do të bëjë shlyerje mbi brirët e tij një herë në vit, me gjakun e pastrimit do ta pastrojë atë për brezat e tyre; ai është shumë i shenjtë për Zotin. Dhe Zoti i foli Moisiut, duke thënë, nëse ti merr numërimin e bijve të Izraelit në regjistrimin e tyre, dhe secili do të japë shpërblim për shpirtin e tij Zotit, dhe nuk do të ketë në mesin e tyre rënie në regjistrimin e tyre. Dhe kjo është ajo që do të japin të gjithë ata që do të kalojnë inspektimin: gjysmën e didrakmës, që është sipas didrakmës së shenjtë, njëzet obolë për didrakmë, dhe gjysma e didrakmës është kontribut për Zotin. Çdo kalimtar nga mosha njëzet vjeç e lart do të japë kontributin për Zotin. I pasuri nuk do të shtojë, dhe i

varfëri nuk do të pakësojë nga gjysma e didrahmës në dhënien e kontributit për Zotin, për të shlyerë për shpirtërat tuaj. Dhe ti do të marrësh argjendtin e kontributit nga bijtë e Izraelit, dhe do ta japësh atë për shërbimin e çadrës së dëshmisë, dhe do të jetë për bijtë e Izraelit kujtim përpara Zotit, për të shlyerë për shpirtrat tuaj. Dhe Zoti i foli Moisiut, duke thënë: bëj një legen prej bronzi, dhe një bazë për të prej bronzi, në mënyrë që të lahen; dhe do ta vendosësh atë midis çadrës së dëshmisë dhe midis altarit; dhe do të derdhësh ujë në të. Dhe Aaroni dhe bijtë e tij do të lajnë prej tij duart dhe këmbët me ujë. Kur ata hyjnë në çadrën e dëshmisë, do të lahen me ujë dhe nuk do të vdesin, kur afrohen te altari për të shërbyer dhe për të ofruar ofertat e djegura Zotit. Ata do të lajnë duart dhe këmbët me ujë, kur të hyjnë në çadrën e dëshmisë, do të lajnë me ujë që të mos vdesin, dhe do të jetë për ta statut i përjetshëm, për të dhe për brezat e tij pas tij. Dhe Zoti i foli Moisiut, duke thënë, dhe ti merr erëza, lule mirrë të zgjedhur pesëqind sikla, dhe kanellë të parfumuar gjysmën e kësaj dyqind e pesëdhjetë, dhe kallam të parfumuar dyqind e pesëdhjetë, dhe irise pesëqind sikla të shenjtërisë, dhe vaj nga ullinj një hin. Dhe do ta bësh atë vaj vajosje të shenjtë, një parfum të parfumuar me artin e parfumuesit; do të jetë vaj vajosje i shenjtë. Dhe do të vajosësh me të çadrën e dëshmisë, dhe arkën e çadrës së dëshmisë, dhe të gjitha enët e saj, dhe shandanin dhe të gjitha enët e saj, dhe altarin e temjanit, dhe altarin e olokausteve dhe të gjitha enët e tij, dhe tryezën dhe të gjitha enët e saj, dhe legenin. Dhe do t'i shenjtërosh ata, dhe do të jenë të shenjta nga të shenjtat, çdokush që i prek ata, do të shenjtërohet. Dhe do të vajosësh Aaronin dhe bijtë e tij, dhe do

t'i shenjtërosh ata për të shërbyer si priftërinj për mua. Dhe do t'u flasësh bijve të Izraelit, duke thënë: Ky vaj lyerjeje për vajosje do të jetë i shenjtë për ju në brezat tuaj. Mbi mishin e njeriut nuk do të vajoset, dhe sipas kësaj përbërjeje nuk do ta bëni për vete po ashtu, i shenjtë është, dhe shenjtëri do të jetë për ju. Kushdo që vepron po ashtu, dhe kushdo që jep nga e tija një të huaji, do të shfaroset nga populli i tij. Dhe Zoti i tha Moisiut: Merr për veten tënde erëza, stakten, onikën, galbanën e erëzës dhe temjan transparent; do të jetë në pjesë të barabarta. Dhe do të bëjnë në të temjan të parfumuar, punë parfumieri, të përzier, të pastër, punë e shenjtë. Dhe do të rrahësh nga këto hollë, dhe do ta vendosësh përpara dëshmive në çadrën e dëshmisë, nga ku do të bëhem i njohur për ty, i shenjtë i shenjtëve do të jetë për ju temjani. Sipas kësaj përbërjeje, ju nuk do ta bëni atë për veten tuaj; do të jetë shenjtërore për ju për Zotin; Kushdo që do ta bëjë po ashtu që të nuhasë në të, do të shkatërrohet nga populli i tij.

31

Dhe Zoti i foli Moisiut, duke thënë: Ja, kam thirrur me emër Bezaleelin, birin e Uriut, birin e Hurit, nga fisi i Judës. Dhe e mbush atë me frymë hyjnore urtësie dhe kuptimi dhe njohurie, në çdo punë për të menduar, dhe për të projektuar, për të punuar arin, dhe argjendin, dhe bronzin, dhe purpurin e kaltër, dhe purpurin, dhe të kuqen e tjerrë, dhe punën me gurë, dhe në punët e marangozërisë së drurëve, për të punuar sipas të gjitha punëve. Dhe unë e dhashë atë dhe Eliabin, birin e Ahisamakut,

nga fisi i Danit; dhe çdo zemre të mençur i kam dhënë mençuri; dhe ata do të punojnë të gjitha ato që të urdhërova ty: çadrën e dëshmisë, dhe arkën e besëlidhjes, dhe vendin e mëshirës që është mbi të, dhe pajisjen e çadrës, dhe altarët, dhe tryezën dhe të gjitha enët e saj, dhe shandanin e pastër dhe të gjitha enët e tij, dhe legenin dhe bazën e tij, dhe rrobat shërbyese të Aaronit, dhe rrobat e bijve të tij për të më shërbyer si priftërinj, dhe vajin e vajosjes, dhe temjanin e përbërjes së shenjtë; sipas të gjitha atyre që unë të urdhërova ty, ata do të bëjnë. Dhe Zoti i foli Moisiut, duke thënë, Dhe ti urdhëroju bijve të Izraelit, duke thënë, Shikoni, dhe të shtunat e mia do t'i ruani; është një shenjë midis meje dhe jush për brezat tuaj, që të dini se unë jam Zoti që ju shenjtëroj. Dhe ju do të mbani të shenjtat, sepse kjo është e shenjtë për Zotin tuaj; ai që e përdhos atë, do të vritet me vdekje; çdokush që do të bëjë punë në të, shpirti i tij do të shfaroset nga mesi i popullit të tij. Gjashtë ditë ti do të bësh punë, por ditën e shtatë është shabat, pushim i shenjtë për Zotin; kushdo që do të bëjë punë ditën e shtatë do të vritet. Dhe bijtë e Izraelit do të ruajnë të shtunat, t'i bëjnë ato në brezat e tyre; Besëlidhje e përjetshme midis meje dhe bijve të Izraelit, shenjë e përjetshme është midis meje; sepse gjashtë ditë Zoti bëri qiellin dhe tokën, dhe ditën e shtatë pushoi dhe u çlodh. Dhe i dha Moisiut, kur pushoi së foluri me të në malin Sinai, dy pllakat e dëshmisë, pllaka guri të shkruara me gishtin e Perëndisë.

32

Dhe kur populli pa që Moisi kishte vonuar të zbriste nga mali, populli u mblodh rreth Aaronit dhe i thanë atij: Ngrihu dhe bëna neve perëndi, të cilët do të shkojnë para nesh, sepse Moisi, ky njeri që na nxori nga toka e Egjiptit, nuk dimë çfarë i ka ndodhur. Dhe Aaroni u thotë atyre: Hiqni vathët e arta që janë në veshët e grave tuaja dhe të bijave tuaja, dhe m'i sillni mua. Dhe gjithë populli hoqi vathët e arta nga veshët e tyre dhe i sollën te Aaroni. Dhe i mori nga duart e tyre, dhe i formoi ato me stilografin, dhe bëri prej tyre një viç të derdhur, dhe tha: Këta janë perënditë e tu, o Izrael, të cilët të ngjitën ty nga toka e Egjiptit. Dhe duke parë, Aaroni ndërtoi një altar përballë tij, dhe Aaroni shpalli duke thënë: Festë e Zotit nesër. Dhe pasi u ngrit herët ditën tjetër, solli ofertat e djegura plotësisht dhe solli flijim shpëtimi, dhe populli u ul për të ngrënë e për të pirë, e pastaj u ngritën për të luajtur. Dhe Zoti i foli Moisiut, duke thënë: Shko me shpejtësi, zbrit nga këtu, sepse populli yt, të cilin nxore nga toka e Egjiptit, ka vepruar paligjshëm. Ata shkelën shpejt nga rruga që u urdhërova atyre, bënë për vete një viç, e adhuruan atë, flijuan për të dhe thanë: Këta janë perënditë e tu, o Izrael, që të nxorën nga toka e Egjiptit. Dhe tani lejo më, dhe duke qenë i zemëruar me zemërim ndaj tyre, do t'i shkatërroj ata dhe do të të bëj ty komb të madh. Dhe Moisiu iu lut Zotit, Perëndisë së tij, dhe tha: Pse, o Zot, zemërohesh me popullin tënd, të cilin e nxore nga toka e Egjiptit me forcë të madhe dhe me krahun tënd të lartë? Mos kurrë të thonë Egjiptasit duke thënë: Me ligësi i nxori ata për t'i vrarë në male dhe për t'i shkatërruar plotësisht nga toka. Ndalo zemërimin tënd, dhe bëhu i mëshirshëm ndaj ligësisë së popullit tënd, duke kujtuar Abrahamin dhe Isakun

dhe Jakobin, shërbëtorët e tu, të cilëve u betove sipas vetes sate, dhe u fole atyre, duke thënë, do ta shumoj farën tuaj si yjet e qiellit në shumicë; dhe gjithë këtë tokë të cilën the se do t'ua jepje atyre, dhe ata do ta zotërojnë atë përgjithmonë. Dhe Zoti u pajtua për të ruajtur popullin e tij. Dhe pasi u kthye, Moisiu zbriti nga mali; dhe dy pllakat e dëshmisë ishin në duart e tij, pllaka guri të shkruara nga të dyja anët e tyre, nga këtu dhe nga këtu ishin të shkruara; dhe pllakat ishin vepër e Perëndisë, dhe shkrimi ishte shkrim i Perëndisë i gdhendur në pllaka. Dhe pasi dëgjoi Jozueu zërin e popullit duke thirrur, i thotë Moisiut, Zë lufte në kamp. Dhe thotë: Nuk është zë i atyre që udhëheqin me forcë, as zë i atyre që udhëheqin tërheqjen, por unë dëgjoj zë të atyre që udhëheqin verën. Dhe kur po afrohej kampit, pa viçin dhe vallet; dhe pasi u zemërua me zemërim, Moisiu hodhi nga duart e tij dy pllakat dhe i theu ato nën mal; dhe pasi mori viçin që ata kishin bërë, e dogji atë në zjarr, dhe e bloi atë hollë, dhe e shpërndau atë në ujë, dhe ua dha për të pirë atë bijtë e Izraelit. Dhe Moisi i tha Aaronit: Çfarë të bëri ty ky popull, që solle mbi ta mëkat të madh? Dhe Aaroni i tha Moisiut: Mos u zemëro, zotëri im, sepse ti e njeh natyrën e këtij populli. Ata më thonë mua: Bëj për ne perëndi, të cilët do të shkojnë para nesh, sepse ky Moisi, njeriu që na nxori nga Egjipti, nuk dimë çfarë i ka ndodhur atij. Dhe u thashë atyre, nëse dikush ka stolitë e arta, hiqini, dhe më dhanë mua, dhe i hodha në zjarr, dhe doli ky viç. Dhe duke parë Moisiu popullin se ishte shpërndarë; sepse Aaroni i kishte shpërndarë ata objekt gëzimi për kundërshtarët e tyre, qëndroi Moisiu mbi portën e kampit, dhe tha, kush drejt Zotit? Le të shkojë drejt meje. Erdhën bashkë, pra, te ai të gjithë bijtë e Levit.

Dhe u thotë atyre: Këto gjëra thotë Zoti, Perëndia i Izraelit: Vendosni secili shpatën e vet mbi kofshën, dhe kaloni përmes dhe kthehuni nga porta në portë përmes kampit, dhe vritni secili vëllanë e tij, dhe secili të afërmin e tij, dhe secili më të afërtin e tij. Dhe bijtë e Levit bënë ashtu siç u foli atyre Moisiu, dhe ranë nga populli në atë ditë rreth tre mijë burra. Dhe Moisi u tha atyre: Sot keni mbushur duart tuaja për Zotin, secili kundër birit ose vëllait të tij, që t'ju jepet juve bekim. Dhe ndodhi që të nesërmen Moisi i tha popullit: Ju keni kryer një mëkat të madh, dhe tani unë do të ngjitem te Perëndia, që të bëj shlyerje për mëkatin tuaj. U kthye por Moisi drejt Zotit dhe tha: Të lutem, Zot, ky popull ka mëkatuar një mëkat të madh dhe kanë bërë për veten e tyre perëndi të arta. Dhe tani, nëse vërtet do t'ua lësh atyre mëkatin e tyre, lëre; por nëse jo, fshimë nga libri yt që ke shkruar. Dhe Zoti i tha Moisiut: Nëse dikush ka mëkatuar para meje, do ta fshij atë nga libri im. Tani por shko, zbrit, dhe udhëheq këtë popull në vendin që të thashë ty; ja lajmëtari im do të shkojë para fytyrës sate; por në ditën kur unë vizitoj, do të sjell mbi ta mëkatin e tyre. Dhe Zoti goditi popullin për shkak të bërjes së viçit që e bëri Aaroni.

33

Dhe Zoti i tha Moisiut: Shko para, ngjitu nga këtu ti dhe populli yt, të cilët i nxore nga toka e Egjiptit, në tokën që u betova Abrahamit, Isakut dhe Jakobit, duke thënë: Farës suaj do t'ia jap atë. Dhe do të dërgoj engjëllin tim para teje, dhe ai do të dëbojë

Amoreun, Hiteun, Perizeun, Girgaseun, Hiveun, Jebuseun dhe Kananeun. Dhe do të të sjell në një tokë ku rrjedh qumësht dhe mjaltë, por nuk do të ngjitem bashkë me ty, sepse ti je popull kokëfortë, që të mos të shkatërroj në rrugë. Dhe pasi dëgjoi populli këtë fjalë të keqe, u mbulua me zi. Dhe Zoti u tha bijve të Izraelit: Ju jeni popull kokëfortë, shihni, mos sjell unë goditje tjetër mbi ju dhe ju konsumo. Tani, pra, hiqni rrobat e opinioneve tuaja dhe botën, dhe do t'ju tregoj atë që do t'ju bëj. Dhe bijtë e Izraelit hoqën stolitë e tyre dhe rrobat nga mali i Horebit. Dhe pasi mori Moisiu çadrën e tij, ai e ngriti jashtë kampit, larg nga kampi, dhe u quajt Çadra e Dëshmisë, dhe ndodhi që çdo ai që kërkonte Zotin dilte në çadrën që ishte jashtë kampit. Kur Moisi hynte në çadrën jashtë kampit, i gjithë populli qëndronte duke vëzhguar, secili pranë derës së çadrës së tij, dhe e vëzhgonin Moisiun ndërsa largohej deri sa ai hynte në çadrë. Kur Moisiu hyri në çadër, shtylla e resë zbriste dhe qëndronte mbi derën e çadrës dhe i fliste Moisiut. Dhe të gjithë njerëzit shihnin shtyllën e resë që qëndronte mbi derën e çadrës; dhe duke u ngritur të gjithë njerëzit, secili u përkul nga dera e çadrës së tij. Dhe Zoti i foli Moisiut ballë për ballë, ashtu si dikush i flet mikut të vet, dhe ai u kthye në kamp, por shërbëtori i tij Jozueu, bir i Nunit, një i ri, nuk dilte nga çadra. Dhe Moisi i tha Zotit: Ja, ti më thua mua, ngjite lart këtë popull, por ti nuk më ke bërë të njohur mua se cilin do të dërgosh me mua, megjithëse ti më the: Të njoh ty nga të gjithë, dhe ke hir tek unë. Nëse pra kam gjetur hir përpara teje, tregomë veten tënde, që të të shoh qartë, që të kem gjetur hir përpara teje, dhe që të di se populli yt është ky komb i madh. Dhe thotë: Vetë do të shkoj para

teje dhe do të të jap pushim. Dhe i thotë atij, nëse ti vetë nuk vjen me mua, mos më nxjerr prej këtej. Dhe si do të jetë e njohur me të vërtetë, që unë dhe populli yt kemi gjetur hir te ti, përveçse duke ecur ti bashkë me ne? Dhe do të lavdërohem unë dhe populli yt nga të gjitha kombet, sa janë mbi tokë. Dhe Zoti i tha Moisiut: Edhe këtë fjalë që ti ke thënë do ta bëj, sepse ti ke gjetur hir para meje, dhe unë të njoh ty mbi të gjithë. Dhe thotë: Tregomë veten. Dhe tha: Unë do të kaloj para teje me lavdinë time, dhe do të thërras me emrin tim, Zoti, përpara teje, dhe do të mëshiroj atë që mëshiroj, dhe do të dhembshurem për atë që dhembshurem. Dhe tha: Nuk do të mund të shohësh fytyrën time, sepse njeriu nuk do të shohë fytyrën time dhe të jetojë. Dhe tha Zoti, Ja një vend pranë meje, ti do të qëndrosh mbi shkëmb; Kur lavdia ime të kalojë, do të të vë në vrimën e shkëmbit, dhe do të të mbuloj me dorën time, derisa të kaloj. Dhe do të heq dorën, dhe atëherë do të shikosh pas meje, por fytyra ime nuk do të shihet nga ti.

34

Dhe Zoti i tha Moisiut: Gdhend për veten tënde dy pllaka guri, ashtu si edhe të parat, dhe ngjitu tek unë në mal, dhe do të shkruaj mbi pllakat fjalët që ishin në pllakat e para, të cilat i theve. Dhe bëhu gata në mëngjes, dhe do të ngjitesh mbi malin Sinai, dhe do të qëndrosh para meje atje mbi majën e malit. Dhe askush le të ngjitet me ty, as le të shihet në gjithë malin, dhe delet dhe qetë le të mos kullosin afër atij mali. Dhe gdhendi dy

pllaka guri, ashtu si edhe të parat, dhe pasi u ngrit herët, Moisiu u ngjit në malin Sinai, ashtu si i kishte urdhëruar Zoti, dhe Moisiu mori dy pllakat prej guri. Dhe Zoti zbriti në re, qëndroi pranë tij atje dhe thirri emrin e Zotit. Dhe kaloi Zoti para fytyrës së tij, dhe thirri Zoti Perëndia i dhembshur dhe i mëshirshëm, i durueshëm dhe i bollshëm në mëshirë dhe i vërtetë, dhe duke ruajtur drejtësinë dhe mëshirën në mijëra, duke hequr paudhësitë dhe padrejtësitë dhe mëkatet, dhe nuk do të pastrojë të fajshmin, duke sjellë paudhësitë e etërve mbi fëmijët dhe mbi fëmijët e fëmijëve mbi brezin e tretë dhe të katërt. Dhe duke u nxituar, Moisiu u përkul mbi tokë dhe adhuroi; dhe tha: Nëse kam gjetur hir para teje, le të shkojë Zoti im me ne; sepse populli është kokëfortë, dhe ti do t'i heqësh mëkatet tona dhe paudhësitë tona, dhe ne do të jemi të tu. Dhe Zoti i tha Moisiut: Ja, unë po vendos me ty një besëlidhje përpara të gjithë popullit tënd; do të bëj gjëra të lavdishme, të cilat nuk kanë ndodhur kurrë në të gjithë tokën dhe në asnjë komb, dhe i gjithë populli, në mes të të cilëve je ti, do të shohë veprat e Zotit, sepse janë të mrekullueshme ato që unë do të bëj për ty. Ki kujdes për të gjitha ato që unë të urdhëroj ty, ja unë po dëboj para jush Amorejt, dhe Kananejt, dhe Perizejtë, dhe Hitetë, dhe Hivejtë, dhe Gergesejtë, dhe Jebusejtë. Trego kujdes për veten tënde, mos kurrë të vendosësh besëlidhje me banorët mbi tokën në të cilën po hyn, që ajo të mos bëhet pengesë për ju. Altarët e tyre do t'i rrëzoni, shtyllat e tyre do t'i copëtoni, kortet e tyre do t'i pritni, dhe figurat e gdhendura të perëndive të tyre do t'i digjni në zjarr. Jo, sepse ju nuk do të adhuroni perëndi të tjerë, sepse Zoti Perëndia, me emër xheloz, është Perëndi xheloz. Mos bëj kurrë

besëlidhje me banorët mbi tokë, dhe ata do të kurvërohen pas perëndive të tyre, dhe do të flijojnë për perënditë e tyre, dhe do të të ftojnë ty, dhe ti do të hash nga gjërat e tyre, dhe ti do të marrësh nga bijat e tyre për bijtë e tu, dhe nga bijat e tua do t'u japësh bijve të tyre, dhe bijat e tua do të kurvërohen pas perëndive të tyre, dhe bijtë e tu do të kurvërohen pas perëndive të tyre. Dhe perëndi të shkrirë nuk do të bësh për veten tënde. Dhe festën e bukës së pambukur do ta mbash, shtatë ditë do të hash bukë të pambukur, ashtu siç të kam urdhëruar, në kohën e caktuar në muajin e të rinjve, sepse në muajin e të rinjve dole nga Egjipti. Çdo gjë që hap mitrën më përket mua, meshkujt, çdo i parëlindur i viçit dhe i parëlindur i deles. Dhe të parëlindurin e kafshës së barrës do ta shpengosh me një dele; por nëse nuk e shpengon atë, do të japësh çmim. Çdo të parëlindur nga bijtë e tu do ta shpërblesh; nuk do të shfaqesh para meje me duar bosh. Gjashtë ditë do të punosh, por ditën e shtatë do të pushosh; në kohën e mbjelljes dhe të korrjes do të pushosh. Dhe do të bësh për mua festën e javëve, në fillim të korrjes së grurit, dhe festën e mbledhjes në mes të vitit. Tre herë në vit do të paraqitet çdo mashkull i yti përpara Zotit, Perëndisë së Izraelit. Kur do të nxjerr jashtë kombet para fytyrës tënde dhe do të zgjeroj kufijtë e tu, askush nuk do të dëshirojë tokën tënde, kur ti do të ngjitesh për t'u parë para Zotit, Perëndisë tënde, tre herë në vit. Nuk do të therësh mbi maja gjakun e temjaneve të mia, dhe flijimi i festës së Pashkës nuk do të mbetet deri në mëngjes. Frytet e para të tokës sate do t'i vendosësh në shtëpinë e Zotit, Perëndisë tënd, nuk do ta vlosh qengjin në qumështin e nënës së tij. Dhe Zoti i tha Moisiut: Shkruaj për veten tënde këto fjalë, sepse mbi bazën

e këtyre fjalëve kam bërë besëlidhje me ty dhe me Izraelin. Dhe Moisiu ishte atje përpara Zotit dyzet ditë e dyzet net, nuk hëngri bukë dhe nuk piu ujë, dhe shkroi mbi pllakat këto fjalë të besëlidhjes, dhjetë urdhërimet. Ndërsa Moisi zbriste nga mali, dhe të dyja pllakat ishin mbi duart e Moisiut, teksa ai zbriste nga mali, Moisi nuk e dinte që pamja e ngjyrës së fytyrës së tij ishte lavdëruar kur ai i fliste atij. Dhe Aaroni dhe të gjithë pleqtë e Izraelit panë Moisiun, dhe pamja e ngjyrës së fytyrës së tij ishte e lavdëruar. Dhe ata u frikësuan t'i afroheshin atij. Dhe Moisiu i thirri ata, dhe Aaroni dhe të gjithë sunduesit e sinagogës u kthyen drejt tij, dhe Moisiu u foli atyre. Dhe pas këtyre gjërave iu afruan te ai të gjithë bijtë e Izraelit. Dhe ai u urdhëroi atyre të gjitha ato që Zoti i kishte urdhëruar në malin Sinai. Dhe pasi pushoi së foluri me ta, ai vuri një mbulojë mbi fytyrën e tij. Kur Moisi hynte përpara Zotit për t'i folur atij, hiqte mbulesën deri sa të dilte, dhe pasi dilte, u fliste të gjithë bijve të Izraelit ato që Zoti i kishte urdhëruar atij. Dhe bijtë e Izraelit panë fytyrën e Moisiut, që ishte lavdëruar, dhe Moisi vuri një mbulojë mbi fytyrën e tij, derisa të hynte për të folur me të.

35

Dhe Moisi mblodhi të gjithë kuvendin e bijve të Izraelit, dhe tha: Këto janë fjalët që Zoti urdhëroi t'i zbatoni. Gjashtë ditë ti do të bësh punë, por ditën e shtatë pushim, e shenjtë, e shtunë, pushim për Zotin, kushdo që bën punë në të, le të vdesë. Jo do të ndizni zjarr në asnjë banesë tuajën ditën e shabatit, unë jam

Zoti. Dhe Moisiu tha te e gjithë mbledhja e bijve të Izraelit, duke thënë: Kjo është fjala që urdhëroi Zoti, duke thënë: Merrni nga vetë ju ofertë për Zotin; çdo ai që pranon me zemër, le të sjellin frytet e para për Zotin: ar, argjend, bronz, zambak, purpur, të kuqe të dyfishtë të thurur, dhe li të përdredhur, dhe qime dhish, dhe lëkura deshësh të ngjyera kuq, dhe lëkura ngjyrë zambaku, dhe dru të paprishur, dhe gurë sardiumi, dhe gurë për gdhendjen për supatoren dhe rrobën e gjatë. Dhe çdo i urtë me zemër në ju, duke ardhur le të punojë të gjitha sa urdhëroi Zoti: Çadrën, dhe perdet, dhe mbuleshat, dhe perdet, dhe shufrat, dhe shtyllat, dhe arkën e dëshmisë, dhe shtizat e saj, dhe vendin e mëshirës së saj, dhe perden, dhe tryezën dhe të gjitha enët e saj, dhe shandanin e dritës dhe të gjitha enët e saj, dhe altarin dhe të gjitha enët e tij, dhe rrobat e shenjta të Aaronit priftit, dhe rrobat në të cilat do të shërbejnë në to, dhe tunikat për bijtë e Aaronit të priftërisë, dhe vajin e vajosjes, dhe temjanin e përbërjes. Dhe e gjithë kuvendi i bijve të Izraelit doli nga Moisiu. Dhe secili solli atë që zemra e tyre e shtyu, dhe të gjithë ata që shpirti i tyre i nxiti, sollën ofertë për Zotin për të gjitha punët e çadrës së dëshmisë, për të gjitha shërbesat e saj dhe për të gjitha rrobat e shenjta. Dhe burrat sollën nga gratë, çdo ai që iu duk në mendje, sollën vula dhe vathë dhe unaza dhe stolitë e thurura dhe byzylykë, çdo enë prej ari. Dhe të gjithë ata që sollën kontribute ari për Zotin, dhe ata te të cilët u gjet pëlhurë e hollë, dhe lëkura ngjyrë hiacinti dhe lëkura derash të ngjyera kuq, i sollën. Dhe çdo ai që hiqte ofertë, sollën argjend dhe bronz, ofertat për Zotin, dhe ata te të cilët u gjetën dru të paprishur, edhe për të gjitha punët e përgatitjes i sollën. Dhe çdo grua e

urtë me mendje, me duart e saj për të tjerrë, sollën gjëra të tjerrura: hiacinthin, purpurin, të kuqen dhe pëlhurën e hollë. Dhe të gjitha gratë, të cilave mendja e tyre u duk në urtësi, thurën fijet e leshit të dhive. Dhe sundimtarët sollën gurët e smeraldeve, dhe gurët e mbushjes për copën e shpatullave, dhe pektoralin, dhe kompozimet, dhe për vajin e vajosjes, dhe kompozimin e temjanit. Dhe çdo burrë e grua, të cilëve mendja e tyre i shtyu të hynin e të bënin të gjitha punët që Zoti urdhëroi të bëheshin nëpërmjet Moisiut, bijtë e Izraelit i sollën si ofertë Zotit. Dhe Moisiu u tha bijve të Izraelit: Ja, Perëndia ka thirrur me emër Bezaleelin, birin e Urit, birin e Hurit, nga fisi i Judës, dhe e ka mbushur atë me frymë hyjnore urtësie dhe të kuptuari, dhe njohurije të të gjitha gjërave, për të projektuar sipas të gjitha veprave të zejtarisë, për të punuar arin dhe argjendin dhe bronzin, dhe për të prerë gurin, dhe për të punuar drurët, dhe për të bërë çdo vepër urtësie. Dhe dha për të avancuar në mendjen e tij dhe të Eliabit, birit të Ahisamakut, nga fisi i Danit. Dhe i mbushi ata me urtësi, kuptim, mendje, të kuptojnë për të bërë të gjitha punët e shenjta, dhe gjërat e endura dhe të qëndisura të endura me të kuqen dhe me pëlhurën e hollë, të bëjnë çdo punë zejtarie, shumëllojshmërie.

36

Dhe Bezaleli dhe Eliabi bënë, dhe çdo njeri i urtë me mendje, të cilit iu dha urtësi dhe njohuri, për të kuptuar të bëjnë të gjitha punët, sipas detyrave të shenjta të caktuara, sipas të gjithë asaj

që urdhëroi Zoti. Dhe Mojsiu thirri Bezaleelin dhe Eliabin, dhe të gjithë ata që kishin diturinë, të cilëve Perëndia u dha njohuri në zemër, dhe të gjithë ata që vullnetarisht dëshironin të vinin për punimet, në mënyrë që t'i plotësonin ato. Dhe morën nga Moisiu të gjitha kontributet që bijtë e Izraelit i sollën për të gjitha punët e shenjtë, për t'i kryer ato, dhe ata vetë pranonin ende ato që u sillnin nga ata që vinin në mëngjes. Dhe erdhën të gjithë të urtët që bënin punët e shenjta, secili sipas punës së tij, të cilën e punonin ata vetë. Dhe tha Moisiut, që populli sjell shumësi sipas punëve sa urdhëroi Zoti të bëhen. Dhe Mojsiu urdhëroi, dhe ai shpalli në kamp, duke thënë: Burri dhe gruaja të mos punojnë më për frutat e para të shenjtit, dhe populli u pengua të ofrojë më. Dhe punimet ishin të mjaftueshme për ta për të kryer ndërtimin, dhe lanë tepricë. Dhe çdo njeri i urtë ndër ata që punonin bëri rrobat e shenjta, të cilat janë për Aaronin priftin, ashtu si kishte urdhëruar Zoti Moisiun. Dhe ai bëri copën e shpatullave nga ari, dhe ngjyra blu, dhe purpur, dhe e kuqja e tjerrë, dhe liri i hollë i përdredhur; dhe u pritën fletët e arit në fije, në mënyrë që të endej së bashku me ngjyrën blu, dhe me purpurin, dhe me të kuqen e tjerrë mirë, dhe me lirin e hollë të përdredhur; punë të endur e bënë atë; copa shpatullash bashkuese nga të dyja anët, punë e endur në njëra-tjetrën të thurura së bashku sipas saj vetë. Nga ai ata e bënë atë sipas bërjes së tij, nga ari, dhe ngjyra blu, dhe purpuri, dhe e kuqja e tjerrë, dhe liri i hollë i tjerrë, ashtu siç urdhëroi Zoti Moisiun; dhe ata bënë të dy gurët e smeraldës të lidhur bashkë dhe të rrethuar me ar, të gdhendur dhe të prerë me gdhendjen e vulës nga emrat e bijve të Izraelit; dhe ai i vuri ata mbi supet e efodit,

gurë përkujtimi të bijve të Izraelit, ashtu siç urdhëroi Zoti Moisiun. Dhe ata bënë pektoralin, punë të endur me shumëllojshmëri sipas punës së efodit, nga ari, dhe blu, dhe purpur, dhe e kuqe e përdredhur, dhe li i hollë i përdredhur; katror të dyfishtë ata bënë pektoralin; një pëllëmbë gjatësinë, dhe një pëllëmbë gjerësinë të dyfishtë. Dhe u endur së bashku në të një pëlhurë me gurë në katër rreshta; rresht gurësh, sardion dhe topaz dhe smerald, rreshti i parë; dhe rreshti i dytë, karfiol dhe safir dhe jaspis; dhe rreshti i tretë, ligurio dhe agat dhe ametist; dhe rreshti i katërt, krisolit dhe beril dhe oniks të rrethuar me ar, dhe të lidhur me ar. Dhe gurët ishin dymbëdhjetë, sipas emrave të bijve të Izraelit, nga emrat e tyre të gdhendur si vula, secili me emrin e vet për dymbëdhjetë fiset. Dhe ata bënë mbi pektoralin thekë të thurura së bashku, punë gërshetimi, nga ar i pastër. Dhe ata bënë dy copëza shpatullash të arta dhe dy unaza të arta, dhe vunë dy unazat e arta mbi të dyja skajet e pektoralit. Dhe ata vendosën gërshetat prej ari mbi unazat në të dy anët e pektoralit; dhe në dy bashkimet, dy gërshetat. Dhe i vendosën mbi të dy mburojat e vogla, dhe i vendosën mbi supet e efodit përballë, nga përpara. Dhe ata bënë dy unaza ari, dhe i vunë mbi dy krahët në skajin e pektoralit, dhe mbi skajin e pjesës së pasme të efodit nga brenda. Dhe ata bënë dy unaza ari, dhe i vunë mbi të dy supet e efodit nga poshtë e tij, përballë sipas bashkimit nga lart e shiritit të endur të efodit; dhe ai lidhi pektoralin nga unazat që ishin mbi të te unazat e efodit, të mbajtura bashkë nga ngjyra blu, të thurura bashkë në pëlhurën e efodit, që pektorali të mos lirohej nga efodi, ashtu siç urdhëroi Zoti Moisiun. Dhe ata bënë tunikën nën

copën e shpatullave, punë e endur, e gjitha blu; dhe hapja e tunikës në mes e endur përmes e thurur së bashku, duke pasur buzë rreth e rreth hapjen e pashkatërrueshme; Dhe ata bënë mbi buzën e tunikës poshtë si lulëzim shege shegë të vogla, nga blu, dhe purpur, dhe flakë të tjerrë, dhe pëlhurë e hollë e përdredhur. Dhe ata bënë zile të arta, dhe i vunë zile mbi buzën e tunikës rreth e qark në mes të shegëve; zile të arta dhe shegë mbi buzën e tunikës rreth e qark, për të shërbyer, ashtu siç urdhëroi Zoti Moisiut. Dhe ata bënë tunika prej liri të hollë, punë e endur, për Aaronin dhe bijtë e tij, dhe turbanet prej liri të hollë, dhe turbanin prej liri të hollë, dhe mbulesat e këmbëve prej liri të hollë të përdredhur, dhe rripat e tyre prej liri të hollë, dhe blu, dhe purpur, dhe të kuqe të tjerrur, punë e qëndisur, në atë mënyrë që Zoti i urdhëroi Moisiut. Dhe ata bënë pllakën e artë, pjesën e ndarë të shenjtë, nga ari i pastër; dhe ai shkroi mbi të shkronja të gdhendura, të një vule, Shenjtëri për Zotin; Dhe ata e vunë mbi kordonin blu, në mënyrë që të shtrihet mbi çallmën nga lart, në atë mënyrë që Zoti i urdhëroi Moisiut.

37

Dhe ata bënë për çadrën dhjetë perde; njëzet e tetë kubitë gjatësia e një perdeje; e njëjta ishte për të gjitha; dhe katër kubitë gjerësia e një perdeje. Dhe ata bënë perden nga ngjyra blu, dhe purpur, dhe flakë e tjerrë, dhe liri i hollë i përdredhur, punë endëse me kerubinë; dhe ata e vunë atë mbi katër shtylla të paprishura të veshura me ar me ar; dhe kapitelet e tyre ishin

të arta, dhe bazat e tyre katër ishin të argjendta. Dhe ata bënë perden e derës së çadrës së dëshmisë nga ngjyra blu, dhe purpur, dhe flakë e tjerrë, dhe liri i hollë i përdredhur, punë e endur me kerubinë; dhe shtyllat e tyre pesë, dhe unazat; dhe kapitelet e tyre, dhe lidhëset e tyre i veshën me ar; dhe bazat e tyre pesë prej bronzi. Dhe ata bënë oborrin nga ana e Jugut, perde të oborrit nga pëlhurë e hollë e përdredhur njëqind mbi njëqind; dhe shtyllat e tyre ishin njëzet, dhe bazat e tyre njëzet. Dhe ana drejt Veriut, njëqind mbi njëqind; dhe ana drejt Jugut, njëqind mbi njëqind; dhe shtyllat e tyre njëzet, dhe bazat e tyre njëzet; Dhe ana drejt detit perde pesëdhjetë kubitësh; shtyllat e tyre dhjetë, dhe bazat e tyre dhjetë; Dhe ana drejt lindjes pesëdhjetë kubitësh perde, pesëmbëdhjetë kubitësh ajo në shpinë; dhe shtyllat e tyre tre, dhe bazat e tyre tre; Dhe mbi shpinën e dytë nga njëra anë dhe nga ana tjetër te porta e oborrit, perde pesëmbëdhjetë kubitësh; shtyllat e tyre tre, dhe bazat e tyre tre; të gjitha perdet e çadrës nga liri i hollë i përdredhur. Dhe bazat e shtyllave të tyre prej bronzi, dhe grremçat e tyre prej argjendi, dhe kapitelet e tyre të veshura me argjend, dhe shtyllat të veshura me argjend, të gjitha shtyllat e oborrit; dhe perdja e portës së oborrit punë qëndistari nga ngjyra blu, dhe purpur, dhe flakë e kuqe, dhe li i hollë i përdredhur; njëzet kubitë gjatësia, dhe lartësia dhe gjerësia pesë kubitë e barabartë me perdet e oborrit; dhe shtyllat e tyre katër, dhe bazat e tyre katër prej bronzi, dhe grremçat e tyre prej argjendi, dhe kapitelet e tyre të veshura me argjend. Dhe të gjitha gozhdët e oborrit rreth qenë prej bronzi, dhe ato të veshura me argjend. Dhe ky është rregullimi i çadrës së

dëshmisë, ashtu siç iu urdhërua Moisiut, që shërbimi të jetë i Levitëve nëpërmjet Ithamarit, birit të Aaronit, priftit. Dhe Bezaleli, i biri i Urit, nga fisi i Judës, bëri ashtu siç urdhëroi Zoti Moisiun, dhe Eliabi, i biri i Ahisamakut, nga fisi i Danit, i cili ishte mjeshtër kryesor i punëve të endura dhe punëve të qëndisura dhe punëve të larmishme, për të endur me të kuqen dhe me pëlhurën e hollë.

38

Dhe Bezaleeli bëri arkën, dhe e veshi atë me ar të pastër brenda dhe jashtë; dhe derdhi për të katër unaza ari; dy mbi anën e parë, dhe dy mbi anën e dytë, të gjera për shufrat, që ta ngrenin atë me to. Dhe bëri vendin e mëshirës sipër arkës nga ar i pastër, dhe dy kerubinët e artë; një kerub mbi njërin skaj të vendit të mëshirës, dhe një kerub mbi skajin e dytë të vendit të mëshirës, duke hijezuar me krahët e tyre mbi vendin e mëshirës. Dhe bëri tryezën e vendosur përpara nga ar i pastër, dhe derdhi për të katër unaza, dy mbi anën e parë, dhe dy mbi anën e dytë, të gjera, në mënyrë që të ngrihet me shufrat bartëse në to. Dhe bëri shtizat e arkës dhe të tryezës, dhe i veshi ato me ar. Dhe bëri enët e tavolinës, pjatat, temjanicët, kupat dhe enët e libacionit, në të cilat do të derdhë, prej ari. Dhe ai bëri shandanin që ndriçon, të artë, me trupin e fortë, dhe degët nga të dyja anët e tij; nga degët e tij filizat që dalin: tre nga njëra anë, dhe tre nga ana tjetër, të barabartë me njëri-tjetrin. Dhe llambat e tyre, të cilat janë mbi skajet, në formë bajameje nga ato; dhe futjet nga

ato, që të jenë llambat mbi to; dhe futja e shtatë, ajo mbi skajin e llambës, mbi majën nga lart, e fortë e tërë prej ari; Dhe shtatë llamba mbi të prej ari, dhe darët e saj prej ari, dhe enët e tyre prej ari. Ky i veshi me argjend shtyllat, hodhi unaza të arta për shtyllën, i veshi me ar shufrat, i veshi me ar shtyllat e velit, dhe bëri grepat e arta. Ky bëri dhe unazat e çadrës të arta, dhe unazat e oborrit, dhe unaza për të shtrirë mbulesën nga sipër prej bronzi; Ky derdhi kapitelet e argjendta të çadrës, dhe kapitelet prej bronzi të derës së çadrës, dhe portën e oborrit; dhe grepa bëri për shtyllat e argjendta, mbi shtyllat ky i veshi me argjend ato; Ky bëri kunjat e çadrës, dhe kunjat e oborrit prej bronzi; Ky bëri altarin prej bronzi nga mangallet prej bronzi, të cilat ishin të burrave që u rebeluan me mbledhjen e Koreut; Ky bëri të gjitha enët e altarit, dhe mangallin e tij, dhe bazën, dhe kupat, dhe çengelet e mishit prej bronzi; Ky bëri për altarin një grilë, punë rrjete poshtë mangallit nën të deri në gjysmën e tij; dhe vuri mbi të katër unaza nga katër anët e grilës së altarit prej bronzi, të gjera për shufrat, që të ngrihet me to altari; Ky bëri vajin e vajosjes të shenjtë, dhe përbërjen e temjanit të pastër punë parfumieri; Ky bëri legenin prej bronzi, dhe bazën e tij prej bronzi nga pasqyrat e grave që agjëruan, të cilat agjëruan pranë dyerve të çadrës së dëshmisë, në ditën kur e ngriti atë. Dhe ai bëri legenin, që Moisiu dhe Aaroni dhe bijtë e tij të laheshin nga ai duart e tyre dhe këmbët, kur hynin në çadrën e dëshmisë, ose kur afroheshin te altari për të shërbyer; ata laheshin nga ai, ashtu si Zoti i kishte urdhëruar Moisiut.

39

Çdo ar, që u punua në punët sipas çdo pune të gjërave të shenjta, u bë ar i frutave të para, nëntë e njëzet talenta, dhe shtatëqind e njëzet sikla sipas siklit të shenjtë; Dhe argjend ofertë nga burrat e numëruar të asamblesë njëqind talenta, dhe një mijë shtatëqind e shtatëdhjetë e pesë sikla; një drakmë për kokë gjysma e siklit, sipas siklit të shenjtë; Çdo ai që kalonte shqyrtimin nga njëzet vjeç e lart në gjashtëdhjetë dhjetë mijësha, dhe tre mijë e pesëqind e pesëdhjetë. Dhe njëqind talentet e argjendit u bënë për derdhjen e njëqind bazave të çadrës, dhe për bazat e velit, njëqind baza për njëqind talentet, një talent për bazë. Dhe një mijë e shtatëqind e shtatëdhjetë e pesë sikla ai i bëri për grepat e shtyllave, dhe i veshi me ar bazat e tyre, dhe i zbukuroi ato. Dhe bronzi i ofertës ishte shtatëdhjetë talente, dhe një mijë e pesëqind sikla. Dhe bënë nga ai bazat e derës së çadrës së dëshmisë, dhe bazat e oborrit rreth e qark, dhe bazat e portës së oborrit, dhe kunjat e çadrës, dhe kunjat e oborrit rreth e qark, dhe grilën e bronztë të altarit, dhe të gjitha enët e altarit, dhe të gjitha mjetet e çadrës së dëshmisë. Dhe bënë bijtë e Izraelit, ashtu si urdhëroi Zoti Moisiun, kështu bënë. Dhe arin e mbetur të ofertës e bënë enë për të shërbyer me to përpara Zotit. Dhe ngjyrën vjollcë të mbetur, dhe purpurin, dhe të kuqen e bënë rroba shërbimi për Aaronin, që të shërbejë me to në vendin e shenjtë. Dhe i sollën rrobat te Moisiu, dhe çadrën, dhe enët e saj, bazat dhe shufrat e saj, dhe shtyllat. Dhe altarin, dhe të gjitha enët e tij. Dhe vajin e vajosjes, dhe temjanin e

përbërjes, dhe shandanin e pastër, dhe llambat e saj, llambat e djegies, dhe vajin e dritës; Dhe tryezën e qëllimit, dhe të gjitha enët e saj; dhe bukët e vëna përpara; Dhe rrobat e shenjtit, të cilat janë të Aaronit, dhe rrobat e bijve të tij, për priftërinë; Dhe perdet e oborrit, dhe shtyllat; dhe perden e derës së çadrës, dhe të portës së oborrit; Dhe të gjitha enët e çadrës, dhe të gjitha veglat e saj; dhe lëkurat lëkurë e dashëve të ngjyera me të kuqe, dhe mbulesët blu, dhe mbulesët e mbeturat; dhe kunjat, dhe të gjitha veglat për punët e çadrës së dëshmisë; Sa urdhëroi Zoti Moisiut, kështu bënë bijtë e Izraelit të gjithë pajisjen; Dhe pa Moisiu të gjitha punët, dhe ishin bërë ato në mënyrën që urdhëroi Zoti Moisiut, kështu i bënë ato, dhe Moisiu i bekoi ata.

40

Dhe Zoti i foli Moisiut, duke thënë, në ditën e parë të muajit të parë, në hënë të re, ti do të ngresh çadrën e dëshmisë. Dhe ti do të vendosësh arkën e dëshmisë dhe do ta mbulosh arkën me velon. Dhe do të sjellësh brenda tryezën dhe do të vësh qëllimin e saj, dhe do të sjellësh brenda shandanin dhe do të vendosësh llambat e tij. Dhe ti do të vendosësh altarin e artë për të djegur temjan përpara arkës, dhe do të vendosësh mbulesën e perdes mbi derën e çadrës së dëshmisë. Dhe altarin e ofertave do ta vendosësh pranë dyerve të çadrës së dëshmisë; dhe do ta vësh rreth çadrën, dhe të gjitha gjërat e saj do t'i shenjtërosh rreth e rrotull. Dhe do të marrësh vajin e vajosjes, dhe do të vajosësh çadrën, dhe të gjitha ato që janë në të, dhe do të shenjtërosh atë,

dhe të gjitha enët e saj, dhe ajo do të jetë e shenjtë. Dhe do të vajosësh altarin e ofertave dhe të gjitha enët e tij, dhe do të shenjtërosh altarin, dhe altari do të jetë shumë i shenjtë. Dhe do të sjellësh Aaron dhe bijtë e tij te dyert e çadrës së dëshmisë, dhe do t'i lash ata me ujë. Dhe do të veshësh Aaronin me rrobat e shenjta, do ta vajosësh atë, do ta shenjtërosh atë, dhe ai do të më shërbejë si prift. Dhe do të sillësh bijtë e tij dhe do t'i veshësh ata me tunika. Dhe do t'i vajosësh ata në atë mënyrë që vajose atin e tyre, dhe do të më shërbejnë si priftërinj, dhe do të jetë kështu që vajosja e tyre të jetë një priftëri e përjetshme, për brezat e tyre. Dhe Mojsiu bëri të gjitha ato që Zoti i urdhëroi atij, kështu ai bëri. Dhe ndodhi në muajin e parë të vitit të dytë, kur ata po dilnin nga Egjipti, në hënën e re u ngrit çadra. Dhe Mojsiu ngriti çadrën, vuri kapitelet, futi shufrat dhe ngriti shtyllat. Dhe ai shtriu përdendet mbi çadrën, dhe vuri mbulojën e çadrës mbi të nga sipër, ashtu siç urdhëroi Zoti Moisiun. Dhe pasi mori dëshmitë, i hodhi në arkë; dhe vendosi shufrat nën arkë, dhe e solli arkën në çadër, dhe vendosi mbulesën e velit, dhe e mbuloi arkën e dëshmisë, në atë mënyrë që urdhëroi Zoti Moisiun; Dhe vendosi tryezën në çadrën e dëshmisë, nga ana e veriut, jashtë velit të çadrës. Dhe shtoi mbi të bukët e paraqitjes përpara Zotit, ashtu siç kishte urdhëruar Zoti Moisiun. Dhe ai vendosi shandan në çadrën e dëshmisë, në anën e çadrës që shikon nga Jugu. Dhe ai vuri llambat e saj përpara Zotit, ashtu siç kishte urdhëruar Zoti Moisiun. Dhe ai vendosi altarin e artë në çadrën e dëshmisë përpara velit, dhe dogji temjan mbi të, temjan të përbërjes, ashtu siç urdhëroi Zoti Moisiun. Dhe ai vendosi altarin e ofertave pranë dyerve të çadrës. Dhe ai ngriti oborrin rreth e

qark çadrës dhe altarit, dhe Moisiu përfundoi të gjitha punët. Dhe reja mbuloi çadrën e dëshmisë, dhe çadra u mbush me lavdinë e Zotit. Dhe Moisiu nuk ishte në gjendje të hynte në çadrën e dëshmisë, sepse reja e mbulonte atë, dhe çadra u mbush me lavdinë e Zotit. Kur reja ngrihej nga çadra, bijtë e Izraelit niseshin me bagazhin e tyre. Nëse reja nuk ngrihej, ata nuk niseshin deri në ditën kur ngrihej reja. Sepse reja ishte mbi çadrën ditën, dhe zjarri ishte mbi të natën përpara të gjithë Izraelit, në të gjitha nisjet e tyre.

Numrat

1

Dhe Zoti i foli Moisiut në shkretëtirën e Sinait, në çadrën e dëshmisë, në ditën e parë të muajit të dytë, në vitin e dytë pasi ata dolën nga toka e Egjiptit, duke thënë: Merrni numërimin e të gjithë mbledhjes së Izraelit sipas familjeve, sipas shtëpive të etërve të tyre, sipas numrit të emrave të tyre, sipas kokave të tyre; çdo mashkull nga njëzet vjeç e lart, çdo ai që del në fuqi në Izrael, numërojini ata me fuqitë e tyre; ti dhe Aaroni numërojini ata. Dhe me ju do të jenë secili sipas fisit të tij nga sunduesit, sipas shtëpive të etërve do të jenë. Dhe këto janë emrat e burrave, të cilët do të qëndrojnë pranë me ju: nga Rubeni, Elizuri bir i Shedeurit; nga Simeoni, Shelumieli bir i Zurishadait. Nga Juda, Naason bir i Aminadabit. Nga Isakari, Natanaeli bir i Suarit; nga Zabuloni, Eliabi bir i Helonit; nga bijtë e Jozefit nga Efraimi, Elishama bir i Amihudit; nga Manasi, Gamalieli bir i Pedahzurit. I Beniaminit, Abidan bir i Gideonit. Nga Dani, Ahiezeri bir i Amishadait. Nga Asheri, Phagaieli, bir i Echranit. Të Gadit, Elisafi bir i Raguelit. Të Neftalit, Akire bir i Ainanit.

Këta janë të thirrur të mbledhjes, sundues të fiseve sipas familjeve të tyre, komandues të mijëve të Izraelit. Dhe Mojsiu dhe Aaroni morën këta burra që ishin thirrur me emër. Dhe e mblodhen të gjithë mbledhjen në ditën e parë të muajit të dytë të vitit; dhe u regjistruan sipas prejardhjes së tyre, sipas familjeve të tyre, sipas numrit të emrave të tyre, nga njëzet vjeç e lart, çdo mashkull sipas kokës së tyre, në atë mënyrë që urdhëroi Zoti Moisiun; dhe u numëruan në shkretëtirën e Sinait. Dhe u bënë bijtë e Rubenit, të parëlindurit të Izraelit, sipas farefisnisë së tyre, sipas fiseve të tyre, sipas shtëpive të etërve të tyre, sipas numrit të emrave të tyre, sipas kokës së tyre, të gjithë meshkujt nga njëzet vjeç e lart, çdo ai që dilte në fuqi, regjistrimi i tyre nga fisi i Rubenit, gjashtë e dyzet mijë e pesëqind. Bijtë e Simeonit sipas farefisnisë së tyre, sipas fiseve të tyre, sipas shtëpive të etërve të tyre, sipas numrit të emrave të tyre, sipas kokës së tyre, të gjithë meshkujt nga njëzet vjeç e lart, të gjithë ata që dilnin në fuqi, regjistrimi i tyre nga fisi i Simeonit, nëntë e pesëdhjetë mijë e treqind. Bijtë e Judës sipas farefisnisë së tyre, sipas fiseve të tyre, sipas shtëpive të etërve të tyre, sipas numrit të emrave të tyre, sipas kokës së tyre, të gjithë meshkujt nga njëzet vjeç e lart, çdo ai që del në fuqi, regjistrimi i tyre nga fisi i Judës, katër e shtatëdhjetë mijë e gjashtëqind. Bijtë e Isakarit sipas familjeve të tyre, sipas klaneve të tyre, sipas shtëpive të etërve të tyre, sipas numrit të emrave të tyre, sipas kokës së tyre, të gjithë meshkujt nga njëzet vjeç e lart, çdo ai që del në fuqi, regjistrimi i tyre nga fisi i Isakarit, katër e pesëdhjetë mijë e katërqind. Bijtë e Zabulonit sipas farefisnisë së tyre, sipas fiseve të tyre, sipas shtëpive të etërve të tyre, sipas numrit të emrave të

tyre, sipas kokës së tyre, të gjithë meshkujt nga njëzet vjeç e lart, të gjithë ata që dilnin në fuqi, regjistrimi i tyre nga fisi i Zabulonit, shtatë e pesëdhjetë mijë e katërqind. Bijtë e Jozefit, bijtë e Efraimit, sipas familjes së tyre, sipas klaneve të tyre, sipas shtëpive të etërve të tyre, sipas numrit të emrave të tyre, sipas kokës së tyre, të gjithë meshkujt nga njëzet vjeç e lart, çdo ai që del në fuqi, regjistrimi i tyre nga fisi i Efraimit, dyzet mijë e pesëqind. Bijtë e Manasit sipas farefisnisë së tyre, sipas fiseve të tyre, sipas shtëpive të etërve të tyre, sipas numrit të emrave të tyre, sipas kokës së tyre, të gjithë meshkujt, nga njëzet vjeç e lart, të gjithë ata që dilnin në fuqi, regjistrimi i tyre nga fisi i Manasit, tridhjetë e dy mijë e dyqind. Bijtë e Beniaminit sipas farefisnisë së tyre, sipas fiseve të tyre, sipas shtëpive të etërve të tyre, sipas numrit të emrave të tyre, sipas kokës së tyre, të gjithë meshkujt nga njëzet vjeç e lart, çdo ai që del në fuqi, regjistrimi i tyre nga fisi i Beniaminit, tridhjetë e pesë mijë e katërqind. Bijtë e Gadit sipas farefisnisë së tyre, sipas fiseve të tyre, sipas shtëpive të etërve të tyre, sipas numrit të emrave të tyre, sipas kokës së tyre, të gjithë meshkujt nga njëzet vjeç e lart, të gjithë ata që dilnin në fuqi, regjistrimi i tyre: nga fisi i Gadit, dyzet e pesë mijë e gjashtëqind e pesëdhjetë. Bijtë e Danit sipas farefisnisë së tyre, sipas fiseve të tyre, sipas shtëpive të etërve të tyre, sipas numrit të emrave të tyre, sipas kokës së tyre, të gjithë meshkujt nga njëzet vjeç e lart, të gjithë ata që dilnin në fuqi, regjistrimi i tyre nga fisi i Danit, gjashtëdhjetë e dy mijë e shtatëqind. Bijtë e Asherit sipas farefisnisë së tyre, sipas fiseve të tyre, sipas shtëpive të etërve të tyre, sipas numrit të emrave të tyre, sipas kokës së tyre, të gjithë meshkujt nga njëzet vjeç e lart, çdo ai që

del në fuqi, regjistrimi i tyre nga fisi i Asherit, dyzet e një mijë e pesëqind. Bijtë e Neftalit sipas farefisnisë së tyre, sipas fiseve të tyre, sipas shtëpive të etërve të tyre, sipas numrit të emrave të tyre, sipas kokës së tyre, të gjithë meshkujt nga njëzet vjeç e lart, të gjithë ata që dilnin në fuqi, regjistrimi i tyre nga fisi i Neftalit, pesëdhjetë e tre mijë e katërqind. Ky ishte regjistrimi që bënë Moisi dhe Aaroni dhe sunduesit e Izraelit, dymbëdhjetë burra, një burrë për çdo fis, sipas fiseve të shtëpive të familjeve. Dhe u bë i gjithë regjistrimi i bijve të Izraelit me forcën e tyre nga njëzet vjeç e lart, çdo ai që dilte të rreshtohet për betejë në Izrael, gjashtëqind mijë e tre mijë e pesëqind e pesëdhjetë. Por Levitët nga fisi i familjeve të tyre nuk u numëruan midis bijve të Izraelit. Dhe Zoti i foli Moisiut, duke thënë, shiko, fisin e Levit nuk do ta numërosh bashkë me ta, dhe numrin e tyre nuk do ta marrësh, në mes të bijve të Izraelit. Dhe ti cakto Levitët mbi çadrën e dëshmisë, dhe mbi të gjitha enët e saj, dhe mbi të gjitha ato që janë në të; ata do të mbajnë çadrën dhe të gjitha enët e saj, dhe ata do të shërbejnë në të, dhe do të fushojnë rreth çadrës. Dhe kur të hiqet çadra, Levitët do ta shkatërrojnë atë, dhe kur të vendoset çadra, ata do ta ngrenë, dhe i huaji që afrohet le të vdesë. Dhe bijtë e Izraelit do të fushojnë, secili në rendin e tij, dhe secili sipas udhëheqjes së tij, me fuqinë e tyre. Dhe Levitët le të vendosin kamp rreth e qark çadrës së dëshmisë, dhe nuk do të ketë mëkat ndër bijtë e Izraelit. Dhe Levitët vetë do të ruajnë rojën e çadrës së dëshmisë. Dhe bijtë e Izraelit bënë sipas të gjitha atyre që Zoti i urdhëroi Moisiut dhe Aaronit, kështu bënë.

2

Dhe Zoti i foli Moisiut dhe Aaronit, duke thënë: çdo njeri sipas ndarjes së tij, sipas flamujve, sipas shtëpive të etërve të tyre, le të fushojnë bijtë e Izraelit përballë; rreth e qark çadrës së dëshmisë do të fushojnë bijtë e Izraelit. Dhe ata që vendosen kamp të parët në lindje, rendi i kampit të Judës me forcat e tyre, dhe sundimtari i bijve të Judës, Naason biri i Aminadabit. Fuqia e tij, të inspektuarit: shtatëdhjetë e katër mijë e gjashtëqind. Dhe ata që kamposën pranë fisit të Isakarit, dhe sundimtari i bijve të Isakarit ishte Natanaeli, bir i Sogarit. Fuqia e tij të inspektuarit, pesëdhjetë e katër mijë e katërqind. Dhe ata që kamposën pranë fisit të Zabulonit, dhe sunduesi i bijve të Zabulonit, Eliabi, bir i Helonit. Forca e tij të inspektuarit, pesëdhjetë e shtatë mijë e katërqind. Të gjithë të inspektuarit nga kampi i Judës, njëqind tetëdhjetë mijëra e gjashtë mijë e katërqind, me forcën e tyre do të nisin të parët. Legionet e kampit të Rubenit, drejt jugut forca e tyre, dhe sundimtari i bijve të Rubenit, Elizuri bir i Shedeurit. Forca e tij të inspektuarit, dyzet e gjashtë mijë e pesëqind. Dhe ata që kampin ngjitur tij ishin fisi i Simeonit, dhe sundimtari i bijve të Simeonit ishte Salamieli, bir i Surisadait. Fuqia e tij, ata që u inspektuan, ishin pesëdhjetë e nëntë mijë e treqind. Dhe ata që kamposhin pranë tij ishin fisi i Gadit, dhe sundimtari i bijve të Gadit ishte Elisafi, bir i Raguelit. Fuqia e tij, të inspektuarit: dyzet e pesë mijë e gjashtëqind e pesëdhjetë. Të gjithë të inspektuarit e kampit të Rubenit, njëqind e pesëdhjetë e një mijë e katërqind e pesëdhjetë, me forcat e tyre, do të nisin të dytët.

Dhe do të merret çadra e dëshmisë, dhe kampi i Levitëve në mes të kampeve, si dhe do të fushojnë, kështu dhe do të nisin, secili duke mbajtur sipas udhëheqjes. Rendi i kampit të Efraimit pranë detit me fuqinë e tyre, dhe sundimtari i bijve të Efraimit, Elishama biri i Amihudit. Forca e tij e inspektuar, dyzet mijë e pesëqind. Dhe ata që ngrenin kamp pranë fisit të Manasit, dhe sundimtari i bijve të Manasit, Gamalieli, bir i Fadasurit. Forca e tij e inspektuar, tridhjetë e dy mijë e dyqind. Dhe ata që ngrenë kamp pranë fisit të Beniaminit, dhe sunduesi i bijve të Beniaminit, Abidani, bir i Gadeonit. Forca e tij të inspektuar, tridhjetë e pesë mijë e katërqind. Të gjithë të inspektuarit e kampit të Efraimit, njëqind e tetë mijë e njëqind, me forcat e tyre do të nisin të tretët. Divizioni i kampit të Danit drejt veriut me forcën e tyre, dhe sundimtari i bijve të Danit, Ahiezeri bir i Amisadait. Forca e tij të inspektuarit, gjashtëdhjetë e dy mijë e shtatëqind. Dhe ata që kamposhin pranë tij ishin fisi i Asherit, dhe sundimtari i bijve të Asherit ishte Phagieli, bir i Echranit. Fuqia e tij, të inspektuarit: dyzet e një mijë e pesëqind. Dhe ata që vendosin kamp pranë fisit të Neftalit, dhe sundimtari i bijve të Neftalit, Akire bir i Ainanit. Fuqia e tij, ata që u inspektuan, ishin pesëdhjetë e tre mijë e katërqind. Të gjithë të numëruarit e kampit të Danit, njëqind e pesëdhjetë e shtatë mijë e gjashtëqind; të fundit do të nisin sipas rendit të tyre. Ky është regjistrimi i bijve të Izraelit sipas shtëpive të familjeve të tyre, i gjithë regjistrimi i kampeve me forcat e tyre, gjashtëqind mijëra e tre mijë e pesëqind e pesëdhjetë. Por Levitët nuk ishin numëruar bashkë me ta, ashtu si e kishte urdhëruar Zoti Moisiun. Dhe bijtë e Izraelit bënë të gjitha ato që Zoti i urdhëroi

Moisiut; kështu fushuan sipas rendit të tyre, dhe kështu nisën, secili sipas fisit të tij, sipas shtëpisë së etërve të tij.

3

Dhe këto janë gjeneratat e Aaronit dhe Moisiut, në ditën kur Zoti i foli Moisiut në malin Sinai. Dhe këto janë emrat e bijve të Aaronit: i parëlinduri Nadab, dhe Abiud, Eleazar, dhe Ithamar. Këto janë emrat e bijve të Aaronit, priftërinjtë e vajosur, të cilët i plotësuan duart e tyre për të shërbyer si priftërinj. Dhe vdiqën Nadab dhe Abihu përpara Zotit, duke ofruar ata zjarr të huaj përpara Zotit, në shkretëtirën e Sinait, dhe fëmijë nuk kishin ata; dhe shërbuan si priftërinj Eleazar dhe Ithamar me Aaronin, babain e tyre. Dhe Zoti i foli Moisiut, duke thënë, merr fisin e Levit, dhe do t'i vendosësh ata përpara Aaronit priftit, dhe do t'i shërbejnë atij, dhe do të mbajnë rojet e tij, dhe rojet e bijve të Izraelit përpara çadrës së dëshmisë, për të punuar punët e çadrës. Dhe ata do të ruajnë të gjitha enët e çadrës së dëshmisë dhe rojet e bijve të Izraelit, sipas të gjitha punëve të çadrës. Dhe do t'u japësh Levitët Aaronit dhe bijve të tij, priftërinjve; këta janë dhënë si dhuratë mua nga bijtë e Izraelit. Dhe Aaronin dhe bijtë e tij do t'i caktosh mbi çadrën e dëshmisë, dhe ata do të ruajnë priftërinë e tyre, dhe të gjitha gjërat sipas altarit, dhe brenda velit, dhe i huaji që prek do të vdesë. Dhe Zoti i foli Moisiut, duke thënë, dhe ja unë i kam marrë Levitët nga mesi i bijve të Izraelit në vend të çdo të parëlinduri që hap mitrën nga bijtë e Izraelit; shpërblim i tyre do të jenë, dhe Levitët do të jenë

të mitë. Për mua është çdo i parëlindur, sepse në ditën kur godita çdo të parëlindur në tokën e Egjiptit, shenjtërova për vete çdo të parëlindur në Izrael, nga njeriu deri te kafsha, ata do të jenë të mitë, unë jam Zoti. Dhe Zoti i foli Moisiut në shkretëtirën e Sinait, duke thënë, numero bijtë e Levit sipas shtëpive të etërve të tyre, sipas fiseve të tyre; çdo mashkull nga një muajsh e lart, numëroni ata. Dhe Moisiu dhe Aaroni i vizituan ata nëpërmjet zërit të Zotit, në atë mënyrë që Zoti u kishte urdhëruar atyre. Dhe këta ishin bijtë e Levit sipas emrave të tyre: Gershon, Kohath dhe Merari. Dhe këto janë emrat e bijve të Gedsonit sipas fiseve të tyre: Lobeni dhe Semei. Dhe bijtë e Kaathit sipas fiseve të tyre: Amrami dhe Isaari, Hebroni dhe Ozieli. Dhe bijtë e Merarit sipas fiseve të tyre, Mooli dhe Mushi, këta janë fiset e Levitëve sipas shtëpive të etërve të tyre. Të Gershonit populli i Lobenit dhe populli i Shimeit; këta janë popujt e Gershonit. Regjistrimi i tyre sipas numrit të çdo mashkulli nga mosha një muajsh e lart, regjistrimi i tyre ishte shtatë mijë e pesëqind. Dhe bijtë e Gershonit do të fushojnë pas çadrës, nga ana e detit. Dhe sunduesi i shtëpisë së familjes së popullit të Gedsonit, Elisafi, bir i Daelit. Dhe roja e bijve të Gershonit në çadrën e dëshmisë, çadra dhe mbulesa, dhe mbulesa e derës së çadrës së dëshmisë, dhe velat e oborrit, dhe perdja e portës së oborrit që është mbi çadrën, dhe mbetjet e të gjitha punëve të tij. Për Kaathin: populli i Amramit një, dhe populli i Isarit një, dhe populli i Hebronit një, dhe populli i Ozielit një; këta janë popujt e Kaathit, sipas numrit. Çdo mashkull nga mosha një muajsh e lart, tetë mijë e gjashtëqind, duke ruajtur rojet e gjërave të shenjta. Populli i bijve të Kaathit do të vendoset në anën jugore të çadrës. Dhe

sunduesi i shtëpisë së etërve të popujve të Kaathit ishte Elisafani, biri i Ozielit. Dhe ruajtja e tyre ishte arka, tavolina, shandani, altarët, enët e shenjtëruara me të cilat shërbejnë, mbulesa dhe të gjitha punët e tyre. Dhe sundimtari mbi sundimtarët e Levitëve, Eleazari bir i Aaronit prift, ishte i caktuar të mbikëqyrë ruajtësit e gjërave të shenjta. Të Merarit populli i Moolit dhe populli i Mousit, këta janë popujt e Merarit. Numërimi i tyre sipas numrit, çdo mashkull nga mosha një muajsh e lart, gjashtëmijë e pesëdhjetë. Dhe sundimtari i shtëpisë së prindërve të popullit të Merarit, Surieli bir i Abihailit, do të fushojnë në anën veriore të çadrës. Regjistrimi i rojes së bijve të Merarit, kapitelet e çadrës, dhe shufrat e saj, dhe shtyllat e saj, dhe bazat e saj, dhe të gjitha enët e tyre, dhe punët e tyre, dhe shtyllat e oborrit rreth e qark, dhe bazat e tyre, dhe kunjat, dhe litarët e tyre. Ata që kampin përballë çadrës së dëshmisë nga lindja, Moisiu dhe Aaroni dhe bijtë e tij, duke ruajtur rojet e shenjtës për rojet e bijve të Izraelit, dhe i huaji që prek, do të vdesë. I gjithë regjistrimi i Levitëve, të cilët Moisiu dhe Aaroni numëruan sipas urdhrit të Zotit, sipas fiseve të tyre, çdo mashkull nga mosha një muajsh e lart, ishin njëzet e dy mijë. Dhe Zoti i tha Moisiut, duke thënë: Numëroni çdo të parëlindur mashkull nga bijtë e Izraelit, nga mosha një muajsh e lart, dhe regjistroni numrin e tyre sipas emrit. Dhe do të marrësh Levitët për mua, unë Zoti, në vend të të gjithë të parëlindurve të bijve të Izraelit, dhe bagëtitë e Levitëve në vend të të gjithë të parëlindurve në bagëtitë e bijve të Izraelit. Dhe Mojsiu vizitoi çdo të parëlindur në bijtë e Izraelit ashtu siç kishte urdhëruar Zoti. Dhe u bënë të gjithë të parëlindurit meshkuj

sipas numrit nga emri, nga mosha një mujore e lart, nga censusi i tyre, njëzet e dy mijë e dyqind e shtatëdhjetë e tre. Dhe Zoti i foli Moisiut, duke thënë, merr Levitët në vend të të gjithë djemve të parëlindur të Izraelit, dhe bagëtitë e Levitëve në vend të bagëtive të tyre, dhe Levitët do të jenë të mitë; unë jam Zoti. Dhe shpërblimin e dyqind e shtatëdhjetë e tre, ata që tejkalojnë krahas Levitëve nga të parëlindurit e bijve të Izraelit; Dhe do të marrësh pesë sikla sipas kokës, sipas didrakmës së shenjtë do të marrësh, njëzet obola të siklit. Dhe do t'i jepsh argjendin Aaronit dhe bijve të tij, shpërblim për ata që tejkalojnë në numër. Dhe Mojsiu mori argjendin e shpërblimit të atyre që tejkalonin, për shpengimin e Levitëve. Nga të parëlindur të bijve të Izraelit mori argjend, një mijë e tre qind e gjashtëdhjetë e pesë sikla, sipas siklit të shenjtë. Dhe Moisi dha shpërblimin e atyre që tejkalonin Aaronit dhe bijve të tij, nëpërmjet zërit të Zotit, në mënyrën që Zoti e urdhëroi Moisiun.

4

Dhe Zoti i foli Moisiut dhe Aaronit, duke thënë, merr shumën e bijve të Kehathit nga mesi i bijve të Levit, sipas fiseve të tyre, sipas shtëpive të etërve të tyre, nga njëzet e pesë vjeç e lart deri në pesëdhjetë vjeç, çdo ai që hyn për të shërbyer, për të bërë të gjitha punët në çadrën e dëshmisë. Dhe këto janë punët e bijve të Kaathit në çadrën e dëshmisë, vendi shumë i shenjtë. Dhe do të hyjë Aaroni dhe bijtë e tij, kur ngrihet kampi, dhe do të zbresin perden mbuluesë, dhe do të mbulojnë me të arkën e

dëshmisë, dhe do të vënë mbi të një mbulojë lëkure ngjyrë vjollce, dhe do të hedhin mbi të një rrobe të tërë ngjyrë vjollce nga sipër, dhe do të fusin shufrat mbajtëse. Dhe mbi tryezën e përmendur më parë do të vendosin një rrobë plotësisht purpureshë, dhe enët, dhe temjanicët, dhe kupat, dhe enët e libacionit në të cilat derdh libacion, dhe bukët që do të jenë vazhdimisht mbi të. Dhe ata do të vënë mbi të një rrobe të kuqe, do ta mbulojnë me një mbulojë lëkure blu, dhe do të fusin nëpër të shufrat. Dhe ata do të marrin një rrobë blu dhe do të mbulojnë shandanin që jep dritë, llambat e tij, gërshërët e tij, enët për derdhje të tij dhe të gjitha enët e vajit me të cilat ata shërbejnë në to. Dhe do ta hedhin atë, dhe të gjitha enët e saj, në një mbulojë lëkure blu, dhe do ta vendosin mbi shufrat mbajtëse. Dhe mbi altarin e artë do të mbulojnë një rrobë ngjyrë blu, dhe do ta mbulojnë atë me një mbulojë lëkure ngjyrë blu, dhe do t'i fusin shufrat e tij. Dhe do të marrin të gjitha enët shërbyese me të cilat shërbejnë në vendet e shenjta, dhe do t'i vendosin në një rrobë blu, dhe do t'i mbulojnë ato me një mbulim lëkure blu, dhe do t'i vendosin mbi shufrat. Dhe do të vërë mbulesën mbi altarin, dhe do ta mbulojnë atë me një rrobë tërësisht purpurtë. Dhe do të vendosin mbi të të gjitha enët me të cilat ata shërbejnë mbi të në to, dhe mangallet e zjarrit, dhe çengelet e mishit, dhe kupat, dhe mbuluesën, dhe të gjitha enët e altarit; dhe do të hedhin mbi të një mbulesë lëkure ngjyrë blu, dhe do të fusin shufrat e tij bartëse; dhe do të marrin një rrobe të purpurt, dhe do të mbulojnë legenin dhe bazën e tij, dhe do të hedhin atë në një mbulesë lëkure ngjyrë blu, dhe do të vendosin mbi shufra bartëse, dhe do të mbarojnë Aaroni dhe bijtë e tij,

duke mbuluar gjërat e shenjta, dhe të gjitha enët e shenjta, në heqjen e kampit; dhe pas këtyre do të hyjnë bijtë e Kehathit për të ngritur, dhe nuk do të prekin gjërat e shenjta, që të mos vdesin; këto do të mbajnë bijtë e Kehathit në çadrën e dëshmisë. Mbikëqyrësi Eleazar, bir i Aaronit, priftit, vaji i dritës, dhe temjani i përbërjes, dhe flijimi i përditshëm, dhe vaji i vajosjes, mbikëqyrja e gjithë çadrës, dhe gjithçka që është në të, në shenjtërore, në të gjitha veprat. Dhe Zoti i foli Moisiut dhe Aaronit, duke thënë, mos shkatërroni popullin e fisit të Kohathit nga mesi i Levitëve. Këtë bëjeni atyre, dhe ata do të jetojnë dhe nuk do të vdesin, kur ata afrohen drejt gjërave të shenjta të të shenjtave; Aaroni dhe bijtë e tij le të afrohen, dhe ata do t'i caktojnë ata secilin sipas detyrës së tij, dhe nuk do të hyjnë të shohin papritur gjërat e shenjta, dhe ata do të vdesin. Dhe Zoti i foli Moisiut, duke thënë, merr numërimin e bijve të Gershonit, edhe këta sipas shtëpive të etërve të tyre, sipas fiseve të tyre, nga njëzet e pesë vjeç e lart deri në pesëdhjetë vjeç numero ata, çdo ai që hyn për të shërbyer, për të bërë punët e tij në çadrën e dëshmisë. Ky është shërbimi i popullit të Gershonit, të shërbejë dhe të mbajë barrë. Dhe do të ngrejë lëkurat e çadrës, dhe çadrën e dëshmisë, dhe mbulojën e saj, dhe mbulojën blu që është mbi të nga lart, dhe mbulojën e derës së çadrës së dëshmisë, dhe perdet e oborrit, sa janë mbi çadrën e dëshmisë, dhe tepricat, dhe të gjitha enët shërbyese sa shërbejnë në to do të bëjnë. Sipas gojës së Aaronit dhe të bijve të tij do të jetë shërbesa e bijve të Gedsonit sipas të gjitha shërbesave të tyre dhe sipas të gjitha veprave të tyre, dhe do t'i mbikëqyrësh ata me emër për të gjitha ato që përgatiten nga ata. Ky është

shërbimi i bijve të Gedsonit në çadrën e dëshmisë, dhe roja e tyre është në dorën e Ithamarit, birit të Aaronit, priftit. Bijtë e Merarit sipas fiseve të tyre, sipas shtëpive të etërve të tyre, numërojini ata, nga njëzet e pesë vjeç e lart deri në pesëdhjetë vjeç, numërojini ata, çdo ai që hyn për të shërbyer në punët e çadrës së dëshmisë. Dhe këto janë detyrat e ngriturve nga ata sipas të gjitha punëve të tyre në çadrën e dëshmisë: kapitelet e çadrës, dhe shufrat, dhe shtyllat e saj, dhe bazat e saj, dhe mbulesa, dhe bazat e tyre, dhe shtyllat e tyre, dhe mbulesa e derës së çadrës, dhe shtyllat e oborrit rreth e qark, dhe bazat e tyre, dhe shtyllat e velit të portës së oborrit, dhe bazat e tyre, dhe kunjat e tyre, dhe litarët e tyre, dhe të gjitha enët e tyre, dhe të gjitha shërbimet e tyre; me emra numëroni ata, dhe të gjitha enët e rojes së ngriturve nga ata. Ky është shërbimi i popullit të bijve të Merarit në të gjitha punët e tyre në çadrën e dëshmisë, në dorën e Ithamarit, birit të Aaronit, priftit. Dhe Moisiu dhe Aaroni dhe sunduesit e Izraelit vizituan bijtë e Kehathit sipas fiseve të tyre, sipas shtëpive të etërve të tyre, nga njëzet e pesë vjeç e lart deri në pesëdhjetë vjeç, çdo ai që hynte për të shërbyer dhe për të bërë në çadrën e dëshmisë. Dhe regjistrimi i tyre sipas fiseve të tyre u bë dy mijë e shtatëqind e pesëdhjetë. Ky është regjistrimi i popullit të Kaathit, të gjithë ata që shërbenin në çadrën e dëshmisë, ashtu siç e bëri regjistrimin Moisi dhe Aaroni sipas urdhrit të Zotit, nëpërmjet Moisiut. Dhe u numëruan bijtë e Gershonit sipas fiseve të tyre, sipas shtëpive të etërve të tyre, nga njëzet e pesë vjeç e lart deri në pesëdhjetë vjeç, çdo ai që hynte për të shërbyer dhe për të bërë punët në çadrën e dëshmisë. Dhe u bë regjistrimi i tyre sipas fiseve të

tyre, sipas shtëpive të etërve të tyre: dy mijë e gjashtëqind e tridhjetë. Ky është regjistrimi i popullit të bijve të Gedsonit, të gjithë ata që shërbejnë në çadrën e dëshmisë, të cilët i regjistroi Moisi dhe Aaroni sipas urdhrit të Zotit, nëpërmjet Moisiut. U numëruan dhe populli i bijve të Merarit sipas fiseve të tyre, sipas shtëpive të etërve të tyre, nga njëzet e pesë vjeç e lart deri në pesëdhjetë vjeç, çdo ai që hynte për të shërbyer në punët e çadrës së dëshmisë. Dhe numërimi i tyre u bë sipas fiseve të tyre, sipas shtëpive të etërve të tyre: tre mijë e dyqind. Ky është regjistrimi i popullit të bijve të Merarit, të cilët i regjistroi Moisiu dhe Aaroni sipas zërit të Zotit, nëpërmjet Moisiut. Të gjithë ata të numëruarit, të cilët Moisiu dhe Aaroni dhe sunduesit e Izraelit numëruan Levitët, sipas fiseve dhe sipas shtëpive të etërve të tyre, nga njëzet e pesë vjeç e lart deri në pesëdhjetë vjeç, çdo ai që hynte për punën e punëve, dhe punët që mbaheshin në çadrën e dëshmisë. Dhe ata që u numëruan u bënë tetë mijë e pesëqind e tetëdhjetë. Nëpërmjet zërit të Zotit ai i vizitoi ata në dorën e Moisiut, njeri pas njeriu mbi veprat e tyre dhe mbi ato që ngrenë ata vetë, dhe u numëruan, ashtu siç urdhëroi Zoti Moisiun.

5

Dhe Zoti i foli Moisiut, duke thënë, urdhëroji bijtë e Izraelit, dhe le t'i dërgojnë jashtë nga kampi çdo lebros, dhe çdo njëri me rrjedhje, dhe çdo të papastër mbi shpirt. Nga mashkulli deri te femra, dërgojini jashtë kampit, dhe ata nuk do të ndotin kampet

e tyre, në të cilat unë banoj mes tyre. Dhe bijtë e Izraelit bënë kështu, dhe i dërguan ata jashtë kampit, ashtu siç i foli Zoti Moisiut, kështu vepruan bijtë e Izraelit. Dhe Zoti i foli Moisiut, duke thënë, folu bijve të Izraelit, duke thënë, burri ose gruaja, kushdo që do të bëjë ndonjë nga të gjitha mëkatet njerëzore, dhe duke e anashkaluar do ta anashkalojë dhe do të fajësohet shpirti ai, do të rrëfejë mëkatin që bëri, dhe do të kthejë shkeljen; shumën, dhe të pestën e saj do ta shtojë mbi të, dhe do ta kthejë atij që i shkeli. Nëse njeriu nuk ka shpagues, ashtu që t'i kthehet atij shkelja ndaj tij, shkelja që i kthehet Zotit do t'i takojë priftit, përveç dashit të shlyerjes, me anë të të cilit do të bëhet shlyerja për të. Dhe çdo fryt i parë sipas të gjitha gjërave që shenjtërohen te bijtë e Izraelit, sa edhe ata t'i ofrojnë Zotit, do të jetë i priftit; Dhe gjërat e shenjtëruara të secilit, do të jenë të tij; dhe çfarë një burrë i jep priftit, do të jetë e tij. Dhe Zoti i foli Moisiut, duke thënë, folu bijve të Izraelit, dhe do t'u thuash atyre, nëse gruaja e një burri shkel dhe duke e përçmuar e injoron atë, dhe dikush bie në shtrat me të shtrat fare, dhe i shpëton syve të burrit të saj, dhe ajo fshihet, dhe ajo është e ndotur, dhe dëshmitar nuk ishte me të, dhe ajo nuk është kapur, dhe i vjen atij fryma e xhelozisë, dhe xhelozon gruan e tij, dhe ajo është e ndotur, ose i vjen atij fryma e xhelozisë, dhe xhelozon gruan e tij, dhe ajo nuk është e ndotur, dhe burri do ta çojë gruan e tij te prifti, dhe do të sjellë dhuratën për të, të dhjetën e efas miell elbi; nuk do të derdhë mbi të vaj, as nuk do të vërë mbi të temjan; sepse është flijim xhelozie, flijim përkujtimi, që sjell në kujtesë mëkatin. Dhe prifti do ta sjellë atë dhe do ta vendosë përpara Zotit. Dhe prifti do të marrë ujë të pastër të gjallë në një enë prej balte, dhe nga toka

që ndodhet mbi dyshemenë e çadrës së dëshmisë, dhe pasi ta ketë marrë, prifti do ta hedhë në ujë. Dhe prifti do ta vendosë gruan përpara Zotit, do të zbulojë kokën e gruas dhe do të vërë mbi duart e saj flijimin e kujtimit, flijimin e xhelozisë, ndërsa në dorën e priftit do të jetë uji i qortimit i mallkuar. Dhe prifti do ta vërë atë nën betim, dhe do t'i thotë gruas: Nëse askush nuk ka fjetur me ty, nëse nuk ke shkelur duke u ndotur nën burrin tënd, qofsh e pafajshme nga ky ujë i qortimit i mallkuar. Nëse por ti ke shkelur duke qenë e martuar, ose je ndotur, dhe dikush ka dhënë shtratin e tij te ti, përveç burrit tënd; Dhe prifti do ta betojë gruan me betimet e këtij mallkimi, dhe prifti do t'i thotë gruas, Zoti të vërë ty në mallkim dhe betim në mes të popullit tënd, kur Zoti ta bëjë kofshën tënde të rënë, dhe barkun tënd të ënjtur. Dhe ky ujë i mallkuar do të hyjë në barkun tënd për të ënjtur barkun, dhe për të rënë kofshën tënde, dhe gruaja do të thotë: U bëftë, u bëftë. Dhe prifti do të shkruajë këto mallkime në një libër, dhe do t'i fshijë në ujin e hidhur të mallkimit. Dhe do t'i japë për të pirë gruas ujin e mallkuar të qortimit, dhe do të hyjë në të ujin e mallkuar të qortimit. Dhe prifti do të marrë nga dora e gruas flijimin e xhelozisë, do ta vërë flijimin përpara Zotit, dhe do ta sjellë atë te altari. Dhe prifti do të marrë një grusht nga flijimi, kujtimin e tij, dhe do ta ofrojë atë mbi altar, dhe pas. Këto gjëra do ta bëjnë gruan të pijë ujin. Dhe do të ndodhë që nëse është e ndotur dhe me harresë i shpëton burrit të saj, dhe do të hyjë në të uji i qortimit i mallkuar, dhe do t'i fryhet barku, dhe do t'i bjerë copë kofsha e saj, dhe gruaja do të jetë mallkim për popullin e saj. Nëse gruaja nuk është ndotur dhe është e pastër, atëherë do të jetë e pafajshme dhe do të ngjizet farë. Ky është

ligji i xhelozisë, kur gruaja e martuar shkel dhe ndotet. Ose njeriu që nëse vjen mbi të fryma e xhelozisë, dhe ai xhelozon gruan e tij, dhe ai vendos gruan e tij përpara Zotit, dhe prifti do t'i bëjë asaj gjithë këtë ligj, dhe i pafajshëm do të jetë njeriu nga mëkati; dhe gruaja ajo do të marrë mëkatin e saj.

6

Dhe Zoti i foli Moisiut, duke thënë, folu bijve të Izraelit, dhe do t'u thuash atyre, burri ose gruaja, kushdo që bën një betim të madh për t'u shenjtëruar në shenjtëri për Zotin, nga vera dhe pija e fortë do të pastrohet; dhe uthull nga vera dhe uthull nga pija e fortë nuk do të pijë; dhe sa prodhohet nga rrushi nuk do të pijë; dhe rrush të freskët dhe stafidhe nuk do të hajë të gjitha ditët e betimit të tij; nga të gjitha sa bëhen nga hardhia, verë nga lëkurat e rrushit deri te fara nuk do të hajë të gjitha ditët e pastrimit; brisk nuk do të vijë mbi kokën e tij, derisa të plotësohen ditët, sa betoi për Zotin; i shenjtë do të jetë duke ushqyer flokët e kokës të gjitha ditët e betimit për Zotin; te asnjë shpirt i vdekur nuk do të hyjë te babai dhe nëna, dhe te vëllai dhe te motra, nuk do të ndotet me ta kur vdesin ata, sepse betimi i Perëndisë së tij është mbi të, mbi kokën e tij; Të gjitha ditët e betimit të tij i shenjtë do të jetë për Zotin. Nëse dikush vdes papritur pranë tij, menjëherë do të ndotet koka e premtimit të tij, dhe ai do të rruajë kokën e tij në ditën kur pastrohet; në ditën e shtatë do të rruhet. Dhe ditën e tetë do të sjellë dy turtuj ose dy zogj të rinj pëllumbash te prifti, te dera e çadrës së dëshmisë.

Dhe prifti do të bëjë një për mëkatin, dhe një për olokaust; dhe prifti do të bëjë shlyerje për të për ato që mëkatoi për shpirtin; dhe do të shenjtërojë kokën e tij në atë ditë, në të cilën u shenjtërua për Zotin, ditët e premtimit; dhe do të sjellë një qengj një vjeçar për shkelje; dhe ditët e mëparshme do të jenë të paarsyeshme, sepse koka e premtimit të tij u ndot. Dhe ky është ligji i atij që ka bërë zotim: ditën kur ai plotëson ditët e zotimit të tij, ai vetë do të sjellë pranë dyerve të çadrës së dëshmisë. Dhe do të sjellë dhuratën e tij te Zoti një qengj një vjeçar pa të meta për olokaust, dhe një qengj femër një vjeçare pa të meta për mëkat, dhe një dash pa të meta për shpëtim, dhe një shportë bukësh të ndorme me miell të imët të përziera me vaj, dhe petë të ndorme të lyera me vaj, dhe flijimin e tyre, dhe libacionin e tyre. Dhe prifti do ta sjellë përpara Zotit, dhe do të bëjë flijimin për mëkatin e tij dhe olokaustin e tij. Dhe dashin do ta bëjë flijim shpëtimi për Zotin mbi shportën e bukës së pa miellit, dhe prifti do të bëjë flijimin e tij dhe libacionin e tij. Dhe i betuari do të rruajë kokën e premtimit të tij pranë dyerve të çadrës së dëshmisë, dhe do të vërë flokët mbi zjarrin që është nën flijimin e shpëtimit. Dhe prifti do të marrë krahun e zier nga dashi, dhe një bukë të ndorme nga shporta, dhe një kullaç të ndorme, dhe do t'i vërë mbi duart e atij që ka bërë zotim pasi ai të jetë rruar për zotimin e tij, dhe prifti do t'i sjellë ato si ofertë përpara Zotit; e shenjtë do të jetë për priftin mbi gjoksin e ofertës dhe mbi krahun e ofertës; dhe pas këtyre gjërave ai që ka bërë zotim do të pijë verë. Ky është ligji i atij që ka lutur, i cili betohet te Zoti dhuratën e tij te Zoti për betimin, veç nga ato që dora e tij mund të gjejë, sipas fuqisë së betimit të tij, të cilin ai betohet sipas ligjit

të pastërtisë. Dhe Zoti i foli Moisiut, duke thënë, foli Aaronit dhe bijve të tij, duke thënë, kështu do të bekoni bijtë e Izraelit, duke u thënë atyre, të të bekoftë ty Zoti, dhe të të ruajtë ty. Të shkëlqejë Zoti fytyrën e tij mbi ty dhe të të mëshirojë. Zoti të ngrejë fytyrën e tij mbi ty dhe të të japë paqe. Dhe ata do të vendosin emrin tim mbi bijtë e Izraelit, dhe unë, Zoti, do t'i bekoj ata.

7

Dhe ndodhi ditën kur Moisi përfundoi të ngrinte çadrën, që e vajosi atë dhe e shenjtëroi atë, dhe të gjitha enët e saj, dhe altarin, dhe të gjitha enët e tij, dhe i vajosi ato dhe i shenjtëroi ato. Dhe sunduesit e Izraelit sollën, dymbëdhjetë sundues të shtëpive të familjeve të tyre, këta sunduesit e fiseve, këta që qëndronin mbi vizitimin. Dhe ata sollën dhuratën e tyre përpara Zotit: gjashtë qerre të mbuluara dhe dymbëdhjetë qe, një qerre nga dy krerë dhe një viç nga secili, dhe i sollën përpara çadrës. Dhe Zoti i tha Moisiut, duke thënë, merr nga ata, dhe ato do të jenë për punët e shërbimit të çadrës së dëshmisë; dhe do t'ua japësh ato Levitëve, secilit sipas shërbimit të tij. Dhe pasi mori qerret dhe qetë, Mojsiu ua dha ata Levitëve. Dhe dy qerret dhe katër qetë ua dha bijve të Gedsonit sipas shërbesave të tyre. Dhe të katër qerret dhe të tetë qetë i dha bijve të Merarit sipas shërbesave të tyre, nëpërmjet Ithamarit, birit të Aaronit, priftit. Dhe bijve të Kaathit nuk u ka dhënë, sepse ata kanë sendet e shërbimit të shenjtë që do t'i ngrenë mbi supe. Dhe sunduesit

sollën dhurata për përkushtimin e altarit, në ditën kur ai u vajos, dhe sunduesit i sollën dhuratat e tyre përpara altarit. Dhe Zoti i tha Moisiut: një sundimtar në ditë, një sundimtar në ditë do të sjellin dhuratat e tyre për përkushtimin e altarit. Dhe ai që ofronte dhuratën e tij ditën e parë ishte Naason, bir i Aminadabit, sundues i fisit të Judës. Dhe ai solli dhuratën e tij: një tas argjendi, pesha e të cilit ishte njëqind e tridhjetë, një tas argjendi prej shtatëdhjetë siklash sipas siklit të shenjtë, të dy plot me miell të hollë të përzier me vaj për flijim. Një temjanicë prej dhjetë të arta, plot me temjan. Një viç nga gjedhët, një dash, një qengj një vjeçar për olokaust, dhe një cjap nga dhitë për mëkatin. Dhe për flijim shpëtimi: lopë të reja dy, desh pesë, cjep pesë, qengja vjeçare pesë. Ky ishte dhurata e Naasonit, birit të Aminadabit. Ditën e dytë solli Natanael, biri i Sogarit, sunduesi i fisit të Isakarit. Dhe ai solli dhuratën e tij: një tas argjendi, pesha e të cilit ishte njëqind e tridhjetë, një tas argjendi prej shtatëdhjetë siklash sipas siklit të shenjtë, të dy plot me miell të hollë të përzier me vaj për flijim. Një temjanicë prej dhjetë shekëlash ari, plot me temjan. Një viç nga gjedhët, një dash, një qengj një vjeçar për olokaust, dhe një cjap nga dhitë për mëkatin. Dhe për flijim shpëtimi: dy lopë të reja, pesë desh, pesë cjep, pesë qengja femra një vjeçare. Ky ishte dhurata e Natanaelit, birit të Sogarit. Ditën e tretë sundimtari i bijve të Zabulonit, Eliabi bir i Helonit. Dhurata e tij, një tas argjendi, njëqind e tridhjetë pesha e tij; një kupë argjendi, shtatëdhjetë sikla sipas siklit të shenjtë; të dyja plot me miell të hollë të përzier me vaj për flijim; një temjanicë dhjetë ari, plot me temjan. Një viç nga gjedhët, një dash, një qengj një vjeçar për

olokaust, dhe një cjap nga dhitë për mëkatin. Dhe për flijim shpëtimi: lopë të reja dy, desh pesë, cjep pesë, qengja vjeçare pesë. Ky ishte dhurata e Eliabit, birit të Helonit. Ditën e katërt sundues i bijve të Rubenit, Elisuri bir i Sediurit. Dhurata e tij, një tas argjendi, njëqind e tridhjetë pesha e tij; një tas argjendi, shtatëdhjetë sikla sipas siklit të shenjtë; të dy plot me miell të hollë të përzier me vaj për flijim; një temjanicë dhjetë ari, plot me temjan. Një viç nga gjedhët, një dash, një qengj një vjeçar për olokaust, dhe një cjap nga dhitë për mëkatin. Dhe për flijim shpëtimi: dy mëshqerra, pesë desh, pesë cjep, pesë qengja vjeçare. Ky ishte dhurata e Elisurit, birit të Sediurit. Ditën e pestë, sundues i bijve të Simeonit, Salamieli bir i Surisadait. Dhurata e tij: një tas argjendi, pesha e tij njëqind e tridhjetë, një kupë argjendi prej shtatëdhjetë siklesh sipas siklit të shenjtë, të dyja plot me miell të hollë të përzier me vaj për flijim. Një temjanicë prej dhjetë të arta, plot me temjan. Një viç nga gjedhët, një dash, një qengj një vjeçar për olokaust, dhe një cjap nga dhitë për mëkatin. Dhe për flijim shpëtimi: dy lopë të reja, pesë desh, pesë cjep, pesë qengja femra një vjeçare. Ky ishte dhurata e Salamielit, birit të Surisadait. Ditën e gjashtë, sundues i bijve të Gadit, Eliasafi, bir i Raguelit. Dhurata e tij: një tas argjendi, pesha e tij njëqind e tridhjetë, një tas argjendi shtatëdhjetë siklash sipas siklit të shenjtë, të dy plot me miell të hollë të përzier me vaj për flijim. Një temjanicë prej dhjetë të arta, plot me temjan. Një viç nga gjedhët, një dash, një qengj një vjeçar për olokaust, dhe një cjap nga dhitë për mëkatin. Dhe për flijimet e shpëtimit: dy mëshqerra, pesë desh, pesë cjep, pesë qengja një vjeçare. Ky ishte dhurata e Elisafit, birit të Raguelit.

Në ditën e shtatë sunduesi i bijve të Efraimit, Elishama bir i Ammihudit. Dhurata e tij: një tas argjendi, pesha e tij njëqind e tridhjetë, një kupë argjendi prej shtatëdhjetë siklash sipas siklit të shenjtë, të dyja plot me miell të hollë të përzier me vaj për flijim. Një temjanicë prej dhjetë shekëlash ari, plot me temjan. Një viç nga gjedhët, një dash, një qengj një vjeçar për olokaust, dhe një cjap nga dhitë për mëkatin. Dhe për flijim shpëtimi: dy lopë të reja, pesë desh, pesë cjep, pesë qengja femra një vjeçare. Ky ishte dhurata e Elishamait, birit të Ammihudit. Ditën e tetë, sundues i bijve të Manasit, Gamaliël bir i Fadasurit. Dhurata e tij: një tas argjendi, pesha e tij njëqind e tridhjetë, një kupë argjendi prej shtatëdhjetë siklesh sipas siklit të shenjtë, të dyja plot me miell të hollë të përzier me vaj për flijim. Një temjanicë prej dhjetë të arta, plot me temjan. Një viç nga gjedhët, një dash, një qengj një vjeçar për olokaust të plotë, dhe një cjap nga dhitë një për mëkatin. Dhe për flijim shpëtimi dy lopë të reja, pesë desh, pesë cjep, pesë qengja femra një vjeçare. Kjo dhuratë e Gamalielit birit të Fedatsurit. Ditën e nëntë, sunduesi i bijve të Beniaminit, Abidani, bir i Gadeonit. Dhurata e tij, një tas argjendi, njëqind e tridhjetë pesha e tij; një tas argjendi, shtatëdhjetë sikla sipas siklit të shenjtë; të dy plot me miell të hollë të përzier me vaj për flijim; një temjanicë prej dhjetë ari, plot me temjan. Një viç nga gjedhët, një dash, një qengj një vjeçar për olokaust, dhe një cjap nga dhitë për mëkatin. Dhe për flijim shpëtimi: lopë të reja dy, desh pesë, cjep pesë, qengja vjeçare pesë. Ky ishte dhurata e Abidanit, birit të Gideonit. Ditën e dhjetë, sundimtari i bijve të Danit, Ahiezeri bir i Ammishadait. Dhurata e tij: një tas argjendi, pesha e tij njëqind e tridhjetë, një

tas argjendi shtatëdhjetë siklesh sipas siklit të shenjtë, të dy plot me miell të hollë të përzier me vaj për flijim. Një temjanicë prej dhjetë shekëlash ari, plot me temjan. Një viç nga gjedhët, një dash, një qengj një vjeçar për olokaust, dhe një cjap nga dhitë për mëkatin. Dhe për flijim shpëtimi: lopë të reja dy, desh pesë, cjep pesë, qengja femra një vjeçare pesë. Ky ishte dhurata e Akiezerit, birit të Amisadait. Ditën e njëmbëdhjetë, sundimtari i bijve të Asherit, Phagieli bir i Echranit. Dhurata e tij: një tas argjendi, pesha e tij njëqind e tridhjetë, një kupë argjendi prej shtatëdhjetë siklash sipas siklit të shenjtë, të dyja plot me miell të hollë të përzier me vaj për flijim. Një temjanicë prej dhjetë shekëlash ari, plot me temjan. Një viç nga gjedhët, një dash, një qengj një vjeçar për flijim të plotë të djegur, dhe një cjap nga dhitë një për mëkatin. Dhe për flijim shpëtimi: lopë të reja dy, desh pesë, cjep pesë, qengja vjeçare pesë. Ky ishte dhurata e Fagielit, birit të Ekranit. Në ditën e dymbëdhjetë, sunduesi i bijve të Neftalit, Akhire bir i Ainanit. Dhurata e tij: një tas argjendi, pesha e tij njëqind e tridhjetë, një tas argjendi shtatëdhjetë siklesh sipas siklit të shenjtë, të dy plot me miell të hollë të përzier me vaj për flijim. Një temjanicë prej dhjetë të arta, plot me temjan. Një viç nga gjedhët, një dash, një qengj një vjeçar për olokaust, dhe një cjap nga dhitë për mëkatin. Dhe për flijim shpëtimi: lopë të reja dy, desh pesë, cjep pesë, qengja vjeçare pesë. Ky ishte dhurata e Ahirës, birit të Ainanit. Ky është përkushtimi i altarit në ditën kur ai e vajosi atë, nga sunduesit e bijve të Izraelit: dymbëdhjetë pjata argjendi, dymbëdhjetë kupa argjendi, dymbëdhjetë temjanicë ari. Njëqind e tridhjetë sikle tasi i parë, dhe shtatëdhjetë sikle tasi i dytë, gjithë argjendi i

enëve, dy mijë e katërqind sikle, sipas siklit të shenjtë. Dymbëdhjetë temjanicë të arta plot me temjan, gjithë ari i temjanicave, njëqind e njëzet të arta. Të gjitha lopët për ofertën e djegur: dymbëdhjetë viça, dymbëdhjetë deshtë, dymbëdhjetë qengja një vjeçarë, dhe flijimet e tyre, dhe libacionet e tyre, dhe dymbëdhjetë cjeptë nga dhitë për mëkatin. Të gjitha lopët për flijim shpëtimi: mëshqerra njëzet e katër, desh gjashtëdhjetë, cjep gjashtëdhjetë një vjeçare, qengja gjashtëdhjetë një vjeçare të pametë. Kjo ishte përkushtimi i altarit, pas mbushjes së duarve të tij dhe pas vajosjes së tij. Kur Mojsiu hynte në çadrën e dëshmisë për t'i folur atij, ai dëgjoi zërin e Zotit duke folur me të nga sipër e sedilja e mëshirës, që është mbi arkën e dëshmisë, midis dy kerubinëve, dhe ai fliste me të.

8

Dhe Zoti i foli Moisiut, duke thënë, foli me Aaronin, dhe do t'i thuash atij, kur ti vendos llambat nga pjesa, përpara shandanit do të ndriçojnë shtatë llambat. Dhe Aaroni bëri kështu: nga njëra anë përpara shandanit ndezi llambat e tij, ashtu siç e urdhëroi Zoti Moisiun. Dhe ky është ndërtimi i shandanit: i fortë, i artë, trungu i tij dhe zambakët e tij, i gjithë i fortë: sipas formës që Zoti i tregoi Moisiut, kështu e bëri shandanin. Dhe Zoti i foli Moisiut duke thënë, merr Levitët nga mesi i bijve të Izraelit, dhe do t'i pastrosh ata. Dhe kështu do t'u bësh atyre pastrimin e tyre: do t'i spërkatësh me ujë pastrimi, do të kalojë brisk mbi çdo pjesë të trupit të tyre, do të lajnë rrobat e tyre, dhe do të jenë të

pastër. Dhe do të marrin një viç nga gjedhët, dhe për këtë flijim miell të hollë të përzier me vaj, dhe një viç një vjeçar nga gjedhët do të marrësh për mëkatin. Dhe do të sjellësh Levitët përpara çadrës së dëshmisë; dhe do të mbledhësh të gjithë mbledhjen e bijve të Izraelit; Dhe do të sjellësh Levitët përpara Zotit, dhe bijtë e Izraelit do të vënë duart e tyre mbi Levitët; Dhe Aaroni do të veçojë Levitët si ofertë përpara Zotit nga bijtë e Izraelit; dhe ata do të jenë që të punojnë punët e Zotit. Dhe Levitët do të vendosin duart mbi kokat e viçave, dhe ti do të bësh njërin për mëkatin, dhe tjetrin për olokaust Zotit, për të shlyerë për ta. Dhe do të vendosësh Levitët përpara Zotit, dhe përpara Aaronit, dhe përpara bijve të tij, dhe do t'i kthesh ata si ofertë përpara Zotit. Dhe do të veçosh Levitët nga mesi i bijve të Izraelit, dhe do të jenë të mitë. Dhe pas këtyre gjërave, Levitët do të hyjnë për të punuar punët e çadrës së dëshmisë, dhe do t'i pastrosh ata, dhe do t'i kthesh ata përpara Zotit. Sepse këta më janë dhënë si dhuratë nga mesi i bijve të Izraelit, në vend të atyre që hapin çdo mitër, të parëlindurve të gjithë nga bijtë e Izraelit, i kam marrë ata për mua. Sepse për mua çdo i parëlindur në bijtë e Izraelit nga njerëzit deri te kafshët; në ditën kur godita çdo të parëlindur në tokën e Egjiptit, i shenjtërova ata për mua, dhe mora Levitët në vend të çdo të parëlinduri në bijtë e Izraelit. Dhe i dhashë Levitët si dhuratë të dhënë Aaronit dhe bijve të tij nga mesi i bijve të Izraelit, që të punojnë punët e bijve të Izraelit në çadrën e dëshmisë, dhe të shlyejnë për bijtë e Izraelit, dhe nuk do të ketë ndër bijtë e Izraelit askënd që të afrohet te gjërat e shenjta. Dhe Moisi, Aaroni dhe e gjithë asambleja e bijve të Izraelit vepruan me

Levitët ashtu siç kishte urdhëruar Zoti ndaj Moisiut rreth Levitëve; kështu vepruan me ta bijtë e Izraelit. Dhe Levitët u pastruan dhe lanë rrobat e tyre, dhe Aaroni i paraqiti ata si ofertë përpara Zotit, dhe Aaroni bëri shlyerje për ta që t'i shenjtërojë ata. Dhe pas këtyre hynë Levitët të shërbejnë shërbesën e tyre në çadrën e dëshmisë përpara Aaronit, dhe përpara bijve të tij, ashtu siç urdhëroi Zoti Moisiun rreth Levitëve, kështu u bënë atyre. Dhe Zoti i foli Moisiut, duke thënë, kjo është ajo rreth Levitëve: nga njëzet e pesë vjeç e lart, ata do të hyjnë për të punuar në çadrën e dëshmisë; Dhe nga pesëdhjetë vjeç ai do të tërhiqet nga shërbimi, dhe nuk do të punojë më. Dhe vëllai i tij do të shërbejë në çadrën e dëshmisë për të mbajtur roje, por nuk do të kryejë punë, kështu do të veprosh me Levitët në rojet e tyre.

9

Dhe Zoti i foli Moisiut në shkretëtirën e Sinait në vitin e dytë, pasi ata dolën nga toka e Egjiptit, në muajin e parë, duke thënë, thuaj, dhe le të bëjnë bijtë e Izraelit Pashkën sipas kohës së saj, në ditën e katërmbëdhjetë të muajit të parë drejt mbrëmjes, do ta bësh atë sipas kohërave; sipas ligjit të saj, dhe sipas krahasimit të saj do ta bësh atë. Dhe Moisi u foli bijve të Izraelit të bëjnë Pashkën në fillim të ditës së katërmbëdhjetë të muajit në shkretëtirën e Sinait. Ashtu si urdhëroi Zoti Moisiun, kështu vepruan bijtë e Izraelit. Dhe erdhën burrat që ishin të papastër mbi shpirtin e një njeriu, dhe nuk ishin në gjendje të bënin

Pashkën në atë ditë; dhe iu afruan përpara Moisiut dhe Aaronit në atë ditë; Dhe ata burra i thanë atij, ne jemi të papastër mbi shpirtin e një njeriu; a duhet pra të na pengohet të ofrojmë dhuratën te Zoti sipas kohës së tij në mes të bijve të Izraelit? Dhe Moisiu u tha atyre: Qëndroni atje, dhe unë do të dëgjoj se çfarë do të urdhërojë Zoti për ju. Dhe Zoti i foli Moisiut, duke thënë, folu bijve të Izraelit, duke thënë, çdo njeri, i cili nëse bëhet i papastër mbi shpirtin e një njeriu, ose në rrugë larg jush, ose në brezat tuaj, dhe do të bëjë Pashkën për Zotin në muajin e dytë në ditën e katërmbëdhjetë; drejt mbrëmjes do ta bëjnë atë, me bukë të ndorme dhe barna të hidhura do ta hanë atë. Nuk do të lënë asgjë prej tij deri në mëngjes, dhe nuk do të thyejnë asnjë kockë prej tij; do ta bëjnë atë sipas ligjit të Pashkës. Dhe njeriu që është i pastër dhe nuk është në rrugë të largët, por dështon të kremtojë Pashkën, ai shpirt do të shfaroset nga populli i tij, sepse nuk e solli dhuratën e Zotit në kohën e caktuar; ai njeri do të mbajë mëkatin e tij. Nëse një i huaj afrohet te ju në tokën tuaj dhe kremton Pashkën e Zotit sipas ligjit të Pashkës dhe sipas rregullimit të saj, do ta bëjë atë; një ligj i vetëm do të jetë për ju, për të huajin dhe për vendlindjen e tokës. Dhe ditën që u ngrit çadra, reja mbuloi çadrën, shtëpinë e dëshmisë, dhe nga mbrëmja ishte mbi çadrën si një formë zjarri deri në mëngjes. Kështu ndodhte vazhdimisht: reja e mbulonte atë ditën, dhe një formë zjarri natën. Dhe kur reja u ngrit nga çadra, pas kësaj u nisën bijtë e Izraelit, dhe në vendin ku qëndronte reja, atje fushuan bijtë e Izraelit. Përmes urdhrit të Zotit do të fushojnë bijtë e Izraelit, dhe përmes urdhrit të Zotit do të nisin; të gjitha ditët në të cilat reja bën hije mbi çadrën, do të fushojnë bijtë e

Izraelit. Dhe kur reja qëndronte mbi çadrën për ditë të shumta, bijtë e Izraelit do të ruanin urdhrin e Perëndisë dhe nuk do të largoheshin. Dhe do të jetë kur reja të mbulojë çadrën për një numër ditësh, ata do të fushojnë sipas zërit të Zotit, dhe do të nisin sipas urdhrit të Zotit. Dhe do të jetë kur reja shfaqet nga mbrëmja deri në mëngjes, dhe reja ngrihet në mëngjes, atëherë do të nisin ditën ose natën. Kur reja mbizotëronte për ditë të tëra mbi të, bijtë e Izraelit do të fushonin, dhe nuk do të nisnin. Që nëpërmjet urdhrit të Zotit ata do të nisnin, ruajtjen e Zotit e ruajtën nëpërmjet urdhrit të Zotit në dorën e Moisiut.

10

Dhe Zoti i foli Moisiut, duke thënë: bëj për veten tënde dy bori argjendi të rrahura; do t'i bësh ato; dhe do të jenë për ty për të thirrur mbledhjen dhe për të lëvizur kampet. Dhe do të bësh të bjerë borinë në to, dhe do të mblidhet e gjithë asambleja te dera e çadrës së dëshmisë. Por nëse në një do të bëjnë të bjerë borinë, do të vijnë te ti të gjithë sunduesit udhëheqës të Izraelit. Dhe do të bini borinë sinjal, dhe do të nisin ata që kampin në lindje; dhe do të bini borinë sinjal të dytë, dhe do të nisin kampet që kampin në jug; dhe do të bini borinë sinjal të tretë, dhe do të nisin kampet që kampin pranë detit; dhe do të bini borinë sinjal të katërt, dhe do të nisin kampet që kampin nga veriu; me sinjal do të bijnë borinë në nisjen e tyre. Dhe kur të mblidhni kongregacionin, do të bini borinë, por jo me shenjë të veçantë. Dhe bijtë e Aaronit, priftërinjtë, do të bien me boritë, dhe kjo do

të jetë për ju një statut i përjetshëm në brezat tuaj. Nëse ju dilni në luftë në tokën tuaj kundër kundërshtarëve që janë ngritur kundër jush, dhe ju i bini boritë, atëherë ju do të kujtoheni përpara Zotit, dhe ju do të shpëtoheni nga armiqtë tuaj. Dhe në ditët e gëzimit tuaj, në festat tuaja dhe në hënat e reja tuaja, do të bini boritë mbi ofertat e djegura dhe mbi flijimet e shpëtimit tuaj, dhe kjo do të jetë për ju kujtesë përpara Perëndisë suaj. Unë jam Zoti, Perëndia juaj. Dhe ndodhi në vitin e dytë, në muajin e dytë, në ditën e njëzetë të muajit, reja u ngrit nga çadra e dëshmisë. Dhe bijtë e Izraelit u ngritën me furnizimet e tyre në shkretëtirën e Sinait, dhe reja u ndal në shkretëtirën e Paranit. Dhe ata u ngritën të parët nëpërmjet zërit të Zotit në dorën e Moisiut. Dhe ata ngritën rendin e kampit të bijve të Judës të parët me forcën e tyre, dhe mbi forcën e tyre ishte Naason, biri i Aminadabit. dhe mbi fuqinë e fisit të bijve të Isakarit, Natanaeli, biri i Sogarit. Dhe mbi fuqinë e fisit të bijve të Zabulonit, Eliab, biri i Helonit. Dhe do të rrëzojnë çadrën, dhe do të nisin bijtë e Gedsonit dhe bijtë e Merarit, ata që ngrenë çadrën. Dhe ata ngritën divizionin e kampit të Rubenit me forcën e tyre; dhe mbi forcën e tyre ishte Elizuri bir i Shedeurit; Dhe mbi forcën e fisit të bijve të Simeonit ishte Salamieli bir i Zurishadait. Dhe mbi fuqinë e fisit të bijve të Gadit, Elisafi, biri i Raguelit. Dhe bijtë e Kaathit do të nisin duke mbajtur sendet e shenjta, dhe do të ngrenë çadrën derisa të mbërrijnë. Dhe do të nisin rendin e kampit të Efraimit me forcën e tyre, dhe mbi forcën e tyre do të jetë Elishama, bir i Amihudit. Dhe mbi fuqinë e fisit të bijve të Manasit, Gamalieli, biri i Fadasurit. Dhe mbi fuqinë e fisit të bijve të Beniaminit, Abidani, biri i Gadeonit. Dhe do të nisin

divizioni i kampit të bijve të Danit, të fundit nga të gjitha kampet, me forcën e tyre, dhe mbi forcën e tyre Ahiezeri, biri i Amishadait. Dhe mbi fuqinë e fisit të bijve të Asherit, Phagieli, bir i Echranit. Dhe mbi fuqinë e fisit të bijve të Neftalit, Akire bir i Ainanit. Këto janë ushtritë e bijve të Izraelit, dhe ata u ngritën me forcën e tyre. Dhe Moisiu i tha Obabit, birit të Raguelit Madianit, dhëndrit të Moisiut: Ne po nisemi për në vendin që Zoti tha: Këtë do t'ua jap juve. Eja me ne, dhe do të të bëjmë mirë, sepse Zoti ka folur të mira për Izraelin. Dhe i tha atij: Nuk do të shkoj, por në tokën time dhe te brezi im. Dhe tha: Mos na braktis, sepse ishe me ne në shkretëtirë, dhe do të jesh ndër ne si plak. Dhe do të jetë nëse vjen me ne, dhe do të jetë ashtu që ato gjëra të mira, sa do t'i bëjë Zoti neve, edhe ty do të të bëjmë mirë. Dhe ata u nisën nga mali i Zotit një rrugë tre ditësh, dhe arka e besëlidhjes së Zotit shkonte para tyre një rrugë tre ditësh për t'u gjetur atyre vend pushimi. Dhe ndodhi që kur ngrihej arka, Moisiu tha: Zgjohu, o Zot, dhe le të shpërndahen armiqtë e tu, le të ikin të gjithë ata që të urrejnë ty. Dhe kur ai pushonte, tha: Kthehu, o Zot, te mijërat e dhjetëmijërat e Izraelit. Dhe reja u bë hijezuese mbi ta gjatë ditës, kur ata po largoheshin nga kampi.

11

Dhe populli po murmuritnin të këqija përpara Zotit, dhe Zoti dëgjoi, dhe u zemërua me zemërim, dhe u ndez zjarr në ta nga Zoti, dhe gllabëroi një pjesë të kampit. Dhe populli i thirri Moisiut, dhe Moisi iu lut Zotit, dhe zjarri pushoi. Dhe emri i atij

vendi u quajt Zjarrvënie, sepse zjarri u ndez në mes tyre nga Zoti. Dhe turma e përzier që ishte mes tyre dëshiroi me dëshirë, dhe ulur qanë edhe bijtë e Izraelit, dhe thanë: Kush do të na ushqejë me mish? Ne kujtuam peshqit që hanonim në Egjipt falas. Dhe kungujt, dhe pjeprat, dhe preshrat, dhe qepët, dhe hudhra. Tani por shpirti ynë është tërësisht i thatë, asgjë përveç manës para syve tanë. Mana ishte si farë koriandri, dhe forma e tij ishte si kristal. Dhe populli udhëtonte nëpër, dhe mblidhte, dhe e blinte atë në mulli, dhe e fërkonte në havan, dhe e ziente atë në tenxhere, dhe e bënte atë ëmbëlsira, dhe kënaqësia e tij ishte si shija e ëmbëlsirës nga vaji. Dhe kur vesa zbriste mbi kamp natën, mana zbriste mbi të. Dhe Mojsiu dëgjoi të qajturit e tyre sipas fiseve të tyre, secili te dera e tij, dhe Zoti u zemërua shumë me zemërim, dhe para Mojsiut ishte e keqe. Dhe Moisi i tha Zotit: Pse e ke keqtrajtuar shërbëtorin tënd, dhe pse nuk kam gjetur hir përpara teje, që të vendosësh barrën e këtij populli mbi mua? A nuk e mora unë në bark gjithë këtë popull, apo a i linda unë ata? Që ti më thua mua, merr atë në gjirin tënd, si të ngrejë një dadie fëmijën që thith, në tokën të cilën ti u betove etërve të tyre? Nga ku unë mish, t'i jap gjithë këtij populli? Sepse ata po qajnë mbi mua, duke thënë, na jep neve mish, që të hamë. Nuk do të jem i aftë unë vetëm të mbaj këtë popull, sepse kjo fjalë është shumë e rëndë për mua. Nëse ti bën kështu me mua, më vrit menjëherë, nëse kam gjetur mëshirë te ti, që të mos shoh dëmin tim. Dhe Zoti i tha Moisiut: Mblidhmë shtatëdhjetë burra nga pleqtë e Izraelit, të cilët ti vetë i njeh, sepse këta janë pleq të popullit dhe shkrues gjithashtu, dhe do t'i çosh ata te çadra e dëshmisë, dhe ata do të qëndrojnë atje me ty. Dhe do të zbres

dhe do të flas atje me ty, dhe do të heq nga fryma që është mbi ty dhe do ta vë mbi ata, dhe ata do të ndihmojnë me ty impulsin e popullit, dhe nuk do ta mbash ti vetëm. Dhe popullit do t'i thuash, pastrohuni për nesër, dhe do të hani mish; sepse qatë përpara Zotit, duke thënë, kush do të na ushqejë me mish? Që ishte mirë për ne në Egjipt; dhe Zoti do t'ju japë juve të hani mish, dhe ju do të hani mish. Jo një ditë do të hani, jo dy, jo pesë ditë, jo dhjetë ditë, jo njëzet ditë, deri një muaj ditësh do të hani, deri sa të dalë nga vrimat e hundës suaj; dhe do të jetë për ju në kolerë, sepse nuk iu bindët Zotit, i cili është në mes jush, dhe qatë para tij, duke thënë, pse ne dolëm nga Egjipti? Dhe tha Moisiu, gjashtëqind mijëra këmbësorë është populli, midis të cilëve jam unë; dhe ti the, mish do t'u jap atyre për të ngrënë, dhe do të hanë një muaj ditësh; A nuk do të theren dele dhe qe për ta, dhe do t'u mjaftojë atyre? Ose të gjithë peshqit e detit do të mblidhen për ata, dhe do t'u mjaftojnë atyre? Dhe Zoti i tha Moisiut, a nuk do të mjaftojë dora e Zotit? Tashmë do të dish nëse do të të arrijë fjala ime apo jo. Dhe Moisiu doli dhe i foli popullit fjalët e Zotit, dhe mblodhi shtatëdhjetë burra nga pleqtë e popullit, dhe ai i vendosi rreth e qark çadrës. Dhe Zoti zbriti në re, dhe i foli atij, dhe mori nga fryma që ishte mbi të, dhe e vuri mbi shtatëdhjetë burrat pleq, dhe kur fryma pushoi mbi ta, ata profetizuan, dhe nuk e bënë më. Dhe dy burra u lanë në kamp, emri i njërit ishte Eldad dhe emri i të dytit ishte Medad, dhe fryma u pushua mbi ta, dhe këta ishin nga të regjistruarit, por nuk erdhën te çadra, dhe profetizuan në kamp. Dhe i riu, duke vrapuar, ia raportoi Moisiut dhe tha: Eldadi dhe Modadi po profetizojnë në kamp. Dhe duke u përgjigjur, Jozueu, biri i Nunit,

që qëndronte pranë Moisiut, i zgjedhuri, tha: Zot Moisi, ndaloi ata. Dhe Moisiu i tha atij, a nuk je xheloz për mua? Dhe kush do të dëshironte që i gjithë populli i Zotit të ishin profetë, kur Zoti të japë frymën e tij mbi ta? Dhe Mojsiu shkoi në kamp, ai dhe pleqtë e Izraelit. Dhe një frymë doli nga Zoti dhe solli shkurteza nga deti, dhe i hodhi mbi kampin në largësi një dite udhë nga këtu dhe një dite udhë nga këtu, rreth kampit, afërsisht dy kubitë nga toka. Dhe pasi u ngrit, populli mblodhi shkurta gjatë gjithë ditës, gjatë gjithë natës dhe gjatë gjithë ditës tjetër; ai që mblodhi më pak, mblodhi dhjetë masa, dhe i ftohën për veten e tyre rreth e qark kampit. Mishi ende ishte në dhëmbët e tyre para se të mbaronte, dhe Zoti u zemërua me popullin, dhe Zoti goditi popullin me një goditje shumë të madhe. Dhe emri i atij vendi u quajt Varret e Dëshirës, sepse atje varrosën popullin që kishte dëshiruar. Nga Varrezat e dëshirave populli u nis për në Aseroth, dhe populli u vendos në Aseroth.

12

Dhe Miriami dhe Aaroni folën kundër Moisiut, për shkak të gruas etiopase që mori Moisiu, sepse ai mori një grua etiopase, dhe thanë, a nuk ka folur Zoti vetëm me Moisiun? A nuk na foli edhe neve? Dhe Zoti dëgjoi. Dhe njeriu Moisi ishte shumë i butë nga të gjithë njerëzit që ishin mbi tokë. Dhe Zoti iu tha menjëherë Moisiut, Aaronit dhe Miriamit: Dilni ju të tre në çadrën e dëshmisë. Dhe të tre dolën në çadrën e dëshmisë, dhe Zoti zbriti në një shtyllë reja, dhe qëndroi mbi derën e çadrës së

dëshmisë, dhe u thirrën Aaroni dhe Miriami, dhe dolën që të dy. Dhe u tha atyre, dëgjoni fjalët e mia, nëse bëhet profet i juaj te Zoti, në vegim do t'i bëhem i njohur atij, dhe në gjumë do t'i flas atij. Jo kështu shërbëtori im Moisi, në të gjithë shtëpinë time besnik është; Gojë më gojë do të flas me të, në formë, dhe jo nëpërmjet gjëegjëzave, dhe lavdinë e Zotit pa; dhe pse nuk u frikësuat të flisni kundër shërbëtorit tim Moisi? Dhe zemërimi i inati i Zotit ra mbi ta, dhe ai u largua. Dhe reja u largua nga çadra, dhe ja, Mariam ishte lebrozë si bora, dhe Aaroni shikoi nga Mariam, dhe ja, ajo ishte lebrozë. Dhe Aaroni i tha Moisiut, të lutem zot, mos na vër mbi ne mëkatin, sepse kemi qenë të paditur sipas asaj që kemi mëkatuar; Mos u bëftë si i barabartë me vdekjen, si një dështim që del nga barku i nënës, dhe ha gjysmën e mishit të saj. Dhe Mojsiu i thirri Zotit, duke thënë: O Perëndi, të lutem, shëroje atë. Dhe Zoti i tha Moisiut, nëse i ati i saj duke pështyrë pështyu në fytyrën e saj, a nuk do të turpërohej shtatë ditë? Le të ndahet shtatë ditë jashtë kampit, dhe pas kësaj ai/ajo do të hyjë. Dhe Miriami u nda jashtë kampit për shtatë ditë, dhe populli nuk u nis, derisa Miriami u pastrua. Dhe pas këtyre gjërave, populli u nis nga Aseroth dhe fushoi në shkretëtirën e Paran.

13

Dhe Zoti i foli Moisiut, duke thënë: Dërgo për veten tënde burra, dhe le të vëzhgojnë tokën e Kananejve, të cilën unë ua jap bijve të Izraelit në zotërim; një burrë sipas fisit, sipas klaneve të

etërve të tyre do t'i dërgosh ata, çdo udhëheqës nga ata. Dhe Moisiu i dërgoi ata nga shkretëtira e Paranit nëpërmjet zërit të Zotit, të gjithë këta burra ishin udhëheqës të bijve të Izraelit. Dhe këto janë emrat e tyre, nga fisi i Rubenit: Samueli, bir i Zakurit. Nga fisi i Simeonit, Safat bir i Surit. I fisit të Judës, Kalebi, bir i Jefonit. I fisin Isakar, Igali bir i Jozefit. I fisit të Efraimit, Hoshea bir i Nunit. Nga fisi i Beniaminit, Falti bir i Rafu. Nga fisi i Zebulinit, Gudi'eli bir i Sudit. Të fisit të Jozefit, nga bijtë e Manasit, Gadi bir i Susit. Nga fisi i Danit, Amiel biri i Gamalit. Nga fisi i Asherit, Sathouri bir i Mikaelit. Nga Fisi i Neftalit, Nabi bir i Sabit. Nga fisi i Gadit, Gudiëli, bir i Makiut. Këto janë emrat e burrave që Moisiu dërgoi për të spiunuar tokën, dhe Moisiu e emëroi Jozue Hoshea-n, birin e Nun-it. Dhe Moisiu i dërgoi ata të vëzhgojnë tokën e Kanaanit, dhe u tha atyre, ngjituni në këtë shkretëtirë, dhe do të ngjiteni në mal, dhe do të shihni tokën se çfarë është, dhe popullin që banon mbi të, nëse është i fortë ose i dobët, ose janë të paktë ose shumë. Dhe si është toka në të cilën këta banojnë mbi të, a është e mirë apo e keqe, dhe cilat janë qytetet në të cilat këta banojnë, a janë të fortifikuara apo të pafortifikuara. Dhe si është toka, a pjellore apo e shkretë; nëse ka në të pemë, apo jo; dhe duke qëndruar të fortë do të merrni nga frytet e tokës. Dhe ditët, ditët e pranverës, pararendëse të rrushit. Dhe pasi shkuan lart, ata eksploruan tokën nga shkretëtira e Sinit deri në Rehob, në hyrje të Hamathit. Dhe ata shkuan lart nëpër shkretëtirë, dhe shkuan deri në Hebron, dhe atje ishin Ahiman, dhe Sheshai, dhe Talmai, brezat e Anakut, dhe Hebroni u ndërtua shtatë vjet para Tanisit të Egjiptit. Dhe ata erdhën deri në luginën e viles, dhe e spiunuan atë, dhe

prenë nga atje një degë me një vile rrushi mbi të, dhe e ngritën atë mbi shtylla, dhe morën edhe nga shegët dhe nga fiqtë. Dhe ata e emëruan atë vend Gryka e Veshjes së Rrushit, për shkak të veshjes së rrushit që bijtë e Izraelit e prenë që andej. Dhe u kthyen prapa nga atje pasi kishin eksploruar tokën për dyzet ditë. Dhe pasi shkuan, erdhën te Moisiu dhe Aaroni dhe te e gjithë asambleja e bijve të Izraelit, në shkretëtirën Paran Kadesh; dhe iu përgjigjën atyre me fjalë dhe të gjithë asamblesë, dhe treguan frytin e tokës, dhe i treguan atij, dhe thanë, erdhëm në tokën në të cilën na dërgove, tokë që rrjedh qumësht dhe mjaltë; dhe ky është fryti i saj. Por kombi që banon atje është i guximshëm, dhe qytetet janë të fortifikuara, të murosura, shumë të mëdha, dhe atje kemi parë brezin e Enakut. Dhe Amaleku banon në tokën drejt Jugut, dhe Hiteasi, dhe Hiveasi, dhe Jebusasi, dhe Amoreasi banojnë në krahinën malore, dhe Kanaanasi banon pranë detit dhe pranë lumit Jordan. Dhe Kaleb e heshti popullin para Moisiut, dhe i tha atij: Jo, por duke u ngjitur do të ngjitemi, dhe do ta trashëgojmë atë, sepse të fuqishëm do të jemi kundër tyre. Dhe njerëzit që kishin shkuar lart bashkë me të, thanë: Ne nuk do të shkojmë lart, sepse nuk jemi në gjendje të shkojmë lart kundër kombit, sepse ai është më i fortë se ne. Dhe ata sollën lajme të këqija për tokën që kishin vëzhguar te bijtë e Izraelit, duke thënë: Toka që ne kaluam për ta vëzhguar është tokë që gllabëron banuesit e saj, dhe të gjithë njerëzit që pamë në të janë burra të mëdhenj. Dhe atje kemi parë gjigantët, dhe ishim para tyre si karkaleca, por edhe kështu ishim para tyre.

14

Dhe pasi e ngriti zërin e gjithë tubimi, populli qau gjithë atë natë. Dhe murmuritnin kundër Moisiut dhe Aaronit të gjithë bijtë e Izraelit; dhe i tha atyre e gjithë asambleja, Ah sikur të kishim vdekur në tokën e Egjiptit, ose në këtë shkretëtirë sikur të kishim vdekur; dhe pse Zoti na sjell në këtë tokë që të biem në luftë? Gratë tona dhe fëmijët do të jenë për plaçkitje; tani pra më mirë është të kthehemi në Egjipt. Dhe i thanë njëri-tjetrit: Le të zgjedhim një udhëheqës dhe të kthehemi në Egjipt. Dhe Moisi dhe Aaroni ranë me fytyrë përpara të gjithë mbledhjes së bijve të Izraelit. Jozueu, biri i Nunit, dhe Kalebi, biri i Jefuneut, nga ata që kishin vëzhguar tokën, i grisën rrobat e tyre dhe i thanë gjithë mbledhjes së bijve të Izraelit, duke thënë: Toka që ne e kemi vëzhguar është shumë, shumë e mirë. Nëse Zoti na zgjedh, do të na sjellë në këtë tokë dhe do të na e japë atë, tokë e cila rrjedh qumësht dhe mjaltë. Por mos u bëni rebelë ndaj Zotit, dhe ju mos u frikësoni nga populli i tokës, sepse ai është ushqim për ju, koha e tyre ka kaluar, dhe Zoti është me ne, mos u frikësoni nga ata. Dhe e gjithë asambleja tha të gurëzojnë ata me gurë, dhe lavdia e Zotit u shfaq në renë mbi çadrën e dëshmisë për të gjithë bijtë e Izraelit. Dhe Zoti i tha Moisiut, deri kur do të më provokoj ky popull? Dhe deri kur nuk do të më besojnë për të gjitha shenjat që bëra në mes tyre? Do t'i godas ata me vdekje dhe do t'i shkatërroj ata, dhe do të bëj ty dhe shtëpinë e atit tënd në komb të madh, dhe shumë më tepër se këtë. Dhe Moisiu i tha Zotit: Do ta dëgjojë Egjipti që ti nxore këtë popull nga mesi i tyre

me forcën tënde. Por edhe të gjithë banorët mbi këtë tokë kanë dëgjuar që ti je Zot në këtë popull, i cili shihesh sy më sy, o Zot, dhe reja jote qëndron mbi ta, dhe ti shkon para tyre në shtyllë reje gjatë ditës, dhe në shtyllë zjarri gjatë natës. Dhe do ta shkatërrosh këtë popull si një njeri të vetëm, dhe kombet që kanë dëgjuar emrin tënd do të thonë: Sepse Zoti nuk ishte i aftë ta sjellë këtë popull në tokën që u betua atyre, i shkatërroi ata në shkretëtirë. Dhe tani le të lartësohet forca jote, Zot, në atë mënyrë që ti the, duke thënë: Zoti i durueshëm, dhe i bollshëm në mëshirë, dhe i vërtetë, duke hequr paudhësitë dhe padrejtësitë dhe mëkatet, dhe me pastrimin nuk do të pastrojë fajtorin, duke kthyer mëkatet e etërve mbi fëmijët deri në brezin e tretë dhe të katërt. Fal mëkatin e këtij populli sipas mëshirës sate të madhe, ashtu si u tregove i favorshëm ndaj tyre nga Egjipti deri tani. Dhe Zoti i tha Moisiut: Unë jam i mëshirshëm ndaj tyre sipas fjalës sate. Por unë jetoj, dhe emri im jeton, dhe lavdia e Zotit do të mbushë gjithë tokën. Që të gjithë burrat që panë lavdinë time, dhe shenjat që bëra në Egjipt, dhe në shkretëtirë, dhe më provuan këtë herë të dhjetë, dhe nuk dëgjuan zërin tim, me të vërtetë nuk do të shohin tokën, që u betova etërve të tyre; por fëmijët e tyre që janë me mua këtu, sa nuk dinë të mirë as të keqe, çdo i ri i papërvojë, këtyre do t'u jap tokën; por të gjithë ata që më provokuan, nuk do ta shohin atë. Por djali im Kaleb, sepse ka një frymë tjetër në të, dhe më ndoqi mua, do ta sjell atë në tokën në të cilën hyri atje, dhe fara e tij do ta trashëgojë atë. Amaleku dhe Kanaaniti banojnë në luginë; nesër kthehuni dhe nisuni ju në shkretëtirë, në rrugën e Detit të Kuq. Dhe Zoti i tha Moisiut dhe Aaronit, duke thënë, deri kur

këtë mbledhje të ligë? Atë që vetë ata murmurisin përpara meje, murmuritjen e bijve të Izraelit, të cilën ata murmuritën rreth jush, unë e kam dëgjuar. I thashë atyre: Për jetën time, thotë Zoti, ashtu siç keni folur në veshët e mi, kështu do t'ju bëj juve. Në këtë shkretëtirë do të bien trupat tuaj; dhe i gjithë numërimi juaj, dhe të numëruarit tuaj nga njëzet vjeç e lart, sa murmuritën kundër meje; a do të hyni ju në tokën mbi të cilën unë shtrira dorën time për t'ju bërë të banoni mbi të; por vetëm Kaleb bir i Jefuneut, dhe Jozueu i Nunit. Dhe fëmijët, për të cilët ju thatë se do të jenë plaçkë, unë do t'i sjell ata në tokë; dhe ata do ta trashëgojnë tokën, nga e cila ju u larguat. Dhe gjymtyrët tuaja do të bien në këtë shkretëtirë. Dhe bijtë tuaj do të jenë duke banuar në shkretëtirë dyzet vjet; dhe do të mbajnë imoralitetin seksual tuaj, derisa të konsumohen gjymtyrët tuaja në shkretëtirë, sipas numrit të ditëve sa ju spiunuat tokën, dyzet ditë, një ditë për vit, do të merrni mëkatet tuaja dyzet vjet; dhe do të njihni zemërimin e hidhërimit tim. Unë, Zoti, fola, vërtet kështu do të bëj me këtë tubim të keq, i mbledhur kundër meje: në këtë shkretëtirë do të konsumohen, dhe atje do të vdesin. Dhe njerëzit, të cilët Moisiu i dërgoi për të vëzhguar tokën, dhe pasi arritën murmuritën kundër saj te asambleja për të nxjerrë fjalë të liga rreth tokës, dhe vdiqën njerëzit të cilët folën të liga kundër tokës në goditjen përpara Zotit. Dhe Jozueu, biri i Nauit, dhe Kalebi, biri i Jefunit, mbijetuan nga ata njerëz që kishin shkuar për të vëzhguar tokën. Dhe Moisi u foli këto fjalë të gjithë bijve të Izraelit, dhe populli vajtoi shumë. Dhe u ngritën herët në mëngjes dhe shkuan lart në majën e malit, duke thënë: Ja, ne do të shkojmë lart në vendin të cilin e tha Zoti, sepse kemi

mëkatuar. Dhe Moisiu tha, pse ju po shkelni fjalën e Zotit? Nuk do t'ju shkojë mbarë. Mos shkoni lart, sepse Zoti nuk është me ju, dhe do të bini para fytyrës së armiqve tuaj. Që Amaleku dhe Kanaaniti janë atje përpara jush, dhe do të bini nga shpata, sepse u kthyet mbrapa duke mos iu bindur Zotit, dhe Zoti nuk do të jetë me ju. Dhe duke u detyruar, ata u ngjitën mbi majën e malit, por arka e besëlidhjes së Zotit dhe Moisiu nuk u lëvizën nga kampi. Dhe Amaleku dhe Kanaaniti që banonin në atë mal zbritën, dhe i kthyen ata prapa, dhe i goditën ata deri në Hormah, dhe u kthyen prapa në kamp.

15

Dhe tha Zoti te Moisiu, duke thënë, fol te bijtë e Izraelit, dhe do t'u thuash atyre, kur të hyni në tokën e banimit tuaj, të cilën unë ju jap juve, dhe do të bësh olokauste Zotit, olokaust i plotë ose flijim, për të madhëruar betim, ose sipas vullnetit, ose në festat tuaja të bëni erë të këndshme Zotit, nëse nga gjethi ose nga delet. Dhe ai që ofron dhuratën e tij Zotit, do të sjellë një flijim prej një të dhjete efaje miell të hollë të përzier me një të katërtën e hinit vaj. Dhe verë për libacion, të katërtën e hinit, do ta bëni mbi olokaustën ose mbi flijimin; për qengjin, për një, do të bësh aq shumë ofertë me erë të këndshme për Zotin. Dhe për dashin, kur ta bëni atë si olokaust ose si flijim, do të bëni një flijim prej dy të dhjetave të miellit të hollë të përzier me vaj, një të tretën e hinit. Dhe verë për libacion, një të tretën e hinit, do ta sillni si erë e këndshme për Zotin. Nëse ju bëni nga gjedhët një olokaust ose

një flijim për të përmbushur një zotim, ose një flijim shpëtimi për Zotin, atëherë ai do të sjellë mbi viçin një flijim prej mielli të hollë tre të dhjeta të përzier me vaj, gjysmë hini. Dhe verë për libacion, gjysmën e hinit, ofertë me erë të këndshme për Zotin. Kështu do të bësh për një viç, ose për një dash, ose për një qengj nga delet ose nga dhitë; Sipas numrit të atyre që do të bëni, kështu do të bëni për secilin, sipas numrit të tyre. Çdo i lindur vendas do të bëjë kështu për të ofruar oferta në erë të këndshme Zotit. Nëse një i huaj shtohet te ju në tokën tuaj, ose kushdo që do të jetë te ju në brezat tuaj, dhe do të bëjë një ofertë me erë të këndshme për Zotin, ashtu siç veproni ju, kështu do të veprojë asambleja për Zotin. Një ligj do të jetë për ju dhe për të huajt që banojnë midis jush, ligj i përjetshëm për brezat tuaj, si ju, ashtu edhe i huaji do të jetë përpara Zotit. Një ligj do të jetë dhe një e drejtë do të jetë për ju dhe për të huajin që banon midis jush. Dhe Zoti i foli Moisiut, duke thënë, folu bijve të Izraelit, dhe do t'u thuash atyre, kur të hyni ju në tokën në të cilën unë po ju sjell atje, dhe do të jetë kur të hani ju nga bukët e tokës, do të veçoni një ofertë një pjesë të veçuar për Zotin, frytet e para të brumit tuaj. Bukë do të veçoni si ofertë; ashtu si ofertën nga llogore, kështu do ta veçoni atë, frytin e parë të brumit tuaj, dhe do t'i jepni Zotit ofertë për brezat tuaj. Kur ju mëkatoni dhe nuk i bëni të gjitha këto urdhërime, të cilat Zoti i foli Moisiut, ashtu siç Zoti ju urdhëroi nëpërmjet dorës së Moisiut, nga dita në të cilën Zoti ju urdhëroi dhe tutje në brezat tuaj, dhe do të jetë nëse ndodh pa dashje nga sytë e asamblesë, atëherë e gjithë asamblea do të bëjë një viç nga gjedhë pa të metë për olokaust për erë të këndshme për Zotin, dhe flijimin e tij dhe libacionin e tij sipas

rregullimit, dhe një cjap nga dhitë për mëkatin. Dhe prifti do të shlyejë për të gjithë kuvendin e bijve të Izraelit, dhe do t'u falet atyre, sepse është i pavullnetshëm, dhe ata sollën dhuratën e tyre si ofertë Zotit për mëkatin e tyre përpara Zotit, për të pavullnetshmet e tyre. Dhe do t'i falet të gjithë kuvendit të bijve të Izraelit, dhe të huajit që banon midis jush, sepse ishte pavullnetshëm për të gjithë popullin. Nëse një shpirt mëkaton pa dashje, ai do të sjellë një dhí një vjeçare për mëkatin. Dhe prifti do të shlyejë për shpirtin që ka mëkatuar pa dashje dhe ka mëkatuar pa dashje përpara Zotit, për të shlyejë për të. Për venddasin ndër bijtë e Izraelit, dhe për të huajin që banon në mes tyre, do të jetë një ligj i vetëm për ta, për atë që vepron pa dashje. Dhe shpirti i cili vepron me dorë arrogance, qoftë nga vendësit apo nga proselijtët, ky provokoi Perëndinë, ai shpirt do të shkatërrohet nga populli i tij, sepse përçmoi fjalën e Zotit, dhe shpërndau urdhërimet e tij; ai shpirt do të shkatërrohet plotësisht, mëkati i tij brenda tij. Dhe bijtë e Izraelit ishin në shkretëtirë, dhe gjetën një njeri duke mbledhur dru në ditën e shtunë. Dhe ata që e gjetën duke mbledhur dru ditën e shabatit, e sollën tek Moisiu dhe Aaroni, dhe tek i gjithë kuvendi i bijve të Izraelit. Dhe ata e vunë atë në burg, sepse nuk kishin vendosur se çfarë të bënin me të. Dhe Zoti i foli Moisiut, duke thënë: Me vdekje le të vritet njeriu, e gjithë asambleja le ta gurëzojë atë me gurë. Dhe e gjithë adunimi e nxori atë jashtë kampit, dhe e gjithë adunimi e gjuajti me gurë atë jashtë kampit, ashtu si kishte urdhëruar Zoti Moisiut. Dhe Zoti i tha Moisiut, duke thënë: folu bijve të Izraelit, dhe do t'u thuash atyre, dhe le të bëjnë për veten e tyre thekë mbi cepat e rrobave të tyre për brezat e tyre,

dhe do të vini mbi thekët e cepave një fill ngjyrë vjollce. Dhe do të jetë për ju në thekët, dhe do t'i shihni ato; dhe do të kujtoni të gjitha urdhërimet e Zotit, dhe do t'i bëni ato; dhe nuk do të shmangeni pas mendimeve tuaja, dhe syve në të cilët ju kurvëroni pas tyre, që të kujtoni dhe të bëni të gjitha urdhërimet e mia, dhe do të jeni të shenjtë për Perëndinë tuaj. Unë jam Zoti, Perëndia juaj, që ju nxori nga toka e Egjiptit, për të qenë Perëndia juaj; unë jam Zoti, Perëndia juaj.

16

Dhe foli Kore bir i Isaarit, birit të Kaathit, birit të Levit, dhe Dathan dhe Abiram bij të Eliabit, dhe On bir i Pelethit, birit të Rubenit; dhe u ngritën përpara Moisiut, dhe burra nga bijtë e Izraelit pesëdhjetë e dyqind, udhëheqës të asamblesë, të thirrur të këshillit, dhe burra të famshëm. U mblodhën kundër Mojsiut dhe Aaronit, dhe thanë: Mjaft për ju, sepse e gjithë asambleja, të gjithë janë të shenjtë, dhe Zoti është në mes tyre, dhe pse ngriheni mbi asamblenë e Zotit? Dhe kur dëgjoi, Moisi ra me fytyrë. Dhe i foli Kores dhe gjithë sinagogës së tij, duke thënë: Perëndia ka vizituar dhe ka njohur ata që janë të tij dhe të shenjtët, dhe i ka sjellë afër vetes, dhe ata që ka zgjedhur për vete, i ka sjellë afër vetes. Këtë bëni: merrni për ju vetë enë zjarri, Korah dhe e gjithë mbledhja e tij, dhe vendosni mbi to zjarr, dhe vendosni mbi to temjan përpara Zotit nesër; dhe do të jetë burri të cilin ka zgjedhur Zoti, ky i shenjtë; le të jetë mjaft për ju, bij të Levit. Dhe Mojsiu i tha Korahut: Dëgjomëni, o bij të

Levit. A nuk është kjo gjë e vogël për ju, që Perëndia i Izraelit ju ndau nga sinagoga e Izraelit dhe ju afroi te vetja për të shërbyer në shërbesat e çadrës së Zotit, dhe për të qëndruar përpara çadrës për t'u shërbyer atyre? Dhe ai të fitoi ty dhe të gjithë vëllezërit e tu, bijtë e Levit, bashkë me ty, dhe ju kërkoni edhe të shërbeni si priftërinj? Kështu ti dhe i gjithë tubimi yt i mbledhur drejt Perëndisë, dhe Aaroni kush është, që ju murmuritni kundër tij? Dhe Mojsiu dërgoi të thërrasë Dathanin dhe Abiramin, bijtë e Eliabit, dhe ata thanë: Ne nuk do të shkojmë lart. A nuk është gjë e vogël kjo, që ti na solle në një tokë ku rrjedh qumësht dhe mjaltë, për të na vrarë në shkretëtirë, dhe që ti sundosh mbi ne? Sundues je ti? Dhe ti na solle në tokë që rrjedh qumësht dhe mjaltë, dhe na dhe neve trashëgimi fushe dhe vreshta? Sytë e atyre njerëzve a do t'i kishe nxjerrë? Nuk po ngjitemi. Dhe Moisi u pikëllua shumë, dhe i tha Zotit: Mos e vërej flijimin e tyre, nuk kam marrë asgjë të dëshirueshme nga asnjëri prej tyre, as nuk kam dëmtuar askënd prej tyre. Dhe Moisiu i tha Korahut, shenjtëro mbledhjen tënde, dhe bëhuni gati përpara Zotit ti dhe Aaroni dhe ata vetë nesër; Dhe merrni secili temjanicën e tij, dhe do të vini mbi to temjan, dhe do të afroni përpara Zotit secili temjanicën e tij, pesëdhjetë e dyqind temjanica, dhe ti dhe Aaroni secili temjanicën e tij. Dhe secili mori temjanicën e tij, dhe vunë zjarr mbi to, dhe hodhën temjan mbi to, dhe Moisiu dhe Aaroni qëndruan pranë dyerve të çadrës së dëshmisë. Dhe Kore mblodhi kundër tyre gjithë turmën e tij pranë derës së çadrës së dëshmisë, dhe lavdia e Zotit iu shfaq gjithë turmës. Dhe Zoti i foli Moisiut dhe Aaronit, duke thënë, ndahuni nga mesi i kësaj mbledhjeje, dhe do t'i shkatërroj ata

menjëherë. Dhe ata ranë përmbys, dhe thanë: O Perëndi, Perëndia i frymëve dhe i çdo mishi, nëse një njeri ka mëkatuar, a do të bjerë zemërimi i Zotit mbi të gjithë kuvendin? Dhe Zoti i foli Moisiut, duke thënë: Folu mbledhjes, duke thënë: Tërhiquni rreth nga mbledhja e Koreut. Dhe Mojsiu u ngrit dhe shkoi drejt Dathanit dhe Abiramit, dhe të gjithë pleqtë e Izraelit shkuan bashkë me të. Dhe foli drejt turmës duke thënë: Ndahuni nga çadrat e këtyre njerëzve të ashpër, dhe mos prekni asgjë nga të gjitha ato që janë të tyre, që të mos shkatërroheni bashkë me ta në të gjithë mëkatin e tyre. Dhe ata u larguan nga çadra e Korahut rreth e qark, dhe Dathani dhe Abirami dolën dhe qëndronin pranë dyerve të çadrave të tyre, dhe gratë e tyre, dhe fëmijët e tyre, dhe bagazhi i tyre. Dhe Moisiu tha: Në këtë do ta dini që Zoti më dërgoi të bëj të gjitha këto vepra, sepse nuk veprova nga vetja ime. Nëse këta do të vdesin sipas vdekjes së të gjithë njerëzve, nëse edhe vizita e tyre do të jetë sipas vizitës së të gjithë njerëzve, atëherë Zoti nuk më ka dërguar mua. Por ose në vizion do ta tregojë Zoti, dhe duke hapur toka gojën e saj, do t'i gëlltisë ata dhe shtëpitë e tyre dhe çadrat e tyre dhe të gjitha sa u përkasin atyre, dhe do të zbresin të gjallë në hades, dhe do të dini që këta njerëz e provokuan Zotin. Kur ai pushoi së foluri të gjitha këto fjalë, toka u çua poshtë tyre. Dhe u hap toka, dhe i gëlltiti ata, shtëpitë e tyre, të gjithë njerëzit që ishin me Korah, dhe bagëtitë e tyre. Dhe ata zbritën të gjallë në ferr me gjithçka që ishte e tyre, dhe toka i mbuloi ata, dhe humbën nga mesi i sinagogës. Dhe i gjithë Izraeli që ishte rreth e qark tyre ikën nga zëri i tyre, duke thënë: Mos na gëlltitë edhe ne toka! Dhe zjarri doli nga Zoti dhe gllabëroi pesëdhjetë e dyqind burrat që

ofronin temjanin.

17

Dhe tha Zoti te Moisiu, dhe te Eleazari, biri i Aaronit priftit, merrni enët e zjarrit të bronzta nga mesi i të djegurve, dhe zjarrin e huaj këtë shpërndaje atje, sepse shenjtëruan enët e zjarrit të mëkatarëve të këtyre në shpirtrat e tyre, dhe bëji ato pllaka të rrahura mbulim për altarin, sepse u sollën përpara Zotit dhe u shenjtëruan; dhe u bënë për shenjë për bijtë e Izraelit. Dhe Eleazari, biri i Aaronit priftit, mori enët e zjarrit prej bronzi, sa shumë sollën ata të djegurit, dhe i shtuan ato si mbulese altarit, kujtim për bijtë e Izraelit, që të mos afrohet asnjë i huaj, që nuk është nga fara e Aaronit, të vërë temjan përpara Zotit; dhe të mos jetë si Korahu dhe rebelimi i tij, ashtu siç foli Zoti nëpërmjet dorës së Moisiut me të. Dhe bijtë e Izraelit murmuritën të nesërmen kundër Moisiut dhe Aaronit, duke thënë: Ju keni vrarë popullin e Zotit. Dhe ndodhi që kur bashkësia po mblidhej kundër Moisiut dhe Aaronit, ata u sulën mbi çadrën e dëshmisë, dhe reja e mbuloi atë, dhe u shfaq lavdia e Zotit. Dhe Moisi dhe Aaroni hynë përpara çadrës së dëshmisë. Dhe Zoti i foli Moisiut dhe Aaronit, duke thënë, largohuni nga mesi i këtij mbledhje, dhe do t'i shkatërroj ata menjëherë; dhe ata ranë me fytyrë. Dhe Moisi i tha Aaronit: Merr zjarrvënësin dhe vëri zjarr nga altari, hidh temjan mbi të dhe çoje shpejt në kamp, dhe bëj shlyerje për ta, sepse zemërimi ka dalë nga fytyra e Zotit, ai ka filluar të shkatërrojë popullin.

Dhe Aaroni mori ashtu siç i foli Moisiu, dhe vrapoi në grumbullim, dhe tashmë kishte filluar murtaja në popullin, dhe hodhi temjanin dhe shlyeu për popullin. Dhe qëndroi ndërmjet të vdekurve dhe të gjallëve, dhe murtaja pushoi. Dhe të vdekurit në plagën ishin katërmbëdhjetë mijë e shtatëqind, përveç atyre që vdiqën për shkak të Koreut. Dhe Aaroni u kthye te Moisi te dera e çadrës së dëshmisë, dhe shkatërrimi pushoi. Dhe Zoti i foli Moisiut, duke thënë, u fol bijve të Izraelit, dhe merr nga ata nga një shkop, një shkop sipas shtëpive të etërve nga të gjithë princat e tyre, sipas shtëpive të etërve të tyre, dymbëdhjetë shkopinj, dhe emrin e secilit shkruaje mbi shkopin. Dhe emrin e Aaronit shkruaje mbi shkopin e Levit, sepse është një shkop sipas fisit të shtëpisë së etërve të tyre që do të japin. Dhe do t'i vendosësh ato në çadrën e dëshmisë, përballë dëshmisë, ku do të bëhem i njohur ty atje. Dhe njeriu që unë do të zgjedh, shkopi i tij do të mbijë, dhe do të heq nga unë murmuritjen e bijve të Izraelit, të cilën ata murmurisin kundër jush. Dhe Mojsiu u foli bijve të Izraelit, dhe të gjithë sunduesit e tyre i dhanë atij nga një shkop, një shkop për çdo sundues, sipas shtëpive të familjeve të tyre, dymbëdhjetë shkopinj, dhe shkopi i Aaronit ishte ndërmjet shkopinjve të tyre. Dhe Moisiu i vuri shkopinjtë përpara Zotit në çadrën e dëshmisë. Dhe ndodhi ditën tjetër që Moisi dhe Aaroni hynë në çadrën e dëshmisë, dhe ja, shkopi i Aaronit për shtëpinë e Levit kishte mbiu, dhe kishte nxjerrë filiz, dhe kishte lulëzuar lule, dhe kishte prodhuar arra. Dhe Moisiu nxori të gjitha shkopinjtë nga faqja e Zotit te të gjithë bijtë e Izraelit; dhe panë, dhe secili mori shkopinj e vet. Dhe Zoti i tha Moisiut: Vëre shkopin e Aaronit përpara dëshmive për ruajtje, si shenjë për

bijtë e mosbindurve, dhe le të pushojë murmuritja e tyre kundër meje, që të mos vdesin. Dhe Moisi dhe Aaroni bënë ashtu siç urdhëroi Zoti Moisiun, kështu vepruan. Dhe bijtë e Izraelit i thanë Moisiut, duke thënë: Ja, ne jemi konsumuar, ne kemi vdekur, ne jemi shkatërruar. Çdo ai që prek çadrën e Zotit vdes, a do të vdesim ne deri në fund?

18

Dhe Zoti i tha Aaronit, duke thënë: Ti dhe bijtë e tu dhe shtëpia e atit tënd do të merrni mëkatet e gjërave të shenjta, dhe ti dhe bijtë e tu do të merrni mëkatet e priftërisë suaj. Dhe vëllezërit e tu, fisin e Levit, popullin e atit tënd, silli afër vetes sate, dhe le të bashkohen me ty, dhe le të të shërbejnë ty, dhe ti dhe bijtë e tu me ty përpara çadrës së dëshmisë. Dhe ata do të mbajnë rojet e tua dhe rojet e çadrës. Përveç te enët e shenjta dhe te altari nuk do të afrohen, dhe nuk do të vdesin as këta, as ju. Dhe do të bashkohen me ty, dhe do të mbajnë rojet e çadrës së dëshmisë, sipas të gjitha shërbesave të çadrës, dhe i huaji nuk do të afrohet te ti. Dhe ju do të mbani rojet e shenjtërive dhe rojet e altarit, dhe nuk do të ketë zemërim ndër bijtë e Izraelit. Dhe unë i kam marrë vëllezërit tuaj Levitët nga mesi i bijve të Izraelit si dhuratë e dhënë Zotit, për të shërbyer në shërbesat e çadrës së dëshmisë. Dhe ti dhe bijtë e tu me ty do të ruani priftërinë tuaj, sipas çdo mënyre të altarit, dhe atë që është nga brenda e velit, dhe do të shërbeni shërbesat si dhuratë të priftërisë suaj, dhe i huaji që afrohet do të vdesë. Dhe Zoti i foli Aaronit, dhe ja, unë

ju kam dhënë juve ruajtjen e fruteve të para nga të gjitha gjërat e shenjtëruara për mua nga bijtë e Izraelit; ty ua kam dhënë ato si nder, dhe bijve tu pas teje si statut të përjetshëm. Dhe kjo le t'ju jetë juve nga gjërat e shenjta të shenjtëruara të ofertave, nga të gjitha dhuratat e tyre, dhe nga të gjitha sakrificat e tyre, dhe nga çdo shkelje e tyre, dhe nga të gjitha mëkatet e tyre, sa ata më japin mua nga të gjitha gjërat e shenjta, do të jetë për ty dhe për bijtë e tu. Në vendin shumë të shenjtë do t'i hani ato; çdo mashkull do t'i hajë ato, ti dhe bijtë e tu; të shenjta do të jenë për ty. Dhe kjo do të jetë për ju frytet e para të dhuratave të tyre, nga të gjitha ofertat e bijve të Izraelit. Ty ua kam dhënë ato, ty dhe bijve të tu dhe bijave të tua me ty, si statut i përjetshëm. Çdo i pastër në shtëpinë tënde do t'i hajë ato. Të gjitha pemët e para të vajit, dhe të gjitha pemët e para të verës, pemët e para të grurit të tyre, sa do t'i japin Zotit, ty të kam dhënë ato. Prodhimet e para të gjitha ato që janë në tokën e tyre, sa do t'i sjellin Zotit, do të jenë për ty; çdo i pastër në shtëpinë tënde do t'i hajë ato. Çdo gjë e përkushtuar te bijtë e Izraelit, do të jetë jotja. Dhe çdo hapje e mitrës nga çdo mish, sa shumë ata i ofrojnë Zotit, nga njeriu deri te kafsha, do të jetë e jotja, por të parëlindur të njerëzve do të shpërblehen me shpërblim, dhe të parëlindur të kafshëve të papastër do t'i shpërblesh. Dhe shpengimi i tij, nga mosha një mujore, vlerësohet pesë sikla, sipas siklit të shenjtë, që janë njëzet obola. Përveç të parëlindurve të viçave dhe të parëlindurve të dhenve, dhe të parëlindurve të dhive nuk do t'i shpengosh, të shenjtë janë, dhe gjakun e tyre do ta derdhësh drejt altarit, dhe dhjamin do ta ofrosh si ofertë në erë arome për Zotin. Dhe mishi do të jetë yti, ashtu si gjoksi i ofertës së tundur

dhe krahut të djathtë, do të jetë yti. Çdo ofertë e gjërave të shenjta, sa shumë që bijtë e Izraelit i ndajnë Zotit, ia kam dhënë ty dhe bijve tu dhe bijave tua me ty, si statut të përjetshëm; kjo është besëlidhje kripe e përjetshme përpara Zotit, për ty dhe për pasardhësit e tu pas teje. Dhe Zoti i foli Aaronit: Në tokën e tyre nuk do të trashëgosh, dhe nuk do të ketë pjesë për ty në mes tyre, sepse unë jam pjesa jote dhe trashëgimia jote në mes të bijve të Izraelit. Dhe bijve të Levit, ja, u kam dhënë çdo të dhjetën në Izrael si trashëgimi, në vend të shërbesave të tyre që ata kryejnë, shërbesën në çadrën e dëshmisë. Dhe bijtë e Izraelit nuk do të vijnë më në çadrën e dëshmisë për të marrë mëkat vdekjeprurës. Dhe Leviti vetë do të shërbejë në shërbesën e çadrës së dëshmisë, dhe ata do të marrin mëkatet e tyre, ligj i përjetshëm për brezat e tyre, dhe në mes të bijve të Izraelit nuk do të trashëgojnë trashëgimi. Që të dhjetat e bijve të Izraelit, sa ata ndajnë për Zotin si ofertë, ia kam dhënë Levitëve si trashëgimi, për këtë arsye u kam thënë atyre: në mes të bijve të Izraelit nuk do të trashëgojnë trashëgimi. Dhe Zoti i foli Moisiut, duke thënë, dhe ti do t'u flasësh Levitëve, dhe do t'u thuash atyre, nëse merrni nga bijtë e Izraelit të dhjetën, që ju kam dhënë juve nga ata si trashëgimi, atëherë ju do të veçoni prej saj ofertë për Zotin, të dhjetën nga e dhjeta. Dhe zbritjet tuaja do t'ju llogariten si grurë nga lëmi dhe si zbritje nga vreshti. Kështu edhe ju do t'i veçoni ata nga të gjitha ofertat e Zotit, nga të gjitha dhjetëtat tuaja, sa të merrni nga bijtë e Izraelit, dhe do t'i jepni prej tyre ofertë Zotit, priftit Aaron. Nga të gjitha dhuratat tuaja do të veçoni një ofertë për Zotin, ose nga të gjitha frytet e para, gjëja e shenjtëruar nga ai. Dhe do t'u thuash atyre: Kur të veçoni

pjesën e parë prej tij, ajo do t'u llogaritet Levitëve si prodhim nga lëmi dhe si prodhim nga vreshti. Dhe ju do ta hani atë në çdo vend, ju dhe shtëpitë tuaja, sepse ky është shpërblimi juaj në vend të shërbesave tuaja në çadrën e dëshmisë. Dhe nuk do të merrni mëkat nëpërmjet tij, sepse do të hiqni të parëfrutat nga ai, dhe nuk do të përdhosni gjërat e shenjta të bijve të Izraelit, që të mos vdisni.

19

Dhe Zoti i foli Moisiut dhe Aaronit, duke thënë: Ky është dallimi i ligjit, sa urdhëroi Zoti, duke thënë: Folu bijve të Izraelit, dhe le të marrin te ti një mëshqerrë të kuqe pa të metë, e cila nuk ka në të asnjë të metë, dhe mbi të cilën nuk është vënë zgjedhë. Dhe do ta japësh atë te Eleazari, prifti, dhe do ta nxjerrin atë jashtë kampit në një vend të pastër, dhe do ta therrin atë përpara tij. Dhe Eleazar do të marrë nga gjaku i saj, dhe do të spërkasë përpara fytyrës së çadrës së dëshmisë nga gjaku i saj shtatë herë. Dhe do ta djegin atë para tij, dhe lëkurën dhe mishin e saj dhe gjakun e saj me jashtëqitjen e saj do të digjet. Dhe prifti do të marrë dru kedri, hisop dhe të kuqe, dhe do t'i hedhin në mes të djegies së mëshqerrës. Dhe prifti do të lajë rrobat e tij dhe do të lajë trupin e tij me ujë, dhe pas kësaj do të hyjë në kamp, dhe prifti do të jetë i papastër deri në mbrëmje. Dhe ai që e djeg atë do të lajë rrobat e tij, do të lajë trupin e tij, dhe do të jetë i papastër deri në mbrëmje. Dhe një njeri i pastër do të mbledhë hirin e mëshqerrës dhe do ta vendosë jashtë kampit në një vend të

pastër, dhe do të jetë për kuvendin e bijve të Izraelit për ruajtje, ujë i spërkatjes, pastrimi është. Dhe ai që mblidh hirin e mëshqerrës do të lajë rrobat e tij, dhe do të jetë i papastër deri në mbrëmje, dhe kjo do të jetë për bijtë e Izraelit dhe për të ardhurit që banojnë me ta një statut i përjetshëm. Ai që prek të vdekurin e çdo shpirti të njeriut, do të jetë i papastër shtatë ditë. Ky do të pastrohet ditën e tretë dhe ditën e shtatë, dhe do të jetë i pastër, por nëse nuk pastrohet ditën e tretë dhe ditën e shtatë, nuk do të jetë i pastër. Çdo ai që prek të vdekurin nga shpirti i njeriut, nëse vdes dhe nuk pastrohet, ka ndotur çadrën e Zotit, ai shpirt do të shkatërrohet nga Izraeli, sepse uji i spërkatjes nuk u spërkat mbi të, ai është i papastër, ende papastërtia e tij është në të. Dhe ky është ligji: nëse një njeri vdes në një shtëpi, çdo ai që hyn në shtëpi, dhe gjithçka që është në shtëpi, do të jetë e papastër shtatë ditë. Dhe çdo enë e hapur mbi të cilën nuk është lidhur lidhje, është e papastër. Dhe çdo kush që do të prekë mbi fytyrën e fushës të vrarë ose të vdekur ose kockë njerëzore ose varr, do të jetë i papastër shtatë ditë. Dhe do të marrin për të papastrin nga hiri i djegur i pastrimit, dhe do të derdhin mbi të ujë të rrjedhshëm në enë. Dhe do të marrë hisop, dhe një njeri i pastër do ta zhytë në ujë, dhe do të spërkatë mbi shtëpinë, dhe mbi enët, dhe mbi shpirtrat, sa do të jenë atje, dhe mbi atë që ka prekur kockën e njeriut, ose të plagosurin, ose të vdekurin, ose varrin. Dhe i pastri do të spërkatë mbi të papastrin në ditën e tretë dhe në ditën e shtatë, dhe ai do të pastrohet në ditën e shtatë, dhe do të lajë rrobat e tij, dhe do të lahet me ujë, dhe do të jetë i papastër deri në mbrëmje. Dhe njeriu që do të ndotet dhe nuk do të pastrohet, shpirti i tij do të shfaroset nga mesi i

sinagogës, sepse ndoti gjërat e shenjta të Zotit, sepse uji i spërkatjes nuk u spërkat mbi të, ai është i papastër. Dhe do të jetë për ju statut i përjetshëm, dhe ai që spërkat ujin e pastrimit do të lajë rrobat e tij, dhe ai që prek ujin e pastrimit do të jetë i papastër deri në mbrëmje. Dhe çdo gjë që i papastri prek, do të jetë e papastër, dhe shpirti që prek, do të jetë i papastër deri në mbrëmje.

20

Dhe bijtë e Izraelit, i gjithë tubimi, erdhën në shkretëtirën Sin, në muajin e parë, dhe populli mbeti në Kadesh, dhe Mariam vdiq atje, dhe u varros atje. Dhe nuk kishte ujë për bashkësinë, dhe ata u mblodhën kundër Mojsiut dhe Aaronit. Dhe populli grumbullohej kundër Mojsiut, duke thënë: Ah, sikur të kishim vdekur në shkatërrimin e vëllezërve tanë përpara Zotit! Dhe pse e sollët bashkimin e Zotit në këtë shkretëtirë për të na vrarë ne dhe bagëtitë tona? Dhe pse kjo? Na sollët nga Egjipti, të vimë në këtë vend të keq; një vend ku nuk mbillet, as fiq, as vreshta, as shegë, as ka ujë për të pirë. Dhe Moisiu dhe Aaroni erdhën nga tubimi te dera e çadrës së dëshmisë, dhe ranë përmbys, dhe lavdia e Zotit iu shfaq atyre. Dhe Zoti i foli Moisiut, duke thënë, merr shkopun tënd, dhe mblidh mbledhjen ti dhe Aaroni vëllai yt, dhe flisni te shkëmbi përpara tyre, dhe ai do të japë ujërat e tij, dhe do të nxirrni atyre ujë nga shkëmbi, dhe do t'i jepni për të pirë mbledhjes dhe bagëtive të tyre. Dhe Mojsiu mori shkopun që ishte përpara Zotit, ashtu si kishte urdhëruar Zoti. Dhe Moisiu

dhe Aaroni mblodhen turmën përpara shkëmbit, dhe u thanë atyre: Dëgjonimë, ju të pabindur, a duhet nga ky shkëmb të nxjerrim ujë për ju? Dhe Moisi, pasi ngriti dorën e tij, goditi shkëmbin me shkopin dy herë, dhe doli ujë i bollshëm, dhe piu tubimi, dhe bagëtitë e tyre. Dhe Zoti i tha Moisiut dhe Aaronit, që ju nuk besuarit të më shenjtëroni përpara bijve të Izraelit, për shkak të kësaj ju nuk do ta sillni këtë bashkim në tokën që u kam dhënë atyre. Ky është uji i Kundërshtimit, sepse bijtë e Izraelit u shajën përpara Zotit, dhe ai u shenjtërua në ta. Dhe Moisi dërgoi lajmëtarë nga Kadeshi te mbreti i Edomit, duke thënë: Këtë thotë vëllai yt Izraeli: Ti e di gjithë mundimin që na ka gjetur ne. Dhe etërit tanë zbritën në Egjipt, dhe ne banëm në Egjipt për shumë ditë, dhe Egjiptasit na keqtrajtuan ne dhe etërit tanë. Dhe ne i thirrëm Zotit, dhe Zoti dëgjoi zërin tonë, dhe duke dërguar një engjëll, na nxori nga Egjipti, dhe tani jemi në qytetin Kadesh, në pjesën e kufijve të tu. Ne do të kalojmë nëpër tokën tënde, nuk do të kalojmë nëpër fushat, as nëpër vreshtat, as do të pimë ujë nga gropa jote, do të shkojmë nëpër rrugën mbretërore, nuk do të kthehemi as djathtas as majtas, derisa të kalojmë kufijtë e tu. Dhe Edomi i tha atij: Nuk do të kalosh nëpër territorin tim, përndryshe do të dal kundër teje me luftë. Dhe bijtë e Izraelit i thonë atij: Do të kalojmë pranë malit, por nëse unë dhe bagëtitë e mia pimë nga uji yt, do të të jap çmimin, por kjo nuk është asgjë, do të kalojmë pranë malit. Por ai tha, Nuk do të kalosh përmes meje, dhe Edomi doli në takim me të me një turmë të madhe dhe me dorë të fortë. Dhe Edomi nuk deshi t'i japë Izraelit të kalojë nëpër kufijtë e tij, dhe Izraeli u shmang nga ai. Dhe u nisën nga Kadeshi, dhe erdhën bijtë e Izraelit,

gjithë bashkësia, në malin Hor. Dhe Zoti i tha Moisiut dhe Aaronit në malin Hor mbi kufijtë e tokës së Edomit, duke thënë: Le t'i bashkohet Aaroni popullit të tij, sepse ju nuk do të hyni në tokën që u kam dhënë bijve të Izraelit, sepse më provokuat te ujërat e sharjes. Merr Aaronin dhe Eleazarin, birin e tij, dhe ngjiti ata në malin Hor, përpara të gjithë mbledhjes, dhe zhveshe Aaronin rrobën e tij, dhe veshi Eleazarin, birin e tij, dhe Aaroni, pasi të jetë shtuar, le të vdesë atje. Dhe Moisiu bëri ashtu siç i urdhëroi Zoti, dhe e ngjiti atë në malin Hor, përpara gjithë asamblesë, dhe e zhveshi Aaronin nga rrobat e tij, dhe ia veshi ato Eleazarit, birit të tij; dhe Aaroni vdiq mbi majën e malit; dhe Moisiu dhe Eleazari zbritën nga mali. Dhe e gjithë asambleja pa që Aaroni kishte vdekur, dhe e qanë Aaronin tridhjetë ditë, e gjithë shtëpia e Izraelit.

21

Dhe mbreti kanaanit Arad, që banonte në shkretëtirë, dëgjoi që Izraeli erdhi nëpër rrugën e Athareinit, dhe luftoi kundër Izraelit, dhe mori robër prej tyre. Dhe Izraeli iu lut me një zotim Zotit, dhe tha: Nëse ti ma dorëzon këtë popull nën dorë, unë do ta shkatërroj plotësisht atë dhe qytetet e tij. Dhe Zoti dëgjoi zërin e Izraelit dhe e dorëzoi Kananeasin nën kontrollin e tyre, dhe e kushtoi atë shfarosjes dhe qytetet e tij, dhe e quajtën emrin e atij vendi I Mallkuar. Dhe pasi u nisën nga mali Hor, në rrugën drejt Detit të Kuq, rrethuan tokën e Edomit; dhe populli u shkurajua në rrugë. Dhe populli fliste kundër Perëndisë dhe kundër

Moisiut, duke thënë: Pse kjo? Ti na nxore nga Egjipti për të na vrarë në shkretëtirë? Sepse nuk ka bukë, as ujë; por shpirti ynë u lodh me këtë bukë bosh. Dhe Zoti dërgoi te populli gjarpërinj vdekjeprurës, dhe ata kafshuan popullin, dhe vdiq një popull i madh nga bijtë e Izraelit. Dhe pasi populli arriti te Moisiut, ata thanë: Kemi mëkatuar, sepse folëm kundër Zotit dhe kundër teje. Lutu, pra, te Zoti që të heqë nga ne gjarpërin. Dhe Moisiu iu lut Zotit për popullin, dhe Zoti i tha Moisiut: Bëj për veten tënde një gjarpër dhe vëre atë mbi një shenjë, dhe do të ndodhë që nëse një gjarpër kafshon një njeri, çdo ai që është kafshuar, duke e parë atë, do të jetojë. Dhe Moisi bëri një gjarpër bronzi dhe e vendosi atë mbi një shenjë, dhe ndodhi që kur një gjarpër kafshonte një njeri dhe ai shikonte mbi gjarpërin e bronztë, ai jetonte. Dhe bijtë e Izraelit u nisën dhe ngritën kampin në Oboth. Dhe pasi u ngritën nga Obothi, fushuan në Akalga, përtej shkretëtirës që ndodhet përballë Moabit, në lindje të diellit. Dhe nga atje u nisën dhe ngritën kampin në grykën e Zaredit. Dhe nga atje, pasi u nisën, ata ngritën kamp në përtej Arnonit në shkretëtirë, atë që del nga kufijtë e Amorejve, sepse Arnoni është kufiri i Moabit, midis Moabit dhe Amoreutit. Për këtë arsye thuhet në libër: Lufta e Zotit e ndezi Zahabin dhe përrenjt e Arnonit. Dhe caktoi përrenjtë për të vendosur Er, dhe shtrihet deri te kufijtë e Moabit. Dhe nga atje pusi, ky pus për të cilin Zoti i tha Moisiut: Mblidh popullin, dhe do t'u jap atyre ujë për të pirë. Atëherë këndoi Izraeli këtë këngë mbi pusin, filloni për të o pus, e gërmuan atë princat, e gdhendën atë mbretërit e kombeve në mbretërinë e tyre, në sundimin e tyre; dhe nga pusi në Matana, dhe nga Matana në Nahaliel, dhe nga Nahaliel në

Bamoth, dhe nga Bamoth në Jahaz, e cila është në fushën e Moabit, nga maja e të gdhendurës, ajo që shikon nga fytyra e shkretëtirës. Dhe Moisiu dërgoi ambasadorë te mbreti Sihon i Amorejve, me fjalë paqësore, duke thënë, do të kalojmë nëpër tokën tënde, me rrugën do të shkojmë; nuk do të shmangemi as në arë, as në vreshtë; nuk do të pimë ujë nga pusi yt; me rrugën mbretërore do të kalojmë, derisa të kalojmë kufijtë e tu. Dhe Sihoni nuk i dha Izraelit të kalojë nëpër kufijtë e tij, dhe Sihoni mblodhi të gjithë popullin e tij, dhe doli të luftojë kundër Izraelit në shkretëtirë, dhe erdhi në Jahaz, dhe u rreshtua për betejë kundër Izraelit. Dhe Izraeli e goditi atë me shpatë deri në vdekje, dhe morën në zotërim tokën e tij, nga Arnoni deri në Jabok, deri te bijtë e Amonit, sepse Jazeri është kufiri i bijve të Amonit. Dhe Izraeli mori të gjitha këto qytete, dhe Izraeli banoi në të gjitha qytetet e Amorejve, në Heshbon, dhe në të gjitha ato që kufizoheshin me të. Është pra Heseboni, qyteti i Sihonit, mbretit të Amorejve, dhe ky luftoi më parë kundër mbretit të Moabit, dhe morën gjithë tokën e tij, nga Aroeri deri në Arnon. Për shkak të kësaj do të thonë folësit e gjëzave, ejani në Heshbon, që të ndërtohet dhe të përgatitet qyteti i Sihonit; sepse zjarr doli nga Heshboni, flakë nga qyteti i Sihonit, dhe gllabëroi deri në Moab, dhe gëlltiti shtyllat e Arnonit. Mjerë ti Moab, ke vdekur populli i Kemoshit; u dhanë djemtë e tyre për t'u shpëtuar, dhe vajzat e tyre robëresha mbretit të Amorejve Sihon, dhe fara e tyre do të shkatërrohet, Heshbon deri në Dibon; dhe gratë akoma ndezën më tej zjarr mbi Moab. Banoi por Izraeli në të gjitha qytetet e Amoritëve. Dhe Moisi dërgoi të spiunojë Jazerin, dhe e shtinë në dorë atë dhe fshatrat e saj, dhe e dëbuan Amoreun që banonte

atje. Dhe pasi u kthyen, shkuan lart në rrugën drejt Basanit, dhe Og, mbreti i Basanit, doli për t'u takuar me ta, dhe gjithë populli i tij për luftë në Edrei. Dhe Zoti i tha Moisiut: Mos ki frikë prej tij, sepse unë ta kam dorëzuar në duart e tua atë, gjithë popullin e tij dhe gjithë tokën e tij, dhe do t'i bësh atij ashtu siç i bëre Sihonit, mbretit të Amorejve, i cili banonte në Heshbon. Dhe e goditi atë dhe bijtë e tij, dhe gjithë popullin e tij, derisa të mos linte asnjë të mbijetuar, dhe trashëguan tokën e tij.

22

Dhe bijtë e Izraelit, pasi u nisën, ngritën kampin në perëndim të Moabit pranë Jordanit, përballë Jerikos. Dhe pasi pa Balaku, bir i Ciporit, të gjitha ato që Izraeli i kishte bërë Amoritit, Moabi u frikësua nga populli shumë sepse ishin të shumtë, dhe Moabi u shqetësua nga faqja e bijve të Izraelit. Dhe Moabi i tha këshillit të pleqve të Midianit: Tani ky tubim do të lëpijë të gjithë ata që janë rreth nesh, ashtu siç lëpin viçi gjërat e gjelbra nga fusha. Dhe Balaku, biri i Siporit, ishte mbret i Moabit në atë kohë. Dhe dërgoi ambasadorë te Balaami, bir i Beorit, në Pethor, që është mbi lumin e tokës së bijve të popullit të tij, për ta thirrur atë, duke thënë: Ja, një popull ka dalë nga Egjipti, dhe ja, ka mbuluar pamjen e tokës, dhe ky ulet pranë meje. Dhe tani eja këtu të më mallkosh këtë popull, sepse ai është i fortë ose ne, nëse jemi në gjendje të godasim prej tyre, dhe do t'i dëboj ata nga toka, sepse e di se ata që ti beko, janë të bekuar, dhe ata që ti mallkon, janë të mallkuar. Dhe shkoi këshilli i pleqve të Moabit, dhe këshilli i

pleqve të Midianit, dhe shortaritë në duart e tyre, dhe erdhën te Balaami, dhe i thanë atij fjalët e Balakut. Dhe ai u tha atyre: Qëndroni këtu natën, dhe do t'ju përgjigjem për gjërat që Zoti do të më thotë mua. Dhe sunduesit e Moabit mbetën te Balaami. Dhe Perëndia erdhi te Balaami dhe i tha atij: Çfarë duan këta njerëz te ti? Dhe Balaami i tha Perëndisë, Balaku bir i Tsiporit, mbreti i Moabit, i dërgoi ata te unë, duke thënë, ja një popull ka dalë nga Egjipti, dhe ka mbuluar pamjen e tokës, dhe ky ulet pranë meje, dhe tani eja mallkoje për mua atë, në mënyrë që të mund ta godas atë, dhe ta dëboj atë nga toka. Dhe Perëndia i tha Balaamit: Nuk do të shkosh me ata, as nuk do ta mallkosh popullin, sepse ai është i bekuar. Dhe pasi u ngrit Balaami në mëngjes, u tha sunduesve të Balakut: Largohuni te zoti juaj, Perëndia nuk më lejon mua të shkoj me ju. Dhe sunduesit e Moabit u ngritën, erdhën te Balaku dhe thanë: Balaami nuk dëshiron të vijë me ne. Dhe Balak shtoi ende të dërgojë më shumë sundimtarë, edhe më të nderuar se këta. Dhe ata erdhën te Balaami, dhe i thonë atij: Këto gjëra thotë Balaku, biri i Seforit: Të lutem, mos ngurro të vish te unë. Sepse do të të nderoj nderueshëm, dhe do të bëj për ty çdo gjë që të thuash, prandaj eja dhe mallkoma këtë popull. Dhe Balaami u përgjigj dhe u tha sunduesve të Balakut: Edhe sikur Balaku të më jepte shtëpinë e tij plot me argjend dhe ar, unë nuk do të jem në gjendje të shkel fjalën e Zotit, Perëndisë, për të bërë gjë të vogël apo të madhe sipas mendjes sime. Dhe tani qëndroni këtu edhe ju këtë natë, dhe do të di çfarë do të shtojë Zoti për të më folur. Dhe Perëndia erdhi te Balaami natën, dhe i tha atij: Nëse këta njerëz kanë ardhur të të thërrasin ty, ngrihu dhe ndiq ata, por

vetëm fjalën që do të të them ty, atë do të bësh. Dhe pasi u ngrit Balaam në mëngjes, ai shaloi gomaricën e tij dhe shkoi me princat e Moabit. Dhe Perëndia u zemërua me zemërim sepse ai shkoi; dhe lajmëtari i Perëndisë u ngrit për ta kundërshtuar atë; dhe ai po kalëronte gomaricën e tij, dhe dy shërbëtorët e tij ishin me të. Dhe pasi pa gomari engjëllin e Perëndisë që qëndronte kundër në rrugë, me shpatën e zhveshur në dorë, gomari u shmang nga rruga dhe shkoi në fushë, dhe ai e goditi gomarin me shkopin e tij për ta kthyer në rrugë. Dhe qëndroi i dërguari i Perëndisë në brazdët e vreshtit, gardh nga këtu dhe gardh nga aty. Dhe pasi pa gomarica të dërguarin e Perëndisë, u shtyp vetë drejt murit, dhe shtypi këmbën e Balaamit drejt murit, dhe ai vazhdoi ta rrahë përsëri. Dhe engjëlli i Perëndisë vazhdoi, dhe shkoi e u ndal në një vend të ngushtë, ku nuk ishte e mundur të shmangej as djathtas as majtas. Dhe pasi gomarja pa engjëllin e Perëndisë, ajo u ul poshtë Balaamit, dhe Balaami u zemërua dhe e godiste gomarën me shkop. Dhe Perëndia hapi gojën e gomaricës, dhe ajo i thotë Balaamit: Çfarë të bëra ty, që më rrehe për herë të tretë? Dhe Balaam i tha gomaricës: Sepse më ke tallur, dhe sikur të kisha shpatë në dorë, tashmë do të të kisha shpuar. Dhe gomari i thotë Balaamit, a nuk jam unë gomari yt mbi të cilin ke hipur nga rinia jote deri në ditën e sotme? A nuk do të shikosh përtej, duke e parë përtej, unë të bëra ty kështu? Por ai tha, jo. Dhe Perëndia zbuloi sytë e Balaamit, dhe ai sheh lajmëtarin e Zotit duke qëndruar kundër në rrugë, dhe shpatën e zhveshur në dorën e tij, dhe duke u përkulur iu përul me fytyrën e tij. Dhe lajmëtari i Perëndisë i tha atij, pse e rrihte gomaricën tënde këtë herën e tretë? Dhe ja unë dola kundër teje,

sepse rruga jote nuk ishte e drejtë përpara meje, dhe gomarica duke më parë mua, u shmang nga unë për të tretën herë. Dhe nëse nuk do të kishte kthyer mënjanë, tani pra ty do të të kisha vrarë, por atë do ta kisha shpëtuar. Dhe Balaami i tha engjëllit të Zotit: Kam mëkatuar, sepse nuk e dija që ti më ke kundërshtuar në rrugë për të më takuar, dhe tani, nëse nuk të pëlqen, do të kthehem prapa. Dhe i dërguari i Perëndisë i tha Balaamit, shko bashkë me njerëzit; por fjalën që do të të them ty, atë ruaje për ta folur. Dhe Balaami shkoi me princat e Balakut. Dhe kur Balak dëgjoi që Balaam kishte ardhur, doli për ta takuar atë në qytetin e Moabit, i cili ndodhet mbi kufijtë e Arnonit, i cili është nga pjesa e kufijve. Dhe Balak i tha Balaamit, a nuk dërgova te ti të të thërras? Pse nuk erdhe tek unë? Vërtet nuk do të jem në gjendje të të nderoj? Dhe Balaam i tha Balakut, ja kam ardhur te ti tani; a do të jem i aftë të them diçka? Fjalën që Perëndia do të hedhë në gojën time, atë do ta them. Dhe Balaam shkoi me Balak, dhe ata erdhën në qytetet e fshatrave. Dhe Balak sakrifikoi dele dhe viça, dhe dërgoi te Balaam dhe te princat që ishin me të. Dhe u bë mëngjes, dhe Balak, duke marrë Balaamin, e ngjiti atë mbi shtyllën e Baalit, dhe i tregoi atij që andej një pjesë të popullit.

23

Dhe Balaami i tha Balakut: Ndërtomë këtu shtatë altarë, dhe përgatitmë këtu shtatë viça dhe shtatë desh. Dhe Balak bëri ashtu siç i tha Balaam, dhe ofroi një viç dhe një dash mbi altarin. Dhe Balaami i tha Balakut: Qëndro pranë flijimit tënd, dhe unë

do të shkoj të shoh nëse Perëndia do të më shfaqet në takim, dhe çfarëdo fjale që të më tregojë, do ta njoftoj ty. Dhe Balaku qëndroi pranë flijimit të tij. Dhe Balaami shkoi të pyesë Perëndinë, dhe shkoi drejt, dhe Perëndia iu shfaq Balaamit, dhe Balaami i tha atij: Shtatë altarët i përgatita, dhe ofrova një viç dhe një dash mbi altarin. Dhe Perëndia hodhi fjalën në gojën e Balaamit, dhe tha, pasi u kthye drejt Balakut: Kështu do të flasësh. Dhe u kthye drejt tij, dhe ai qëndronte mbi ofertat e tij të djegura plotësisht, dhe të gjithë sunduesit e Moabit ishin me të, dhe Fryma e Perëndisë zbriti mbi të. Dhe pasi mori parabolën e tij, tha: Nga Mesopotamia më thirri Balak, mbreti i Moabit, nga malet e lindjes, duke thënë: Eja të më mallkosh Jakobin, dhe eja të më mallkosh Izraelin. Çfarë të mallkoj atë që nuk e mallkon Zoti? Ose si të mallkoj atë që nuk e mallkon Perëndia? Që nga maja e maleve do ta shoh atë, dhe nga kodrat do ta vëzhgoj atë; ja, populli vetëm do të banojë, dhe në kombet nuk do të llogaritet. Kush ka numëruar saktësisht farën e Jakobit, dhe kush do të numërojë popujt e Izraelit? Le të vdesë shpirti im në shpirtrat e të drejtëve, dhe le të bëhet fara ime si fara e këtyre. Dhe Balak i tha Balaamit, çfarë më ke bërë? Të kam thirrur ty për të mallkuar armiqtë e mi, dhe ja, ti i ke bekuar me bekim. Dhe Balaami i tha Balakut: A nuk do të ruaj të flas atë që Perëndia do të hedhë në gojën time? Dhe Balak i tha atij: Eja ende me mua në një vend tjetër nga ku nuk do ta shikosh atë andej, por do të shikosh vetëm një pjesë të tij, por të gjithë nuk do t'i shikosh, dhe mallkoje atë për mua andej. Dhe e mori atë në kullën e vrojtimit të fushës, mbi majën e gdhendur, dhe ndërtoi atje shtatë altarë, dhe ofroi një viç dhe një dash mbi altarin. Dhe

Balaami i tha Balakut: Qëndro pranë sakrificës sate, ndërsa unë do të shkoj të pyes Perëndinë. Dhe Perëndia takoi Balaamin, futi një fjalë në gojën e tij dhe tha: Kthehu te Balaku dhe do t'i thuash këto gjëra. Dhe u kthye drejt tij, dhe ai qëndronte përgjegjës mbi djegien e tij të plotë, dhe të gjithë sunduesit e Moabit ishin me të, dhe Balaku i tha atij: Çfarë foli Zoti? Dhe pasi mori parabolën e tij, tha: Ngrihu, Balak, dhe dëgjo, vëri veshin, dëshmitar bir i Seforit. Jo si njeri Perëndia të gënjejë, as si bir njeriu të kërcënohet, vetë ai tha, a nuk do ta bëjë? A do të flasë, dhe nuk do të mbetet? Ja, kam ndërmarrë të bekoj, do të bekoj, dhe nuk do të kthehem prapa. Nuk do të ketë mundim në Jakob, as nuk do të shihet dhembje në Izrael, Zoti, Perëndia i tij, është me të, lavdia e sunduesve është në të. Perëndia që e nxori atë nga Egjipti, si lavdia e njëbrirëshit për të. Jo, sepse nuk ka shortari në Jakob, as marrëzi në Izrael; sipas kohës do t'i thuhet Jakobit dhe Izraelit se çfarë do të kryejë Perëndia. Ja një popull si këlysh luani do të ngrihet, dhe si luan do të gëzohet. Nuk do të flejë derisa të hajë gjahun, dhe të pijë gjakun e të plagosurve. Dhe Balak i tha Balaamit, as mos ma mallko atë me mallkime, as mos e beko fare. Dhe duke u përgjigjur, Balaami i tha Balakut: A nuk të fola ty duke thënë: Fjalën që flet Perëndia, atë do ta bëj? Dhe Balak i tha Balaamit: Eja, të çoj në një vend tjetër, në qoftë se do t'i pëlqejë Perëndisë, dhe mallkoje atë që andej. Dhe Balak e mori Balaam në majën e Peorit, që shtrihet drejt shkretëtirës. Dhe Balaami i tha Balakut: Ndërtomë këtu shtatë altarë dhe përgatitmë këtu shtatë viça e shtatë desh. Dhe Balak bëri ashtu siç i tha Balaam, dhe ofroi një viç dhe një dash mbi altar.

24

Dhe kur Balaami pa që ishte mirë përpara Zotit të bekonte Izraelin, nuk shkoi sipas zakonit të tij në takim me shenjat, dhe e ktheu fytyrën e tij drejt shkretëtirës. Dhe Balaam ngriti sytë e tij lart, pa Izraelin të vendosur në kamp sipas fiseve, dhe fryma e Perëndisë zbriti mbi të. Dhe duke marrë parabolën e tij, ai tha, thotë Balaam biri i Beorit, thotë njeriu që shikon me të vërtetë, thotë duke dëgjuar fjalët e të fuqishmit, i cili pa vegimin e Perëndisë në gjumë; sytë e tij ishin të zbuluar. Sa të bukura janë shtëpitë e tua, Jakobi, çadrat e tua, Izraeli; Si lugina që japin hije, dhe si kopshte mbi lumë, dhe si çadra që ngriti Zoti, dhe si kedra pranë ujërave. Do të dalë një njeri nga fara e tij, dhe do të sundojë mbi kombe të shumta, dhe mbretëria e Gogut do të lartësohet, dhe mbretëria e tij do të rritet. Perëndia e udhëhoqi atë nga Egjipti, si lavdia e njëbrirëshit për të; ai do të hajë kombet armiqve të tij dhe do të thithë palcën nga copat e trasha të tyre, dhe me shigjetat e tij do të shpojë armikun. Pasi u shtrua, pushoi si luan dhe si këlysh luani; kush do ta ngrejë atë? Ata që të bekojnë ty, qofshin të bekuar, dhe ata që të mallkojnë ty, qofshin të mallkuar. Dhe Balak u zemërua me Balaam, dhe ai i goditi duart së bashku, dhe Balak i tha Balaamit: Të kam thirrur që të mallkosh armikun tim, dhe ja, duke bekuar e ke bekuar për të tretën herë. Tani, pra, ik në vendin tënd; unë thashë se do të të nderoj, por tani Zoti të ka privuar nga lavdia. Dhe Balaami i tha Balakut, a nuk u fola edhe lajmëtarëve të tu që dërgove te unë, duke thënë, nëse Balaku më jep shtëpinë e tij plot argjend

dhe ar, nuk do të mund të shkel fjalën e Zotit për të bërë atë të mirë ose të keqe nga vetja ime; çfarëdo që thotë Perëndia, këtë do të them. Dhe tani ja, unë do të shkoj në vendin tim, eja, do të të këshilloj se çfarë do t'i bëjë ky popull popullit tënd në fund të ditëve. Dhe duke marrë lart shëmbëlltyrën e tij, tha: Thotë Balaam biri i Beorit, thotë njeriu që shikon me të vërtetë, duke dëgjuar fjalët e Perëndisë, duke ditur dijen nga më i larti, dhe duke parë vegimin e Perëndisë në gjumë; sytë e tij janë zbuluar. Do t'ia tregoj atij, por jo tani, do ta bekoj, por nuk afron. Do të lindë një yll nga Jakobi, do të ngrihet një njeri nga Izraeli, dhe ai do të copëtojë udhëheqësit e Moabit, dhe do të plaçkitë të gjithë bijtë e Sethit. Dhe Edomi do të jetë trashëgimi, dhe Esau, armiku i tij, do të jetë trashëgimi, dhe Izraeli veproi me forcë. Dhe do të ngrihet nga Jakobi dhe do të shkatërrojë të shpëtuarin nga qyteti. Dhe duke parë Amalekun, dhe duke marrë parabolën e tij, tha: Amaleku është fillimi i kombeve, dhe fara e tyre do të humbasë. Dhe duke parë Kenejtin, dhe duke marrë parabolën e tij, tha, e fortë është banesa jote; dhe nëse vendos në shkëmb folenë tënde, dhe nëse bëhet për Beorin foleja e dinakërisë, Asirianët do të të zënë rob. Dhe duke parë Og-un, dhe duke marrë parabolën e tij, tha: O, o, kush do të jetojë kur Perëndia të vendosë këto gjëra? Dhe do të dalë nga dora e Kitimit, dhe ata do të keqtrajtojnë Asirinë, dhe do të keqtrajtojnë Hebrenjtë, dhe ata vetë me një mendje do të vdesin. Dhe pasi u ngrit, Balaami u largua, duke u kthyer në vendin e tij, dhe Balaku u largua te vetja.

25

Dhe Izraeli u shkatërrua në Shitim, dhe populli u përdhosur duke kurvëruar me bijat e Moabit. Dhe ata i thirrën ata në flijimet e idhujve të tyre; dhe populli hëngri nga flijimet e tyre, dhe ata u përkulën para idhujve të tyre; Dhe Izraeli iu kushtua Baal Peorit; dhe Zoti u zemërua me zemërim ndaj Izraelit. Dhe Zoti i tha Moisiut: Merr të gjithë udhëheqësit e popullit dhe bëj shembull me ta përpara Zotit, përballë diellit, dhe zemërimi i hidhërimit të Zotit do të kthehet nga Izraeli. Dhe Moisi u tha fiseve të Izraelit: Vritni secili të afërmin e tij që u inicua në Baal-peorin. Dhe ja, një njeri nga bijtë e Izraelit erdhi dhe solli vëllanë e tij te gruaja madianite përpara Moisiut dhe përpara të gjithë mbledhjes së bijve të Izraelit, ndërsa ata qanin pranë derës së çadrës së dëshmisë. Dhe duke parë Fineas, bir i Eleazarit, birit të Aaronit priftit, u ngrit nga mesi i mbledhjes, dhe duke marrë një shtizë në dorë, hyri pas burrit Izraelit në furrë, dhe i shpoi të dy, burrin Izraelit dhe gruan nëpër mitrën e saj, dhe plaga pushoi nga bijtë e Izraelit. Dhe të vdekurit nga plaga u bënë njëzet e katër mijë. Dhe Zoti i foli Moisiut, duke thënë, Finehasi biri i Eleazarit biri i Aaronit priftit e ndaloi zemërimin tim nga bijtë e Izraelit, duke pasur xhelozinë time në ta, dhe nuk i shkatërrova bijtë e Izraelit në xhelozinë time. Kështu thashë, ja unë i jap atij besëlidhje paqeje, dhe do të jetë për të dhe për farën e tij pas tij besëlidhje priftërie të përjetshme, në këmbim të së cilës ai ishte i zellshëm për Perëndinë e tij, dhe bëri shlyerje për bijtë e Izraelit. Emri i

njeriut izraelit të goditur, i cili u godit bashkë me gruan madianite, ishte Zambri, bir i Salmonit, sundues i shtëpisë së familjes së Simeonit. Dhe emri i gruas madianite që u godit ishte Chasbi, bijë e Sur-it, sundues i kombit Ommoth, nga shtëpia familjare e Madianit. Dhe Zoti i foli Moisiut, duke thënë, u fol bijve të Izraelit, duke thënë, jini armiqësorë me Madianitët dhe goditini ata, sepse ata vetë janë armiqësorë me ju me mashtrim, sa ju mashtruan nëpërmjet Peorit, dhe nëpërmjet Kazbit bijë e sunduesit të Madianit motra e tyre, ajo që ishte goditur në ditën e goditjes nëpërmjet Peorit.

26

Dhe ndodhi pas goditjes, dhe Zoti i foli Moisiut dhe Eleazarit, priftit, duke thënë, bëj numërimin e të gjithë mbledhjes së bijve të Izraelit nga njëzet vjeç e sipër sipas shtëpive të etërve të tyre, çdo ai që del të rreshtohet për betejë në Izrael. Dhe foli Moisi dhe Eleazari prifti në Araboth të Moabit mbi Jordanin sipas Jerikos, duke thënë, nga njëzet vjeç e lart, në atë mënyrë që urdhëroi Zoti Moisiut; dhe bijtë e Izraelit që dolën nga Egjipti, Rubeni i parëlindur i Izraelit; bijtë e Rubenit ishin Enoku, dhe populli i Enokut; Palusë, populli i Palusë. Asronit, populli i Asroneit; Carmit, populli i Carmit. Këta janë popujt e Rubenit, dhe censusi i tyre u bë dyzet e tre mijë e shtatëqind e tridhjetë. Dhe bijtë e Palluit, Eliab. Dhe bijtë e Eliabit: Namueli, Dathani dhe Abirami. Këta ishin të thirrur të kuvendit, këta janë ata që u ngritën kundër Moisiut dhe Aaronit në kuvendin e Korahut, në

ngritjen kundër Zotit. Dhe pasi toka hapi gojën e saj, i gëlltiti ata dhe Korahun, në vdekjen e mbledhjes së tij, kur zjarri gllabëroi të pesëdhjetë e dyqindtë, dhe ata u bënë shenjë; por bijtë e Korahut nuk vdiqën. Dhe bijtë e Simeonit, populli i bijve të Simeonit: për Namuel, populli i Namuelitëve; për Jamin, populli i Jaminitëve; për Jakin, populli i Jakinitëve; për Zerah, populli i Zerahitëve; për Saul, populli i Saulitëve. Këta janë popujt e Simeonit nga censusi i tyre, njëzet e dy mijë e dyqind. Bijtë e Judës ishin Er dhe Onan, dhe Er dhe Onan vdiqën në tokën e Kanaanit. Dhe bijtë e Judës u bënë sipas fiseve të tyre: për Shilohun, populli i Shelanitëve; për Faresin, populli i Perezitëve; për Zerahun, populli i Zerahitëve. Dhe bijtë e Faresit u bënë: te Asroni, populli Asronit; te Iamuni, populli Iamunit. Këta janë popujt e Judës sipas inspektimit të tyre: gjashtëdhjetë e gjashtë mijë e pesëqind. Dhe bijtë e Isakarit sipas fiseve të tyre: për Tolën, fisi i Tolait; për Puahun, fisi i Puait; për Jasubin, fisi i Jasubit; për Shimronin, fisi i Shimronit. Këta janë popujt e Isakarit nga censusi i tyre: gjashtëdhjetë e katër mijë e katërqind. Bijtë e Zebulunit sipas fiseve të tyre: te Saredi, fisi i Sareditëve; te Alloni, fisi i Allonitëve; te Alleli, fisi i Allelitëve. Këta janë popujt e Zabulonit nga censusi i tyre: gjashtëdhjetë mijë e pesëqind. Bijtë e Gadit sipas fiseve të tyre: për Safonin, fisi i Safonitëve; për Angin, fisi i Angitëve; për Sounin, fisi i Sounitëve; për Azenin, fisi i Azenitëve; për Adin, fisi i Aditëve; për Arodin, fisi i Aroditëve; për Arielin, fisi i Arielitëve. Këta janë popujt e bijve të Gadit nga censusi i tyre: dyzet e katër mijë e pesëqind. Bijtë e Asherit sipas fiseve të tyre: te Jamini, fisi i Jaminitëve; te Jesou, fisi i Jesouitëve; te Baria, fisi i Bariaitëve.

Për Kober, populli i Koberi; për Melchiel, populli i Melchieli. Dhe emri i bijës së Asher ishte Sarai. Këta janë popujt e Asherit nga censusi i tyre, dyzet e tre mijë e katërqind. Bijtë e Jozefit sipas fiseve të tyre, Manasi dhe Efraimi. Bijtë e Manasit. Për Makirin, populli i Makiritëve; dhe Makiri lindi Galaadin; për Galaadin, populli i Galaadittëve. Dhe këta janë bijtë e Galaadit: Akiezeri, populli i Akiezeritëve; te Kelegu, populli i Kelegitëve. Për Esrielin, populli i Esrielit; për Shekemin, populli i Shekemit; për Shemaerin, populli i Shemaerit; dhe për Oferin, populli i Oferit. Dhe Salpaad-it, birit të Opher-it, nuk i lindën atij bij, por vetëm vajza, dhe këto janë emrat e vajzave të Salpaad-it: Mala, Noua, Egla, Melcha dhe Thersa. Këta janë popujt e Manasit nga censusi i tyre, pesëdhjetë e dy mijë e shtatëqind. Dhe këta janë bijtë e Efraimit: për Suthalën, populli i Southalanëve; për Tanakun, populli i Tanakitëve. Këta janë djemtë e Suthala-s, të Edenit, populli i Edenit. Këta janë popujt e Efraimit nga censusi i tyre, tridhjetë e dy mijë e pesëqind; këta janë popujt e bijve të Jozefit sipas fiseve të tyre. Bijtë e Beniaminit sipas fiseve të tyre: te Bale, fisi i Balitëve; te Asuberi, fisi i Asuberitëve; te Iakirani, fisi i Iakiranitëve. Për Sofanin, populli i Sofanit. Dhe bijtë e Bales u bënë Adar dhe Noeman; nga Adar erdhi populli i Adarit, dhe nga Noeman erdhi populli i Noemanit. Këta janë bijtë e Beniaminit sipas fiseve të tyre nga censusi i tyre, tridhjetë e pesë mijë e pesëqind. Dhe bijtë e Danit sipas fiseve të tyre: për Samen, fisi i Sameitëve; këta janë fiset e Danit sipas fiseve të tyre. Të gjithë popujt e Sameitëve, sipas regjistrimit të tyre, ishin gjashtëdhjetë e katër mijë e katërqind. Bijtë e Neftalit sipas fiseve të tyre: te Asieli, fisi i Asielit; te Gaunit, fisi i Gaunit. Të Jeseri, populli i

Jeserit; të Sellemit, populli i Sellemit. Këta janë popujt e Neftalit nga censusi i tyre, dyzet mijë e treqind. Ky është censusi i bijve të Izraelit: gjashtëqind e një mijë e shtatëqind e tridhjetë. Dhe Zoti i foli Moisiut, duke thënë: këtyre do t'u ndahet toka, për ta trashëguar sipas numrit të emrave. Atyre që janë më shumë do t'ua shtosh trashëgiminë, dhe atyre që janë më pak do t'ua pakësosh trashëgiminë e tyre; secilit, ashtu siç u numëruan, do t'i jepet trashëgimia e tyre. Nëpërmjet shorteve do të ndahet toka sipas emrave; sipas fiseve të etërve të tyre do ta trashëgojnë. Nga shorti do të ndash trashëgiminë e tyre midis të shumtëve dhe të pakëtve. Dhe bijtë e Levit sipas fiseve të tyre: te Gedsoni, fisi i Gedsonit; te Kaathi, fisi i Kaathit; te Merari, fisi i Merarit. Këta janë popujt e bijve të Levit: populli i Lobenit, populli i Hebronit, populli i Kores dhe populli i Mousit, dhe Kaathi lindi Amramin. E emri i gruas së tij ishte Jokabeda, bijë e Levit, e cila lindi këta për Levin në Egjipt, dhe lindi për Amramin Aaronin dhe Moisiun, dhe Miriamin motrën e tyre. Dhe Aaronit iu lindën Nadabi, Abiudi, Eleazari dhe Ithamari. Dhe Nadabi dhe Abiudi vdiqën kur i ofruan zjarr të huaj Zotit në shkretëtirën e Sinait. Dhe nga censusi i tyre u bënë njëzet e tre mijë, çdo mashkull nga mosha një muajsh e lart, sepse ata nuk u numëruan bashkë me bijtë e Izraelit, që atyre nuk u jepet trashëgimi në mes të bijve të Izraelit. Dhe ky ishte censusi i Moisiut dhe Eleazarit, priftit, të cilët vizituan bijtë e Izraelit në Araboth të Moabit, mbi Jordanin, përballë Jerikos. Dhe midis këtyre nuk ishte asnjë njeri nga ata që ishin inspektuar nga Moisiu dhe Aaroni, të cilët kishin inspektuar bijtë e Izraelit në shkretëtirën e Sinait. Sepse Zoti u tha atyre: Me vdekje do të

vdesin në shkretëtirë, dhe nuk u la nga ata asnjë, përveç Kalebit, birit të Jefuneut, dhe Jozueut, birit të Nauit.

27

Dhe duke u afruar bijat e Salpaad, birit të Oferit, birit të Galaadit, birit të Makirit, të popullit të Manasit, të bijve të Jozefit, dhe këto janë emrat e tyre: Maala, dhe Nua, dhe Egla, dhe Melka, dhe Tersa, dhe duke u ndalur përpara Moisiut, dhe përpara Eleazarit priftit, dhe përpara prinderve, dhe përpara të gjithë asamblesë në dyert e çadrës së dëshmisë, thonë: Ati ynë vdiq në shkretëtirë, dhe ai nuk ishte në mes të asamblesë që u mblodhën kundër Zotit në asamblenë e Koreut, sepse për mëkatin e tij vdiq, dhe bij nuk i lindën atij; mos u fshiftë emri i atit tonë nga mesi i popullit të tij, sepse nuk ka ai bir; na jepni neve pronë në mes të vëllezërve të atit tonë. Dhe Mojsiu e solli gjykimin e tyre përpara Zotit. Dhe Zoti i foli Moisiut, duke thënë, drejt kanë folur bijat e Zelofehad; si dhuratë do t'u jepësh atyre zotërim trashëgimie në mes të vëllezërve të atit të tyre, dhe do ta transferosh trashëgiminë e atit të tyre te ato. Dhe me bijtë e Izraelit do të flasësh, duke thënë: nëse një njeri vdes, dhe nuk ka bir, do ta transferoni trashëgiminë e tij te bija e tij. Por nëse nuk ka bijë, do ta jepni trashëgiminë te vëllai i tij. Nëse ai nuk ka vëllezër, do t'ia jepni trashëgiminë vëllait të atit të tij. Nëse nuk janë vëllezër të babait të tij, do t'i jepni trashëgiminë të afërmit më të afërt të tij nga fisi i tij, që të trashëgojë ato që janë të tij, dhe kjo do të jetë për bijtë e Izraelit një dekret gjykimi, ashtu siç

urdhëroi Zoti Moisiun. Dhe Zoti i tha Moisiut, ngjitu në malin që është përtej Jordanit, këtë mal Nabau, dhe shiko tokën e Kanaanit, të cilën unë ua jap bijve të Izraelit në zotërim. Dhe do ta shohësh atë, dhe do të bashkohesh me popullin tënd edhe ti, ashtu siç u bashkua vëllai yt Aaron në malin Hor. Sepse ju shkelët fjalën time në shkretëtirën Sin, kur turma kundërshtoi, për të më shenjtëruar, ju nuk më shenjtëruat mbi ujin përpara tyre; kjo është uji i kundërshtimit në Kadesh, në shkretëtirën Sin. Dhe tha Moisiu te Zoti, le të caktojë Zoti Perëndia i frymëve dhe i çdo mishi një njeri mbi këtë mbledhje, i cili do të dalë para fytyrës së tyre, dhe i cili do të hyjë para fytyrës së tyre, dhe i cili do t'i nxjerrë ata, dhe i cili do t'i sjellë ata, dhe nuk do të jetë mbledhja e Zotit si dele të cilëve nuk u është bari. Dhe Zoti i foli Moisiut, duke thënë, merr për veten tënde Jozueun birin e Nunit, një njeri që ka frymë në vetvete, dhe do të vësh duart e tua mbi të. Dhe do ta vendosësh atë përpara Eleazarit priftit, dhe do t'i japësh urdhër atij përpara gjithë asamblesë, dhe do të japësh urdhër për të përpara tyre. Dhe do t'i japësh nga lavdia jote atij, që bijtë e Izraelit të mund t'i binden atij. Dhe ai do të qëndrojë përpara priftit Eleazar, dhe ata do ta pyesin atë për gjykimin e shpalljeve përpara Zotit; sipas fjalës së tij do të dalin, dhe sipas fjalës së tij do të hyjnë ai dhe bijtë e Izraelit me një mendje, dhe e gjithë asambleja. Dhe Moisi bëri ashtu siç i urdhëroi Zoti; dhe duke marrë Jozueun, e vuri atë përpara priftit Eleazar, dhe përpara të gjithë asamblesë, dhe vuri duart e tij mbi të, dhe e caktoi atë ashtu siç i urdhëroi Zoti Moisiut.

28

Dhe Zoti i foli Moisiut, duke thënë, urdhëroji bijtë e Izraelit, dhe do t'u thuash atyre, duke thënë, dhuratat e mia, dhurata e mia, ofertat e mia për erë të këndshme, do t'i ruani për t'i ofruar mua në festat e mia. Dhe do t'u thuash atyre: Këto janë ofertat që do t'i sillni Zotit: dy qengja një vjeçar pa të meta në ditë, për olokaustomë, vazhdimisht. Qengjin e parë do ta bësh në mëngjes, dhe qengjin e dytë do ta bësh në mbrëmje. Dhe do të bësh të dhjetën e efas miell të hollë për flijim të përzier me vaj, me të katërtën e hinit. Ofruari i djegur i vazhdueshëm, që u bë në malin Sinai, si erë e këndshme për Zotin. Dhe libacionin e tij, të katërtën e hinit për qengjin një; në vendin e shenjtë do të derdhësh libacion pije të fortë për Zotin; dhe qengjin e dytë do ta bësh drejt mbrëmjes; sipas flijimit të tij dhe sipas libacionit të tij do ta bëni për erë arome për Zotin. Dhe në ditën e shtunave do të ofroni dy qengja një vjeç pa të meta, dhe dy të dhjeta majë mielli të përzier me vaj për flijim dhe libacion, olokaust i shtunave në shtunat mbi olokaustin e vazhdueshëm, dhe libacionin e tij. Dhe në hënat e reja do të ofroni olokaust Zotit, dy viça nga gjedhë, dhe një dash, shtatë qengja një vjeçarë pa të meta. Tre të dhjeta mielli të hollë të përzier me vaj për një viç, dhe dy të dhjeta mielli të hollë të përzier me vaj për një dash. Një të dhjetë mielli të hollë të përzier me vaj për një qengj, flijim me erë arome, ofertë për Zotin. Libacioni i tyre do të jetë gjysma e hinit për një viç; dhe e treta e hinit do të jetë për një dash. Dhe e katërta e hinit do të jetë për qengjin një të verës; ky olokaust

muaj pas muaji në muajt e vitit. Dhe një cjap nga dhitë për mëkatin e Zotit, mbi olokaustin e vazhdueshëm do të bëhet, dhe libacioni i tij. Dhe në muajin e parë, në ditën e katërmbëdhjetë të muajit, është Pashka e Zotit. Dhe në ditën e pesëmbëdhjetë të këtij muaji është festë; shtatë ditë do të hani bukë të ndorme. Dhe dita e parë e thirrur e shenjtë do të jetë për ju, nuk do të bëni asnjë punë shërbimore. Dhe ju do të sillni ofrima të djegura plotësisht si ofrim për Zotin: dy viça nga gjedhët, një dash, shtatë qengja një vjeçarë; ata do të jenë pa të meta për ju. Dhe sakrifica e tyre prej mielli të hollë të përzier në vaj: tre të dhjeta për viçin e parë, dhe dy të dhjeta për dashin e parë. Një të dhjetë do të bësh për çdo qengj, për të shtatë qengjat. Dhe një cjap nga dhitë për mëkatin, për të bërë shlyerje për ju; Përveç olokaustit të vazhdueshëm të mëngjesit, i cili është olokaust i vazhdueshëm. Këto sipas këtyre do t'i bëni çdo ditë për shtatë ditë, dhuratë ofertë me erë të këndshme për Zotin; mbi olokaustën e vazhdueshme do të bësh libacionin e saj. Dhe dita e shtatë do të jetë e shenjtë për ju, nuk do të bëni asnjë punë shërbimore në të. Dhe në ditën e të rinjve, kur t'i sillni flijim të ri Zotit të javëve, do të jetë për ju e thirrur e shenjtë, nuk do të bëni asnjë punë shërbëtore. Dhe ju do të sillni ofrima të djegura plotësisht në erë të mirë për Zotin, dy viça nga gjedhë, një dash, shtatë qengja një vjeçarë pa të meta. Flijimi i tyre miell i hollë i përzier në vaj: tre të dhjeta për viçin një, dhe dy të dhjeta për dashin një. Një të dhjetën për qengjin një, për shtatë qengjat; dhe një cjap nga dhitë një për mëkatin, për të bërë shlyerje për ju; përveç olokaustit të vazhdueshëm; dhe flijimin e tyre do ta bëni për mua, pa të meta do të jenë për ju, dhe libacionet e tyre.

29

Dhe në muajin e shtatë, në ditën e parë të muajit, do të jetë për ju një thirrje e shenjtë, nuk do të bëni asnjë punë shërbimore, do të jetë për ju ditë sinjali. Dhe ju do të bëni ofrima të djegura plotësisht për erë të këndshme Zotit: një viç nga gjedhët, një dash, shtatë qengja një vjeçarë pa të meta. Flijimi i tyre është miell i hollë i përzier me vaj; tre të dhjeta për secilin viç, dhe dy të dhjeta për secilin dash; Një të dhjetë për secilin qengj, për shtatë qengjat; Dhe një cjap nga dhitë për mëkatin, për të bërë shlyerje për ju; Përveç flijimeve të djegura të hënës së re; dhe flijimet e tyre, dhe libacionet e tyre, dhe flijimi i djegur i vazhdueshëm; dhe flijimet e tyre dhe libacionet e tyre sipas rregullit të tyre në erë të këndshme për Zotin. Dhe e dhjeta e këtij muaji do të jetë e shenjtë e thirrur për ju, dhe do të mundoni shpirtrat tuaj, dhe nuk do të bëni asnjë punë. Dhe ju do të sillni ofrima të djegura plotësisht në erë të këndshme për Zotin, ofrima për Zotin: një viç nga gjedhët, një dash, shtatë qengja një vjeçarë; ato do të jenë pa të meta për ju. Flijimi i tyre është miell i hollë i përzier me vaj; tre të dhjeta për viçin një, dhe dy të dhjeta për dashin një; Një të dhjetë për qengjin një, për shtatë qengjat; Dhe një cjap nga dhitë për mëkatin, për të bërë shlyerje për ju; përveç atij për mëkatin e shlyerjes, dhe olokausti i vazhdueshëm; flijimi i tij, dhe libacioni i tij sipas krahasimit si erë e këndshme ofertë për Zotin. Dhe dita e pesëmbëdhjetë e muajit të shtatë do të jetë për ju e shenjtë e thirrur, nuk do të bëni asnjë punë shërbimore, dhe do ta festoni atë festë për Zotin

shtatë ditë. Dhe ju do të sillni ofrima të djegura plotësisht si ofrim me erë të këndshme për Zotin, ditën e parë: trembëdhjetë viça nga gjedhë, dy desh, katërmbëdhjetë qengja një vjeçar, pa të meta do të jenë. Flijimet e tyre janë miell i hollë i përzier me vaj; tre të dhjeta për çdo viç, për trembëdhjetë viçat; dhe dy të dhjeta për çdo dash, për dy deshtë; Një e dhjeta për çdo qengj, për katërmbëdhjetë qengjat; Dhe një cjap nga dhitë për mëkatin; përveç olokaustit të përjetshëm; flijimet e tyre dhe libacionet e tyre. Dhe ditën e dytë dymbëdhjetë viça, dy desh, katërmbëdhjetë qengja vjeçarë pa të metë. Sakrifika e tyre dhe libacioni i tyre për viçat dhe për deshtë dhe për qengjat sipas numrit të tyre, sipas krahasimit të tyre. dhe një cjap nga dhitë rreth mëkatit, përveç olokaustit të vazhdueshëm, flijimet e tyre dhe libacionet e tyre. Ditën e tretë viça njëmbëdhjetë, desh dy, qengja vjeçarë katërmbëdhjetë pa të meta. Flijimi i tyre dhe libacioni i tyre për viçat, për deshtë dhe për qengjat, sipas numrit të tyre, sipas krahasimit të tyre. Dhe një cjap nga dhitë për mëkat, përveç olokaustit të vazhdueshëm, flijimet e tyre dhe libacionet e tyre. Në ditën e katërt: dhjetë viça, dy desh, katërmbëdhjetë qengja vjeçarë të pametë. Sakrificavet e tyre dhe libacionet e tyre për viçat dhe për deshtë dhe për qengjat sipas numrit të tyre, sipas krahasimit të tyre. Dhe një cjap nga dhitë për mëkatin, përveç olokaustit të vazhdueshëm, flijimet e tyre dhe libacionet e tyre. Ditën e pestë: nëntë viça, dy desh, katërmbëdhjetë qengja vjeçarë pa të meta. Sakrificavet e tyre dhe libacionet e tyre për viçat dhe për deshtë dhe për qengjat sipas numrit të tyre, sipas krahasimit të tyre. Dhe një cjap nga dhitë për mëkatin, përveç olokaustit të vazhdueshëm, flijimet e

tyre dhe libacionet e tyre. Në ditën e gjashtë: tetë viça, dy desh, katërmbëdhjetë qengja një vjeçar të papërlyer. Flijimet e tyre dhe libacionet e tyre për viçat dhe për deshtë dhe për qengjat sipas numrit të tyre, sipas krahasimit të tyre. Dhe një cjap nga dhitë për mëkat, përveç olokaustit të vazhdueshëm, flijimet e tyre dhe libacionet e tyre. Ditën e shtatë: shtatë viça, dy desh, katërmbëdhjetë qengja vjeçarë të papërlyer. Flijimet e tyre dhe libacionet e tyre për viçat dhe për deshtë dhe për qengjat sipas numrit të tyre, sipas krahasimit të tyre. Dhe një cjap nga dhitë për mëkat, përveç olokaustit të vazhdueshëm, flijimet e tyre dhe libacionet e tyre. Dhe ditën e tetë do të jetë mbyllje për ju, nuk do të bëni asnjë punë shërbimi në të. Dhe ju do të sillni ofrima të djegura plotësisht si erë e këndshme, ofrime për Zotin: një viç, një dash, shtatë qengja një vjeçar pa të meta. Flijimet e tyre dhe libacionet e tyre për viçin dhe dashin dhe qengjat sipas numrit të tyre, sipas rregullimit të tyre. Dhe një cjap nga dhitë për mëkat, përveç olokaustit të vazhdueshëm, flijimet e tyre dhe libacionet e tyre. Këto do t'i bëni Zotit në festat tuaja, përveç lutjeve tuaja, dhe vullnetareve tuaja, dhe ofertave të djegura tuaja, dhe sakrificave tuaja, dhe libacioneve tuaja, dhe shpëtimit tuaj.

30

Dhe Moisi u foli bijve të Izraelit sipas të gjitha atyre që Zoti i kishte urdhëruar Moisit. Dhe Moisi u foli sunduesve të fiseve të bijve të Izraelit, duke thënë: Kjo është fjala që urdhëroi Zoti.

Njeriu që betohet me betim ndaj Zotit, ose betohet me betim, ose lidhet me lidhje për shpirtin e tij, nuk do ta përdhosë fjalën e tij; do të bëjë të gjitha ato që dalin nga goja e tij. Nëse një grua bën një zotim Zotit, ose lidh një detyrim në shtëpinë e atit të saj në rininë e saj, dhe ati i saj dëgjon zotimet e saj dhe detyrimet e saj që ajo lidhi kundër shpirtit të saj, dhe ati i saj hesht, atëherë do të qëndrojnë të gjitha zotimet e saj, dhe të gjitha detyrimet që ajo lidhi kundër shpirtit të saj do të mbeten për të; Por nëse ati i saj refuzon në ditën që dëgjon të gjitha zotimet e saj dhe detyrimet që ajo lidhi kundër shpirtit të saj, ato nuk do të qëndrojnë; dhe Zoti do ta pastrojë atë, sepse ati i saj refuzoi. Nëse por duke u bërë martohet me një burrë, dhe lutjet e saj janë mbi të sipas shqiptimit të buzëve të saj, të cilat ajo i lidhi kundër shpirtit të saj, dhe burri i saj dëgjon, dhe hesht ndaj saj në cilëndo ditë që dëgjon, atëherë kështu do të qëndrojnë të gjitha lutjet e saj, dhe detyrimet e lidhura të saj, të cilat ajo i lidhi kundër shpirtit të saj, do të qëndrojnë. Nëse burri i saj refuzon në ditën kur dëgjon, të gjitha lutjet e saj dhe detyrimet e saj që ajo ka vendosur kundër shpirtit të saj nuk mbeten, sepse burri refuzoi nga ajo, dhe Zoti do ta pastrojë atë. Dhe betimi i vejushës dhe i asaj që është dëbuar, sa të ketë betuar sipas shpirtit të saj, do të mbeten për të. Nëse por në shtëpinë e burrit të saj është betimi i saj, ose detyrimi kundër shpirtit të saj me betim, dhe burri i saj dëgjon, dhe hesht ndaj saj, dhe nuk i refuzon asaj, atëherë do të qëndrojnë të gjitha betimet e saj, dhe të gjitha detyrimet e saj që ajo detyroi kundër shpirtit të saj, do të qëndrojnë kundër saj. Nëse burri i saj i heq ato në ditën kur dëgjon, të gjitha ato që dalin nga buzët e saj sipas lutjeve të saj

dhe sipas detyrimeve ndaj shpirtit të saj, nuk do të mbeten për të, burri i saj i hoqi, dhe Zoti do ta pastrojë atë. Çdo lutje dhe çdo betim i lidhjes për të dëmtuar shpirtin, burri i saj do ta vendosë për të, dhe burri i saj do ta heqë. Por nëse duke qenë i heshtur mbetet i heshtur për të ditë pas dite, atëherë do t'i vendosë për të të gjitha lutjet e saj, dhe detyrimet që janë mbi të do t'i vendosë për të, sepse ishte i heshtur për të në ditën kur dëgjoi. Nëse burri i saj e anulon pasi ka dëgjuar, atëherë ai do të marrë mëkatin e tij. Këto janë ligjet që Zoti i urdhëroi Moisiut, ndërmjet burrit dhe gruas së tij, dhe ndërmjet atit dhe bijës në rini në shtëpinë e atit.

31

Dhe Zoti i foli Moisiut, duke thënë, hakmerr hakmarrjen e bijve të Izraelit nga Madianitët, dhe pas kësaj do të bashkohesh me popullin tënd. Dhe Moisi i foli popullit, duke thënë: Armatosni burra nga mesi juaj dhe rreshtohuni përpara Zotit kundër Madianit, për t'i dhënë hakmarrje Madianit nga ana e Zotit. Një mijë nga çdo fis, një mijë nga çdo fis, nga të gjitha fiset e bijve të Izraelit, dërgoni për të luftuar. Dhe ata numëruan nga mijëshat e Izraelit një mijë nga çdo fis, dymbëdhjetë mijë të armatosur për betejë. Dhe Moisi i dërgoi ata, një mijë nga çdo fis, një mijë nga çdo fis me forcën e tyre, dhe Fineasin, birin e Eleazarit, birit të Aaronit prift, dhe enët e shenjta, dhe boritë e shenjave në duart e tyre. Dhe ata u rreshtuan në betejë kundër Madianit, ashtu siç e urdhëroi Zoti Moisiun, dhe vranë çdo mashkull. Dhe mbretërit

e Madianit i vranë bashkë me të plagosurit e tyre; dhe Evin, dhe Rekemin, dhe Surin, dhe Hurin, dhe Rebën, pesë mbretër të Madianit; dhe Balamin birin e Beorit e vranë me shpatë bashkë me të plagosurit e tyre. Dhe plaçkitën gratë e Madianit, dhe bagazhet e tyre, dhe bagëtinë e tyre, dhe të gjitha pasuritë e tyre; dhe forcën e tyre e plaçkitën. Dhe të gjitha qytetet e tyre në vendbanimet e tyre, dhe shtëpitë e tyre në fshat i dogjën me zjarr. Dhe morën të gjithë plaçkën e tyre dhe të gjitha plaçkat e tyre, nga njeriu deri te kafsha. Dhe ata i sollën te Moisiu dhe te Eleazari, prifti, dhe te të gjithë bijtë e Izraelit, robërinë, plaçkat dhe plaçkën në kampin në Araboth të Moabit, që ndodhet mbi Jordanin, përballë Jerikos. Dhe Moisiu, prifti Eleazar dhe të gjithë sunduesit e sinagogës dolën për t'i takuar ata jashtë kampit. Dhe Moisiu u zemërua me mbikëqyrësit e ushtrisë, komandantët e mijëve dhe komandantët e qindëve, që vinin nga fusha e betejës. Dhe Moisiu u tha atyre: Pse keni kursyer çdo femër? Këto ishin për bijtë e Izraelit sipas fjalës së Balaamit, për t'i larguar dhe për të shpërfillur fjalën e Zotit për shkak të Peorit, dhe kështu u bë një plagë në kuvendin e Zotit. Dhe tani vrisni çdo mashkull në të gjithë plaçkën, dhe çdo grua që ka njohur shtratin e një mashkulli, vrisni. Dhe të gjithë plaçkën e grave që nuk kanë njohur shtrat mashkulli, kursejini gjallë ato. Dhe ju vendosni kamp jashtë kampit për shtatë ditë, çdo ai që ka vrarë dhe ai që prek të vdekurin do të pastrohet ditën e tretë dhe ditën e shtatë, ju dhe robëria juaj. Dhe çdo mbulese dhe çdo enë lëkure, dhe çdo punë nga lëkurë dhie, dhe çdo enë druri do t'i pastroni. Dhe prifti Eleazar u tha burrave të ushtrisë që vinin nga beteja e luftës: Ky është statuti i ligjit që Zoti i urdhëroi

Moisiut. Përveç arit dhe argjendit dhe bronzit dhe hekurit dhe plumbit dhe kallajit, çdo gjë që do të kalojë në zjarr, do të pastrohet, por ose me ujin e pastrimit do të pastrohet; dhe të gjitha ato që nuk kalojnë nëpër zjarr, do të kalojnë nëpër ujë. Dhe lani rrobat ditën e shtatë, dhe do të pastroheni, dhe pas kësaj do të hyni në kamp. Dhe Zoti i foli Moisiut, duke thënë, merr shumën e plaçkave të robërisë nga njeriu deri te kafsha, ti dhe Eleazari prifti dhe krerët e etërve të asamblesë. Dhe ju do të ndani plaçkën ndërmjet luftëtarëve që dolën në betejë dhe gjithë kuvendit. Dhe ju do të veçoni një taksë për Zotin nga njerëzit luftëtarë që kanë dalë në betejë, një shpirt nga pesëqind, nga njerëzit, dhe nga kafshët, dhe nga qetë, dhe nga delet, dhe nga gomarët; dhe nga gjysma e tyre ju do të merrni. Dhe ti do t'i japësh Eleazarit priftit frutat e para të Zotit. Dhe nga gjysma e bijve të Izraelit do të marrësh një nga pesëdhjetë nga njerëzit, dhe nga qetë, dhe nga delet, dhe nga gomarët, dhe nga të gjitha bagëtitë, dhe do t'ua japësh ato Levitëve që ruajnë rojet në çadrën e Zotit. Dhe Moisi dhe Eleazari, prifti, vepruan ashtu siç e urdhëroi Zoti Moisin. Dhe u bë teprica e plaçkës që plaçkitën burrat luftëtarë, nga delet, gjashtëqind e shtatëdhjetë e pesë mijë; Dhe qe, shtatëdhjetë e dy mijë; Dhe gomarë, gjashtëdhjetë e një mijë; Dhe shpirtra njerëzish nga gratë që nuk njohën shtratin e burrit, të gjitha shpirtrat, tridhjetë e dy mijë. Dhe gjysma, ose pjesa e atyre që kishin dalë në luftë nga numri i dhelve, u bë tre qind e tridhjetë mijë e shtatë mijë e pesë qind. Dhe u bë fundi për Zotin nga delet, gjashtëqind e shtatëdhjetë e pesë. Dhe qe, gjashtë e tridhjetë mijëra, dhe fundi për Zotin, dy e shtatëdhjetë. Dhe gomarë, tridhjetë mijëra e pesëqind, dhe fundi

për Zotin, një e gjashtëdhjetë. Dhe shpirtrat e njerëzve, gjashtëmbëdhjetë mijëra, dhe fundi i tyre për Zotin, dy e tridhjetë shpirtra. Dhe Moisiu ia dha Zotit ofertën e Perëndisë priftit Eleazar, ashtu si e urdhëroi Zoti Moisiun, nga gjysma e bijve të Izraelit, të cilët Moisiu i ndau nga burrat luftëtarë. Dhe u bë gjysma nga mbledhja nga delet, treqind e tridhjetë mijë e shtatëmijë e pesëqind; Dhe qe, gjashtë e tridhjetë mijë; Gomarë, tridhjetë mijë e pesëqind; Dhe shpirtëra njerëzish, gjashtë e dhjetë mijë. Dhe Mojsiu mori nga gjysma e bijve të Izraelit një nga pesëdhjetë, nga njerëzit dhe nga bagëtitë, dhe ua dha ata Levitëve që ruanin ruajtjet e çadrës së Zotit, ashtu siç kishte urdhëruar Zoti Mojsiun. Dhe iu afruan te Moisiu të gjithë të caktuarit në komandat e mijëve të forcës, komandantët e mijëve dhe komandantët e qindëve, dhe i thanë Moisiut: Shërbëtorët e tu kanë marrë shumën e burrave luftëtarë që janë me ne, dhe nuk mungon prej tyre as një. Dhe ne kemi ofruar dhuratën Zotit, çdo burrë atë që gjeti: enë të artë, byzylyk, hallkë këmbore, unazë, byzylyk krahu dhe gjerdan, për të bërë shlyerje për ne përpara Zotit. Dhe Mojsiu dhe Eleazari, prifti, morën arin nga ata, çdo enë të punuar. Dhe u bë që gjithë ari i ofertës që ata morën për Zotin ishte gjashtëmbëdhjetë mijë e shtatëqind e pesëdhjetë sikla nga komandantët e mijërave dhe nga komandantët e qindrave. Dhe burrat luftëtarë plaçkitën, secili për vete. Dhe Mojsiu dhe Eleazari, prifti, morën arin nga komandantët e mijëve dhe nga komandantët e qindëve, dhe e sollën atë në çadrën e dëshmisë, si kujtim i bijve të Izraelit para Zotit.

32

Dhe bijtë e Rubenit dhe bijtë e Gadit kishin bagëti shumicë, shumicë shumë e madhe; dhe panë tokën e Jazerit, dhe tokën e Galaadit; dhe ishte vendi, vend për bagëti. Dhe duke u afruar bijtë e Rubenit dhe bijtë e Gadit, i thanë Moisiut dhe Eleazarit priftit dhe krerëve të asamblesë, duke thënë: Ataroth, dhe Dibon, dhe Jazer, dhe Nimra, dhe Heshbon, dhe Elealeh, dhe Sebam, dhe Nebo, dhe Beon, toka që Zoti ka dorëzuar përpara bijve të Izraelit, tokë për rritje bagëtish është, dhe shërbëtorëve të tu u përket bagëti. Dhe ata thanë: Nëse kemi gjetur hir përpara teje, le t'u jepet kjo tokë shërbëtorëve të tu si zotërim, dhe mos na bëj të kalojmë Jordanin. Dhe Moisiu u tha bijve të Gadit dhe bijve të Rubenit: Vëllezërit tuaj shkojnë në luftë, dhe ju do të uleni këtu? Dhe pse i shtrembëroni mendimet e bijve të Izraelit që të mos kalojnë në tokën që Zoti u jep atyre? A nuk vepruan kështu etërit tuaj, kur i dërgova nga Kadesh Barnea për të njohur tokën? Dhe ata shkuan lart në luginën e viles së rrushit, dhe vërejtuan tokën, dhe larguan zemrën e bijve të Izraelit, që të mos hynin në tokën që Zoti u kishte dhënë atyre. Dhe u zemërua me zemërim Zoti në atë ditë, dhe u betua, duke thënë, nëse do ta shohin këta njerëz që dolën nga Egjipti nga njëzet vjeç e lart, që dinë të mirën dhe të keqen, tokën që u betova Abrahamit dhe Isakut dhe Jakobit, sepse nuk më ndoqën plotësisht pas meje; përveç Kalebit birit të Jefuneut të veçuarit, dhe Jozueut birit të Nunit, sepse ndoqi plotësisht pas Zotit. Dhe Zoti u zemërua me zemërim ndaj Izraelit, dhe i shpërndau ata

në shkretëtirë për dyzet vjet, derisa u shterua i gjithë brezi i atyre që bënin të keqen përpara Zotit. Ja, ju jeni ngritur në vend të etërve tuaj, shkatërrim njerëzish mëkatarë, për të shtuar edhe më tepër mbi zemërimin e Zotit ndaj Izraelit. Që ju do të ktheheni prapa nga ai për të vazhduar ta lini atë në shkretëtirë, dhe do të veproni pa ligj kundër të gjithë këtij tubimi. Dhe iu afruan atij dhe i thanë: Këtu do të ndërtojmë stane delesh për bagëtinë tonë dhe qytete për bagazhet tona. Dhe ne, të armatosur si rojë paraprake para bijve të Izraelit, deri sa t'i udhëheqim ata në vendin e tyre, dhe bagazhi ynë do të banojë në qytete të fortifikuara për shkak të banorëve të tokës. Nuk do të kthehemi në shtëpitë tona derisa të ndahen bijtë e Izraelit, secili në trashëgiminë e tij. Dhe nuk do të trashëgojmë më me ta nga ana tjetër e Jordanit e tutje, sepse kemi marrë trashëgiminë tonë në anën lindore të Jordanit. Dhe Moisiu u tha atyre, nëse e bëni sipas kësaj fjale, nëse armatoseni para Zotit për luftë, dhe çdo ushtar i juaj do të kalojë Jordanin para Zotit, derisa armiku i tij të shkatërrohet nga fytyra e tij, dhe toka të pushtohet para Zotit, dhe pas këtyre do të ktheheni, dhe do të jeni të pafajshëm para Zotit, dhe nga Izraeli; dhe kjo tokë do të jetë e juaja në zotërim para Zotit. Por nëse nuk e bëni kështu, ju do të mëkatoni përpara Zotit, dhe do ta njihni mëkatin tuaj, kur t'ju zënë të këqijat. Dhe do të ndërtoni për veten tuaj qytete për bagazhin tuaj dhe vathë për bagëtinë tuaj, dhe atë që del nga goja juaj do ta bëni. Dhe thanë bijtë e Rubenit dhe bijtë e Gadit te Moisiu, duke thënë, fëmijët e tu do të bëjnë ashtu siç urdhëron Zoti ynë. Bagazhët tanë, dhe gratë tona, dhe të gjitha bagëtitë tona do të jenë në qytetet e Galaadit. Dhe fëmijët e tu do të kalojnë të gjithë

të armatosur dhe të rreshtuar përpara Zotit në luftë, në mënyrën që Zoti thotë. Dhe Moisiu caktoi për ta Eleazarin, priftin, dhe Jozueun, birin e Nunit, dhe krerët e familjeve të fiseve të Izraelit. Dhe Mojsiu u tha atyre: Nëse bijtë e Rubenit dhe bijtë e Gadit kalojnë me ju Jordanin, të gjithë të armatosur për luftë përpara Zotit, dhe nënshtroni tokën përpara jush, atëherë do t'u jepni atyre tokën e Galaadit në zotërim. Nëse por ata nuk kalojnë të armatosur me ju në luftën përpara Zotit, atëherë ju do të sillni bagazhin e tyre, dhe gratë e tyre, dhe bagëtinë e tyre para jush në tokën e Kanaanit, dhe ata do të trashëgojnë së bashku me ju në tokën e Kanaanit. Dhe u përgjigjën bijtë e Rubenit dhe bijtë e Gadit duke thënë: Sa thotë Zoti shërbëtorëve, kështu do të bëjmë ne. Ne do të kalojmë të armatosur përpara Zotit në tokën e Kanaanit, dhe ju do të na jepni zotërimin në anën tjetër të Jordanit. Dhe Moisiu u dha bijve të Gadit, dhe bijve të Rubenit, dhe gjysmës së fisit të Manasit, bijve të Jozefit, mbretërinë e Sihonit, mbretit të Amorejve, dhe mbretërinë e Ogut, mbretit të Basanit, tokën dhe qytetet me kufijtë e saj, qytetet e tokës rreth e qark. Dhe bijtë e Gadit ndërtuan Dibonin dhe Atarothin dhe Aroerin dhe Sofarin dhe Jazerin dhe i ngritën ato, dhe Nimrahun dhe Beth Haranin, qytete të fortifikuara, dhe shtëpi fshatare për dele. Dhe bijtë e Rubenit ndërtuan Heshbonin, dhe Elealehin, dhe Kiriathamin, dhe Baal Meonin, të rrethuar, dhe Sibmahun; dhe u vunë emra sipas emrave të tyre qyteteve që ndërtuan. Dhe shkoi biri i Makirit, birit të Manasit, në Galaad, dhe e mori atë, dhe shkatërroi Amoreun që banonte në të. Dhe Moisi i dha Galaadin Makirit, birit të Manasit, dhe ai banoi atje. Dhe Jairi, i birit të

Manasehut, shkoi dhe mori fshatrat e tyre, dhe i quajti ato fshatra të Jairit. Dhe Nabau shkoi dhe mori Kaathin dhe fshatrat e saj, dhe i quajti ato Naboth nga emri i tij.

33

Dhe këta janë etapat e bijve të Izraelit, kur dolën nga toka e Egjiptit me fuqinë e tyre nën udhëheqjen e Moisiut dhe Aaronit. Dhe Moisi shkroi nisjet e tyre dhe etapat e tyre nëpërmjet fjalës së Zotit, dhe këto janë etapat e udhëtimit të tyre. Ata u nisën nga Rameses në muajin e parë, në ditën e pesëmbëdhjetë të muajit të parë. Në ditën tjetër të pashkës dolën bijtë e Izraelit me dorë të lartë përpara të gjithë egjiptasve. Dhe egjiptasit po varrosnin nga mesi i tyre të gjithë të vdekurit që Zoti kishte goditur, çdo të parëlindur në tokën e Egjiptit, dhe ndaj perëndive të tyre Zoti kishte kryer hakmarrjen. Dhe pasi u nisën bijtë e Izraelit nga Rameses, ata ngritën kampin në Sukoth. Dhe pasi u nisën nga Sukothi, ngritën kampin në Etam, që është një pjesë e shkretëtirës. Dhe u nisën nga Etami, dhe ngritën kampin te goja e Irotit, që është përballë Baal Cefonit, dhe ngritën kampin përballë Migdolit. Dhe ata u nisën përballë Eirothit, dhe kaluan nëpër mes të detit në shkretëtirë, dhe shkuan rrugë tre ditësh nëpër shkretëtirë, dhe ngritën kamp në Pikrias. Dhe ata u nisën nga Ujërat e Hidhura, dhe erdhën në Elim, dhe në Elim kishte dymbëdhjetë burime uji dhe shtatëdhjetë palma, dhe ata ngritën kampin atje pranë ujit. Dhe ata u nisën nga Elimi dhe ngritën kampin pranë Detit të Kuq. Dhe ata u nisën nga Deti i Kuq dhe

ngritën kampin në shkretëtirën Sin. Dhe ata u nisën nga shkretëtira Sin dhe ngritën kamp në Rephaka. Dhe u nisën nga Rafaka dhe ngritën kampin në Ailus. Dhe ata u nisën nga Ailous, dhe fushuan në Raphidin, dhe nuk kishte atje ujë për popullin që të pinte. Dhe ata u nisën nga Raphidini dhe kamposën në shkretëtirën e Sinait. Dhe u nisën nga shkretëtira e Sinait dhe ngritën kamp te varrezat e dëshirës. Dhe ata u nisën nga varrezat e dëshirës dhe ngritën kamp në Aseroth. Dhe u nisën nga Aseroth dhe ngritën kamp në Rathamah. Dhe ata u nisën nga Rathamah dhe ngritën kamp në Remmon Phares. Dhe u nisën nga Remmon Fares dhe ngritën kamp në Lebona. Dhe u nisën nga Lebona dhe ngritën kamp në Ressan. Dhe u nisën nga Ressan dhe ngritën kamp në Makellath. Dhe u nisën nga Makellathi dhe ngritën kampin në Safar. Dhe u nisën nga Safari dhe ngritën kamp në Karadath. Dhe u nisën nga Charadathi dhe vendosën kamp në Makeloth. Dhe ata u nisën nga Makelothi dhe ngritën kampin në Kataath. Dhe u nisën nga Kataath dhe ngritën kamp në Tarath. Dhe u nisën nga Tarath dhe ngritën kamp në Mathekka. Dhe u nisën nga Mathekka dhe ngritën kampin në Selmona. Dhe u nisën nga Selmona dhe ngritën kampin në Masuruth. Dhe u nisën nga Masuruth dhe ngritën kamp në Banaia. Dhe u nisën nga Banaia dhe vendosën kampin në malin Gadgad. Dhe ata u nisën nga mali Gadgad dhe u fushuan në Etebatha. Dhe ata u nisën nga Etebatha dhe ngritën kampin në Ebrona. Dhe u nisën nga Ebrona dhe ngritën kampin në Gesion Gaber. Dhe u nisën nga Gesion Gaber, dhe ngritën kampin në shkretëtirën Sin, dhe u nisën nga shkretëtira Sin, dhe ngritën kampin në shkretëtirën Faran; kjo është Kadesh. Dhe ata u

larguan nga Kadeshi, dhe ngritën kamp në malin Hor, pranë tokës së Edomit. Dhe Aaroni, prifti, u ngjit sipas urdhrit të Zotit, dhe vdiq atje në vitin e dyzet të daljes së bijve të Izraelit nga toka e Egjiptit, në muajin e pestë, ditën e parë të muajit. Dhe Aaroni ishte njëqind e njëzet e tre vjeç, kur vdiq në malin Hor. Dhe pasi dëgjoi mbreti kananeas Arad, dhe ky banonte në tokën e Kanaanit, kur po hynin bijtë e Izraelit, dhe u nisën nga mali Hor, dhe u vendosën në Selmona. Dhe u nisën nga Selmona dhe ngritën kampin në Finon. Dhe u nisën nga Finoni dhe ngritën kamp në Oboth. Dhe ata u nisën nga Obothi dhe u fushuan në Ai, në anën tjetër të kufijve të Moabit. Dhe u nisën nga Gai dhe ngritën kampin në Daibonin e Gadit. Dhe ata u nisën nga Daibon Gad dhe ngritën kamp në Gelmon Deblathaim. Dhe ata u nisën nga Gelmon Deblathaim dhe ngritën kampin mbi malet e Abarim, përballë Nabaut. Dhe ata u nisën nga malet e Abarimit, dhe ngritën kampin në perëndim të Moabit, mbi Jordanin përballë Jerikos. Dhe ata ngritën kamp pranë Jordanit, ndërmjet Aesimothit deri në Belsa, në perëndim të Moabit. Dhe Zoti foli më parë Moisiu në perëndim të Moabit pranë Jordanit sipas Jerikos, duke thënë, fol me bijtë e Izraelit, dhe do t'u thuash atyre, ju po kaloni Jordanin në tokën e Kanaanit. Dhe ju do të shkatërroni të gjithë banorët në tokën para jush, dhe do të hiqni vendet e tyre të vrojtimit, dhe do të shkatërroni të gjitha idhujt e tyre të derdhur, dhe do të hiqni të gjitha shtyllat e tyre. Dhe ju do të shkatërroni të gjithë banorët e tokës, dhe ju do të banoni në të, sepse juve ju kam dhënë tokën e tyre si trashëgimi. Dhe ju do të trashëgoni tokën e tyre me short sipas fiseve tuaja: atyre që janë më të shumtë do t'u shumëzoni zotërimin e tyre, dhe atyre

që janë më të pakët do t'ua pakësoni zotërimin e tyre; në atë vend ku do të dalë emri i tij, atje do të jetë i tij; sipas fiseve të etërve tuaj do ta trashëgoni. Nëse por nuk i shkatërroni banuesit e tokës nga fytyra juaj, atëherë ata që do të lini prej tyre do të bëhen gjemba në sytë tuaj dhe shigjeta në anët tuaja, dhe do të jenë armiq tuaj mbi tokën ku ju do të banoni. Dhe do të jetë ashtu siç ata vendosën të veprojnë, kështu do të veproj me ju.

34

Dhe Zoti i foli Moisiut, duke thënë, urdhëroji bijtë e Izraelit, dhe do t'u thuash atyre, ju po hyni në tokën e Kanaanit; kjo do të jetë për ju trashëgimi, toka e Kanaanit me kufijtë e saj. Dhe aneja juaj jugore do të jetë nga shkretëtira e Sinit deri pranë Edomit, dhe kufijtë tuaj jugorë do të jenë nga pjesa lindore e detit të kripës. Dhe kufijtë do t'ju rrethojnë nga Jugu drejt ngjitjes së Akrabin, dhe do të kalojë nëpër Ennak, dhe dalja e tij do të jetë drejt Jugut të Kadesh Barnea, dhe do të dalë në vendbanimin e Arad, dhe do të kalojë nëpër Asemona. Dhe kufiri do të rrethojë nga Asemona deri te përroi i Egjiptit, dhe dalja e tij do të jetë deti. Dhe kufijtë e detit do t'ju takojnë juve, deti i madh do të shërbejë si kufiri, kjo do të jetë për ju kufiri i detit. Dhe kjo do të jetë për ju kufiri drejt veriut: nga deti i madh do ta matni për vete deri te mali. Dhe nga mali do të matni për ta malin, duke hyrë në Hamath, dhe dalja e tij do të jetë te kufijtë e Saradakut. Dhe kufijtë do të dalin nga Dephrona, dhe dalja e tij do të jetë Arsenain; kjo do të jetë për ju kufiri nga veriu. Dhe kufijtë do të

zbresin nga Sefefamari i Belës nga lindja mbi burimet, dhe kufijtë do të zbresin nga Bela mbi shpinën e detit të Kenerethit nga lindja. Dhe kufijtë do të zbresin nga Sefamari në Bela nga lindja mbi burimet, dhe kufijtë do të zbresin nga Bela mbi shpinën e detit të Kineretit nga lindja. Dhe kufijtë do të zbresin deri te Jordani, dhe dalja do të jetë deti i kripur; kjo do të jetë për ju toka dhe kufijtë e saj rreth e qark. Dhe Mojsiu u urdhëroi bijve të Izraelit, duke thënë: Kjo është toka që do ta trashëgoni me short, ashtu siç urdhëroi Zoti ta japë nëntë fiseve dhe gjysmës së fisit të Manasit. Që fisi i bijve të Rubenit, dhe fisi i bijve të Gadit sipas shtëpive të familjeve të tyre, dhe gjysma e fisit të Manasit morën shortet e tyre. Dy fise dhe gjysmë e një fisi morën shortet e tyre përtej Jordanit, sipas Jerikos, nga jugu drejt lindjes. Dhe Zoti i foli Moisiut, duke thënë, këto janë emrat e burrave, të cilët do ta trashëgojnë për ju tokën: Eleazari prifti dhe Jozueu biri i Nunit. Dhe do të merrni një sundues nga çdo fis për t'ju ndarë tokën si trashëgimi. Dhe këto janë emrat e burrave të fisit të Judës: Kalebi, bir i Jefunes. I fisit Simeon, Salamiel bir i Semiudit. Të fisit të Beniaminit, Eldad biri i Khaslonit; të fisit të Danit, sundues Bakir biri i Eglit. Nga bijtë e Jozefit, nga fisi i bijve të Manasit, sundimtari Anieli, biri i Soufit. Nga fisi i bijve të Efraimit, sundimtari Kamueli, biri i Sabathanit. I fisit të Zebulunit, sundimtari Elisafan, bir i Parnakut. Nga fisi i bijve të Isakarit, sunduesi Faltieli, bir i Ozës. Nga fisi i bijve të Asherit, sundimtari Achior, biri i Salami. I fisit Nefthali, sunduesi Fadael, bir i Iamiudit. Këtyre u urdhëroi Zoti t'u ndajë bijve të Izraelit në tokën e Kanaanit.

35

Dhe Zoti i foli Moisiut në perëndim të Moabit pranë Jordanit përballë Jerikos, duke thënë: Urdhëroji bijtë e Izraelit që t'u japin Levitëve nga trashëgimet e zotërimit të tyre qytete për të banuar; dhe rrethinat e qyteteve rreth tyre do t'ua japin Levitëve. Dhe qytetet do t'u jepen atyre për të banuar, dhe mbyllimet e tyre do të jenë për bagëtitë e tyre dhe për të gjitha kafshët e tyre katërkëmbëshe. Dhe tokat bashkëngjitëse të qyteteve, të cilat do t'u jepni Levitëve, nga muri i qytetit e jashtë, dy mijë kubitë rreth e qark. Dhe ti do të matësh jashtë qytetit anën drejt lindjes dy mijë kubitë, dhe anën drejt jugut dy mijë kubitë, dhe anën drejt detit dy mijë kubitë, dhe anën drejt veriut dy mijë kubitë, dhe qyteti do të jetë në mes të kësaj për ju, dhe kufijtë e qyteteve. Dhe qytetet do t'u jepni Levitëve, gjashtë qytetet e strehimeve të cilat do t'u jepni që të ikë atje vrasësi, dhe përveç këtyre dyzet e dy qytete. Të gjitha qytetet do t'u jepni Levitëve dyzet e tetë qytet, këto, dhe periferitë e tyre. Dhe qytetet që ju do t'u jepni nga zotërimi i bijve të Izraelit, nga ata që kanë shumë, shumë, dhe nga ata që kanë më pak, më pak, secili sipas trashëgimisë së tij që do të trashëgojnë, do t'u japin nga qytetet Levitëve. Dhe Zoti i foli Moisiut, duke thënë, folu bijve të Izraelit, dhe do t'u thuash atyre, ju po kaloni Jordanin në tokën e Kanaanit. Dhe ju do të veçoni për vete qytete, vende strehimi do të jenë për ju që atje të ikë vrasësi, çdo ai që ka goditur shpirt pa dashje. Dhe qytetet do t'ju shërbejnë si strehime nga hakmarrësi i gjakut, dhe vrasësi nuk do të vdesë

derisa të qëndrojë përpara kuvendit për gjykim. Dhe gjashtë qytetet që do të jepni do të jenë vende strehimi për ju. Tre qytetet do t'i jepni përtej Jordanit, dhe tre qytetet do t'i jepni në tokën e Kanaanit. Strehim do të jetë për bijtë e Izraelit, dhe për të huajin, dhe për banuesin e përkohshëm që është midis jush, këto qytete do të jenë për strehim, që të ikë atje kushdo që ka goditur një shpirt pa dashje. Nëse dikush godet një tjetër me një mjet hekuri dhe ai vdes, ai është vrasës; vrasësi duhet të dënohet me vdekje. Nëse dikush godet një tjetër me një gur në dorë, me të cilin mund të vdesë, dhe ai vdes, ai është vrasës; vrasësi le të vritet me vdekje. Nëse dikush godet një tjetër me një enë druri në dorë, nga e cila mund të vdesë, dhe ai vdes, ai është vrasës; vrasësi le të dënohet me vdekje. Hakmarrësi i gjakut do të vrasë vrasësin; kur të takohet me të, ai do ta vrasë atë. Nëse por nëpërmjet armiqësisë e shtyn atë, dhe hedh mbi të ndonjë send nga pritë, dhe ai vdes, ose nga zemërimi e goditi atë me dorë, dhe ai vdes, me vdekje le të vritet ai që goditi, vrasës është; me vdekje le të vritet vrasësi; i afërmi i gjakut do ta vrasë vrasësin kur të takohet me të. Nëse por papritur, jo nëpërmjet armiqësisë e shtyn atë, ose hedh mbi të ndonjë enë, jo nga pritë, ose me ndonjë gur, me të cilin mund të vdesë nga ai, pa e ditur, dhe bie mbi të, dhe vdes, por ai nuk ishte armik i tij, as nuk kërkonte t'i bënte keq atij; dhe asambleja do të gjykojë midis atij që goditi dhe midis hakmarrësit të gjakut, sipas këtyre gjykimeve. Dhe asambleja do ta shpëtojë vrasësin nga hakmarrësi i gjakut, dhe asambleja do ta kthejë atë në qytetin e strehimit të tij, ku ai kishte ikur, dhe ai do të banojë atje derisa të vdesë kryeprifti, të cilin e vajosën me vajin e shenjtë. Nëse por

vrasësi del jashtë kufijve të qytetit në të cilin kishte ikur atje, dhe hakmarrësi i gjakut e gjen atë jashtë kufijve të qytetit të strehimit të tij, dhe hakmarrësi i gjakut vret vrasësin, nuk është fajtor. Në qytetin e strehimit le të banojë deri sa të vdesë prifti i madh, dhe pas vdekjes së priftit të madh, vrasësi do të kthehet në tokën e zotërimit të tij. Dhe këto do të jenë për ju një statut gjykimi për brezat tuaj në të gjitha vendbanimet tuaja. Çdo goditës shpirti, nëpërmjet dëshmitarëve do të vrasësh vrasësin, dhe një dëshmitar nuk do të dëshmojë mbi shpirtin për vdekje. Dhe nuk do të pranoni shpërblim për jetën nga vrasësi që është fajtor për t'u vrarë, sepse me vdekje do të vritet. Nuk do të merrni shpërblim për të ikur në qytetin e strehimeve, për të banuar përsëri mbi tokë, derisa të vdesë kryeprifti. Dhe ju nuk do ta vrisni tokën në të cilën banoni, sepse ky gjak vret tokën, dhe toka nuk do të shlyhet nga gjaku i derdhur mbi të, por vetëm me gjakun e atij që e derdh. Dhe ju nuk do të ndotni tokën mbi të cilën banoni, mbi të cilën unë banoj në mes tuaj, sepse unë jam Zoti që banoj në mes të bijve të Izraelit.

36

Dhe u afruan sunduesit e fisit të bijve të Galaadit, birit të Makirit, birit të Manasit, nga fisi i bijve të Jozefit, dhe folën përpara Moisiut, dhe përpara Eleazarit priftit, dhe përpara sunduesve të shtëpive të etërve të bijve të Izraelit, dhe thanë: Zotit tonë Zoti i urdhëroi të japë tokën e trashëgimisë me short bijve të Izraelit; dhe zotit tonë Zoti i urdhëroi të japë

trashëgiminë e Salpaadit, vëllait tonë, bijave të tij. Dhe ato do të jenë gra të një nga fiset e bijve të Izraelit, dhe loti i tyre do të merret nga zotërimi i etërve tanë, dhe do të shtohet në trashëgiminë e fisit të cilit do t'i bëhen gra, dhe nga loti i trashëgimisë sonë do të merret. Nëse ndodh lirimi i bijve të Izraelit, atëherë trashëgimia e tyre do të shtohet në trashëgimin e fisit me të cilin ato do të martohen, dhe nga trashëgimia e fisit të familjes sonë do të hiqet trashëgimia e tyre. Dhe Mojsiu u urdhëroi bijve të Izraelit nëpërmjet urdhrit të Zotit, duke thënë: Kështu thotë fisi i bijve të Jozefit. Kjo është fjala që Zoti u urdhëroi bijave të Salpaad, duke thënë: ku u pëlqen atyre, le të martohen, por vetëm me burra nga populli i atit të tyre le të martohen. Dhe trashëgimia e bijve të Izraelit nuk do të transferohet nga një fis te fisi tjetër, sepse çdo bir i Izraelit do të mbetet në trashëgiminë e fisit të familjes së tij. Dhe çdo bijë që trashëgon trashëgimi nga fiset e bijve të Izraelit, do të martohen me një nga populli i atit të saj, që të trashëgojnë bijtë e Izraelit secili trashëgiminë babanore të tij. Dhe e shumta nuk do të kalojë nga një fis te një fis tjetër, por secili do të mbajë fort trashëgiminë e tij, bijtë e Izraelit. Në atë mënyrë që Zoti i urdhëroi Moisiut, kështu u bënë bijave të Salpaad. Dhe u bënë Tirza dhe Hogla dhe Milka dhe Noa dhe Mahla, bijat e Selofhadit, gra me kushërinjtë e tyre, nga populli i Manasit, bijve të Jozefit; dhe trashëgimia e tyre u bë mbi fisin e popullit të atit të tyre. Këto janë urdhërimet dhe statutet dhe gjykimet, të cilat Zoti urdhëroi nëpërmjet dorës së Moisiut në perëndim të Moabit, pranë Jordanit, përballë Jerikos.

Ligji i Përtërirë

1

Këto janë fjalët që Moisi i foli gjithë Izraelit përtej Jordanit, në shkretëtirë, në perëndim, pranë Detit të Kuq, midis Faranit, Tofelit, Lobonit, Aulonit dhe Katakruseës. Njëmbëdhjetë ditë nga Horebi, rruga mbi malin Seir deri në Kadesh Barnea. Dhe ndodhi në vitin e dyzet, në muajin e njëmbëdhjetë, në ditën e parë të muajit, foli Moisiu te të gjithë bijtë e Izraelit, sipas të gjitha sa urdhëroi Zoti atij për ata; pas goditjes së Sihonit, mbret i Amorejve që kishte banuar në Heshbon, dhe Ogut, mbret i Bashanit që kishte banuar në Ashtaroth dhe në Edrei, në anën tjetër të Jordanit, në tokën e Moabit, filloi Moisiu të shpjegojë qartë këtë ligj, duke thënë: Zoti, Perëndia ynë, na foli neve në Horeb, duke thënë: Le të jetë mjaft për ju të banoni në këtë mal. Kthehuni prapa dhe nisuni ju, dhe hyni në malin e Amorejve dhe drejt të gjithë fqinjëve të Arabës, në mal dhe në fushë, dhe drejt Jugut, dhe në bregdetin e tokës së Kananejve, dhe në Antilibani deri te lumi i madh, lumi Eufrat. Shikoni, Ai ka dorëzuar përpara jush tokën; hyni dhe merrni në zotërim tokën

që u betova t'u jap etërve tuaj, Abrahamit, Isakut dhe Jakobit, atyre dhe pasardhësve të tyre pas tyre. Dhe ju thashë në atë kohë, duke thënë: Nuk do të jem i aftë t'ju mbaj vetëm. Zoti, Perëndia juaj, ju ka shumëzuar, dhe ja, sot jeni si yjet e qiellit për nga shumësia. Zoti, Perëndia i etërve tuaj, ju shtoftë mijëfish ashtu siç jeni, dhe ju bekoftë ashtu siç ju foli. Si do të jem i aftë vetëm të mbaj mundin tuaj, barrën tuaj dhe mosmarrëveshjet tuaja? Jepni për veten tuaj burra të urtë, të ditur dhe të mençur nga fiset tuaja, dhe do t'i vendos si udhëheqës mbi ju. Dhe ju m'u përgjigjët dhe thatë: E mirë është fjala që ti fole për ta bërë. Dhe mora nga ju burra të urtë dhe të ditur dhe të mençur, dhe i caktova ata të udhëheqin mbi ju si komandantë të mijëve, dhe komandantë të qindrave, dhe komandantë të pesëdhjetave, dhe komandantë të dhjetave, dhe shkrues për gjyqtarët tuaj. Dhe u urdhërova gjyqtarëve tuaj në atë kohë, duke thënë: dëgjoni midis vëllezërve tuaj, dhe gjykoni drejtësisht midis burrit, dhe midis vëllauit, dhe midis të huajit të tij. Nuk do të njohësh fytyrë në gjykim, sipas të voglit dhe sipas të madhit do të gjykosh, nuk do të tregosh anësi ndaj fytyrës së njeriut, sepse gjykimi është i Perëndisë, dhe fjalën që është e vështirë për ju, do ta sillni tek unë, dhe unë do ta dëgjoj. Dhe unë ju urdhërova juve në atë kohë të gjitha fjalët që duhet t'i bëni. Dhe pasi u nisëm nga Horebi, shkuam nëpër të gjithë shkretëtirën e madhe dhe të frikshme, atë që patë, rrugën e malit të Amoritit, ashtu si na urdhëroi Zoti, Perëndia ynë, dhe erdhëm deri në Kadesh Barnea. Dhe ju thashë juve, keni ardhur deri te mali i Amoritit, të cilin Zoti, Perëndia ynë, jua jep. Shikoni, Zoti, Perëndia juaj, ka dorëzuar para jush tokën; ngjituni dhe merrni në zotërim siç ju

tha Zoti, Perëndia i etërve tuaj; mos u frikësoni dhe mos u tremb. Dhe ju të gjithë erdhët te unë dhe thatë: Le të dërgojmë burra para nesh, dhe le të vëzhgojnë tokën për ne, dhe le të na japin përgjigje për rrugën nëpër të cilën do të ngjitemi, dhe për qytetet në të cilat do të hyjmë. Dhe fjala u pëlqye përpara meje, dhe mora nga ju dymbëdhjetë burra, një burrë nga çdo fis. Dhe pasi u kthyen, u ngjitën në mal dhe erdhën deri në grykën e rrushit, dhe e vëzhguan atë. Dhe ata morën në duart e tyre nga fryti i tokës, dhe e sollën poshtë tek ju, dhe thonin: E mirë është toka që Zoti, Perëndia ynë, na jep neve. Dhe ju nuk deshët të ngjiteni, por iu mosbindët fjalës së Zotit, Perëndisë tonë. Dhe ju murmuritët në çadrat tuaja dhe thatë: Sepse Zoti na urrente, na nxori nga toka e Egjiptit për të na dorëzuar në duart e Amorejve, për të na shkatërruar. Ku ne jemi duke shkuar lart? Por vëllezërit tuaj e tërhoqën zemrën tuaj, duke thënë, komb i madh dhe i shumtë dhe më i fuqishëm se ne, dhe qytete të mëdha dhe të fortifikuara deri në qiell; por edhe bij gjigantësh pamë atje. Dhe ju thashë: mos u tmerroni, as mos u frikësoni nga ata. Zoti Perëndia juaj që shkon përpara fytyrës suaj, ai vetë do të luftojë bashkë me ta me ju sipas të gjitha sa bëri për ju në tokën e Egjiptit, dhe në shkretëtirën këtë që patë, rrugën e malit të Amoritit; si të mbante ty Zoti Perëndia yt, si që mban njeriu birin e tij, sipas të gjithë rrugës në të cilën shkuat deri sa erdhët në vendin këtë. Dhe në këtë fjalë ju nuk i besuat Zotit Perëndisë tonë, i cili shkon përpara jush i pari në rrugë për t'ju zgjedhur vendin, duke ju udhëhequr me zjarr natën, duke ju treguar rrugën sipas së cilës shkoni mbi të, dhe me re ditën. Dhe Zoti dëgjoi zërin e fjalëve tuaja, dhe u provokua e u betua, duke

thënë, nëse do ta shohë dikush nga burrat këta tokën e mirë këtë, të cilën u betova etërve të tyre, përveç Kalebit birit të Jefuneut, ky do ta shohë atë, dhe këtij do t'i jap tokën mbi të cilën shkeli, dhe bijve të tij, sepse ai iu përkushtua Zotit. Dhe Zoti u zemërua me mua për shkakun tuaj, duke thënë: As ti nuk do të hysh atje. Jozueu, bir i Nunit, i cili qëndron pranë teje, ai do të hyjë atje; forcoje atë, sepse ai do t'ia japë atë si trashëgimi Izraelit. Dhe çdo fëmijë i ri që nuk di sot të mirën ose të keqen, këta do të hyjnë atje, dhe këtyre do t'ua jap atë, dhe ata vetë do ta trashëgojnë atë. Dhe ju, pasi u kthyet prapa, u kamping-uat në shkretëtirë, në rrugën drejt Detit të Kuq. Dhe ju u përgjigjët e thatë: Ne kemi mëkatuar përpara Zotit, Perëndisë tonë. Ne do të ngjitemi e do të luftojmë sipas të gjitha sa na urdhëroi Zoti, Perëndia ynë. Dhe secili mori armët e tij luftarake, u mblodhët së bashku dhe u ngjitët në mal. Dhe Zoti më tha mua, u thashë atyre, nuk do të ngjiteni lart as nuk do të luftoni, sepse unë nuk jam me ju, dhe nuk do të thyeni para armiqve tuaj. Dhe ju fola juve, por nuk më dëgjuat, dhe shkelët fjalën e Zotit, dhe duke shkelur hipët në mal. Dhe Amoriti që banonte në atë mal doli në takim tuajin, dhe ju ndjekti ashtu si bëjnë bletët, dhe ju plagosën nga Seiri deri në Horma. Dhe ulur poshtë qatë para Zotit, Perëndisë tonë, por Zoti nuk dëgjoi zërin tuaj, as nuk ju dha vëmendje. Dhe ju ulët në Kadesh për shumë ditë, aq sa ditët që ju ulët.

2

Dhe pasi u kthyem prapa, u nisëm në shkretëtirë, në rrugën e detit të kuq, ashtu siç më foli Zoti, dhe rrethuat malin Seir për ditë të shumta. Dhe Zoti më tha, le të jetë mjaft për ju rrethimi i këtij mali; kthehuni pra në Veri; Dhe urdhëroje popullin, duke thënë, ju po kaloni nëpër kufijtë e vëllezërve tuaj, bijve të Esaut, të cilët banojnë në Seir, dhe ata do t'ju frikësohen, dhe do t'ju kenë frikë shumë. Mos angazhohuni në luftë kundër tyre, sepse nuk do t'ju jap juve nga toka e tyre as një shenjë këmbe, sepse me short kam dhënë bijve të Esaut malin Seir. Me argjend blini ushqim nga ata dhe hani, dhe ujë me masë merrni nga ata me argjend dhe pini. Sepse Zoti, Perëndia ynë, të bekoi ty në çdo vepër të duarve të tua, merr shënim se si kalove atë shkretëtirë të madhe dhe të frikshme, ja dyzet vjet Zoti, Perëndia yt, qe me ty, nuk të mungoi asgjë. Dhe kaluam pranë vëllezërve tanë, bijve të Esaut, që banonin në Seir, përgjatë rrugës së Arabës nga Ailoni dhe nga Gesiòn Gaberi, dhe pasi u kthyem, kaluam nëpër rrugën e shkretëtirës së Moabit. Dhe Zoti më tha mua: Mos u bëni armiq me Moabitët dhe mos hyni në luftë kundër tyre, sepse nuk do t'ju jap juve asgjë nga toka e tyre si trashëgimi, sepse djemve të Lotit ua kam dhënë Aroerin për ta trashëguar. Ommintë e mëparshëm ishin vendosur mbi të, një komb i madh dhe i shumtë dhe i fortë, ashtu si Anakimët. Rephaim do të konsiderohen edhe këta, ashtu si Anakim, dhe Moabitët i quajnë ata Emim. Dhe në Seir banonte Horeasi më parë, dhe bijtë e Esaut i shkatërruan ata, dhe i shkatërruan nga fytyra e tyre. Dhe ata u vendosën në vend të tyre, në atë mënyrë që Izraeli e bëri me tokën e trashëgimisë së tij, të cilën Zoti u kishte dhënë atyre. Tani, pra, ngrihuni dhe nisuni ju, dhe kaloni luginën Zaret. Dhe

ditët që udhëtuam nga Kadesh Barnea deri sa kaluam grykën Zered, ishin tridhjetë e tetë vjet, deri sa vdiq i gjithë brezi i burrave luftëtarë duke vdekur nga kampi, ashtu siç u betua Zoti Perëndia për ta. Dhe dora e Perëndisë ishte mbi ta për t'i shkatërruar plotësisht ata nga mesi i kampit derisa ranë. Dhe u bë kur ranë të gjithë burrat luftëtarë duke vdekur nga mesi i popullit, dhe Zoti më foli mua, duke thënë: Ti do të kalosh sot kufijtë e Moabit, Aroerin, dhe do të afroheni afër bijve të Amonit; mos u armiqësoni me ata, as mos hyni në luftë me ata; sepse nuk do të të jap ty nga toka e bijve të Amonit si trashëgimi, sepse ua kam dhënë atë bijve të Lotit si trashëgimi. Tokë Refaimësh do të konsiderohet, sepse mbi të jetonin Refaimët më parë, dhe Amonitët i quajnë ata Zamzumim. Komb i madh dhe i shumtë dhe më i fuqishëm se ju, ashtu si Enakeimët, dhe Zoti i shkatërroi ata para tyre, dhe trashëguan dhe u vendosën në vendin e tyre deri në ditën e sotme. Ashtu si ata bënë për bijtë e Esaut që banonin në Seir, në atë mënyrë që ata shkatërruan Horitin nga fytyra e tyre, dhe i trashëguan ata, dhe u vendosën në vendin e tyre deri në këtë ditë. Dhe Euaiojtë që banonin në Asedoth deri në Gaza, dhe Kapadokët që kishin dalë nga Kapadokia, i shkatërruan ata dhe u vendosën në vendin e tyre. Tani pra ngrihuni dhe nisuni, dhe kaloni ju grykën Arnon. Ja, kam dhënë në duart e tua Sihonin, mbretin e Heshbonit Amorreu, dhe tokën e tij. Fillo ta trashëgosh, angazhohu në luftë kundër tij në këtë ditë. Fillo të japësh tmerrin tënd dhe frikën tënde mbi të gjitha kombet që janë nën qiell, të cilët, duke dëgjuar emrin tënd, do të shqetësohen dhe do të kenë dhembje nga fytyra jote. Dhe dërgova ambasadorë nga shkretëtira e

Kedemothit te Sihoni, mbreti i Heshbonit, me fjalë paqësore, duke thënë: Do të kaloj nëpër tokën tënde; do të shkoj në rrugë, nuk do të kthehem as djathtas as majtas. Ushqime për argjend do të më shesësh mua, dhe do të ha; dhe ujë për argjend do të më shesësh mua, dhe do të pi; përveç se do të kaloj me këmbë; Ashtu siç më bënë bijtë e Esaut që banojnë në Seir, dhe Moabitët që banojnë në Aroer; derisa të kaloj Jordanin në tokën, të cilën Zoti Perëndia ynë na jep neve. Dhe Sihoni, mbreti i Heshbonit, nuk deshi të na lëronte të kalonim nëpër vendin e tij, sepse Zoti, Perëndia ynë, e fortësoi frymën e tij dhe e forcoi zemrën e tij, që ai të dorëzohej në duart e tua si në këtë ditë. Dhe Zoti më tha: Ja, kam filluar ta dorëzoj para fytyrës tënde Sihonin, mbretin e Heshbonit, Amoritin, dhe tokën e tij, dhe fillo ta trashëgosh tokën e tij. Dhe Sihoni, mbreti i Heshbonit, doli në takim me ne, ai vetë dhe gjithë populli i tij, për luftë në Jahaz. Dhe Zoti, Perëndia ynë, e dorëzoi atë para nesh, dhe ne e goditëm atë dhe bijtë e tij dhe gjithë popullin e tij. Dhe ne morëm të gjitha qytetet e tij në atë kohë, dhe shkatërruam plotësisht çdo qytet radhazi, dhe gratë e tyre dhe fëmijët e tyre; nuk lamë asnjë gjallë. Përveç bagëtive që plaçkitëm, dhe plaçkat e qyteteve i morëm nga Aroeri, që është pranë buzës së përroit Arnon, dhe qytetin që ishte në grykë, dhe deri te mali i Galaadit; nuk pati qytet që na shpëtoi. Të gjitha i dorëzoi Zoti, Perëndia ynë, në duart tona. Përveç afër bijve të Amonit, ne nuk u afruar në të gjitha vendet bashkuese të rrëkesë Jabok dhe qytetet që janë në malësi, ashtu siç na urdhëroi Zoti, Perëndia ynë.

3

Dhe pasi u kthyem, ne u ngjitëm në rrugën drejt Bashanit, dhe Og, mbreti i Bashanit, doli për të na takuar, ai vetë dhe gjithë populli i tij, për luftë në Edraim. Dhe Zoti më tha mua: Mos ki frikë prej tij, sepse në duart e tua e kam dhënë atë, dhe të gjithë popullin e tij, dhe të gjithë tokën e tij, dhe do t'i bësh atij ashtu siç i bëre Sihonit, mbretit të Amorejve, i cili banonte në Heshbon. Dhe Zoti, Perëndia ynë, e dorëzoi atë në duart tona, dhe Og, mbretin e Bashanit, dhe gjithë popullin e tij, dhe ne e goditëm atë, deri sa të mos lëmë pas farën e tij. Dhe ne pushtuam të gjitha qytetet e tij në atë kohë; nuk kishte qytet që nuk e morëm nga ata; gjashtëdhjetë qytete, të gjitha rajonet përreth të Argobit të mbretit Og në Bashan; Të gjitha qytete të fortifikuara, mure të larta, porta dhe shufra; përveç qyteteve të Perizitëve shumë të shumta. Ne i shkatërruam plotësisht, ashtu si bëmë me Sihonin, mbretin e Heshbonit, dhe shkatërruam plotësisht çdo qytet radhazi, dhe gratë, dhe fëmijët, dhe të gjitha bagëtitë; dhe plaçkat e qyteteve i plaçkituam për veten tonë. Dhe morëm në atë kohë tokën nga duart e dy mbretërve të Amorejve, të cilët ishin përtej Jordanit nga përroi Arnon dhe deri te Hermoni. Fenikasit e quajnë Hermonin Sanior, dhe Amoreu e quajti atë Sanir. Të gjitha qytetet e Misorit, dhe i gjithë Galaadi, dhe i gjithë Basani deri te Helka dhe Edraimi, qytetet e mbretërisë së Ogut në Basan. Sepse vetëm Ogu mbreti i Basanit u la nga Refaimët; ja shtrati i tij shtrat hekuri, ja ky në kështjellën e bijve të Amonit; nëntë kubitë gjatësia e saj, dhe

katër kubitë gjerësia e saj në kubitin e njeriut. Dhe atë tokë ne e trashëguam në atë kohë nga Aroeri, që ndodhet pranë buzës së përroit Arnon, dhe gjysmën e malit Galaad, dhe qytetet e tij ua dhashë Rubenit dhe Gadit. Dhe mbetjen e Galaadit, dhe gjithë mbretërinë e Basanit të Ogut ia dhashë gjysmës së fisit të Manasit, dhe gjithë rajonin rrethues të Argobit, gjithë atë Basan, do të llogaritet si tokë e Refaimëve. Dhe Jairi, bir i Manasit, mori të gjithë rajonin rrethues të Argobit deri te kufijtë e Gargasit dhe Makatit, dhe i quajti ato me emrin e tij Basanin Thauoth Jaeir deri në këtë ditë. Dhe Makirit ia dhashë Galaadin. Dhe Rubenit dhe Gadit i kam dhënë nga Galaadi deri te përroi Arnon, mesi i përroit si kufi, dhe deri te Jaboku; përroi është kufi për bijtë e Amonit; Dhe Araba dhe Jordani si kufi i Kineretit, dhe deri te deti i Arabës, deti i kripës, nga Ashdothi i Pisgahut në lindje. Dhe ju urdhërova në atë kohë, duke thënë: Zoti, Perëndia juaj, ju dha këtë tokë si trashëgimi; të armatosur, shkoni përpara vëllezërve tuaj, bijve të Izraelit, çdo njeri i aftë. Përveç grave tuaja dhe fëmijëve tuaj dhe bagëtive tuaja, unë e di që keni shumë bagëti, le të banojnë në qytetet tuaja, të cilat ju dhashë juve, derisa Zoti Perëndia juaj t'u japë pushim vëllezërve tuaj, ashtu si edhe juve, dhe të trashëgojnë edhe këta tokën, të cilën Zoti Perëndia jonë u jep atyre në anën tjetër të Jordanit; dhe do të ktheheni secili në trashëgiminë e tij, të cilën ju dhashë juve. Dhe Jozueut i urdhërova në atë kohë, duke thënë: Sytë tuaj kanë parë të gjitha ato që Zoti, Perëndia ynë, u bëri këtyre dy mbretërve, kështu do t'u bëjë Zoti, Perëndia ynë, të gjitha mbretërive mbi të cilat ti po kalon atje. Mos u frikësoni prej tyre, sepse Zoti, Perëndia ynë, vetë do të luftojë për ju. Dhe iu luta Zotit në atë kohë, duke

thënë, Zot Perëndi, ti fillove t'i tregosh shërbëtorit tënd forcën tënde, dhe fuqinë tënde, dhe dorën e fuqishme, dhe krahun e lartë; sepse kush është Perëndi në qiell ose mbi tokë, i cili do të bëjë ashtu siç bëre ti, dhe sipas forcës sate? Pasi të kem kaluar, pra, do të shoh tokën e mirë, këtë që është përtej Jordanit, këtë mal të mirë dhe Antilibanin. Dhe Zoti më shpërfilli për shkak tuaj, dhe nuk më dëgjoi, dhe Zoti më tha: Mjafton për ty, mos vazhdo të flasësh më për këtë çështje. Ngjitu në majën e të gdhendur dhe shiko me sytë e tu nga deti dhe Veriu dhe Jugu dhe lindja, dhe shiko me sytë e tu, sepse nuk do ta kalosh këtë Jordan. Dhe urdhëroje Jozueun, forcoje atë dhe inkurajoje atë, sepse ai do të kalojë para këtij populli, dhe ai do t'ua japë atyre si trashëgimi gjithë tokën që ke parë. Dhe ne u ulamë në luginën afër shtëpisë së Peorit.

4

Dhe tani, Izrael, dëgjo dekretet dhe gjykimet që unë ju mësoj sot të bëni, që të jetoni dhe të shumëzoheni, dhe duke hyrë të trashëgoni tokën që Zoti, Perëndia i etërve tuaj, ju jep. Nuk do të shtoni te fjala që unë po ju urdhëroj, dhe nuk do të hiqni nga ajo, mbani urdhërimet e Zotit, Perëndisë tonë, sa unë po ju urdhëroj sot. Sytë tuaj kanë parë të gjitha ato që bëri Zoti, Perëndia ynë, ndaj Baal Peorit, sepse çdo njeri që shkoi pas Baal Peorit, Zoti, Perëndia juaj, e shkatërroi atë nga mesi juaj. Por ju që jeni të ngjitur te Zoti Perëndia juaj, jetoni të gjithë sot. Shikoni, ju kam treguar statute dhe gjykime, ashtu siç më

urdhëroi Zoti, që t'i zbatoni kështu në tokën ku po hyni për ta trashëguar. Dhe ju do ta mbani dhe do ta bëni, sepse kjo është urtësia juaj dhe kuptimi juaj përpara të gjithë kombeve, të cilët do të dëgjojnë të gjitha këto statute, dhe do të thonë: Ja një popull i urtë dhe i ditur, ky komb i madh. Sepse cili është kombi i madh, të cilit i është afruar Perëndia ashtu si Zoti, Perëndia ynë, në të gjitha ato raste kur ne e thërrasim atë? Dhe cili komb i madh ka statute dhe gjykime të drejta sipas gjithë këtij ligji, të cilin unë po jap para jush sot? Trego kujdes për veten tënde, dhe ruaj shpirtin tënd shumë; mos harro të gjitha fjalët, të cilat i kanë parë sytë e tu, dhe mos u largoftë nga zemra jote të gjitha ditët e jetës sate; dhe do t'u mësosh djemve të tu dhe djemve të djemve të tu, ditën kur ju qëndruat përpara Zotit Perëndisë tonë në Horeb ditën e asamblesë; kur Zoti më tha mua, mblidh tek unë popullin, dhe le të dëgjojnë fjalët e mia, që të mësojnë të më frikësohen të gjitha ditët që ata jetojnë mbi tokë, dhe djemve të tyre do t'u mësojnë. Dhe ju u afruat dhe qëndruat pranë malit, dhe mali digjej me zjarr deri te qielli, errësirë, terr, furtunë. Dhe Zoti ju foli juve nga mesi i zjarrit me zë fjalësh, të cilën ju e dëgjuat; dhe nuk patë ngjashmëri, por vetëm zë. Dhe ju shpalli besëlidhjen e tij, të cilën ju urdhëroi ta bëni, dhjetë fjalët, dhe i shkroi ato mbi dy pllaka prej guri. Dhe Zoti më urdhëroi mua në atë kohë, t'ju mësoj juve statutet dhe gjykimet, që t'i zbatoni ato në tokën në të cilën po hyni për ta trashëguar. Dhe ju do të ruani shumë shpirtrat tuaj, sepse ju nuk patë parë asnjë ngjashmëri në ditën kur Zoti ju foli në Horeb, në mal, nga mesi i zjarrit. Mos veproni pa ligj dhe mos bëni për vete një figurë të gdhendur ngjashmërie, asnjë imazh ngjashmërie mashkulli ose femre,

ngjashmëri të ndonjë kafshe që është mbi tokë, ngjashmëri të ndonjë zogu me krahë që fluturon nën qiell, ngjashmëri të ndonjë rrëshqanoreje që rrëshqet mbi tokë, ngjashmëri të ndonjë peshku, sa janë në ujërat poshtë tokës. Dhe mos, pasi të kesh shikuar lart në qiell dhe të kesh parë diellin dhe hënën dhe yjet, dhe gjithë botën e qiellit, të çohesh në humbje dhe t'u adhurosh atyre, dhe t'u shërbesh atyre, të cilat Zoti Perëndia yt i caktoi ato të gjitha kombeve që janë nën qiell. Ju, por, ju mori Perëndia dhe ju nxori nga toka e Egjiptit, nga furra e hekurit, nga Egjipti, që të jeni për Të popull pronë, ashtu si në këtë ditë. Dhe Zoti Perëndi u zemërua me mua për shkak të fjalëve tuaja, dhe u betua që unë të mos kaloj këtë Jordan, dhe që të mos hyj në tokën që Zoti Perëndia yt të jep ty si trashëgimi. Unë po vdes në këtë tokë dhe nuk do të kaloj këtë Jordan, por ju po kaloni dhe do të trashëgoni këtë tokë të mirë. Kushtojini vëmendje vetes, mos harroni besëlidhjen e Zotit, Perëndisë tonë, të cilën bëri me ju, dhe mos veproni paligjshëm, dhe mos bëni për vete imazh të gdhendur, ngjashmëri të të gjitha atyre që ju urdhëroi Zoti, Perëndia juaj. Sepse Zoti, Perëndia yt, është zjarr konsumues, Perëndi xheloz. Nëse ti lindësh bij dhe bij të bijve të tu, dhe ju qëndroni gjatë mbi tokën, dhe ju veproni pa ligj, dhe ju bëni figurë të gdhendur ngjashmëri të çdo gjëje, dhe ju bëni të keqen para Zotit Perëndisë suaj për ta provokuar atë, unë dëshmoj sot para jush qiellin dhe tokën, që me shkatërrim ju do të shkatërroheni nga toka, në të cilën ju po kaloni Jordanin atje për ta trashëguar; ju nuk do të jetoni gjatë ditë mbi të, por ju do të shkatërroheni plotësisht. Dhe Zoti do t'ju shpërndajë në të gjitha kombet, dhe do të mbeteni të pakët në numër në të gjitha

kombet, në të cilat Zoti do t'ju çojë atje. Dhe atje ju do të shërbeni perëndi të tjerë, vepra të duarve të njerëzve, dru dhe gurë, të cilët nuk shohin, as dëgjojnë, as hanë, as nuhasin. Dhe do të kërkoni atje Zotin Perëndinë tuaj, dhe do ta gjeni atë kur ta kërkoni atë nga e gjithë zemra jote, dhe nga i gjithë shpirti yt në pikëllimin tënd. Dhe do të të gjejnë ty të gjitha fjalët këto në fund të ditëve, dhe do të kthehesh te Zoti Perëndia yt, dhe do të dëgjosh zërin e tij. Sepse Perëndi i mëshirshëm është Zoti Perëndia yt; nuk do të të braktisë ty, as nuk do të të shkatërrojë ty; nuk do të harrojë besëlidhjen e etërve të tu, të cilën u betua atyre Zoti. Pyesni ditët e kaluara që ndodhën para jush nga dita në të cilën Perëndia krijoi njeriun mbi tokë, dhe nga skaji i qiellit deri në skajin e qiellit, nëse ka ndodhur sipas fjalës së madhe kësaj, nëse është dëgjuar një gjë e tillë; nëse ka dëgjuar një komb zërin e Perëndisë së gjallë që flet nga mesi i zjarrit, në atë mënyrë që ti ke dëgjuar dhe ke jetuar; nëse Perëndia provoi duke hyrë të marrë për veten e tij një komb nga mesi i një kombi me sprovë, dhe me shenja, dhe me mrekulli, dhe me luftë, dhe me dorë të fuqishme, dhe me krah të lartë, dhe me vegime të mëdha, sipas të gjitha sa bëri Zoti Perëndia ynë në Egjipt para teje që shikoje; në mënyrë që të dish ti se Zoti Perëndia yt ky është Perëndi, dhe nuk ka tjetër përveç tij. Nga qielli u bë i dëgjueshëm zëri i tij për të të mësuar ty, dhe mbi tokë të tregoi zjarrin e tij të madh, dhe fjalët e tij i dëgjove nga mesi i zjarrit. Për shkak të dashurisë së tij për etërit e tu, dhe zgjodhi farën e tyre pas tyre juve, dhe të nxori ai vetë me forcën e tij të madhe nga Egjipti, për të shkatërruar plotësisht kombe të mëdha dhe më të forta se ti para fytyrës sate, për të të sjellë brenda për të të

dhënë ty tokën e tyre për ta trashëguar, ashtu siç ke sot. Dhe do të dish sot, dhe do të kthehesh me mendje, që Zoti, Perëndia yt, ky është Perëndi në qiellin lart dhe mbi tokën poshtë, dhe nuk ka tjetër përveç tij. Dhe ruani urdhërimet e tij dhe statutet e tij, sa unë të urdhëroj ty sot, që të bëhet mirë ty dhe bijve të tu pas teje, që të bëheni jetëgjatë mbi tokën, të cilën Zoti, Perëndia yt, të jep ty të gjitha ditët. Atëherë Moisiu veçoi tre qytete përtej Jordanit nga lindja e diellit, që të ikë atje vrasësi i cili do të vrasë të afërmin pa ditur, dhe ky të mos e ketë urryer atë para djeshmes dhe parapardjes, dhe do të ikë për strehim në një nga këto qytete, dhe do të jetojë: Bezerin në shkretëtirë në tokën e fushës për Rubenin, dhe Ramothin në Galaad për Gadin, dhe Golanin në Bashan për Manaseun. Ky është ligji që Moisi e vendosi para bijve të Izraelit. Këto dëshmitë, dhe statutet, dhe gjykimet, sa foli Moisiu te bijtë e Izraelit, pasi kishin dalë ata nga toka e Egjiptit, në anën përtej të Jordanit, në grykë, afër shtëpisë së Peorit, në tokën e Sihonit mbret të Amorejve, i cili banonte në Heshbon, të cilin goditi Moisiu, dhe bijtë e Izraelit, pasi kishin dalë ata nga toka e Egjiptit. Dhe ata trashëguan tokën e tij, dhe tokën e Og mbretit të Bashanit, dy mbretërve të Amorejve, të cilët ishin përtej Jordanit në lindje të diellit, nga Aroeri, e cila është mbi buzën e përroit Arnon, dhe mbi malin e Sihonit, i cili është Hermoni, gjithë Arabën përtej Jordanit në lindje të diellit nën Ashdothin e gdhendur.

5

Dhe Mojsiu thirri të gjithë Izraelin, dhe u tha atyre: Dëgjo, Izrael, statutet dhe gjykimet që unë po flas në veshët tuaj në këtë ditë, dhe do t'i mësoni ato, dhe do t'i ruani për t'i bërë ato. Zoti, Perëndia juaj, bëri një besëlidhje me ju në Horeb. Jo me etërit tuaj bëri Zoti këtë besëlidhje, por me ju, ju të gjithë që jeni këtu të gjallë sot. Fytyrë më fytyrë foli Zoti me ju në mal nga mesi i zjarrit. Dhe unë qëndroja midis Zotit dhe jush në atë kohë për t'ju njoftuar fjalët e Zotit, sepse ju u frikësuat nga fytyra e zjarrit, dhe nuk u hipët në mal, duke thënë unë jam Zoti Perëndia juaj që ju nxori nga toka e Egjiptit, nga shtëpia e skllavërisë. Nuk do të kesh perëndi të tjerë përpara fytyrës sime. Nuk do të bësh për veten tënde idhull, as ndonjë ngjashmëri të gjithçkaje që është në qiellin lart, dhe që është në tokën poshtë, dhe që është në ujërat nën tokë. Nuk do t'u përulesh atyre, as nuk do t'u shërbesh atyre, sepse unë jam Zoti Perëndia yt, Perëndi xheloz, duke ia kthyer mëkatet e etërve mbi fëmijët deri në brezin e tretë dhe të katërt atyre që më urrejnë mua, dhe duke bërë mëshirë deri në mijëra atyre që më duan mua, dhe atyre që i ruajnë urdhërimet e mia. Nuk do të marrësh emrin e Zotit, Perëndisë tënd, në kotësi, sepse Zoti, Perëndia yt, nuk do ta pastrojë atë që merr emrin e tij në kotësi. Ruaj ditën e shabatit për ta shenjtëruar atë, ashtu siç të urdhëroi ty Zoti, Hyji yt. Gjashtë ditë do të punosh dhe do të bësh të gjitha punët e tua; por ditën e shtatë është e shtunë për Zotin Perëndinë tënd; nuk do të bësh në të asnjë punë ti dhe biri yt dhe bija jote, shërbëtori yt dhe shërbëtorja jote, kau yt dhe kafsha e barrës sate, dhe çdo kafshë jote, dhe i huaji që banon te ti; që të pushojë shërbëtori yt, dhe shërbëtorja jote, dhe kafsha e barrës sate, ashtu si edhe

ti. Dhe do të kujtosh që ishe shërbëtor në tokën e Egjiptit, dhe Zoti, Perëndia yt, të nxori që andej me dorë të fuqishme dhe me krah të lartë. Për këtë arsye Zoti, Perëndia yt, të urdhëroi të ruash ditën e shtunave dhe ta shenjtërosh atë. Ndero atin tënd dhe nënën tënde, ashtu siç të urdhëroi Zoti, Perëndia yt, që të shkojë mirë ty dhe që të bëhesh gjatëjetës mbi tokën që Zoti, Perëndia yt, po të jep ty. Ti nuk do të vrasësh. Jo, ti nuk do të kryesh shkelje martese. Nuk do të vjedhësh. Nuk do të japësh dëshmi të rreme kundër fqinjit tënd. Nuk do të dëshirosh gruan e të afërmit tënd; nuk do të dëshirosh shtëpinë e të afërmit tënd, as arën e tij, as djalin e tij, as shërbëtoren e tij, as kaut e tij, as kafshën e barrës së tij, as ndonjë kafshë të tij, as gjithçka që është e të afërmit tënd. Këto fjalë i foli Zoti të gjithë kuvendit tuaj në mal, nga mesi i zjarrit, errësirës, territ, stuhisë, me zë të madh, dhe nuk shtoi më, dhe i shkroi ato mbi dy pllaka guri, dhe m'i dha mua. Dhe u bë kur ju dëgjuat zërin nga mesi i zjarrit, dhe mali po digjej me zjarr, dhe ju erdhët pranë meje të gjithë krerët e fiseve tuaja, dhe këshilli i pleqve tuaj, dhe ju thatë: Ja, na tregoi Zoti Perëndia ynë lavdinë e tij, dhe zërin e tij ne e dëgjuam nga mesi i zjarrit; në këtë ditë ne pamë që Perëndia do të flasë me njeriun, dhe ai do të jetojë. Dhe tani, mos vdesim, sepse do të na konsumojë ky zjarr i madh, nëse vazhdojmë ne të dëgjojmë zërin e Zotit, Perëndisë tonë, akoma, dhe do të vdesim. Kush është mishi që ka dëgjuar zërin e Perëndisë së gjallë, duke folur nga mesi i zjarrit, ashtu si ne, dhe do të jetojë? Afrohu ti dhe dëgjo të gjitha ato që do të thotë Zoti, Perëndia ynë, dhe ti do t'u flasësh neve të gjitha ato që do të të thotë Zoti, Perëndia ynë, dhe ne do të dëgjojmë e do të zbatojmë. Dhe Zoti dëgjoi zërin e

fjalëve tuaja kur po më flisnit mua, dhe Zoti më tha mua: Dëgjova zërin e fjalëve të këtij populli, sa të gjitha ato që të folën ty; drejt janë të gjitha ato që folën. Kush do të bëjë që zemra e tyre të jetë kështu në ta, ashtu që të më frikësohen mua dhe të ruajnë të gjitha urdhërimet e mia gjatë gjithë ditëve, që t'u shkojë mirë atyre dhe bijve të tyre përgjithmonë? Shko, u thashë atyre, kthehuni ju në shtëpitë tuaja; por ti qëndro këtu me mua, dhe do të flas te ti urdhërimet dhe statutet dhe gjykimet sa do t'u mësosh atyre, dhe le të bëjnë kështu në tokën që unë u jap atyre në trashëgimi. Dhe ju do të ruani të bëni në atë mënyrë që ju urdhëroi Zoti Perëndia juaj; ju nuk do të ktheheni në të djathtë as në të majtë, sipas çdo rrugës që ju urdhëroi Zoti Perëndia juaj të ecni në të, që ai t'ju japë pushim, dhe mirë për ju, dhe ju të jetoni shumë ditë mbi tokën që ju do të trashëgoni.

6

Dhe këto janë urdhërimet, statutet dhe gjykimet që Zoti, Perëndia ynë, urdhëroi t'ju mësojë që t'i zbatoni në tokën në të cilën po hyni për ta trashëguar. Që të frikësoheni Zotin, Perëndinë tuaj, të mbani të gjitha statutet e tij dhe urdhërimet e tij, të cilat unë të urdhëroj ty sot, ti dhe bijtë e tu, dhe bijtë e bijve të tu, të gjitha ditët e jetës sate, që të jetoni gjatë. Dhe dëgjo, o Izrael, dhe ruaj për t'i bërë, që të jetë mirë për ty, dhe që të shumëzoheni shumë, ashtu siç foli Zoti Perëndia i etërve tu për të të dhënë ty tokë që rrjedh qumësht dhe mjaltë; dhe këto janë statutet dhe gjykimet, sa urdhëroi Zoti bijtë e Izraelit në

shkretëtirë, pasi dolën ata nga toka e Egjiptit. Dëgjo Izrael, Zoti, Perëndia jonë, Zoti është një. Dhe do të duash Zotin, Perëndinë tënd, nga e gjithë mendja jote, dhe nga i gjithë shpirti yt, dhe nga e gjithë forca jote. Dhe këto fjalë, sa unë të urdhëroj ty sot, do të jenë në zemrën tënde dhe në shpirtin tënd. Dhe do t'i mësosh ata bijve të tu, dhe do të flasësh për to kur të ulesh në shtëpi, dhe kur të ecësh në rrugë, dhe kur të shtrihesh, dhe kur të ngrihesh. Dhe do t'i lidhësh ata si shenjë mbi dorën tënde, dhe do të jetë i patundur para syve të tu. Dhe ju do t'i shkruani ato mbi shtalkat e shtëpive tuaja dhe mbi portat tuaja. Dhe do të jetë kur Zoti Perëndia yt të të sjellë në tokën të cilën u betua etërve të tu, Abrahamit, dhe Isakut, dhe Jakobit, të të japë ty qytete të mëdha dhe të bukura të cilat nuk i ndërtove, shtëpi plot me të gjitha gjërat e mira të cilat nuk i mbushe, sterna të gdhendura të cilat nuk i gdhende, vreshta dhe ullishte të cilat nuk i mbjolle, dhe pasi ke ngrënë dhe je nginjur, ki kujdes për veten tënde që të mos harrosh Zotin Perëndinë tënd që të nxori ty nga toka e Egjiptit, nga shtëpia e skllavërisë. Zotin, Perëndinë tënd, do ta frikësosh, dhe vetëm atij do t'i shërbesh, dhe te ai do të ngjitesh, dhe me emrin e tij do të betohesh. Mos shkoni pas perëndive të tjera nga perënditë e kombeve rreth jush, sepse Perëndia xheloz Zoti Perëndia juaj është në ju; mos u zemërohet me zemërim Zoti Perëndia juaj ndaj jush, dhe t'ju shkatërrojë nga faqja e tokës. Mos e testoni Zotin, Perëndinë tuaj, ashtu siç e testuat në sprovë. Duke ruajtur, do të ruash urdhërimet e Zotit, Perëndisë tënd, dëshmitë dhe statutet që të urdhëroi. Dhe ti do të bësh atë që pëlqen dhe atë që është mirë përpara Zotit Perëndisë tënd, që të të bëhet mirë, dhe të hysh dhe të trashëgosh tokën e mirë, të

cilën Zoti u betua etërve tuaj, të dëbosh të gjithë armiqtë e tu para fytyrës tënde, ashtu si foli Zoti. Dhe do të ndodhë kur biri yt të të pyesë nesër, duke thënë: Çfarë janë dëshmitë, statutet dhe gjykimet që Zoti Perëndia ynë na urdhëroi? Dhe do t'i thuash birit tënd: Shërbëtorë ishim ne të Faraonit në tokën e Egjiptit, dhe Zoti na nxori që andej me dorë të fuqishme dhe me krah të lartë. Dhe Zoti dha shenja dhe çudi të mëdha dhe të këqija në Egjipt te Faraoni dhe në shtëpinë e tij para nesh, dhe na nxori nga aty për të na dhënë tokën këtë, të cilën u betua t'ua japë etërve tanë. Dhe Zoti na urdhëroi të zbatojmë të gjitha këto statute, të kemi frikë nga Zoti, Perëndia ynë, që të na shkojë mirë gjatë gjithë ditëve, që të jetojmë ashtu si edhe sot. Dhe do të jetë mëshirë për ne, nëse ruajmë të bëjmë të gjitha këto urdhërime para Zotit, Perëndisë tonë, ashtu si na urdhëroi.

7

Nëse Zoti Perëndia yt të sjell ty në tokën në të cilën po hyn atje për ta trashëguar atë, dhe heq kombe të mëdha nga fytyra jote, Hiteun dhe Girgasiteun dhe Amoriteun dhe Kanaaneun dhe Perizeun dhe Hiveun dhe Jebuseun, shtatë kombe shumë dhe më të forta se ju; Dhe Zoti Perëndia yt do t'i dorëzojë ata në duart e tua, dhe do t'i godasësh ata; me shkatërrim do t'i shkatërrosh ata; nuk do të bësh besëlidhje me ata, as mos u tregoni mëshirë atyre, as mos martoheni me ata; bijën tënde nuk do t'ia japësh birit të tij, dhe bijën e tij nuk do ta marrësh për birin tënd. Do të kthejë birin tënd nga unë, dhe do të

shërbejë perëndive të tjera, dhe Zoti do të zemërohet me zemërim kundër jush, dhe do të të shkatërrojë ty shpejt. Por kështu do t'u bëni atyre: do të rrëzoni altarët e tyre, do të copëtoni shtyllat e tyre, do të prisni kortet e tyre, dhe do të digjni me zjarr figurat e gdhendura të perëndive të tyre. Sepse ti je popull i shenjtë për Zotin, Perëndinë tënd, dhe Zoti, Perëndia yt, të zgjodhi ty që të jesh për të popull i veçantë nga të gjitha kombet që janë mbi faqen e tokës. Jo sepse jeni të shumtë nga të gjitha kombet, Zoti ju zgjodhi dhe Zoti ju zgjodhi, por sepse jeni të pakët nga të gjitha kombet. Por nga dashuria e Zotit për ju, dhe duke ruajtur betimin që u betua etërve tuaj, Zoti ju nxori me dorë të fuqishme, dhe Zoti të shpërbleu ty nga shtëpia e robërisë, nga dora e Faraonit, mbretit të Egjiptit. Dhe ti do të dish që Zoti Perëndia yt, ky është Perëndi; Perëndi besnik, që ruan besëlidhjen dhe mëshirën për ata që e duan atë dhe që ruajnë urdhërimet e tij deri në një mijë breza, dhe që u kthen atyre që urrejnë ballë për ballë për t'i shkatërruar plotësisht ata; dhe nuk vonohet për ata që urrejnë; ballë për ballë do t'u kthejë atyre. Dhe ti do të zbatosh urdhërimet, statutet dhe gjykimet këto, sa unë po të urdhëroj ty sot për t'i kryer. Dhe do të ndodhë që kur të dëgjoni këto statute, dhe t'i ruani dhe t'i zbatoni ato, atëherë Zoti, Perëndia yt, do të ruajë për ty besëlidhjen dhe mëshirën që u betua etërve tuaj. Dhe do të të dojë, do të të bekojë, do të të shumëzojë, dhe do të bekojë pasardhësit e barkut tënd dhe frytin e tokës tënde, grurin tënd, verën tënde dhe vajin tënd, kopetë e qeve të tua dhe tufat e deleve të tua mbi tokën që Zoti u betua etërve të tu se do të ta japë ty. I bekuar do të jesh nga të gjitha kombet, nuk do të ketë te ju shterp, as

shterpë, dhe në bagëtitë e tua. Dhe Zoti, Perëndia yt, do të heqë nga ty çdo sëmundje dhe të gjitha sëmundjet e liga të Egjiptit që ke parë dhe që i ke njohur; nuk do t'i vërë mbi ty, por do t'i vërë mbi të gjithë ata që të urrejnë. Dhe do të hash të gjitha plaçkat e kombeve që Zoti, Perëndia yt, të jep ty. Syri yt nuk do të kursejë mbi ata, dhe nuk do t'u shërbesh perëndive të tyre, sepse kjo është pengesë për ty. Nëse thua në mendjen tënde që ky komb është shumë më i madh se unë, si do të jem në gjendje t'i shkatërroj ata? Nuk do të kesh frikë prej tyre; me kujtim do të kujtosh sa shumë bëri Zoti Perëndia yt Faraonit dhe të gjithë Egjiptasve; sprovimet e mëdha, të cilat i panë sytë e tu, shenjat dhe mrekullitë e mëdha ato, dorën e fuqishme dhe krahun e lartë; si të nxori ty Zoti Perëndia yt, kështu do të bëjë Zoti Perëndia juaj me të gjitha kombet, të cilat ti ke frikë nga fytyra e tyre. Dhe grerëzat do t'i dërgojë Zoti, Perëndia yt, kundër tyre, derisa të shkatërrohen plotësisht ata që janë lënë pas dhe ata që janë fshehur nga ti. Nuk do të plagosesh nga fytyra e tyre, sepse Zoti, Perëndia yt, është në ty, Perëndi i madh dhe i fuqishëm. Dhe Zoti, Perëndia yt, do t'i konsumojë këto kombe para teje pak nga pak; nuk do të jesh në gjendje t'i shkatërrosh ata shpejt, që toka të mos bëhet e shkretë dhe kafshët e egra të mos shumëzohen mbi ty. Dhe Zoti Perëndia yt do t'i dorëzojë ata në duart e tua, dhe ti do t'i shkatërrosh ata me shkatërrim të madh, derisa t'i shfarosësh plotësisht ata; Dhe ai do t'i dorëzojë mbretërit e tyre në duart tuaja, dhe ju do ta shkatërroni emrin e tyre nga ai vend; askush nuk do të qëndrojë kundër fytyrës sate, derisa t'i shfarosësh plotësisht ata. Figurat e gdhendura të perëndive të tyre do t'i digjni me zjarr, nuk do të dëshirosh

argjend, as ar nga ato nuk do të marrësh për veten tënde, mos pengoheš nëpërmjet tij, sepse është neveritje për Zotin, Perëndinë tënd. Dhe nuk do të sjellësh neveritje në shtëpinë tënde, dhe do të jesh i mallkuar ashtu si ajo; me neveritje do ta neveritesh dhe me neveritje do ta urrësh, sepse është e mallkuar.

8

Të gjitha urdhërimet që unë ju urdhëroj sot, do t'i ruani për t'i zbatuar, që të jetoni dhe të shumëzoheni, dhe të hyni e të trashëgoni tokën që Zoti, Perëndia juaj, u betua etërve tuaj. Dhe do të kujtosh të gjithë rrugën që Zoti, Perëndia yt, të udhëhoqi në shkretëtirë, që të të përulte dhe të të sprovonte, dhe të njiheshin ato që janë në zemrën tënde, nëse do të mbash urdhërimet e tij apo jo. Dhe ai të shtypi, të shkaktoi uri dhe të ushqeu me manën që nuk e dinin etërit e tu, që të të shpallë se njeriu nuk do të jetojë vetëm me bukë, por me çdo fjalë që del nga goja e Perëndisë do të jetojë njeriu. Rrobat tuaja nuk u vjetëruan nga ju, sandalat tuaja nuk u konsumuan nga ju, këmbët tuaja nuk u bënë me kalluse, ja dyzet vjet. Dhe do ta dish me zemrën tënde, që ashtu si një njeri disiplinon birin e tij, kështu Zoti, Perëndia yt, do të të disiplinojë ty. Dhe ti do të zbatosh urdhërimet e Zotit, Perëndisë tënd, të ecësh në rrugët e tij dhe ta kesh frikë atë. Sepse Zoti Perëndia yt do të të sjellë në një tokë të mirë dhe të madhe, ku ka rrjedha ujërash, dhe burime thellësish që dalin nëpër fushat dhe nëpër malet; tokë

gruri dhe elbi, vreshta, fiq, shegë; tokë ulliri, vaji dhe mjaltit; tokë mbi të cilën jo me varfëri do të hash bukën tënde, dhe nuk do të të mungojë mbi të asgjë; tokë e së cilës gurët janë hekur, dhe nga malet e saj do të nxjerrësh bronz. Dhe do të hash e do të ngopesh, dhe do të bekosh Zotin, Perëndinë tënd, për tokën e mirë që të ka dhënë. Kujdes vetes tënde, mos harro Zotin Perëndinë tënd, duke mos ruajtur urdhërimet e tij, dhe gjykimet dhe statutet e tij, sa unë po të urdhëroj ty sot; Mos, pasi ke ngrënë dhe je nginjur, dhe shtëpi të mira ke ndërtuar dhe ke banuar në to, dhe gjedhët e tu dhe delet e tua u janë shumuar ty, argjendi dhe ari u janë shumuar ty, dhe të gjitha sa ty do t'i jenë shumuar ty, lartësohesh me zemër, dhe harrosh Zotin Perëndinë tënd, që të nxori ty nga toka e Egjiptit, nga shtëpia e skllavërisë; që të çoi ty nëpër shkretëtirën e madhe dhe të frikshme atë, ku gjarpër kafshues, dhe akrep, dhe etje, ku nuk kishte ujë; që nxori ty nga shkëmbi i thepisur burim uji; që të ushqeu ty me manën në shkretëtirë që nuk e dije ti, dhe nuk e dinin etërit e tu, që të poshtërojë ty, dhe të provojë ty, dhe mirë ty të bëjë në fund të ditëve tua. Mos thuaj në zemrën tënde: Forca ime dhe pushteti i dorës sime më dhanë këtë fuqi të madhe. Dhe do të kujtosh Zotin, Perëndinë tënd, sepse ai vetë ty jep forcë për të bërë fuqi, dhe që të vendosë besëlidhjen e tij të cilën Zoti u betua etërve të tu, si sot. Dhe do të ndodhë që nëse harron plotësisht Zotin, Perëndinë tënd, dhe shkosh pas perëndive të tjera, dhe u shërbesh atyre, dhe u adhurosh atyre, unë dëshmoj para jush sot qiellin dhe tokën, që me shkatërrim do të shkatërroheni. Ashtu si edhe kombet e tjera që Zoti Perëndia i shkatërron para jush, kështu do të shkatërroheni edhe ju, sepse nuk dëgjuat zërin e

Zotit Perëndisë tuaj.

9

Dëgjo, Izrael: ti po kalon sot Jordanin për të hyrë e për të trashëguar kombe të mëdha dhe më të forta se sa ju, qytete të mëdha dhe të murosura deri te qielli, një popull të madh dhe të shumtë dhe të gjatë, bijtë e Anakut, të cilët ti i njeh, dhe ti ke dëgjuar: kush do të qëndrojë kundër përballë bijve të Anakut? Dhe do ta dish sot, që Zoti, Perëndia yt, ky do të shkojë përpara fytyrës sate, është zjarr gllabërues, ky do t'i shkatërrojë ata, dhe ky do t'i kthejë ata nga fytyra jote, dhe do t'i shkatërrojë ata me shpejtësi, ashtu siç Zoti të tha ty. Mos thuaj në zemrën tënde, kur Zoti, Perëndia yt, t'i shkatërrojë këto kombe para fytyrës sate, duke thënë: Për shkak të drejtësisë sime më solli Zoti të trashëgoj këtë tokë të mirë. Jo për shkak të drejtësisë sate, as për shkak të shenjtërisë së zemrës sate ti hyn të trashëgosh tokën e tyre, por për shkak të paudhësisë së kombeve këtyre Zoti do t'i shkatërrojë ata nga fytyra jote, dhe që të vendosë besëlidhjen, të cilën Zoti u betua etërve tanë, Abrahamit dhe Isakut dhe Jakobit. Dhe do të dish sot, që jo për shkak të drejtësive të tua Zoti, Perëndia yt, të jep ty këtë tokë të mirë për ta trashëguar, sepse ti je popull kokëfortë. Kujto, mos harro sa shumë e provokove Zotin, Perëndinë tënd, në shkretëtirë, nga ajo ditë që dole nga Egjipti dhe erdhe në këtë vend, duke qenë vazhdimisht mosbindës ndaj Zotit. Dhe në Horeb ju provokuat Zotin, dhe Zoti u zemërua mbi ju për t'ju shkatërruar, kur unë po ngjitesha në

mal për të marrë pllakat prej guri, pllakat e besëlidhjes të cilat Zoti bëri me ju, dhe mbeta në mal dyzet ditë e dyzet net, bukë nuk hëngra dhe ujë nuk piva. Dhe Zoti më dha mua dy pllakat prej guri të shkruara me gishtin e Perëndisë, dhe mbi to ishin shkruar të gjitha fjalët që Zoti ju foli juve në mal ditën e asamblesë. Dhe ndodhi që pas dyzet ditësh dhe pas dyzet netësh Zoti më dha mua dy pllakat prej guri, pllakat e besëlidhjes. Dhe Zoti më tha: Ngrihu, zbrit shpejt nga këtu, sepse populli yt, të cilët nxore nga toka e Egjiptit, ka vepruar paligjshëm; ata shkelën shpejt nga rruga që u urdhërova, dhe bënë për vete një idhull të derdhur. Dhe Zoti më tha, duke thënë, kam folur me ty një herë dhe dy herë, duke thënë, e kam parë këtë popull, dhe ja është popull kokëfortë. Dhe tani lejo të shkatërroj plotësisht ata, dhe do të fshij emrin e tyre nga poshtë qiellit, dhe do të të bëj ty komb të madh, dhe të fortë, dhe shumë më shumë se ky. Dhe pasi u ktheva prapa, zbritja nga mali, dhe mali digjej me zjarr deri në qiell, dhe të dy pllakat e dëshmive ishin mbi të dy duart e mia. Dhe pashë që ju mëkatuat përpara Zotit Perëndisë tuaj, dhe bëtë për ju vetë një figurë të derdhur, dhe u larguat nga rruga, të cilën Zoti ju urdhëroi të bënit; dhe duke kapur dy pllakat, i hodha ato nga dy duart e mia, dhe i theva përpara jush. Dhe u luta përpara Zotit herën e dytë, ashtu si edhe më parë, dyzet ditë e dyzet net, bukë nuk hëngra dhe ujë nuk piva, për të gjitha mëkatet tuaja që keni kryer duke bërë të keqen përpara Zotit Perëndi, për ta provokuar atë. Dhe jam i frikësuar për shkak të zemërimit dhe tërbimit, sepse Zoti u provokua kundër jush për t'ju shkatërruar, dhe Zoti më dëgjoi mua edhe në atë kohë. Dhe u zemërua kundër Aaronit për ta shkatërruar atë, dhe

u luta edhe për Aaronin në atë kohë. Dhe mëkatin tuaj që keni bërë, viçin e mora, e dogja në zjarr, e bluaja duke e shtypur shumë derisa u bë i hollë dhe u bë si pluhur, dhe e hodha pluhrin në përruan që zbriste nga mali. Dhe në djegie, dhe në sprovë, dhe në varret e dëshirës, ju provokuat Zotin. Dhe kur Zoti ju dërgoi nga Kadesh Barnea, duke thënë: Ngjituni dhe merrni në zotërim tokën që ju jap juve, ju nuk iu bindët fjalës së Zotit, Perëndisë tuaj, dhe nuk i besuat atij, dhe nuk dëgjuat zërin e tij. Ju ishit duke mos iu bindur Zotit që nga dita kur ai u bë i njohur për ju. Dhe u luta përpara Zotit dyzet ditë e dyzet netë, aq sa u luta, sepse Zoti tha se do t'ju shkatërrojë. Dhe iu luta Perëndisë dhe i thashë: Zot, mbret i perëndive, mos e shkatërro plotësisht popullin tënd dhe trashëgiminë tënde, që ke shpërblyer, të cilët i nxore nga toka e Egjiptit me forcën tënde të madhe, me dorën tënde të fuqishme dhe me krahun tënd të lartë. Kujto Abrahamin dhe Isakun dhe Jakobin, shërbëtorët e tu, të cilëve u betove sipas vetvetes. Mos shiko mbi fortësinë e këtij populli, dhe veprat e pabesa, dhe mbi mëkatet e tyre. Mos thonë banorët e tokës nga ku na nxore neve që atje, duke thënë: Nga pamundësia e Zotit për t'i sjellë ata në tokën që u tha atyre, dhe nga urrejtja e tij ndaj tyre, ai i nxori ata në shkretëtirë për t'i vrarë. Dhe këta janë populli yt dhe trashëgimia jote, të cilët i nxore nga toka e Egjiptit me fuqinë tënde të madhe, me dorën tënde të fuqishme dhe me krahun tënd të lartë.

10

Në atë kohë Zoti më tha: Gdhend për vete dy pllaka guri ashtu si ato të parat, dhe ngjitu tek unë në mal, dhe do të bësh për vete një arkë druri. Dhe do të shkruash mbi pllakat fjalët, të cilat ishin në pllakat e para që theve, dhe do t'i vësh ato në arkë. Dhe bëra një arkë nga dru i paprishur, gdhenda pllakat prej guri si të parat, u ngjita në mal dhe dy pllakat ishin në duart e mia. Dhe shkroi mbi pllakat sipas shkrimit të parë dhjetë fjalët, të cilat Zoti jua foli juve në mal nga mesi i zjarrit, dhe Zoti m'i dha ato mua. Dhe pasi u ktheva, zbritja nga mali, dhe i hodha pllakat brenda arkës që kisha bërë, dhe ato ishin atje, ashtu siç më kishte urdhëruar Zoti. Dhe bijtë e Izraelit u nisën nga Beerothi i bijve të Jakanit, Moserah, atje vdiq Aaroni, dhe u varros atje, dhe Eleazari, biri i tij, shërbeu si prift në vend të tij. Prej andej ata u nisën në Gadgad, dhe nga Gadgad në Etebatha, tokë me rrjedha ujërash. Në atë kohë, Zoti ndau fisin e Levit për të ngritur arkën e besëlidhjes së Zotit, për të qëndruar përpara Zotit, për të shërbyer dhe për t'u lutur mbi emrin e tij deri në këtë ditë. Për këtë arsye Levitëve nuk u takon pjesë dhe trashëgimi midis vëllezërve të tyre, Zoti vetë është trashëgimi i tyre, ashtu siç i tha atij. Dhe unë qëndrova në mal dyzet ditë dhe dyzet netë. Dhe Zoti më dëgjoi edhe në këtë kohë, dhe Zoti nuk deshi t'ju shkatërrojë plotësisht. Dhe Zoti më tha mua: Shko, niso përpara këtij populli, dhe le të hyjnë e le të zotërojnë tokën që u betova t'u jap etërve të tyre. Dhe tani, Izrael, çfarë kërkon Zoti Perëndia yt nga ti, përveçse të frikësohesh nga Zoti Perëndia yt, dhe të ecësh në të gjitha rrugët e tij, dhe ta duash atë, dhe t'i shërbesh Zotit Perëndisë tënd nga e gjithë zemra jote, dhe nga i gjithë shpirti yt, të ruash urdhërimet e Zotit Perëndisë tënd, dhe

statutet e tij, sa unë të urdhëroj ty sot, që të jetë mirë për ty? Ja, Zotit Perëndi yt i përket qielli dhe qielli i qiejve, toka dhe gjithçka që është në të. Përveç etërit tuaj, Zoti zgjodhi t'i dojë ata, dhe zgjodhi farën e tyre pas tyre, ju, nga të gjitha kombet, sipas kësaj dite. Dhe do të rrethpritni fortësinë e zemrës suaj, dhe nuk do ta fortësoni më qafën tuaj. Sepse Zoti Perëndia juaj, ky është Perëndia i perëndive, dhe zoti i zotërve, Perëndia i madh, dhe i fortë, dhe i frikshëm, i cili nuk shikon fytyrën, as nuk merr dhuratë· duke bërë drejtësi për të ardhurën dhe jetimin dhe vejushën, dhe do të ardhurën për t'i dhënë atij bukë dhe rroba. Dhe ju duhet ta doni të huajin, sepse të huaj ishit në tokën e Egjiptit. Zotit Perëndinë tëndin do të frikësohesh, dhe atij do t'i shërbesh, dhe te ai do të ngjitesh, dhe mbi emrin e tij do të betohesh. Ky është krenarimi yt, dhe ky është Perëndia yt, i cili bëri te ti gjërat e mëdha dhe gjërat e lavdishme këto, të cilat i panë sytë e tu. Në shtatëdhjetë shpirtra zbritën etërit e tu në Egjipt, por tani Zoti, Perëndia yt, të bëri si yjet e qiellit për nga shumicia.

11

Dhe do të duash Zotin, Perëndinë tënd, dhe do të mbash ruajtjet e tij, statutet e tij, urdhërimet e tij dhe gjykimet e tij gjithë ditët. Dhe do të dini sot, se jo fëmijët tuaj, sa nuk dinë as nuk kanë parë mësimin e Zotit Perëndisë tënd, dhe gjërat e mëdha të tij, dhe dorën e fuqishme, dhe krahun e lartë, dhe shenjat e tij, dhe mrekullitë e tij, sa bëri në mes të Egjiptit ndaj Faraonit mbret të

Egjiptit, dhe gjithë tokës së tij, dhe sa bëri fuqisë së Egjiptasve, dhe qerreve të tyre, dhe kuajve të tyre, dhe fuqisë së tyre, si përmbythi uji i detit të kuq mbi fytyrën e tyre duke i ndjekur ata nga pas jush, dhe i shkatërroi ata Zoti deri në ditën e sotme, dhe sa bëri neve në shkretëtirë derisa erdhët në këtë vend, dhe sa bëri Dathanit dhe Abiramit bij të Eliabit birit të Rubenit, të cilët toka duke hapur gojën e saj i gëlltiti ata, dhe shtëpitë e tyre, dhe çadrat e tyre, dhe gjithë pasurinë e tyre që ishte me ta në mes të gjithë Izraelit. Sepse sytë tuaj kanë parë të gjitha veprat e mëdha të Zotit, sa bëri në ju sot. Dhe ju do të ruani të gjitha urdhërimet e tij sa unë po të urdhëroj ty sot, që të jetoni, dhe të shumëzoheni, dhe duke hyrë të trashëgoni tokën, në të cilën ju po kaloni Jordanin atje për ta trashëguar atë. Që të jetoni gjatë mbi tokën, të cilën Zoti u betua etërve tuaj t'u japë atyre dhe farës së tyre me ta, tokë që rrjedh qumësht dhe mjaltë. Është pra toka në të cilën po hyn atje për ta trashëguar atë, jo si toka e Egjiptit është, nga ku keni dalë që andej, kur mbjellin farën, dhe ujitën me këmbët e tyre, si një kopsht perimesh. Por toka në të cilën po hyn atje për ta trashëguar atë, tokë malore dhe fushore, nga shiu i qiellit pi ujë. Tokë që Zoti, Perëndia yt, e mbikëqyr vazhdimisht, sytë e Zotit, Perëndisë tënd, janë mbi të nga fillimi i vitit deri në përfundimin e vitit. Nëse me dëgjim dëgjoni të gjitha urdhërimet që unë po të urdhëroj ty sot, të duash Zotin Perëndinë tënd dhe të shërbesh atij nga e gjithë zemra jote dhe nga i gjithë shpirtit yt, dhe ai do të japë shiun tokës sate sipas stinës së hershme dhe të vonshme, dhe do të sjellësh grurin tënd dhe verën tënde dhe vajin tënd, dhe ai do të japë ushqim në arat e tua për bagëtinë tënde; dhe pasi ke ngrënë dhe je nginjur, ki

kujdes për veten tënde që të mos zmadhësohet zemra jote, dhe të shkoni pas dhe të shërbeni perëndive të tjera dhe t'u përuleni atyre, dhe duke u zemëruar me zemërim Zoti mbi ju, dhe të mbyllë qiellin, dhe nuk do të jetë shi, dhe toka nuk do të japë frytin e saj, dhe do të shkatërroheni me shpejtësi nga toka e mirë që Zoti ju dha. Dhe do të vini fjalët këto në zemrën tuaj dhe në shpirtin tuaj, dhe do t'i lidhni ato si shenjë mbi dorën tuaj, dhe ajo do të jetë e patundur para syve tuaj. Dhe do t'u mësoni ato fëmijëve tuaj të flasin për to kur ti ulesh në shtëpi, dhe kur ti ecësh në rrugë, dhe kur ti flesh, dhe kur ti ngrihesh. Dhe do t'i shkruani ato mbi shtalkat e dyerve të shtëpive tuaja dhe të portave tuaja, që të jetoni gjatë, dhe ditët e bijve tuaj mbi tokën që Zoti u betua t'u japë etërve tuaj, ashtu si ditët e qiellit mbi tokën. Dhe do të ndodhë që nëse me të vërtetë dëgjoni të gjitha këto urdhërime që unë po ju urdhëroj sot të bëni, të doni Zotin Perëndinë tonë, dhe të ecni në të gjitha rrugët e tij, dhe të ngjiteni me të, atëherë Zoti do të dëbojë të gjitha këto kombe përpara jush, dhe ju do të trashëgoni kombe të mëdha dhe të forta më shumë se sa jeni ju. Çdo vend ku shkel gjurma e këmbës suaj, do të jetë juaji, nga shkretëtira dhe Antilibani, dhe nga lumi Melas, lumi Eufrat, dhe deri te deti i perëndimit do të jenë kufijtë tuaj. Askush nuk do të qëndrojë kundër jush, dhe frikën tuaj dhe tmerrin tuaj do ta vërë Zoti, Perëndia juaj, mbi fytyrën e gjithë tokës mbi të cilën do të shkelni, ashtu siç ju foli juve. Ja, unë jap para jush sot bekimin dhe mallkimin; Bekimin, nëse dëgjoni urdhërimet e Zotit Perëndisë tuaj, sa unë ju urdhëroj juve sot; dhe mallkimin, nëse nuk dëgjoni urdhërimet e Zotit Perëndisë tuaj, sa unë ju urdhëroj juve sot, dhe

shmangeni nga rruga që unë ju urdhërova juve, duke shkuar të shërbeni perëndi të tjerë, të cilët nuk i njihni. Dhe do të jetë kur Zoti, Perëndia yt, të sjellë ty në tokën në të cilën po kalon atje për ta trashëguar atë, atëherë do të japësh bekimin mbi malin Garizin, dhe mallkimin mbi malin Ebal. A nuk janë këto përtej Jordanit, pas rrugës së perëndimit të diellit, në tokën e Kanaanit, që banon në perëndim, duke ndjekur Golgolin, pranë lisit të lartë? Ju po kaloni Jordanin, pasi keni hyrë për të trashëguar tokën që Zoti, Perëndia ynë, jua jep juve me short për të gjitha ditët, dhe do të banoni në të. Dhe ju do të respektoni të bëni të gjitha urdhërimet e tij dhe këto gjykime, që unë po jap para jush sot.

12

Dhe këto janë urdhërimet dhe gjykimet, të cilat do t'i mbani për t'i zbatuar në tokën që Zoti, Perëndia i etërve tuaj, ju jep juve si trashëgimi, gjatë gjithë ditëve që ju jetoni mbi tokë. Me shkatërrim do të shkatërroni të gjitha vendet në të cilat ata shërbyen atje perëndive të tyre, që ju i trashëgoni, mbi malet e larta, dhe mbi kodrat, dhe poshtë pemës së dendur. Dhe do të rrëzoni altarët e tyre, dhe do të copëtoni shtyllat e tyre, dhe kortet e tyre do t'i pritni, dhe figurat e gdhendura të perëndive të tyre do t'i digjni me zjarr, dhe do të shkatërroni emrin e tyre nga ai vend. Ju nuk do ta bëni kështu Zotit, Perëndisë tuaj. Por në vendin që Zoti, Perëndia yt, do të zgjedhë në një nga qytetet tuaja për të vendosur emrin e tij atje dhe për t'u thirrur, atje do

ta kërkoni dhe atje do të vini. Dhe ju do të sillni atje djegiet tuaja të plota, dhe flijimet tuaja, dhe pemët tuaja të para, dhe lutjet tuaja, dhe ofertat tuaja vullnetare, dhe marrëveshjet tuaja, pjelljet e para të gjedhëve tuaj, dhe të dhenve tuaj. Dhe ju do të hani atje përpara Zotit, Perëndisë tuaj, dhe do të gëzoheni për të gjitha ato mbi të cilat vini dorën tuaj, ju dhe shtëpitë tuaja, ashtu siç ju ka bekuar Zoti, Perëndia juaj. Nuk do të bëni të gjitha ato që ne bëjmë këtu sot, secili atë që është e pëlqyer para tij; sepse nuk keni ardhur deri tani në pushimin dhe në trashëgiminë që Zoti, Perëndia ynë, jua jep. Dhe ju do të kaloni Jordanin dhe do të banoni mbi tokën që Zoti, Perëndia ynë, po jua jep si trashëgimi, dhe do t'ju japë pushim nga të gjithë armiqtë tuaj rreth e qark, dhe do të banoni me siguri. Dhe do të jetë vendi që Zoti, Perëndia juaj, do të zgjedhë për të thirrur emrin e tij atje; atje do të sillni të gjitha ato që unë ju urdhëroj sot: djegiet tuaja të plota, flijimet tuaja, të dhjetat tuaja, frytet e para të duarve tuaja, dhe çdo dhuratë të zgjedhur tuajën, sa herë që do t'i zotoheni Zotit, Perëndisë tuaj. Dhe do të gëzoheni përpara Zotit Perëndisë tuaj, ju dhe bijtë tuaj, dhe bijat tuaja, dhe shërbëtorët tuaj, dhe shërbëtoret tuaja, dhe Leviti që është te portat tuaja; sepse ai nuk ka pjesë as trashëgimi me ju. Kujdes për veten tënde, mos t'i çosh ofertat e tua të djegura në çdo vend që mund të shohësh. Por në vendin që do të zgjedhë Zoti, Perëndia yt, në një nga fiset e tua, atje do të çoni ofertat tuaja të djegura, dhe atje do të bësh të gjitha ato që unë të urdhëroj ty sot. Por në çdo dëshirë tënde ti do të therësh dhe do të hash mish sipas bekimit të Zotit, Perëndisë tënd, që të dha në çdo qytet; i papastri dhe i pastri do të hanë së bashku, si gazelën ose drenin. Përveç gjakun

nuk do ta hani, do ta derdhni mbi tokë si ujë. Nuk do të mund të hash në qytetet e tua të dhjetën e grurit tënd, të verës sate dhe të vajit tënd, të parat të lindura të qeve të tua dhe të dhenve të tu, dhe të gjitha lutjet që mund të betohesh, dhe marrëveshjet tuaja, dhe frytet e para të duarve të tua. Por përpara Zotit Perëndisë tënd do ta hash atë në vendin, të cilin Zoti Perëndia yt do ta zgjedhë për të, ti dhe biri yt, dhe bija jote, shërbëtori yt, dhe shërbëtorja jote, dhe i huaji në qytetet tuaja; dhe do të gëzohesh përpara Zotit Perëndisë tënd mbi të gjitha, ku do të vësh dorën tënde. Kujdes për veten tënde të mos braktisësh Levitin gjithë kohën sa jeton mbi tokë. Nëse Zoti, Perëndia yt, zgjerojë kufijtë e tu, ashtu siç të foli ty, dhe ti thuash: Do të ha mish, nëse shpirti yt dëshiron të hajë mish, atëherë ha mish sipas çdo dëshire të shpirtit tënd. Nëse por larg është vendi yt, të cilin Zoti, Perëndia yt, do të zgjedhë atje që të thirret emri i tij, atëherë do të therësh nga qetë e tua dhe nga delet e tua që Perëndia do të të japë, ashtu siç të urdhërova, dhe do të hash në qytetet e tua sipas dëshirës së shpirtit tënd. Ashtu si hahet gazela dhe dreri, kështu do ta hash atë; i papastri te ti dhe i pastri po ashtu do të hajë. Trego kujdes të madh të mos hash gjak, sepse gjaku i tij është shpirti, shpirti nuk do të hahet me mishat. Nuk do ta hani, do ta derdhni mbi tokë si ujë. Mos e ha atë, që të të bëhet mirë ty dhe bijve të tu pas teje, nëse bën të mirën dhe të pëlqyeshmen përpara Zotit, Perëndisë tënd. Përveç gjërave të shenjta që ke, dhe lutjet e tua duke i marrë, do të vish në vendin që Zoti, Perëndia yt, do të zgjedhë që të thirret emri i tij atje. Dhe do të bësh djegiet e tua të plota, mishin do ta ofrosh mbi altarin e Zotit, Perëndisë tënde, por gjakun e flijimeve të tua do ta

derdhësh te baza e altarit të Zotit, Perëndisë tënde, ndërsa mishin do ta hash. Ruaj dhe dëgjo, dhe ti do të zbatosh të gjitha fjalët që unë të urdhëroj ty, që të bëhet mirë ty dhe bijve tu përgjithmonë, nëse ti bën atë që është e pëlqyeshme dhe e mirë përpara Zotit, Perëndisë tënd. Nëse Zoti Perëndia yt shkatërron kombet, te të cilët po hyn atje për të trashëguar tokën e tyre, nga fytyra jote, dhe ti e trashëgon atë, dhe ti banon në tokën e tyre, ruhu veten të mos kërkosh të ndjekësh ata pas shkatërrimit të tyre nga fytyra jote, duke thënë, si bëjnë kombet këto për perënditë e tyre? Do ta bëj edhe unë. Nuk do të veprosh kështu ndaj Perëndisë tënd, sepse neveritë e Zotit që ai urroi, ata i bënë për perënditë e tyre, sepse bijtë e tyre dhe bijat e tyre i djegin në zjarr për perënditë e tyre.

13

Çdo fjalë që unë ju urdhëroj juve sot, këtë do ta ruani për ta bërë, nuk do të shtoni mbi të, as nuk do të hiqni nga ajo. Nëse dhe ngrihet në mesin tuaj profet ose një që ëndërron ëndrrën, dhe të japë ty shenjë ose mrekulli, dhe vjen shenja ose mrekullia që foli te ti, duke thënë, të shkojmë dhe t'u shërbejmë perëndive të tjera që nuk i dini, nuk do t'i dëgjoni fjalët e atij profeti ose të atij që ëndërron atë ëndërr; sepse po ju sprovon Zoti Perëndia juaj, për të ditur nëse e doni Perëndinë tuaj nga e gjithë zemra juaj, dhe nga i gjithë shpirti juaj. Pas Zotit, Perëndisë tuaj, shkoni, dhe atë frikësojeni, dhe zërin e tij dëgjoni, dhe atij përmbajtuni. Dhe ai profet ose ai ëndërrimtar do të vdesë, sepse

foli për të të mashtruar nga Zoti, Perëndia yt, që të nxori nga toka e Egjiptit, që të shpërbleu nga robëria, për të të dëbuar nga rruga që Zoti, Perëndia yt, të urdhëroi të ecësh në të, dhe do ta zhdukësh të keqin nga mesi juaj. Nëse vëllai yt nga ati yt ose nga nëna jote, ose djali yt, ose bija, ose gruaja jote në gjirin tënd, ose miku i barabartë me shpirtin tënd të nxisë fshehurazi, duke thënë, le të shkojmë dhe le t'u shërbejmë perëndive të tjera, të cilët nuk i dije ti dhe etërit e tu, nga perënditë e kombeve rreth e qark jush, të afërmve me ty ose të largëtve nga ti, nga skaji i tokës deri në skajin e tokës, nuk do të pranosh me të, dhe nuk do ta dëgjosh atë, dhe nuk do të kursejë syri yt mbi të, nuk do të keqardhesh për të, as nuk do ta mbulosh atë; duke shpallur do të shpallësh për të, dhe duart e tua do të jenë mbi të të parat për ta vrarë atë, dhe duart e gjithë popullit në fund. Dhe ata do ta gurëzojnë atë me gurë, dhe ai do të vdesë, sepse ai kërkoi të të largojë nga Zoti, Perëndia yt, që të nxori nga toka e Egjiptit, nga shtëpia e skllavërisë. Dhe i gjithë Izraeli, pasi të ketë dëgjuar, do të frikësohet, dhe nuk do të bëjë më sipas fjalës së keqe këtë në mes jush. Nëse por dëgjon në një nga qytetet e tua, të cilat Zoti Perëndia yt të jep ty për të banuar atje, duke thënë, dolën burra të paligjshëm nga ju, dhe nxitën në kryengritje të gjithë banuesit e tokës së tyre, duke thënë, të shkojmë dhe t'u shërbejmë perëndive të tjera, të cilat nuk i njihnit, dhe do të hetosh dhe do të pyesësh, dhe do të kërkosh shumë mirë, dhe ja e vërtetë qartë fjala, ka ndodhur kjo neveritje në mes jush; duke vrarë do të vrasësh të gjithë banuesit në tokën atë me shpatë, me mallkim do ta shkatërrosh plotësisht atë, dhe të gjitha gjërat në të. Dhe do të mbledhësh të gjitha plaçkat e saj në rrugët e saj, dhe do ta

djegësh qytetin në zjarr, dhe të gjitha plaçkat e saj me të gjithë popullin përpara Zotit, Perëndisë tënd, dhe do të jetë e pabanuar përgjithmonë, nuk do të rindërtohet më. Dhe asgjë nga gjëja e përkushtuar nuk do të ngjitet në dorën tënde, që Zoti të kthehet nga zemërimi i hidhërimit të tij, dhe të të japë mëshirë, dhe të të mëshirojë, dhe të të shumojë, siç u betua te etërit e tu, nëse ti dëgjon zërin e Zotit Perëndisë tënd, të ruash urdhërimet e tij, sa unë të urdhëroj sot, të bësh të mirën dhe të pëlqyeshmen përpara Zotit Perëndisë tënd.

14

Ju jeni bij të Zotit, Perëndisë tuaj; nuk do të bëni tullaci midis syve tuaj për të vdekurin. Sepse ti je popull i shenjtë për Zotin, Perëndinë tënd, dhe Zoti, Perëndia yt, të zgjodhi ty që të bëhesh popull i veçantë për Të, nga të gjitha kombet që janë mbi faqen e tokës. Ju nuk do të hani asnjë neveritje. Këto janë kafshët të cilat do të hani: viç nga gjedhët, dhe qengj nga delet, dhe cjap nga dhitë; dre, dhe gazelë, dhe antilopa me bisht të bardhë, oriks, dhe gjirafë. Çdo kafshë që ndan thundrat, dhe që ka dy thundra të çara me kthetrat, dhe që ripërtypë ndër kafshët, këto do t'i hani. Dhe këto nuk do t'i hani nga ata që nxjerrin lart përtypjen, dhe nga ata që ndajnë thundrat, dhe që kanë kthetrat që ndajnë kthetrat: devenë, këmbëleshtën dhe porçin e shkëmbit, sepse ata nxjerrin lart përtypjen, por thundrën nuk e ndajnë, të papastër janë këto për ju. Dhe derrin, sepse ndan thundrat, dhe ka kthetrat e thundrës të ndarë, por këtë nuk e përtypë përtypjen, i

papastër është ky për ju; nga mishat e tyre nuk do të hani, kufomat e tyre nuk do të prekni. Dhe këto do t'i hani nga të gjitha ato që janë në ujë: të gjitha ato që kanë pendë dhe luspa, do t'i hani. Dhe të gjitha ato që nuk kanë pendë dhe luspa, nuk do t'i hani, janë të papastër për ju. Çdo zog të pastër mund ta hani. Dhe këto nuk do t'i hani prej tyre: shqiponjën, dhe shkabën, dhe shqiponjën e detit, dhe shkabën, dhe qiftin, dhe ato të ngjashme me të, dhe strucon, dhe kukuvajkën, dhe pulëbardhën, dhe çafkën, dhe mjellmën, dhe ibisin, dhe kormoranin, dhe skifterin, dhe ato të ngjashme me të, dhe pupëzën, dhe korbin e natës, dhe pelikanin, dhe kullëndritën, dhe ato të ngjashme me të, dhe pulëujkun vjollcë, dhe lakuriqin e natës. Të gjitha zvarriturat e shpendëve janë të papastërta për ju, nuk do t'i hani ato. Çdo zog të pastër mund ta hani. Çdo kufomë nuk do të hani; banuesit të huaj që është në qytetet tuaja do t'i jepet dhe do të hajë, ose do t'ia shisni të huajit, sepse jeni popull i shenjtë për Zotin Perëndinë tuaj. Nuk do të ziersh qengj në qumështin e nënës së vet. Të dhjetën do ta dhjetëzosh nga i gjithë prodhimi i farës sate, prodhimi i arës sate vit pas viti. Dhe do ta hash atë në vendin që Zoti, Perëndia yt, do të zgjedhë që të thirret emri i tij atje; do të sillni të dhjetat e grurit tënd, të verës sate dhe të vajit tënd, të parëlindurat e qeve të tua dhe të dhenve të tua, që të mësosh të frikësosh Zotin, Perëndinë tënd, gjithë ditët. Nëse bëhet e largët rruga nga ti, dhe nuk je në gjendje t'i çosh ato lart, sepse është i largët nga ti vendi, të cilin Zoti Perëndia yt do të zgjedhë që të thirret emri i tij atje, sepse Zoti Perëndia yt do të të bekojë, dhe do t'i shesësh ato për argjend, dhe do të marrësh argjendin në duart e tua, dhe do të

shkosh në vendin që Zoti Perëndia yt do ta zgjedhë. Dhe do të japësh argjend për çdo gjë që dëshiron shpirti yt, për lopë ose për dele, ose për verë ose për pije të fortë, ose për pije të fortë, ose për çdo gjë që dëshiron shpirti yt, dhe do të hash atje përpara Zotit Perëndisë tënd, dhe do të gëzohesh ti dhe shtëpia jote, dhe Leviti që është në qytetet e tua, sepse ai nuk ka pjesë as trashëgimi me ty. Pas tre vitesh ti do të nxjerrësh jashtë çdo të dhjetën e prodhimit tënd, në atë vit ti do ta vendosësh atë në qytetet e tua. Dhe do të vijë Leviti, sepse nuk ka pjesë as trashëgimi me ty, dhe i huaji dhe jetimi dhe e veja që janë në qytetet e tua, dhe do të hanë e do të ngopen, që të të bekojë Zoti, Perëndia yt, në të gjitha punët që ti bën.

15

Çdo shtatë vjet do të bësh falje borxhesh. Dhe kështu është urdhëri i lirimit: ti do të lësh çdo borxh vetjak që fqinji yt të ka borxh, dhe nuk do ta kërkosh nga vëllai yt, sepse është shpallur lirimi për Zotin, Perëndinë tënd. Të huajin mund ta kërkosh për aq sa ai të ka borxh, por vëllait tënd do t'ia falësh borxhin. Që nuk do të ketë te ti të varfër, sepse duke bekuar do të të bekojë Zoti, Perëndia yt, në tokën që Zoti, Perëndia yt, po të jep ty si trashëgimi për ta trashëguar atë. Nëse me dëgjim do të dëgjoni zërin e Zotit Perëndisë tuaj për të ruajtur dhe për të bërë të gjitha këto urdhërimet, sa unë të urdhëroj ty sot, sepse Zoti Perëndia yt të bekoi ty në mënyrën që të foli ty; dhe do t'u japësh hua kombeve të shumta, por ti nuk do të marrësh hua; dhe do të

sundosh kombet e shumta, por ty nuk do të të sundojnë. Nëse bëhet te ti i varfër nga vëllezërit e tu në një nga qytetet e tua në tokën që Zoti, Perëndia yt, të jep ty, nuk do ta ngurtësosh zemrën tënde, as nuk do ta mbyllësh dorën tënde nga vëllai yt në nevojë. Duke hapur do t'i hapësh duart e tua për të, dhe hua do t'i japësh atij aq sa ai ka nevojë, ashtu siç ai është në nevojë. Ruaju vetes tënde që të mos bëhet fjalë e fshehtë në zemrën tënde paudhësi, duke thënë: Afron viti i shtatë, viti i lirimit, dhe syri yt të bëhet i lig ndaj vëllait tënd që është në nevojë, dhe të mos i japësh atij, dhe ai të bërtasë kundër teje te Zoti, dhe të jetë në ty mëkat i madh. Duke dhënë do t'i japësh atij, dhe hua do t'i japësh atij sa ai ka nevojë, sipas asaj që ai është në nevojë, dhe nuk do të pikëllohesh në zemrën tënde duke i dhënë atij, sepse për shkak të kësaj fjale Zoti, Perëndia yt, do të të bekojë ty në të gjitha veprat dhe në të gjitha ato ku do të vësh dorën tënde. Jo, sepse nuk do të mungojë i varfër nga toka jote, për këtë arsye unë të urdhëroj ty të bësh këtë fjalë, duke thënë: duke hapur do t'i hapësh duart e tua vëllait tënd të varfër dhe atij në nevojë që është mbi tokën tënde. Nëse vëllai yt hebre ose motra hebreje të shitet ty, ai do të të shërbejë gjashtë vjet, dhe në vitin e shtatë do ta lirosh atë. Kur ti e lëshon atë të lirë nga ti, nuk do ta dërgosh atë duarbosh. Furnizim do ta furnizosh atë nga delet e tua, dhe nga gruri yt, dhe nga vera jote, ashtu siç të bekoi Zoti, Perëndia yt, do t'i japësh atij. Dhe do të kujtosh që ishe shërbëtor në tokën e Egjiptit, dhe Zoti, Perëndia yt, të shpërbleu prej andej; për këtë arsye unë të urdhëroj të zbatosh këtë fjalë. Por nëse ai të thotë: Nuk do të dal nga ty, sepse të ka dashur ty dhe shtëpinë tënde, sepse i është mirë pranë teje. Dhe ti do të marrësh shpuesin, dhe

do të shposh veshin e tij drejt derës, dhe ai do të jetë shërbëtori yt përgjithmonë, dhe me shërbëtoren tënde do të bësh po ashtu. Nuk do të jetë e vështirë përpara teje kur ata të dërgohen të lirë nga ti, sepse ai të ka shërbyer gjashtë vjet me pagën vjetore të punëtorit të paguar, dhe Zoti Perëndia yt do të të bekojë në të gjitha ato që ti bën. Çdo të parëlindur që lind në lopët e tua dhe në delet e tua, meshkujt do t'i shenjtërosh Zotit, Perëndisë tënd. Nuk do të punosh me viçin tënd të parëlindur dhe nuk do të qethësh të parëlindur të deleve të tua. Para Zotit do ta hash atë vit pas viti në vendin që Zoti, Perëndia yt, do të zgjedhë, ti dhe shtëpia jote. Nëse por ka në të ndonjë të metë, çalë ose i verbër, ndonjë të metë të keq, nuk do ta flijosh atë për Zotin, Perëndinë tënd. Në qytetet e tua do ta hash atë, i papastri te ti dhe i pastri po ashtu do ta hajë, si gazelën ose drerin. Përveç gjakut nuk do ta hani, do ta derdhni mbi tokë si ujë.

16

Ruaj muajin e të rinjve dhe bëj Pashkën për Zotin, Perëndinë tënd, sepse në muajin e të rinjve dole nga Egjipti natën. Dhe do të flijosh pashkën për Zotin, Perëndinë tënd, dele dhe qe në vendin që Zoti, Perëndia yt, do ta zgjedhë, që të thirret emri i tij atje. Jo do të hash bukë të mayosur me të, shtatë ditë do të hash bukë të pamayosur me të, bukën e pikëllimit, sepse me nxitim dolët nga Egjipti, që të mbani mend ditën e daljes suaj nga toka e Egjiptit të gjitha ditët e jetës suaj. Nuk do të shihet maja te ti në të gjitha kufijtë e tu për shtatë ditë, dhe nuk do të mbetet gjatë

natës nga mishat që ti flijove mbrëmjen e ditës së parë deri në mëngjes. Nuk do të mund të therësh Pashkën në asnjë nga qytetet e tua, që Zoti Perëndia yt të jep ty; por vetëm në vendin që do të zgjedhë Zoti Perëndia yt, që të thirret emri i tij atje, do të therësh Pashkën mbrëmje drejt perëndimit të diellit, në kohën kur dole nga Egjipti. Dhe ti do të ziersh dhe do të pjekësh dhe do të hash në vendin që Zoti, Perëndia yt, do ta zgjedhë, dhe do të kthehesh në mëngjes dhe do të shkosh në shtëpitë e tua. Gjashtë ditë do të hash bukë të ndorme, dhe ditën e shtatë do të jetë mbledhje përfundimtare, festë për Zotin Perëndinë tënd; nuk do të bësh në të asnjë punë, përveç asaj që do të bëhet për shpirtin. Shtatë javë do të numërosh për veten tënde; nga momenti që fillon drapëri mbi të korrat, do të fillosh të numërosh shtatë javë. Dhe do të bësh festën e javëve për Zotin, Perëndinë tënd, ashtu si dora jote është e fortë, sa do të japë Zoti, Perëndia yt. Dhe do të gëzohesh përpara Zotit Perëndisë tënd, ti dhe biri yt, dhe bija jote, djali yt, dhe shërbëtorja jote, dhe Leviti, dhe i huaji, dhe jetimi, dhe e veja që është midis jush, në vendin që Zoti Perëndia yt do ta zgjedhë, që të thirret emri i tij atje. Dhe do të kujtosh që u bëre shërbëtor në tokën e Egjiptit, dhe do t'i mbash e do t'i zbatosh këto urdhërime. Festën e Çadrave do ta bësh për veten tënde shtatë ditë, kur ti mbledh nga lëmi yt dhe nga vreshti yt i verës. Dhe do të gëzohesh në festën tënde, ti dhe biri yt, dhe e bija jote, djali yt, dhe shërbëtorja jote, dhe Leviti, dhe i huaji, dhe jetimi, dhe e veja që është në qytetet e tua. Shtatë ditë do të festosh për Zotin Perëndinë tënd në vendin që do të zgjedhë Zoti Perëndia yt, nëse Zoti Perëndia yt të bekojë ty në të gjitha prodhimet e tua dhe në çdo vepër të duarve të tua, dhe do të

jesh duke gëzuar. Tre herë në vit do të shfaqet çdo mashkull i yti përpara Zotit, Perëndisë tënd, në vendin që Zoti do ta zgjedhë: në festën e bukëve të ndorme, në festën e javëve dhe në festën e tabernakullit. Nuk do të shfaqesh përpara Zotit, Perëndisë tënd, duarbosh. Secili sipas fuqisë së duarve tuaja, sipas bekimit të Zotit, Perëndisë tënd, që të dha ty. Gjyqtarë dhe shkrues do të caktosh për veten tënde në qytetet e tua, të cilat Zoti, Perëndia yt, të jep sipas fiseve, dhe ata do të gjykojnë popullin me gjykim të drejtë. Ata nuk e shmangin drejtësinë, as nuk do të marrin dhurata, sepse dhuratën verbëron sytë e të urtëve dhe heq fjalët e të drejtëve. Drejtësisht duhet të ndjekësh drejtësinë, që të jetosh dhe, pasi të hysh, të trashëgosh tokën që Zoti, Perëndia yt, të jep ty. Nuk do të mbjellësh për vete bosht, asnjë pemë pranë altarit të Perëndisë tënde nuk do të bësh për vete. Nuk do të ngresh për veten tënde shtyllë, të cilën e urroi Zoti, Perëndia yt.

17

Nuk do t'i sakrifikosh Zotit, Perëndisë tënd, viç ose dele në të cilin ka të metë, çdo gjë të keqe, sepse është neveritje për Zotin, Perëndinë tënd. Nëse gjendet në një nga qytetet e tua, që Zoti Perëndia yt të jep ty, burrë ose grua që do të bëjë të keqen përpara Zotit Perëndisë tënd, duke kaluar besëlidhjen e tij, dhe duke ardhur të shërbejnë perëndi të tjerë, dhe t'u adhurojnë atyre, diellit, ose hënës, ose çdo gjëje nga bota e qiellit, që nuk të urdhëroi ty, dhe të raportohet ty dhe të hetosh shumë, dhe ja me të vërtetë është bërë fjala, është bërë kjo neveritje në Izrael; Dhe

do të nxjerrësh atë njeri, ose atë grua, dhe do t'i gjuani me gurë ata, dhe do të vdesin. Mbi dy dëshmitarë ose mbi tre dëshmitarë do të vdesë ai që vdes; nuk do të vdesë mbi një dëshmitar. Dhe dora e dëshmitarëve do të jetë e para mbi të për ta vrarë atë, dhe dora e popullit e fundit, dhe do të heqësh të keqin nga mesi juaj. Nëse por është e pamundur për ty një fjalë në gjykim midis gjakut dhe gjakut, dhe midis gjykimit dhe gjykimit, dhe midis prekjes dhe prekjes, dhe midis kundërshtimit dhe kundërshtimit, çështje gjykimi në qytetet tuaja, atëherë duke u ngritur do të ngjitesh në vendin që Zoti Perëndia yt do të zgjedhë atje, dhe do të shkosh te priftërinjtë Levitë, dhe te gjykatësi që do të jetë në ato ditë, dhe duke kërkuar ata do të të shpallin ty gjykimin. Dhe ti do të veprosh sipas çështjes që ata do të të shpallin ty nga vendi që Zoti, Perëndia yt, do të zgjedhë, dhe do të kujdesesh të bësh të gjitha ato që do të të përshkruhen ty. Sipas ligjit dhe sipas gjykimit që do të të thonë, do të veprosh; nuk do të shmangesh nga fjala që do të të shpallin as djathtas as majtas. Dhe njeriu që vepron me arrogancë, duke mos iu bindur priftit që qëndron për të shërbyer në emër të Zotit, Perëndisë tënd, ose gjyqtarit që do të jetë në ato ditë, ai njeri do të vdesë, dhe ti do ta heqësh të keqen nga Izraeli. Dhe tërë populli, pasi të ketë dëgjuar, do të frikësohet dhe nuk do të veprojë më me pabesi. Nëse ti hysh në tokën që Zoti Perëndia yt të jep ty, dhe ti e trashëgosh atë, dhe ti banosh në të, dhe ti thuash, do të vë mbi veten time një sundimtar, ashtu si edhe kombet e tjera rreth meje; duke vendosur do të vësh mbi veten tënde një sundimtar, atë që Zoti Perëndia do ta zgjedhë; nga vëllezërit e tu do të vësh mbi veten tënde sundimtar; nuk do të mundësh të vësh mbi

veten tënde njeri të huaj, sepse ai nuk është vëllai yt. Sepse ai nuk do të shumojë kuaj për veten e tij, as nuk do të kthejë popullin në Egjipt, që të mos shumojë kuaj për veten e tij, por Zoti tha: Ju nuk do të vazhdoni të ktheheni në këtë rrugë më. Dhe nuk do të shumojë për veten e tij gra, që të mos largohet zemra e tij, dhe argjend e ar nuk do të shumojë për veten e tij tepër. Dhe kur ai ulet mbi sundimin e tij, ai do të shkruajë për veten e tij këtë ligj të dytë në një libër nga priftërinjtë Levitë, dhe do të jetë me të, dhe ai do të lexojë në të gjithë ditët e jetës së tij, që ai të mësojë të frikësohet nga Zoti Perëndia yt, dhe të ruajë të gjitha këto urdhërime, dhe të bëjë këto statute; që zemra e tij të mos ngrihet mbi vëllezërit e tij, që të mos largohet nga urdhërimet djathtas ose majtas, që ai të zgjasë kohën mbi sundimin e tij, ai dhe bijtë e tij në mesin e bijve të Izraelit.

18

Nuk do të ketë për priftërinjtë Levitë, për gjithë fisin e Levit, pjesë as trashëgimi me Izraelin; ofertat e Zotit janë trashëgimi i tyre, ato do të hanë. Por pjesë nuk do të ketë për ta midis vëllezërve të tyre, Zoti vetë është pjesa e tij, ashtu siç i tha atij. Dhe ky është gjykimi i priftërinjve nga populli, nga ata që flijojnë flijimet, qoftë viç, qoftë dele; dhe do t'i japësh krahun priftit, dhe nofullat, dhe stomakun, dhe pemët e para të grurit tënd, dhe të verës sate, dhe të vajit tënd; dhe pemën e parë të qethjes së deleve të tua do t'ia japësh atij. Sepse Zoti e zgjodhi atë nga të gjitha fiset e tua, që të qëndrojë përpara Zotit Perëndi, të

shërbejë dhe të bekojë në emër të tij, ai dhe bijtë e tij midis bijve të Izraelit. Nëse Leviti vjen nga një nga qytetet nga të gjithë bijtë e Izraelit, ku ai banon, sipas që dëshiron shpirti i tij, në vendin që ai do të zgjedhë, ai do të shërbejë në emrin e Zotit Perëndisë së tij, ashtu si të gjithë vëllezërit e tij Levitët që qëndrojnë atje përpara Zotit Perëndisë tënd. Ai do të hajë pjesën e caktuar, përveç shitjes sipas familjes. Nëse ti hysh në tokën që Zoti, Perëndia yt, të jep ty, nuk do të mësosh të veprosh sipas neverive të atyre kombeve. Nuk do të gjendet në ty ai që pastron birin e tij dhe bijën e tij në zjarr, ai që merr me shortari, ai që vëzhgon shenja, dhe ai që merr omen, ai që këndon mbi me ilaçe, ventrilok, dhe ai që interpreton portente, ai që pyet të vdekurit. Është neveritje për Zotin, Perëndinë tënd, çdo ai që bën këto gjëra, sepse për shkak të këtyre neveritjeve Zoti do t'i shkatërrojë ata nga fytyra jote. I përsosmur do të jesh përpara Zotit, Perëndisë tënd. Sepse këto kombe që ti po i shpronëson, dëgjojnë shenja dhe shortari, por ty Zoti, Perëndia yt, nuk të ka dhënë kështu. Një profet nga vëllezërit e tu, si unë, do të ngrejë për ty Zoti Perëndia yt; atij do t'i dëgjoni. Sipas të gjitha sa kërkove nga Zoti Perëndia yt në Horeb ditën e asamblesë, duke thënë: nuk do të shtojmë të dëgjojmë zërin e Zotit Perëndisë tënd, dhe këtë zjarr të madh nuk do ta shohim më, as të mos vdesim. Dhe Zoti më tha, drejt janë të gjitha ato që ata të folën. Një profet do të ngrë për ta nga vëllezërit e tyre, ashtu si ty, dhe do t'i jap fjalët në gojën e tij, dhe ai do t'u flasë atyre sipas gjithçkaje që do t'i urdhëroj. Dhe njeriu që nuk dëgjon ato që profeti flet në emrin tim, unë do ta ndëshkoj. Përveç profeti i cili do të veprojë në mënyrë të pafe për të folur në emrin tim fjalë

që nuk e urdhërova të flasë, dhe i cili do të flasë në emër të perëndive të tjera, do të vdesë ai profet. Nëse por thuash në zemrën tënde, si do ta njohim fjalën që Zoti nuk e foli? Çdo gjë që flet ai profet në emrin e Zotit, dhe nuk bëhet, dhe nuk ndodh, kjo është fjala që Zoti nuk e ka folur, në pabesi e ka folur ai profet, nuk do të keni frikë prej tij.

19

Nëse Zoti, Perëndia yt, shkatërron kombet të cilëve Perëndia po t'i jep ty tokën, dhe ti i trashëgon ata, dhe banon në qytetet e tyre dhe në shtëpitë e tyre, tre qytete do të veçosh për veten tënde në mes të tokës sate, të cilën Zoti, Perëndia yt, po ta jep ty. Konsidero për vete rrugën, dhe do t'i ndash në tre pjesë kufijtë e tokës sate, të cilën Zoti, Perëndia yt, ta shpërndan ty, dhe do të jetë strehim për çdo vrasës. Kjo do të jetë urdhërimi për vrasësin që do të arratisej atje dhe do të jetojë: ai që godet fqinjin e tij pa e ditur, dhe që nuk e urrente atë para së djeshmes dhe para tri ditësh. Dhe nëse dikush hyn me fqinjin e tij në pyll për të mbledhur dru, dhe dora e tij rrëshqet me sëpatën ndërsa pret drurin, dhe hekuri bie nga druri dhe godet fqinjin, dhe ai vdes, ky person do të ikë për strehim në një nga këto qytete, dhe do të jetojë. Që të mos ndjekë hakmarrësi i gjakut pas vrasësit, sepse është nxehur në zemër, dhe ta arrijë atë, nëse rruga është më e gjatë, dhe të godasë shpirtin e tij, dhe ky nuk ka gjykim vdekjeje, sepse nuk e urrente atë para së djeshmes, as para së tretës. Për këtë arsye unë të urdhëroj ty këtë fjalë, duke thënë: tre qytete do

t'i ndash për veten tënde. Nëse Zoti Perëndia yt zgjerojë kufijtë e tu, në atë mënyrë siç u betua etërve të tu, dhe Zoti të japë ty gjithë tokën që tha se do t'u japë etërve të tu, nëse ti dëgjosh të bësh të gjitha këto urdhërime që unë po të urdhëroj ty sot, të duash Zotin Perëndinë tënd, të ecësh në të gjitha rrugët e tij të gjitha ditët; do të shtosh për veten tënde edhe tre qytete te këto tre. Dhe nuk do të derdhet gjak i pafajshëm në tokën që Zoti, Perëndia yt, të jep ty si trashëgimi, dhe nuk do të jesh ti fajtor për gjak. Nëse bëhet te ti një njeri që urren të afërmin, dhe i bën pritë atij, dhe ngrihet kundër tij, dhe godet shpirtin e tij, dhe ai vdes, dhe ikën në një nga këto qytete; atëherë këshilli i pleqve i qytetit të tij do të dërgojë, dhe do ta marrin atë që andej, dhe do ta dorëzojnë atë në duart e gjaku-shpaguesve të gjakut, dhe ai do të vdesë. Syri yt nuk do ta kursejë atë, dhe do të pastrosh gjakun e pafajshëm nga Izraeli, dhe do të jetë mirë për ty. Jo do të lëvizësh kufijtë e fqinjit tënd, të cilat vendosën etërit e tu në trashëgiminë që ke trashëguar në tokën që Zoti, Perëndia yt, të jep ty me short. Nuk mbetet një dëshmitar për të dëshmuar kundër një njeriu për çdo padrejtësi, dhe për çdo mëkat, dhe për çdo mëkat që ai mund të kryejë; mbi gojën e dy dëshmitarëve, dhe mbi gojën e tre dëshmitarëve, do të qëndrojë çdo fjalë. Nëse qëndron një dëshmitar i padrejtë kundër një njeriu, duke listuar pabesi të tij; atëherë do të qëndrojnë dy njerëzit që kanë mosmarrëveshjen, përpara Zotit, dhe përpara priftërinjve, dhe përpara gjyqtarëve që janë në ato ditë; Dhe gjyqtarët do të ekzaminojnë me saktësi, dhe ja, dëshmitari i padrejtë dëshmoi padrejtësisht, u ngrit kundër vëllait të tij; Dhe do t'i bëni atij në atë mënyrë që ai veproi me ligësi për të bërë kundër vëllait të tij,

dhe do të heqësh të keqen nga mesi juaj. Dhe të mbeturit, pasi të dëgjojnë, do të frikësohen, dhe nuk do të shtojnë më të bëjnë sipas kësaj fjale të keqe në mesin tuaj. Syri yt nuk do ta kursejë atë: shpirt në vend të shpirtit, sy në vend të syit, dhëmb në vend të dhëmbit, dorë në vend të dorës, këmbë në vend të këmbës.

20

Nëse ti del në luftë kundër armiqve të tu dhe shohësh kuaj, kalorës dhe një popull më të madh se ti, mos u frikëso prej tyre, sepse Zoti, Perëndia yt, është me ty, ai që të ngriti nga toka e Egjiptit. Dhe do të jetë kur ti afrohesh luftës, dhe pasi të afrohet prifti do të flasë me popullin, dhe do të thotë te ata: Dëgjo Izrael, ju shkoni sot në luftë kundër armiqve tuaj, mos u dobësoftë zemra juaj, mos kini frikë, as mos u thyer, as mos kthehuni nga fytyra e tyre. Që Zoti, Perëndia juaj, i cili shkon para jush me ju, të luftojë së bashku me ju kundër armiqve tuaj për t'ju shpëtuar. Dhe do të flasin shkruesit te populli, duke thënë, kush është njeriu që ka ndërtuar shtëpi të re, dhe nuk e ka kushtuar atë? Le të shkojë dhe le të kthehet në shtëpinë e tij, që të mos vdesë në luftë, dhe një njeri tjetër do ta përkushtojë atë. Dhe kush është njeriu që ka mbjellë vresht, dhe nuk u gëzua prej tij? Le të shkojë dhe le të kthehet në shtëpinë e tij, të mos vdesë në luftë, dhe një njeri tjetër do të gëzohet nga ai. Dhe kush është njeriu që është fejuar me një grua, dhe nuk e ka marrë atë? Le të shkojë dhe le të kthehet në shtëpinë e tij, që të mos vdesë në luftë, dhe një njeri tjetër do ta marrë atë. Dhe skribët do të vazhdojnë të

flasin te populli, dhe do të thonë, kush është njeriu i frikësuar dhe frikacak në zemër? Le të shkojë dhe le të kthehet në shtëpinë e tij, që të mos e bëjë zemrën e vëllait të tij të frikshme, ashtu si e tija. Dhe do të ndodhë që kur shkruesit të pushojnë së foluri me popullin, ata do të caktojnë sundues të ushtrisë për të udhëhequr popullin. Nëse ti afrohesh drejt një qyteti për të luftuar kundër tyre, atëherë thirri ata për paqe. Nëse me të vërtetë ata do të të përgjigjen me gjëra paqësore dhe do të të hapin, atëherë tërë populli që gjendet në të do të të jenë taksapagues dhe nënshtetas të tu. Nëse por nuk të dëgjojnë, dhe bëjnë luftë kundër teje, do ta rrethosh atë, derisa ta dorëzojë ty atë Zoti Perëndia yt në duart e tua, dhe do të goditësh çdo mashkull të saj me shpatë, përveç grave dhe bagazhit, dhe të gjitha bagëtitë, dhe të gjitha sa ekzistojnë në qytet, dhe të gjithë plaçkën do ta marrësh si plaçkë për veten tënde, dhe do të hash të gjithë plaçkën e armiqve të tu, që Zoti Perëndia yt të jep ty. Kështu do të bësh me të gjitha qytetet që janë shumë larg teje, jo me qytetet e këtyre kombeve, të cilëve Zoti Perëndia yt po të jep ty të trashëgosh tokën e tyre. Nuk do të merrni gjallë asnjë gjë që frymëmarrë, por me mallkim do t'i shkatërroni plotësisht ata, Hititin, dhe Amoritin, dhe Kanaanitin, dhe Perizitin, dhe Hivitin, dhe Jebusitin, dhe Girgashitin, në atë mënyrë që të urdhëroi ty Zoti Perëndia yt, që të mos ju mësojnë të bëni të gjitha veprimet e tyre të neveritshme, sa bënë për perënditë e tyre, dhe do të mëkatoni përpara Zotit Perëndisë suaj. Nëse ti rrethosh një qytet për ditë të shumta për të luftuar kundër tij dhe për ta pushtuar atë, nuk do të shkatërrosh drurët e tij duke vënë hekur mbi ta, por do të hash nga ai, por nuk do ta presësh atë, sepse a është

druri në fushë si njeriu, që të hyjë përpara teje në palisadë? Por drurin që ti e di se nuk është frutëdhënës, atë do ta shkatërrosh dhe do ta presësh, dhe do të ndërtosh fortifikime kundër qytetit që të bën luftë, derisa të dorëzohet.

21

Nëse gjendet i plagosur në tokën që Zoti Perëndia yt të jep ty për ta trashëguar, i rënë në fushë, dhe nuk e dinë atë që goditi, do të dalin këshilli i pleqve të tu dhe gjyqtarët e tu, dhe do të matë drejt qyteteve rreth e qark të të plagosurit. Dhe do të jetë qyteti më i afërt me të plagosurin, dhe do të marrë këshilli i pleqve i qytetit atij një mëshqerrë nga gjedhët, e cila nuk ka punuar, dhe e cila nuk ka tërhequr zgjedhë. Dhe do ta zbresin këshilli i pleqve i qytetit atij mëshqerrën në një grykë të ashpër, e cila nuk është punuar as mbjellur, dhe do t'i thyejnë qafën mëshqerrës në grykë. Dhe do të vijnë priftërinjtë Levitë, sepse ata i zgjodhi Zoti Perëndia që të qëndrojnë para tij dhe të bekojnë në emrin e tij, dhe sipas fjalës së tyre do të zgjidhet çdo mosmarrëveshje dhe çdo çështje infeksioni. Dhe i gjithë këshilli i pleqve i atij qyteti që afrohen te i plagosuri do të lajnë duart mbi kokën e mëshqerrës që është prerë në tendina në grykë; dhe duke u përgjigjur, do të thonë: duart tona nuk e derdhën këtë gjak, dhe sytë tanë nuk kanë parë. Bëhu i mëshirshëm ndaj popullit tënd Izrael, të cilin e shpërbleve, o Zot, që të mos bëhet gjak i pafajshëm në popullin tënd Izrael, dhe gjaku do t'u shlyhet atyre. Ti por do të heqësh gjakun e pafajshëm nga mesi juaj,

nëse bën të mirën dhe atë që është e pëlqyeshme përpara Zotit, Perëndisë tënd. Nëse del në luftë kundër armiqve të tu, dhe Zoti Perëndia yt t'i dorëzon në duart e tua, dhe ti merr plaçkë nga ata, dhe sheh në plaçkë një grua të bukur në pamje, dhe e dëshiron atë, dhe e merr atë për vete si grua, dhe e sill atë brenda në shtëpinë tënde, dhe i rrun kokën, dhe ia pret thonjtë, dhe ia heq rrobat e robërisë, dhe ajo do të rrijë në shtëpinë tënde, dhe do të qajë për babain dhe nënën një muaj ditë, dhe pas kësaj do të hysh te ajo dhe do të jetosh me të, dhe ajo do të jetë gruaja jote. Dhe nëse nuk e dëshiron atë, do ta dërgosh të lirë, dhe nuk do të shitet për argjend, nuk do ta trajtosh si të pavlerë, sepse e ke përulur atë. Nëse një burrë ka dy gra, njëra prej tyre e dashur, dhe njëra prej tyre e urryer, dhe lindin për të e dashura dhe e urryera, dhe bëhet bir i parëlindur i së urryers; Dhe do të jetë në ditën kur ai ndajë trashëgiminë bijve të tij pasuritë e tij, ai nuk do të mund ta bëjë të parëlindur birin e së dashurës, duke anashkaluar birin e së urryers të parëlindur; Por birin e parëlindur të së urryers ai do ta njohë për t'i dhënë atij dyfish nga të gjitha ato që do të gjenden tek ai, sepse ky është fillimi i fëmijëve të tij, dhe këtij i takon e drejta e të parëlindurit. Nëse dikush ka një djalë të pabindur dhe rebelues që nuk bindet zërit të atit dhe zërit të nënës, dhe ata e disiplinojnë atë, dhe ai nuk i dëgjon ata. Dhe duke e kapur atë ati i tij dhe nëna e tij, do ta nxjerrin atë te këshilli i pleqve të qytetit të tij, dhe te porta e vendit. Dhe do t'u thonë burrave të qytetit të tyre, djali ynë ky nuk bindet dhe provokon, nuk bindet zërit tonë, është gllënjës dhe pijanec. Dhe burrat e qytetit të tij do ta gurëzojnë atë me gurë, dhe ai do të vdesë, dhe ti do të heqësh të keqin nga mesi

juaj, dhe të tjerët, duke dëgjuar, do të frikësohen. Nëse dikush bën një mëkat me gjykim vdekjeje, dhe vdes, dhe e varni atë mbi dru, trupi i tij nuk do të mbetet mbi dru, por me siguri do ta varrosni atë në atë ditë, sepse i mallkuar nga Perëndia është çdo i varur mbi dru, dhe nuk do ta ndotni tokën që Zoti Perëndia yt po t'ju jep si trashëgimi.

22

Mos shpërfill viçin e vëllait tënd, ose delen e tij, nëse i sheh duke endur në rrugë; patjetër do t'i kthesh ata te vëllai yt dhe do t'ia japësh atij. Nëse vëllai yt nuk afrohet te ti, as nuk e njeh atë, do ta mbledhësh brenda në shtëpinë tënde, dhe do të jetë me ty derisa vëllai yt t'i kërkojë ato, dhe do t'ia kthesh atij. Kështu do të veprosh me gomarin e tij, dhe kështu do të veprosh me rrobën e tij, dhe kështu do të veprosh me çdo send të humbur të vëllait tënd, që mund të humbasë nga ai dhe ti ta gjesh; nuk do të mund ta shpërfillësh. Nuk do të shohësh gomarin e vëllait tënd ose viçin e tij të rënë në rrugë dhe të mos i shpërfillësh ata, por duke u ngritur, do t'i ngresh me të. Nuk do të ketë enë burri mbi grua, as nuk do të veshë burri rrobë gruaje, sepse neveritje për Zotin, Perëndinë tënd, është çdo ai që bën këto gjëra. Nëse ti takon një fole shpendësh para fytyrës tënde në rrugë ose mbi çdo pemë, ose mbi tokë, me zogj ose vezë, dhe nëna po ngroh zogjtë ose vezët, nuk do ta marrësh nënën me fëmijët. Duke e dërguar do ta dërgosh nënën, por fëmijët do t'i marrësh për veten tënde, që të shkojë mirë për ty dhe të bëhesh jetëgjatë. Nëse ndërton një

shtëpi të re, do të bësh një parapet për çatinë tënde, dhe nuk do të shkaktosh vrasje në shtëpinë tënde nëse dikush bie nga ajo. Nuk do të mbjellësh mbi vreshtin tënd farë të ndryshme, që të mos shenjtërohet prodhimi dhe fara që ti mbjell bashkë me prodhimin e vreshtit tënd. Nuk do të lërosh me viç dhe gomar së bashku. Nuk do të veshësh pëlhurë të falsifikuar, lesh dhe li së bashku. Të përdredhura do të bësh për veten tënde mbi të katër skajet e rrobave të tua, me të cilat do të mbulohesh. Nëse dikush merr një grua dhe jeton me të, dhe e urren atë, dhe i vë asaj fjalë akuzuese, dhe sjell kundër saj një emër të keq, dhe thotë, këtë grua e kam marrë, dhe duke iu afruar asaj nuk e kam gjetur virginitetin e saj. Dhe babai i vajzës dhe nëna do të sjellin virginitetin e vajzës te kështilli i pleqve në portë. Dhe do të thotë i ati i vajzës te kështilli i pleqve: këtë bijën time ia kam dhënë këtij burri për grua, dhe duke e urryer atë tani ky, ai i vë asaj fjalë të rreme, duke thënë, nuk kam gjetur te bija jote virgjëri; dhe këto janë virgjëria e bijës sime. Dhe ata do të shpalosë mantelin përpara kështillit të pleqve të qytetit. Dhe kështilli i pleqve i atij qyteti do ta marrë atë njeri, dhe do ta disiplinojnë atë, dhe do ta gjobisë atë me njëqind sikla, dhe do t'ia japin atit të vajzës së re, sepse nxori emër të keq mbi një virgjëreshë Izraelite, dhe ajo do të jetë gruaja e tij; ai nuk do të jetë në gjendje ta dërgojë larg atë për gjithë kohën. Nëse por kjo fjalë bëhet e vërtetë, dhe virgjëria nuk gjendet te vajza e re, atëherë do ta nxjerrin vajzën e re te dyert e shtëpisë së atit të saj, dhe do ta gjuajnë me gurë, dhe ajo do të vdesë, sepse bëri marrëzi në bijtë e Izraelit duke kurvëruar shtëpinë e atit të saj, dhe ti do të heqësh të keqin nga mesi juaj. Nëse gjendet një burrë duke fjetur me një grua të martuar, do të

vrisni të dy, burrin që fle me gruan dhe gruan, dhe kështu do të heqësh të keqen nga Izraeli. Nëse ndodh që një vajzë e virgjër e fejuar për një burrë, dhe një burrë duke e gjetur atë në qytet shtrihet me të, do të nxirrni të dy te porta e qytetit të tyre, dhe do të gurëzohen me gurë, dhe do të vdesin; vajzën e re, sepse nuk bërtiti në qytet; dhe burrin, sepse përuli gruan e të afërmit; dhe do të heqësh të keqen nga vetë ju. Nëse një burrë gjen në fushë vajzën e fejuar, dhe duke e dhunuar shtrihet me të, do të vrisni vetëm atë që u shtrua me të. Dhe për vajzën e re nuk është mëkat vdekjeje; ashtu si nëse dikush ngrihet kundër të afërmit të tij, dhe vret shpirtin e tij, kështu është kjo gjë, sepse në fushë e gjeti atë; vajza e re e fejuar bërtiti, dhe nuk ishte ai që do ta ndihmonte atë. Nëse dikush gjen vajzën virgjëreshë, e cila nuk është fejuar, dhe duke e dhunuar bie me të, dhe gjendet, burri që ra me të do t'i japë atit të vajzës së re pesëdhjetë didrakma argjendi, dhe ajo do të jetë gruaja e tij, për shkak se e përuli atë; nuk do të mund ta dërgojë larg atë gjithë kohën.

23

Njeriu nuk do të marrë gruan e atit të tij dhe nuk do të zbulojë mbulimin e atit të tij. Jo do të hyjë i shtypur në testikulat, as i prerë, në asamblenë e Zotit. Nuk do të hyjë ai që lind nga një prostitutë në asamblenë e Zotit. Nuk do të hyjë Amoniti dhe Moabiti në asamblenë e Zotit, dhe deri në brezin e dhjetë nuk do të hyjë në asamblenë e Zotit, dhe deri në përjetësi; për shkak se ata nuk ju takuan juve me bukë dhe ujë në rrugë, kur ju po dilnit

nga Egjipti, dhe sepse ata patën marrë me pagesë kundër teje Balaamin birin e Beorit nga Mesopotamia për të të mallkuar ty. Dhe Zoti, Perëndia yt, nuk deshi të dëgjojë Balaamin, dhe Zoti, Perëndia yt, i ktheu mallkimet në bekim, sepse Zoti, Perëndia yt, të deshi ty. Nuk do t'u adresosh atyre gjëra paqësore dhe gjëra përfituese, të gjitha ditët e tua, përgjithmonë. Nuk do të neverisësh Idumeun, sepse ai është vëllai yt, nuk do të neverisësh Egjiptasin, sepse u bëre banor i huaj në tokën e tij. Bijtë, nëse u lindin atyre, në brezin e tretë do të hyjnë në asamblenë e Zotit. Nëse del për të ngritur kamp kundër armiqve të tu, do të ruhesh nga çdo fjalë e keqe. Nëse ka te ti një njeri që nuk do të jetë i pastër nga rrjedhja e tij natën, ai do të dalë jashtë kampit dhe nuk do të hyjë në kamp. Dhe në mbrëmje do të lajë trupin e tij me ujë, dhe pasi të ketë perënduar dielli, do të hyjë në kamp. Dhe do të ketë një vend për ty jashtë kampit, dhe do të dalësh atje jashtë. Dhe një kunj do të jetë për ty mbi brezin tënd; dhe do të jetë kur të ulesh jashtë, dhe do të gërmosh me të, dhe duke e sjellë do të mbulosh papastërtinë tënde. Sepse Zoti Perëndia yt ecën në kampin tënd për të të shpëtuar ty dhe për të dorëzuar armikun tënd para fytyrës sate; dhe kampi yt do të jetë i shenjtë, dhe nuk do të shihet te ti papastërti gjëje, dhe ai do të kthehet nga ti. Nuk do ta dorëzosh fëmijën te zoti i tij, i cili është shtuar te ti nga zoti i tij. Me ty do të banojë, në ju do të banojë ku mund t'i pëlqejë atij, nuk do ta shqetësosh atë. Nuk do të ketë prostitutë nga bijat e Izraelit, dhe nuk do të ketë ai që prostituon veten nga bijtë e Izraelit, nuk do të ketë inicuese nga bijat e Izraelit, dhe nuk do të ketë ai që iniciuohet nga bijtë e Izraelit. Nuk do të sjellësh pagesën e prostituatës, as shkëmbimin e qenit

në shtëpinë e Zotit, Perëndisë tënd, për asnjë betim, sepse neveritje për Zotin, Perëndinë tënd, janë të dyja këto. Nuk do të marrësh kamatë nga vëllai yt: kamatë argjendi, dhe kamatë ushqimesh, dhe kamatë të çdo gjëje që mund të huazosh. Te i huaji do t'i japësh hua me kamatë, por vëllait tënd nuk do t'i japësh hua me kamatë, që të të bekojë Zoti, Perëndia yt, në të gjitha veprat e tua mbi tokën në të cilën po hyn për ta trashëguar atë. Nëse ti zotosh një zotim Zotit, Perëndisë tënd, nuk do të vonosh ta kthesh atë, sepse Zoti, Perëndia yt, do ta kërkojë me ngulm nga ty, dhe do të jetë mëkat në ty. Nëse nuk dëshiron të lutesh, nuk është mëkat te ti. Atë që del nga buzët e tua do ta ruash dhe do ta bësh ashtu siç i zotove Zotit Perëndi dhuratën që fole me gojën tënde. Nëse hysh në të korrat e fqinjit tënd dhe mbledhësh kallinj me duart e tua, drapër nuk do ta vësh mbi të korrat e fqinjit tënd. Nëse hysh në vreshtin e fqinjit tënd, do të hash rrush sa të plotësohet shpirti yt, por në enë nuk do të vësh.

24

Nëse dikush merr një grua, dhe jeton me të, dhe do të jetë nëse nuk gjen hir përpara tij, sepse gjeti në të një gjë të turpshme, dhe do të shkruajë për të një libër divorci, dhe do ta japë në duart e saj, dhe do ta dërgojë atë nga shtëpia e tij, dhe pasi të ketë shkuar bëhet e një burri tjetër, dhe e urren atë burri i fundit, dhe shkruan për të një libër divorci, dhe do ta japë në duart e saj, dhe do ta dërgojë atë nga shtëpia e tij, dhe vdes burri i

fundit, i cili e mori atë për vete grua, nuk do të mundë burri i parë që e dërgoi atë, duke u kthyer të marrë atë për vete grua, pas të ndoturit ajo, sepse është një neveritje përpara Zotit Perëndisë tënd, dhe nuk do të ndotni tokën, të cilën Zoti Perëndia yt të jep ty në trashëgimi. Nëse dikush merr grua së fundi, ai nuk do të dalë në luftë, dhe nuk do t'i ngarkohet atij asnjë gjë; ai do të jetë i lirë në shtëpinë e tij për një vit dhe do ta gëzojë gruan e tij që mori. Nuk do të marrësh si peng gurmec, as gurmecin e sipërm, sepse ky merr si peng shpirtin. Nëse zënë një njeri duke vjedhur një shpirt nga vëllezërit e tij, bijtë e Izraelit, dhe pasi e ka shtypur e shet, ai vjedhës do të vdesë, dhe ti do ta heqësh të keqin nga mesi juaj. Kini kujdes për veten tuaj në prekjen e lebrës, ruani me shumë kujdes të veproni sipas të gjithë ligjit, të cilin do t'ju shpallin juve priftërinjtë Levitë, ashtu siç ju urdhërova juve, ruani ta zbatoni. Kujto sa shumë bëri Zoti, Perëndia yt, për Miriamin në rrugë, kur po dilnit nga Egjipti. Nëse ka borxh ose te fqinji yt borxh çfarëdo, nuk do të hysh në shtëpinë e tij për të marrë si peng pengun e tij. Jashtë do të qëndrosh, dhe njeriu te i cili është huaja jote do të ta sjellë ty pengun jashtë. Nëse njeriu bëhet i varfër, nuk do të flesh në pengun e tij. Me kthim, ti do ta kthesh pengun e tij drejt perëndimit të diellit, dhe ai do të flejë në rrobën e tij, dhe do të të bekojë, dhe do të jetë mëshirë për ty përpara Zotit, Perëndisë tënd. Nuk do të bësh padrejtësi ndaj pagës së të varfrit dhe të nevojtarit nga vëllezërit e tu, ose nga të huajtë që janë në qytetet e tua. Në të njëjtën ditë ti do ta kthesh pagën e tij, dielli nuk do të perëndojë mbi të, sepse ai është i varfër dhe te ajo ai ka shpresën e tij, dhe ai do të bërtasë kundër teje te Zoti, dhe do të

jetë mëkat në ty. Nuk do të vdesin prindërit për fëmijët, dhe bijtë nuk do të vdesin për prindërit, secili do të vdesë për mëkatin e vet. Nuk do të anash drejtësinë e të huajit dhe jetimit dhe vejushës; nuk do të marrësh si peng rrobën e vejushës, dhe do të kujtosh se shërbëtor ishe në tokën e Egjiptit, dhe Zoti Perëndia yt të shpëtoi prej andej; për këtë unë po të urdhëroj ty të bësh këtë fjalë. Nëse ti korrë korrje në arën tënde dhe harron një duaj në arën tënde, nuk do të kthehesh ta marrësh atë; ai do të jetë për të huajin, për jetimin dhe për vejushën, që Zoti, Perëndia yt, të bekojë ty në të gjitha punët e duarve të tua. Nëse ti mbledhësh ullinj, nuk do të kthehesh të mbledhësh ato që mbeten pas teje; ato do t'i takojnë të huajit, jetimit dhe vejushës, dhe ti do të kujtosh që ishe shërbëtor në tokën e Egjiptit; për këtë arsye unë të urdhëroj të bësh këtë fjalë. Nëse ti vjelë vreshtin tënd, nuk do ta vjelësh përsëri atë pas teje; për të huajin dhe për jetimin dhe për të vejën do të jetë; dhe do të kujtosh se shërbëtor ishe në tokën e Egjiptit; për këtë unë ty urdhëroj të bësh këtë fjalë.

25

Nëse ndodh një mosmarrëveshje midis njerëzve, dhe ata vijnë në gjykim, dhe gjykojnë, dhe shfajësojnë të drejtin, dhe dënojnë të pabesin; Dhe do të ndodhë që, nëse i pabesi është i denjë për goditje, ti do ta shtrish atë përpara gjyqtarëve, dhe ata do ta fshikullojnë atë përpara tyre sipas pabesisë së tij. Dhe në numër dyzet do ta fshikullojnë atë, nuk do të shtojnë, por nëse ti shton të fshikullosh më shumë se këto goditje, vëllai yt do të

turpërohet përpara teje. Nuk do të vësh kapistër kaun që po shkrirë. Nëse vëllezër banojnë së bashku, dhe vdes një nga ata, por nuk kishte pasardhës, gruaja e të vdekurit nuk do t'i jepet një burri të huaj, vëllai i burrit të saj do të hyjë te ajo, dhe do ta marrë atë për vete si grua, dhe do të jetojë me të. Dhe fëmija që ajo do të lindë, do të vendoset nga emri i të vdekurit, dhe emri i tij nuk do të fshihet nga Izraeli. Nëse burri nuk dëshiron të marrë gruan e vëllait të tij, atëherë gruaja do të ngjitet te porta te këshilli i pleqve, dhe do të thotë: Vëllai i burrit tim nuk dëshiron të ngrejë emrin e vëllait të tij në Izrael, vëllai i burrit tim nuk deshi. Dhe do ta thërrasin atë këshilli i pleqve i qytetit të tij, dhe do t'i thonë atij; dhe duke u ngritur ai thotë, unë nuk dëshiroj ta marr atë; dhe duke u afruar gruaja e vëllait të tij përpara këshillit të pleqve, ajo do të zgjidhë sandalin e tij, njërin nga këmba e tij, dhe do të pështyjë në fytyrën e tij, dhe duke u përgjigjur do të thotë, kështu do t'i bëjnë njeriut që nuk do të ndërtojë shtëpinë e vëllait të tij në Izrael. Dhe emri i tij do të quhet në Izrael: shtëpia e atij që ka zgjidhur sandalin. Nëse luftojnë njerëz së bashku, një njeri me vëllanë e tij, dhe afrohet gruaja e njërit prej tyre për të shpëtuar burrin e saj nga dora e atij që e godet, dhe duke shtrirë dorën kap organet e tij, do të presësh dorën e saj; syri yt nuk do ta kursejë atë. Nuk do të kesh në qesen tënde peshë të ndryshme, të madhe ose të vogël. Nuk do të ketë në shtëpinë tënde masë dhe masë, e madhe ose e vogël. Pesha e vërtetë dhe e drejtë do të jetë për ty, dhe masa e vërtetë dhe e drejtë do të jetë për ty, që të jetosh gjatë mbi tokën, të cilën Zoti, Perëndia yt, ta jep ty si trashëgimi. Sepse neveritje për Zotin, Perëndinë tënd, është çdo ai që bën këto gjëra, çdo ai

që bën të padrejtë. Kujto sa shumë të bëri ty Amaleku në rrugë, kur po dilnit nga toka e Egjiptit, si u vu kundër teje në rrugë, dhe prishi prapanicën tënde, ata që po munoheshin pas teje, dhe ti ishe i uritur dhe i lodhur, dhe ai nuk pati frikë nga Perëndia. Dhe do të ndodhë që kur Zoti, Perëndia yt, të të japë pushim nga të gjithë armiqtë e tu rreth e qark, në tokën që Zoti, Perëndia yt, po të jep ty për ta trashëguar, ti do të fshish emrin e Amalekut nga nën qiell, dhe mos harro.

26

Dhe do të ndodhë nëse ti hysh në tokën, të cilën Zoti Perëndia yt të jep ty për ta trashëguar, dhe ti e trashëgosh atë, dhe ti banosh mbi të, dhe ti marrësh nga frytet e para të frutave të tokës sate, të cilën Zoti Perëndia yt të jep ty, dhe ti i vësh në shportë, dhe ti shkosh në vendin, të cilin do të zgjedhë Zoti Perëndia yt që të thirret emri i tij atje. Dhe do të shkosh te prifti që do të jetë në ato ditë, dhe do t'i thuash atij: Unë shpall sot para Zotit, Perëndisë tim, se kam hyrë në tokën që Zoti u betua etërve tanë se do të na jepte. Dhe prifti do të marrë shportën nga duart e tua dhe do ta vendosë atë përpara altarit të Zotit, Perëndisë tënd. Dhe duke u përgjigjur, do të thotë përpara Zotit, Perëndisë tënd: Sirinë e humbi babai im, dhe zbriti në Egjipt, dhe banoi atje me numër të vogël, dhe u bë atje komb i madh dhe shumicë e madhe. Dhe Egjiptasit na keqtrajtuan, dhe na poshtëruan, dhe na vunë punë të rënda; Dhe ne u lutëm me zë te Zoti Perëndia ynë, dhe Zoti dëgjoi zërin tonë, dhe pa poshtërimin tonë, dhe

mundin tonë, dhe shtypjen tonë. Dhe Zoti na nxori nga Egjipti vetë me forcën e tij të madhe, dhe me dorë të fuqishme, dhe me krah të lartë, dhe me vegime të mëdha, dhe me shenja, dhe me mrekulli. Dhe ai na solli në këtë vend, dhe na dha këtë tokë, tokë që rrjedh qumësht e mjaltë. Dhe tani ja, unë kam sjellë frytet e para të prodhimit të tokës që më dhe mua, o Zot, tokë që rrjedh qumësht dhe mjaltë; dhe do ta lësh atë përpara Zotit Perëndisë tënd, dhe do të adhurosh përpara Zotit Perëndisë tënd, dhe do të gëzohesh në të gjitha gjërat e mira që Zoti Perëndia yt të dha ty, dhe shtëpia jote, dhe Leviti, dhe i huaji që është te ti. Nëse ti plotëson të dhjetëtosh çdo të dhjetën e prodhimeve të tua në vitin e tretë, të dytën të dhjetë do t'ia japësh Levitit dhe të huajit dhe jetimit dhe gruas së ve, dhe ata do të hanë në qytetet e tua, dhe do të gëzohen. Dhe ti do të thuash përpara Zotit, Perëndisë tënd: Unë kam hequr gjërat e shenjta nga shtëpia ime dhe ia dhashë ato Levitit, të huajit, jetimit dhe vejushës, sipas të gjitha urdhërimeve që ti më dhe, nuk e shkela urdhërimin tënd dhe nuk harrova. Dhe nuk hëngra nga ato në dhimbjen time, nuk mora fryt nga ato për gjë të papastër, nuk dhashë nga ato të vdekurit, iu binda zërit të Zotit, Perëndisë tonë, veprova ashtu siç më urdhërove. Shiko poshtë nga shtëpia jote e shenjtë nga qielli, dhe bekoj popullin tënd Izraelin, dhe tokën që u dhe atyre, ashtu si iu betove etërve tanë, të na japësh neve tokë ku rrjedh qumësht dhe mjaltë. Në këtë ditë Zoti, Perëndia yt, të urdhëroi ty të bësh të gjitha statutet dhe gjykimet, dhe do t'i ruani dhe do t'i bëni ato me gjithë zemrën tuaj dhe me gjithë shpirtin tuaj. Perëndinë e ke zgjedhur sot që të jetë Perëndia yt, dhe të ecësh në të gjitha rrugët e tij, dhe të mbash statutet dhe gjykimet, dhe

t'i bindesh zërit të tij. Dhe Zoti të zgjodhi ty sot që të bëhesh për të popull i çmuar, ashtu siç tha, të ruash urdhërimet e tij, dhe të jesh ti mbi të gjitha kombet, si të bëri ty të famshëm dhe krenar dhe të lavdishëm, të jesh ti popull i shenjtë për Zotin Perëndinë tënd, ashtu siç foli.

27

Dhe Moisi dhe këshilli i pleqve të Izraelit urdhëruan, duke thënë: Mbani të gjitha këto urdhërime, sa unë po ju urdhëroj sot. Dhe do të jetë ditën kur të kaloni Jordanin në tokën që Zoti, Perëndia yt, të jep ty, do të vendosësh për veten tënde gurë të mëdhenj dhe do t'i suvatosh ata me suvatim. Dhe do të shkruash mbi këta gurë të gjitha fjalët e këtij ligji, kur të kaloni Jordanin, kur të hyni në tokën që Zoti, Perëndia i etërve tu, të jep ty, tokë që rrjedh qumësht dhe mjaltë, siç tha Zoti, Perëndia i etërve tu, ty. Dhe kur të kaloni Jordanin, do të ngrini këta gurë që unë po të urdhëroj ty sot, në malin Ebal, dhe do t'i suvatosh ata me suvatim. Dhe do të ndërtosh atje një altar për Zotin Perëndinë tënd, një altar nga gurë; nuk do të vësh hekur mbi të; me gurë të plotë do të ndërtosh altarin për Zotin Perëndinë tënd, dhe do të ofrosh mbi të olokauste për Zotin Perëndinë tënd. Dhe do të flijosh atje flijim shpëtimi, dhe do të hash, dhe do të ngopesh, dhe do të gëzohesh përpara Zotit, Perëndisë tënd. Dhe do të shkruash mbi gurët gjithë këtë ligj shumë qartë. Dhe foli Moisiu dhe priftërinjtë Levitë të gjithë Izraelit, duke thënë, hesht dhe dëgjo Izrael; në këtë ditë u bëre popull i Zotit Perëndisë tënd,

dhe do të dëgjosh zërin e Zotit Perëndisë tënd, dhe do të bësh të gjitha urdhërimet e tij, dhe statutet e tij, sa unë të urdhëroj ty sot. Dhe Moisi i urdhëroi popullit në atë ditë, duke thënë, këta do të qëndrojnë për të bekuar popullin në malin Garizim pasi të kenë kaluar Jordanin: Simeoni, Levi, Juda, Isakari, Jozefi dhe Beniamini. Dhe këta do të qëndrojnë mbi mallkimin në malin Ebal: Rubeni, Gadi dhe Asheri, Zabuloni, Dani dhe Neftali. Dhe duke u përgjigjur, Levitët do t'i thonë të gjithë Izraelit me zë të madh: i mallkuar qoftë njeriu, kushdo që do të bëjë imazh të gdhendur dhe të derdhur, neveritje për Zotin, vepër e duarve të zejtarëve, dhe do ta vendosë atë në vend të fshehtë; dhe duke u përgjigjur, i gjithë populli do të thotë: ashtu qoftë. I mallkuar është ai që nënçmon babain e tij ose nënën e tij, dhe gjithë populli do të thotë: Le të jetë! I mallkuar qoftë ai që lëviz kufijtë e fqinjit, dhe gjithë populli do të thotë: U bëftë! I mallkuar ai që mashtron të verbërin në rrugë, dhe tërë populli do të thotë: U bëftë! I mallkuar ai që anashkalon drejtësinë e të huajit, të jetimit dhe të vejës, dhe gjithë populli do të thotë: U bëftë. I mallkuar ai që fle me gruan e atit të tij, sepse zbuloi mbulesen e atit të tij; dhe do të thonë gjithë populli, u bëftë. I mallkuar qoftë ai që fle me çdo kafshë, dhe gjithë populli do të thotë: U bëftë! I mallkuar ai që bie në shtrat me motrën nga babai ose nga nëna e tij. Dhe do të thonë të gjithë njerëzit, le të bëhet. I mallkuar qoftë ai që fle me nusen e tij, dhe gjithë populli do të thotë: U bëftë! I mallkuar qoftë ai që fle me motrën e gruas së tij, dhe gjithë populli do të thotë: U bëftë! I mallkuar qoftë ai që godet fqinjin me mashtrim, dhe gjithë populli do të thotë: U bëftë! I mallkuar kush do të marrë dhurata për të goditur shpirt gjaku të

pafajshëm, dhe i gjithë populli do të thotë, u bëftë. I mallkuar është çdo njeri që nuk mbetet në të gjitha fjalët e këtij ligji për t'i zbatuar ato, dhe i gjithë populli do të thotë: U bëftë.

28

Dhe do të jetë nëse me të dëgjuar ti dëgjon zërin e Zotit Perëndisë tënd, të ruash dhe të bësh të gjitha urdhërimet këto, të cilat unë të urdhëroj ty sot, dhe Zoti Perëndia yt do të të vërë ty sipër mbi të gjitha kombet e tokës, dhe do të vijnë mbi ty të gjitha bekimet këto, dhe do të të gjejnë ty, nëse me të dëgjuar ti dëgjon zërin e Zotit Perëndisë tënd, i bekuar ti në qytet, dhe i bekuar ti në fushë. Të bekuara pasardhësit e barkut tënd, dhe prodhimet e tokës tënde, dhe kopetë e gjedhëve të tu, dhe tufat e dhenve të tua. Të bekuara qofshin magazinat tuaja dhe mbeturat tuaja. I bekuar je ti kur hyn, dhe i bekuar je ti kur del. Zoti, Perëndia yt, do t'i dorëzojë armiqtë e tu që të kanë kundërshtuar, të thyer para fytyrës sate. Me një rrugë do të dalin kundër teje, dhe me shtatë rrugë do të ikin nga fytyra jote. Zoti të dërgoftë mbi ty bekimin në depot e tua dhe mbi të gjitha ato ku do të vësh dorën tënde, mbi tokën që Zoti, Perëndia yt, të jep ty. Zoti do të të ngrejë për vetveten një popull të shenjtë, në atë mënyrë që u betua etërve të tu; nëse ti dëgjon zërin e Zotit Perëndisë tënd, dhe ecën në të gjitha rrugët e tij, dhe do të të shohin të gjitha kombet e tokës, sepse emri i Zotit është thirrur mbi ty, dhe do të kenë frikë nga ty. Dhe Zoti, Perëndia yt, do të të shumojë ty në gjëra të mira në pasardhësit e barkut tënd, dhe

mbi pasardhësit e bagëtive të tua, dhe mbi prodhimet e tokës sate, mbi tokën tënde të cilën Zoti u betua etërve të tu ta japë ty. Zoti të hapë ty thesarin e tij të mirë, qiellin, të japë shiun tokës sate në kohë; të bekojë të gjitha punët e duarve të tua; dhe do t'u japësh hua kombeve të shumta, por ti nuk do të marrësh hua. Dhe ti do të sundosh mbi kombe të shumta, por ata nuk do të sundojnë mbi ty. Zoti, Perëndia yt, do të të vendosë ty në krye dhe jo në bisht, dhe do të jesh atëherë sipër dhe nuk do të jesh poshtë, nëse dëgjon zërin e Zotit, Perëndisë tënd, të gjitha ato që unë të urdhëroj ty sot për t'i ruajtur. Nuk do të shkelësh asnjë nga të gjitha urdhërimet që unë po të urdhëroj sot, as djathtas as majtas, duke shkuar pas perëndive të tjera për t'u shërbyer atyre. Dhe do të ndodhë nëse ti nuk dëgjon zërin e Zotit, Perëndisë tënd, për të mbajtur të gjitha urdhërimet e tij që unë të urdhëroj ty sot, do të vijnë mbi ty të gjitha këto mallkime dhe do të të zënë. I mallkuar je ti në qytet, dhe i mallkuar je ti në fushë. Mallkuara janë magazinat tuaja dhe mbetjet tuaja. Mallkuar pasardhësit e barkut tënd, dhe prodhimet e tokës sate, kopetë e gjedhëve të tu, dhe tufat e dhenve të tua; Mallkuar ti në hyrjen tënde, dhe mallkuar ti në daljen tënde. Zoti do të dërgojë mbi ty mungesën, shterjen dhe konsumimin mbi të gjitha ato që ti vë dorën tënde, derisa ai të shkatërrojë ty, dhe derisa ai të humbasë ty me shpejtësi për shkak të praktikave të tua të këqija, sepse ti më braktise. Zoti mund të bëjë që vdekja të ngjitet te ti, derisa të të shterojë plotësisht nga toka në të cilën po hyn për ta trashëguar atë. Zoti do të të godasë me pafuqi, me ethe, me dridhje, me inflamacion, me myk dhe me zbehtësi, dhe këto do të të ndjekin derisa të të shkatërrojnë. Dhe qielli mbi kokën

tënde do të jetë prej bronzi, dhe toka nën ty do të jetë prej hekuri. Mund të japë Zoti, Perëndia yt, shiun e tokës sate si pluhur, dhe pluhur nga qielli do të zbresë, derisa të të shkatërrojë dhe derisa të të humbasë me shpejtësi. Mund të të japë Zoti goditje përpara armiqve, në një rrugë do të dalësh drejt tyre, dhe në shtatë rrugë do të ikësh nga fytyra e tyre, dhe do të jesh i shpërndarë në të gjitha mbretëritë e tokës. Dhe të vdekurit tuaj do të bëhen ushqim për shpendët e qiellit dhe për bishat e tokës, dhe nuk do të ketë njeri që t'i trembë. Zoti do të të godasë me plagë egjiptiane në ndenjëse, me zgjebe të egër dhe me kruarje, sa që nuk do të mundesh të shërohesh. Zoti të godasë ty me çmenduri, dhe me verbëri, dhe me hutim të mendjes. Dhe do të jesh duke pipëtuar në mesditë, sikur dikush i verbër që pipëton në errësirë, dhe rrugët e tua nuk do të begatohen, dhe atëherë do të jesh duke u padrejtuar dhe duke u plaçkitur të gjitha ditët, dhe nuk do të jetë ai që të ndihmojë. Grua do të marrësh, dhe burrë tjetër do ta ketë atë; shtëpi do të ndërtosh, dhe nuk do të banosh në të; vreshtë do të mbjellësh, dhe nuk do ta vjelësh atë. Viçi yt i therur përpara teje, dhe nuk do të hash nga ai; gomari yt i rrëmbyer nga ti, dhe nuk do të kthehet te ti; delet e tua të dhëna armiqve të tu, dhe nuk do të jetë te ti ai që ndihmon. Djemtë e tu dhe vajzat e tua të dhëna kombit tjetër, dhe sytë e tu do të shikojnë duke u tharë për ta, nuk do të ketë forcë dora jote. Prodhimet e tokës sate dhe të gjitha mundimet e tua do t'i hajë një komb që nuk e njeh, dhe do të jesh i padrejtuar dhe i thyer gjatë gjithë ditëve. Dhe do të çmendeshe nga vizionet e syve të tu, të cilat do të shikosh. Zoti të godasë ty me plagë të keqe mbi gjunjët dhe mbi këmbët, sa që të mos jesh

në gjendje të shërohesh nga shputat e këmbëve të tua deri te maja e kokës. Zoti mund të të çojë larg ty dhe sunduesit e tu, të cilët ke caktuar mbi veten tënde, te një komb që as ti e as etërit e tu nuk e njihni, dhe atje do të shërbesh perëndi të tjerë prej druri dhe guri. Dhe do të jesh atje në enigmë dhe parabolë dhe narrativë në të gjitha kombet, te të cilat Zoti do të të çojë atje. Farë shumë do të nxjerrësh në fushë, dhe pak do të futësh, sepse do t'i gëlltitë ato karkaleci; Vreshtë do të mbjellësh dhe do të punosh, dhe verë nuk do të pish as do të gëzohesh nga ai, sepse do t'i hajë ato krimbi. Pemë ulliri do të kesh në të gjitha kufijtë e tu, por nuk do të lyesh me vaj, sepse pema jote e ullirit do të derdhet. Bij dhe vajza do të lindësh, por nuk do të jenë të tutë, sepse do të shkojnë në robëri. Të gjitha drurët e tu dhe prodhimet e tokës sate do t'i gllabërojë mykja. I huaji që është te ti, do të ngjitet lart e më lart, ndërsa ti do të zbritësh poshtë e më poshtë. Ky do të të japë hua ty, por ti nuk do t'i japësh hua atij; ky do të jetë koka, por ti do të jesh bishti. Dhe do të vijnë mbi ty të gjitha këto mallkime, dhe do të të ndjekë, dhe do të të zënë, derisa të të shkatërrojë dhe derisa të të humbasë, sepse nuk dëgjove zërin e Zotit, Perëndisë tënd, për të ruajtur urdhërimet e tij dhe statutet që të urdhëroi. Dhe do të jenë te ti shenja, dhe çudi te pasardhësit e tu deri në përjetësi, sepse nuk i shërbeve Zotit Perëndisë tënd me gëzim dhe mendje të mirë për shkak të bollëkut të të gjitha gjërave. Dhe ti do të u shërbesh armiqve të tu, të cilët Zoti do t'i dërgojë mbi ty, në uri, në etje, në lakuriqësi dhe në mungesë të të gjitha gjërave, dhe ai do të vërë një zgjedhë hekuri mbi qafën tënde, derisa të të shkatërrojë. Zoti do të sjellë mbi ty një komb nga larg nga fundi i tokës si sulm

shqiponje, komb që nuk do të dëgjosh zërin e tij, komb i paturpshëm në fytyrë, i cili nuk do të respektojë fytyrën e plakut, dhe të riun nuk do ta mëshirojë. Dhe do të gllabërojë pjellat e bagëtive të tua dhe pjellat e tokës sate, ashtu që të mos të lërë grurë, verë, vaj, tufat e qeve të tua dhe tufat e dhenve të tua, derisa të të shkatërrojë. Dhe do të të shkatërrojë në qytetet e tua, derisa të rrëzohen muret e larta dhe të fortifikuara, mbi të cilat ti ke besuar, në gjithë tokën tënde, dhe do të të shtrëngojë në qytetet e tua, të cilat të dha ty. Dhe do të hash pasardhësit e barkut tënd, mishin e bijve tu dhe bijave tu, sa të dha ty, në ngushtimin tënd dhe në shtrëngimin tënd, ose do të të shtrëngojë armiku yt. Njeriu i butë te ti dhe shumë delikat, do të shikojë me smirë me syrin e tij vëllanë e tij, dhe gruan në gjirin e tij, dhe fëmijët e mbetur që i janë lënë atij, për të mos i dhënë një prej tyre nga mishat e fëmijëve të tij, që ai do të hajë, sepse nuk i është lënë asgjë në ngushtimin tënd, dhe në shtrëngimin tënd, me të cilin armiqtë e tu do të të shtrëngojnë në të gjitha qytetet e tua. Dhe e butë në ju dhe e delikate, e cila nuk mori përvojë këmba e saj të ecë mbi tokën për shkak të delikatësisë dhe për shkak të butësisë, do të shikojë me smirë me syrin e saj burrin e saj atë në gjirin e saj, dhe birin dhe bijën e saj, dhe placentën e saj atë që doli nëpër kofshët e saj, dhe fëmijën e saj që nëse lind; sepse do t'i gëlltitë ato për shkak të mungesës së të gjithave fshehurazi në ngushtimin tënd, dhe në shtrëngimin tënd, me të cilin do të të shtrëngojë armiku yt në qytetet e tua, nëse nuk dëgjon të bësh të gjitha fjalët e ligjit të këtij, të shkruarat në librin këtë, të frikësosh emrin e nderuar e të mrekullueshëm këtë, ZOTIN PERËNDINË tënd. Dhe Zoti do të

bëjë të çuditshme goditjet e tua dhe goditjet e farës sate, goditje të mëdha dhe të çuditshme, dhe sëmundje të liga dhe besnike. Dhe do të kthejë mbi ty të gjithë dhimbjen e keqe të Egjiptit, që ti shmange nga fytyra e tyre, dhe ato do të ngjiten te ti. Dhe çdo sëmundje, dhe çdo goditje që nuk është shkruar, dhe çdo atë që është shkruar në librin e këtij ligji, Zoti do t'i sjellë mbi ty, derisa të shkatërrojë. Dhe do të mbeteni në numër të vogël, në vend që ishit si yjet e qiellit në shumicë, sepse nuk dëgjuat zërin e Zotit, Perëndisë tuaj. Dhe do të jetë që ashsic u gëzua Zoti mbi ju për t'ju bërë mirë dhe për t'ju shumuar, kështu do të gëzohet Zoti mbi ju për t'ju shkatërruar, dhe do të hiqeni me shpejtësi nga toka në të cilën po hyni atje për ta trashëguar. Dhe Zoti, Perëndia yt, do të të shpërndajë në të gjitha kombet, nga njëri skaj i tokës deri në skajin tjetër, dhe atje do të shërbesh perëndive të tjera, prej druri dhe guri, të cilat as ti e as etërit e tu nuk i keni besuar. Por edhe në ato kombet nuk do të të pushojë, as nuk do të ketë qëndrim për shenjën e këmbës sate, dhe Zoti do të të japë atje zemër tjetër mosbindjeje, dhe sy dështues, dhe shpirt të shkrirë. Dhe jeta jote do të jetë e varur përpara syve të tu, dhe do të frikësohesh ditë e natë, dhe nuk do të besosh në jetën tënde. Në mëngjes do të thuash, si do të bëhej mbrëmje, dhe në mbrëmje do të thuash, si do të bëhej mëngjes, nga frika e zemrës sate që do të frikësohesh, dhe nga vizionet e syve tu që do të shikosh. Dhe Zoti do të të kthejë ty në Egjipt në anije, në rrugën për të cilën unë thashë, nuk do ta shohësh më atë; dhe do të shiteni atje armiqve tuaj si djem dhe vajza skllave, dhe nuk do të ketë blerës. Këto janë fjalët e besëlidhjes që Zoti i urdhëroi Moisiut t'u vendosë bijve të Izraelit në tokën e Moabit, përveç besëlidhjes që

kishte bërë me ta në Horeb.

29

Dhe Moisiu thirri të gjithë bijtë e Izraelit, dhe u tha atyre, ju keni parë të gjitha ato që Zoti bëri në tokën e Egjiptit para jush te Faraoni dhe te shërbëtorët e tij, dhe në të gjithë tokën e tij, sprovët e mëdha që i kanë parë sytë e tu, shenjat dhe mrekullitë e mëdha ato. Dhe Zoti Perëndia nuk ju dha juve zemër për të ditur, dhe sy për të parë, dhe veshë për të dëgjuar deri në ditën e sotme. Dhe ai ju udhëhoqi dyzet vjet në shkretëtirë, rrobat tuaja nuk u vjetëruan, dhe sandalat tuaja nuk u konsumuan nga këmbët tuaja. Bukë nuk hëngrët, verë dhe pije të fortë nuk pite, që të dini se unë jam Zoti, Perëndia juaj. Dhe ju erdhët deri në këtë vend, dhe dolën Sihoni, mbreti i Heshbonit, dhe Ogu, mbreti i Bashanit, kundër nesh për luftë. Dhe ne i goditëm ata, dhe morëm tokën e tyre, dhe unë ia dhashë atë me short Rubenit, Gadit dhe gjysmës së fisit të Manasit. Dhe ju do të ruani të bëni të gjitha fjalët e kësaj besëlidhjeje, që të kuptoni të gjitha ato që do të bëni. Ju qëndroni të gjithë sot përpara Zotit, Perëndisë tuaj, krerët e fiseve tuaj, dhe këshilli i pleqve tuaj, dhe gjyqtarët tuaj, dhe shkruesit tuaj, çdo burrë i Izraelit, gratë tuaja, dhe fëmijët tuaj, dhe i huaji në mes të kampit tuaj, nga prerësi i druve juaj e deri te mbajtësi i ujit juaj, për të hyrë në besëlidhjen e Zotit, Perëndisë tuaj, dhe në mallkimet e tij, sa Zoti, Perëndia yt, vendos me ty sot; që të të vendosë ty për vete si popull, dhe ai do të jetë Perëndia yt, në mënyrën që të tha ty, dhe në mënyrën

që u betua etërve tu, Abrahamit dhe Isakut dhe Jakobit. Dhe jo vetëm me ju unë bëj këtë besëlidhje dhe këtë mallkim, por edhe me ata që janë këtu me ju sot përpara Zotit, Perëndisë tuaj, dhe me ata që nuk janë me ju këtu sot. Që ju e dini se si ne banim në tokën e Egjiptit, si kaluam në mes të kombeve që ju kaluat. Dhe shihni neveritë e tyre dhe idhujt e tyre: dru dhe gur, argjend dhe ar, që janë mes tyre. Mos dikush është në ju burrë, ose grua, ose zakonet stërgjyshore, ose fis, i dikujt mendja u largua nga Zoti Perëndia juaj, duke shkuar të shërbejnë perëndive të kombeve të atyre; mos dikush është në ju rrënjë duke rritur lart në tëmth dhe hidhërim; Dhe do të jetë nëse dëgjon fjalët e mallkimit të këtij, dhe bekon veten në zemrën e tij, duke thënë, gjëra të shenjta mua u bëfshin, sepse në largimin e zemrës sime do të shkoj, që të mos shkatërrojë së bashku mëkatari atë pa mëkat; Jo nuk do të dëshirojë Perëndia të jetë i mëshirshëm ndaj tij, por atëherë do të ndizet zemërimi i Zotit dhe zelli i tij në njeriun atë; dhe do të ngjiten në të të gjitha mallkimet e besëlidhjes së këtij, të shkruara në librin këtë; dhe do të fshijë Zoti emrin e tij nga nën qiellin. Dhe Zoti do ta veçojë atë për të këqija nga të gjithë bijtë e Izraelit, sipas të gjitha mallkimeve të besëlidhjes që janë shkruar në librin e këtij ligji. Dhe do të thonë brezi tjetër, bijtë tuaj, të cilët do të ngrihen pas jush, dhe i huaji që do të vijë nga një tokë e largët, dhe do të shohin plagët e asaj toke dhe sëmundjet e saj, që Zoti i dërgoi mbi të, squfur dhe kripë të djegur; e gjithë toka e saj nuk do të mbillet, as nuk do të mbijë, as nuk do të dalë mbi të asnjë gjë e gjelbër. Ashtu si u shkatërrua Sodoma dhe Gomorra, Adma dhe Zeboimi, të cilat shkatërroi Zoti në zemërim dhe në hidhërim. Dhe do të thonë të gjitha

kombet, pse bëri Zoti kështu kësaj toke? Kush është ky zemërim i madh? Dhe do të thonë, se ata lanë pas besëlidhjen e Zotit Perëndisë së etërve të tyre, të cilën ai bëri me etërit e tyre, kur ai i nxori ata nga toka e Egjiptit, dhe shkuan e u shërbyen perëndive të tjerë, të cilët ata nuk i njihnin, as ai nuk ua ndau atyre. Dhe u zemërua me zemërim Zoti mbi tokën atë për të sjellë mbi të sipas të gjitha mallkimeve të shkruara në librin e ligjit të këtij. Dhe Zoti i hoqi ata nga toka e tyre me zemërim, me tërbim të madh shumë, dhe i dëboi në një tokë tjetër si sot. Gjërat e fshehura i takojnë Zotit Perëndisë tonë, por gjërat e dukshme na takojnë neve dhe fëmijëve tanë përgjithmonë, që të zbatojmë të gjitha fjalët e këtij ligji. Gjërat e fshehura i takojnë Zotit Perëndisë tonë, por gjërat e dukshme na takojnë neve dhe fëmijëve tanë përgjithmonë, që të zbatojmë të gjitha fjalët e këtij ligji.

30

Dhe do të jetë kur të vijnë mbi ty të gjitha këto fjalë, bekimi dhe mallkimi, që dhashë para fytyrës sate. Dhe ti do ta marrësh në zemrën tënde në të gjitha kombet, ku Zoti të shpërndajë atje, dhe do të kthehesh te Zoti Perëndia yt, dhe do të dëgjosh zërin e tij sipas të gjitha sa unë të urdhëroj sot, nga e gjithë zemra jote dhe nga i gjithë shpirti yt, dhe Zoti do të shërojë mëkatet e tua, dhe do të ketë mëshirë për ty, dhe përsëri do të të mbledhë nga të gjitha kombet, në të cilat Zoti të shpërndau atje. Nëse shpërndarja jote është nga skaji i qiellit deri në skajin e qiellit,

nga atje do të të mbledhë Zoti, Perëndia yt, dhe nga atje do të të marrë Zoti, Perëndia yt. Dhe Perëndia yt do të të sjellë nga atje në tokën që trashëguan etërit e tu, dhe do ta trashëgosh atë, dhe do të të bëjë mirë, dhe do të të bëjë më të shumtë se etërit e tu. Dhe Zoti do të pastrojë plotësisht zemrën tënde dhe zemrën e farës sate, që të duash Zotin, Perëndinë tënd, nga e gjithë zemra jote dhe nga i gjithë shpirti yt, që të jetosh ti. Dhe Zoti, Perëndia yt, do t'i japë këto mallkime mbi armiqtë e tu dhe mbi ata që të urrejnë ty, të cilët të ndoqën. Dhe ti do të kthehesh dhe do të dëgjosh zërin e Zotit, Perëndisë tënd, dhe do të zbatosh urdhërimet e tij, të gjitha ato që unë po të urdhëroj ty sot. Dhe Zoti Perëndia yt do të të bekojë ty në çdo vepër të duarve të tua, në pasardhësit e barkut tënd, dhe në pasardhësit e bagëtive të tua, dhe në prodhimet e tokës sate, sepse Zoti Perëndia yt do të kthehet për të gëzuar mbi ty në gjëra të mira, ashtu siç u gëzua mbi etërit e tu. Nëse dëgjon zërin e Zotit Perëndisë tënd, për të ruajtur urdhërimet e tij, dhe statutet e tij, dhe gjykimet e tij të shkruara në librin e ligjit të këtij, nëse kthehesh te Zoti Perëndia yt nga e gjithë zemra jote, dhe nga e gjithë shpirti yt. Që ky urdhërim që unë po të urdhëroj ty sot, nuk është shumë i vështirë, as nuk është larg nga ty. Nuk është lart në qiell, duke thënë: Kush do të ngjitet për ne në qiell dhe do ta marrë atë për ne, e pasi ta dëgjojmë, do ta bëjmë? As nuk është përtej detit, duke thënë: Kush do të kalojë për ne përtej detit dhe do ta marrë atë për ne, dhe do ta bëjë të dëgjueshme për ne, që ne ta bëjmë? Fjala është shumë afër teje, në gojën tënde, në zemrën tënde dhe në duart e tua për ta bërë atë. Ja, sot kam vënë para teje jetën dhe vdekjen, të mirën dhe të keqen. Nëse ti dëgjon urdhërimet e

Zotit, Perëndisë tënd, të cilat unë po të urdhëroj ty sot, të duash Zotin, Perëndinë tënd, të ecësh në të gjitha rrugët e tij dhe të mbash statutet e tij dhe gjykimet e tij, atëherë ju do të jetoni dhe do të shumoheni, dhe Zoti, Perëndia yt, do të të bekojë në të gjithë tokën në të cilën po hyn për ta trashëguar atë. Dhe nëse zemra jote largohet, dhe nuk dëgjon, dhe duke u shmangur adhuron perëndi të tjerë dhe u shërben atyre, unë të shpall ty sot, që me shkatërrim do të shkatërroheni, dhe nuk do të jetoni gjatë mbi tokën në të cilën ju po e kaloni Jordanin atje për ta trashëguar atë. Dëshmoj solemnisht para jush sot qiellin dhe tokën, jetën dhe vdekjen kam vënë para jush, bekimin dhe mallkimin; zgjidh jetën ti, që të jetosh ti dhe pasardhësit e tu, të duash Zotin Perëndinë tënd, të dëgjosh zërin e tij, dhe të mbahesh pas tij; sepse kjo është jeta jote dhe gjatësia e ditëve të tua, të banosh mbi tokën, të cilën Zoti u betua etërve të tu Abrahamit dhe Isakut dhe Jakobit t'ua japë atyre.

31

Dhe Moisiu mbaroi duke folur të gjitha këto fjalë te të gjithë bijtë e Izraelit, dhe u tha atyre, unë jam njëqind e njëzet vjeç sot; nuk do të mund më të hyj dhe të dal; por Zoti më tha, nuk do ta kalosh këtë Jordan. Zoti, Perëndia yt, që shkon para teje, ai do të shkatërrojë këto kombe para teje, dhe ti do t'i trashëgosh ato, dhe Jozueu do të shkojë para teje, ashtu siç foli Zoti. Dhe Zoti, Perëndia yt, do t'u bëjë atyre ashtu siç i bëri Sihonit dhe Ogut, dy mbretërve të Amorejve, të cilët ishin përtej Jordanit, dhe tokës

së tyre, ashtu siç i shkatërroi plotësisht ata. Dhe Zoti i dorëzoi ata tek ju, dhe ju do t'u bëni atyre ashtu siç ju urdhërova. Bëhu i guximshëm dhe i fortë, mos ki frikë, as mos u tremb, as mos u tmerro nga fytyra e tyre, sepse Zoti, Perëndia yt, që shkon para jush dhe është me ju, as nuk do të të lërë, as nuk do të të braktisë. Dhe Mojsiu thirri Jozueun, dhe i tha atij përpara të gjithë Izraelit: Bëhu i guximshëm dhe i fortë, sepse ti do të hysh para këtij populli në tokën që Zoti u betua t'u japë etërve tuaj, dhe ti do t'ua ndash atyre si trashëgimi. Dhe Zoti që udhëton me ty, nuk do të të lërë, as nuk do të të braktisë; mos ki frikë e as frikacakësi. Dhe Moisi shkroi fjalët e këtij ligji në një libër, dhe ia dha priftërinjve, bijtë e Levit, të cilët bartin arkën e besëlidhjes së Zotit, dhe pleqve të bijve të Izraelit. Dhe Moisiu u urdhëroi atyre në atë ditë, duke thënë: Pas shtatë vjetësh, në kohën e vitit të lirimit, në festën e tabernakujve, kur i gjithë Izraeli udhëton së bashku për t'u parë përpara Zotit, Perëndisë tuaj, në vendin që do të zgjedhë Zoti, do të lexoni këtë ligj përpara gjithë Izraelit në veshët e tyre, duke mbledhur popullin, burrat dhe gratë dhe fëmijët dhe të huajin që është në qytetet tuaja, që të dëgjojnë dhe që të mësojnë të frikësohen nga Zoti, Perëndia juaj, dhe ata do të dëgjojnë për të bërë të gjitha fjalët e këtij ligji. Dhe bijtë e tyre, të cilët nuk dinë, do të dëgjojnë dhe do të mësojnë të frikësohen nga Zoti, Perëndia yt, të gjitha ditët sa kohë ata jetojnë mbi tokën në të cilën ju po e kaloni Jordanin për ta trashëguar atë. Dhe Zoti i tha Moisiut: Ja, kanë afuar ditët e vdekjes sate, thirr Jozueun, dhe qëndroni pranë dyerve të çadrës së dëshmisë, dhe do t'i jap urdhër atij. Dhe Moisiu dhe Jozueu shkuan në çadrën e dëshmisë, dhe qëndruan pranë dyerve të

çadrës së dëshmisë. Dhe Zoti zbriti në re dhe qëndroi pranë dyerve të çadrës së dëshmisë, dhe shtylla e resë qëndroi pranë dyerve të çadrës së dëshmisë. Dhe Zoti i tha Moisiut: Ja, ti do të flesh me etërit e tu, dhe ky popull do të ngrihet e do të kurvërohet pas perëndive të huaja të tokës në të cilën po hyn, dhe do të më braktisë mua, dhe do të thyejë besëlidhjen time që unë bëra me ta. Dhe do të zemërohem me zemërim kundër tyre në atë ditë, dhe do t'i braktis ata, dhe do ta kthej fytyrën time nga ata, dhe do të jetë ushqim, dhe do ta gjejnë atë të këqija të shumta dhe mundime, dhe do të thotë në atë ditë: Sepse Zoti Perëndia im nuk është me mua, më gjetën këto të këqija. Por unë do ta kthej fytyrën time nga ata në atë ditë, për shkak të të gjitha ligësive që ata bënë, sepse ata u kthyen drejt perëndive të huaja. Dhe tani shkruani fjalët e kësaj kënge, dhe mësojini atë bijtë e Izraelit, dhe vëreni atë në gojën e tyre, që kjo këngë të më bëhet mua dëshmi para bijve të Izraelit. Unë do t'i sjell ata në tokën e mirë, të cilën u betova t'u jap etërve të tyre, tokë nga e cila rrjedh qumësht dhe mjaltë, dhe ata do të hanë, dhe pasi të jenë ngopur do të ngopen, dhe ata do të kthehen te perëndi të huaj, dhe do t'u shërbejnë atyre, dhe do të më provokojnë mua, dhe do ta shpërndajnë besëlidhjen time. Dhe kjo këngë do të zëvendësohet përpara tyre si dëshmuese, sepse nuk do të harrohet nga goja e tyre dhe nga goja e farës së tyre, sepse unë e di ligësinë e tyre, sa bëjnë këtu sot, para se të sjell unë ata në tokën e mirë, të cilën u betova etërve të tyre. Dhe Moisi shkroi këtë këngë në atë ditë, dhe ua mësoi atë bijve të Izraelit. Dhe i urdhëroi Jozueut, dhe tha: Bëhu i guximshëm dhe i fortë, sepse ti do t'i çosh bijtë e Izraelit në tokën që Zoti u betua atyre, dhe ai

do të jetë me ty. Kur Moisiu mbaroi duke shkruar të gjitha fjalët e ligjit të këtij në libër deri në fund, ai urdhëroi Levitët që mbajnë arkën e besëlidhjes të Zotit, duke thënë: Duke marrë librin e ligjit të këtij, do ta vendosni atë në anët e arkës së besëlidhjes të Zotit Perëndisë tuaj, dhe do të jetë atje te ju për dëshmi. Sepse unë e di provokimin tënd dhe qafën tënde të fortë; edhe kur unë isha ende i gjallë me ju sot, ju ishit rebelues ndaj Perëndisë, aq më tepër pas vdekjes sime? Mblidhni te unë udhëheqësit e fiseve tuaja, dhe pleqtë tuaj, dhe gjyqtarët tuaj, dhe shkruesit tuaj, që të flas në veshët e tyre të gjitha këto fjalë, dhe marr si dëshmitar ndaj tyre qiellin dhe tokën. E di që pas vdekjes sime do të veproni me paligjshmëri, dhe do të shmangeni nga rruga që ju urdhërova, dhe do t'ju takojnë të këqijat në ditët e fundit, sepse do të bëni të këqija para Zotit, duke e provokuar atë për zemërim me veprat e duarve tuaja. Dhe Moisi foli në veshët e gjithë asamblesë fjalët e kësaj kënge deri në fund.

32

Trego kujdes, o qiell, dhe do të flas, dhe le të dëgjojë toka fjalët nga goja ime. Le të pritet si shi shqiptimi im, dhe le të zbresë si vesë fjalët e mia, si shi mbi bar dhe si borë mbi bar. Sepse thirra emrin e Zotit, jepni madhëri Perëndisë tonë. Perëndia, të vërteta janë veprat e tij, dhe të gjitha rrugët e tij janë gjykime, Perëndia është besnik, dhe nuk ka padrejtësi, i drejtë dhe i shenjtë është Zoti. Ata mëkatuan, jo fëmijët e tij të qortueshëm, brez i

shtrembër dhe i shtrembëruar. Këto gjëra ia ktheni Zotit? Kështu popull budalla dhe jo i urtë? A nuk ai ky, ati yt, të fitoi ty dhe të bëri ty dhe të formoi ty? Kujtoni ditët e përjetësisë, kuptoni vitet e brezave brez pas brezi. Pyet babanë tënd dhe ai do të të shpallë, pleqtë e tu dhe ata do të të thonë. Kur i Larti ndau popujt, si shpërndau bijtë e Adamit, vendosi kufijtë e popujve sipas numrit të engjëjve të Perëndisë. Dhe populli i tij Jakobi u bë pjesa e Zotit, Izraeli u bë trashëgimia e tij e matur. E kënaqte atë në shkretëtirë, në etje nxehtësie në tokë pa ujë; e rrethoi atë dhe e edukoi atë, dhe e ruajti atë, si bebën e syrit; Si shqiponja që mbulon folene e saj, dhe mbi zogjtë e vegjël të saj fluturoi, duke shtrirë krahët e saj i mori ata, dhe i ngriti ata mbi supet e saj. Zoti vetëm i udhëhoqi ata, nuk ishte me ta perëndi i huaj. Ai i ngjiti ata mbi forcën e tokës, ai i ushqeu ata me prodhime të fushave, ata thithën mjaltë nga shkëmbi, dhe vaj nga shkëmbi i fortë. Gjalp gjedhësh e qumësht dhensh, me dhjamë qengjash e deshtë, bij demash e cjepsh, me dhjamë veshkash gruri, e gjak rrushi piu verë. Dhe Jakobi hëngri e u ngop, dhe i dashuri shqelmoi. Ai u shëndosh, u trash, u zgjerua, dhe braktisi Perëndinë që e kishte krijuar, dhe u largua nga Perëndia, shpëtimtari i tij. Ata më provokuan me të huaj, me neveritë e tyre më hidhëruan. Ata sakrifikuan për demonët, dhe jo për Perëndinë, perëndi që nuk i njihnin, të rinj e të sapoardhur, që etërit e tyre nuk i njihnin. Perëndinë që të lindi e braktise, dhe harrove Perëndinë që të ushqen. Dhe Zoti pa, dhe u xhelozua; dhe u provokua nga zemërimi për shkak të bijve të tij dhe vajzave, dhe tha, do ta kthej fytyrën time nga ata, dhe do të tregoj çfarë do t'u ndodhë atyre në ditët e fundit; sepse është një

brez i përdalë, bij në të cilët nuk ka besim. Ata më provokuan për xhelozi me atë që nuk është Perëndi, më provokuan me idhujt e tyre, dhe unë do t'i provokojë për xhelozi me atë që nuk është komb, me një komb budalla do t'i zemërojë. Sepse një zjarr është ndezur nga zemërimi im, do të digjet deri në Hades poshtë, do të gllabërojë tokën dhe prodhimet e saj, do të djegë themelet e maleve. Do të mbledh mbi ta të këqija dhe shigjetat e mia do t'i shpenzoj duke luftuar kundër tyre. Duke u shuar nga uria dhe nga ngrënia e zogjve, dhe me shtrirje shpine të pashërueshme, dhëmbët e bishave të egra do t'u dërgoj atyre, me zemërim të atyre që zvarriten mbi tokë. Nga jashtë shpata do t'i lërë pa fëmijë, dhe nga magazinat frika, të rinjtë bashkë me virgjëreshat, foshnjat që thithin qumësht bashkë me pleqtë e moshuar. Thashë: Do t'i shpërndaj ata, do ta ndaloj kujtimin e tyre nga njerëzit. Nëse jo për shkak të zemërimit të armiqve, që të mos zgjatet koha, që të mos bashkohen në sulm kundërshtarët, të mos thonë: Dora jonë e lartë, e jo Zoti, i bëri të gjitha këto. Komb që ka humbur kështillën është, dhe nuk ka njohuri në ta. Ata nuk menduan të kuptojnë, le t'i pranojnë këto në kohën e ardhshme. Si do të ndjekë një në mijë, dhe dy do të lëvizin dhjetë mijëra, nëse Perëndia nuk i shiti ata dhe Zoti nuk i dorëzoi ata? Që perënditë e tyre nuk janë si Perëndia ynë, por armiqtë tanë janë të pamend. Nga vreshtit e Sodomës është vreshti i tyre, dhe dega e tyre nga Gomorra; rrushi i tyre është rrush tëmthi, vile hidhërie për ta. Vera e tyre është zemërimi i dragojve, dhe zemërimi i pashërueshëm i aspideve. A nuk janë mbledhur këto nga unë, dhe janë vulosur në thesaret e mia? Në ditën e hakmarrjes do t'i shpërblej, kur të rrëshqasë këmba e

tyre, sepse dita e shkatërrimit për ta është afër, dhe ajo që është gati për ju është e pranishme. Sepse Zoti do të gjykojë popullin e tij, dhe do të ngushëllohet për robërit e tij; sepse ai i pa ata të dobësuar, dhe të braktisur në robëri, dhe të ligështuar. Dhe Zoti tha, ku janë perënditë e tyre, në të cilët kishin besuar, të cilëve yndyrën e flijimeve të tyre e hanit, dhe verën e libacioneve të tyre e pinit? Le të ngrihen dhe le t'ju ndihmojnë dhe le t'ju bëhen mbrojtës. Shihni, shihni që unë jam, dhe nuk ka Perëndi përveç meje. Unë vras dhe bëj të jetojë, godas dhe unë shëroj, dhe nuk ka kush të shpëtojë nga duart e mia. Që do të ngre dorën time në qiell, dhe do të betohem për të djathtën time; dhe do të them, unë jetoj përjetë; Që do të mpreh shpatën time si rrufeja, dhe dora ime do të mbajë gjykimin, dhe do t'u kthej drejtësi armiqve, dhe atyre që më urrejnë do t'u kthej shpagim. Do t'i deh shigjetat e mia me gjak, dhe shpata ime do të hajë mish nga gjaku i të plagosurave dhe i robërve, nga koka e krerëve armiq. Gëzohuni qiej bashkë me atë, dhe le të adhurojnë atë të gjithë lajmëtarët e Perëndisë; gëzohuni kombe me popullin e tij, dhe le të forcohen për atë të gjithë bijtë e Perëndisë, sepse gjaku i bijve të tij po hakmerret, dhe do të hakmerret dhe do të kthejë drejtësi armiqve, dhe atyre që urrejnë do t'u kthejë, dhe Zoti do të pastrojë tokën e popullit të tij. Dhe shkroi Moisi këngën këtë në ditën atë, dhe mësoi atë bijtë e Izraelit, dhe hyri Moisi, dhe foli të gjitha f Dhe Moisi përfundoi duke i folur të gjithë Izraelit. Dhe tha drejt atyre, kushtojini vëmendje zemrës mbi të gjitha fjalët këto, të cilat unë dëshmoj juve sot, të cilat ju do Që kjo nuk është fjalë bosh për ju, sepse kjo është jeta juaj, dhe për shkak të kësaj fjale do të jetoni gjatë mbi tokën, në të cilën ju po kaloni

Jordanin atje për ta trashëguar. Dhe Zoti i foli Moisiut në këtë ditë, duke thënë, ngjitu në malin Abarim, këtë mal Nebo që është në tokën e Moabit përballë Jerikos, dhe shiko tokën e Kanaanit, të cilën unë ua jap bijve të Izraelit, dhe vdis në malin në të cilin po ngjitesh atje, dhe bashkohu me popullin tënd; ashtu siç vdiq Aaroni vëllai yt në malin Hor, dhe u bashkua me popullin e tij. Sepse ju nuk iu bindët fjalës sime te bijtë e Izraelit, te ujërat e kundërshtimit në Kadesh, në shkretëtirën e Sinit, sepse nuk më shenjtëruat te bijtë e Izraelit. Përballë do ta shikosh tokën, por atje nuk do të hysh.

33

Dhe ky është bekimi me të cilin Moisi, njeriu i Perëndisë, bekoi bijtë e Izraelit para vdekjes së tij. Dhe tha: Zoti ka ardhur nga Sinai, dhe u shfaq neve nga Seiri, dhe nxitoi nga mali i Paranit, me miriada nga Kadeshi, nga e djathta e tij engjëjt me të. Dhe ai kurseu popullin e tij, dhe të gjithë të shenjtëruarit janë nën duart e tua; dhe këta janë nën ty; dhe ai mori nga fjalët e tij ligjin, të cilin Moisiu na urdhëroi, trashëgimi për kuvendet e Jakobit. Dhe do të jetë te i dashuri sundues, kur të mblidhen sunduesit e popujve bashkë me fiset e Izraelit. Le të jetojë Rubeni dhe të mos vdesë, dhe le të jetë i shumtë në numër. Dhe kjo është për Judën: dëgjo, o Zot, zërin e Judës, dhe eja te populli i tij; duart e tij do të dallojnë për të, dhe ti do të jesh ndihmës kundër armiqve të tij. Dhe Levit i tha, jepini Levit shfaqjet e tij të qarta, dhe të vërtetën e tij njeriut të shenjtë, të cilin e provuan

atë në sprovë; e sharën atë te ujërat e kundërshtimit; Ai që i thotë babait dhe nënës, nuk të kam parë, dhe vëllezërit e tij nuk i njohu, dhe bijtë e tij i mohoi; ruajti fjalët e tua, dhe besëlidhjen tënde e ruajti. Ata do të shpallin urdhërimet e tua te Jakobi, dhe ligjin tënd te Izraeli, do të vendosin temjan në zemërimin tënd vazhdimisht mbi altarin tënd. Bekoje, o Zot, forcën e tij dhe prano veprat e duarve të tij, copëto belin e armiqve që janë ngritur kundër tij, dhe ata që e urrejnë atë mos u ngrifshin. Dhe të Beniaminit i tha: i dashuri nga Zoti do të banojë duke pasur besim, dhe Perëndia do ta mbulojë atë të gjitha ditët, dhe midis supeve të tij pushoi. Dhe Jozefit tha, nga bekimi i Zotit toka e tij, nga orët e qiellit, dhe vesa, dhe nga thellësitë e burimit poshtë, dhe sipas stinës së prodhimit të diellit të rrugëve, dhe nga bashkimet e muajve, nga maja e maleve të fillimit, dhe nga maja e kodrave të përjetshme, dhe sipas stinës së mbushjes së tokës, dhe të pranueshmet për atë që u shfaq në shkurre le të vijnë mbi kokën e Jozefit, dhe mbi majën e atij që u lavdërua mbi vëllezërit. I të parëlindurit i demi është bukuria e tij, brirët e njëbrirëshit janë brirët e tij, me ata do të shpojë kombet së bashku, deri nga skaji i tokës; këto janë dhjetëmijëshet e Efraimit, dhe këto janë mijëshet e Manasit. Dhe Zabulonit i tha: Gëzohu, Zabulon, në largimin tënd, dhe Isakari në çadrat e tij. Kombet do t'i shkatërrojnë, dhe ju do të thërrisni atje, dhe do të flijoni atje flijim drejtësie, sepse pasuria e detit do t'ju ushqejë, dhe tregtia e banorëve bregdetarë. Dhe Gadit i tha: I bekuar është ai që zgjeron Gadin; si luan ai pushoi, duke copëtuar krahun dhe sunduesin. Dhe ai pa frytet e para të tij, sepse atje u nda toka e sunduesve të mbledhur bashkë me udhëheqësit e

popujve; Zoti bëri drejtësinë dhe gjykimin e tij me Izraelin. Dhe Danit i tha, Dani është këlysh luani, dhe do të kërcejë nga Bashani. Dhe Neftalit i tha: Neftali, plot me gjëra të pranueshme, dhe le të mbushet me bekim nga Zoti; detin dhe Jugun do ta trashëgojë. Dhe Asherit i tha: I bekuar nga fëmijët Asher, dhe do të jetë i pranueshëm nga vëllezërit e tij, do të zhysë këmbën e tij në vaj. Sandalja e tij do të jetë hekur dhe bronz, dhe si ditët e tua, ashtu edhe forca jote. Nuk është si Perëndia i të dashurit, ai që shkel mbi qiellin ndihmësi yt, dhe ai madhërishmi i qiellit. Dhe fillimi i Perëndisë do të të mbulojë, dhe nën forcën e krahëve të përjetshëm, dhe do të dëbojë armikun nga fytyra jote, duke thënë: Mund të vdesësh. Dhe Izraeli do të banojë duke besuar, vetëm mbi tokën e Jakobit, mbi grurë dhe verë, dhe qielli do të jetë i vranët për ty me vesë. I bekuar je ti Izrael; kush është i ngjashëm me ty, popull që po shpëtohet nga Zoti? Do të mbrojë ndihmësi yt, dhe shpata lavdërimi yt; dhe armiqtë e tu do të gënjejnë ty; dhe ti do të shkosh mbi qafën e tyre.

34

Dhe u ngjit Moisiu nga Arabothi i Moabit mbi malin Nebo, mbi majën e Fasgës, e cila është mbi fytyrën e Jerikos; dhe Zoti i tregoi atij gjithë tokën e Galaadit deri në Dan, dhe gjithë tokën e Neftalit, dhe gjithë tokën e Efraimit, dhe të Manasit, dhe gjithë tokën e Judës deri në detin e fundit, dhe shkretëtirën, dhe rajonet përreth Jerikos, qytetin e palmave deri në Segor. Dhe Zoti i tha Moisiut: Kjo është toka që u betova Abrahamit dhe Isakut

dhe Jakobit, duke thënë: Do t'ia jap farës suaj, dhe ta tregova syve të tu, por atje nuk do të hysh. Dhe Moisi, shërbëtori i Zotit, vdiq në tokën e Moabit nëpërmjet fjalës së Zotit. Dhe ata e varrosën atë në Ai, afër shtëpisë së Peorit, dhe askush nuk pa varrin e tij deri në këtë ditë. Moisiu ishte njëqind e njëzet vjeç kur vdiq, sytë e tij nuk ishin errësuar, as breshkat e tij nuk ishin shkatërruar. Dhe bijtë e Izraelit qanë për Mojsenë në Araboth të Moabit mbi Jordanin, përballë Jerikos, tridhjetë ditë, dhe u plotësuan ditët e zisë së vajtimit për Mojsenë. Dhe Jozueu, bir i Nunit, u mbush me frymë të të kuptuarit, sepse Moisiu kishte vënë duart e tij mbi të, dhe bijtë e Izraelit e dëgjuan atë, dhe vepruan ashtu siç kishte urdhëruar Zoti Moisiun. Dhe nuk u ngrit më profet në Izrael si Moisiu, të cilin Zoti e njohu fytyrë për fytyrë në të gjitha shenjat dhe mrekullitë, të cilin Zoti e dërgoi të bëjë ato në tokën e Egjiptit te Faraoni dhe te shërbëtorët e tij dhe në të gjithë tokën e tij, mrekullitë e mëdha dhe dorën e fuqishme që Moisiu bëri përpara të gjithë Izraelit.

Jozueu

1

Dhe ndodhi pas vdekjes së Moisiut, Zoti i tha Jozueut, birit të Nunit, shërbëtorit të Moisiut, duke thënë: Moisiu, shërbëtori im, ka vdekur. Tani, pra, pasi u ngrite, kalo Jordanin ti dhe gjithë ky popull në tokën që unë u jap atyre. Çdo vend mbi të cilin ju do të ngjiteni me shenjat e këmbëve tuaja, juve do t'jua jap atë, në atë mënyrë kam thënë Moisiut: Shkretëtirën dhe Anti-Libanin, deri te lumi i madh, lumi Eufrat, dhe deri te deti i fundit; nga perëndimi i diellit do të jenë kufijtë tuaj. Asnjë njeri nuk do të qëndrojë kundër teje gjatë gjithë ditëve të jetës sate, dhe ashtu si isha me Moisiun, kështu do të jem edhe me ty, dhe nuk do të të braktis as do të të shpërfill. Qëndro i fortë dhe qëndro i guximshëm, sepse ti do t'ia ndash këtij populli tokën që u betova t'u jap etërve tuaj. Ji i fortë pra dhe ji trim, të ruash dhe të bësh ashtu siç të urdhëroi ty Moisiu shërbëtori im; dhe nuk do të kthehesh nga ato në të djathtë as në të majtë, që të kesh sukses në të gjitha ato që bën. Dhe libri i këtij ligji nuk do të largohet nga goja jote, dhe do të meditosh mbi të ditë e natë, që të dish të

bësh të gjitha ato që janë shkruar, atëherë do të përparosh dhe do të bësh të mbarë rrugët e tua, dhe atëherë do të kuptosh. Ja, unë të kam urdhëruar ty: ji i fortë dhe ji trim, mos u tremb, as mos ki frikë, sepse me ty është Zoti Perëndia yt në çdo gjë kudo që ti shkon. Dhe Jozueu urdhëroi shkruesit e popullit, duke thënë: Hyni në mes të kampit të popullit, dhe urdhëroni popullin, duke thënë: Përgatitni ushqime, sepse pas tre ditësh ju do të kaloni këtë Jordan, duke hyrë për të zotëruar tokën që Zoti Perëndia i etërve tuaj ju jep juve. Dhe Rubenit, dhe Gadit, dhe gjysmës së fisit të Manasit, Jozueu u tha: Kujtoni fjalën që Moisiu, shërbëtori i Zotit, ju urdhëroi, duke thënë: Zoti, Perëndia juaj, ju ka dhënë pushim dhe ju ka dhënë këtë tokë. Gratë tuaja dhe fëmijët tuaja dhe bagëtitë tuaja le të banojnë në tokën që ju dha; por ju do të kaloni të armatosur lehtë para vëllezërve tuaj, çdo ai që është i fortë; dhe do të luftoni së bashku me ata, derisa Zoti Perëndia jonë t'u japë pushim vëllezërve tuaj, ashtu si edhe juve, dhe të trashëgojnë edhe këta tokën që Zoti Perëndia jonë u jep atyre; dhe do të ktheheni secili në trashëgiminë e tij që Moisiu ju dha në anën tjetër të Jordanit në lindje të diellit. Dhe duke iu përgjigjur Jozueut, thanë: Të gjitha sa të na urdhërosh, do t'i bëjmë, dhe në çdo vend ku të na dërgosh, do të shkojmë. Sipas të gjitha sa dëgjuam Moisiun, do të të dëgjojmë ty, vetëm le të jetë Zoti Perëndia ynë me ty, ashtu siç ishte me Moisiun. Njeriu që nuk do të të bindet ty, dhe kushdo që nuk dëgjon fjalët e tua ashtu siç i urdhëron ti atij, le të vdesë, por ji i fortë dhe trim.

2

Dhe Jozueu, bir i Nunit, dërgoi nga Shitimi dy të rinj për të spiunuar, duke thënë: Ngjituni dhe shihni tokën dhe Jerikon. Dhe dy të rinjtë shkuan e hynë në Jeriko, dhe hynë në shtëpinë e një gruaje prostitute, emri i së cilës ishte Rahab, dhe u strehuan atje. Dhe iu raportua mbretit të Jerikos, duke thënë: Kanë hyrë këtu burra nga bijtë e Izraelit për të spiunuar tokën. Dhe mbreti i Jerikos dërgoi dhe i tha Rahabit: Nxirr jashtë burrat që hynë në shtëpinë tënde natën, sepse kanë ardhur për të spiunuar tokën. Dhe gruaja, duke marrë dy burrat, i fshehu ata; dhe u tha atyre, duke thënë, burrat erdhën te unë, por kur porta po mbyllej në errësirë, burrat dolën; nuk di ku kanë shkuar; ndiqni pas tyre, nëse do t'i arrini ata. Ajo i ngjiti ata mbi çati dhe i fshehu në kashtën e linit që ishte grumbulluar mbi çati. Dhe burrat ndoqën pas tyre rrugën mbi Jordanin drejt kalimeve, dhe porta u mbyll. Dhe ndodhi kur dolën ata që ndiqnin pas tyre, dhe ata vetë para se të flenë ata, ajo u ngjit te ata mbi çati, dhe u tha atyre, e di që Zoti juve ju dha tokën; sepse frika juaj ka rënë mbi ne. Kemi dëgjuar se Zoti Perëndia e thau detin e kuq para jush, kur dilnit nga toka e Egjiptit, dhe çfarë u bëri dy mbretërve të Amorejve që ishin përtej Jordanit, Sihonit dhe Ogut, të cilët i shkatërruat. Dhe pasi dëgjuam, ne u habitëm në zemrat tona, dhe nuk mbeti më frymë në asnjë prej nesh nga fytyra juaj, sepse Zoti, Perëndia juaj, është Perëndi në qiell lart dhe mbi tokën poshtë. Dhe tani betohuni për mua te Zoti Perëndia, sepse unë bëj mëshirë për ju, dhe bëni edhe ju mëshirë në shtëpinë e

atit tim, dhe mbani gjallë shtëpinë e atit tim, nënën time, dhe vëllezërit e mi, dhe gjithë shtëpinë time, dhe gjithçka sa u përket atyre, dhe shpëtoni shpirtin tim nga vdekja. Dhe burrat i thanë asaj: Shpirti ynë në vend të juajit për vdekje, dhe ajo tha: Kur Zoti t'ju dorëzojë qytetin, do të bëni ndaj meje mëshirë dhe të vërtetë. Dhe ajo i zbriti ata nëpër dritare, dhe u tha atyre, shkoni në rajonin malor, që të mos ju takojnë ndjekësit, dhe fshihuni atje tre ditë derisa ndjekësit të kthehen prapa jush, dhe pas kësaj do të shkoni në rrugën tuaj. Dhe burrat i thanë asaj: Ne jemi të pafajshëm ndaj këtij betimi tënd. Ja ne po hyjmë në një pjesë të qytetit, dhe ti do të vendosësh shenjën, këtë litar të kuq do ta lëshosh në dritaren nëpër të cilën na ule, kurse babanë tënd, nënën tënde, vëllezërit e tu dhe gjithë shtëpinë e babait tënd do t'i mbledhësh te vetja në shtëpinë tënde. Dhe çdo kush që do të dalë jashtë nga dera e shtëpisë sate, do të jetë fajtor për veten e tij, por ne do të jemi të pafajshëm ndaj këtij betimi tënd, dhe sa të shumtë që do të jenë me ty në shtëpinë tënde, ne do të jemi fajtorë. Nëse dikush na dëmton ose zbulon këto fjalë tona, ne do të jemi të pafajshëm ndaj këtij betimi tënd. Dhe u tha atyre: Le të jetë sipas fjalës suaj, dhe i dërgoi ata, dhe ata shkuan. Dhe ata erdhën në krahinën malore, dhe mbetën atje tre ditë, dhe ndjekësit kërkuan të gjitha rrugët, dhe nuk i gjetën. Dhe të dy të rinjtë u kthyen, zbritën nga mali, kaluan te Jozueu, bir i Nauit, dhe i treguan atij të gjitha ngjarjet që u kishin ndodhur. Dhe i thanë Jozueut se Zoti ka dorëzuar të gjithë tokën në dorën tonë, dhe çdo banues i asaj toke është shkrirë nga ne.

3

Dhe Jozueu u ngrit herët në mëngjes, u nis nga Shittimi, dhe erdhën deri te Jordani, dhe u ndalën atje para se të kalonin. Dhe ndodhi që pas tre ditësh skribët kaluan nëpër kamp, dhe i urdhëruan popullit, duke thënë, kur të shihni arkën e besëlidhjes së Zotit Perëndisë tonë, dhe priftërinjtë tanë dhe Levitët duke e ngritur atë, do të niseni nga vendet tuaja, dhe do të shkoni pas saj. Por le të jetë larg ndërmjet jush dhe asaj, sa dy mijë kubitë do të qëndroni, mos iu afroni asaj, që të dini rrugën të cilën do ta ndiqni, sepse nuk e keni ndjekur rrugën që nga dje dhe ditën e tretë. Dhe Jozueu i tha popullit: Shenjtërohuni për nesër, sepse nesër Zoti do të bëjë gjëra të mrekullueshme në mes tuaj. Dhe Jozueu u tha priftërinjve: Ngrini arkën e besëlidhjes së Zotit dhe shkoni përpara popullit. Dhe priftërinjtë ngritën arkën e besëlidhjes së Zotit dhe shkonin përpara popullit. Dhe Zoti i tha Jozueut: Në këtë ditë filloj të të lartësoj ty përpara të gjithë bijve të Izraelit, që të dinë se ashtu si isha me Moisiun, kështu do të jem edhe me ty. Dhe tani urdhëroji priftërinjtë që mbajnë arkën e besëlidhjes, duke thënë: Kur të hyni në pjesën e ujit të Jordanit, do të qëndroni në Jordan. Dhe Jozueu u tha bijve të Izraelit: Afrohuni këtu dhe dëgjoni fjalën e Zotit, Perëndisë tonë. Në këtë do ta dini që Perëndia i gjallë është në ju, dhe si shkatërrues do të shkatërrojë nga fytyra jonë Kananeasin, Heteun, Perezeun, Hiveun, Amoreun, Gergeseun dhe Jebuseun. Ja, arka e besëlidhjes së Zotit të gjithë tokës po kalon Jordanin. Zgjidhni për vete dymbëdhjetë burra nga bijtë e Izraelit, një nga

çdo fis. Dhe do të ndodhë, kur këmbët e priftërinjve që mbajnë arkën e besëlidhjes së Zotit të gjithë tokës të pushojnë në ujin e Jordanit, uji i Jordanit do të ndalet, dhe uji që zbret do të qëndrojë. Dhe populli u nis nga çadrat e tyre për të kaluar Jordanin, ndërsa priftërinjtë mbajtën arkën e besëlidhjes së Zotit përpara popullit. Kur po hynin priftërinjtë që mbanin arkën e besëlidhjes në Jordan, dhe këmbët e priftërinjve që mbanin arkën e besëlidhjes së Zotit u zhytën në pjesën e ujit të Jordanit; por Jordani mbushej sipas gjithë bregut të tij, si ditët e korrjes së grurit; Dhe qëndruan ujërat që zbritnin nga lart, qëndroi një grumbull që qëndronte shumë shumë larg deri në pjesën e Kiriath Jearimit; por ajo që zbriste zbriti në detin Arabah, detin e kripës, deri në fund pushoi; dhe populli qëndronte përballë Jerikos. Dhe priftërinjtë që bartnin arkën e besëlidhjes së Zotit qëndruan mbi thatë në mes të Jordanit, dhe të gjithë bijtë e Izraelit kalonin nëpër thatë, derisa i gjithë populli mbaroi së kaluari Jordanin.

4

Dhe pasi mbaroi i gjithë populli duke kaluar Jordanin, Zoti i tha Jozueut, duke thënë: merr burra nga populli, një nga çdo fis, urdhëroji ata; dhe merrni nga mesi i Jordanit dymbëdhjetë gurë të gatshëm, dhe këta duke i transportuar bashkë me ju, vendosini ata në kampin tuaj, ku do të fushoni atje natën. Dhe pasi thirri Jozueu dymbëdhjetë burra të lavdishëm nga bijtë e Izraelit, një nga çdo fis, u tha atyre: afrohuni përpara meje para

fytyrës së Zotit në mes të Jordanit; dhe pasi të marrë secili nga aty një gur, le ta marrë mbi supet e tij sipas numrit të dymbëdhjetë fiseve të Izraelit, që këta të jenë për ju një shenjë e vendosur përgjithmonë; që kur të të pyesë biri yt nesër duke thënë, çfarë janë këta gurë për ne? Dhe ti do t'i tregosh birit tënd, duke thënë, që Jordani lumë ndaloi nga fytyra e arkës së besëlidhjes së Zotit të gjithë tokës, kur e kalonte atë, dhe këta gurë do të jenë për ju kujtim bijve të Izraelit deri në përjetësi. Dhe bijtë e Izraelit vepruan kështu, ashtu si kishte urdhëruar Zoti Jozueun, dhe morën dymbëdhjetë gurë nga mesi i Jordanit, ashtu si kishte urdhëruar Zoti Jozueun në përfundim të kalimit të bijve të Izraelit, dhe i mbajtën me vete në kamp, dhe i vendosën atje. Jozueu vendosi edhe dymbëdhjetë gurë të tjerë në vetë Jordanin, në vendin ku kishin qëndruar këmbët e priftërinjve që mbanin arkën e besëlidhjes së Zotit, dhe ato janë atje deri në ditën e sotme. Priftërinjtë që mbanin arkën e besëlidhjes qëndronin në Jordan, derisa Jozueu përfundoi të gjitha ato që Zoti kishte urdhëruar t'i shpallte popullit, dhe populli nxitoi dhe kaloi. Dhe ndodhi që, kur mbaroi i gjithë populli të kalojë, kaloi arka e besëlidhjes së Zotit dhe gurët përpara tyre. Dhe bijtë e Rubenit, bijtë e Gadit dhe gjysma e fisit të Manasit kaluan të përgatitur para bijve të Izraelit, ashtu siç u kishte urdhëruar atyre Moisiu. Dyzet mijë të armatosur për betejë kaluan përpara Zotit në luftë drejt qytetit të Jerikos. Në atë ditë Zoti e lartësoi Jozueun përpara gjithë popullit të Izraelit, dhe ata patën frikë prej tij, ashtu si nga Moisiu, gjatë gjithë kohës që ai jetoi. Dhe Zoti i tha Jozueut, duke thënë, urdhëroji priftërinjtë që mbajnë arkën e besëlidhjes së dëshmisë së Zotit,

të dalin nga Jordani. Dhe Jozueu u urdhëroi priftërinjve, duke thënë: Dilni nga Jordani. Dhe ndodhi që kur priftërinjtë që mbanin arkën e besëlidhjes së Zotit dolën nga Jordani dhe vunë këmbët mbi tokë, uji i Jordanit u nis sipas vendit dhe shkonte si dje dhe pardje nëpër të gjithë bregun. Dhe populli u ngjit nga Jordani më të dhjetën e muajit të parë, dhe bijtë e Izraelit ngritën kamp në Galgala, në anën nga lindja e diellit, nga Jeriko. Dhe këto dymbëdhjetë gurë, të cilët ai mori nga Jordani, Jozueu i ngriti në Gilgal, duke thënë, kur ju pyesin bijtë tuaj duke thënë, çfarë janë këta gurë? Shpalluni bijve tuaj, që mbi të thatë kaloi Izraeli këtë Jordan, duke tharë Zoti Perëndia jonë ujin e Jordanit nga përpara tyre, derisa kaluan; ashtu si bëri Zoti Perëndia jonë me detin e kuq, të cilin thau Zoti Perëndia jonë përpara nesh, derisa kaluam; Që të dinë të gjitha kombet e tokës, që fuqia e Zotit është e fortë, dhe që ju të nderoni Zotin Perëndinë tonë në çdo vepër.

5

Dhe ndodhi që kur dëgjuan mbretërit e Amorejve, të cilët ishin përtej Jordanit, dhe mbretërit e Fenikisë, të cilët ishin pranë detit, se Zoti Perëndia e kishte tharë lumin Jordan përpara bijve të Izraelit kur ata po e kalonin, mendjet e tyre u shkrirën, dhe ata u goditën me frikë, dhe nuk kishte më në ta asnjë mençuri përpara bijve të Izraelit. Në këtë kohë Zoti i tha Jozueut: Bëj për vete shpata guri nga shkëmbi i mprehtë, dhe duke u ulur rrethprit bijtë e Izraelit për herë të dytë. Dhe Jozueu bëri shpata

gurore të mprehta, dhe rrethpreu bijtë e Izraelit në vendin e quajtur Kodra e Parapëlqimeve. Dhe mënyrën në të cilën Jozueu pastroi plotësisht bijtë e Izraelit: sa të gjithë ata që dikur u bënë në rrugë, dhe sa të gjithë ata që dikur ishin të parrethprerë nga ata që kishin dalë nga Egjipti, të gjithë këta Jozueu i rrethpreu; sepse dyzet e dy vjet Izraeli kishte qenë i kthyer në shkretëtirën e Mabdaritit. Prandaj të parrethprerë ishin shumica e tyre, luftëtarët që kishin dalë nga toka e Egjiptit, ata që nuk iu bindën urdhërimeve të Perëndisë, të cilëve ai vendosi që të mos e shohin tokën që Zoti u betua etërve të tyre se do t'ua jepte, tokë që rrjedh qumësht e mjaltë. Në vend të tyre ai zëvendësoi bijtë e tyre, të cilët Jozueu i rrethpreu, sepse ata kishin lindur të parrethprerë gjatë rrugës. Pasi u rrethprenë, ata qëndruan të qetë atje, ulur në kamp, derisa u shëruan. Dhe Zoti i tha Jozueut, birit të Nauit: Në ditën e sotme hoqa turpin e Egjiptit nga ju. Dhe ai e thirri emrin e atij vendi Galgala. Dhe bijtë e Izraelit e bënë Pashkën në ditën e katërmbëdhjetë të muajit nga mbrëmja në perëndim të Jerikos, matanë Jordanit, në fushë. Dhe ata hëngrën nga gruri i tokës bukë të patharmuar dhe të re. Në këtë ditë pushoi mana pasi ata hëngrën nga gruri i tokës, dhe nuk ekzistonte më mana për bijtë e Izraelit, dhe ata korrën tokën e Palmave në atë vit. Dhe ndodhi kur Jozueu ishte në Jeriko, ai ngriti sytë dhe pa një njeri që qëndronte përpara tij, me shpatën e zhveshur në dorë, dhe Jozueu iu afrua e i tha atij: A je yni, apo i kundërshtarëve? Dhe ai i tha atij: Unë jam komandant i përgjithshëm i fuqisë së Zotit, tani kam ardhur. Dhe Jozueu ra me fytyrë për tokë, dhe i tha atij, Zot, çfarë urdhëron shërbëtorit tënd? Dhe komandanti kryesor i Zotit i thotë Jozueut: Zgjidhe

sandaljen nga këmbët e tua, sepse vendi mbi të cilin tani qëndron është i shenjtë.

6

Dhe Jeriko ishte e mbyllur dhe e fortifikuar, dhe askush nuk dilte nga ajo, as nuk hynte. Dhe Zoti i tha Jozueut: Shiko, unë po ta dorëzoj në dorë ty Jerikon, dhe mbretin e saj që është në të, të fuqishmit që janë plot forcë. Ti vendosi luftëtarët rreth e qark kësaj. Dhe do të jetë kështu: kur t'i bini borisë me borinë, le të bërtasë i gjithë populli bashkë, dhe kur ata të kenë bërtituar, muret e qytetit do të rrëzohen vetvetiu, dhe i gjithë populli do të hyjë duke u vërsulur, secili drejt para, në qytet. Dhe Jozueu, biri i Nunit, hyri te priftërinjtë dhe u tha atyre duke thënë: Urdhëroni popullin të shkojë rreth e të rrethojë qytetin, dhe luftëtarët le të kalojnë të armatosur përpara Zotit. Dhe shtatë priftërinj, duke mbajtur shtatë bori të shenjta, le të kalojnë po ashtu përpara Zotit, dhe le t'i bien ato fuqishëm, dhe arka e besëlidhjes së Zotit le të ndjekë pas tyre. Por luftëtarët le të marshojnë përpara, dhe priftërinjtë që sjellin prapanicën pas arkës së besëlidhjes së Zotit, duke i rënë borive. Dhe popullit i urdhëroi Jozueu, duke thënë: Mos bërtisni, as mos le të dëgjojë askush zërin tuaj, derisa ditën ai vetë të shpallë të bërtisni, dhe atëherë do të bërtisni. Dhe pasi shkoi rreth e qark, arka e besëlidhjes së Perëndisë menjëherë u kthye në kamp, dhe fjeti atje. Dhe ditën e dytë u ngrit Jozueu në mëngjes, dhe priftërinjtë morën arkën e besëlidhjes së Zotit. Dhe të shtatë priftërinjtë që mbanin të

shtatë boritë shkonin përpara Zotit, dhe pas këtyre hynin luftëtarët, dhe turma e mbetur pas arkës së besëlidhjes së Zotit, dhe priftërinjtë i ranë borive, dhe e gjithë turma e mbetur e rrethoi qytetin gjashtë herë nga afër, dhe u kthye përsëri në kamp; kështu bënte për gjashtë ditë. Dhe ditën e shtatë u ngritën në agim, dhe marshuan rreth qytetit atë ditë shtatë herë. Dhe ndodhi në periudhën e shtatë që priftërinjtë i ranë borive, dhe Jozueu u tha bijve të Izraelit: Bërtisni, sepse Zoti jua ka dorëzuar juve qytetin. Dhe qyteti do të jetë i mallkuar, ai dhe të gjitha sa janë në të, për Zotin e ushtrive, përveç Rahabit, prostitutin, kursejeni atë, dhe të gjitha sa janë në shtëpinë e saj. Por ju do të ruani shumë nga gjëja e devotshme, mos ndoshta, pasi ta keni konsideruar vetë, të merrni nga gjëja e devotshme dhe ta bëni kampin e bijve të Izraelit gjë të mallkuar, dhe të na shkatërroni. Dhe çdo argjend ose ar, ose bronz ose hekur, do të jetë i shenjtë për Zotin dhe do të sjellët në thesarin e Zotit. Dhe priftërinjtë i ranë boritë, dhe kur populli dëgjoi zërin e boritëve, i gjithë populli bërtiti së bashku me një britmë të madhe dhe të fortë, dhe i gjithë muri ra rreth e qark, dhe i gjithë populli u ngjit në qytet. Dhe Jozueu e kushtoi atë, dhe gjithçka që ishte në qytet, nga burri deri te gruaja, nga i riu deri te plaku, dhe deri te viçi dhe kafsha e barrës, me gojën e shpatës. Dhe Jozueu u tha të dy të rinjve që kishin spiunuar: Hyni në shtëpinë e gruas dhe nxirreni atë që andej, dhe gjithçka që është e saj. Dhe hynë të dy të rinjtë që kishin spiunuar qytetin në shtëpinë e gruas, dhe nxorën Rahabin prostitutën, babanë e saj, nënën e saj, vëllezërit e saj, farefisin e saj dhe të gjitha sa ishte e saj, dhe e vendosën atë jashtë kampit të Izraelit. Dhe qyteti u djeg në zjarr me

gjithçka që ishte në të, përveç argjendit dhe arit dhe bronzit dhe hekurit që i dhanë për t'u sjellë në thesarin e Zotit. Dhe Rahab, prostituatën, dhe të gjithë shtëpinë e saj atërore e shpëtoi gjallë Jozueu, dhe e vendosi në Izrael deri në ditën e sotme, sepse fshehu spiunët që Jozueu i dërgoi të spiunonin Jerikon. Dhe Jozueu bëri betim në atë ditë përpara Zotit, duke thënë: i mallkuar qoftë njeriu që do të ndërtojë atë qytet; me të parëlindurin e tij do të hedhë themelet e tij, dhe me më të voglin e tij do të ngrejë portat e tij. Dhe kështu bëri Hozani nga Betheli; me Abiron, të parëlindurin, e themeloi atë, dhe me më të voglin e shpëtuar ngriti portat e saj. Dhe Zoti ishte me Jozueun, dhe emri i tij u përhap në gjithë tokën.

7

Dhe bijtë e Izraelit shkelën një shkelje të madhe dhe morën për vete nga gjëja e shenjtëruar, dhe Akar, bir i Karmit, bir i Zambrit, bir i Zaras, nga fisi i Judës, mori nga gjëja e shenjtëruar, dhe Zoti u zemërua me zemërim ndaj bijve të Izraelit. Dhe Jozueu dërgoi burra në Ai, që është pranë Bethelit, duke thënë: Spiunoni Ain. Dhe burrat shkuan dhe spiunuan Ain. Dhe u kthyen te Jozueu, dhe i thanë atij: Mos le të ngjitet gjithë populli, por rreth dy mijë ose tre mijë burra le të ngjiten dhe le ta rrethojnë qytetin; mos e çoj atje gjithë popullin, sepse pak janë. Dhe shkuan lart rreth tre mijë burra, dhe ikën para burrave të Ai. Dhe burrat e Ait vranë prej tyre deri në tridhjetegjashtë burra, dhe i ndoqën ata që nga porta, dhe i shkatërruan ata në zbritje, dhe zemra e popullit u

tmerrua, dhe u bë si ujë. Dhe Jozueu grisi rrobat e tij, dhe ra përmbys mbi tokë përpara Zotit deri në mbrëmje, ai vetë dhe pleqtë e Izraelit, dhe vunë pluhur mbi kokat e tyre. Dhe tha Jozueu, të lutem Zot; pse e transportove shërbëtorin tënd këtë popull nëpër Jordanin për ta dorëzuar atë Amoritit, për të na shkatërruar ne? Dhe sikur ne kishim mbetur dhe ishim vendosur pranë Jordanit. Dhe çfarë do të them, që Izraeli ktheu shpinën përpara armikut të tij? Dhe pasi dëgjoi Kananeu dhe të gjithë banuesit e tokës, do të na rrethojnë dhe do të na shkatërrojnë nga toka, dhe çfarë do të bësh me emrin tënd të madh? Dhe Zoti i tha Jozueut: Ngrihu, pse ke rënë mbi fytyrën tënde? Populli ka mëkatuar dhe ka shkelur besëlidhjen që unë bëra me ta, duke vjedhur nga gjërat e shenjta dhe duke i hedhur në enët e tyre. Dhe bijtë e Izraelit nuk do të jenë të aftë të durojnë përpara armiqve të tyre, do të kthejnë qafë para armiqve të tyre, sepse u bënë të mallkuar. Nuk do të jem më me ju, nëse nuk e hiqni të mallkuarin nga mesi juaj. Duke u ngritur, shenjtëro popullin, dhe thuaj që të shenjtërohen nesër. Këto gjëra thotë Zoti, Perëndia i Izraelit: Gjëja e mallkuar është në mes tuaj; nuk do të mund të qëndroni përballë armiqve tuaj, derisa ta hiqni gjënën e mallkuar nga mesi juaj. Dhe ju të gjithë do të mblidheni në mëngjes sipas fiseve, dhe fisi që do ta tregojë Zoti, do ta sillni sipas klaneve, dhe klanin që do ta tregojë Zoti, do ta sillni sipas shtëpisë, dhe shtëpinë që do ta marrë Zoti, do ta sillni sipas burrit. Dhe ai që do të tregohet, do të digjet në zjarr, dhe të gjitha sa janë të tijat, sepse shkeli besëlidhjen e Zotit dhe bëri paudhësi në Izrael. Dhe Jozueu u ngrit herët dhe e solli popullin sipas fiseve, dhe u tregua fisi i Judës. Dhe u soll përpara

sipas fiseve, dhe u tregua fisi i Zerahitëve. Dhe u soll sipas njeriut, dhe u tregua Akar bir i Zambrit, bir i Zerahut. Dhe Jozueu i tha Akarit: Jepi lavdi sot Zotit, Perëndisë së Izraelit, dhe bëj rrëfimin, dhe më trego mua çfarë ke bërë, dhe mos fshih nga unë. Dhe Akari iu përgjigj Jozueut dhe tha: Me të vërtetë kam mëkatuar përpara Zotit, Perëndisë së Izraelit, kështu dhe kështu veprova. Pashë në plaçkë një mantell të larmishëm, dhe dyqind sikla argjendi, dhe një gjuhë të artë pesëdhjetë siklash, dhe duke menduar për to i mora; dhe ja ato janë fshehur në çadrën time, dhe argjendi është fshehur poshtë tyre. Dhe Jozueu dërgoi lajmëtarë, dhe ata vrapuan në çadrën e kampit, dhe këto ishin fshehur në çadrën e tij, dhe argjendi ishte poshtë tyre. Dhe i nxorën ato nga çadra, i sollën te Jozueu dhe pleqtë e Izraelit, dhe i vunë përpara Zotit. Dhe Jozueu mori Akarin, birin e Zarës, dhe e çoi atë në grykën e Akorit, dhe bijtë e tij, dhe bijat e tij, dhe viçat e tij, dhe kafshët e barrës së tij, dhe të gjitha delet e tij, dhe çadrën e tij, dhe të gjitha pasuritë e tij, dhe i gjithë populli me të, dhe i çoi ata në Emekakhor. Dhe Jozueu i tha Akarit, pse na ke shkatërruar? Zoti të shkatërroftë plotësisht ashtu si edhe sot. Dhe e gjuajtën me gurë atë i gjithë Izraeli, dhe ngritën mbi të një grumbull gurësh të madh; dhe Zoti pushoi nga zemërimi i tërbimit. Për shkak të kësaj ai e emëroi atë Emekachor deri në këtë ditë.

8

Dhe Zoti i tha Jozueut: Mos ki frikë dhe mos u tremb. Merr me

vete të gjithë luftëtarët, ngrihu dhe ngjitu në Ai. Ja, unë kam dhënë në duart e tua mbretin e Ait dhe tokën e tij. Dhe do ta bësh me Ain ashtu siç e bëre me Jerikon, dhe mbretin e saj, dhe plaçkën e bagëtive do ta marrësh për vete, por cakto për vete një pritë pas qytetit. Dhe u ngrit Jozueu dhe gjithë populli luftëtar që të ngjiteshin në Ai. Dhe Jozueu zgjodhi tridhjetë mijëra burra të fuqishëm në forcë, dhe i dërgoi ata natën. Dhe u urdhëroi atyre, duke thënë: Ju pritni në pusi pas qytetit, mos qëndroni larg nga qyteti, dhe do të jeni të gjithë gati. Dhe unë dhe të gjithë ata që janë me mua do t'i afrohemi qytetit, dhe do të ndodhë që kur banorët e Ait të dalin kundër nesh, ashtu si edhe herën e kaluar, ne do të iknim para tyre. Dhe kur të dalin pas nesh, ne do t'i tërheqim ata nga qyteti, dhe ata do të thonë, Këta ikin nga fytyra jonë, ashtu si edhe më parë. Por ju do të ngriheni nga pritës dhe do të shkoni në qytet. Sipas kësaj fjale do ta bëni, ja jua kam urdhëruar. Dhe Jozueu i dërgoi ata, dhe shkuan në pritë, dhe u vendosën ndërmjet Bethelit dhe Ait, në perëndim të Ait. Dhe pasi u ngrit herët në mëngjes, Jozueu vizitoi popullin, dhe shkuan lart ai dhe pleqtë para popullit drejt Ait. Dhe tërë populli luftëtar me të shkoi lart, dhe duke ecur erdhën përballë qytetit nga lindja. Dhe pritë e qytetit nga deti. Dhe ndodhi kur pa mbreti i Gait, nxitoi dhe doli në takim me ta drejt në luftë, ai dhe gjithë populli me të; dhe ai nuk dinte që pritë për të ishte prapa qytetit. Dhe pa, dhe Jozueu dhe Izraeli u tërhoqën nga fytyra e tyre. Dhe i ndoqën bijtë e Izraelit, dhe ata u larguan nga qyteti. Nuk u la askush në Gai, që të mos ndjekë pas Izraelit; dhe e lanë qytetin të hapur, dhe ndjekën pas Izraelit. Dhe Zoti i tha Jozueut, zgjat dorën tënde me shtizën që është në dorën tënde mbi

qytetin, sepse në duart e tua e kam dorëzuar atë; dhe pritë do të ngrihen me shpejtësi nga vendi i tyre. Dhe Jozueu shtriu dorën e tij me shtizën mbi qytetin; dhe pritët u ngritën me shpejtësi nga vendi i tyre; dhe dolën kur ai shtriu dorën, dhe hynë në qytet, dhe e zunë atë; dhe duke u nxituar i vunë zjarr qytetit. Dhe kur banorët e Ait u kthyen të shihnin pas tyre, panë tym që ngjitej nga qyteti drejt qiellit, dhe nuk kishin më ku të iknin as këtu as atje. Dhe Jozueu dhe i gjithë Izraeli panë që prita morën qytetin, dhe që tymi i qytetit u ngjit në qiell; dhe duke u kthyer, ata goditën burrat e Gait. Dhe këta dolën nga qyteti për t'i takuar, dhe u shpërndanë midis kampit, këta nga njëra anë dhe këta nga ana tjetër, dhe i goditën ata derisa të mos mbetej asnjë i shpëtuar apo i arratisur prej tyre. Dhe mbretit të Gait e kapën të gjallë dhe e sollën te Jozueu. Dhe kur bijtë e Izraelit ndaluan së vrani të gjithë ata që ishin në Ai, dhe ata që ishin në fushat, dhe në malin mbi zbritjen, ku i kishin ndjekur ata nga ajo deri në fund, atëherë Jozueu u kthye në Ai dhe e goditi atë me shpatë. Dhe ata që ranë atë ditë, nga burri deri te gruaja, ishin dymbëdhjetë mijë, të gjithë banorët e Ait. Përveç plaçkave në qytet, bijtë e Izraelit morën për vete gjithçka që plaçkitën, sipas urdhrit të Zotit, ashtu siç ia kishte urdhëruar Zoti Jozueut. Dhe Jozueu e dogji qytetin në zjarr, e bëri atë grumbull të pabanueshëm përgjithmonë deri në këtë ditë. Dhe mbretin e Ai-t e vari mbi një dru të dyfishtë, dhe ai ishte mbi drurin deri në mbrëmje, dhe kur po perëndonte dielli, Jozueu urdhëroi, dhe ata e hoqën trupin e tij nga druri, dhe e hodhën atë në gropë, dhe ngritën mbi të një grumbull gurësh, deri në këtë ditë.

9

Kur dëgjuan mbretërit e Amorejve, ata në përtej të Jordanit, ata në krahinën malore, dhe ata në rrafshinë, dhe ata në të gjithë bregdetin e detit të madh, dhe ata drejt Anti Libanit, dhe Hitetët, dhe Kananejt, dhe Perizejt, dhe Hivitët, dhe Amorejt, dhe Girgashitët, dhe Jebusitët, u mblodhën bashkë për të bërë luftë kundër Jozueut dhe Izraelit të gjithë së bashku. Dhe banorët e Gabaonit dëgjuan të gjitha ato që Zoti i kishte bërë Jerikos dhe Ait. Dhe bënë edhe ata vetë me dinakëri; dhe pasi erdhën u furnizuan me ushqim dhe u përgatitën; dhe morën thasë të vjetra mbi supet e tyre, dhe calikë vere të vjetra dhe të shqyera të lidhura, dhe pjesët e zgavruara të sandaleve të tyre, dhe sandalet e tyre të vjetra dhe të arnuara në këmbët e tyre, dhe rrobat e tyre të vjetra mbi ta, dhe buka e tyre e furnizimit e thatë dhe me myk dhe e ngrënë. Dhe ata erdhën te Jozueu në kampin e Izraelit në Galgala, dhe i thanë Jozueut dhe Izraelit: Nga një tokë e largët kemi ardhur, dhe tani lidhni me ne një besëlidhje. Dhe bijtë e Izraelit i thanë Horitit: Shiko mos banon në mesin tonë, dhe si mund të bëjmë besëlidhje me ty? Dhe ata i thanë Jozueut: Ne jemi shërbëtorët e tu. Dhe Jozueu u tha atyre: Nga jeni ju dhe nga keni ardhur? Dhe ata thanë, nga një tokë shumë e largët kanë ardhur shërbëtorët e tu në emër të Zotit Perëndisë tënd; sepse kemi dëgjuar emrin e tij, dhe gjithçka që bëri në Egjipt, dhe gjithçka që u bëri mbretërve të Amorejve, të cilët ishin përtej Jordanit, Sihonit mbret të Amorejve, dhe Ogut mbret të Bashanit, i cili banonte në Ashtaroth dhe në Edrei. Dhe

pasi dëgjuan, pleqtë tanë dhe të gjithë banuesit e tokës sonë na thanë, duke thënë: Merrni me vete ushqime për rrugën, dhe shkoni në takimin e tyre, dhe do t'u thoni atyre: Shërbëtorët e tu jemi, dhe tani lidhni me ne besëlidhjen. Këto bukë të ngrohta, ne i morëm me vete në ditën kur dolëm për të ardhur tek ju, por tani ato janë tharë dhe janë bërë të thyera. Dhe këta calikët e verës që i mbushëm të rinj, edhe këta kanë plasur, dhe rrobat tona, dhe sandalat tona janë konsumuar nga rruga shumë e gjatë. Dhe sunduesit morën nga furnizimet e tyre, por nuk pyetën Zotin. Dhe Jozueu bëri paqe me ta, dhe lidhën besëlidhje me ta për t'i shpëtuar ata, dhe sunduesit e sinagogës u betuan atyre. Dhe u bë që pas tre ditësh, pasi bënë besëlidhje me ta, dëgjuan se ata ishin nga afër tyre dhe se banonin midis tyre. Dhe bijtë e Izraelit u nisën dhe erdhën në qytetet e tyre, dhe qytetet e tyre ishin Gabaoni, Kefira, Beeroti dhe qytetet e Jarinit. Dhe bijtë e Izraelit nuk luftuan kundër tyre, sepse të gjithë sunduesit u ishin betuar atyre për Zotin, Perëndinë e Izraelit, dhe e gjithë asambleja murmurit kundër sunduesve. Dhe sunduesit i thanë të gjithë kuvendit: Ne u betuam atyre për Zotin, Perëndinë e Izraelit, dhe tani nuk do të jemi në gjendje t'i prekim ata. Këtë do ta bëjmë: do t'i kapim ata gjallë dhe do t'i ruajmë, dhe nuk do të ketë zemërim kundër nesh për shkak të betimit që u betuam atyre. Do të jetojnë, dhe do të jenë prerës drurësh dhe bartës uji për të gjithë sinagogën, ashtu siç u thanë atyre sunduesit. Dhe Jozueu i thirri së bashku ata, dhe u tha atyre: Pse më mashtruat mua, duke thënë jemi shumë larg jush, ndërsa ju jeni fqinjë të atyre që banojnë mes nesh? Dhe tani ju jeni të mallkuar, nuk do të mungojë nga ju robi, as prerësi i

drurit, as bartësi i ujit për mua dhe për Perëndinë tim. Dhe iu përgjigjën Jozueut, duke thënë, na u njoftua neve sa urdhëroi Zoti Perëndia yt Moisiut, shërbëtorit të tij, t'ju japë juve këtë tokë, dhe të na shkatërrojë plotësisht ne dhe të gjithë banuesit mbi të para jush; dhe u frikësuam shumë për shpirtrat tanë para jush, dhe bëmë këtë gjë. Dhe tani ja, ne jemi nënshtetas tuaj, bëni me ne siç ju pëlqen dhe siç ju duket. Dhe u bënë atyre kështu, dhe Jozueu i shpëtoi ata në atë ditë nga duart e bijve të Izraelit, dhe nuk i vranë ata. Dhe Jozueu i caktoi ata në atë ditë prerës drush dhe bartës uji për gjithë kuvendin dhe për altarin e Perëndisë. Për këtë arsye banuesit e Gabaonit u bënë prerës drush dhe bartës uji të altarit të Perëndisë deri në ditën e sotme, dhe në vendin që do të zgjedhë Zoti.

10

Dhe kur dëgjoi Adonibezek mbreti i Jeruzalemit që Jozueu mori Gain, dhe e shkatërroi plotësisht atë, në mënyrën që ata bënë Jerikon dhe mbretin e saj, kështu ata bënë edhe Gain dhe mbretin e saj, dhe që banorët e Gabeonit iu dorëzuan Jozueut dhe Izraelit, ai u frikësua nga ata shumë; sepse ai dinte që Gabeoni ishte qytet i madh, si një nga qytetet kryesore, dhe të gjithë burrat e tij ishin të fortë. Dhe dërgoi Adonibezeku, mbreti i Jeruzalemit, te Elami, mbreti i Hebronit, dhe te Fidoni, mbreti i Jarmuthit, dhe te Jefta, mbreti i Lakishit, dhe te Dabeini, mbreti i Adullamit, duke thënë: Ejani, ngjituni te unë dhe ndihmoni mua, dhe le të luftojmë kundër Gabeonit, sepse ata dezertuan te

Jozueu dhe te bijtë e Izraelit. Dhe u ngjitën pesë mbretërit e Jebusitëve, mbreti i Jeruzalemit, dhe mbreti i Hebronit, dhe mbreti i Jarmuthit, dhe mbreti i Lakishit, dhe mbreti i Adullamit, ata vetë dhe gjithë populli i tyre. Dhe u ulën rreth Gabaonit dhe e rrethuan atë. Dhe banuesit e Gabaonit dërguan te Jozueu në kampin e Izraelit në Galgala, duke thënë, mos i liro duart e tua nga shërbëtorët e tu; ngjitu te ne, shpejt, dhe na ndihmo, dhe na shpëto; sepse janë mbledhur kundër nesh të gjithë mbretërit e Amorejve, banuesit e krahinës malore. Dhe Jozueu u ngjit nga Gilgali, ai dhe gjithë populli luftëtar me të, çdo njeri i fuqishëm në forcë. Dhe Zoti i tha Jozueut: Mos ki frikë prej tyre, sepse në duart e tua ua kam dhënë ata; askush prej tyre nuk do të mbetet përpara jush. Dhe qëkur Jozueu erdhi papritur mbi ta, ai kishte marshuar tërë natën nga Galgala. Dhe Zoti i ngatërroi ata para fytyrës së bijve të Izraelit, dhe Zoti i shkatërroi ata me shkatërrim të madh në Gabaon, dhe i ndoqën ata në rrugën e ngjitjes së Oroneinit, dhe i prenë ata deri në Azeka dhe deri në Makeda. Ndërsa ata po ikën nga fytyrë e bijve të Izraelit mbi zbritjen e Horonimit, Zoti hodhi mbi ta gurë breshëri nga qielli deri në Azeka, dhe u bënë më të shumtë të vdekurit për shkak të gurëve të breshërit, sesa ata që bijtë e Izraelit vranë me shpatë në luftë. Atëherë Jozueu i foli Zotit, ditën kur Perëndia e dorëzoi Amoreun nën pushtetin e Izraelit, kur ai i shtypi ata në Gabaon, dhe ata u shtypën para bijve të Izraelit, dhe Jozueu tha: Le të qëndrojë dielli mbi Gabaon, dhe hëna mbi luginën e Ajalonit. Dhe dielli qëndroi dhe hëna në qëndrim, derisa Perëndia i mbronte nga armiqtë e tyre, dhe dielli qëndroi në mes të qiellit, nuk shkoi përpara drejt perëndimit deri në fund të një dite. Dhe

nuk ka pasur ditë të tillë as më parë as më pas, aq sa Perëndia të dëgjojë njeriun, sepse Zoti luftoi bashkë me Izraelin. Dhe këta pesë mbretër ikën dhe u fshehtën në shpellën që ishte në Makedah. Dhe iu raportua Jozueut, duke thënë: Pesë mbretërit janë gjetur të fshehur në shpellën në Makedah. Dhe Jozueu tha: Rrokullisni gurë mbi gojën e shpellës dhe caktoni burra për t'i ruajtur ata. Ju por mos qëndroni, duke ndjekur pas armiqve tuaj, dhe kapni praparojën e tyre, dhe mos i lejoni të hyjnë në qytetet e tyre, sepse Zoti, Perëndia ynë, i dorëzoi ata në duart tona. Dhe ndodhi që kur Jozueu dhe çdo bir i Izraelit pushuan së godituri ata me goditje shumë të madhe deri në fund, ata që mbijetuan u shpëtuan në qytetet e fortifikuara. Dhe i gjithë populli u kthye te Jozueu në Makedah të shëndoshë, dhe asnjë nga bijtë e Izraelit nuk gërriti me gjuhën e tij. Dhe Jozueu tha: Hapni shpellën dhe nxirrni jashtë këta pesë mbretër nga shpella. Dhe ata nxorën jashtë të pesë mbretërit nga shpella: mbretin e Jeruzalemit, mbretin e Hebronit, mbretin e Jarmuthit, mbretin e Lakishit dhe mbretin e Odollamit. Dhe pasi i nxorën ata te Jozueu, Jozueu thirri së bashku gjithë Izraelin dhe filluesit e luftës që e shoqëronin atë, duke u thënë atyre: Shkoni përpara dhe vini këmbët tuaja mbi qafat e tyre. Dhe duke iu afruar, ata vunë këmbët e tyre mbi qafat e tyre. Dhe Jozueu u tha atyre: Mos u frikësoni prej tyre, as mos u tremb, bëhuni të guximshëm dhe jini të fortë, sepse kështu do t'u bëjë Zoti të gjithë armiqve tuaj, kundër të cilëve ju luftoni. Dhe Jozueu i vrau ata, dhe i vari mbi pesë dru, dhe ata mbetën të varur mbi drurët deri në mbrëmje. Dhe ndodhi në perëndim të diellit, Jozueu urdhëroi, dhe i zbritën ata nga drurët, dhe i hodhën ata në shpellën ku

ishin strehuar atje, dhe rrokullisën gurë mbi shpellën deri në ditën e sotme. Dhe Makedën e morën në atë ditë, dhe e vranë me gojë shpate, dhe shkatërruan plotësisht çdo gjë që frymonte që ishte në të, dhe nuk u la askush në të i shpëtuar dhe i arratisur, dhe ia bënë mbretit të Makedës në atë mënyrë që ia bënë mbretit të Jerikos. Dhe Jozueu shkoi me tërë Izraelin nga Makeda në Lebna, dhe e rrethoi Lebnën. Dhe Zoti e dorëzoi atë në duart e Izraelit, dhe e morën atë dhe mbretin e saj, dhe e vranë atë me gojë shpate, dhe çdo gjë frymëmarrëse në të, dhe nuk u la në të asnjë i shpëtuar dhe i arratisur, dhe i bënë mbretit të saj në atë mënyrë që i bënë mbretit të Jerikos. Dhe Jozueu shkoi me tërë Izraelin nga Lebna në Lakish, e rrethoi atë dhe e sulmoi. Dhe Zoti e dorëzoi Lakishin në duart e Izraelit. Dhe e mori atë ditën e dytë, dhe e vranë atë me gojë shpate, dhe e shkatërruan plotësisht atë, ashtu siç bënë me Lebnan. Atëherë Elami, mbreti i Gazerit, u ngjit për të ndihmuar Lakishin, dhe Jozueu e goditi atë me gojën e shpatës, dhe popullin e tij, derisa të mos mbetej prej tyre asnjë i shpëtuar dhe asnjë i ikur. Dhe Jozueu shkoi me tërë Izraelin nga Lakishi në Odollam, dhe e rrethuan atë dhe e pushtuan atë. Dhe Zoti e dorëzoi atë në dorë të Izraelit, dhe e morën atë në atë ditë, dhe e vranë atë me gojë shpate, dhe vranë çdo gjë frymëmarrëse në shkatërrim, ashtu siç i bënë Lakishit. Dhe Jozueu dhe i gjithë Izraeli me të shkuan në Hebron, dhe e rrethuan atë. Dhe e goditi atë me shpatë, dhe çdo gjë të gjallë sa ishte në të, nuk mbeti asnjë i shpëtuar, ashtu siç bënë me Odollamin, e shkatërruan plotësisht atë dhe gjithçka që ishte në të. Dhe u kthye Jozueu dhe i gjithë Izraeli në Debir; dhe duke e rrethuar atë, e morën atë, dhe mbretin e saj, dhe fshatrat

e saj; dhe e goditi atë me gojë shpate, dhe e shkatërruan plotësisht atë, dhe çdo gjë që merrte frymë në të; dhe nuk lanë në të asnjë të shpëtuar; në atë mënyrë që i bënë Hebronit dhe mbretit të saj, kështu i bënë Debirit dhe mbretit të saj. Dhe Jozueu goditi të gjithë tokën malore, dhe Negevin, dhe rrafshnaltën, dhe Ashdothin, dhe mbretërit e saj; nuk lanë prej tyre asnjë të shpëtuar; dhe çdo gjë që merrte frymë jete e shkatërroi plotësisht, në atë mënyrë që urdhëroi Zoti Perëndia i Izraelit, nga Kadesh Barnea deri në Gaza, të gjithë Goshenin deri në Gibeon. Dhe Jozueu goditi njëherësh të gjithë mbretërit e tyre dhe tokën e tyre, sepse Zoti, Perëndia i Izraelit, luftonte me Izraelin.

11

Dhe si dëgjoi Jabis, mbreti i Asorit, dërgoi te Jobabi, mbreti i Maronit, dhe te mbreti i Shimronit, dhe te mbreti i Akshaf, dhe te mbretërit ata sipas Sidonit të madh, në krahinën malore dhe në Arabah përballë Kinerotit, dhe në fushë, dhe në Fenador, dhe te Kananejt bregdetarë nga lindja, dhe te Amorejtë bregdetarë, dhe Hitetë, dhe Perezetë, dhe Jebusejt ata në mal, dhe Hivejt, dhe ata nën Hermonin në tokën e Masimës. Dhe dolën jashtë ata dhe mbretërit e tyre me ta, ashtu si rëra e detit në shumicë, dhe kuaj e qerre shumë të shumta. Dhe u mblodhën të gjithë mbretërit dhe erdhën bashkë, dhe ngritën kamp pranë ujërave të Maronit për të luftuar kundër Izraelit. Dhe Zoti i tha Jozueut: Mos u frikëso nga fytyra e tyre, sepse nesër në këtë orë unë do t'i

dorëzoj të mundur ata përpara Izraelit; kuajt e tyre do t'i çalosh, dhe qerret e tyre do t'i djegësh në zjarr. Dhe erdhi Jozueu dhe gjithë populli luftëtar mbi ta te ujërat e Maronit papritur, dhe ranë mbi ta në krahinën malore. Dhe Zoti i dorëzoi ata nën pushtetin e Izraelit, dhe duke i goditur, i ndoqën deri në Sidonin e Madh, dhe deri në Maseron, dhe deri në fushat e Massochit në lindje, dhe i shkatërruan ata deri sa të mos mbetej asnjë i mbijetuar prej tyre. Dhe Jozueu u bëri atyre ashtu siç ia kishte urdhëruar Zoti, kuajt e tyre ua priti tendinet dhe qerret e tyre i dogji me zjarr. Dhe Jozueu u kthye në atë kohë, dhe kaploi Asorin dhe mbretin e saj. Asori ishte më parë sundues i të gjitha këtyre mbretërive. Dhe ata vranë çdo frymëmarrës në të me shpatë, dhe i shkatërruan plotësisht të gjithë, dhe nuk u la asnjë frymëmarrës në të, dhe Hazorin e dogjën me zjarr. Dhe të gjitha qytetet e mbretërive dhe mbretërit e tyre i mori Jozueu, dhe i vrau ata me gojë shpate; dhe i shkatërruan plotësisht ata, ashtu siç kishte urdhëruar Moisiu, shërbëtori i Zotit. Por të gjitha qytetet e fortifikuara nuk i dogji Izraeli, përveç Asorit vetëm e dogji Izraeli, dhe të gjitha plaçkat e tij i plaçkitën për veten e tyre bijtë e Izraelit, por ata të gjithë i shkatërruan plotësisht me gojën e shpatës, derisa i shkatërroi ata, nuk lanë prej tyre asgjë që merrte frymë. Në atë mënyrë që urdhëroi Zoti Moisiun, birin e tij, dhe Moisiu po ashtu urdhëroi Jozueun; dhe kështu bëri Jozueu, ai nuk shkeli asgjë nga të gjitha ato që Moisiu i urdhëroi atij. Dhe Jozueu mori të gjithë tokën malore, dhe të gjithë tokën e Negevit, dhe të gjithë tokën e Goshenit, dhe rrafshnaltën, dhe atë drejt perëndimit, dhe malin e Izraelit, dhe vendet e ulëta ato drejt malit nga mali Halak, dhe që ngjitet në Seir, dhe deri në

Baal Gad, dhe rrafshinat e Libanit nën malin Hermon; dhe të gjithë mbretërit e tyre i mori, dhe i vrau, dhe i vrau. Dhe Jozueu bëri luftë kundër këtyre mbretërve për shumë ditë. Dhe nuk ishte qytet që Izraeli nuk e mori, të gjitha i morën në luftë. Që përmes Zotit u bë të fortësohej zemra e tyre për të dalë në luftë kundër Izraelit, që të shkatërroheshin plotësisht, që të mos u jepej atyre mëshirë, por që të shkatërroheshin plotësisht, ashtu siç tha Zoti ndaj Moisiut. Dhe Jozueu erdhi në atë kohë dhe shkatërroi Enakimet nga krahina malore, nga Hebroni, nga Dabiri, nga Anabothi dhe nga i gjithë Judahu bashkë me qytetet e tyre, dhe Jozueu i shkatërroi ata plotësisht. Nuk mbeti asnjë nga Enakimët te bijtë e Izraelit, përveç në Gazë, në Geth dhe në Ashdod. Dhe Jozueu mori të gjithë tokën, ashtu si Zoti ia kishte urdhëruar Moisiut, dhe Jozueu ua dha atë Izraelit si trashëgimi, duke e ndarë sipas fiseve të tyre, dhe toka pushoi nga lufta.

12

Dhe këta janë mbretërit e tokës, të cilët bijtë e Izraelit i vranë, dhe trashëguan tokën e tyre përtej Jordanit nga lindja e diellit, nga gryka e Arnonit deri te mali i Hermonit, dhe gjithë tokën e Arabahut nga lindja. Sihon, mbretin e Amorejve, i cili banonte në Heshbon, duke sunduar nga Arnoni, që ndodhet në luginë sipas një pjese të luginës, dhe gjysmën e Galaadit deri në Jabok, kufijtë e bijve të Amonit. Dhe Arabahu deri te deti i Chinnerethit në lindje, dhe deri te deti i Arabahut, detin e kripërave nga lindja, rrugën që shkon drejt Beth-jeshimothit, nga Temani që

ndodhet poshtë Asedoth-Phasgës. Dhe Og mbreti i Bashanit u la nga gjigantët, ai që banonte në Ashtaroth dhe në Edrei, sundues nga mali Hermon dhe nga Salcah, dhe të gjithë Bashanin deri në kufijtë e Geshurëve, dhe Makin, dhe gjysmën e Galaadit deri në kufijtë e Sihonit mbretit të Heshbonit. Moisiu, biri i Zotit, dhe bijtë e Izraelit i goditën ata; dhe Moisiu e dha atë në trashëgimi Rubenit, dhe Gadit, dhe gjysmës së fisit të Manasit. Dhe këta mbretërit e Amorejve, të cilët vrau Jozueu dhe bijtë e Izraelit në përtej të Jordanit pranë detit Baal Gad në fushën e Libanit, dhe deri në malin e Halakut që ngjiten në Seir; dhe Jozueu e dha atë fiseve të Izraelit të trashëgojnë sipas shortit të tyre, në mal, dhe në fushë, dhe në Arabah, dhe në Ashdoth, dhe në shkretëtirë, dhe Negev; Hiteun, dhe Amoreun, dhe Kanaaneun, dhe Perizeun, dhe Hiveun, dhe Jebuseun. Mbretin e Jerikos, dhe mbretin e Gait, e cila është afër Bethelit, mbretin e Jeruzalemit, mbretin e Hebronit, mbretin e Jarmuthit, mbretin e Lakishit, mbretin e Elamit, mbretin e Gezerit, mbretin e Debirit, mbretin e Gaderit, mbretin e Hormahut, mbretin e Aderit, mbretin e Lebnës, mbretin e Odollamit, mbretin e Elathit, mbretin e Taputhit, mbretin e Opherit, mbretin e Ophekut të Arokut, mbretin e Asomit, mbretin e Symoonit, mbretin e Mambrothit, mbretin e Aziphit, mbretin e Kadeshit, mbretin e Zachakut, mbretin e Maredothit, mbretin e Iekomit të Karmelit, mbretin e Odollamit të Phenneadorit, mbretin e Gait të Galilesë, mbretin e Thersës; të gjithë këta mbretër njëzet e nëntë.

13

Dhe Jozueu ishte plak, i përparuar në ditë, dhe Zoti i tha Jozueut: Ti ke përparuar në ditë, dhe ka mbetur shumë tokë për trashëgimi. Dhe kjo është toka e lënë; kufijtë e Filistinëve, Geshuri, dhe Kanaaniti, nga e pabanuar ajo përballë Egjiptit deri te kufijtë e Ekronit nga e majta e Kanaanasve llogaritet te pesë satrapitë e Filistinëve, Gazitit, dhe Ashdoditit, dhe Ashkelonitit, dhe Gittitit, dhe Ekronitit, dhe Avitit, nga Temani dhe gjithë toka e Kanaanit përballë Gazës, dhe Sidonasit deri te Afeku, deri te kufijtë e Amorejve, dhe gjithë toka e Galiathit të Filistinëve, dhe gjithë Libani nga lindja e diellit nga Gilgali nën malin Hermon deri te hyrja e Hamathit, çdo ai që banon krahinën malore nga Libani deri te Masereth Memphomaimit. Të gjithë Sidonasit, unë do t'i shkatërroj plotësisht ata nga fytyra e Izraelit; por ndaje atë me short Izraelit, në atë mënyrë siç të urdhërova ty. Dhe tani ndaje këtë tokë si trashëgimi për nëntë fiset dhe për gjysmën e fisit të Manasit. Nga Jordani deri te deti i madh sipas perëndimit të diellit do ta japësh atë; deti i madh do të shënojë kufirin. Dy fiseve, dhe gjysmës së fisit të Manasit, Rubenit, dhe Gadit, Moisiu u dha në përtej të Jordanit; në lindje të diellit ia dha Moisiu shërbëtori i Zotit, nga Aroeri, që është mbi buzën e përroit të Arnonit, dhe qytetin që në mes të grykës, dhe të gjithë Misorin nga Medeba; Të gjitha qytetet e Sihonit mbretit të Amorejve, që mbretëroi në Hesbon deri te kufijtë e bijve të Amonit; Dhe Galaaditin, dhe kufijtë e Gesirit, dhe Makatitët, të gjithë malin e Hermonit, dhe të gjithë Bashanin deri te Saleka; Të gjithë mbretërinë e Ogut në Bashan, që mbretëroi në Ashtaroth dhe në Edrei; ky mbeti nga gjigantët, dhe Moisiu e goditi atë, dhe e shkatërroi plotësisht. Dhe bijtë e Izraelit nuk i shkatërruan

plotësisht Gesiritin, dhe Makatitin, dhe Kananeun, dhe mbreti i Gesirit dhe Makatiti banoi midis bijve të Izraelit deri në ditën e sotme. Përveç fisit të Levit nuk iu dha trashëgimi, Zoti Perëndia i Izraelit, ky është trashëgimia e tyre, ashtu siç u tha atyre Zoti, dhe ky është ndarja që Moisiu ua ndau bijve të Izraelit në Araboth të Moabit, në anën përtej të Jordanit, përballë Jerikos. Dhe Mojsiu i dha fisit të Rubenit sipas klaneve të tyre. Dhe u bënë kufijtë e tyre nga Aroeri, që është përballë grykës së Arnonit, dhe qyteti që është në grykën e Arnonit; dhe të gjithë Misorin, deri në Hesbon, dhe të gjitha qytetet që janë në Misor, dhe Dibon, dhe Baimon Baal, dhe shtëpinë e Meelbothit, dhe Bashan, dhe Bakedmoth, dhe Maiphaad, dhe Karithaim, dhe Sebama, dhe Serada, dhe Sion në malin Enab, dhe Beth Peor, dhe Asedoth Phasga, dhe Baitthaseinoth, dhe të gjitha qytetet e Misorit, dhe të gjithë mbretërinë e Sihonit mbret të Amorejve, të cilin Moisiu goditi atë dhe prijësit e Midianit, dhe Evin, dhe Robokin, dhe Surin, dhe Hurin, dhe Roben princ plaçkash të Sionit, dhe banuesit e Sionit. Dhe ata vranë Balaamin, birin e Beorit, shikuesin, në kthesën e betejës. Ndodhi që kufijtë e Rubenit ishin Jordani si kufir. Kjo ishte trashëgimia e bijve të Rubenit sipas klaneve të tyre, qytetet e tyre dhe fermat e tyre. Moisiu u dha bijve të Gadit sipas fiseve të tyre. Dhe kufijtë e tyre u bënë Jazeri, të gjitha qytetet e Galaadit, dhe gjysma e tokës së bijve të Amonit deri në Araba, e cila është përballë Aradit. Dhe nga Heshboni deri në Araboth sipas Mizpahut, dhe Botanim, dhe Maan deri në kufijtë e Dibonit, dhe Enadom dhe Othargai dhe Bainthanabra dhe Succoth dhe Shaphan dhe mbretërinë e mbetur të Sihonit, mbretit të Heshbonit; dhe Jordani do të

shënojë kufirin deri në pjesën e detit Chinnereth përtej Jordanit nga lindja. Kjo është trashëgimia e bijve të Gadit sipas fiseve të tyre dhe sipas qyteteve të tyre. Sipas fiseve të tyre do të kthejnë qafë përpara armiqve të tyre, sepse u bënë sipas fiseve të tyre qytetet e tyre dhe fermat e tyre. Dhe Mojsiu i dha gjysmës së fisit të Manasit sipas klaneve të tyre. Dhe kufijtë e tyre u bënë nga Maani, dhe e gjithë mbretëria e Basanit, dhe e gjithë mbretëria e Ogut, mbretit të Basanit, dhe të gjitha fshatrat e Jairit, të cilat janë në Basanitin, gjashtëdhjetë qytete. Dhe gjysma e Galaadit, dhe në Ashtaroth, dhe në Edrei, qytetet e mbretërisë së Ogut në Bashan, u dhanë bijve të Makirit, bij të Manasehut, dhe gjysmës së bijve të Makirit, bij të Manasehut, sipas klaneve të tyre. Këta janë ata që Moisiu i trashëgoi përtej Jordanit në Araboth të Moabit, në anën përtej Jordanit sipas Jerikos nga lindja.

14

Dhe këta janë ata që shpërndanë trashëgiminë për bijtë e Izraelit në tokën e Kanaanit, të cilëve u shpërndanë atyre Eleazari prifti, dhe Jozueu biri i Nunit, dhe krerët e familjeve të fiseve të bijve të Izraelit. Sipas shorteve trashëguan, në atë mënyrë që urdhëroi Zoti nëpërmjet dorës së Jozueut për nëntë fiset, dhe për gjysmën e fisit nga përtej Jordanit. Dhe Levitëve nuk u dha trashëgimi në mes tyre, sepse ishin bijtë e Jozefit dy fise, Manasi dhe Efraimi, dhe nuk u dha pjesë në tokë Levitëve, por qytete për të banuar, dhe tokat e ndara të tyre për bagëtitë, dhe bagëtitë e tyre. Në atë mënyrë që Zoti i urdhëroi Moisiut, kështu vepruan bijtë e

Izraelit dhe e ndanë tokën. Dhe bijtë e Judës erdhën te Jozueu në Gilgal, dhe Kalebi, bir i Jefonehut, Kenizeu, i tha atij: Ti e di fjalën që Zoti i foli Moisiut, njeriut të Perëndisë, për mua dhe për ty në Kadesh Barnea. Dyzet vjeç isha sepse kur më dërgoi Moisiu, biri i Perëndisë, nga Kadesh Barnea për të spiunuar tokën, dhe i u përgjigja atij me fjalë sipas mendjes së tij. Vëllezërit e mi që kishin shkuar lart me mua ndryshuan zemrën e popullit, por unë qeshë plotësisht i vendosur të ndiqja Zotin, Perëndinë tim. Dhe Moisiu betoi në atë ditë, duke thënë: Toka mbi të cilën ke shkelur do të jetë trashëgimi jote dhe e fëmijëve të tu përgjithmonë, sepse u përkushtove të ndiqje Zotin, Perëndinë tonë. Dhe tani Zoti më ka ushqyer ashtu siç tha; këta janë dyzet e pesë vjet, që kur Zoti i foli këtë fjalë Moisiut; dhe Izraeli shkoi në shkretëtirë; dhe tani ja unë sot jam tetëdhjetë e pesë vjeç; Akoma jam sot i fortë, sikur kur Moisiut më dërgoi, po ashtu jam i fortë tani për të dalë dhe për të hyrë në luftë. Dhe tani unë të kërkoj këtë mal, ashtu siç tha Zoti atë ditë, sepse ti e ke dëgjuar këtë fjalë atë ditë, por tani Enakimët janë atje, qytete të fortifikuara dhe të mëdha, nëse pra Zoti është me mua, do t'i shkatërroj ata, ashtu siç më tha mua Zoti. Dhe Jozueu e bekoi atë, dhe i dha Hebronin Kalebit, birit të Jefuneut, birit të Kenezit, si trashëgimi. Për shkak të kësaj, Hebroni iu dha Kalebit, birit të Jefonehut Kenezit, si trashëgimi deri në këtë ditë, sepse ai ndoqi urdhrin e Zotit, Perëndisë së Izraelit. Dhe emri i Hebronit ishte më parë qyteti Argob, kjo qyteti nënë e Anakimëve; dhe toka pushoi nga lufta.

15

Dhe u bënë kufijtë e fisit të Judës sipas klaneve të tyre nga kufijtë e Idumeës, nga shkretëtira e Sinit deri në Kadesh, drejt jugut. Dhe kufijtë e tyre u bënë nga Jugu deri te pjesa e detit të kripës, nga shpati që shkon drejt Jugut. Dhe kalon përmes përballë ngjitjes së Akrabinit; dhe shkon rreth Senës, dhe ngjitet nga jugu në Kadesh Barnea; dhe del Hezeroni, dhe ngjitet në Adar; dhe del në perëndim të Kadeshit, dhe del në Azmon, dhe shtrihet deri në grykën e Egjiptit; dhe dalja e tij e kufijve do të jetë në det; ky është kufiri i tyre nga jugu. Dhe kufijtë nga lindja, gjithë deti i kripur deri te Jordani. Dhe kufijtë e tyre nga Veriu, dhe nga kodrina e detit dhe nga pjesa e Jordanit. Ngjitet kufijtë mbi Beth Haglaam; dhe kalon nga Veriu mbi Beth Arabah, dhe ngjitet kufijtë mbi gurin e Bohan, birit të Rubenit; Dhe ngjitet kufijtë mbi të katërtën e grykës së Akorit, dhe zbret mbi Gilgal, e cila është përballë ngjitjes së Adummimit, e cila është në Jug të grykës, dhe shkon mbi ujin e burimit të diellit; dhe do të jetë dalja e tij burimi i Rogelit; Dhe ngjitet kufijtë në grykën e Hinomit, mbi shpinën e Jebusit nga Jugu; kjo është Jeruzalemi; dhe shkon kufijtë mbi majën e malit, e cila është përballë grykës së Hinomit drejt detit, e cila është nga pjesa e tokës së Refaimëve në veri; Dhe shkon kufiri nga maja e malit mbi burimin e ujit të Naftoit, dhe shkon në malin e Efronit; dhe do të çojë kufirin në Baal; kjo është qyteti i Jearimit. Dhe kufiri do të shkojë rreth nga Baali drejt detit, dhe do të kalojë në malin Asar mbi shpinën e qytetit Iarin nga Veriu; ky është Kasloni; dhe do të zbresë në

qytetin e diellit, dhe do të kalojë drejt Jugut; Dhe kufiri shtrihet sipas shpinës së Ekronit drejt veriut, dhe do të shtrihen kufijtë në Sukot, dhe do të kalojë kufiri drejt Jugut, dhe do të shtrihet drejt Lebnas, dhe dalja e kufijve do të jetë në det; Dhe kufijtë e tyre nga deti, deti i madh do të shënojë kufirin. Këto janë kufijtë e bijve të Judës rreth e qark sipas fiseve të tyre. Dhe Kalebit, birit të Jefonehut, i dha një pjesë në mes të bijve të Judës për shkak të urdhërit të Perëndisë, dhe Jozueu i dha atij qytetin Arbok, kryeqytetin e Enakut; kjo është Hebroni. Dhe Kaleb, bir i Jefonës, shkatërroi nga atje tre bijtë e Anakut: Susinë, Tolaminë dhe Akimanë. Dhe Kaleb shkoi lart nga aty drejt banorëve të Dabirit, dhe emri i Dabirit më parë ishte Qyteti i Shkrimeve. Dhe tha Kaleb: Ai që do të marrë dhe do të pushtojë qytetin e Shkrimeve dhe do të zotërojë atë, do t'i jap atij Askën, bijën time, për grua. Dhe Gothonieli, bir i Kenezit, vëlla i Kalebit, e mori atë, dhe ai i dha atij Askhanin, bijën e tij, si grua. Dhe ndodhi që kur po dilte ajo, ajo e këshilloi atë, duke thënë: Do t'i kërkoj babait tim një fushë. Dhe ajo thirri nga gomari, dhe Kalebi i tha asaj: Çfarë ke? Dhe ajo i tha atij: Më jep një bekim, sepse më ke dhënë tokë në Negeb, më jep Bothanin. Dhe ai i dha asaj Gonathlanin e sipërm dhe Gonathlanin e poshtëm. Kjo është trashëgimia e fisit të bijve të Judës. U bënë qytetet e tyre qytete drejt fisit të bijve të Judës mbi kufijtë e Edomit mbi shkretëtirën, dhe Baiseleeli, dhe Ara, dhe Asori, dhe Ikam, dhe Regma, dhe Arueli, dhe Kadeshi, dhe Asorionain, dhe Mainam, dhe Balmainan, dhe fshatrat e tyre, dhe qytetet e Aseronit, ky Asori, dhe Sen, dhe Salmaa, dhe Molada, dhe Seri, dhe Baifalath, dhe Kolaseola, dhe Beersheba, dhe fshatrat e tyre, dhe shtëpitë e tyre, Bala, dhe Bakok, dhe

Asom, dhe Elboudad, dhe Bethel, dhe Horma, dhe Sekelak, dhe Makarim, dhe Sethennak, dhe Labos, dhe Sale, dhe Eromoth, qytete njëzet e nëntë, dhe fshatrat e tyre. Në rrafshinë Ashtaol, dhe Zorah, dhe Eshtaol. Dhe Ramen, dhe Tano, dhe Iluthoth, dhe Maiani, dhe Iermouth, dhe Adullam, dhe Membra, dhe Saocho, dhe Iazeka, dhe Sakarim, dhe Gadera, dhe shtëpitë e fermës së tij; qytete katërmbëdhjetë, dhe fshatrat e tyre. Senna, dhe Adasan, dhe Magadalgad, dhe Dalad, dhe Masfa, dhe Iakareel, dhe Basedoth, dhe Ideadalea, dhe Kabra, dhe Makes, dhe Maakos, dhe Gedor, dhe Bagadiel, dhe Noman, dhe Makedan; gjashtëmbëdhjetë qytete, dhe fshatrat e tyre; Lebna, dhe Itak, dhe Anok, dhe Jana, dhe Nasib, dhe Keilam, dhe Akiezi, dhe Kezib, dhe Bathesar, dhe Ailom; dhjetë qytete, dhe fshatrat e tyre; Ekron, dhe fshatrat e saj, dhe shtëpitë e tyre, nga Ekron Gemna; dhe të gjitha sa janë afër Ashdod; dhe fshatrat e tyre, Asiedoth, dhe fshatrat e saj, dhe shtëpitë e saj; Gaza, dhe fshatrat e saj, dhe shtëpitë e saj deri te përroi i Egjiptit, dhe deti i madh ndan. Dhe në rajonin malor Samir, dhe Jether, dhe Sokah, dhe Renna, dhe qyteti i Shkrimeve, ky Debir, dhe Anon, dhe Es, dhe Man, dhe Aisam, dhe Gosom, dhe Chalou, dhe Channa, dhe Gelom; qytete njëmbëdhjetë, dhe fshatrat e tyre; Airem, dhe Remna, dhe Soma, dhe Jemain, dhe Baithachou, dhe Phakua, dhe Euma, dhe qyteti i Arbok, ky është Hebron, dhe Soraith; qytete nëntë, dhe shtëpitë e tyre; Maor, dhe Karmel, dhe Ozib, dhe Itan, dhe Jariel, dhe Arikam, dhe Zakanaim, dhe Gabaa, dhe Thamnatha; qytete nëntë, dhe fshatrat e tyre; Ailoua, dhe Beth Zur, dhe Geddon, dhe Magaroth, dhe Baithanam, dhe Thekoum; qytete gjashtë, dhe fshatrat e tyre; Kariathbaal, ky qyteti i Jarim,

dhe Sotheba; qytete dy, dhe shtëpitë e tyre; dhe Baddargeis, dhe Tharabaam, dhe Ainon, dhe Aiochioza, dhe Naphlazon, dhe qytetet e Sadon, dhe Arkades; qytete shtatë, dhe fshatrat e tyre. Dhe Jebuseu banonte në Jeruzalem, dhe bijtë e Judës nuk qenë të aftë t'i shkatërrojnë ata, dhe Jebusejtë banuan në Jeruzalem deri në këtë ditë.

16

Dhe u bënë kufijtë e bijve të Jozefit nga Jordani që është pranë Jerikos nga lindja, dhe do të ngjitet nga Jeriko në krahinën malore, në shkretëtirë, në Bethel Luza. Dhe do të dalë në Bethel dhe do të kalojë mbi kufijtë e Ahatarthi. Dhe do të kalojë mbi detin deri te kufijtë e Aptalimit, deri te kufijtë e Beth-horonit të poshtëm, dhe dalja e tyre do të jetë drejt detit. Dhe bijtë e Jozefit, Efraimi dhe Manasi, trashëguan. Dhe u bënë kufijtë e bijve të Efraimit sipas fiseve të tyre, dhe kufijtë e trashëgimisë së tyre ishin nga lindja Ataroth dhe Erok deri në Bethoron e sipërme dhe Gazara. Dhe kufijtë do të vijnë mbi detin në Ikasmon nga Veriu i Nxehtë; do të shkojë rreth nga lindja në Thenasa, dhe Selles, dhe do të kalojë nga lindja në Ianoka, dhe në Mako, dhe Ataroth, dhe fshatrat e tyre; dhe do të vijë mbi Jeriko, dhe do të dalë te Jordani. Dhe nga Varri do të shkojnë kufijtë mbi detin drejt Chelkanës, dhe dalja e tyre do të jetë mbi detin, kjo është trashëgimia e fisit të Efraimit sipas klaneve të tyre. Dhe qytetet e veçuara për bijtë e Efraimit ndërmjet trashëgimisë së bijve të Manasit, të gjitha qytetet dhe fshatrat e tyre. Dhe Efraimi nuk

shkatërroi Kanaaneun që banonte në Gazer, dhe Kanaaneu banoi në Efraim deri në ditën e sotme, derisa u ngjit Faraoni, mbreti i Egjiptit, dhe e mori atë, dhe e dogji atë me zjarr, dhe Kanaaneurit, dhe Ferezejtë, dhe banuesit në Gazer i shpuan, dhe Faraoni ia dha atë si prikë bijës së tij.

17

Dhe u bënë kufijtë e fisit të bijve të Manasit, sepse ky ishte i parëlinduri i Jozefit, për Makirin, të parëlindurin e Manasit, babain e Galaadit, sepse ai ishte burrë luftëtar në Galaaditidë dhe në Basanitidë. Dhe u bë bijve të Manasit të mbetur sipas fiseve të tyre: bijve të Jezit, dhe bijve të Kelezit, dhe bijve të Jezielit, dhe bijve të Sykemit, dhe bijve të Symarit, dhe bijve të Oferit; këta ishin meshkuj sipas fiseve të tyre. Dhe Salpaad, biri i Opher, nuk kishte bij, por vetëm bija, dhe këto janë emrat e bijave të Salpaad: Maala, Noua, Egla, Melcha dhe Thersa. Dhe ato qëndruan përpara Eleazarit, priftit, dhe përpara Jozueut, dhe përpara sunduesve, duke thënë: Perëndia urdhëroi nëpërmjet dorës së Moisiut të na japë neve trashëgimi në mes të vëllezërve tanë, dhe atyre u dha nëpërmjet urdhrit të Zotit short në mes të vëllezërve të atit të tyre. Dhe ndarja e tyre ra nga Anassa, dhe fusha Labek nga toka e Galaadit, e cila është përtej Jordanit; sepse bijat e bijve të Manasit trashëguan trashëgimi në mes të vëllezërve të tyre; por toka e Galaadit iu dha bijve të Manasit që kishin mbetur. Dhe kufijtë e bijve të Manasit u bënë Delehanath, e cila është përballë bijve të Anathit, dhe shkon

drejt kufijve drejt Jaminit dhe Jassibit drejt burimit të Taphthothit. Manasit do t'i takojë, dhe Tafethi mbi kufijtë e Manasit, bijve të Efraimit. Dhe kufiri do të zbresë mbi grykën e Kananit në jugperëndim sipas grykës së Jarielit; terebinti i Efraimit midis qytetit të Manasit; dhe kufiri i Manasit në veri deri te përroi; dhe dalja e tij do të jetë deti nga jugperëndimi për Efraimin, dhe në veri për Manasin; dhe deti do të jetë kufiri i tyre; dhe me Asherin do të bashkohen në veri, dhe me Isakarin nga lindja. Dhe Manasehu do të ketë në Isakar dhe në Asher Baitanin dhe fshatrat e tyre, dhe banorët e Dorit dhe fshatrat e tij, dhe banorët e Megidos dhe fshatrat e tij, dhe të tretën e Mafetës dhe fshatrat e saj. Dhe bijtë e Manasehut nuk ishin të aftë të shkatërrojnë këto qytete, dhe Kanaaneut filloi të banojë në këtë tokë. Dhe ndodhi që kur bijtë e Izraelit mbizotëruan, i bënë Kanaanejtë nënshtetas, por nuk i shkatërruan plotësisht. Dhe kundërshtuan bijtë e Jozefit ndaj Jozueut, duke thënë: pse na dhe trashëgimi një short dhe një pjesë të matur një? Unë jam popull i madh, dhe Perëndia më ka bekuar. Dhe Jozueu u tha atyre: Nëse je popull i madh, ngjitu në pyll dhe pastro për veten tënde, nëse mali i Efraimit të ngushtë. Dhe thanë: Nuk na pëlqen mali i Efraimit, dhe Kanaaniti që banon në të, në Beth-shean dhe në fshatrat e saj, në luginën e Jezreelit, ka kuaj të zgjedhur dhe hekur. Dhe Jozueu u tha bijve të Jozefit, nëse je popull i madh dhe ke forcë të madhe, nuk do të jetë për ty një trashëgimi; sepse pylli do të jetë për ty, sepse është pyll dhe do ta pastrosh atë, dhe do të jetë për ty; dhe kur ti shkatërrosh Kanaaneun, sepse ai ka kalë të zgjedhur; sepse ti je më i fortë se ai.

18

Dhe u mblodh e gjithë kuvendi i bijve të Izraelit në Shilo, dhe ngritën atje çadrën e dëshmisë, dhe toka u nënshtrua nga ata. Dhe u lanë bijtë e Izraelit, të cilët nuk kishin trashëguar, shtatë fise. Dhe Jozueu u tha bijve të Izraelit: Deri kur do të lodheni të trashëgoni tokën që na dha Zoti, Perëndia ynë? Jepni nga ju tre burra nga çdo fis, dhe pasi të ngrihen le të kalojnë nëpër tokë, dhe le ta përshkruajnë atë përpara meje, ashtu siç do të jetë e nevojshme ta ndajnë atë. Dhe ata shkuan te ai; dhe ai u ndau atyre shtatë pjesë; Juda do të qëndrojë si kufi për ta nga Jugu, dhe bijtë e Jozefit do të qëndrojnë për ta nga Veriu. Ju, pra, ndani tokën në shtatë pjesë dhe sillni këtu te unë, dhe unë do t'ju nxjerr short përpara Zotit, Perëndisë tonë. Jo, sepse nuk ka pjesë për bijtë e Levit në mesin tuaj; sepse priftëria e Zotit është pjesa e tij; dhe Gadi dhe Rubeni dhe gjysma e fisit të Manasit morën trashëgiminë e tyre përtej Jordanit në lindje, të cilën u dha atyre Moisiu, shërbëtori i Zotit. Dhe pasi u ngritën, burrat shkuan, dhe Jozueu urdhëroi burrat që po shkonin të matnin tokën, duke thënë: Shkoni dhe matni tokën, dhe ejani te unë, dhe këtu do t'ju nxjerr juve shortin përpara Zotit në Shiloh. Dhe ata shkuan dhe përshkuan tokën, dhe e panë atë, dhe e shkruan atë sipas qyteteve, shtatë pjesë në një libër, dhe ia sollën Jozueut. Dhe Jozueu hodhi short për ta në Shiloh përpara Zotit. Dhe shorti i fisit të Beniaminit doli i pari sipas klaneve të tyre, dhe kufijtë e shortit të tyre dolën ndërmjet bijve të Judës dhe bijve të Jozefit. Dhe kufijtë e tyre u bënë nga Veriu, nga Jordani kufijtë do të

ngjiten prapa Jerikos nga Veriu, dhe do të ngjiten mbi malin drejt detit, dhe dalja e tij do të jetë shkretëtira e Mabdaritit Bethon. Dhe kufijtë do të kalojnë nga atje në Luza, mbi shpinën e Luzas nga jugu i saj, kjo është Bethel, dhe kufijtë do të zbresin në Maatarob Orekh mbi malorën, e cila është drejt jugut të Bethoronit të poshtëm. Dhe kufiri do të kalojë dhe do të vazhdojë mbi pjesën që shikon nga deti nga Jugu, nga mali përballë Bethoronit të Jugut, dhe dalja e tij do të jetë në Kariath Baal, që është Kariathiarin, qyteti i bijve të Judës; kjo është pjesa drejt detit. Dhe pjesa drejt Jugut nga Kariath Baali do të kalojë kufiri në Gasin, mbi burimin e ujit të Naphthos. Dhe kufiri do të zbritet mbi një pjesë, kjo është përballë luginës së Sonamit, që është nga ana e Emek Refaimit nga Veriu, dhe do të zbritet Gehena mbi shpinën e Jebusit nga Jugu; do të zbritet te burimi i Rogelit; Dhe do të kalojë te burimi i Bet Shemeshit; dhe do të kalojë te Galilothi, që është përballë ngjitjes së Adumimit; dhe do të zbritet te guri i Bohanit, birit të Rubenit; dhe do të kalojë pas shpinës së Bet Arabës nga Veriu, dhe do të zbritet te kufijtë mbi shpinën e detit nga Veriu. Dhe dalja e kufijve do të jetë mbi kreshtën e detit të kripërave, në veri, në pjesën e Jordanit nga jugu; këto janë kufijtë nga jugu. Dhe Jordani do të shënojë kufirin nga ana lindore; kjo është trashëgimia e bijve të Beniaminit, me kufijtë e saj rreth e qark sipas fiseve të tyre. Dhe u bënë qytetet e bijve të Beniaminit sipas fiseve të tyre Jeriko, dhe Bethegaio, dhe Amekasis, dhe Baithabara, dhe Sara, dhe Besana, dhe Aiein, dhe Phara, dhe Efrata, dhe Karapha, dhe Kephira, dhe Moni, dhe Gabaa, qytete dymbëdhjetë; dhe fshatrat e tyre, Gabaon, dhe Rama, dhe Beeroth, dhe Massema, dhe

Miron, dhe Amoke, dhe Phira, dhe Kaphan, dhe Nakan, dhe Zelekan, dhe Thareela, dhe Jebus; ky është Jeruzalemi; dhe Gabaoth, Iarim, qytete trembëdhjetë, dhe fshatrat e tyre; kjo është trashëgimia e bijve të Beniaminit sipas fiseve të tyre.

19

Dhe doli shorti i dytë i bijve të Simeonit, dhe trashëgimia e tyre u bë ndërmjet trashëgimive të bijve të Judës. Dhe trashëgimia e tyre u bë Beersheba, dhe Samaa, dhe Kaladam, dhe Arsola, dhe Bola, dhe Jason, dhe Erthoula, dhe Boula, dhe Horma, dhe Sikelak, dhe Beth Makhereb, dhe Sarsousin, dhe Batharoth, dhe fushat e tyre; trembëdhjetë qytete, dhe fshatrat e tyre. En Rimmon, dhe Thalcha, dhe Jether, dhe Ashan; katër qytete dhe fshatrat e tyre, rreth qyteteve të tyre deri në Balek duke shkuar Bameth nga Jugperëndimi; kjo është trashëgimia e fisit të bijve të Simeonit sipas klaneve të tyre. Nga shorti i Judës erdhi trashëgimia e fisit të bijve të Simeonit, sepse pjesa e bijve të Judës u bë më e madhe se e tyre, dhe bijtë e Simeonit trashëguan në mes të shortit të tyre. Dhe doli shorti i tretë për Zabulonin sipas fiseve të tyre; kufijtë e trashëgimisë së tyre do të jenë Esedekgola kufijtë e tyre, deti dhe Magelda, dhe do të bashkohet në Baitharaba në grykën e cila është përballë Iekmanit. Dhe u kthye nga Seddouk, nga ana e kundërt nga lindja e Beth shemesh, mbi kufijtë e Chaseloth aith, dhe do të kalojë mbi Dabiroth, dhe do të ngjitet mbi Phanggai. Dhe nga aty do të shkojë rreth nga ana e kundërt drejt lindjes, mbi Gebere, mbi

qytetin Katasem, dhe do të kalojë nëpër Remmona Matharaoza. Dhe do të shkojë rreth kufijve në Veri drejt Amothit, dhe dalja e tyre do të jetë në Gaifael, dhe Katanath, dhe Nabaal, dhe Simoon, dhe Jeriko, dhe Baithman. Kjo është trashëgimia e fisit të bijve të Zabulonit sipas klaneve të tyre, qytetet dhe fshatrat e tyre. Dhe shorti i katërt i doli Isakarit. Dhe kufijtë e tyre u bënë Jazel, dhe Kesaloth, dhe Sunam, dhe Agis, dhe Siona, dhe Reeroth, dhe Anakhereth, dhe Dabiron, dhe Kishon, dhe Rebes, dhe Remmas, dhe Jeon, dhe Tomman, dhe Aimarek, dhe Bersafes. Dhe kufijtë do të bashkohen te Gathbor dhe te Salim drejt detit, dhe Beth-shemesh, dhe dalja e kufijve të tij do të jetë Jordani. Kjo është trashëgimia e fisit të bijve të Isakarit sipas klaneve të tyre, qytetet dhe fshatrat e tyre. Dhe doli shorti i pestë për Asherin sipas fiseve të tyre. Dhe kufijtë e tyre u bënë Ekseleketh, dhe Alef, dhe Baithok, dhe Keaf, dhe Elimelekh, dhe Amiel, dhe Maasa; dhe do të bashkohet me Karmelin pranë detit, dhe me Sionin, dhe Labanath. Dhe do të kthehet nga lindja e diellit dhe Baithgeneth, dhe do të bashkohet me Zabulonin dhe Ekgai, dhe Phthael në veri, dhe do të hyjë në kufijtë e Saphthaibethme, dhe Inael, dhe do të kalojë në Chobamasomel, dhe Elbon, dhe Rahab, dhe Ememaon, dhe Kanthan deri te Sidoni i madh. Dhe do të kthejë kufijtë në Ramah, dhe deri te burimi i Masphassat, dhe i Tirianëve; dhe do të kthejë kufijtë mbi Iasiph, dhe dalja e tij do të jetë deti, dhe Apoleb, dhe Echozob, dhe Archob, dhe Aphek, dhe Raau. Kjo është trashëgimia e fisit të bijve të Asherit sipas klaneve të tyre, qytetet dhe fshatrat e tyre. Dhe për Neftalin doli shorti i gjashtë. Dhe kufijtë e tyre u bënë Moolam, dhe Mola, dhe Besemiin, dhe Arme, dhe Nabok, dhe Iephthamai, deri në

Dodam, dhe kalimet e tij u bënë Jordani. Dhe kufijtë do të kthehen mbi detin në Aththabor, dhe do të kalojnë nga atje në Iakana, dhe do të bashkohen me Zebulunin nga Jugu, dhe Asheri do të bashkohet përgjatë detit, dhe Jordani nga lindja e diellit. Dhe qytetet e fortifikuara të Tirianëve, Tiro, dhe Omathadaketh, dhe Kenereth, dhe Armaith, dhe Arael, dhe Hazor, dhe Kades, dhe Assari, dhe burimi i Hazor, dhe Keroe, dhe Megalaarim, dhe Baiththame, dhe Thessamys. Kjo është trashëgimia e fisit të bijve të Neftalit. Dhe për Danin doli shorti i shtatë. Dhe u bënë kufijtë e tyre Sarath, dhe Asa, dhe qytetet Sammaus, dhe Salamin, dhe Ammon, dhe Silatha, dhe Elon, dhe Thamnatha, dhe Ekron, dhe Alkatha, dhe Begethon, dhe Gebeelan, dhe Azor, dhe Banaibakat, dhe Gethremmon, dhe nga deti Hierakon kufiri afër Joppës. Kjo është trashëgimia e fisit të bijve të Danit sipas krahinave të tyre, qytetet e tyre dhe fshatrat e tyre. Dhe shkuan bijtë e Danit dhe luftuan kundër Lakishit, dhe e pushtuan atë, dhe e goditën atë me gojë shpate; dhe u vendosën në të dhe e quajtën emrin e saj Lasendan. Dhe shkuan të zënë tokën sipas kufirit të tyre; dhe bijtë e Izraelit i dhanë trashëgimi Jozueut, birit të Nunit, në mes tyre nëpërmjet urdhrit të Perëndisë, dhe i dhanë atij qytetin që ai kërkoi, Tamnasarakun, i cili është në malin e Efraimit; dhe ai ndërtoi qytetin, dhe banoi në të. Këto janë ndarjet që Eleazari, prifti, dhe Jozueu, biri i Nauit, dhe krerët e familjeve në fiset e Izraelit i caktuan si trashëgimi me short në Shiloh, përpara Zotit, pranë dyerve të çadrës së dëshmisë, dhe pastaj shkuan të zënë në zotërim tokën.

20

Dhe Zoti i foli Jozueut, duke thënë: U fol bijve të Izraelit, duke thënë: Jepni qytetet e strehimeve, të cilat ju thashë nëpërmjet Moisiut. Strehim për vrasësin që ka goditur shpirt pa dashje, dhe do të jenë për ju qytetet strehim, dhe nuk do të vdesë vrasësi nga hakmarrësi i gjakut, derisa të qëndrojë përpara kuvendit në gjykim. Dhe ai ndau Kadesh-in në Galile, në malin e Neftalit, dhe Sikemin në malin e Efraimit, dhe qytetin Arbok, që është Hebron, në malin e Judës. Dhe në anën tjetër të Jordanit dha Bosor në shkretëtirë, në fushë, nga fisi i Rubenit, dhe Aremoth në Galaad nga fisi i Gadit, dhe Gaulon në Bashan nga fisi i Manasit. Këto janë qytetet e caktuara për bijtë e Izraelit dhe për të huajin që banon midis tyre, që të arratisen atje çdo goditës shpirti në mënyrë të pavullnetshme, që të mos vdesë në dorën e hakmarrësit të gjakut, derisa të dalë përpara kuvendit për gjykim.

21

Dhe u afruan krerët e etërve të bijve të Levit te Eleazari prifti, dhe te Jozueu biri i Nunit, dhe te krerët e fiseve të etërve nga fiset e Izraelit. Dhe thanë te ata në Shilo në tokën e Kanaanit, duke thënë: Zoti urdhëroi në dorën e Moisiut të na japë neve qytete për të banuar, dhe tokat e kullotës për bagëtinë tonë. Dhe bijtë e Izraelit u dhanë Levitëve qytetet dhe kullotat e tyre në trashëgim, sipas urdhrit të Zotit. Dhe shorti i ra popullit të

Kaathit, dhe u ranë bijve të Aaronit, priftërinjve levitë, nga fisi i Judës dhe nga fisi i Simeonit dhe nga fisi i Beniaminit, me short, trembëdhjetë qytete. Dhe bijve të Kaathit të mbetur nga fisi i Efraimit dhe nga fisi i Danit dhe nga gjysma e fisit të Manasit, me short, dhjetë qytete. Dhe bijve të Gershonit nga fisi i Issacharit dhe nga fisi i Asherit dhe nga fisi i Naphtalit dhe nga gjysma e fisit të Manasehut në Bashan, trembëdhjetë qytete. Dhe bijve të Merarit, sipas klaneve të tyre, nga fisi i Rubenit dhe nga fisi i Gadit dhe nga fisi i Zabulonit, me short, dymbëdhjetë qytete. Dhe bijtë e Izraelit u dhanë Levitëve qytetet dhe tokat e tyre të kullotës, ashtu siç kishte urdhëruar Zoti Moisiun, me short. Dhe dha fisi i bijve të Judës dhe fisi i bijve të Simeonit dhe nga fisi i bijve të Beniaminit këto qytete; dhe ato u thirrën për bijtë e Aaronit nga populli i Kohathit të bijve të Levit, sepse këtyre u ra shorti. Dhe u dha atyre Kiriath Arba, qytetin nënë të Anakut; ky është Hebroni në malin e Judës; por tokat e kullotës rreth tij, dhe fushat e qytetit, dhe fshatrat e tij, Jozueu ua dha bijve të Kalebit, birit të Jefunes, si zotërim. Dhe bijve të Aaronit u dha qytetin strehim për vrasësin, Hebronin, dhe tokat e ndarë me të; dhe Libnën, dhe tokat e ndarë me të; Dhe Ajalonin, dhe tokat e ndarë me të; dhe Jatirin, dhe tokat e ndarë me të; Dhe Gatin, dhe tokat e ndarë me të; dhe Debirin, dhe tokat e ndarë me të; Dhe Asën, dhe tokat e ndarë me të; dhe Jutën, dhe tokat e ndarë me të; dhe Beth Shemeshin, dhe tokat e ndarë me të; nëntë qytete nga këto dy fise. Dhe nga fisi i Beniaminit, Gabeonin, dhe tokat e ndarë për të; dhe Gathin, dhe tokat e ndarë për të; dhe Anatothin, dhe tokat e ndarë për të; dhe Gamalën, dhe tokat e ndarë për të; katër qytete. Të gjitha qytetet

e bijve të Aaronit, priftërinjve, ishin trembëdhjetë. Dhe bijve të popullit Kaath, Levitëve të mbetur nga bijtë e Kaath, u bë qyteti i priftërinjve të tyre nga fisi i Efraimit; dhe u dhanë atyre qytetin e strehimit të vrasësit, Sikemin, dhe tokat e ndarë për të; dhe Gazara dhe ato drejt saj, dhe tokat e ndarë për të; dhe Bethoron, dhe tokat e ndarë për të; katër qytete. Dhe nga fisi i Danit, Elkothain-in, dhe tokat e ndarë të saj; dhe Geth Dan-in, dhe tokat e ndarë të saj; dhe Aijalon-in, dhe tokat e ndarë të saj; dhe Gath Rimmon-in, dhe tokat e ndarë të saj; katër qytete. Dhe nga gjysma e fisit të Manasit, Tanakin dhe të veçuarat e saj, dhe Iebathën dhe të veçuarat e saj, dy qytete. Të gjitha dhjetë qytetet, dhe të ndarat e tyre pranë tyre, për popujt e bijve të Kaathit që kishin mbetur. Dhe bijve të Gedsonit, Levitëve, nga gjysma e fisit të Manasit, qytetet e veçuara për ata që vranë: Gaulon në Basanit dhe tokat e veçuara për të, dhe Bosoran dhe tokat e veçuara për të, dy qytete. Dhe nga fisi i Isakarit, Kishonin, dhe tokat e ndarë të saj; dhe Daberatin, dhe tokat e ndarë të saj; dhe Ramothin, dhe tokat e ndarë të saj; dhe Burimin e Shkrimeve, dhe tokat e ndarë të saj; katër qytete. Dhe nga fisi i Asherit: Basellan dhe tokat e ndarë të saj, dhe Dabbonin dhe tokat e ndarë të saj, dhe Helkatin dhe tokat e ndarë të saj, dhe Rahabin dhe tokat e ndarë të saj; katër qytete. Dhe nga fisi i Neftalit, qytetin e veçuar për vrasësin, Kadesin në Galile, dhe të veçuarat e saj, dhe Nemathin, dhe të veçuarat e saj, dhe Themonin, dhe të veçuarat e saj, tre qytete. Të gjitha qytetet e Gershonit sipas klaneve të tyre, trembëdhjetë qytete. Dhe popullit të bijve të Merarit, levitëve të mbetur, nga fisi i Zabulonit: Maanin dhe tokat e kullotës së saj; dhe Kadeshin dhe tokat e kullotës së saj;

dhe Silahun dhe tokat e kullotës së saj; tre qytete. Dhe përtej Jordanit pranë Jerikos, nga fisi i Rubenit, qytetin strehim për vrasësin, Bezerin në shkretëtirë; Mison, dhe kullotat e saj; dhe Jazerin, dhe kullotat e saj; dhe Dekmonin, dhe kullotat e saj; dhe Mefaatin, dhe kullotat e saj; katër qytete. Dhe nga fisi i Gadit, qytetin strehim të vrasësit, dhe Ramothin në Galaad, dhe kullotat e saj; Kaminin, dhe kullotat e saj; dhe Heshbonin, dhe kullotat e saj; dhe Jazerin, dhe kullotat e saj; të gjitha qytetet katër. Të gjitha qytetet e bijve të Merarit sipas fiseve të tyre, nga ata që kishin mbetur nga fisi i Levit, ishin dymbëdhjetë qytete me kufijtë e tyre. Të gjitha qytetet e Levitëve në mes të pronës së bijve të Izraelit, dyzet e tetë qytete, dhe kullotat e tyre rreth këtyre qyteteve; qytet dhe kullotat rreth qytetit për të gjitha këto qytete; Dhe Zoti i dha Izraelit të gjithë tokën, të cilën u betua t'u jepte etërve të tyre; dhe e trashëguan atë, dhe u vendosën në të. Dhe Zoti i pushoi ata rreth e qark, ashtu siç u ishte betuar etërve të tyre. Asnjë nuk u ngrit përpara tyre nga të gjithë armiqtë e tyre, sepse Zoti i dorëzoi të gjithë armiqtë e tyre në duart e tyre. Asnjë nga të gjitha fjalët e mira që Zoti u foli bijve të Izraelit nuk dështoi, të gjitha u përmbushën.

22

Atëherë thirri së bashku Jozueu bijtë e Rubenit, dhe bijtë e Gadit, dhe gjysmën e fisit të Manasit, dhe u tha atyre, ju keni dëgjuar të gjitha sa ju urdhëroi Moisiu shërbëtori i Zotit, dhe keni dëgjuar zërin tim sipas të gjitha sa ju urdhërova. Nuk keni braktisur

vëllezërit tuaj gjatë këtyre ditëve të shumta, deri sot keni mbajtur urdhërimin e Zotit, Perëndisë tuaj. Tani Zoti, Perëndia ynë, i dha pushim vëllezërve tanë, ashtu siç u tha atyre. Tani, pra, kthehuni dhe shkoni në shtëpitë tuaja dhe në tokën e zotërimit tuaj, të cilën Moisiu jua dha në anën përtej të Jordanit. Por ruani shumë për të bërë urdhërimet dhe ligjin, të cilin na urdhëroi të bëjmë Moisiu, shërbëtori i Zotit; të duash Zotin Perëndinë tonë, të ecësh në të gjitha rrugët e tij, të ruash urdhërimet e tij, dhe të lidhesh me të, dhe të shërbesh atij nga e gjithë mendja juaj, dhe nga i gjithë shpirti juaj. Dhe Jozueu i bekoi ata, i dërgoi, dhe ata shkuan në shtëpitë e tyre. Dhe gjysmës së fisit të Manasit i dha Moisiu në Basanitidë, dhe gjysmës tjetër i dha Jozueu me vëllezërit e tij në anën tjetër të Jordanit pranë detit, dhe kur Jozueu i dërgoi ata në shtëpitë e tyre, ai i bekoi ata. Dhe me pasuri të shumta u larguan në shtëpitë e tyre, dhe me bagëti shumë të mëdha, dhe argjend, dhe ar, dhe hekur, dhe veshje të shumta, ndanë plaçkën e armiqve me vëllezërit e tyre. Dhe shkuan bijtë e Rubenit, dhe bijtë e Gadit, dhe gjysma e fisit të Manasit nga bijtë e Izraelit në Shilo në tokën e Kanaanit për të shkuar në Galaad, në tokën e zotërimit të tyre, të cilën e trashëguan nëpërmjet urdhrit të Zotit në dorën e Moisiut. Dhe erdhën në Galaad të Jordanit, e cila është në tokën e Kanaanit, dhe bijtë e Rubenit, dhe bijtë e Gadit, dhe gjysma e fisit të Manasit ndërtuan atje një altar mbi Jordanin, një altar të madh për t'u parë. Dhe bijtë e Izraelit dëgjuan duke thënë: Ja, bijtë e Rubenit, bijtë e Gadit dhe gjysma e fisit të Manasit kanë ndërtuar një altar mbi kufijtë e tokës së Kanaanit, mbi Gileadin e Jordanit, në anën përtej bijve të

Izraelit. Dhe të gjithë bijtë e Izraelit u mblodhën në Shiloh, kështu që duke u ngjitur të luftojnë kundër tyre. Dhe dërguan bijtë e Izraelit te bijtë e Rubenit dhe te bijtë e Gadit dhe te bijtë e gjysmës së fisit të Manasit në tokën e Galaadit, edhe Finehasi birin e Eleazarit birin e Aaronit kryepriftit, dhe dhjetë nga princat me të; një princ nga shtëpia e familjes nga të gjitha fiset e Izraelit; princat e shtëpive të familjeve janë komandantë të mijësheve të Izraelit. Dhe erdhën te bijtë e Rubenit, dhe te bijtë e Gadit, dhe te gjysma e fisit të Manasit në tokën e Galaadit; dhe folën me ta, duke thënë, këto gjëra thotë e gjithë asambleja e Zotit, cila është shkelja kjo që keni kryer përpara Perëndisë së Izraelit, duke u kthyer sot nga Zoti, duke ndërtuar për veten tuaj një altar, duke u bërë ju rebelë nga Zoti? Nuk është i vogël për ne mëkati i Peorit, sepse nuk u pastruam nga ai deri në këtë ditë? Dhe u bë një plagë në mbledhjen e Zotit. Dhe ju u kthyet sot nga Zoti, dhe do të ndodhë që nëse largoheni sot nga Zoti, nesër zemërimi i Tij do të bjerë mbi gjithë Izraelin. Dhe tani, nëse toka juaj e zotërimit është e vogël, kaloni në tokën e zotërimit të Zotit, ku banon atje çadra e Zotit, dhe do të trashëgoni mes nesh, dhe mos u bëni rebelë ndaj Perëndisë, dhe as ju mos largohuni nga Zoti, për shkak të ndërtimit nga ju të një altari jashtë altarit të Zotit, Perëndisë tonë. A nuk ja Akari i Zerahut shkeli me shkelje nga gjëja e shenjtëruar, dhe mbi të gjithë mbledhjen e Izraelit u bë zemërim? Dhe ky një vetë vdiq për mëkatin e tij. Dhe u përgjigjën bijtë e Rubenit, dhe bijtë e Gadit, dhe gjysma e fisit të Manasit, dhe folën me komandantët e Izraelit, duke thënë: Perëndia Perëndia Zoti është, dhe Perëndia Perëndia vetë e di, dhe Izraeli vetë do ta dijë; nëse në rebelim kemi vepruar keq

përpara Zotit, mos na shpëtoftë në këtë ditë. Dhe nëse ndërtuam për veten tonë altar, që të largohemi nga Zoti, Perëndia ynë, që të ofrojmë mbi të flijim të olokausteve, që të bëjmë mbi të flijim shpëtimi, Zoti do të kërkojë. Por për shkak të kujdesit ndaj fjalës ne bëmë këtë, duke thënë, që të mos thonë nesër fëmijët tuaj fëmijëve tanë: Çfarë keni ju me Zotin, Perëndinë e Izraelit? Dhe Zoti vendosi kufij ndërmjet nesh dhe jush, Jordanin, dhe nuk keni ju pjesë te Zoti, dhe bijtë tuaj do të largojnë bijtë tanë, që të mos adhurojnë Zotin. Dhe ne thamë të bëjmë kështu, të ndërtojmë këtë altar jo për shkak të ofertave as për shkak të flijimeve, por që kjo të jetë dëshmi midis nesh dhe jush, dhe midis brezave tanë pas nesh, për të shërbyer shërbimin e Zotit përpara tij, me ofertat tona dhe me flijimet tona dhe me flijimet e shpëtimit tonë; dhe fëmijët tuaj nuk do t'u thonë fëmijëve tanë nesër, ju nuk keni pjesë te Zoti. Dhe ne thamë: Nëse ndodh ndonjëherë që të flasin me ne, ose me brezat tanë nesër, dhe të thonë: Shikoni ngjashmërinë e altarit të Zotit, të cilën e bënë etërit tanë, jo për shkak të ofertave as për shkak të flijimeve, por është dëshmi midis jush dhe midis nesh, dhe midis bijve tanë. Jo të bëhemi pra ne që të kthehemi larg nga Zoti në ditën e sotme, të largohemi nga Zoti, në mënyrë që të ndërtojmë ne altar për ofertat e frutave dhe për flijimet e Salamisit dhe për flijimin e shpëtimit, përveç altarit të Zotit që është përpara çadrës së tij. Dhe pasi dëgjoi Fineas prifti dhe të gjithë sundimtarët e sinagogës së Izraelit që ishin me të, fjalët që folën bijtë e Rubenit dhe bijtë e Gadit dhe gjysma e fisit të Manasit, u pëlqeu atyre. Dhe Fineu, prifti, u tha bijve të Rubenit dhe bijve të Gadit dhe gjysmës së fisit të Manasit: Sot kemi njohur që Zoti është me ne,

sepse nuk keni kryer shkelje përpara Zotit, dhe sepse keni shpëtuar bijtë e Izraelit nga dora e Zotit. Dhe Fineas prifti dhe sunduesit u kthyen prapa nga djemtë e Rubenit dhe nga djemtë e Gadit dhe nga gjysma e fisit të Manasit nga Galaadi në tokën e Kanaanit te djemtë e Izraelit, dhe u përgjigjën atyre me fjalë. Dhe u pëlqeu bijve të Izraelit, dhe folën me bijtë e Izraelit, dhe bekuan Perëndinë e bijve të Izraelit, dhe thanë të mos ngjiten më te ata në luftë për të shkatërruar tokën e bijve të Rubenit dhe të bijve të Gadit dhe të gjysmës së fisit të Manasit, dhe banuan mbi të. Dhe Jozueu e emëroi altarin e Rubenit, e Gadit dhe të gjysmës së fisit të Manasit, dhe tha se ai është dëshmi ndërmjet tyre, se Zoti, Perëndia i tyre, është.

23

Dhe ndodhi pas shumë ditësh, pasi Zoti i dha pushim Izraelit nga të gjithë armiqtë e tij rreth e qark, që Jozueu ishte i vjetër, i përparuar në moshë. Dhe Jozueu thirri të gjithë bijtë e Izraelit dhe këshillin e pleqve të tyre dhe sunduesit e tyre dhe gjyqtarët e tyre dhe shkruesit e tyre, dhe u tha atyre, unë jam plakur dhe kam shkuar përpara në ditë; Ju por keni parë sa bëri Zoti Perëndia ynë të gjitha kombeve këto para nesh, sepse Zoti Perëndia juaj është ai që luftoi për ju. Shikoni që kam hedhur për ju kombet e mbetura, këto në trashëgimitë tuaja sipas fiseve tuaja, nga Jordani të gjitha kombet, dhe i shkatërrova plotësisht, dhe nga deti i madh do të kufizojë deri në perëndim të diellit. Zoti, Perëndia ynë, do t'i shkatërrojë ata nga fytyra jonë derisa të

humbasin, dhe do t'u dërgojë atyre egërsirat e egra derisa t'i shkatërrojë ata dhe mbretërit e tyre nga fytyra juaj, dhe ju do të trashëgoni tokën e tyre, ashtu siç ju foli Zoti, Perëndia ynë. Forcohuni pra shumë të ruani dhe të bëni të gjitha ato të shkruarat në librin e ligjit të Moisiut, që të mos shmangeni në të djathtë ose në të majtë, që të mos hyni te kombet ato të lëna pas këto; dhe emrat e perëndive të tyre nuk do të emërohen te ju, as mos shërbeni, as mos adhuroni atyre, por te Zoti Perëndia jonë do të ngjiteni, ashtu siç bëtë deri te dita kjo. Dhe Zoti do t'i shkatërrojë ata nga fytyra juaj, kombet e mëdha dhe të forta, dhe askush nuk na ka qëndruar kundër deri në këtë ditë. Një nga ju ndoqi një mijë, sepse Zoti, Perëndia ynë, luftoi për ju, ashtu siç na tha. Dhe ruani shumë fort të duash Zotin, Perëndinë tonë. Nëse pra ju ktheheni prapa dhe bashkoheni me këto kombet e mbetura me ju, dhe bëni martesa me ata, dhe përziheni me ata dhe ata me ju, ta dini që Zoti nuk do të vazhdojë të shkatërrojë plotësisht këto kombet nga fytyra juaj; dhe ata do të jenë për ju kurthe, dhe pengesa, dhe gozhda në thembrat tuaja, dhe shigjeta në sytë tuaj, derisa të shkatërroheni nga kjo tokë e mirë, të cilën Zoti Perëndia juaj jua dha. Unë po largohem nga rruga, ashtu si të gjithë ata mbi tokë, dhe ju do ta dini me zemrën tuaj dhe me shpirtin tuaj, sepse nuk ra asnjë fjalë nga të gjitha fjalët që tha Zoti Perëndia ynë për të gjitha gjërat që na përkasin neve, asnjë prej tyre nuk dështoi. Dhe do të jetë në atë mënyrë që kanë ardhur te ne të gjitha fjalët e mira, që foli Zoti mbi ju; kështu do të sjellë Zoti Perëndia mbi ju të gjitha fjalët e liga derisa t'ju shkatërrojë nga toka e mirë kjo, që Zoti jua dha, kur të shkeljeni besëlidhjen e Zotit Perëndisë tonë, që na

urdhëroi, dhe të shkoni e t'u shërbeni perëndive të tjera dhe t'i adhuroni ata.

24

Dhe Jozueu mblodhi të gjitha fiset e Izraelit në Shilo, dhe thirri së bashku pleqtë e tyre, shkruesit e tyre dhe gjyqtarët e tyre, dhe i vendosi ata përpara Perëndisë. Dhe Jozueu i tha të gjithë popullit: Këto gjëra thotë Zoti, Perëndia i Izraelit: Përtej lumit banuan etërit tuaj që nga fillimi, Terahu, ati i Abrahamit dhe ati i Nahorit, dhe ata u shërbyen perëndive të tjera. Dhe mora babanë tuaj Abrahamin nga përtej lumit, dhe e udhëhoqa atë në gjithë tokën; dhe shumëzova farën e tij, dhe i dhashë atij Isakun, dhe Isakut i dhashë Jakobin dhe Esaun; dhe i dhashë Esaut malin Seir ta trashëgojë; dhe Jakobi dhe bijtë e tij zbritën në Egjipt, dhe u bënë atje komb i madh dhe i shumtë dhe i fuqishëm; dhe Egjiptasit i keqtrajtuan ata. Dhe godita Egjiptin me shenjat që bëra ndër ta. Dhe pas këtyre gjërave ai nxori etërit tanë nga Egjipti, dhe ju hyni në detin e kuq, dhe egjiptianët i ndoqën etërit tanë me qerre dhe me kuaj në detin e kuq. Dhe ne bërtitëm drejt Zotit, dhe ai dha re dhe errësirë midis nesh dhe Egjiptasve, dhe solli mbi ta detin, dhe i mbuloi ata, dhe sytë tuaj panë sa bëri Zoti në tokën e Egjiptit, dhe ju ishit në shkretëtirë për shumë ditë. Dhe ai na çoi në tokën e Amorejve që banonin përtej Jordanit, dhe Zoti i dorëzoi ata në duart tona, dhe ju trashëguat tokën e tyre, dhe i shkatërruat ata nga fytyra juaj. Dhe u ngrit Balaku, biri i Ciporit, mbret i Moabit, dhe u rreshtua

në betejë kundër Izraelit, dhe pasi dërgoi, thirri Balaamun të na mallkojë. Dhe Zoti, Perëndia yt, nuk deshi të të shkatërrojë ty, dhe me bekime na bekoi ne, dhe na shpëtoi ne nga duart e tyre, dhe i dorëzoi ata. Dhe ju kaluat Jordanin dhe erdhët në Jeriko, dhe luftuan kundër nesh banorët e Jerikos: Amoreu, Kanaaneu, Perizeu, Hiveu, Jebuseu, Hiteu dhe Girgasheu, dhe Zoti i dorëzoi ata në duart tona. Dhe dërgoi përpara jush grerëzën, dhe i dëboi ata nga fytyra jonë, dymbëdhjetë mbretërit e Amoritëve, jo me shpatën tënde e as me harkun tënd. Dhe ju dha tokë mbi të cilën nuk punuat, dhe qytete që nuk i keni ndërtuar, dhe u vendosët në to, dhe vreshta e ullishte që nuk i mbjellët ju, hani. Dhe tani frikësohuni nga Zoti, dhe shërbejini atij me ndershmëri dhe me drejtësi, dhe hiqni perënditë e huaja, të cilëve u shërbyen etërit tanë në anën tjetër të lumit dhe në Egjipt, dhe shërbejini Zotit. Nëse nuk ju pëlqen të shërbeni Zotit, zgjidhni sot kë do të shërbeni, ose perënditë e etërve tuaj që janë në anën tjetër të lumit, ose perënditë e Amorejve në tokën e të cilëve ju banoni, por unë dhe shtëpia ime do të shërbejmë Zotit, sepse ai është i shenjtë. Dhe duke u përgjigjur, populli tha: Jo, mos na ndodhë neve të lëmë Zotin, për të shërbyer perëndi të tjerë. Zoti, Perëndia ynë, vetë është Perëndi, vetë na ngriti ne dhe etërit tanë nga Egjipti, dhe na ruajti në të gjithë rrugën që shkuam nëpër të, dhe në të gjitha kombet që kaluam nëpër to. Dhe Zoti dëboi Amoreun dhe të gjitha kombet që banonin në tokë nga fytyra jonë, por edhe ne do t'i shërbejmë Zotit, sepse ky është Perëndia jonë. Dhe Jozueu i tha popullit, ju nuk jeni në gjendje të shërbeni Zotit, sepse Perëndia është i shenjtë; dhe ky duke pasur zell nuk do t'i lëshojë mëkatet tuaja dhe veprat tuaja të

paligjshme, kur ju do të braktisni Zotin dhe do t'u shërbeni perëndive të tjera; dhe duke ardhur do t'ju dëmtojë dhe do t'ju shkatërrojë në vend të asaj që ju bëri mirë. Dhe populli i tha Jozueut: Jo, por ne do t'i shërbejmë Zotit. Dhe Jozueu i tha popullit: Ju jeni dëshmitarë kundër vetes suaj, që ju keni zgjedhur Zotin për t'i shërbyer atij. Dhe tani hiqni perënditë e huaj që janë në ju, dhe drejtoni zemrën tuaj drejt Zotit Perëndi të Izraelit. Dhe populli i tha Jozueut: Zotit do t'i shërbejmë dhe zërin e tij do ta dëgjojmë. Dhe Jozueu bëri besëlidhje me popullin në atë ditë, dhe i dha atij ligj e gjykim në Shiloh, përpara çadrës së Perëndisë të Izraelit. Dhe shkroi këto fjalë në librin e ligjeve të Perëndisë, dhe mori një gur të madh, dhe Jozueu e ngriti atë nën terebintin përpara Zotit. Dhe Jozueu i tha popullit: Ja, ky gur do të jetë dëshmi ndër ju, sepse ai vetë ka dëgjuar të gjitha ato që Zoti i tha atij, sepse ai ju foli juve sot, dhe ky do të jetë dëshmi ndër ju në ditët e fundit, kur të veproni me gënjeshtër ndaj Zotit, Perëndisë tim. Dhe Jozueu e dërgoi popullin, dhe secili shkoi në vendin e tij. Dhe Izraeli i shërbeu Zotit gjatë gjithë ditëve të Jozueut, dhe gjatë gjithë ditëve të pleqve që zgjatuan kohën pas Jozueut, dhe që panë të gjitha veprat e Zotit që ai bëri për Izraelin. Dhe pas atyre ngjarjeve vdiq Jozueu, bir i Nunit, shërbëtor i Zotit, në moshën njëqind e dhjetë vjeç. Dhe e varrosën atë te kufijtë e trashëgimisë së tij në Thamnasarach në malin e Efraimit nga veriu i malit të Galaad; Dhe kockat e Jozefit bijtë e Izraelit i nxorën nga Egjipti, dhe i varrosën në Sikem, në pjesën e fushës që Jakobi fitoi nga Amorejtë që banonin në Sikem për një qind qengja, dhe ia dha atë Jozefit në pjesë. Dhe ndodhi pas këtyre gjërave që Eleazari,

bir i Aaronit, kryeprifti, vdiq dhe u varros në Gabaa të Finehasit, birit të tij, të cilën ia kishte dhënë atij në malin e Efraimit.